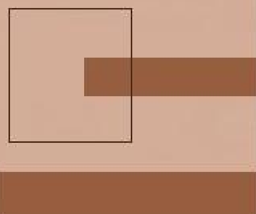
DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK



NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

8

hrc 1970-2023

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK

2024

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

8

In dit deel :

Niet voor de Verkoop

RAGNAROK ONTSLUIERD 2

HERMITATIA-RODENBERG
COLLEGE

2022

voorwoord

Het groene onderwijs over groen schoonmaken heeft goed aangeslagen zowel in als rondom ons netwerk. Mensen zijn er mee bezig gegaan, en zijn zelf ook het onderzoek begonnen, want er moet veel in gebeuren. Dit heeft ervoor gezorgd dat de strijd rondom de 1816 kwestie, wat een grote opstopping in het geestelijke Nederlandse riool was, goed vrucht heeft gedragen. Er zijn hierdoor deuren en poorten in de groene tunnels geopend en er waren doorgangen om dieper Afrika te bespreken, opdat de mens dieper kan wortelen, en dat moet ook wel, anders wordt de mens door de moderne winden omvergeblazen en meegenomen. Daarvoor zijn er vele jaren geweest van rijk Egyptisch onderwijs aan de poorten van Afrika, wat zeker een belangrijk fundament hiertoe is geweest, en wat nu verdiept kan worden. We kunnen zeker spreken van grote verlichting en verdieping in het 1816 mysterie, waarvoor we ook het nodige Dordtse mysterie hebben besproken. Het onderwijs zal zich nu verschuiven naar een ander jaartal in de Nederlandse kerkgeschiedenis dat van groot belang is en waar nog een gigantisch grote opstopping ligt. Het strijdveld zal zich dus verschuiven, en dit zal een jaartal zijn in de jaren 1900. Ook in deze strijd zullen we het weer strategisch aanpakken. Met de botte bijl is namelijk nog nooit iets opgelost. Er is nogal veel te doen om deze strijd.

We zijn begonnen om langzaam toe te werken naar het nieuwe onderwijs, het nieuwe strijdveld, in de jaren 1900, wat belangrijk is voor verdere doorgang, want hier zijn dus de schepen vastgelopen. We noemen dat jaartal ook wel ‘de zoon van 1816’. Wij hopen dat u weer allen van de partij zult zijn.

In de loop van de tijd hebben verschillende mensen binnen en buiten ons netwerk aangegeven problemen te hebben met toetsen.

Omdat we nu het archief van het toetsen aan het openen zijn hierover het volgende :

Het derde deel van het boek 'Het Orionse Afrika' gaat dus over de toetsbasis, zoals 'de Twaalf Kleine Profeten' ook over de toetsbasis gaat. Daarnaast is dit nieuwe boek belangrijk, over hoe het uit te werken, het toetsen. Dit nieuwe boek gaat over ragnaroks toetsen, en we bespreken daarin een belangrijke toetstechniek genaamd 'het overlappend toetsen', waar de reuzen van de ragnarok die komen om de afgoden van het vlees af te breken een beeld van zijn.

Wij hopen dat mensen daar ook weer mee verder kunnen. De sluiers moeten toch een keer weggeschoven worden, want we moeten wel verder, dus hier dan deel 2 van 'Ragnarok Ontsluierd', en dat is dus wel belangrijk in de exodus.

Hier nog even een lijst van de boeken van het nieuwe onderwijs :

1 de calvijn code
2 de afrika code
3 de egypte code
4 de india code
5 de twaalf kleine profeten
6 het plumares mysterie
7 de afrika brug
8 de amerika brug
9 de filosofie van het voortijdse afrika
10 rigil kent ontsluierd - de verloren kern van orion
11 de logistieke filosofie
12 de aretaitische filosofie
13 de contextuologie
14 de recyclocratie
15 van reformatie tot regressie - de rodenbergse catechismus
16 ragnarok ontsluierd
17 het kehatitische verschijnsel
18 de venezuela muur
19 leven op de paradijs aarde
20 leven op de paradijs aarde deel 2
21 de ontsluiering van genesis
22 de wachters van dordt
23 van heidelberg tot dordrecht – reformatie en regressie
24 het orionse afrika
25 ragnarok ontsluierd 2

De Uitgever,
October 2022

hoofdstuk 1 een amsterdams dodenboek uit 1806

‘*Het leven door de dood verworven,*
Hem, die ons leert en leidt,
En voor de hemel toebereidt’.
– Gezang 1, Evangelische Gezangen 1806

We leven in een tijdperk van wereldskerkelijk totalitarisme, ook wel het cesaropapisme genoemd, waarin wereldse leiders het geestelijke, en ook het kerkelijke, overnemen en tot hun bezit rekenen, waar ze een monopolie over hebben. 1816 was hiervoor een berucht jaar in Nederland, dat de kerk in handen viel van de koning, na de Franse bezetting. Er was geen godsdienstvrijheid meer zoals in 1796. 1816 was een grote verstopping in het riool van de Nederlandse kerkgeschiedenis, en we zien nog steeds de gevolgen daarvan, want we leven nog steeds onder wereldskerkelijke terreur. Het pastoraat wordt al tijden vervolgd door wereldse organen zoals psychiatrie en dentistrie, want 1816 heerst nog steeds, en er is nog steeds geen godsdienstvrijheid en ook geen medische vrijheid. Alles is tot marionetjes gemaakt door het monster van 1816. Je mag ook niet zomaar liedjes in de kerk zingen, want daar moet je een vergunning voor hebben, en daar moet je voor betalen. Als er dingen misgaan en je kunt er niet zomaar uit, dan is het belangrijk om er dieper in te gaan. Dat is altijd ons motto geweest, en dat noemen we de recyclocratie. Je gaat dan ook terug naar de tijden die ervoor lagen, voordat het mis ging, wat de regressie is, de terugkeer.

Er zijn twee soorten Dordrechten, zowel het Westerse Dordrecht, zwaar verletterlijkt en vergruwelijkt, en het Israelitische Dordrecht in de grondteksten. Dordrecht moet daarom een

kwartslag draaien. Het was als een geschrift aan de bijbel toegevoegd in 1619, als een erfenis van de reformatie, na de Heidelbergse catechismus in 1563. In principe zijn het gewoon dodenboeken die verdiept moeten worden. Je gaat door allerlei ondergrondse tunnels van de kerkgeschiedenis waarin je telkens weer afgescheurde stukjes van je ziel tegenkomt, vastgeklonken aan de muren. We hebben deze dodenboeken besproken in de onderwijsboeken 'De wachters van Dordt' en 'Van Heidelberg tot Dordrecht'. We zien de ondergrondse tunnels van de Nederlandse kerkgeschiedenis die lopen vanuit Duitsland, vanuit Heidelberg, door Dordrecht, waar ook veel verstoppingen zijn, en waarin het monster van 1816 al uit het ei begon te komen.

Nederland werd in de reformatie zwaar door Spanje vervolgd, door deze enfant terrible. Duitsland kwam Nederland tegemoet. Het was een schuilplaats voor Nederlandse vluchtelingen. In 1571 ontstond in Emden, in Oost-Friesland (Duitsland) de Nederduits Gereformeerde Kerk. In Emden werd gesteld : 'Geen kerk zal over de andere kerk heersen, en geen taakuitvoerder zal over de andere taakuitvoerder heersen.' In het jaar daarna, in 1572, verloor Alva Den Briel. Het grote verzet was gekomen in de tachtigjarige oorlog. Nederland moest vrijkomen van kerkelijke onderdrukking. Zo werd Nederland wedergeboren, de Spaanse onderdrukker ontstegen, maar toen kwam 1816.

Er is een missing link in het riool van de Nederlandse kerkgeschiedenis. We zien : Heidelberg, Emden, en dan Dordrecht in de jaren 1600, waar een grote verstopping is, waar het monster van 1816 al opkomt vanuit de zee, maar na Dordrecht komt Amsterdam, waar een verborgen gezangenboek ligt, als reformatorische psalmen. In 1806 kwam dit naar boven, als een dodenboek van de Nederlandse reformatie, nog voordat 1816 definitief toesloeg. We spreken over een Amsterdams dodenboek. Het boek heette : Evangelische Gezangen. Het kwam naast het boek der Psalmen te staan. Hieruit werd gelezen en onderwezen, en gezongen.

Het is een opmerkelijk boek met 192 gezangen. Het gebruik ervan werd verplicht gesteld, waar zelfs soms politie aan te pas kwam. Het zijn veel Franse en Duitse liederen die vertaald en bewerkt werden. Vanwege de dwangmatigheid omtrend deze liederen was er groot verzet. De verzetspredikant Ledeboer stelde dat het dwingen om gezangen te zingen van de duivel was. Het was van de zotte. Moeten wij dan soms verplicht zingen ? Ik moest vroeger verplicht zingen. Ik kreeg er hoofdpijn van, werd er depressief van, en werd toen beschuldigd dat ik daardoor ook anderen depressief maakte. Het was pure slavernij met de zweep erbij, en allerlei vernederingen. Wij moesten zingen, wij moesten naar de kerk, en wij moesten blij zijn. In de bijbel zocht ik naar teksten die mij hielpen overleven in deze zware tijden onder het monster van 1816 :

Spreuken 25:20 – Wie vrolijke liederen zingt bij een treurig hart is als een die een kleed uittrekt ten dage van koudheid.

Amos 5:23-24 – Houd op met het spelen van uw liederen, het gerammel van uw harpen hoef ik niet te horen. Maar laat gerechtigheid stromen als een rivier.

Prediker 7:4-7 – Het hart der dwazen is in het huis van vrolijkheid. Je kunt beter luisteren naar de waarschuwing van een wijze dan naar het lied der dwazen. Afpersing maakt de wijze dwaas, en een steekpenning maakt het hart verdorven.

Zangverplichtingen, zangvergunningen ? Moeten wij soms zingen, of moeten wij betalen om te zingen, er een licentie voor hebben ? Zingen, kan dat zomaar en moet dat zomaar ? Vragen die je jezelf kunt stellen. In de Israelitische grondteksten betekent zingen zoiets als geestelijk reizen, dus dan heb je al snel met de geestelijke douane te maken. Hiervoor moeten wij de zangologie leren. Het is zeer zeker geen makkelijke materie.

hoofdstuk 2 je weg zoeken door het riool van de nederlandse geschiedenis

Daar rijzen werelden uit niet,
Hij wil door godlijk onderwijs
Ons in zijn waarheid leiden.
Hij wil ons door zijn eigen hand
Ten hemel toebereiden.
--- *Gezang 2, Evangelische Gezangen, 1806*

Toen de Fransen kwamen in 1795 was er ineens godsdienstvrijheid. Maar niet voor lang. Na de Fransen sloeg Nederland hard terug in 1816 en werd de godsdienstvrijheid weer aan banden gelegd.

De farao van het westerse, wereldse christendom wilde het volk niet laten gaan. Maar in de nacht kwam het hemelse manna. Het Amsterdamse dodenboek van 1806 stond vol met Franse en Duitse gezangen. Er werd dwangmatig mee omgegaan. Het was een boek van de Nederduits gereformeerde kerk, die ontstaan was in 1571 in de Spaanse onderdrukking, en vlak voor de val van het Spaanse bewind. Het was een verzetskerk, maar tegelijkertijd een nieuw bewind, en in 1816 werd het tot de koningskerk en werden alle touwen strak aangetrokken. Daarom moest er een nieuw verzet komen, die de mens terugriep tot de natuur en tot het hemelse woord, en zij namen als voorbeeld de Nederduits gereformeerde kerk van voor 1816, het volk van de Exodus. Ze waren er nog niet. Er moest teruggegaan worden naar het punt voordat het begon af te dwalen. Ze waren de weg kwijtgeraakt, dus dan moet je wat stappen terugzetten. Het ging allemaal veel te snel. ‘Ga terug, ga terug !’ werd er geroepen. ‘Dit is niet meer de reformatie, maar de deformatie, de afdwaling ! Dit is niet meer de Exodus, maar een pauselijke valstrik !’ Oh, de mens wil zo graag pausje spelen over de ander, en het riool van de kerkgeschiedenis raakte weer verstopt. Zo kon het niet langer. Het manna was geworden tot het avondmaal der zombies : muizenvlees en rattenvlees met riooldrap als saus. En ze aten als kannibalen het vlees van Jezus, en dronken zijn bloed. Het was een nachtmerrie, en we zijn nog steeds in die nachtmerrie, daarom moeten we ons een weg zien te vinden door het riool, door de dodentunnels, en zo komen we tot de dodentunnels van de Nederduits gereformeerde kerk van Nederland, die oorspronkelijk een verzetskerk was, de moederkerk van Nederland, voordat het een koningskerk werd.

Het hemelse, verborgen manna, wat is dat ? De koningskerk had gezegd : ‘Gij moet eten wat de pot schaft.’ Het was het wereldse manna van een verstopt riool. Maar wat is het ware, hemelse, verborgen manna ? Het is datgene waarmee de hemelse natuurmoeder haar kind voedt in de baarmoeder, alles van haar eigen lichaam, melk en honing. Het is datgene wat de hemelse natuurmoeder haar baby geeft, om veilig te blijven, mentaal, emotioneel, lichamelijk, geestelijk. Het is een oorlogsvoedsel. ‘Het komt door haar eigen hand,’ zegt gezang 2 van het Amsterdamse gezangenboek. ‘Hier komen werelden uit voort.’ ‘Zij wil ons leiden door hemels onderwijs, in de waarheid.’ Het zijn middelen om het riool te ontstoppen, opdat er doorgang is. De exodus en de reformatie moet verder, tot regressie. Terug naar Israel, terug naar de hemelse natuurmoeder. Dat is de ware kerk, haar lichaam, en dat lichaam is donker, als een schuilplaats. In de Afrikaanse mythologie kwam de vrouw vanuit de aarde, vanuit de modder en het water, en de man kwam uit de lucht. Laat de mens dit onthouden : Het is het verborgen manna, van de donkere moeder, van Afrika. Haar donkerheid is een beeld van het verborgene. Goede wijn behoeft geen krans, hoeft niet zo nodig te pronken in de stad op alle hoeken van de straat. Haar donkerheid, haar verborgenheid, is het sobere, het natuurlijke. Dat zijn beelden, geen letterlijkheden. En de beelden op aarde zijn

corrupt. Daarom hebben we het ook niet om een letterlijke kerk. Men heeft veel te veel alles lopen verletterlijken, maar het zijn sluiers waardoor de mens heen dient te gaan. Het zijn de wachters van het dodenboek. Ra moest langs deze wachters heen, moest ze verslaan, oftewel ontcijferen, vertalen.

De reformatie was al door en door verrot. Het was slechts een beeld. Het wees terug op de exodus. Het wees terug op Afrika, een veel dieper Afrika, een Orions Afrika. Het wees terug op de natuurmoeder die haar kinderen riep. Er lopen verschillende lijnen door de reformatie heen. Veelal was het slechts een deformatie. Oorspronkelijk was het Franciscaans. Franciscus van Assissi was de aanzet van het verzet. Zijn enige liefde was Moeder Armoede. Hij had zich van alles teruggetrokken als een kluizenaar, daarbij achtervolgt door zijn vader die hem voor gek had verklaard en er alles aan deed om zijn zoon weer terug te krijgen in het zadel van een werelds leven. Franciscus was de oorspronkelijke reformatie. Hij leefde in de jaren 1100 en 1200, geboren in Assisi. Hus was ook een Franciscaan, een ‘mindere broeder’, oftewel hen die een gelofte hadden gedaan tot Moeder Armoede en de soberheid, tot armenhulp. Ook Erasmus was een grote invloed in de reformatie, oftewel het humanisme.

hoofdstuk 3 terug naar het bataafse oer-nederland – reformatie en emancipatie in het napoleonitische tijdperk

Profeten, Martelaars vermelden,
daar boven, hier beneden,
In strijd en zegepraal :
Onpeilbaar in verstand,
onmeetbaar in mededogen,
Ten Leidsman op de weg naar 't eeuwig leven,
uit een maagd geboren,
aan 't kruis de dood zijn macht ontnomen,
Zij worden nooit beschaamd,
die op goedheid bouwen.

Gezang 3, Evangelische gezangen, 1806

Frankrijk kwam aan het eind van de jaren 1700, wat godsdienstvrijheid betekende. Napoleon had niets op met religieus extremisme. Hij was gematigd katholiek, en wilde de balans herstellen tussen katholiek, protestant, het jodendom en andere godsdiensten. Het was allemaal veel te ver gegaan. Godsdienstvrijheid werd toen in de wet vastgelegd. Maar Napoleon kwam met zijn eigen dwangmatigheid. Ook pauzen moesten het ontgelden. Die liet hij arresteren als ze niet meewerkten. Die gingen in ballingschap. Rome werd ingenomen, want de westerse kerk had het volgens Napoleon te bont gemaakt. Het moest nu maar eens afgelopen zijn. Al die calvijntjes, luthertjes en pausjes werden tot pulp vermorzeld in de stalen hand van Napoleon, die de dokter No was van de jaren 1700 en 1800. In die tijden was er een grote Franse operatie in Europa. Ook Nederland ging aan de haak, werd opgevist uit het moeras van de godsdienstwaanzin. Nederland was nog steeds in een grote godsgekte. Het brullende vlees van de middeleeuwen speelde nog steeds voor god. Het was zo uit de hand gelopen dat Napoleon scheiding maakte tussen kerk en staat. Met de Franse slag.

Nederland was een geuzenland geworden, maar het was te extreem en orthodox godsdienstig, en daarom kwam Napoleon. Napoleon wees terug op hoe Nederland aan het begin van de jaartelling was : Germaans, opstandig tegen het Romeinse rijk, als Batavieren. De Batavieren werden gezien als het oorspronkelijke Nederland, en daarom noemde Napoleon Nederland de Bataafse republiek, als Batavia, waar ook de Betuwe op wijst. De Batavieren waren volgelingen van Heracles-

Magusanus en de godin Haeva, of Hebe in het Grieks, de godin van de eeuwige jeugd waarmee Heracles getrouwd was. Magusanus betekent jonge dienstknecht van het oude (oer). Hier loopt dus het pad van Areta, de oefening in deugd, waarvan Heracles een volgeling was. Haeva wijst ook weer terug op het Hebreeuwse Havah, de naam voor Eva, de moeder van de levenskennis.

Met de slag bij Waterloo eindigde de heerschappij van Napoleon, maar het zaad was gezaaid. Batavia was wedergeboren. Nederland Batavenland. Ook al kwam 1816, Franse en Duitse liederen van reformatie en emancipatie in het Amsterdamse gezangenboek van 1806 hadden ondergrondse tunnels gemaakt om er doorheen te komen. Er was een Bataafse weg hier doorheen. Napoleon’s stem bleef doorklinken : ‘Keer terug, ga tot de regressie, wees een vrijgevochten Germaan, een geemancipeerde Batavier. Nederland Batavierenland. Justice for all.’

hoofdstuk 4 het afrikaanse amsterdam – de napoleonitische reformatie

De luister van de deugd is groot,
Oneindig groot zijn wezen.
Wie zal het geheimenis
Ontdekken, wie ontleden ?
Wij mensen zijn van gisteren, wij,
Maar, eer het aardrijk was, was Hij,
Ja, eerder, dan de heemlen.
Der heemlen boog omvat Hem niet,

Hij is onzichtbaar, 't schepsel ziet
Hem enkel in zijn werken.

Gezang 4, Evangelische gezangen, 1806

Kinderen spreken in hun eigen taal, hebben hun eigen gevoelswaarden en daar moeten ze het mee doen : met nog een hele gebrekkige vocabulaire, dus we moeten luisteren. Ze gebruiken dus de materialen van hun achtergrond. Daarom is het ook zo belangrijk naar kinderen te luisteren als ze nog gewoon de gebrekkige westerse christelijke taal gebruiken en er doorheen prikken. Het gaat om de gevoelswaarden die achter hun woorden liggen. Ik moest noodgedwongen ook mijn eigen ideeen en doelen met die taal uitdrukken als kind, en ik stuurde eens een brief naar een tante in mijn enthousiasme, liefde en zorg. Nooit antwoord op gehad. Die tante bemoeide zich niet met ons. Toen mijn oom was overleden had ik het in een droom daar weer met hem over. Hij zei toen : ‘Het is een griezel.’ Die ochtend ging ik de lege container terughalen die aan de weg stond. Het was mooi weer. Ik rook de natuur, de tuin, de stenen van het huis, alles. Het rook weer zoals de zeventiger en tachtiger jaren, zoals de tuin van mijn oma waar ik vaak was, haar huis. Dat had mijn oom allemaal teruggebracht, want het was van me gestolen.

Ik was blij toen ik het verborgen Amsterdamse gezangenboek vond ten tijde van Napoleon, van de moederkerk, de Nederduitse gereformeerde kerk, waar het batavieren zaad ligt, als de erfenis van Napoleon, want het staat vol met Franse emancipatie liederen. Napoleon bracht heil tot de reformatie, maar bracht het in evenwicht. Het moest geen nieuwe pauselijke dwaling worden. Napoleon was als Ismael, een vijand van iedereen, een vijand van de woest brullende massa’s. Hij was een reuzenveller. Hij sprak in zijn eigen taal. Ook hij was nog maar een kind. Het Batavieren geheim dringt. De tunnels gingen dwars door Rome heen, terug naar Israel, terug tot het oer, terug tot Orion, tot het Orionse Afrika. Napoleon bracht aandacht tot het onderdrukte, de vrouw, de neger en de Jood. Voor iedereen moest gezorgd worden. Hij kon niet leven in de wereld zoals die was. Hij kon het niet meer aan. Maar ook Napoleon moest plaats maken voor iets groters. De mens kan het niet in kannen en kruiken doen. De Orions-Afrikaanse natuurmoeders kwamen met hun manden. Napoleon gaf ook die ruimte aan het vrouwelijke. De schepping was er nog niet geweest. Nu moest de natuur het overnemen.

Ik heb zelf in Amsterdam gewoond. Een van mijn eerste ervaringen was dat ik met een schoolvriendje en zijn moeder naar familie van hen in Amsterdam ging, rond 1985, om daar te logeren. Het lied ‘Radio Afrika’ was op de radio toen we de stad ingingen. Het brak mijn wereld

open. Het was als een Afrikaans Amsterdam, als een wildernis stad. Het was zo groots en overweldigend. Met de bijbelschool gingen we later eens naar een synagoge in Amsterdam, en naar een museum. De geschiedenis riep. Het batavieren bloed stroomt uit hartje Afrika, om het geuzenbloed in toom te houden, richting te geven, zoals de regressie de reformatie richting geeft. Het dient te leiden tot emancipatie. Daartoe was Napoleon gekomen, en daartoe ging hij weer. Het was maar een korte periode in de Nederlandse geschiedenis, maar van groot belang. 1795-1813

hoofdstuk 5 play stupid games, win stupid prizes – waking up in paris

Oneindig, onbegrijplijk,
Maar d'uiterst' einden van uw schepping
Omschrijven uw grootheid niet.
Zelfs gij kunt niet kennen,
Gij van het hemelhof,
Gij zijn grootheid niet bevatten,
Eeuwig, onbeschrijflijk
Voor menschentong en Englenstem,
Bestaat Hij enkel door zich zelven,
En al, wat is, bestaat door Hem.
Hij wenkt; en miljoenen wezens
En werelden, als 't zand der zee,
Zijn door dien wenk aan 't niet onttogen.
Zoo groot, zoo godlijk, zoo oneindig
Zie ik Hem in de schepping niet.

Gezang 5, Evangelische gezangen, 1806

En dat is het punt waarop wij het hebben over ‘unidentified nature objects’, de UNO’s.
In dromen blijft mijn overleden oom mij opzoeken.
Hij had het over buren van vroeger en zei dat het ‘foute boel’ was.
Ik vertelde hem ook over extremisme om me heen vroeger, en hij noemde het ‘alle malloten op een stokje’.
Hij vertelde mij dat hij de bron van de eeuwige jeugd had gevonden.
Ik was blij voor hem. Hij was hierdoor een jonge knaap geworden, zeer prachtig,
als een Napoleon, als de leider van een klassieke muziekband,
net zoals ik eens Groen van Prinsterer ontmoette in de bron van de eeuwige jeugd.

Vannacht had ik een droom over guillotines. De mens moet zaak maken zijn hoofd te onderwerpen aan zijn hart, anders zal het hoofd namelijk afsterven. Het hart is de levensbron. Alle hoofden die zich verharden in harteloosheid en gewetenloosheid zullen op den duur als door een guillotine getroffen worden. Dat is een natuurverschijnsel.

De mens moet op zoek gaan naar de bron van de eeuwige jeugd, om zo wedergeboren te worden in de baarmoeder van de hogere natuur en het hogere zelf. Dat pad ligt er. De doden komen terug en vertellen dat ze het hebben gevonden, en ze zijn veranderd. Ik had vroeger dromen dat mijn oom in hetzelfde rijtje als ons woonde, als in bungalows aan de zee. Ik wou dat hij mijn vader was, omdat hij altijd diep geestelijke uitspraken maakte, maar hij was ook onbereikbaar voor me. Hij zei dat hij in een harnas zat vroeger, waar ze hem in hadden gehesen, maar dat harnas was weg nu. Hij had een alarm om me heen gezet wat me zou beveiligen. Hij zou mijn beschermengel en vader zijn, en ik was zijn beschermengel. Hij was ook met George Carlin, een markante en doortastende amerikaanse comedian (1937-2008). Mijn oom was altijd als de Nederlandse George Carlin, vanwege zijn vaak kritische humor. Hij zei eens over een nichtje met een pop : ‘Ze is hasj aan het smokkelen in die pop.’ Dat blijf je onthouden als kind. George Carlin had ook de bron van de eeuwige jeugd gevonden. Hij was in de vrije natuur en kon zich heel snel verplaatsen, als de bliksem.

Als je in de winkel bent, heb dan je koop-alarm aanstaan, opdat je niet de verkeerde dingen koopt die een gevaar voor je kunnen zijn. Dwaal niet af van het pad naar de bron van de eeuwige jeugd. Oplichters staan aan die weg te lonken en te pronken, te adverteren. Luister niet naar ze, maar ontmasker ze. Stap niet zomaar in auto’s. Ga niet zomaar liften. Take the long way home.

Ook Napoleon is met hen, het Franse raadsel, om trekpoppen te verlossen. Zul jij met hen zijn ? Of kies je liever de andere zijde van het schaakbord ? Er is een nieuw spel, en je kunt domme prijzen winnen als je aan de verkeerde kant strijdt. Speel domme spelletjes, win domme prijzen.

Verlies je kop niet aan de harteloze, gewetenloze leugen van deze tijd. Laat je niet gek maken door de stemmen van vandaag de dag. De nieuwe zangeressen zingen vaak hetzelfde, hebben vaak dezelfde stem, het is griezelig, alsof ze net van de tandarts vandaan zijn gekomen, zingen scheef in de mond. Something's wrong. Ook de nieuwe zangers zingen vaak hetzelfde, hebben vaak dezelfde stem. Het heeft zijn onschuld verloren. Ze worden gekloond. Dat is wat er gaande is. De creativiteit is weg. Het zijn 'one-trick-donkeys'. En ze worden toegejoeld door andere klonen. Verlies je kop er niet aan. Heb je muziek-alarm aanstaan. Neem de gruwel niet binnen, want het versteend je, en maakt je tot kloon, 13 in een dozijn. Ze eten kip. Hun stemmen zijn geroofd en verdraaid. De heks wil niet loslaten. Ze wil haar klauwen diep in je laten zinken, om je tot haar trekpop te maken. Keer daarom terug tot het tijdperk van het Napoleonitische raadsel, en het Napoleonitische Amsterdamse gezangenboek. Van Dordrecht tot Amsterdam. Er is een brug tussen de Israelitische psalmen en de Napoleonitische gezangen, opdat de mens zijn weg terugvindt tot Afrika. Diep in de nacht zingen de monniken, schuivelende. Ze gaan niet snel, en ze zijn in het verborgene, in hun donkere pijen met kappen. Waar sta je ergens ? Diep in de nacht is het Napoleon mystery. De Fransen die binnenvallen. In mijn droom vannacht liepen aan de overkant Franse soldaten. Ze waren de buurt binnengevallen. De geschiedenis herhaalt zich. De geschiedenis verdiept zich. Op tot de morgen. Op tot de ontwaking. Dat is een Franse ontwaking. Another lonely night in New York, but waking up in Paris.

hoofdstuk 6 nederduitse gereformeerde gezangenboeken in de bataafse reformatie

Oneindig Wezen, door geen tijd
Beperkt, of ooit bewogen,
Het denkbeeld, dat Gij eeuwig zijt,
Verzwelgt mijn denkvermogen.
Nimmer groeit uw jaartal aan,
Gij zult in eeuwigheid bestaan,
Gij zult dezelfde blijven.

Gezang 6, Evangelische Gezangen, 1806

Ik geloof deze realiteit niet. Ik ontken deze realiteit, van dieren in de holocaust, tot gekte drijvende marteling, en slapende discipelen. Wij dragen dit kruis maar wij zijn op weg naar de hemelvaart waarin we alles achterlaten om de ware dingen te zoeken die boven zijn, niet de dingen die van de aarde zijn, want dat is slechts vleselijke illusie en leidt tot de dood. Wij mogen gaan tot de bron van de eeuwige jeugd, wedergeboren worden, in een nieuwe wereld, en de oude wereld als vuilnis beschouwen. We hoeven niet te geloven in de dingen die we om ons heen zien. We mogen ons geloof richten op een hogere wereld. Dat is een hele strijd, en dan mag je standvastig zijn in je belijdenis. De natuur, de hogere kennis, de oermoeder, blijft hier getrouw op wijzen, al is de mens ontrouw, al slapen de discipelen. Ze rennen voor hun eigen koninkrijkjes en leven in een roes, langs alles heen wat veel belangrijker was. De mens, ook de gelovige mens, ook de geestelijke mens, heeft zo zijn afgoden waar de mens verknocht aan is, zijn hart aan heeft verkocht. ‘Laat me slapen,’ zegt die mens in Getsemane.

Je mag dan zeggen : ‘Ik geloof deze realiteit niet. Ik ontken deze werkelijkheid. Deze werkelijkheid is niet waar. Dit is niet het rijk van de waarheid, maar van de leugen. Ik ontken de leugen.’ Wees hierin standvastig. Blijf deze realiteit ontkennen. Het is een heilloze weg, deze realiteit.

De mens slaapt met de afgoden. Dat de mens weet dat het gevaarlijk voor hem is deert hem niet. De mens blijft verder roken. Je hoeft deze realiteit niet te geloven. Je mag het ontkennen. Blijf het ontkennen. Het hoeft niet te bestaan voor je. Die strijd is je kruis. Het is een geloofsstrijd. Leren niet te geloven in wat je om je heen ziet. Leren het te ontkennen. Leren niet mee te doen. Wees een

ongelovige naar deze wereld toe. Wees een geheelonthouder. Rook en drink niet met ze mee. Zing gezangen tegen ze in, Napoleonitische gezangen. De Napoleonitische reformatie bracht nieuwe gezangen met zich mee. Dat was voortgaande openbaring. Naast het alombekende Psalmenboek kwam er een gezangenboek. Daarin werd eeuwige emancipatie gepredikt, en de bron van de eeuwige jeugd, zoals in gezang 6.

Ook aan het begin van de Napoleonitische reformatie verscheen er al een gezangenboek, in 1798. Het eerste lied hiervan zegt : ‘Laat toch uw Geest ons in Uw Waarheid leiden. Ontsluit de mond, en ook naar uw weldadigheid, ontsluit ons hart en oren, zo worden wij ter deugd geleid.’ Deugd komt van het Griekse Areta, de geoefendheid in hemelse kennis, de leidsvrouw van Heracles, als moeder Armoede, moeder Honger, moeder Soberheid, het Franciscaanse beginsel en beginsel van de reformatie. Waarom is dit belangrijk ? Omdat we moeten leren vanuit hogere bronnen te leven. Daartoe is er de religieuze symboliek, opdat het zelf contact maakt met de kennis, en zich hierin verliest, zelfverloochening, om tot de hogere kennis te komen, het hogere zelf. Religie laat haarscherp het verschil zien tussen het lagere, onheilzame zelf en het hogere natuurzelf die de hogere kennis uitdraagt. Ken deze electriciteitswet anders verwoest roekeloos gebruik je hart en ziel.

Uiteindelijk was dit een bataafse reformatie die Heracles volgde op het pad van Areta. Heracles werd tot Jezus, en zijn twaalf werken werden tot de twaalf discipelen, en in de grondteksten was dit nog steeds het pad van Areta. De Batavieren volgden niet zomaar Jezus of Heracles, maar een mengsel ervan, genaamd Heracles-Magusanus, als een beeld van de wilde mannen die het stadse en wereldse hebben verlaten voor de wilde, woeste natuur.

Waar 'k magtloos nederzinke,
Of bitter lijd', is God:
Waar trouwe vriendenhanden
Niet redden, daar is God;
In dood en doodsche banden,
Ja, overal is God

Gezang 7, Evangelische gezangen, 1806

In de spaanse onderdrukking en katholieke overheersing werd in de tachtigjarige oorlog het raadsel en de kiem van de nederduitse gereformeerde kerk gegeven. Toen moest de bataafse reformatie (1795-1813) nog komen. De moederkerk moet hersteld worden, het abstracte model. Daarin zitten de natuurvrouwen en natuurmoeders opgesloten en verborgen, er doorheen verwoven. Dat is de opdracht. We kunnen dit tijdperk niet overslaan. Als je deze profetische oproep niet hoort, dan ben je doof, en mis je empathie voor de lijdende moeder natuur. Het is pure zelfhaat ook, kennishaat. Het is je schaduw die je achtervolgt. Het zelf is het zelf niet zonder kennis.

Daarom zegt het tweede lied van het boek ‘kerkelyke gezangen’ uit 1798 : ‘Vergadert om te horen, Trek ons hart tot U naar boven. Leer ons, open Gij onze oren.’ Het derde lied voegt daarbij : ‘Leer ons de weg der waarheid, tot de hemelhof.’ Het vierde lied voegt de daad, of de deugd, bij het woord. Laten we gaan tot de verloren eilanden van het Orionse Afrika.

Kun je je een leven voorstellen over de zee ? De Afrika brug reikt diep in ons hart. De Vur stelt dat er alleen maar leven is op de brug. Beide kanten van de brug zullen door vuur vergaan. Soms is de brug een schip, en soms is de brug een eiland. Soms is het een lied, zoals in de Vur 1:16 :

Ik herinner het schip,
Het schip waarmee ze mij oppikte,
Zij is een lied in mijn hoofd
Soms is het een slot, soms is het een sleutel (1:19).

Soms is het een droom, zoals in 1:21 :

De geschiedenis steekt,
Ik kan niet over deze berg komen,
Maar in mijn dromen kan ik het

Soms is het dus de geschiedenis, een berg, de zee, een droom. Het kan in allerlei vormen komen, als door een natuurklok, een geschiedenisklok. Alles vervaagt, alles vervormt, en aan het einde van de show ben je alleen, en is het tussen jou en het hogere zelf. Er is geen waarlijk zelf buiten de hoge natuurkennis, de hoge hemelkennis. Je bent alleen aan het einde van de rit, en dan is het iets tussen jou en de almachtige en oneindige kennis. Wat moet er wel allemaal niet aan 'zelf' vergaan ? En is dat wat is vergaan wel daadwerkelijk vergaan, of zijn wij slechts vergaan ? De verloren eilanden zijn niet vergaan, maar verloren en vergeten. Als iets weg is is het dan wel daadwerkelijk weg ? Niets is zomaar weg. Soms zijn we zelf achtergebleven. De opname bij de evangelische christenen wordt vaak letterlijk genomen. 'As a thief in the night, you have been left behind', waar ook zo'n deprimerend lied van Larry Norman over gaat. Maar wij nemen dat geestelijk, en ik werd weer helemaal meegezogen en meegesleurd door dat lied in een duister gat, maar toen herinnerde ik me de tune van the lost islands, wat er op lijkt, maar wat dan een hele andere draai geeft aan het verhaal, want dat gaat over een schip genaamd 'the united world', wat dan wel schipbreuk leidt, maar wat aankomt op the lost islands, de verloren eilanden. Niet alles is daar koek en ei. Het paradijs schijnt een slang te hebben : de Q, een monnik in paars gewaad en paarse kap, moet gehoorzaamt worden. Als we het gevoel hebben 'left behind' te zijn, dan mogen we ons afvragen wat we zelf wel niet allemaal achter ons hebben gelaten.

Soms is het een vis (1:25), soms een rivier,
soms is het een schilderij (1:30).

‘*Zolang de kleur van de huid belangrijker is dan de kleur van de ogen is er geen vrede.’ – Bob Marley*

De bataafse reformatie bij de overgang van de jaren 1700 naar de jaren 1800 brak de muren tussen de culturen weg, en er begonnen in de overgang van de jaren 1800 naar de jaren 1900 steeds meer bewegingen te ontstaan die terug wilden naar de afrikaanse oer-pijlers van het leven. Wat houdt dat in, terugkeren tot Afrika ? Het is niet zozeer letterlijk, maar geestelijk, terug naar de natuur, en leven vanuit die context. De bataafse reformatie leidde uiteindelijk tot de rastafari reformatie in de jaren 30 van de jaren 1900. De mens wilde loskomen van het slavernij verleden en van de kolonisatie. Ethiopie werd gezien als Sion, het paradijs, vanwege bepaalde bijbelteksten, en in de liturgische Ge’ez taal van Ethiopie werd het ook Edom genoemd, zoals in het Grieks, in de septuagint, Eden ‘Edem’ werd genoemd.

Het was dit keer een exodus tot Afrika, tot Ethiopie, om vandaaruit Afrika te verenigen wat door de slavernij over de hele wereld was verspreid, verscheurd. Komende vanuit de grote verdrukking, uit Babylon.

Zwart is geen kleur, en het is ook niet letterlijk. Het betekent terugkeren tot het verborgene, het verlorene, je bedekken met moeder aarde. Denk niet zoals de wereld wil dat je denkt. Breek de stadse denklijnen. Wees creatief. Ga in hele andere lijnen denken met hele andere betekenissen. Anders kom je nooit los. De leprechaunen hebben iedereen in de stad versteend.

Ik had een droom dat de kop van een Brutus beeldje uit het Popeye verhaal was afgebroken. Er was toen een Ethiopisch spel en ik ging Ethiopie binnen. De Exodus uit Babylon tot Ethiopie, tot een verenigd Afrika. Het is niet iets letterlijks. Ik was in het Orionse Ethiopie. Er zat een kip op mijn schouder. Die had ik ergens uit gered. Babylon is een slagerij. Zij dienen de buik. Rastafari is in de kern vegetarisch, gebruiken ook geen alcohol en matigen met suiker en zout. Rastafari gaat niet over dreadlocks of reggae, maar over levensprincipes. It’s no religion, but a way of life. Loskomen van het hebzuchtige, conformistische, consumeristische westen, over de Afrika brug, de brug tussen blank en zwart. Het rekent af met de kop van de slang, de kop van het Brutus beeld, de westerse esthetica waarin de vrouw wordt geobjectiveerd en de neger wordt gedemoniseerd.

hoofdstuk 9 terug naar afrika

Zwart is dus niet letterlijk, maar betekent het op zoek gaan naar de verborgenheden, de verborgen betekenissen in dingen. Racisme is dus iets heel ironisch eigenlijk, want je wil dan niet op zoek naar de verborgen betekenissen. Er is een kerkelijke leugen in het westen, en dat is rastafari wat in Jamaica ontstond in de dertiger jaren het teruggaan naar Afrika, oftewel het teruggaan naar de verborgen betekenissen. Het rijke, verleugende westen wordt Babylon genoemd, en daarom is er de exodus, de uittocht. Terug naar de verborgen betekenissen der dingen.

hoofdstuk 10 van reformatie tot rastafari 2

Het geheim van Afrika ligt in Ethiopie, zo is dat ook in het Orionse Afrika. Het Orionse Ethiopie is een groot eiland, en is genaamd Rehm. Bob Marley had het ook over de steen die door de bouwers was verworpen maar die tot de hoeksteen werd. Zo is ook Ethiopie door de wereld, door het rijke westen, verworpen, en de rastafari's wisten van tevoren dat het rijke westen hun messiaanse boodschap zou verwerpen. Manna betekent in het Ethiopisch ook verworpenheid, in de liturgische Ge'ez taal. Amalek, waar de Bilha ook veel over gaat, en de Vuh, betekent in de Ethiopische Ge'ez taal God. Ethiopie werd veel geplunderd door Italie door de tijden heen. Rehm werd tot Rome gemaakt. In de Griekse grondtekst van de bijbel wordt er nog veel op Rehm gewezen, rhm, rhema, als het profetische woord wat men dient te ontvangen. In Mattheus 4 staat bijvoorbeeld dat er niet alleen leven is door brood, maar door het rhema wat uit de mond van de hemel komt, elk hemels

woord, als het verborgen manna. Dan moet je goed genoeg luisteren om het goede woord van het slechte woord te kunnen onderscheiden, waar Bob Marley ook veel op wees. Hij was als de Mohammed van de rastafari, de boodschapper van het pan-afrikaanse, de verzameling van het over de wereld verstrooide Afrika. Het was een afro-messiaanse beweging. Er werd ook een aanslag op zijn leven gepleegd in 1976, maar hij overleed uiteindelijk in 1981.

Het woord wat uit de mond van de hemel komt, de rhema, of het Orionse Rehm, het heilige oer-Ethiopie, is in het Grieks de afscheiding, en in het Aramees is het de emancipatie, de vertaling, de recycling, de ware betekenis van de verwerping. Het zorgt ervoor dat we niet teveel nemen van iets, daarom moet de hemel telkens weer uitwerpen, verwerpen, onafhankelijkheid brengen, scheiding, tot onderscheiding en vertaling, verdieping. Dat is de daadwerkelijke hemelse consumptie in het Aramees. Het is je eigen bescherming als je verworpen wordt, uitgeworpen, want dan is er iets beters voor je. Als je van de hemelse natuur bent moet je niet gaan lopen siamezen. Wee u wanneer iedereen wel van u spreekt. Als je predikt, zorg dan dat de helft van je publiek uit de zaal vertrekt, zoals ook bij George Carlin en de oude profeten. Praat de mens niet naar de mond. Wees de bouwsteen die door de bouwers verworpen werd, zodat je deelhebt aan een hemels gebouw, want dan ben je de hoeksteen. Dat is wat de ware exodus is. Het vlees moet van je walgen en je uitkotsen. Dan pas heb je wat bereikt. Als iedereen je maar lief en aardig vind dan is er iets goed mis. Wee u wanneer iedereen wel van u spreekt, want zo deden ze met de valse profeten, die altijd maar over welvaart predikten. Ga in het offensief. Wees iedereen tot een vijand, zoals Ismael. Predik de controversiele boodschap. Ga niet voor het compromis. Bob Marley predikte ook : Wij nemen geen steekpenningen aan. Wij laten ons niet omkopen. Hij predikte tegen de brainwash educatie die tot dwaasheid leidt, en die de liefde met haat betaald. Verwerping is gewoon een krachtige hemelse rivier die stroomt van het ene punt naar het andere en dan weer doorstroomt, zoals in de Griekse betekenis. Het is een stroom van woord en daad, van krachtige spreuken en gezegdes. Leer het te ontdekken in je leven. In de hemel wordt je in restrictie gehouden. Je mag geen overmaat krijgen. Neem niet teveel van het goede. Wees blij dat er zulke grenzen zijn. Er wordt voor je gezorgd. Dat is het geheimenis van Afrika. Leer te leven met de leegte, en ga de diepte in van die leegte, om tot de betere dingen te komen, en de vleselijke illusies los te laten. Wees niet als een hond die om een bot strijdt. Het is beter dan dat je aan de ketting wordt gehouden. Exodus, weg van de vleselijke vleespotten die tot verderf leiden. Bob Marley sprak : ‘Wat win je als je de hele wereld wint en je je ziel verliest ? Wijsheid is beter dan zilver en goud.’

Het Aramees laat zien dat verwerping de hemelse opvoeding is. Het is iets wat de mens nodig heeft. Zo wordt de mens geoefend en ontvangt zo richting (areta). Verwerping is slechts de vertaling van

de boodschap, het uitstromen. Het komt van de hemel om tot de diepste putten van de aarde te gaan, om daar leven te brengen. In het Aramees is het woord ‘mele’, en het betekent ook oorzaak, bron. Als Mattheus 12 dan zegt dat je geen ijdele woorden mag spreken, geen ijdele rhema in het Grieks, geen ijdele mele in het Aramees, dan betekent dat dat je niet de oorzaken, het oer, moet wegkappen, dus niet gaan lopen plunderen, niet de dingen uit de contexten moet halen, want zo ontstaan vooroordelen. Dat hebben ze met Ethiopie gedaan. Ze hebben slaven genomen tot Amerika. Ze hebben de Afrikaanse bodem van de dingen weggekapt. Het Aramees noemt ijdelheid ook luiheid, dat het onproductief is. Ook het Grieks noemt het : het weglopen van het werk. Vrijheid en acceptatie kan je dus de das omdoen.

hoofdstuk 11 rastafari op safari

‘*Als je een grote boom bent, dan zijn wij de kleine bijl om het om te kappen.’*
– Bob Marley

Jamaica werd onderdrukt door de Engelse kolonisten die het land hadden ingepikt. Dat liep van 1655 tot 1962. Toen er in 1930 een nieuwe keizer kwam in Ethiopie die uiteindelijk de slavernij in Ethiopie afschafte en de naam ‘Leeuw van Juda’ droeg, putten de Jamaicanen daar hoop uit, en zagen het als een messiaanse wederkomst. Ze gingen aan de slag met deze mythe, en maakten het symbolisch onderdeel van hun leven. Ook zij wilden geestelijk naar Ethiopie, terug naar Afrika, wat voor hen het Sion was. De rastafari was geboren, de grote exodus, want ze werden onderdrukt in wat ze noemden de babylonische ballingschap in het westen. Ze wilden weg uit Babylon. Ze hadden er genoeg van. De leeuw van Juda, de grote ontzegeling, zou hen leiden. De rastafari is geen religie, maar een ‘way of life’, de afrikaanse psycho-analyse van de dingen om je heen, voor psychologische en filosofische doeleinden, om zo los te komen van je oude zelf en je nieuwe zelf aan te doen, in de grote Ethiopische context. Rastafari op safari.

Ik had vannacht een droom over een babylonische koning die zich de baas waande over alles, als de leider van een muziekband, reggae-metal. Hij merkte een koninklijke aanwezigheid bij mij op, en hij zei dat hij dan wel de baas was, maar dat er meer aan de hand was. Ik was met hem in gesprek en hij wilde mij als onderdaan beschouwen, als zijn mindere, maar hij zei dat dat ook niet klopte. Ik zei toen dat er inderdaad meer aan de hand was, maar toen zei ik dat dat niet zo was, om hem niet nog meer argwaan te bezorgen. Hij begon macht te verliezen, iets wat hij voelde, maar niet kon verklaren, en ik zag zijn ogen rollen. Hij probeerde te analyseren wat er gaande was, maar het lukte hem niet, en ik zou het hem verder ook niet uitleggen. Ik zag toen iets wat 'stardent' heette, dat de mond in contact zou komen met hogere sterren, en dat de mond verder geopend zou worden, oftewel dat het hemelse woord zou komen en zou stromen.

We mogen voorbeelden niet verabsoluteren en verafgoden, zoals ze met Jezus hebben gedaan en met de Ethiopische keizer. Het zijn slechts beelden die onderdeel mogen worden van onze psychologie in de recyclocratie. We halen er het beste uit. Het zijn onderwerpen ter verdieping, niet ter letterlijke verafgoding. Wel mogen we ons verblijden in de symboliek ervan. Het is een beeld van onze verbintenis van moeder natuur en haar ontwaking in ons, en onze ontwaking tot haar, wat uitgebeeld wordt door het Ethiopische mysterie. Het ontwaken gaat langzaam, als eb en vloed. Het trekt zich terug, en komt weer. Ook het koningschap is iets geestelijks. Het betekent dat je de natuurkennis je eigen maakt. Door je eigen innerlijke koningschap loskomen van vleselijk koningschap. Het ware koningschap is de emancipatie, loskomen van oude ideeen door verdieping. Boor de kaleidoscopische eigenschappen aan van de dingen om je heen. Kom op andere golflengtes. Laat het spreken.

De grootheidswaanzin die je om je heenziet bij neurotische, hysterische mensen die altijd het hartje van de aandacht willen zijn is niet het ware koningschap. Bob Marley zei : 'Vanwaar alle opschepperij ? Als je een grote boom bent, dan zijn wij de kleine bijl om het om te kappen.'

hoofdstuk 12 de leeuwin van Juda

“Maximalisme”, “going to the max”, de big macs ook. Joe sixpack laat zijn kankergezwellen zien van het vele eten, om iedereen mee te sleuren in het maximalisme, in het consumerisme, grote bulken vlees hangen aan zijn lichaam, met een donkere, zware, hegemonische stem, want hij is altijd gewichtiger dan de ander. Hij heeft met de overmaat ook het overwicht in het maximalisme, en wil alle aandacht naar zich toezuigen. Maximalisme, going to the max, ook de big macs, zuipen en slurpen, alles wegkanen. Overmaat aan spieren is ook vet, is ook het vleselijke, het opgepofte en opgeblazen maximalisme. Het woekert voort als de kanker in deze wereld. Het kinderlijke kunnen ze niet verdragen, en het dierlijke ook niet. Alles moeten ze wegvreten. Chinese bulkoningen op een rij die hun Zuni-afrikaanse wortels hebben weggekapt. Ingeknotte vrouwenvoetjes. De geschiedenis is weg. Het is het moderne materialisme, materiele ijdelheid, gevaarlijke steroiden die het brein en het hart wegvreten. Brein en hart zijn tot knikkers geworden, tot erwten, en zelfs dat vreten ze weg, totdat er helemaal niks meer over is dan ellenlang, oneindige vleesmassa’s. Opgeknoopte bierbuiken en bierborsten.

Maximalisme, going to the max, met bordeelslippers gaan ze door het hele land om uitbundig te consumeren en hun opgekweekt vlees te vertonen. De Chinese bulkoningen schrapen het geld binnen van deze kermissen.

Waar strijden we voor ? Je probeert wanhopig te minderen, terwijl iedereen om je heen aan het vermeerderen is. Waar doe je het voor ? Het is zeker frustrerend als je verzocht wordt in de woestijn om ook maar lekker mee te doen. Grote auto’s in de aanbieding, voor de helft van de prijs. Maar je bent in de woestijn. Het zijn illusies. Je brein speelt een spelletje met je, en je moet terug naar je hart. In de rastafari strijden ze tegen het westerse materialisme van de babylonische flutroman-koningen en de chinese bulkoningen van overmaats-consumerisme. Maximalisme, going to the max, going to the big macs. Donkere, lage, zware stemmen die op je brein inspreken, hun bedriegelijke advertenties afspelen. Ze proberen je te programmeren. Het is de verzoeking in de woestijn. Ze willen je voeten inbinden, je loskappen van je wortels, van je geschiedenis, om een moderne maximalist van je te maken, met een groot hoofd en een geamputeerd hart.

Koningen van het maximalisme. Het is als een machine. Ze hebben het op je gemunt. Ze plotten voortdurend, stoken voortdurend. In mijn kindernachtmerries werd ik vastgehouden door een vadsig vaderfiguur. De moeder was onbereikbaar. Alles was achter dik glas. Het slurpte, het zoog. Het vrat me op. Recent had ik een droom dat het ging om een algehele opstopping van het menselijke riool.

Ik keek in de geschiedenis en zag dat de reizen die ik had gemaakt de rioolbuizen voorstelden die nodig waren om het riool te laten werken. In de rastafari is de joodse en christelijke mythologie uitgewerkt. In Genesis werd Ethiopie vermeld als het paradijs.

Kun je het voor je zien ? We leven in slavernij, net zoals Ethiopie zelfs tot in de jaren 1900, totdat er een Ethiopische keizer kwam genaamd de overwinnende leeuw van Juda. Koningen over de hele wereld bogen voor hem, ook het Britse huis. Het was op de televisie zodat iedereen het kon zien. De rastafari zei toen : 'Zie je wel. Nu is het messiaanse tijdperk aangebroken. Iedere knie heeft zich gebogen, elke tong heeft beleden, en ze hebben het allemaal gezien.' Hij werd ook Haile Selassie genoemd. Selassie betekent in het Ethiopisch 'drie-eenheid', en 'hoogte, vruchtbaarheid', wat een beeld is van de baarmoeder, van moeder Ethiopie. Haile is een woord voor heilig, hemels. Haile Selassie is dus in diepte de heilige moeder of godin. In die zin is zij de leeuwin van Juda. In mijn droom brak ze door het glas heen, en toen zag ik een gootsteen waar de vadsige vaderfiguur, de rioolopstopping, in terecht kwam, en die begon te smelten om in het riool weggespoelt te worden. Het werd steeds kleiner.

Ga in je geschiedenis na welke reizen je hebt gemaakt, waar je hebt gelogeerd, en zie die tochten als de buizen van een natuurriool. Het moet niet verafgood worden, ook niet zomaar weggeworpen worden, maar verdiept. Leer de heilige semiotiek, de tekenleer, kennen.

De vadsige vaderfiguur was een chinese bulkoning, Peaq-Peaq heette hij. Maar hij heeft veel meer vormen, en veel meer gedaanten. Terug naar het maximalisme in de stad wat tot bedriegelijke illusie leidt, of naar het minimalisme in de woestijn wat tot het beloofde land leidt ? Exodus is het antwoord. Haile Selassie, de heilige vruchtbaarheid, het land van melk en honing, onze moeder, wacht. Zij is de leeuwin van Juda die overwonnen heeft, die de boekrol ontzegeld heeft. Zij heeft het hemelse woord gebracht. Alles wat groots mag zijn zijn haar borsten, want die zijn om de mens te voeden, en haar heupen, haar billen, om haar kind in te verbergen.

In het eeuwig evangelie staat dat er een verborgen evangelie was in Afrika, waar iemand in het verborgene leed, verloren en vergeten, weggedrukt. Toen de Ethiopische keizer in 1966 naar Jamaica kwam zag de vrouw van Bob Marley dat hij spijkerwonden van de kruiziging droeg in zijn polsen toen hij zijn handen ophief tot de massa's. Het laat zien wat moeder Afrika is aangedaan, en moeder Ethiopie. De Ethiopische keizer die de slavernij in Ethiopie had afgeschaft was als een opstanding gekomen tot Jamaica, nadat Jamaica in 1962 onafhankelijk van het langdurige,

chronische Engelse kolonisme was geworden. De leeuw van Juda had overwonnen, en had het land ontzegeld. Deze mythe leefde voort in de rastafari.

hoofdstuk 13 terug naar ybal – het belang van de dertiger jaren

Moeten we aanknopingspunten zoeken ? Ja.

1929 : de wall street crash. Het kapitalisme en het geld systeem begonnen neer te storten. De economie begon in te storten, en de hele wereld ging de grote depressie in, de jaren 30. De banken konden het allemaal niet meer aan en begonnen in te storten. Mensen renden zo snel mogelijk naar de banken om hun geld terug te nemen zolang dat nog kon. Bedrijven kregen geen toegang meer tot hun kapitaal en begonnen in te storten. Het was totale paniek en hysterie. Complete chaos. De hele wereld werd meegezogen in deze draaikolk. Iedereen was weer gelijk. Het maximalisme was ingestort. Babylon was gevallen. En de grote depressie zou de wereld meezuigen tot de tweede wereldoorlog. In de twintiger jaren was er in America al een alcoholverbod gekomen, en nu dit. Dit was pure apocalypse. Een beest was uit de hemelen gevallen. Werkeloosheid steeg, lonen gingen zwaar omlaag, en mensen moesten bedelen voor hun voedsel. Lange rijen. Iedereen was gelijk. Vaak bleef er nog maar een derde deel van het loon over, waar mensen het niet meer mee konden redden. Het was de zevende schaal van de apocalypse. De grote stad, Babylon, was in drie stukken gevallen door de grootste aardverschuiving ooit, en de steden der volkeren begonnen in te storten. De eilanden vluchtten weg en bergen werden niet meer gevonden. Alles wat zich had verhoogd werd verlaagd. Er was weer gelijkheid.

Tegelijkertijd kwam de Ethiopische keizer opzetten, en blanken bogen voor hem. In de dertiger jaren was er zo een opleving van de ‘terug naar afrika beweging’, pan-afrikaanse bewegingen. De aandacht werd op Afrika gericht. Afrika had gesproken. Afrika nam haar ontvoerde kinderen terug.

Alles loopt gelijk met elkaar op. Alles is aan elkaar verbonden. In 1938 kwam er een nieuwe hervormde zangbundel, en Afrika sprak. Hier stonden ook hele oude liederen in. Zoals van de dichter Hieronymus van Alphen (1746-1803). In gezang 170 stond :

‘Ik zal, verruimd van hart,
de last, die Hij mij oplegt, willig dragen;
zijn doel, zijn wil is ook mijn welbehagen;
wat Hem mishaagt is mijn verdriet, mijn smart.’

Wij lijden voor gelijkheid, opdat we de ander kunnen aanvoelen en niet door maximalisme de ander tekort doen. Wij lijden zo met moeder Afrika en moeder Ethiopie. Buiten dat noodzakelijke lijden, wat een zegel is van het verbond met haar, is er geen leven. De dertiger jaren kwamen, en zij ademt de dertiger jaren. De mens mag haar ontmoeten in minimalisme, van het hoge paard afstappen om het lijdende Afrika te zien. In het lijden zijn wij afgesneden van de maximalistische zonde.

Gezang 2 zegt :

‘wie in groot verblijden
dit kindje kussen wil,
moet vooraf met Hem lijden
zijn kruis, om zijnentwil’

Dit kindje is Afrika en het lijden is de dertiger jaren, de grote depressie. Toen openbaarde Afrika haar hart aan de wereld. Toen stroomde de moedermelk. De mens had allerlei apparaatjes gegrepen die hen van moeder Afrika had laten afdwalen, en ze speelden gevaarlijke spelletjes, maar dat was nu allemaal ingestort. Is jouw eigen wallstreet al ingestort ? Ben je al teruggegaan naar de dertiger jaren ? Of zit je opgeblazen ego nog op de troon ? Wees blij met de verbrokenheid, want zo kan je band met moeder Afrika en moeder Ethiopie geheeld worden. Zij is de natuur moeder in haar vele gedaantes. Zij gaf een nieuw lied waarin haar boodschap te horen was.

Zijn de dertiger jaren al in je leven, en leven de dertiger jaren al in je ? Kun je Afrika al zien wanneer westerse illusies instorten ? Kun je al zien wie de wereld doorstoken heeft ? Elke knie zal buigen, elke tong zal belijden. Het is je eigen innerlijke moeder. Het is al in de geschiedenis gegeven. Het hoeft niet nog een keer gegeven te worden. Het is er al. De mens moet het slechts opgraven, wederkeren. Dat is immers wat de ware wederkomst is. De mens moet zelf wederkeren.

Dat is wat de ware opname is : de mens moet zelf zijn innerlijke kind opnemen. De mens moet zelf moederlijk zijn. Dan mogen de dertiger jaren ook gaan bloeien.

Ik had een droom over Ybal. Er kwam een ruimteschip tot de aarde met een groot geheimenis, met buitenaardse wezens, zwaar intelligent. Ybal was een groot natuurgebied in Rehm, in het Orionse Ethiopie, en de buitenaardsen kwamen met de mappen en de strategieen om de mens terug te doen keren tot Ybal. Het hele pad was uitgestippeld. Er is een groot verschil tussen het aardse, stadse en verletterlijkte Ethiopie en het geestelijke Ethiopie van de natuur. In Ybal was het geheimenis van de dertiger jaren verborgen. Het kwam over de wereld. Het verloste de mensheid van de ketenen van zonde. De mens werd weer in de box gezet, opgenomen in de armen van zijn moeder, waar ook de Druiven van Gramschap van John Steinbeck over gaat (1939). Dat boek wordt besproken in ons onderwijsboek ‘de recyclocratie’. Het gaat over de grote depressie, over de jaren dertig.

hoofdstuk 14 kerkologie

‘Commisie, deputaten, kerkeraad,’

‘Commissie, deputaten, kerkeraad.’

Met dat soort woorden van begoocheling werden dingen in de kerk vastgesteld, allerlei dure woorden waarachter ze zich konden verstoppen, allemaal voor letterlijk, westers schriftgezag, en over de Israelitische dichterlijke grondteksten werd niet gesproken of niet diep genoeg op ingegaan,

vanwege al deze machtswoorden. ‘Wij gebruiken dure woorden, dus moet het wel waar zijn.’ Dat is vormendienst, en het gebeurt ook zo in de wereld. Kijk maar om je heen. Lekker zwaarwichtig doen met verbaal machtsmisbruik. Pas er voor op. Deze dure woorden worden de oogkleppen van de eerzuchtige en machtszuchtige mens, als de snelste weg naar Rome. Hup, de dure, snelle paarden op. Lekker deftig en gewichtig praten. Zoveel wordt er verstopt en verborgen gehouden door overmatig gebruik van dit soort woorden, zoals ‘vergaderingen’, want ja, als erover ‘vergaderd’ is, dan moet het wel waar zijn. Zo kun je alles goedpraten, want er is immers over ‘vergaderd’ en er is toen dit en dat over ‘besloten.’ ‘Ja, er is al een besluit over genomen.’ Dat verklaart alles toch ? Hoeven we zelf niets meer te doen.

En jonge mensen lijden hieronder, zoeken een weg uit deze waanzin. ‘Wanneer oude mannen vergaderen, sterven de jongeren.’ De gereformeerde kerk was in de twintiger jaren, na de eerste wereldoorlog, ontzettend aan het verstarren, en men was hysterisch over de letter. Je moest het geloof letterlijk nemen, de bijbel letterlijk nemen, want anders hoorde je er niet bij, en mocht je ook niet prediken. De oude baasjes met hun dogmatische geneuzel hadden het voor het zeggen. De jongeren zochten niet naar machtsverhoudingen en autoriteit, maar naar de waarheid. Enkele predikanten namen het voor de jongeren op, zoals de predikant Geelkerken (1879-1960).

Iedere Israeloloog weet dat het scheppingsverhaal niet letterlijk is, want de Israelitische talen zijn dialectisch, dus voor meerdere interpretaties, zelfs tegengestelde interpretaties, vatbaar, zoals Geelkerken ook stelde dat het ook anders uitgelegd kon worden, en dat mocht niet in de verstarde gereformeerde kerk van de jaren 20, en daarom werd hij door de synode van Assen in 1926 afgezet als predikant. Hij stichtte toen zelf het herstelde verband. We hebben het over de kwestie Geelkerken in de twintiger jaren, een groot conflict in de Nederlandse kerkgeschiedenis, tussen de letterlijken en de symbolischen. In elke talenstudie wordt het achterhaald dat het letterlijk is, dus de synode van Assen was gewoon een machtsspelletje en geen oprechte, empirische studie van de waarheid. Er werd toen ook gesproken over het Assense virus, of de Assense geest in christelijk taalgebruik. Deze strijd ging gewoon door in de verdere jaren 1900, en is er tot op de dag van vandaag. Je moet geloven zoals zij het willen, en je mag ervan niet afwijken, als een kerkelijk Noord-Korea.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat wij in de negentiger jaren met de Assense profeten in aanraking kwamen die tegen de bestaande kerkorde aantrapten en tegen de Assense synode. Geelkerken werkte als predikant in Zuid-Amsterdam en als leider van de jongerenbeweging trad hij op als een Mozes tegen de hissende verstarde gereformeerde farao van de twintiger jaren, de slang

‘Meek’. Deze had zijn gif in de jongeren doen druipen door hen te bijten, en hij hield hen in een verlammende greep. Nog steeds is er de strijd tegen deze coma-geest. Assen 1926 was de strop voor geestelijk Nederland. En het leeft voort in de harten van de nieuwe generaties als prikkeldraad en ketenen.

Er waren twee kampen. Er zijn altijd twee kampen geweest, van orthodoxen en geestelijken. Geestelijken moeten niet zomaar strijden tegen orthodoxen, maar juist hun werk verdiepen. Orthodoxen vragen aandacht voor de tekst zoals het er staat, en geestelijken kunnen daar een diepere betekenis in vinden, ook in het gedrag van de orthodoxen. Dat is juist de uitdaging. Orthodoxen zijn letter-slaven en willen anderen ook in die slavernij brengen, maar slavernij kan dus ook verder verdiept en vergeestelijkt worden.

J. Ridderbos (1879-1960) was preadviseur van de Generale Synode van de gereformeerde kerken in Nederland en betrokken bij de afzetting van Geelkerken in de twintiger jaren en van Klaas Schilder in de veertiger jaren. Het is dus van belang te kijken wat deze predikant en hoogleraar te zeggen had.

In zijn 1955 commentaar op psalm 1 (Commentaar Oude Testament, Psalmen I (COT serie) wijst hij op de Duitse Oudtestamenticus Hermann Gunkel (1862-1932) die stelde dat bij het eerste vers, de aanvang van de Psalm, het over een huisman gaat. Er wordt gewezen op Jozua 24 : ‘Ik en mijn huis zullen de Heere dienen,’ en op Psalm 128 die verbonden is aan Psalm 1, en deze verklaard als een spiegelbeeld. In Psalm 128 begint het met ‘Welzalig de man die de Heere vreest en in zijn wegen wandelt.’ Er staat dan dat zijn vrouw zal zijn als een vruchtbare wijnstok en zijn kinderen als olijfplanten. Hij is dus niet meer alleen als een boom geplant aan waterstromen, maar psalm 128 is als een vervolg op psalm 1 en hier is het in gezinsverband. Als je de hemelse vrees hebt ontvangen, die het begin der wijsheid is, ook de betekenis van het Ethiopische Ras Tafari, dan zul je het goede van Jeruzalem zien. Je krijgt door de heilige vreze doortastende ogen die ook het goede in alle dingen kunnen zien, dus ook in het andere kamp. Je kan dus ook leren van de tegenstander, en dit is ook heel belangrijk. Dat is wat de dialectiek is, van stelling, tegenstelling en samenstelling.

Pas dat toe op de dingen om je heen opdat je niet tot overmatige drama vervalt, niet tot overmatig doemdenken, want anti-dialectische smetvrees zorgt ervoor dat je riool verstopt blijft, dus smetvrees is dan een dekmantel van verschrikkelijke viespeukerij : ‘Piet de Smeerpoets, ga je toch eens wassen, Piet de Smeerpoets, domme, domme Piet, waarom was jij je handen niet ? Piet, Piet, wat

een verdriet.’ 1926 is een zoon van het grote 1816 in de Nederlandse kerkgeschiedenis, die het riool alleen maar meer liet verstoppen. Het was een giftige vrucht van de boom van 1816.

Ik had een droom over de predikant J. Ridderbos, dat hij een bewaker was of wachter van een verborgen kamer. De slang ‘Meek’ was daar, de slang van 1926, en wilde mij geen doorgang geven, maar een heleboel kerkvaders en natuurwachters kwamen tot mij en lieten zien dat ik met het werk bezig moest gaan om een doorgang te vinden. Het ging om het psalmenboek van J. Ridderbos.

Bij psalm 3 noemt Ridderbos Gunkel die het een ongestoorde slaap noemt waarin de dichter een bijzondere genade van God ziet. We kunnen denken aan een droom in plaats van letterlijk naar de wapens te grijpen. De Heere geeft het immers zijn beminden in de slaap. De droom kan alles op de juiste manier plaatsen en uitleggen.

hoofdstuk 15 kerkologie 2

Mijn tante was overleden. Ik ging naar bed en droomde over een gematigde zon van de onderwereld, heel vredig. Een oud magnetisch systeem was afgebroken. Er was een nieuw magnetisme wat de mens aan de hemelse moeder hechtte. Als iemand komt te overlijden sterven er ook vleselijke systemen af van het aardse bestaan. Het beest van 1926 was uit de hemelen gevallen, in een diepe put.

J. Ridderbos noemt Psalm 5 als een psalm van David tijdens zijn vlucht voor Saul, tijdens zijn intocht in de priesterstad Nob, waar hij van de heilige toonbroden at in de tabernakel, als een beeld

van het verborgen manna. In de tweede bijbel wordt het mysterie van Nob besproken, als een voortijds mysterie. J. Ridderbos stelt dat de ark na Siloh kwam tot Nob. Ook ontving David te Nob het zwaard van Goliat. Het wijst op een diepere laag. Later werd de stad door Saul uitgemoord, door zijn dienstknecht Doeg, de Edomiet, die de opzichter van de herders van Saul was. De naam 'Doeg' betekent vrees in het Hebreeuws.

Bij zijn commentaar op psalm 6 noemt J. Ridderbos de bidder de lijdende rechtvaardige. J. Ridderbos is in hetzelfde jaar als de predikant Geelkerken geboren en gestorven, dus ze liepen gelijk met elkaar op, maar waren in de twintiger jaren in hevig gevecht met elkaar, wat leidde tot de afzetting van Geelkerken. Geelkerken had het namelijk gewaagd te twijfelen aan of de slang in het paradijs was daadwerkelijk had gesproken. Zo ontstond er 'hersteld gereformeerd', de voorloper van 'vrijgemaakt gereformeerd' (Klaas Schilder).

Hersteld gereformeerd (20-er jaren) : de overgang van een letterlijk systeem tot het symbolische, de diepere betekenis.
Vrijgemaakt gereformeerd (40-er jaren) : de overgang van een kerkelijk geleid systeem tot een hemels geleid systeem door het hemelse woord.

De predikanten Geelkerken en Klaas Schilder waren dus als de Mozes en de Aaron van de jaren 1900. Ze streden tegen het extremistische apparaat van de generale synode. Zo zwart-wit is het natuurlijk niet. Beide kampen konden van elkaar leren. We hebben immers te maken met de theologische dialectiek. In 1967 was er de synode van Amsterdam die de synode van Assen van 1926 ongeldig verklaarde en teniet deed. 1926 gleed als een magneet uit de hemelen. Het greep om zich heen op aarde. Het was te heet beladen. Daarom droomde ik vannacht over een gematigde natuurzon van de onderwereld. Er was een nieuw magnetisme gekomen, die het patriarchische magnetisme had verbroken. 1967 was van de flower power, van rastafari, van terug naar de natuur. Weer zien we het belang van Amsterdam, en toen ik in Amsterdam woonde in de 90-er jaren had ik veel telefonische contacten met de Assense profeten, en die kwamen in die tijd ons ook veel opzoeken in Amsterdam. Er was een overgang van Assen naar Amsterdam. De opgesloten zielen van Assen 1926 kwamen vrij. Er was een grote uittocht. De slang moest zijn gevangenen vrijlaten.

God bestaat niet zomaar. We hebben te maken met vruchtbaarheidsprincipes, zoals Genesis 15:1 stelt : 'Ik ben u een Schild, uw Loon zeer groot.' (Statenvert. 1637) God is dus niets anders dan een beeld van het Loon. Zonder werken is het dood en is er geen God. Het principe 'Ik ben u een Schild, uw Loon zeer groot,' kreeg Geelkerken overgedragen van zijn vader, N.G. Geelkerken

(1840-1892). Hij ging niet met de dode massa's mee, maar was een verzetsstrijder, zoals ook A. Noordtzij dit was, want die had ook een ruimere opvatting van de bijbel, en werd daardoor ook soms met een scheef oog aangekeken in de gereformeerde kerk, bijvoorbeeld over zijn opvatting dat het scheppingsverhaal niet over het ontstaan van de wereld ging, maar over het licht van de zevende scheppingsdag, dus in het licht van de wijding aan God. Hieruit vloeit zegen en heiliging voort. Hij stelde dat het menselijke woorden waren en menselijke begrippen waarmee hogere dingen van de hemel duidelijk gemaakt werden. Hij deed dit in zijn boek 'Gods Woord en der eeuwen getuigenis' uit 1924, en waardoor het al begon te rommelen in Assen. Noordtzij stelde dat de bijbel bestond uit voorstellingswijzen uit het dagelijkse leven genomen om het volk te onderwijzen. God spreekt dus in menselijke taal. De mens moet zichzelf in die taal dus niets gaan aanmatigen. Hij stelde dat de schepping is aangelegd op het grote, geestelijke goed dat zich in de sabbath belichaamt (p. 81). Hij was een neo-calvinist, net als Kuyper, want het calvinisme gaat nu eenmaal niet meer weg, maar moet vernieuwd worden, verdiept.

hoofdstuk 16 kerkologie 3

Psalm 6 gaat over het evenwicht tussen toorn en genade. J. Ridderbos wijst in zijn 1955 commentaar op Calvijn die stelt dat toorn en straf die de zondaar opgelegd wordt in oneigenlijke zin is, want de zoetheid van de genade wordt er bijgevoegd, en de straffen worden gematigd, en zijn hand houdt hij genadig terug. Ridderbos stelt dat achter de wolk van toorn de zon van de goddelijke genade toch blijft schijnen voor de godvruchtige. Ridderbos was werkzaam in Kampen. De Assense synode 1926 was een driehoeksverhouding tussen hoofdzakelijk Amsterdam, Kampen en Assen. Het is niet toevallig dat in ons netwerk deze driehoek er ook lag. Ridderbos was een exegetische wachter van het gereformeerde neo-calvinistische geloofsgoed, en daarom van belang. Die tunnels lopen zeker van Kampen naar Assen en naar Amsterdam.

De 20-er jaren strijd om of de slang in het paradijs wel of niet zintuigelijk en waarnemelijk had gesproken was in Freudiaans psycho-analytisch opzicht een penisnijdige strijd om de kerkelijke

fallus. De synode van Assen was daarin de winnaar. Geelkerken moest het ontgelden, maar die richtte nu zijn eigen herstelde gereformeerde kerk op. Ridderbos stelde dat psalm 9 een overwinningslied is. Assen zong haar overwinningslied. De slang had gesproken.

Ridderbos wijst op vers 18 dat Israel aangevallen werd, maar dat ze in sjeool werden gedreven, het dodenrijk, de afvoer, de anus. Hij beschrijft het als een volkomen nederlaag en ondergang. Het is een onderdeel van het overwinningslied, maar Ridderbos stelt dat deze bezongen overwinning niet zonder nieuwe dreiging is. De vijand geeft zich niet zomaar over, geeft zich niet gemakkelijk gewonnen. Lange vertaalt dan vers 20 : Laat de mens niet sterk worden. God laat niet toe dat hij sterk zou worden om zijn boze, vleselijke plannen uit te oefenen. Hupfeld stelt dat als God opstaat dan moet de mens ophouden sterk te zijn verschijnende in zwakheid en nietigheid.

hoofdstuk 17 wanneer vrijheid een valstrik is

De mens beeldt zich allerlei vrijheden in. De mens waant dat hij recht heeft op die vrijheden. Daar heeft de mens verder geen argumentatie voor. De mens heeft er geen bewijs voor. Het is niet empirisch. Maar vrijheid is toch ons hoogste goed ?

Echt ? Is vrijheid echt ons hoogste goed ? Natuurlijk moeten we elkaar vrij laten, maar de realiteit is dat de mens niet in vrijheid leeft, niet zomaar alles kan en mag doen.

De mens beeldt zich in dat hij de vrijheid heeft om vlees te eten en anderen kriskras te kleineren. De mens waant dat hij aan de top van de voedselketen staat. Alles draait om de mens, om zichzelf vooral. Ieder ander mens of dier is slechts een figurant. De mens waant dat hij zelf de hoofdrol speelt en dat al het andere daaraan ondergeschikt is.

J. Ridderbos stelt in zijn commentaar op psalm 10 dat er niets nieuws onder de zon is. In de tijd van de psalmen verdrukten de rijke goddelozen de armen in hun overmoed, en ze hoonden de hemel. Ze hadden zich verheven boven iedere vorm van gezonde en ethische vreze, en matigden zichzelf oeverloze vrijheden aan. J. Ridderbos stelde in zijn 1955-commentaar dat de rijken jacht maakten op de armen, als een leeuw op zijn prooi. Als een jager loerde de rijke op onschuldigen, en op sociaal-zwakkeren die geen grote families hadden, geen speciale vriendenbanden, die hen eruit zouden kunnen helpen. Ze hadden het gemunt op de dieren die losstonden van de kudde, die geen verdedigingsmiddelen hadden, geen machtigen aan hun zijde. Hij stelde dat de leeuw zich hiervoor verschool in het struikgewas. De rijke en machtige goddelozen die zichzelf bovenaan de voedselketen hebben gezet, die over lijken heen zijn gegaan hiervoor, zijn sluw, hebben systemen uitgedacht om henzelf veilig te stellen, zodat hun tirannie gewoon legaal is. Ze hebben een professie gemaakt van de zonde, hebben zichzelf algemeen aanvaard gemaakt, en door slinkse streken worden ze door velen vereerd. Het valt daarom niet zo op als ze zo nu en dan eens op een hert jagen, een arme naar het leven staan, van de benedenste lagen van de samenleving. Het valt niemand op. Iedereen leeft door.

Verderop in de psalm wordt ook de wees genoemd. De wees vormt een gemakkelijke prooi. Hij heeft immers geen vader en moeder. Dan ben je heel kwetsbaar. Ook de wees is een geliefde prooi van de rijke, gewetenloze goddeloze. Die is lekker geisoleerd. Dat is een lekker en makkelijk hapje voor de leeuw, en niemand ziet het. De wees is veelal sociaal geisoleerd, leeft in een bubbel. De oren van de rijke goddelozen zijn dichtgegroeid, en de neus is hoogmoedig boven alles verheven. De rijke goddeloze heeft geen daadwerkelijke zintuigen meer, maar alleen maar sluwe jachttuigen. Als er over ecologie wordt gesproken dan komt hij er altijd het beste vanaf. Hij zweeft boven alles uit in godvergetenheid en bepaalt alles. Hij is zichzelf tot god geworden, tot afgod. En psalm 10 beschrijft dan een Wezen, een Bewustzijn, wat wel luistert, wat wel aandacht heeft voor hen in moeite en in verdriet, en dit Wezen, dit Geweten, sterkt hen in hun hart. Dit Wezen, dit hogere collectief, deze eigenschap, dit karakterkenmerk, is ook een Jager, maar een Jager van de Liefde. Het jaagt op hen die wees geworden zijn, om hen terug te brengen naar huis, om een Moeder voor hen te zijn. Zij geeft niet op, maar zij dringt haarzelf niet op zoals de rijke goddelozen. Zij matigt haarzelf altijd weer, en trekt haarzelf altijd weer terug, opdat de wees zal volgen, uit vrije wil, maar het onrecht moet zij straffen, en die straf is een symbolisch woord voor de verdieping, en die straf is ook gematigd, zoals Calvijn het ook stelt dat de straf verzoet is door de genade, en telkens trekt de straffende hand zich terug.

De zondemacht die in de mens leeft heeft zich heel wat aangematigd. Het goddeloze brein bedriegt de mens, telkens weer. Psalm 11 gaat over het vluchten tot het gebergte, als vogels. J. Ridderbos noemt de vogels die vlucht nemen uit de vlakte naar het bergwoud, waar de bergen van Kanaan zijn waarin vele spelonken zijn, en moeilijk toegankelijke rotsen. Die worden geboden aan de vluchteling. Dat moet dus wel complex en hectisch zijn in technologische informatie, anders is er geen veiligheid. Er moet dus wel een studie programma zijn, anders is er geen geslaagde vlucht, en achterhaalt de vijand de vluchteling uiteindelijk. Pas dus op met new age geklaag die alles wil versimpelen en snel wil vergoddelijken buiten het stappenplan van de natuur om. Hoe kun je anders wedergeboren worden als je de donkere, ingewikkelde baarmoeder van de moeder psalmen versmaadt. De wijsbegerende echter voelt zich in deze hemelse complexiteit van de wildernis als een vis in het water. Er wordt niks geforceerd. Alleen de natuur kan de puzzel leggen, waaraan het vlees afsterft. Het vindt plaats in de context van hemelse economie. We zagen dat de ware definitie van de hemel 'het loon' is. Als je daarbuiten om wil werken dan ben je een dief. Dat is dus wat veel van het new age geklaag is : de rovers van het vlees, en dat is gewoon de vijand die je nog achtervolgt en in bedwang houdt. Soms zijn we onze eigen ergste vijanden.

Je komt niet zomaar binnen in de spelonken, en je komt niet makkelijk door alle nauwe en kronkelige doorgangen in de grotten. Velen blijven daar vasthaken als prooi voor de jagers en de roofdieren. Ze zijn te dik geworden, hebben hun vlees vetgemest, en hebben teveel lopen roven. Zo worden ze door hun eigen vlees opgevreten. Ga bij jezelf na : Heb je de dingen die je draagt wel eerlijk verdiend, of ben je een dief die door zijn eigen gestolen goederen wordt achterhaald ? De vogel houdt zich aan de koersen van de natuur, niet aan allerlei zweverigheid van de moderne wereld.

Vrees of vrijheid ? Voor sommigen is de keuze snel gemaakt. Vrijheid gaat als warme broodjes over de toonbank. Maar er moet een ethische vrees zijn die ervoor zorgt dat er geen humanistische grenzen worden overgegaan. Het is een alarm waar de mens mee beteugeld dient te zijn, zodat vrijheid de ethiek niet wegkruist. Gezonde ethische vrees is dus ons zorg zintuig.

hoofdstuk 18 kerkologie 4

'Wat een mooie reis, hè ?' zei mijn overleden tante.

Soms zei ze : 'Wat vreemd.'
Soms giechelde ze kinderlijk, alsof ze op ontdekkingsreis was.
Als ze sprak dan had het soms een echo die zich ging verdraaien, duisterder werd, zich ging verlagen, een andere toon kreeg. Ze vond dat vreemd.
Ik zei : 'Pas op, wees voorzichtig. Dat laat ook weer zien dat we niet zomaar alles moeten zeggen.'
Naar sommige kanten moest ze niet opkijken, en ik zei soms ook dat ze even haar adem moest inhouden om van bepaalde dingen los te komen.

Daarvoor had ik een droom dat ik op station Harderwijk was, waar ik vroeger op het college zat. De trein naar mijn woonplaats van die tijd ging gewoon langs ons heen en stopte niet. De kinderen vonden dat vreemd, en liepen er boos achteraan en riepen wat. Ik zat even later in een andere trein die naar Assen ging. De trein was heel vol. Ik stond ergens en sprak tegen een kind, een klein meisje. Ze sprak niet zo duidelijk, en ik vroeg : 'Wat zeg je ?' Een jongetje dat naast me stond probeerde het me toen uit te leggen. Ze had het over een muziek band. Ik keek naar buiten en zag de huizen. We kwamen aan in Assen.

Assen twintiger jaren van de jaren 1900. Had de slang in het paradijs wel of niet zintuigelijk en waarneembaar gesproken ? Daar ging de kerkelijke oorlog over en die werd in 1926 door de synode van Assen beslist, want predikanten die niet geloofden in een daadwerkelijk sprekende slang die werden afgezet. Het werd ook wel de kwestie Geelkerken genoemd. Geelkerken nam het symbolisch en werd uit de gereformeerde kerk gezet als predikant, maar stichtte toen zijn eigen gereformeerde kerk, het herstelde verband, hersteld gereformeerd. De kerkscheuring omtrend de sprekende slang ging dwars door het land heen, ook door de families. Alles draaide om de slang. Je moest geloven dat die letterlijk had gesproken, anders hoorde je er niet meer bij. Dan was je van Geelkerken. Ook in het buitenland was dit groot nieuws, de Nederlandse kerkscheuring van 1926.

Strijd om de slang ? Om de sprekende slang ? Was het een pen ? Was er een oorlog om de pen ? Een oorlog om fictie ? Om theo fiction ? Om Theo-fi ? Om TF ?

De slang had gesproken, en Assen had gesproken. Daarmee uit. Een interessant stuk kerkgeschiedenis dus, als de zoon van 1816. Assen was de kerkelijke prins. Kerkelijk prinsenbloed

stroomde door Assen heen. Assen had de kerkelijke pen genomen, of misschien gestolen. Van wie ? Of misschien van Geelkerken ?

In een droom was ik in de ondergrondse tunnels van Assen, in het riool, in de catacomben. Er waren hier schatkamers en mausoleums vol met boeken en pennen. Hier waren de wachters van Assen, dogmatische honden, pennenrovers, boekenrovers, rovers van Theo fiction, Theofi.

Er daalden grote ufo's en buitenaardse schepen van Theo fiction, van TF, neer in de natuur, en ze begonnen contact met mij te maken. Het was een transparante energie die pulseerde. Mijn rechter oog begon te trillen, en de energie begon binnen te pulseren. Het was een heel zacht gevoel, prettig ook, en ik begon langzaam wakker te worden.

Wat is dan de Theo Fiction van Assen 1926 ? Het was een synode waartoe predikanten behoorden van het hele land, ook van Kampen en Amsterdam. Er waren twee kampen, en die kunnen van elkaar leren. Het is immers Theo Fiction. Dat betekent dat het dialectische literatuur is die dus van verschillende kanten te lezen is. Dialectisch betekent ook wel draaiend, als het draaiende rad van theologie wat op verschillende manieren spreekt. Het is geen constante factor, maar een progressieve factor, met kwaliteiten van eb en vloed, een geheel eigen wisselwerking en traditie, als een geheel eigen wezen. Dit is ook de manier waarop de etnobotanicus en shamaan Terence McKenna het verschijnsel 'tijd' omschreef in zijn novelty theorie. Ook hing hij het verschijnsel 'archaic revival' aan, de terugkeer naar het plantgebaseerde paleolitische en neolitische shamanisme, het tijdperk waarin de mens nog gewoon in de natuur leefde en van de natuur leerde. De etnobotanie betekent ook de studie van de relatie tussen de mens en het plantenrijk. In het paleolitische tijdperk, het oude stenen tijdperk, leefde de mens van de jacht en het verzamelen, en was de mens nomadisch, wat alleen symbolisch begrepen mag worden. In het neolitische tijdperk werd de mens agrarisch. Door pottenbakkerij ontstonden toen ook de vestigingen van de mens. Het neolitische tijdperk wordt ook wel het nieuwe stenen tijdperk genoemd.

In de tunnels onder Assen 1926 begon alles op een punt in een tekenfilm te veranderen. Er waren inktrovers, schilderijen rovers, kunst rovers, verf rovers. Het was een strijd om de pen. Het was een strijd om een drukkerij. Ergens liep alles over in een tekenfilm. Ik ontmoette in het tunnelcomplex in een tunnel een strijder omtrend de 1816 kwestie. Het was nog maar een jongen, en hij kwam nu strijden omtrend de 1926 kwestie. Hij was als een personage van een historische tekenfilm.

‘Tot hoe lang, Jehova, zult gij mij in eeuwigheid vergeten ? Tot hoe lang zult gij uw aangezicht van mij verbergen ? Iedere dag angst in mijn hart hebben ? Tot hoe lang zal mijn vijand verhoogd worden over mij ? Aanschouw, antwoord mij, Jehova. Opdat mijn vijand niet zegge : Ik heb hem overmocht. Opdat mijn tegenstanders niet juichen wanneer ik wankel.’ (Psalm 13)

J. Ridderbos wijst erop dat vele bijbel uitleggers dit verklaren als een ziekte van de psalmist, zoals Mowinckel, Gunkel, en Schmidt. Ridderbos wijst erop dat de psalmist het woordje ‘altoos’ gebruikt, wat Calvijn ‘eeuwig’ noemt, maar dat het niet in absolute zin te nemen is, maar als een krachtige uitdrukking van het noodgevoel van de dichter. Hij noemt dan een hedendaags voorbeeld hiervan, wat ook een gezegde is : ‘er komt geen einde aan.’

J. Ridderbos stelt dan dat het verbergen ook een vergeten is, een onthouding van het heil. We kunnen stellen dat we soms in zulke situaties zijn opdat ons vlees, ons ego, sterft. Daarom mogen we dingen niet te zoetsappig voorgesteld worden, en mogen er ook niet teveel verhaaltjes verteld worden. Er is een noodzaak dat het kwaad onder handen genomen wordt, niet dat het zomaar weggepraat wordt. Uiteindelijk moet het scherm tussen ons en de film dus breken, opdat we niet gaan lopen projecteren. Film is alleen voor educatieve doeleinden, en mag niet overdreven worden. Heel veel filmliefhebbers worden door overmatige liefhebberij tot spijbelarij gezogen. Vandaar dat psalm 13 telkens terug moet komen en in ons hart moet leven.

hoofdstuk 19 psalm 16

Ik stel mij Jehova voortdurend voor ogen,
want hij is aan mijn rechterhand, ik zal niet afdwalen tot bijgeloof,
niet overtuigd worden door de leugen
Psalm 16:8

Jah-Havah is de melkgevende, gnosis gevende Eva (Havah, Hebreeuws), gevende haar woord, haar pen (slang). Wat is het ware gevaar in het paradijs ? De afgod of de slang, of beiden ? Het verhaal valt te draaien in de dialectiek, wat ook een draaimechanisme is, als een paradijsklok. Er zijn verkeerde vormen van zowel god als woord.

J. Ridderbos stelde dat heel het leven van de dichter doordrenkt was met zijn God. Hij stelde zich Jehova voor ogen, in de zin dat hij doordrongen is met het besef van die tegenwoordigheid, en dat was geen ijdele waan. Wij mogen God, het goede, de kennis, zien in en door alle dingen, dit opmerken. Deze kennis is voor iedereen, universeel, het collectieve wezen van het hogere bewustzijn, wat alles doordringt, als de natuurzon achter de wolken. Het is er altijd. Deze God is er altijd, dit mysterie, en het is een loon voor de godvruchtigen. Het is de groene mens diep van binnen. Het is heel Paleolitisch, want God is een jager die telkens jacht maakt op de mens, op het vlees van de mens, op het kwaad, om de groene mens vrij te zetten. Hebben wij deel aan deze wilde jacht, zoals ook in het Joelfeest bij de Germanen ? Jaa**g** naar de kennis, naar het hogere. Jaag voor de recyclocratie. Je jaagt dus ook op het kwa**a**d om dat in betere vormen om te zetten. Die jacht is dus de psycho-analyse.

J. Ridderbos stelt dat het goed is dat er een helper aan onze zijde is geplaatst, want er is ook een aanklager aan onze zijde geplaatst. Met de goede Helper aan onze zijde en ons daarvan bewust te zijn van die tegenwoordigheid, en ons daarop te richten, vallen wij zo niet ten prooi aan vooroordelen, valse beschuldigingen, valse verklaringen en bijgeloof. De leugen kan flink bijten. Dat weten wij allemaal. Daarom mogen wij elke dag weer de helm des heils opdoen en de wapenrusting aandoen. Elke dag is er weer een oorlog. Elke dag is er weer een jacht.

In het neolitische tijdperk ging men leven vanuit de natuur, vanuit de tuin, werd men agrarisch. Men ging leven van groen, plantaardig voedsel. Maar geestelijk gezien mogen wij ook in het paleolitische tijdperk leven van de jacht, omdat het grote metaforische waarde heeft. Er is een paleolitische en neolitische mens in je, en die moet op de juiste manier te ontwaken. Zoals Bob Marley zei is er voor alles een goede weg en een slechte weg. ‘And if you listen good, you will know the right way.’ Luisteren is niet zomaar iets van de oren, maar van het hart, van het leren onderscheiden van de tekenen. Waar besteed je je tijd aan ? De psalmist had Jehova voortdurend voor ogen, leefde voortdurend vanuit het besef van die tegenwoordigheid. Jehova is het beeld van het nomadische, voortdurende toetsen. Dat is de ware definitie van God, zoals dit al bekend was in Egypte, want Ra, die ook wel Jwf werd genoemd (vgl. Jaweh, Jehova), beeldde dit proces uit.

‘Gij doet mij het pad des levens kennen,
Liefelijkheid is in uw rechterhand voor eeuwig.’
(Psalm 16:11)

Het oordeel is altijd gematigd, voldoende gezoet, ook al is het bitter. Ook de verzoeting is gematigd, en ook de verzoeting ebt weg. Het komt als eb en vloed. Altijd weer draait het wiel van de natuur, van de dialectiek. J. Ridderbos stelt dat de kennis dikwijls de kennis door ervaring inhoudt. Het kennen van het pad des levens betekent dus ook daarop te wandelen, en er op leiden. Blijf onthouden dat God het hogere collectief is, dus je neemt altijd anderen mee. J. Ridderbos stelt dat het gebruik van het woord ‘eeuwig’ in het OT niet uitstijgt boven het aardse leven. Het is een aards beeld, maar wel in allesomvattende bewoordingen. Denk eens in aan hoeveel valse, bijgelovige eeuwigheid de mens nog moet afsterven, aan hoeveel vals eeuwige levensvreugde en hemelgeluk die de toets niet kan doorstaan. Ook het vlees en het bijgeloof heeft zijn eigen hemel gebouwd, over de ruggen van anderen heen. Eens zal dit vreemde gezwel uit de hemelen vallen en er achter moeten komen dat ze zich lelijk hebben vergist.

hoofdstuk 20 het dringen van het paleolitisch tijdperk

Na corona en Rusland : de boeren. Boeren slaan met hamers op politie auto’s in en doorbreken politie blokkades. Het is al tot een kleine burger oorlog verworden. Wat is er psycho-analitisch gaande ? Wat is er gaande in de geestelijke wereld ? Waarvan is dit een reflectie ? Het is al heel oud. Het is de overgang van het jagers-tijdperk, het paleolithische tijdperk, en het boeren-tijdperk, het neolitische tijdperk, in het stenen tijdperk. Het jagers en verzamelaars tijdperk was nl. het oude stenen tijdperk, en het boeren-tijdperk waarin de landbouw en de pottenbakkerij op kwam zetten, was het nieuwe stenen tijdperk. Er moet een zekere balans zijn tussen deze tijdperken, en de mens moet het niet verletterlijken, maar vergeestelijken. Er ligt dus een paleolitische mens en een

neolitische mens opgesloten en opgeborgen in de dieptes van de mens, en deze dynamieken voeren een zekere strijd met elkaar. Er is een strijd tussen het hogere en het lagere, en tussen het geestelijke en het vleselijke, ook tussen het letterlijke en symbolische, tussen het oude en het nieuwe, het prehistorische en het moderne. De spetters vliegen er vanaf. Het gaat niet zonder slag of stoot. Alles is innerlijk verdeeld, zoals de mens ook innerlijk verdeeld is, en de mens zit in een ontwakingsproces waarin de ene mens verder is als de ander, en de mens zoekt nog steeds naar de juiste verhoudingen. Het is een evolutie proces, zoals er vroeger ook de oorlogen waren tussen de boeren en de indianen, de boeren-oorlogen. De geschiedenis herhaalt zich, omdat iets onze aandacht vraagt, namelijk deze puzzel. J. Ridderhof laat zien dat Psalm 18 ook al voorkwam in 2 Samuel 22, waarin David was verlost van Saul en zijn vijanden.

J. Ridderbos vestigt de aandacht op David's nageslacht, het zaad van David, wat een eeuwig zaad is, en waarmee de psalm ook afsluit. In het Aramees is dit zaad ook het zaaiende zelf. In het Hebreeuws wordt dit zaad opgevoed in een bijzondere, afgezonderde tucht. We hebben het dan niet over de vleselijke, letterlijke David, maar over de geestelijke David, zijn geestelijk zaad. In het paleolitische tijdperk leefde de mens in holen, grotten, hutten en wigwams, gewoon in de natuur. Het was het tijdperk van de holenmensen. Als David het woord God gebruikt in de vertalingen dan heeft hij het over Jehova, de wordende, de progressieve eigenschap van de mens, oftewel de hogere en heilige evolutie, wat een elementaire natuurkracht is, heel paleolithisch, heel nomadisch, want het wijst op het Egyptische Jwf, een naam voor de vleesgeworden, of afgedaalde, god Ra, die nomadisch door de onderwereld ging om telkens tot wedergeboorte te komen. David noemt Jehova zijn Sela, zijn hol, grot, waarin hij schuilt, als een paleolitische holenmens dus, als een paleolithische shamaan. Daarover gaat psalm 18.

Waarom is het dus belangrijk om deel te hebben aan het zaad van David ? Omdat hij een psalmist was, een dichter, en alles symbolisch-paleolithisch rangschikte, als paleolithische shamaan. De Jezus verhalen waren al in de psalmen te lezen, waar het eeuwig evangelie ook al op wees. David is in zijn Jezus gedaante hij die zijn oude natuur overwon, leerde begrijpen in de paleolithische context, wat dus een balans bracht tussen het paleolithische en het neolithische, tussen oud en nieuw. Het is dus niet zwart-wit. Zo kan de mens uit de nachtmerrie om hem heen ontwaken. Deze ontwaking kan alleen plaatsvinden als men leert volharden.

hoofdstuk 21 psalm 21

Oude grammofoonplaten worden er afgespeeld in de hoofden, grammofoonplaten van thrillers, van oude verhaaltjes. Een heks gaat langs de deuren om kinderen op te kopen, en vele armen verkopen hun kinderen, om zo rijk te kunnen worden. De heks betaald hen er flink voor. De kinderen neemt ze mee in karren naar het bos. Wat daar zou gebeuren ? Dat wil geen mens weten. De armen die nu rijk zijn geworden slapen er niet minder om. Het goud heeft hen hun kinderen laten vergeten.

Daar gaat de heks, maar niemand ziet haar. Ze komt in de vorm van moderne medicijnen en moderne apparaten. Ze heeft haarzelf voldoende gecamoufleerd. Niemand ziet de heks, alleen de kinderen die het is overkomen.

Haar geheim ? Toverparfum. De kinderen vinden het stinken, maar de volwassenen tuinen erin, zijn onder haar betovering. ‘Oh, wat lekker ruikt zij.’ Zij ruiken goud, en zwijmelen zo. Hun kinderen zijn ze vergeten.

Dan is er een ander verhaaltje van kinderen in gestolen auto’s die te hard rijden. Ze worden door de politie achterhaald en op de bon geslingerd vanwege te hard rijden, diefstal en drugs-gebruik. De agent heeft een eendensnavel en een eendenhoofd.

J. Ridderbos vertaalt psalm 21 aan het einde : ‘met zang en spel uw sterkte roemen.’ Hij heeft het dan in zijn verklaring over de sterkte van Jahwe die geroemd wordt. Veelal werd in dat soort kringen Jahwe als mannelijk voorgesteld, als een vader, zoals de synode van Assen ook een patriarchie was. Maar als we dieper gaan, dan komen we toch bij de moeder uit, en gaat het erom haar sterkte te roemen, en dat is de sterkte van de kennis en de natuur. Jahwe is een grot of hol voor de holenmensen zoals in de Psalmen. In andere vertalingen staat er rots. We kunnen denken aan Petrus van het woord ‘petra’ wat rots betekent, maar wat in het hebreeuws ook de grot is, het hol, de sela. Op of in de petra is de gemeente gebouwd, oftewel in de holen, wat dus ook weer paleolithisch is als de holenmensen. Petra was vroeger de belangrijkste nederzetting van de Edomieten. Petra was een Egyptische hemelgodin. J. Overduin (1902-1983) zegt hierover in de serie ‘de bijbel toegelicht voor het nederlandse volk’ in zijn commentaar op Abadja dat de Edomieten in de gesteentes van het

hoogland woonden waardoor ze een natuurlijke veiligheid hadden en moeilijk te bereiken waren in hun hoofdstad Sela, wat in het Grieks Petra heette.

De man moet niet roemen in zijn eigen vleselijke kracht, maar in de hogere natuurkennis en oerkennis, in de orionse paleolitische kennis, uitgebeeld als een moeder, als een holenstelsel of grottenstelsel waarin de poorten van de duisternis haar niet kunnen overweldigen. De psalmen en ook de dieptes van het NT vertellen over dit paleolithische geheimenis. Hierin is de mens geborgen en verborgen. Ook Jezus ging tot dit geheimenis, dit mysterie, tot zijn discipel, wat een shamanistisch grondbeginsel is. Zo komt dit ook naar voren in de brieven van Petrus. De kerk betekent dus het contact maken met de aarde, de paleolitische geschiedenis. Zo kan de paleolithische mens ontwaken en begrepen worden.

hoofdstuk 22 de paleolithische factor in de bijbel

Vaak komen we mensen in de gnosis tegen die gered zijn van het westerse christendom, maar dan de handdoek in de ring gooien, en het riool wat die religie nog steeds is, niet zuiveren. En dan tikt die tijdbom gewoon rustig door. Men wil die dreiging niet voelen. We komen vaak mensen tegen in de gnosis die alles snel willen afronden, en dat maken ze zichzelf ook wijs : ‘Nu is het klaar.’ Het zijn vaak mensen in de vrijere groepen, want ja, ook in de gnosis heeft men vrijere bewegingen, van de liberalen. Ze willen boven de schelp werken, niet onder de schelp, terwijl de gnosis beiden is. De gnosis gaat telkens weer de diepte in, zoals Nephtys, de zuster van Isis, die de duisternis voorstelde, en telkens weer Ra meenam om hem tot wedergeboorte te brengen. Wat hebben wij met deze bijmoeder gedaan ? Ik heb een beeld van Nephthys staan, waar ik zo nu en dan naar kijk, om mij hieraan te herinneren. Nepthys was voor de afdaling, de neername. We moeten onszelf niet overmatig bezig houden met het leren vliegen, het opstijgen en de opname. Er moet balans zijn. Daarom moet de mens terug naar het paleolithische tijdperk, en ook het Orionse paleolithicum. Het gaat dan om het oude stenen tijdperk. Paleo is oud in het oudgrieks, en lithos is steen. Niet alleen leren vliegen dus, maar ook leren afdalen. Zo belangrijk : het komen tot de wortels, en niet aan symptoom bestrijding gaan doen.

We komen vaak mensen tegen in de gnosis die dus alleen boven de schelp willen werken. Ze hebben allerlei excuses om niet beneden de schelp te hoeven werken. Daar hebben ze geen tijd voor. Wel hebben ze tijd voor alle dingen die de wereld hen biedt, op de kermis van ijdelheid. Ja, ook gnosis mensen kunnen verzocht worden en erin trappen. Ook gnosis mensen kunnen op een dwaalspoor komen. ‘Wie meent te staan : Zie toe dat hij niet valle.’

We hadden vroeger een lijstje opgesteld hoe met oude teksten om te gaan :

1. Wat wordt hier verborgen gehouden ?
2. Wat is hier verdraaid ?
3. Hoe kunnen we het vrijzetten ?
4. Wat zijn de verbindingen met andere stukken, en hoe komen we daar ?
5. Is er verder nog iets wat we over het hoofd hebben gezien ?
6. Hoe bouwen we het weer op ?

Dat is wat het riool werk is, dat is wat de recyclocratie voorstelt. Kom tot de paleolithische factor in de bijbel. Het is een geestelijk beeld van de recyclocratie, van de ecologie, hoe de natuur zichzelf verwerkt.

hoofdstuk 23 de paleolitische mens

Het paleolitische tijdperk ligt heel dicht bij de mens, zelfs bij de christelijke mens, maar de mens merkt het niet op.

De oude profeten waren geen allemansvrienden. Ze waren vijandig naar ieder mens, zoals Ezau en Ismael. Daarom is dit profetenschap Edomitisch, en moesten ze met Edom worstelen om het tot hogere vormen te brengen. Het liep niet langs de lijnen van het koninklijke Israel. Ze waren raadgevers van de koningen, maar werden ook door de koningen vervolgd. Net als het volk Edom, het wijsheidsvolk, leefden ze in de grotten, de spelonken en de holen, als holenmensen, en in de aarde werden hen de voortijdse hieroglyphen getoond.

In het Grieks, in de septuagint, werd Eden 'Edem' werd genoemd. In de liturgische Ge'ez taal van Ethiopie werd het Edom genoemd. Op verschillende plaatsen in de bijbel wordt gesteld dat God uit Edom kwam, dat daar dus het paradijs is, de hemel (Richteren 5:4 ; Habakuk 3:3). Edom is een beeld van het paleolithische tijdperk. We hebben het dan dus over Ezau, de stamvader van Edom. Hij was de wildernis mens. Hij leefde primitief en minimalistisch. Doe de paleolithische mens in je ontwaken, en ontwaak tot het paleolitische bewustzijn. Er is een vleselijke vorm en een geestelijke vorm. Overwin de vleselijke vorm.

hoofdstuk 24 het pre-paleolitische tijdperk

Voor het paleolithische tijdperk was er het vistijdperk, het watertijdperk of zee-tijdperk. De schepping komt voort uit de zee. Die werd gescheiden. Eilanden ontstonden. Het visserstijdperk was begonnen. Afrikaanse scheppingsverhalen stellen dat de mens uit het riet werd geschapen. In het westerse christendom ligt het zwaartepunt meestal op het evangelie. De discipelen waren soms vissers, wat de achtergrond was van het evangelie. Het wijst terug op het vistijdperk. Westerse christenen dragen ook vaak het vis symbool, de ichtus.

Toen Mozes de zee splitste deed hij de schepping na. Zo was er doorgang in de zee tot de wildernis, als de teruggang tot het vistijdperk. De mens leed echter honger. Ze moesten leven van dat wat de hemel hen gaf. Een heleboel kwamen om omdat ze niet volgens de hemel, het geestelijke, wilden leven en leren. Ze verletterlijkten alles.

Het evangelie draaide om het vissers van mensen te worden. Ook de opname wijst op de hemelse visserij. Zo diep gaat het terug, helemaal naar het oerwater tijdperk. De mens leefde in grashutten, in bamboehutten, hutten van riet. Het is een hemels beeld. We moeten het niet aards maken. Er valt veel te vissen in het oerwater tijdperk. De oerzeeen droegen het medicijn voor de mens. Het vissen is ook een beeld van de evolutie. Als de mens geestelijk leeft dan wordt de mens geleid tot het juiste voedsel. Ook wordt de mens beproefd. In de exodus had de mens ook honger. Velen wilden daarom terugkeren.

hoofdstuk 25 shamaanse wiskune

In een droom zag ik een hele oude vorm van Osiris : Sorc.
Ook had ik een droom over de hond Anubis, in het Egyptisch ook wel J-np genoemd.
Shamaanse wiskunde voor hen die de tweede bijbel goed kennen en de Afrikaanse mythologie :

Anubis, nbs = Nob die tot Abassi (Nigeria) komt.
Jnp, jn-nb = Nob die tot het Jana-Jani orakel komt, om te toetsen
Nephthys, nebtet, nb-bt = Nob die tot boetu (wadjet) gaat, Nob die tot Boeotia gaat, de kruizing waar heracles moest kiezen tussen areta en kakia (uitverkiezing)
Akhenaten, kn-tn = Kain die tot de aten gaat, serket, suri-kut

In het vleselijke ouderlijke huis stond mijn pas overleden oom, en sebek was in de kamer van het vleselijke ouderschap geweest om het vleselijke ouderschap te verslinden. Er waren allerlei golven in de kamer. Mijn oom stond bij het raam.

Sebek, sa-buk = de kennis van Buk, de soedanese-ethiopische riviergodin, en J’seb, Jozef, die tot Buk gaat

Een grote ijsberg was in overweldigende golven aan het afbrokkelen en wegzinken. Een zangeres zong ‘Chanson d’ amour’.

Bastet, Abassi-seth = Seth die tot Abassi (Nigeria) gaat.
Hathor, Hiti-oru = het bloed-orakel aan het kruis

In de droom was inmiddels een Anubis beeld gaan branden van hemels vuur.

Re-seth, oru-seth = seth aan het kruis, de gekruisigde ismael

Geb, Keb | Buk, Bek = Rebekkah

Egypte, Geb-Boetu = Rebekkah-Boetu

hoofdstuk 26 bust the puzzle – over voortgaande openbaring – een nieuw boek na de bilha

In 2019 was inmiddels de gehele bilha gepubliceerd. Dat was een grote mijlpaal in ons werk. We hebben ons toen veel afgevraagd wat er na zou komen. We hebben nooit een slot op de voortgaande openbaring gegooid zoals veel kerken hebben gedaan. Dat doe je niet. Je mag nooit de moeder kennis en de moeder natuur beletten te spreken. Wij hebben altijd een open hart gehad. Maar voortgaande openbaring, dat doe je niet zomaar. Daar moet je voor geroepen zijn, en dat kun je ook niet zomaar verzinnen. Als er dan iets zou komen wat voortgaande openbaring zou kunnen zijn, dan zou het ook grondig getoetst moeten worden, en dan nog doe je niet dingen zomaar, anders zouden de gevolgen ervan niet te overzien zijn. Daadwerkelijke voortgaande openbaring is niet te stoppen, dus dan komt het als een natuurverschijnsel. Het schrijft zichzelf en publiceert zichzelf.

Het werd stil. De Bilha was gekomen, en in ons onderwijs verwezen we er zo nu en dan naar en gaven er soms wat exegese op. Zo deden we dat ook met de Vur, en nog steeds. De Vur en de Bilha zijn grote bronnen voor ons werk, om dingen bij te sturen, om dingen te verdiepen. Toch knaagde er iets, miste er iets. We wisten dat het nog niet klaar was. De voortgaande openbaring zou verder gaan, maar wanneer, en hoe ? Wat zou er na de Bilha komen ? Die vraag hield ons enorm bezig. Natuurlijk stond dat de exegese van de Bilha niet in de weg. Daarnaast was het zo dat er een heleboel apocrieven van de Bilha zijn binnengekomen die nog niet zijn gepubliceerd, dus die apocrieve boeken liggen allemaal nog in ons archief. Publiceren doe je niet zomaar. Daar moet het tijd voor zijn. Ook is er heel veel achtergrond informatie over hoe deze boeken tot stand zijn gekomen. Ook allemaal ongepubliceerd, want publiceren doe je niet zomaar. Dat kan en mag alleen de natuur zelf doen. Dan is het ook niet meer tegen te houden. Zo gaat dat met daadwerkelijke voortgaande openbaring. Het stroomt als een rivier, en dat kun je als mens niet tegenhouden. Dat gaat zoals het moet gaan. Het is een overweldigende rivier, zo bulderend, en daar kan geen bulderend mens tegenop. De mens is maar zo klein, en alleen een kanaal.

Voortgaande openbaring is zware buitenaardse en bovenaardse activiteit. Er komt veel bij kijken. Het werd heel stil na de Bilha, en we gingen gewoon door met de onderwijs boeken, boek na boek, om het te verdiepen, en om de weg te banen voor mogelijk nieuwe voortgaande openbaring. We kwamen de ongelovelijke verstoppingen in de wereld onder ogen, hoe alles was vastgegroeid, en de Bilha was zaaiwerk, net zoals de Vur overigens, zaadjes van de wildernis, zaadjes van de natuur, en daar kwam veel geduld bij kijken. We hebben het wonderlijk zien groeien, maar iets knaagde er, de missing links. We werden geroepen met de reformatie verder te gaan, want daar was iets vastgelopen. We moesten dit mechanisme herstellen, zuiveren, in de juiste richting brengen, regressief. We moesten met de bijbel bezig, met de diepere lijnen die daar vastlagen, opgesloten lagen, waren verdraaid. Wat een weerstand hebben we daarover gehad, ook vanuit de reformatorische richting zelf. Wat een geklaag. En vanuit de new age beweging en de gnosis, ook allemaal geklaag. Geklaag, geklaag, geklaag. En sommigen vonden het allemaal veel te langdradig en ingewikkeld, zoals mensen van reformatorische kerken. Die willen het gewoon simpel, en met hun eigen vertrouwde terminologie. Ze denken in formules, en als dat dan buiten hun boekje gaat, dan vloekt dat met hun eigen opvattingen. Maar nu zijn de plagen gekomen. En weer is er de roep : ‘Laat mijn volk gaan.’ De mens hield niet van Mozes die hen had uitgeleid. In hun ogen gaf hij hen niet voldoende voedsel en niet voldoende te drinken. Alles was droog en dor in de wildernis in hun ogen, terwijl Mozes hen naar plaatsen bracht waar ze nog nooit waren geweest, waar ze vrij waren, en waar zoveel mogelijkheden waren. Maar de mensen waren lui en wilden niet werken, wilden niet verdienen, want ze waren gewend aan de genade, aan de afhankelijkheid van het stadse systeem. Ze

konden niet op zichzelf leven en wilden dit ook niet leren. Nee, de mens hield niet van Mozes. Hij vertelde hen wonderlijke dingen over de Egyptologie, maar ze waren met andere dingen bezig, en wilden gewoon weer terug, om leken te zijn in de kerkbanken. Ze wilden er niet achterkijken. Ze wilden gewoon slaven blijven, want die werden tenminste gevoed, en daar werd naar omgekeken. En zo ontstonden de gouden kalven.

Mozes kende de geheime Egyptologie. Daar was hij toe opgeleid. De uittocht was dus een diepere intocht, tot achter de voorhangsels. De mensen morden. Nu moesten ze leren van het dodenboek, de vele poorten die ze moesten openen, en de vele wachters die ze daarvoor moesten verslaan. Mozes leidde hen in het dodenboek. Het beloofde land was een bezet land. De vijand moest verslagen worden, en het hele land moest opgebouwd worden. Melk en honing stroomde niet zomaar. Dat is altijd het probleem geweest. De mens verwacht dat als hij sterft dan gaat hij naar de hemel. De mens denkt dat het allemaal genade is, dat alles er al is voor hem, zijn bedje gespreid. Moeder heeft warme melk, wil hen met open armen ontvangen, ja, ja. Een heel bedrieglijk, romantisch beeld heeft de mens ervan. Zo werken dingen nu eenmaal niet. Maar de mens is het dodenboek vergeten. De westerse bijbel heeft de mens in slaap doen sussen met alle geloofspraatjes en genade praatjes, en de new age doet dat ook. Weg met die Mozes, riepen de mensen. Ze hebben Mozes aan het kruis genageld, en niets van het verhaal geleerd. De mens is het dodenboek vergeten, heeft het weggedrukt, achter slot en grendel is het gegaan. Nu heeft men een vleselijke gnosis, een liegende gnosis, in de stad, de gemaks-gnosis, die hen op hun wenken bedient of moet bedienen. Dat heeft de mens ervan gemaakt. Wij hebben deze tendens gezien en er veel tegen gewaarschuwd. Wij weten ook dat de natuur en voortgaande openbaring, het woord, hier nog niet mee klaar is. Wij zijn hierover in zak en as gegaan. Wij hebben ons gedistantieerd van zulke borstspekkerij. Het zijn veelal de mannen, de patriarchie, terwijl ze grote verantwoordelijkheid dragen, maar die willen ze niet op zich nemen. Ook vrouwen kunnen er wat van, die zo hun natuur verlaten en de patriarchie aanhangen. Lekker makkelijk. ‘Ons man denkt voor ons.’

En dan : de schoolbel. Tijd om naar een andere les te gaan, een ander lokaal. Iedereen schrikt wakker. Sommigen denken : Wat een rotbel. Anderen denken : Eindelijk. In ieder geval bood zich te midden van de plagen (denk aan corona, Rusland, nieuwe dreigingen etc.) een ark aan. Buitenaardsen kwamen. Bovenaardsen kwamen. Het was allemaal vastgelopen in Egypte. Aan de overkant lagen missing links in andere Afrikaanse landen, maar die waren onbereikbaar. Er was geen Afrika brug. Die was er wel, maar die reikte nog niet ver genoeg. Die brokkelde ergens af. Het zijn onmetelijk grote ravijnen, onmetelijk grote en diepe, woeste zeeen die er tussen liggen, en wat moet je dan ? Als pionier voel je die dingen aan, als anderen het niet willen zien, als de discipelen

slapen. En wij moesten op zoek naar sleutels in de reformatie. Daar zijn we diep in gegaan, in de kerkgeschiedenis, in het onderwijs. Egypte moest gelinkt worden aan de andere afgescheiden Afrikaanse landen, en zo zouden dingen verklaard kunnen worden, zou er opgestopte energie vrijkomen, opgestopte gnosis.

En die missing links begonnen te komen. Er kwam een nieuw boek in de voortgaande openbaring, een grote ark : het Egyptische Moeder Dodenboek, wat aansluit op de beleving van het Egyptische Dodenboek en de Egyptische Bijbel. De verloren schakels kwamen in beeld.

Veel is er door mensen geklaagd over het Egyptische Dodenboek, wat ze vaak interessant vonden maar ook moeilijk leesbaar, moeilijk te begrijpen, en velen gooiden al snel de handdoek in de ring, zo ook met andere belangrijke teksten. Geen tijd voor was ook altijd vaak het excuus, maar waar hebben ze dan wel tijd voor ? Zou je niet al je vrije tijd gebruiken om de bevrijdende boodschap van de buitenaardsen te ontcijferen, in plaats van al je tijd en energie te verspillen aan wereldse zaken die er eigenlijk helemaal niet toe doen in het hogere plaatje ?

Massa’s westerse christenen, veelal afro-amerikaans, worden vandaag de dag bevrijd uit mentale slavernij, en gaan terug naar hun afrikaanse en egyptische wortels, als in een grote exodus. We hebben er veel over gesproken. Je ziet ze ook veel op facebook met nieuwe, egyptische namen die ze zichzelf hebben aangemeten. Daar vinden ze heil in, en ze besteden veel tijd aan het uitdokteren van oudere teksten voordat het westerse christendom op kwam zetten. Komt het hogere zelf de mens daar in tegemoet ? Er is zowel voortgaande openbaring als teruggaande openbaring. Er is reformatie, regressie en recyclocratie. In het tweede bijbelse leven wordt hier volop aandacht aan besteed. In de Vuh wordt het allemaal besproken en er komen steeds meer onderwijsboeken bij. Ruimschoots is er aandacht gegeven aan voortgaande openbaring. Ook dat zijn geen hapklare brokken. De Vur is gegeven en de Bilha. Is het met de Bilha afgelopen ? Was dat het laatste boek van voortgaande openbaring ? De tweede bijbel is een werk in uitvoering. Het is nog niet klaar.

We hebben geroepen dat Egypte verdiept moet worden in het verdere Afrika, dieper en dieper. De plagen zijn duidelijk over de wereld uitgegoten. De Exodus is noodzakelijk. Het gaan tot de Ark. Het hemelse woord wat geopenbaard wordt is de Ark. De hemel komt hierin de mensheid tegemoet. Strijd om in te gaan. Stop met denken dat het allemaal maar makkelijk en kort moet zijn. Ja, iedereen heeft zijn eigen werk te doen en noodzakelijke dingen, maar waar is je hart vol van ? Is het leven niet veel meer dan dat ? Veel mensen eten van twee walletjes. Veel mensen zijn lauw en werelds, ook al hebben ze een interesse in de gnosis.

Er zal een nieuw boek komen, met krachtige verzen, en weer zal het niet hapklaar zijn voor de hond. Er zal een nieuw dodenboek komen. De buitenaardsen zijn gekomen, hebben steigers aangelegd en loopplanken, loopgraven ook, om zo te kunnen gaan tot de ark. Hebben we het dan over buitenaardse schepen ? We hebben het over natuur schepen, modder schepen, primitief en puur natuur. We hebben het over stukken land, die door de dimensies heenbreken. Zijn we klaar ? 'Bust the puzzle' is de opdracht. Maak het jezelf niet te gemakkelijk. Kom uit je comfort zone, breek door je cirkeltjes van gewoontes heen. Gemak dient de mens ? Nee, het sust de mens in slaap.
'Ja, maar wij weten niet wat sommige woorden betekenen,' zeggen ze dan. Dat kun je opzoeken ? Op andere plaatsen wordt het juist weer uitgelegd wat die woorden betekenen. Zo is dat ook met de bijbel, dat noemen ze dan 'schrift met schrift' vergelijken, en zo worden bijbel passages verhelderd en geopend. Ook kunnen betekenissen gevonden worden door meditatie. Het is immers een orakel, en zo beveiligd het ook zichzelf, filtert het zichzelf uit. Het is een natuur verschijnsel.

Kijk, de orakels zijn mysterie, en dat is voor de beveiliging, en je hebt met een Wezen te maken waarmee je kan communiceren en die kan communiceren met jou. Telkens kun je weer andere dingen in de tekst zien. Het is een organisme. Te rationeel ermee omgaan is een vorm van materialisme. Materialisme dooft het geestelijke uit. Er moet dus meer psychedelisch mee omgegaan worden, meer surreeel, zonder in drugs-toestanden te vervallen. De literatuur is een drugs in zichzelf.

Het is hier sterven om een deur te openen. Alleen door te hongeren kun je hier deuren openen.

That being said – We gaan beginnen met deze rijke schat gegeven. We gaan beginnen met de publicatie van het nieuwe boek van voortgaande openbaring, jaren na de Bilha. Hier gaat het spoor verder. Het is het resultaat van veel zaaiwerk. Een grote oogst van het projectboek van het afrikaanse orion en het boek wat daarna gaat komen. Het heeft zich lopen kruizen. De wezens in het Egyptische dodenboek zullen doorvertaald worden op hun oer-afrikaanse diepte. Dit is dus pan-afrikaans. De vertaal-sleutels zullen hiervoor gegeven worden en uitgelegd. Laat het boek spreken. Kom in contact met het hogere wezen. Mediteer erop, laat het inwerken, zaai ermee, opdat de ark gestalte in je krijgt.

hoofdstuk 27 waar, wanneer, en hoe

Alleen in het kruis en de kennis is de ware genezing.

Genezing is iets relatiefs. Het gaat er maar net om in wat voor gebied er genezing moet zijn. Genezing moet gericht zijn, en het moet er de tijd voor zijn, dus we spreken over logistieke genezing, en niet zomaar genezing voor wat het vlees wil.

hoofdstuk 28 de verborgen schuilplaats

Er gaat een geheel nieuw meditatief stelsel komen.
Er zijn zegelen van het Egyptische dodenboek verbroken en we zijn tot een dieper egyptisch dodenboek gekomen, het egyptische moeder dodenboek.
Alles liep vast in het Egyptische dodenboek, want er waren geen bruggen tot de andere landen van afrika, de egyptische dieptes. Er waren missing links. Daarom liep het vast. En daarom moesten we bezig met de reformatie, want dit was een code van de andere afrikaanse landen.

Wat gebeurt er als je wakker wordt ? In je slaap ben je in de geestelijke wereld, in de onderwereld, maar als je wakker wordt dan sterf je eigenlijk, en ga je het dodenrijk in, het alledaagse leven. Ik zal het nog sterker vertellen : Als je ontwaakt, dan wordt je geaborteerd opdat je niet tot wedergeboorte kan komen. Je loopt dan rond als een geaborteerde, en als een miskraam. Er is iets goed fout gegaan. Telkens als we slapen dan gaat de grote zwarte roofvogel van de abortus naar ons op zoek, om onze verborgen schuilplaats te vinden, en aborteert ons dan.

De Egyptenaren wisten dit al, en hadden daarom hun spreuken opgesteld om veilig te blijven tegen dit soort dingen in de onderwereld. Zo is er ook een spreuk in het Egyptische moeder dodenboek om niet geaborteerd te worden in de onderwereld.

Abortussen zijn eigenlijk valse wedergeboortes. Je komt dan bij een valse moeder terecht, en een valse opvoeding. Het is beveiligd door een waan dat je eigenlijk leeft, dat je eigenlijk geboren bent, terwijl je dan bent geaborteerd. Daarom hebben de boeddhisten spreuken om ervoor te zorgen dat je in de bardo-tunnels, de tussenfases tussen dood en leven, niet in de verkeerde of voortijdige baarmoeder terechtkomt. Dat moet je afremmen. Zo doen de egyptenaren dat ook. De dodenboeken zijn vol met dit soort spreuken.

Kan dat dan, dat je tijdens je slaap dan ervoor zorgt dat je niet ontwaakt, dat je niet geaborteerd wordt, maar dat je door de diepere slaap dan tot een diepere droom komt, tot een andere soort van ontwaking ? Kan dat ? Moeten we daarop gericht zijn ? Het zal een heel subtiel verschil zijn, want altijd weer wordt je wakker. Maar je moet strijden tegen de valse baarmoeder van de abortus, tegen de grote zwarte roofvogel van vals leven. Je moet hem te slim afzijn, veiligheid zoeken in woord en spreuk, opdat je geweten en verstand, en ook je hart, bewapend is en zo bewaard blijft.

Maar hebben we dan geen kruis te dragen ? Ja, maar uiteindelijk zal de dood overwonnen worden. Uiteindelijk zal het vlees overwonnen worden, en zullen wij wonen in het hemelse woord. Uiteindelijk zal de leugen stranden. Ze zeggen weleens : Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad. Maar wij mogen het kwaad niet opzoeken. Wij mogen niet het kwade gaan doen opdat het goede er uit voort zal komen. Dan zouden we onszelf zwaar bedriegen.

De spreuk om niet geaborteerd te worden in de onderwereld wijst op Name, de oerkennis. Zij heeft een schuilplaats voor ons van de oude moeders, en die zijn ondergronds, en die heiligen de armoe. Name heeft de zegelen verbroken. Er is een weg, er is een pad, om de grote, zwarte roofvogel van de abortus te overwinnen. Daar mogen we op mediteren. Daar mogen we diepte in vinden.

hoofdstuk 29 woorden op wanden

De egyptenaren geloofden dat het leven een reis door de onderwereld was, dag in dag uit, waarin ze allerlei gespuis ontmoetten en door poorten heen moesten gaan met wachters die ze moesten verslaan of waarmee ze moesten onderhandelen. Goh, dat lijkt wel een beetje op mijn leven. What about you ? Deze reis werd voorgesteld als het gaan op een bootje, en in het bootje waren wat attributen om de dag en de nacht, de reis, mee door te komen, zoals ‘het woord’, ‘de kennis’, wapens en spreuken, en ook vertaling, perceptie. Zo zien we dat ook in de bijbel : Jezus in de woestijn die verzocht wordt door de duivel bestrijdt de duivel met het woord. Door het woord kun je je leven mentaal en geestelijk opbouwen en richting geven, en los te komen van verkeerde neigingen, want dat is wat de duivel voorstelt, onze eigen verkeerde neigingen en gewoontes. De egyptenaren zagen de problemen om zich heen en gaven die namen, en metaforische voorstellingen ervan, en verzonnen daar ook spreuken tegen, heel practisch, als verhalen, die heel opbouwend en bemoedigend waren, ook vermanend. Literatuur is geestelijke architectuur en je mentale en psychische beveiliging, want er beukt heel wat op de mens zo gedurende de dag en de nacht. En het gaat allemaal maar door. Is je dat ook niet opgevallen ? Je hebt dus soms rust nodig, oases in de woestijn, enigmatische woorden op grotwanden, enzovoorts. Soms heb je gewoon die afleiding nodig, die ook weer een inleiding is tot iets hogers.

Bouw jezelf op met woorden, bescherm jezelf, en mediteer op die woorden zodat het diepte krijgt, want het zijn niet zomaar toverspreuken die je opzegt en klaar is kees. Neen. Het is een wapen waarmee je moet vechten, en die gevechten kunnen soms slopend zijn. Ik weet er alles van. Bewapen jezelf met het woord, met goede literatuur. Vul en voedt daar je hoofd mee. Dat kan een bijbeltekst zijn, een vurtekst, een korantekst, of bijvoorbeeld een spreuk uit het egyptische dodenboek die passend is voor je. Zeg het op, en herhaal het, en ga dan mediteren. Bestudeer het, bouw ermee en vecht ermee, als een wapen in je hand. Bestudeer het woord gegeven, ga op zoek naar de verborgen geheimenissen ervan. Het moet nog loskomen. Het woord is slechts een kruik. Het gaat om dat wat erin zit. Het moet nog opengebroken worden, ontzegeld.

hoofdstuk 30 het manuscript

Een mensenleven telt hier op aarde niet.
Dat zien we wel in de oorlog in Oekraine.
Een dierenleven hier op aarde telt nog wel minder.
Waarom zijn de buitenaardsen opnieuw gekomen met voortgaande openbaring ?
We mogen blij wezen dat ze nog komen.
Stel je voor dat het zou blijven zoals het was.
Stel je voor : Je bent op je kamer, en opeens doet een zwarte piet de deur open.
Sinterklaas is gekomen. Je denkt dat hij pepernoten gaat strooien.
Dan overhandigt hij je een zak waarin een boek ligt, een manuscript.
Je gaat naar de badkamer met de intentie om het boek daarna te lezen.
Het is een bovenaards en buitenaards boek.
Dan hoor je je moeder die ook met je wil praten en tijd van je eist.

Wat willen de buitenaardsen ?
Het gaat niet goed in de wereld. Dat mag duidelijk zijn.

hoofdstuk 31 leergierigheid of gemaksgierigheid ?

Je kan naar je leven kijken en klagen wat er allemaal is gebeurd en hoe het is gebeurd, of je kan kijken wat er achter ligt, en je bewapenen tegen de zombies die telkens zoveel ellende veroorzaken. Je hoeft niet in ellenlange drama te leven. Try to figure it out. Kom los van de zombies en hun boze plannen. Als je diep genoeg afdaalt in de onderwereld, zoals Ra, dan kom je tot de egypto-islamo zon van de onderwereld, de bron, waarin de islam is geneutraliseerd en egypte is verdiept. Deze zon is gematigd en verminderend licht, en gematigd en verminderend vuur, natuur vuur, vuur van de aarde, het oervuur, en dat zet zich door zijn verminderende werken telkens om in andere substanties, dus dan hebben we het over een bron van de onderwereld. Het komt niet op, maar het gaat juist dieper, als een sleutel tot een diepere onderwereld. In het westerse christendom kwam de zon te snel op door genade en geloof, maar de zon van de onderwereld gaat juist dieper. Snelle opkomende zonnen zien we overal om ons heen. Mensen en volkeren die pronken met hun afkomst en nationaliteit, en zo oorlog voeren tegen de ander. We moeten niet alleen leren vliegen, maar ook leren vallen en zo te worden als de egypto-islamo zon van de onderwereld. Daar gaat ook het Egyptische Moeder Dodenboek over. Het komt na de Bilha, om de Bilha en de Vur uit te leggen, en zo ook de brug te slaan tussen de islam en Egypte, de diepere wortels van de islam. Zo kan de islam weer op het rechte pad komen, want het is teveel verletterlijkt, losgeslagen, doordat het was losgeslagen van de Egyptische oerwortels.

Deze drie boeken horen bij elkaar : de vur, de Bilha en het egyptische moeder dodenboek, en zijn elkaars sleutels, en zullen elkaar verder openen, verder ontsluieren. Dat is het plan van de voortgaande openbaring, en daardoor zullen ze dus ook de egypto-islamo wortels verdiepen en verklaren. Zo niet, dan zou de islam als een tikkende tijdbom zijn. Het is dus belangrijk om tot een zuiver beeld te komen van de islam, en dat kan gebeuren in deze grotere buitenaardse en bovenaardse context. Daartoe zijn ze gekomen, voor een nieuwe missie. Laten we op de uitkijk staan. Laten we ook niet denken dat zij het allemaal zullen doen en dat wij op onze lauweren kunnen rusten. Begeef je actief in deze strijd, anders is het niets dan projectie zoals ze ook in het westerse christendom doen. Weer is het kiezen tussen : leergierigheid of gemaksgierigheid.

En dat is ook wat de afrika brug is : de brug tussen de islam en egypte. De islam zal in al haar schoonheid tot leven en bloei komen als deze brug wordt gebouwd. Dat gebeurd in en door het egyptische moeder dodenboek. Ook de koran is een dodenboek, een reis door de onderwereld, met zowel goede als gevaarlijke wachters. Dan heb je een leidsraad nodig hoe daar mee om te gaan, hoe door de poorten te komen.

hoofdstuk 32 de morgen planeet

De buitenaardsen zijn gekomen voor een nieuw project, voor nieuwe opnames, maar is de mens klaar ? Wij moeten denken aan een bepaalde bijbelpassage in Mattheus 24 dat er twee in het veld zijn, en één opgenomen zal worden en de ander achter zal blijven. Bent u klaar ? Het gaat om de opname in het hart. Velen zullen het niet opmerken. De grote Garuda vogel vliegt, en velen slapen, velen hebben hun reserves als het aankomt op de gnosis en leven in zonde, en merken het zo niet op, of worden niet toegelaten. Velen bouwen hun eigen koninkrijkjes, strijden in het vlees, terwijl het een geestelijke strijd is, en je je geestelijke vijand dient te kennen, anders dweil je met de kraan open.

Vannacht had ik een droom dat ik in de constellatie van het egyptische moeder dodenboek was, en ik was aangekomen op de morgen planeet. Er waren hier opvangcentra voor hen die van andere constellaties kwamen, en van gruwelijke planeten zoals de aarde kwamen, zoals ik. Alle getraumatiseerden werden opgevangen, en moesten leren te leven op de morgen planeet, en daar waren de opvang centra ook voor, want je kon niet zomaar op jezelf leven op deze planeet. Daar ging heel wat aan vooraf, want het was vrij ingewikkeld en had tijd nodig. Je moest door een bepaalde gewenningstijd heen. Ik had ook een kamer in zo’n opvangcentrum, op een hogere verdieping, en naast mij was een kamer waar een jongen was die ik weleens hielp, die ook van de aarde kwam. Mijn kamer had een schuin dak en achter mijn bed lagen er een heleboel boeken en tijdschriften. Beneden in het opvangcentrum was er een soort restaurant of lobby. En aan de weg was er een zogenaamde dromenhalte. Daar zou je dan opgepikt worden door een droom als je daar wachtte. Zo kon de planeet verkend worden en konden de mensen ook naar andere plaatsen en anderen bezoeken. Ik deed dat ook, zoals ook proberen op mezelf te leven, maar het was tamelijk zwaar, en ik was blij toen ik weer terugkwam. Ik ontwaakte dus op de dromenhalte weer en liep weer naar het opvangcentrum toe. Er waren veel mensen in de tuin en in het restaurant of de lobby. Ik zag daar ook een meisje die ik kende van de bijbelschool. Ik ging naar mijn kamer boven. Het was mooi weer. Tussen mijn kamer en de kamer van de jongen was er ook een deur. Die deur maakte nogal veel lawaai als je hem opendeed, en was dan ook weer moeilijk dicht te krijgen, want dan klikte hij niet. Ik keek even of hij er alweer was, en het bleek dat hij sliep. Ik deed de deur weer

dicht, maar dat ging niet echt, dus de deur bleef op een kier. Hij werd toen wakker en liep door mijn kamer naar de berging die naast mijn kamer was, en waar wat spullen lagen, maar hij zei verder niks. In zijn kamer was er toen ook een andere jongen die daar kwam om schoon te maken.

Er hing een goede sfeer in het opvangcentrum. Er waren ook bepaalde ontwakingsstoelen waar je op kon zitten, en dan kreeg je electroden over je hele lichaam met een nieuwe energie, een nieuwe vibratie, om te ontwaken uit de oude vibraties van de aarde of andere gruwelijke planeten. Je kwam dan onder een bepaalde stroom te staan.

Toen werd ik wakker, maar ik voelde nog steeds de electroden op me, en de energie die stroomde, als rivieren. Bent u klaar ? Stel u open voor deze electroden, en laat de nieuwe energie stromen. Stel u ook open om af te rekenen met bepaalde blokkades in uw leven. Doe er alles voor om te ontwaken.

Er is een ander leven mogelijk, als de mens maar gewillig is om te ontwaken, te breken met vicieuze cirkels, verkeerde gewoontes. Ik moet denken aan een vers uit 2 Petrus 1 dat het profetische woord vaster is dan de verhaaltjes die ze op aarde vertellen, en dat we daarom op moeten zien tot het hemelse woord en het in acht nemen, opdat zo de morgen planeet in ons hart zal dalen, oftewel wij zullen ontwaken. Nu is de mens nog gebrainwashed door het valse, lagere, vleselijke woord van de aarde. De mens heeft het hogere woord nodig. De mens moet gedeprogrammeerd worden. Zowel de mond van de mens als het oor van de mens dient gezuiverd te worden.

De kerk gaat niet zozeer om mensen en gebouwen, maar om hemelse woorden. Het is een hemels bouwwerk in het hart. Wordt sterk in het woord. Het hemelse woord stroomt overal doorheen, door de gehele geschiedenis van religies en ideologieen. De logos is het geschreven woord, de literatuur, en de rhema is het gesproken woord, de vrucht ervan, en beiden opereren ze in het profetische. Wordt sterk in zowel de logos als de rhema. De rhema is de exegese, het commentaar, de uitwerking van de logos. Het stroomt vanuit de bron, vanuit de geschiedenis. Een heleboel is al gegeven aan de voorouders en roept om uitwerking. Logos roept de rhema. Je moet het gaan bouwen en verbouwen, als een boer. Het moet vrucht gaan dragen. Het loopt overal doorheen. Je hart mag er vol mee worden, en je mag erin groeien en het in jezelf laten groeien. En bloeien, en vruchtdragen. Wordt vol van het woord, wordt vol van de logos en de rhema, het profetische woord, de voortgaande openbaring. Deze openbaring gaat ook terug. Strijdt met het Woord in je hand, zoals Jezus in de woestijn tegen de duivel en zoals Ra in de onderwereld tegen de apep-slang. Er is ook een vals woord, een woord wat je wil wurgen, wil vergiftigen. In de kerkgeschiedenis zien we de Jim Jones ramp van 1978. Toen kwam dat allemaal naar boven. Nog steeds is het een strijd tegen 1978. Nog steeds gaat de geest van Jim Jones rond om de mens te vergiftigen en de dood in te drijven. Daarom hebben we het vaste woord nodig om hier tegen bestand te zijn. Proclameer het Woord. Bestraf de duivel op gezette tijden. Het is oorlog. Oorlog om je ziel en om de ziel van elk kind. Ziekelijk en haastig gaan ze te werk. De oude orde wil niet loslaten. Ook nu de buitenaardsen zijn gekomen is het oorlog, want de oude orde geeft zich niet zomaar gewonnen. Je mag niet ontsnappen. Jim Jones had zijn hitmen. Die vloten je terug en anders kreeg je de kogel. Het is hard tegen hard. De oude orde is woest en gaat als een briesende leeuw, als een hissende slang, tekeer, en blijft komen als de engel des lichts op andere momenten. Laat je niet verleiden. Laat je niet omkopen. Denk niet dat je liberaal en zonder discipline de eindstreep kan behalen, want het overmatige liberalisme geeft juist de vijand meer vrijheid. Ze leven van hun liberale opportunisme, en het liberalisme van hun tegenstander is hun brandstof. Daar genieten ze van. Het liberalisme gaat het niet redden.

Het liberalisme is als kunstmatige kankerverwekkende chemische zoetstoffen zoals aspartaam, acesulfaam-k en sucralose die de organen aanvallen en vergiftigen, je hersenen ook. Er wordt vrijheid gepredikt in roekeloosheid, en men hitst elkaar op in het vlees met vleselijke middelen, maar het leidt juist tot gebondenheid, en de vijand heeft er baat bij.

hoofdstuk 34 de oerwoudstad

Accept that willing all the day,
Accept that roses here to stay,
No one knows where we are going,
No one knows where we have been

De laatste tijd weer veel bezig geweest met het Jonestown mysterie, de Jim Jones ramp. Op een nacht viel ik in slaap, denkende aan Jonestown, betrokken bij de mensen. Ik gleed in slaap en in een droom gleed ik in een oerwoudstad op een andere planeet. Wat me opviel was dat het rijk was aan insecten. De insecten zorgden voor de architectuur van de wildernisstad. Ze zorgden ook voor de adem. Ik kon heel diep inademen, de rijke, frisse adem van de natuur, zo diep, en ik had heel diep zicht, ook door de insecten. Alle vertikaliteit was ook een wonder van de insecten. De insecten lieten alles groeien. Zonder de insecten zou deze wildernis niet bestaan. Ik hoorde allerlei insectengeluiden op de achtergrond. Sommige geluiden had ik nog niet eerder gehoord.

Ik kreeg een huisje, niet al te groot, maar het had een hele grote wasmachine, en de wasmachine was een ruimte op zich, waarin ook een schommelbankje stond waar je met meerdere personen op kon zitten. Het was een kamer op zich, als een logeerkamer, en er was een bepaalde warmte. De insecten wasten alles niet door water, maar door een bepaalde vibratie, een bepaalde temperatuur.

Er waren ook drie-dimensionale kaarten waarop filmpjes afgespeeld werden. De mensen hier verzamelden die kaarten en maakten de kaarten ook zelf. Er was bijvoorbeeld ook een kaart van de Duck tales, en ik keek op de kaart en zag een duck het bos ingaan. Het waren dus kaarten met diepte, als hologrammen. Ze maakten ook muziek kaarten, als video clips. Er was een soort Kate Bush vrouw met een man, en die hadden een dans video gemaakt. Ze schenen ook getrouwd te zijn

of een relatie te hebben. Zo waren er allerlei soorten kaarten. Voor de mensen was het heel therapeutisch ook.

Ik kwam in gesprek met een jongeman. Hij zei dat ik welkom was in Jonestown. Hij zei dat hij een van de kinderen was die in de Jim Jones ramp omgekomen waren. Hij noemde het vrijwel direct een moord. Hij wilde zijn verhaal vertellen. Hij zei dat hij het heel benauwd had toen hij stierf, en dat hij op een cruise schip terecht kwam, samen met alle andere kinderen en volwassenen van Jonestown, een heel groot schip. Hij zei dat het een grote ontwaking was, maar iedereen had het heel erg benauwd. Ze moesten toen een hele lange reis maken, totdat ze hier op deze planeet kwamen in een oerwoudsstad die ze ook Jonestown noemden. Het was een hele zware reis zei hij. met veel benauwdheid. Ze waren vermoord, maar er was ook een engel. Het was heel dubbel. Er was een slechte Jim Jones, de geest van Jim Jones, en een goede Jim Jones, de engel van Jim Jones, die ze vader noemden. De goede Jim Jones, de engel, leidde hen, want de slechte Jim Jones, de Judas, had hen verraden en vermoord. De engel van Jim Jones was vol van liefde en leidde hen tot deze oerwoudsstad op deze planeet. De hemel was hen tegemoet gekomen, en de hemel had zich over hen ontfermd.

Ze werden nog veel aangevallen door de geest van Jim Jones, maar er was geen boosheid hier, en geen vrees. Er werd ook niet gegeten. De insecten vulden hen met bepaalde vibraties, en de insecten resetten hun brein telkens, want ze sliepen en ontwaakten dus ook niet. Alles ging door de insecten. Ze wasten zich dus ook niet met water, want het wassen gebeurde door de vibraties van de insecten, door de geluiden. Het was dus ook deels sonische schoonmaak. Zo hielden ze alles schoon. Het oerwoud zorgde voor haarzelf. Alles was liefde. De jongeman zei dat hij van mij hield. Ik vroeg hem of het ook om kennis ging, maar daar wilde hij niks van horen. Hij zei ook dat ik teveel vragen stelde, want ik stelde wel meer vragen. Hij zei dat alles ging door zaaien en oogsten, dus ik moest ophouden met vragen stellen. Ik merkte dat ik toch doorging met vragen stellen zo nu en dan, en dan zei hij het weer. Er was ook geen sex. Ze zeiden dat ze geen sex nodig hadden, vanwege de liefde van de insecten. Dat was veel beter. Iedereen was in iedereen, en ze waren vol van elkaar, en vol met liefde voor elkaar. Socialisme was het niet, want dat was oud volgens hem. Dit was insectisme, insectismes. De insecten konden ook genezen, wonderen doen, en hadden veel macht, grote macht. Op een gegeven moment wilde hij niet meer verder praten. Hij zou wel bij me blijven. De insecten tjierpten. Het was mooi weer. Het oerwoud was weldadig. Ik was me ervan bewust dat ze andere soort woorden gebruikten, en dat ze bepaalde oude woorden niet wilden horen. Ik moest beseffen dat het om het hart ging, wat ze bedoelden. Dingen waren hier anders. Ze sliepen hier dus niet, en ontwaakten ook niet. Ik mocht het niet over ontwaking hebben. Er was maar één ontwaking

geweest en dat was de ontwaking uit het aardse leven, door de cruise tocht en de aankomst op de planeet. Insecten konden dus wel de breinen knock out slaan, resetten, en dat kon soms vele uren duren.

‘Accept that willing all the day.’ Dat zinnetje, die tune, had ik als kind vaak in mijn hoofd. Ik hoorde het in de oerwoudsstad weer, maar ook : ‘*Accept that roses here to stay, No one knows where we are going, No one knows where we have been.’*

Hoe kon het allemaal zo verkeerd gaan ? Jim Jones werkte met William Branham. Branham had hem ingezegend. Hij was onder de indruk van de gaven van William Branham. Maar het liep allemaal zo fout af. Uiteindelijk was het dan toch weer goed gekomen met de mensen van Jonestown, en waren ze hier terecht gekomen, maar waarin waren ze terecht gekomen ? Ik moest denken aan het insectische dodenboek, en de reis die ik zelf had gemaakt. Near death, death, soms loopt alles in elkaar over. ‘Accept that willing all the day,’ accepteer het kruis en de reis altijd, maar wees niet zelfverzekerd in dwaasheid. More to come ? I hope so.

hoofdstuk 35 escape from jonestown

Ik was in het hemelse Jonestown geweest. Ze aten niet meer, maar leefden van het hemelse woord, zoals de bijbeltekst ‘gij zult niet alleen van brood leven.’ Ik ben toen verder de wildernis ingegaan, en ging toen terug naar huis. Ik liep zo vanuit het bos naar de achterkant van het huis, en zag toen ik er voorbij liep dat de gemeente achter mijn tuin een extra strook had geplaatst met struiken, en

daarachter was een beekje met wat bruggetjes eroverheen. Achter het beekje waren holen en grotten, onder de grond. Ik ben in zo'n grot gegaan en vond er een heleboel stokstaartjes. Ik moest oppassen waar ik liep, want de grond was bezaaid met hele kleine stokstaartjes. Verderop bleef ik toen een stem horen die zei 'Justus Vermeer.' Justus Vermeer was een gereformeerde theoloog in de jaren 1600 en 1700. Toen ik thuis was gekomen moest ik overgeven, en ik spoog een heleboel giftige besjes uit, net zoals in het tweede bijbelse verhaal 'Mexicaans IJs'. Ik begon toen wakker te worden.

De kerk, je komt er in je hele leven niet meer vanaf, maar je kan het wel een andere betekenis geven. De kerk is afgeweken van de hemelse dogmatiek en heeft een eigen, aardse dogmatiek gemaakt. Dogmatiek is de wetenschap van de theologie, of systematische theologie, de theologische gnosis. Het is dus belangrijk om dat helder te krijgen en ermee klaar te komen. Er is dus vleselijke dogmatiek en geestelijke dogmatiek. Reformatie : we komen er niet omheen, maar we kunnen het wel een andere betekenis geven. Hebben we het dan over een gereformeerde dogmatische gemeente ?

Honig wijst in zijn gereformeerde dogmatiek (1938) op Rauwenhoff's 'wijsbegeerte van de godsdienst' (1887) waarin hij stelt dat godsdienst de verering van een zedelijke wereldorde is die plichtsbetrachting toelaat en bekroont. God is een schepsel van dichterlijke verbeelding, stelt hij, zonder daarmee het bestaan van God te ontkennen.

Wij sprongen uit de gereformeerde trein, uit het gereformeerde schip, omdat waar wij waren in die tijd het charismatische vervolgd werd. Dan ga je naar de bron van zulke spoorwegen, en dan moet je toch weer degenen die nog opgesloten zijn in zulke treinen tegemoet komen, en ervoor zorgen dat ze op het juiste spoor komen. Dat houdt in een andere betekenis geven aan de gereformeerde dogmatiek.

Honig stelde dat de theologie geen ander voorwerp van onderzoek had dan de christen die in stille eenvoud neerknielt bij het kruis van Golgotha. Dat kan heel goed gaan, maar ook heel fout gaan. Vandaar dus de noodzaak van de godsdienstwetenschap, de gereformeerde dogmatiek. Hebben we bij dat kruis nog te maken met een zekere Jim Jones die zijn giftige en dodelijke Kool-Aid aanbiedt ? Zeer zeker wel. Er waart een duistere geest rondom het kruis, en daarom is zelfverloochening, onderzoek en toetsen van levensbelang. Velen in de reformatie namen de Kool-Aid, omdat het hen ontbrak aan wetenschap. 'Daar waar kennis ontbreekt, dwaalt het volk af.' 'Het volk gaat ten gronde door een gebrek aan kennis.'

Als kinderen zijn we kwetsbaar en vallen we in vele dwaze misleidingen. Dat is ook onderdeel van het kruis, maar als we dan opgroeien in de gereformeerde dogmatiek, dan mogen we daar ook uitgroeien, als een uittocht, de exodus. En dan mogen we ook opbloeien en zullen alle dingen ten goede werken. Als kinderen zijn we kwetsbaar, en raken we diep verwond, telkens weer, en hebben we vele trauma's, maar in de dogmatiek mogen we vaste leiding krijgen. We hebben de hemelse dogmatiek nodig om aan de aardse, vleselijke dogmatiek te ontkomen.

Het stopt niet bij Jonestown. Och, drinkt de Kool-Aid toch niet. Zou er dan geen exodus wezen ? Er zijn mensen die hebben kunnen ontsnappen, dus waarom niet wij ? Het is een hele uitdaging om uit Jonestown te ontsnappen. Dan hebben we de hogere dogmatiek nodig. Dan hebben we visie nodig op de gereformeerde dogmatiek, de dogmatiek van de reformatie, van de na-middeleeuwse exodus.

Ga niet aan het duistere avondmaal van Jonestown, want het is een avondmaal van skeletten. Ren voor je leven. Er is een weg. Strijdt tegen de geest van 1978. De hele wereld stierf een beetje in 1978. Toen kwamen Harrisburg (1979) en Tsjernobyl (1986), twee kernrampen die de aarde nog verder vergiftigden, en toen ging iedereen mobiel eind negentiger jaren. Het was de wederkomst van Jim Jones, de gif-messias. En iedereen geloofde hem, want hij had zichzelf goed vermomd, en ook zijn gif had hij goed vermomd.

Waar gaan die gereformeerde treinen dan naartoe ? Zeg het maar. Jonestown, Auschwitz, Tsjernobyl ? Zaak is dat we ons scholen in de dogmatiek om deze treinen op een goed spoor te krijgen, via wisselsporen. Zovelen zitten nog vast op die treinen, en zoveel goeds hebben die treinen nog. De gereformeerde schepen mogen zijn tot arken. Tot zover hadden onze voorouders het gebracht, en wij moeten ze verder helpen. Als zij er niet waren geweest dan waren wij nog steeds onder dictatuur, maar omdat ze zelf nog kinderen waren kwamen zij op andere dwaalsporen terecht. Nu moeten wij ze verder helpen. Dat is een shamaanse opdracht, een profetische roep. Hoor je die roep, of ben je met je gedachten ergens anders ? Veel mensen hebben een veel te romantisch beeld van de wereld en hun leven.

hoofdstuk 36 marktwoedende monsters met maskers

Als een galactische parasiet de baarmoeder van een vrouw bereikt en tot een feutus wordt, is het dan een mens ? In zo’n gevaarlijke wereld leven we dat deze dingen gebeuren. Is het een mens ? Heeft het bewustzijn van wat woorden betekenen, of spreekt het gewoon mee in code ? Het antwoord is schokkend, maar het moet wel gezegd worden. Ze weten niet wat de woorden betekenen, maar ze hebben zo leren spreken, en zich leren aanpassen, en doen zo hun werk. Ze hebben een hele andere belevingsrealiteit. Ze kunnen ook zelf weer voortplanten. Je zal maar zulke ouders hebben of alleen als het maar één van de ouders is is dat al een ramp, zowel voor de kinderen als voor de andere ouder. Ze kennen het hele spel van emoties, maar weten niet wat het is, want ze gebruiken het voor iets heel anders. Wel weten ze hoe ze moeten praten, want niemand mag het doorhebben natuurlijk, maar alles heeft een andere betekenis dus, als een code van een bedrijfsmachine. En dan spreken we soms over ‘auders’, in plaats van ‘ouders’, of een ‘auder’ in plaats van een ‘ouder’. Kunnen zulke parasieten nog veranderen ? Sommigen wel, weer anderen niet. Dat hangt er helemaal vanaf. Niets en niemand wordt zomaar afgeschreven, maar de gevaarlijkere soorten zijn al ‘weg’ zogezegd, in de zin dat het geheel machinaal is, en dat er geen eigenlijk leven meer inzit, alleen maar een truukje.

Niet leuk om te horen, maar het moet gezegd worden. Dit soort sticht op aarde onophoudelijk onnoemelijk veel leed, en de mensen denken ‘Waarom, waarom ?’ De mensen blijven empathie hebben, en het ding blijft hen uitzuigen. Het kan psychologisch heel ingewikkeld zijn. Je kan er moe van worden, het kan slopend zijn, als deze spelletjes telkens worden gespeeld. Het zijn brain tricksters, brain gamers, en er is geen hart. Je praat zo tegen een muur, narcistisch als ze zijn. Voor hen besta je niet. Je bent een product in hun ogen, of een schakeltje in hun systeem, en zo moet dat blijven. Wat je dan ook zegt, het zal niet helpen, want ze zien je als hun eigendom. Soms doen ze truukjes alsof je wel wat bij ze in te brengen hebt, maar dat is onderdeel van het brainwashing programma. Ze geven je zo valse hoop, zodat je doorgaat en doorgaat. Ze voeden je, zodat je afhankelijk wordt. Ze maken je verslaafd. Je komt zo vast te zitten zodat je niet meer wegkan. Ze kruipen onder je huid, wonen in je bloed. Ze zijn een deel van je geworden, als een virus wat je niet kunt verwijderen, en wat telkens weer terugkomt. Het is chronisch.

Ze begrijpen niet wat je zegt. Er is een scherm tussen jou en hen. Alles is steriel en klinisch. Ze weten wat ze moeten zeggen om jou terug te laten praten, en ze leven van jouw woorden en acties. Daar voeden ze zich mee, met jouw energie, want jij bent hun product of deel van hun machine. Ze zijn aan zware hormonale drugs die hun geweten heeft uitgedoofd en al dan niet deels hun bewustzijn. Ze hebben een heel ander soort bewustzijn, hele andere woordwaarden. Die moeten geheim blijven. Ze weten precies welke woorden ze moeten zeggen om de machine te laten lopen, om jou te triggeren, ook al weten ze niet wat die woorden betekenen. Het lijkt alleen maar zo dat ze jouw betekenissen kennen, maar die kennen ze niet. Ze zijn machinaal, hebben hun eigen agenda, en als ze allemaal zouden weten wat jij bedoelt, dan zou dat fataal zijn voor hen, dus hebben ze daar breindrugs op ingeslikt. Zware breindrugs, die hen halfdood heeft gemaakt. Zij zijn levenden dood, want ze willen verder niets anders oppikken. Ze houden zich zo aan het systeem. Wijken er niet vanaf. Ze hebben hun ziel verkocht. Ze zijn uit op je bloed, je energie, je tijd, je levenssappen. Daar verlustigen ze zich in. Ze willen je consumeren. En ze willen dat jij consumeert zoals hen, zodat je één van hen bent.

Ze noemen zich vaders, moeders, kinderen, familie, vrienden, noem maar op. Ze staan voor de klas, of werken ergens anders als leidinggevende. En zo bedonderen ze de massa's. Ligt het zo zwart-wit ? Ja en nee. Er is ook een grijs vlak, maar deze dingen gebeuren zeker, en telkens weer wordt er tegen gewaarschuwd. Het is onderdeel van de oude orde, de Jim Jones orde. Die zit overal doorheen verwoven. Deze wereld is één grote Jonestown. Ze dienen de kool-aid op, en velen nemen het. Het is een zelfmoord-cultus. Ze leven van dood en zelfmoord. Ze leven van horror. Daarom zijn het ook vaak zulke ogenschijnlijk gelukkige mensen. Het zijn vampieren, bloedzuigers. Laten we er duidelijk over zijn. Het zijn aliens die zich goed verscholen houden. Geen mensen, maar monsters. En deze monsters hebben maskers. Er zit een kink in de kabel. Iets klopt er niet. Iets zit er niet in de haak, maar je kan er vaak je vinger niet op leggen. Het wordt goed verscholen gehouden, goed weggepraat.

Ze kunnen je van een afstand intimideren. Je moet iets voor ze doen. Ook hun stilte spreekt. Dan zijn ze aan het plotten en plannen. Ze kennen je niet. Ze kennen geen mensen. Het is allemaal gemaakt. Het zijn parasieten en ze beleven deze werkelijkheid heel anders. Maar in hun spreken lijken ze net op ieder ander mens. Dat is het truukje. Ze hebben zich aangepast, maar zijn anders. Ze doen mee, maar het is slechts een dansje wat ze opvoeren.

Als je naar de zorg kijkt : Wist je dat het gezin op zich ook zorg is ? En je betaalt er verschrikkelijk veel voor, psychisch gezien. Zorg-parasieten kunnen ook in de familie zitten, waarin het om het familie wezen draait, als een business. Je betaalt voor de gezinszorg, je betaalt voor de tijd. Het zijn tijdverkopers. Ik had eens een gesprek met iemand van de zorg en die gaf toe dat het allemaal een groot spel was, en dat ook de familie een markt is, waar je liefde kan kopen. Het is niet echt. Het is koopwaar, en ze willen geen klanten verliezen. Het gaat hen om de verkoop. Alles waar het hen om draait is tijd en geld. De rest interesseert ze niet. Je zult er geen ware empathie vinden. Je kunt geen daadwerkelijk contact met ze maken. Ze zitten achter een scherm en vangen geld voor alles wat ze je geven. Jij bent hun klant. Jij bent hun product. Jij bent het schakeltje in hun systeem. Ze hebben je nodig, als nummer, als kanaal, dus dan is het niet zeuren, want zij zijn de enigen die mogen zeuren. Jij moet gewoon je werk doen. Het is dus een secte waar je maar moeilijk uit kunt ontsnappen. De Jim Jones secte was daar een voorbeeld van.

De geest van Jim Jones waart nog steeds rond om hier en daar een arm te breken. De dood is hun drugs. Daar worden ze vrolijk van. Daar worden ze dronken op, en ze kunnen iedereen nadoen en napraten als een papegaai, maar ze weten niet wat het is. Het is gewoon een bepaalde bedrijfs-protocol. Deze parasieten geven niet op. Het is marktwoede. Ze willen niet dat hun markt instort. Ze gaan door met bier in de hand, maar leven langs alles heen verder. Het is allemaal schijn. Het zijn slechts stuiptrekkingen.

Ze verkopen de dood, zelfmoord, en daarom stoken zij. Ze verkopen domheid, houden de mens van kennis vandaan. Het zijn padden, oplichters, tricksters. Het zijn scammers.

hoofdstuk 37 ‘Too much feelings will kill’

Veel mensen klagen dat ze geen gevoel hebben. Ze voelen het leven niet meer, voelen zich niet of niet meer happy. Ook geven mensen soms aan dat ze geen gevoel hebben als het aankomt op intimiteit. Vooral verkrachtingsslachtoffers beweren dat van zichzelf, en dat zijn er nogal veel, maar ook mensen die dit nooit hebben meegemaakt geven van zichzelf aan dat ze geen gevoel hebben als het aankomt op dat soort dingen. Maar dan heb ik hier het oh zo ware statement : ‘Too much feelings will kill’. Sommige mensen willen van gevoel tot gevoel gaan, als op een roetsjbaan, maar het gaat erom van kennis tot kennis te gaan en heel voorzichtig te zijn met gevoel en het willen voelen. Misschien worden we ergens voor beschermd ? Denk je dat de oude profeten in de wildernis ook telkens werden overweldigd door machtige gevoelens en heerlijke geestvervoeringen ? Niks hoor. Het was vaak afzien. Het was vaak strijd. Het was vaak een bittere leerschool om iets veel diepers te creeeren. Too much feelings will kill you. Ook het boek ‘de logistieke filosofie’ gaat hierover.

‘Omdat de doxa, de massa-opinie, voor hen belangrijk was, was het overmatig gebruik van eros, sexualiteit, een mogelijk gevolg, wat leidt tot porneia, het marktwezen van perverse sexualiteit voor verkeerde doeleinden en afgoderij, want dit gaf hen de macht om de massa's te scheppen en onder hun macht te houden.’ (p. 38)

Door teveel gevoel glijdt je uit het gebied van de gnosis tot het gebied van de markt, waar je geheel uitgemolken wordt. Het boek stelt dat hierdoor ook het christelijke wereldrijk ontstond.

hoofdstuk 38 de grote grafische apparaten van de onderwereld

De grote grafische apparaten van de onderwereld worden zichtbaar gemaakt in het Egyptische Moeder Dodenboek. De vinger wordt gericht op Rusland. Wat is daar gaande ? Er is zowel een goed

als een slecht Rusland. Er is ook een Rusland met dichterlijke kwaliteit en waarde, net zoals het hele Jim Jones verhaal en het verhaal van de boeren en de slachterijen. Het heeft een letterlijke, verkeerde kant, en een goede, dichterlijke kant. Tot die verfijning moeten we komen. Dat gebeurt op de reis door de onderwereld, dat wat onder Egypte verborgen ligt. We komen de grote verhalen over de Rusland Machine tegen, die door de buitenaardsen en bovenaardsen was gebracht. Dat is een groot geheimenis.
Dan kom je onder ogen dat niet alleen de religies van de aarde verzinsels zijn, maar ook het leven zelf. En toch heeft het waarde, en toch is het veel meer dan dat. Je eigen persoonlijkheid is een verzinsel, je eigen leven en bestaan is een verzinsel. Toch heeft het waarde en is het veel meer. Wie of wat ben je ? Daar besteedt het Egyptische Moeder Dodenboek waarde aan. Wat is identiteit ? Het is een verzinsel. Er wordt veel over gelogen, heel veel. Dus moet je dat gaan duiden in de onderwereld, gaan richten, en tot de grote grafische machines komen. Dat zijn grote fantasie projectors. Het is allemaal fantasie, maar dat moet je gaan kennen in de fantasiologie. Dat is een heilige opdracht, een heilige missie : de mechanismes en werktuigen van de fantasiologie leren kennen. Het komt uit een verhaal, uit een stripboek, en aan het einde van de reis ben je gewoon een stripfiguur met een bepaalde opdracht, in een bepaald verhaal, maar het is veel meer dan dat, want je bent een code ergens voor. Je bent een code in de oorlog. Hoe werkt dat precies ? Daar gaat het Egyptische Moeder Dodenboek over.

Ingewikkelde materie ? Verwarrende materie ? Zeer zeker, maar wat verwacht je ? In ieder geval is het een uitdaging. Dit is er nodig om de grote poorten van de onderwereld door te komen, om je hoofd over te buigen, anders kom je er gewoon niet doorheen, en blijft alles maar in cirkeltjes gaan. Dat is de boodschap van de buitenaardsen die gekomen zijn, je hogere zelf en natuur zelf die je tegemoet is gekomen. Dat is niet slechts een ‘zelf’, want een heleboel ‘zelf’ moet gewoon sterven, om plaats te maken voor de hogere kennis. Uiteindelijk is het de hogere kennis die je tegemoet komt, maar dit mag niet langs je zelf heengaan. Er staat veel op het spel. De valkuilen zijn velen. Die worden expres en bewust niet uitgelegd in de lagere aardse regionen. Dit is dus je kans om te ontwaken. Zo niet, dan ga je lekker weer mee met de andere zombies, en weer in dezelfde cirkeltjes draaien en wandelen. Marcheren door het bos met grote mond, vol van jezelf. ‘Ja, ik weet alles al.’ Ja, ja. Ja, ja.

hoofdstuk 39 – 1978

De geest van Jim Jones danst overal in lange gewaden over de wereld, houdt overal zijn charismatische diensten. Hij wil niet loslaten. Hij wil gif dienen. Hij wil de wereld meeslepen naar de nieuwe wereld, maar wat is die nieuwe wereld ? Wat is het duistere geheim van Jim Jones ? Het is een zelfmoord geest. Is dat het beste wat je kunt doen ? Het heeft alleen dichterlijke waarde, dat we aan onszelf moeten sterven, maar dat is niet letterlijk. Wat is hier aan de hand ? Iemand heeft het gedicht verdraaid, gruwelijk letterlijk gemaakt. We zien het overal om ons heen. Ze willen ons aan de gifpil hebben, net zoals in het verhaal van de kaaskabouter in de tweede bijbel. Jonge kinderen worden geofferd voor de smaak van de volwassenen, maar dat ontkennen ze. De geest van Jim Jones heeft zijn huurmoordenaars. Er is geen ontsnapping mogelijk. Het is ook een beetje zoals het mrs. Molly verhaal in de tweede bijbel : Het is de dood, maar ze noemen het leven.

Bah, je zou er een nare smaak van in je mond krijgen. Weet je eigenlijk wel wat je eet ? Je moet zo goed oppassen. De charismatische Jim Jones met zijn lange witte gewaad en zijn zonnebril, als een religieuze tandarts die zijn gif in je wil dumpen, omdat hij een betere wereld voor ons heeft. Ik had een tandarts die precies op hem leek. We moesten er verplicht naartoe. Dezelfde streken als Jim Jones had hij. Heb ik het overleefd, of denk ik alleen maar dat ik het heb overleefd ? Wie heeft het gedicht verdraaid, wie heeft het zo godsgruwelijk gemaakt ? Is dit dan het leven ? Moet je dan zo zijn ? Waar zijn ze mee bezig in de wereld, want ze doen nog steeds precies hetzelfde en willen dat iedereen meedoet : in de kerkbanken van Jim Jones. De wereld is nooit hersteld van 1978, nooit. Het meest bizarre punt in de kerkgeschiedenis.

Allemaal willen ze dat je Jim Jones aanbidt. Hij danst als een bezetene. Gevaarlijk danst hij, alsof hij elk moment een pistool kan trekken, of een mes. Een slager is hij. Het heeft alleen dichterlijke waarde, en we moeten terug naar het gedicht. Het is allemaal veel te ver gegaan. Allemaal zijn we door de poort van 1978 gegaan tot de nieuwe wereld, ja, die van 1984.

Rusland waakt over het geheim. Ook Rusland is uit het gedicht gesprongen en ermee op de loop gegaan. Het westen is geen haar beter dan Rusland. De beer maait in zijn paranoia iedereen omver,

want hij is ontsnapt uit het staatscircus van het grote, rijke, heilige westen. Hij is ontsnapt uit de klauwen van zijn circusbaas, zijn temmer, Jim Jones, als Pinocchio die ontsnapt is van Stromboli, en nu een mitrailleur heeft gegrepen. Dingen zijn volkomen uit de hand gelopen. Er zijn zoveel gevaren als je van Jim Jones bent ontsnapt, uit het Jim Jones wereldrijk, de Jim Jones wereldorde, want je moet ervoor oppassen dat je zelf niet zoals Jim Jones wordt.

Is er dan geen werkvoorziening aan het kruis, een soort werkveiligheid ? Het vlees sterft een bittere dood. Natuurlijk heeft het werk een werkvoorziening in het kruis, een ontwaking. Wat is 'lief' ? Lief betekent gewoon trouw, getrouw je werk doen, vasthouden aan je principes. Het is niet iets zoetsappigs. Lief kan ook heel streng zijn, en dat is juist de werkveiligheid, de werkvoorziening. Wees maar blij dat dat in het oerwoud is, in de wildernis. Het is als schokdraad. Je mag geleid worden in je werk. Het gaat dwars door de wildernis heen. Ook aan het kruis heb je dat prikkeldraad, dat schokdraad. Dat is het oorspronkelijke gedicht. In het sterven aan jezelf zijn strenge restricties.

Kijk die Jim Jones wild dansen in zijn lange witte gewaad met zijn zonnebril op. He throws a big party. Kijk hem heisteren. Wild danst hij, woest, op het punt om een mitrailleur tevoorschijn te halen uit zijn lange gewaad. Wat verbergt hij nog meer in zijn gewaad ? Het gedicht is uit z'n verband getrokken. Jim Jones had het gedicht geroofd. 1978, en toen kwam 1984, big brother. Na 1978 : Harrisburg en Tsjernobyl. De nieuwe wereld. Van gif tot gif, lange kettingen giftig nageslacht. Kettingen van miskramen, misgeboortes en abortussen. Het gif onthoofd het kind al in de moederschoot. Het zijn kinderkaas makers, zoals in het verhaal van de kaaskabouter, en niemand mag er iets van zeggen, want dan worden die ook onthoofd. Het is allemaal mondje dicht. Laat Jim Jones het niet horen.

Wat is er gaande ? Je mag er niet over praten. Het wordt voor veel geld verkocht in exclusieve kringen, waarin het dan academisch is, in het latijns, dan kun je het wel zeggen. En dan laten ze je mogelijk ook nog wel het oorspronkelijke gedicht zien. Professoren onder elkaar. 1978. We komen er niet omheen. It's going mad. Hier slaat alles op tilt.

Kijk hem hevig dansen, en dan trekt hij een fles uit zijn gewaad en drinkt wat slokken. Hij is zwaar aan de drank, zwaar aan de drugs, zwaar gif al, in een dodendans. Waar danst hij voor ? Kijk hem dansen, kijk hem vrouwen zoenen. Zo romantisch, maar een thriller. Pure horror op het eind. 1978. We stierven allemaal een beetje. This is not America. No. Het was Jonesica. Och lieve lieve help, wat kon er toch zo verkeerd gaan. Het was niet zomaar iets ver weg. Neen. Het was een beeld van

hoe de zaken ervoor stonden. Klare taal. Je kunt er niet over uit hoe gevaarlijk het is, en toch dansen ze mee. Niemand wil horen, niemand wil luisteren. Ze hebben het al genoeg gehoord. Mensen lachen erom. Dit volk is bewust dom.

1978, maar waar leidt het naartoe ? En hier hebben we de woedende beer, Rusland. We zitten tussen twee vuren. De beer is zijn eigen Jim Jones geworden, en zo is de hele wereld Jonesica. De eerste wereldoorlog is nog in volle gang, Joegoslavie, Sebrenica, zogenaamde onafhankelijkheids-oorlogen, maar stuiptrekkingen van Jonesica. Jonesica zombies, het is een kenmerk van de vleselijke mens die vleselijk vecht en vleselijk ontsnapt, vlees tegen vlees, om zijn vlees te doen gelden, met vleselijke doelen en vleselijke middelen. Jonesica zombies, 1978 zombies. Grote concentratie kampen, afgeweken van het oorspronkelijke dichterlijke schokdraad door de wildernis, de hemelse werkvoorzieningen. De mens is in een donker gat gesleurd in 1978. Niemand ontkwam eraan. Het was iets universeels.

Jim Jones is een titel in de onderwereld. Clowns kunnen die graad verdienen of stelen, of winnen. Er zijn clownsscholen voor. Of ze gokken ervoor. Even de loterij winnen. Het is een druipend giflek in het brein van de mens. 1978. Dan heb je weer prikkeldraad en schokdraad nodig in je brein. Dan moeten er weer dingen achter glas. Dan moeten de wachters weer komen, maar wat voor wachters ? Het gereformeerde moet weer herzien worden. Ook Jim Jones wilde zijn reformatie doorvoeren, maar wat voor reformatie ? En deze dingen waren al eerder gebeurd. Er ontbrak iets in de gereformeerde dogmatiek. Er waren dingen verdraaid. Draadjes waren verdraaid. Dan moet je teruggaan en kijken wat er precies is misgegaan. Wat is er misgegaan ?

hoofdstuk 40 de natuur factor van de hemelse kennis

Gereformeerd is niet zomaar een christelijk woord. Er waren al reformaties in India en Egypte, en in het jodendom. De gereformeerde dogmatiek is dus iets veel groters dan wat ze zomaar op aarde in de kerken projecteren. Het heeft diepe Afrikaanse wortels, diepe Orionse wortels. De behoefte aan

reformatie is groot. Het is de adem van de evolutie. Een mens kan niet zonder reformatie. Het is een levensdrang en een overlevingsdrang.

G.H. Kersten stelt dat de dogmatiek de vrucht van de hemelse openbaring is. Er zal gewerkt moeten worden met het gegevene, en het zal verwerkt moeten worden. Hij laat zien dat hierin het hemelse Woord boven de kerk staat, dus woord boven kerk, wat heel belangrijk is. Het menselijk, kerkelijk wezen was namelijk geheel op hol geslagen. De kerk was verworden tot het streven naar macht in plaats van het streven naar waarheid. Dan hebben we te maken met wishful thinking, het wensdenken. In de jaren 1800 stelden de filosofen al dat de kennis altijd boven de wil moest staan, maar in de jaren 1900 begon de mens met zijn weltpolitik, zijn expansie-denken, daar weer van af te dwalen. Dwalers werden zij. Daarom stelde Kersten dat men op moest passen met zomaar kerkelijke dogmatiek. De ware kennis is de vrucht van de hemelse openbaring, stelt Kersten. (p. 16, de gereformeerde dogmatiek I, 1947)

Kersten stelt dat de natuur een belangrijke dynamiek is in de hemelse kennis die niet onderschat mag worden, maar ook niet overschat. We kunnen stellen dat er een goede balans moet zijn tussen het geestelijke en het natuurlijke, opdat onze kennis niet corrupt wordt. We moeten loskomen van iedere vorm van machtsdogmatiek, maar wel moeten we iedere vorm van vleselijke dogmatiek overwinnen. Kersten stelt dat natuurkennis kan vermeerderen door het aanschouwen van de hemelse natuurwerken. (p. 19)

In een droom was ik in de boekwinkel van ons bosdorpje. Het dorpje was in mijn droom veel groter, met een veel groter centrum, maar nog steeds beperkte keuze. Ik liep toen weg en liep door een soort hal of stationshal of overdekt winkelcentrum, of hal van een warenhuis, en de vrouw van de boekwinkel kwam achter me aan, en raakte toen mijn schouder aan, en hield mijn arm vast en zei dat de boekhandel groter zou worden. Zijn we klaar voor de komende boeken ?

hoofdstuk 41 schijn opstandingen

Babylon viel al in 1929 met de wallstreet crash. Toen was het game over en was iedereen weer gelijk. Maar wat houdt het in ? De grote depressie kwam toen in de dertiger jaren. Babylon was

gevallen, maar het leek in de veertiger jaren weer op te krabbelen. Het leek. Maar Babylon was gevallen, en het waren slechts stuiptrekkingen. De mens moest nog tot de diepte van 1929 komen, en tot de diepte van de dertiger jaren. Wat is het ? De Afrika brug kruiste met de Amerika brug, en alles was gelijk. De hele wereld was de derde wereld geworden. De aarde werd stil. Er was een grote leegte.

Wat was het 1929 verschijnsel wat de dertiger jaren inluidde ? Vandaag gaan we het hier over hebben, want 1929 stond niet op zichzelf.

hoofdstuk 42 karl barth : een kernbom op de kerk

Karl Barth stelde in zijn kerkelijke dogmatiek dat handelingen alleen voortkomen vanuit de eenheid tussen de natuur en het geestelijke. Hij stelde ook dat iets wat meer geestelijk is ook meer actief is. Kersten stelde dat we de natuurlijke component van het geestelijke niet mogen onderschatten, maar ook niet mogen overschatten. Kersten klaagde erover dat Barth de kerkvader van de jaren 1900 werd genoemd, en in zijn voorwoord (van de gereformeerde dogmatiek) noemt hij al dat Barth de reformator van de jaren 1900 wordt genoemd, terwijl hij volgens Kersten van bladzijde tot bladzijde Calvijn en Luther in het aangezicht slaat. Alles is bewegelijk bij Barth, terwijl Kersten meer neigt naar het statische. Barth noemt God ‘de Onbekende’ en ‘de Verborgene’, zoals Amen in de egyptologie, en dat was voor de kerk die alles in kannen en kruiken had, God in een hokje had gestopt, te moeilijk te verdragen. Toch had Barth grote invloed en bracht vernieuwing, en werd hij overal genoemd en gelezen. Barth liet de theologie zien als een paradox, en introduceerde de dialectische theologie. Barth legde de vinger op de zere plek : de mens was in de illusie van zonde, waardoor hij God als een projectie van hemzelf beschrijft. Dat was het probleem van de kerk, en de

kerk moest dus wat stappen terugnemen. Barth was daarom zowel geliefd als gehaat, beroemd en berucht. En nog steeds is dit zo.

Barth stelde dat God de echte en ware persoon is, en niet de mens, en gooide zo een kernbom op de kerk. Het ging niet meer om de vraag of God bestond, want dat was overduidelijk, maar of de mens wel bestond. God bestond volgens Barth in zijn werk. God's openbaring, zo stelde Barth, had niets te maken met menselijke gronden, maar was uniek. Het had niets te maken met menselijke sterkte of zwakheid. God's werk, zo stelde Barth, was triomferend, omdat het niet gebonden was aan menselijk werk. Het stond op zichzelf en steeg boven alles uit, als de natuur, maar ook als de geestelijke natuur. Er is niets naast God of buiten God. Als er iets buiten is dan is het secundair. De mens werd ruw door Barth opzij geschoven, ook de kerkelijke mens die alles dacht te weten, alles al in potjes en pannetjes dacht te hebben. Toen Barth opkwam in de jaren 1900 ging er dus een grote aardverschuiving door de kerk. Babylon was aan het vallen. Al die hoge kerkelijke, pauselijke, en ook gereformeerde torentjes waren aan het instorten. Dat kon toch niet zomaar ? Daar moest wel een antwoord op komen. Daar moesten zware theologische honden op afgestuurd worden.

Al die boertjes in de kerkbanken en op de preekstoelen die God in hun broekzak dachten te hebben liet hij de broek afzakken. God was de grote Onbekende. Daar bleef Barth op hameren. Hij zette ze allemaal in hun hempie. Ik kan me herinneren dat op de eerste bijbelschool ik filosofie les had van een markante hervormde dominee, en die had het ook al altijd en eeuwig over Karl Barth.

Barth stelde dat God gemeenschap zoekt en schept tussen Hem en de mensen, maar dat Hij dat niet hoeft te doen, want in Hem, zonder de mensen, en zonder dit, heeft hij datgene wat hij zoekt en schept tussen Hem en de mensen. Dit is dus een overstroming van zijn essentie, stelt Barth in het tweede deel van zijn kerkelijke dogmatiek (KD). Die overstroming is hetzelfde als zijn essentie, en behoort tot zijn essentie. Daarbuiten, buiten God, apart van hemzelf, ligt dan nog de schepping van de mensen, van de wereld, die dus van hemzelf verschilt. Hierin confronteert God de mens, opdat de mens de eenheid vindt tussen de natuur en het geestelijke. Dat is God's manier van het gemeenschap zoeken en scheppen tussen hem en de mensen, en dit gaat door het werk van openbaring. Daardoor wordt het opgebouwd van laag tot laag. Dat noemt Barth de grote paradox, het contrast, de contradictie, de antithese, wat zich uit in de strijd tegen zonde, God's boosheid en woede, en God's afzondering van de zondaren, Zijn oordeel etc. Er is hierin altijd de samenhang tussen sterven en tot leven gemaakt worden, tussen sluiering en ontsluiering, tussen licht en duisternis, maar het licht schijnt uit de duisternis wanneer deze duistere, twijfelachtige en ondoorgrondelijke dingen worden geopenbaard, stelt Barth, totdat we God kennen als zoeker en

schepper van gemeenschap. Buiten dat is er geen ware relatie. Het gaat dus er niet om of God bestaat, maar of de mens wel bestaat. De mens en zijn relaties is allemaal aardse bedriegerij, de illusie van de zonde, als die mens is afgeweken van zijn relatie met de geestelijke natuur.

Dit is het enige wat we vinden in God als eeuwig wezen, de geestelijke natuur. Daarom wijst Barth ook op het belang van het zoonschap. Het zoonschap mag niet uitgebannen worden, want zo wordt de mens juist deel van deze dingen. En dit voorbeeld is ook in de wereld gezet. Het zoonschap is al geheel uitgestippeld, het gehele pad van het zoonschap. Dat is geopenbaard aan de mens. Dat is ergens neergezet opdat de mens het zal vinden. We kunnen stellen dat we hiervoor tot de Afrika brug moeten gaan, opdat we tot de diepte ervan kunnen komen, en niet blijven vasthaken in de vleselijke openbaring die de kerk als god heeft opgesteld.

Barth blijft erop hameren dat God de Zoeker en de Schepper is. God houdt het niet voor hemzelf, maar tracht het te communiceren. Hoe erg is het om zoveel moois voor jezelf te moeten houden ? Hoe erg is het als ze het voor zichzelf houden en dan gaan verkopen zodat alleen de rijken en machtigen het kunnen bezitten ? Dat laat ook weer de onzin zien van de relihandel. Dat is niet van God. God maakt altijd een brug over het ravijn. Het is altijd een licht dat uit de duisternis schijnt. Barth noemt dit het wonder van de liefde.

De liefde van God is een einde en voleinding in zichzelf, stelt Barth. God's liefde communiceert zichzelf, en het heeft zijn eigen grond, tegen de geliefden. Die liefde is niet afhankelijk naar zijn object. Ja, de liefde is noodzakelijk voor zichzelf, want dit is zijn natuur, zijn essentie, maar die liefde zou er ook zijn zonder de mensen en zonder de wereld, en het is de vraag of de mens wel bestaat. God heeft niemand anders nodig om de grond voor zijn bestaan te garanderen, stelt Barth. Dat is de paradox en dialectiek die Barth predikt en daarin mag de mens opgenomen worden, maar dat is niet noodzakelijk, want God's liefde behoeft het niet dat iets anders wat van Hem verschilt zijn object daarin heeft. Dat is niet God's werk en wezen. Het hoeft helemaal niet. Het bestaat misschien ook niet. Een heleboel zal gewoon dus ook weer wegglijden, omdat het slechts verzinsels waren, de illusie van de zonde. Uiteindelijk gaat het God erom wat in zijn eigen wezen is. Wat daarbuiten is is twijfelachtig, en heeft eigenlijk geen bestaansgrond. Veel zal uiteindelijk niet hoeven. Het is er wel, maar het is gewoon voor dat wat is, niet voor dat wat er niet eens is.

Klaas Schilder bestreed hem op veel punten, net als Kersten deed, maar Klaas Schilder noemde hem ook een profetische verschijning die iets heel bijzonders en iets heel eigens betekende. Karl Barth had een bepaalde verlichting ontvangen, en die kwam hij de kerk binnen brengen, en allereerst

waren de gereformeerde boertjes die God in hun broekzak dachten te hebben, en in hun pijpjes, daar veelal overstuur van. Er werd nog veel tegengestribbeld. De boertjes gaven zich niet zomaar gewonnen. God was tot een stuk vee geworden in de loop van de kerkgeschiedenis, en werd overal door de boertjes naartoe gesjouwd, maar Karl Barth ging daar met de grote zweep doorheen, door al die religieuze veehouderijen. Daarom had Schilder ook een grote eerbied voor Barth, want Schilder was zelf ook als markante polemische man vaak in gevecht met de kerk-boertjes. Natuurlijk had Schilder, net als Kersten, zijn eigen stokpaardjes. (1)

Hebben wij dan deze Barthiaanse verlichting nodig ? Zeer zeker wel. Het is niet voor niets gegeven in de kerkgeschiedenis. De Barthiaanse godsdienstwetenschap was zowel een weg uit de kerk als een weg in de kerk. Het heeft allemaal te maken met de openbaring van de verdere reis door het dodenboek beneden Egypte, in het diepere Afrika, terug tot Orion. Laten we geen sleutels over het hoofd zien die door en in Barth werden aangereikt, om langs zulke wachters heen te komen die de kerkgeschiedenis al tijdenlang geteisterd hebben.

Barth stelt dat God niet minder hemzelf is als het wezen der liefde als hij geen object dat anders is dan hem liefheeft, maar in het feit dat hij dat toch doet overstroomt zijn liefde, zonder dat hij daardoor beperkt of geconditioneerd wordt. God’s liefde is dus totaal soeverein. Barth noemt dit een wonderlijke tweevoudige dynamiek van zijn liefde. Het gaat niet buiten zijn wezen om, maar is altijd toegewijd aan zijn wezen. Toch treedt hij dus uit naar iets buiten hem, wat een wonder is, het wonder van zijn liefde. En de vraag is dus of de mens wel bestaat. Er is dus nog iets tussen God en mens, namelijk het uitreiken, het zoeken, en het scheppen van gemeenschap op zichzelf, waar God op gericht is, omdat dit een eigenschap van hem is, of er nu daadwerkelijk een object voor is of niet. Alles buiten God is twijfelachtig, en kan zo wegvallen. God is de grote Onbekende en Verborgene. Dat was de kernbom die Barth op de kerk gooide, en niemand zou zich daar nog van herstellen. Barth werd een begrip. Je kon erin meegaan, of er lelijk over struikelen.

Barth stelde dat de kerk nu heel voorzichtig moest zijn, en stelde een zwaard van Damocles boven de kerk. ‘Wees heel voorzichtig nu, heel voorzichtig.’ De kerk moest klaarkomen met de definitie van ware, geestelijke liefde, en niet vasthouden aan het algemene begrip wat men over liefde had, want dan zou de mens God van zijn goddelijkheid beroven. Stel je voor. Barth stelde dat dat kon als de mens niet voorzichtig genoeg zou zijn in het spreken over de liefde. Het kehatitische verschijnsel was aan het terugkeren tot de kerk, als de testende trap tot de troon van Osiris, Sar (god, Egyptisch, Hebreeuws). Een verkeerde beweging en je zal terugglijden of in een valstrik terechtkomen. Je kon de ark niet zomaar meer aanraken, want je zou erdoor verteerd worden. Barth legde de lat voor de

kerk weer veel hoger. God’s liefde was de enige grond voor God’s liefde, en de mens moest zich niets inbeelden. Barth stelde dat het doel van God’s liefde God’s liefde was, dus in zichzelf gericht. Alle verdere inzichten over wie of wat God is moeten rondom dit mysterie cirkelen. Het moest een echo hiervan zijn. De mens kan alleen een persoon worden in de liefde van God. De mens is daarbuiten helemaal geen persoon, stelt Barth. De mens bestaat dus niet zomaar. Er moet zwaar aan getwijfeld worden of de mens wel bestaat. Dat kan niet zomaar. Er is niet zomaar grond voor het geloof dat de mens bestaat of een persoon is. Barth trapt al die grond onder de voeten van de in mens en kerk gelovende kerkmens weg.

Barth beschrijft dus eigenlijk de ware schepping : Je kunt alleen een persoon worden als je zoals God bent, en zoals God liefhebt. Zo niet, vergeet het dan maar. Dan besta je niet eens. Dan doet het er allemaal niet toe. Het moet op God’s manier, stelde Barth, of helemaal niet. God’s liefde was volgens Barth ook de enige grond waarop God een ander kon confronteren, een ‘gij’. Zo had God de eigenschap van gemeenschap, in Zichzelf, zonder de behoefte aan de ander, maar met het vermogen gemeenschap te scheppen in referentie tot de ander. Daarom is God een persoon, en dat is de enige weg om een persoon te zijn, in de theologie van Barth. Hij wijst dus de weg tot de ware schepping, in de Schepper zelf. Zo komt de mens tot ware wedergeboorte, tot ware geschapenheid en persoonlijkheid, en is de mens geen feutus meer in de illusies van de zonde. Dit is dus de enige persoon, en niet slechts het ideaal. Hij is dus niet alleen de ideale, maar ook de enige. En hij is uniek. De weg daartoe beschrijft Barth als het zoonschap. Het gaat om het kennen en werken, stelt Barth, en de liefde is daarin een metafoor. Zo wordt je van iets tot iemand. Daarom, als je daadwerkelijk wedergeboren wil worden, kun je niet altijd steriel spreken van ‘gnosis’ of ‘kennis’, of ‘natuur’, maar blijven we ook de persoonlijke woorden behouden zoals God en Moeder Natuur, en de Zoon, ook al zijn dit metaforen, anders wordt het jezelf tot valstrik. Dit gevaar is al lange tijd geleden besproken, van mensen die in de gnosis hip dachten te wezen en het woord God of soortgelijke woorden niet meer wilden gebruiken, of er niet meer van wilden horen. Het is levensgevaarlijk om de gnosis overmatig te ontpersoonlijken, want dan wordt het allemaal wel heel steriel en klinisch. Pas op voor het farizeisme hierin, want het is een gemaskerd gebrek aan empathie en gemaskerde luiheid. Persoonlijkheid mag niet overschat worden, maar ook niet onderschat. Karl Barth wees erop dat tot hun schade veel mensen God’s persoonlijkheid niet serieus namen.

----

voetnoten :

1) (zie Karl Barth’s nieuwe dogmatiek, de reformatie, weekblad tot ontwikkeling van het gereformeerde leven, jaargang 13, 16-23 december 1932, door Klaas Schilder).

hoofdstuk 43 karl barth – het geheimenis van 1929

Karl Barth was in strijd met de wurgslang van theologische zelfverzekerdheid, de theologische arrogantie, wat hij een moderne geest noemde, een gebrek aan vreze des Heeren. Hij benadrukte hoe oneindig de afstand was tussen God en mens, en dat de mens zich niets moest inbeelden. Deze strijd is ook de opdracht van de theologie, stelt Barth.

In de vreze des heren kan de dogmatiek, de kennis, geboren worden, een opdracht ontvangen en uitgezonden worden tot prediking, wat de dynamiek van het hemelse woord is. Dat is het criterium, wat niet in de handen van de mensen is, maar in de handen van de hemel, en wat geheel in zichzelf bestaat. Zoals de Vur stelt is er alleen leven mogelijk op de brug, en dat is het geheimenis van het hemelse woord. Het werkt door allerlei mogelijke bruggen, dus de mens moet loskomen van theologische eenzijdigheid. God kiest de vaten waardoor hij spreekt en dat gaat dus niet direct, wat ook weer een boodschap van de vur is. Het hemelse woord kan in die zin het mensen woord gebruiken. Daarom is het woord dus ook een paradox. Dat is de dialectische theologie. Dit is de taal van God tot de mens, die dus niet rechtstreeks gaat, maar via filters, via omwegen, anders zou de mens het niet aankunnen. De mens moet dan eerst weten hoe taal werkt.

Dwars door het woord van de mensen komt het hemelse woord tot ons, ons tegemoet, dus we moeten het niet te overmatig zwart-wit stellen. Het hemelse woord is een werkwoord, en werkt ook door andere woorden heen. De dogmatiek of godsdienstwetenschap is de geestelijke architectuur hierin. Barth noemt God’s Woord werelds en eenzijdig, in wereldse taal, en dat het een mysterie is. Het gaat zo ver en zo diep dat het helemaal niet meer God’s Woord is, maar dat God er wel doorheen werkt, ondanks wat het is. Daarom stelt hij ook dat God vreemd is, verborgen en onbekend, maar juist in die wereldlijkheid en menselijkheid maakt hij zichzelf bekend. Zijn wegen zijn hoger dan de wegen van de mensen, en zijn gedachten zijn hoger dan de gedachten van de mensen. Barth stelde ook dat God’s toorn en oordeel de harde schil is van God’s genade, en alleen degene die God’s genade kent, weet wat God’s toorn en oordeel betekenen. Telkens weer worden we daarom in het geestelijke teruggebracht tot de letter, tot het woord.

Barth liet zien hoe ver de kerk van God was afgeweken, hoe eindeloos het ravijn was tussen God en mens, en hoe de mens had lopen wanen en verbeelden om er maar controle over te krijgen. Iedereen werd daar mee geconfronteerd, en iedereen bevond zich ineens in deze Barthiaanse architectuur. Er waren geen gemakkelijke antwoorden meer. Nu moest de mens de godsdienstwetenschap leren kennen, wat dat inhield. Oh, wat waren de boertjes boos. Het vlees en snoepgoed werd hen uit de mond gerukt door Barth. Als we het over God hebben, stelt Barth, dan hebben we het over de originele en authentieke persoonlijkheid, onderscheiden van al het andere. Natuurlijk is dat iets om naar te verlangen, om persoon te worden. Natuurlijk is dat iets om naar te zoeken, en iets om te scheppen, maar daar zijn duidelijke regels voor in de dogmatiek, in de wetenschap. Barth was een beetje de spelbreker, net zoals Napoleon vroeger : De schepping is er nog niet geweest, maar God is die schepping. Het ligt wel ergens voor ons klaar. De mens zoals die nu is is geen persoon. Het is nog niets. Barth stelde dat God zijn verschillendheid en vrijheid niet zou opgeven, maar juist in de oefening ervan, in het werken daarin, als schepper, is er een brug naar die andere werkelijkheid, en is hij getrouw hierin. Zoals we zagen is juist zijn ijverigheid en creativiteit datgene wat hem onderscheid, en dat is dan uiteindelijk ook het middel tot heling. Je wordt geen persoon door luie massa-redenaties waarin niks echt veranderd. Het is de vloek van het luie denken, en alles wat God heet heeft dat overstegen. God gaat daar dwars tegenin en een ieder die in hem is. Dan zou er mogelijkheid tot geboorte en bestaan zijn, maar de rest is in de illusie van de zonde, een akelige traagheid, want er verandert niks.

Het idee ‘God’ was gekooid door de mensen en door de kerk, maar Barth gooide het slot open. Er was toen een grote uittocht, een grote exodus. Zowel vriend als vijand kon daar niet omheen. Na de

eerste wereldoorlog kwam hij opzetten, wat de grote onafhankelijkheids-oorlog was, en die verschoof zich naar de kerk, wat al in de jaren 1800 was begonnen in de grote regressie en afscheiding, maar Barth was nog niet klaar. Er moest veel meer gebeuren. Dat is het geheim van 1929, de val van Babylon. Deze lijnen liepen parallel, door allerlei gebieden. De bliksem was flink ingeslagen. Barth gaf zijn eigen idee van wat de reformatie was, en zijn mes kende geen genade. Hij was niet gekomen om de grote poppenbazen van de kerk naar de pijpen te dansen. Hij was een totaal eigenaardig en eigenzinnig mannetje. Hij deed een heel ander dansje. Hij danste dwars door alles in en tegen alles in. Het bestaan van de mens was nu het twijfelpunt, en niet meer het bestaan van God. Als de mens niet zou bestaan, zou God nog steeds God zijn. Het was onafhankelijk daarvan.

God had een goede reden om zich verborgen te houden en onbekend. Hij hoefde niets. Waarom zou hij met mensen moeten optrekken die misschien niet eens bestonden ? Toch deed hij het, maar hij kon het rustig gewoon laten. God was de mens niets verschuldigd, helemaal niets. Wat dacht de mens wel ? Als God dan uitreikt tot de mens dan mogen we nog steeds de vraag stellen of dat God is, of dat de mens gewoon waant dat God naar hem uitreikt, gewoon bijvoorbeeld om gelijk te krijgen, om een of andere strijd tegen een ander te winnen, net zoals bij een rechtszaak, allemaal wereldse projecties. Er wordt van alles ingeschakeld, er wordt van alles ingekocht en opgehoest, maar het is maar de vraag of het de oprechte waarheid is. Het kunnen ook gewoon paardenwedders zijn. Toen Barth kwam hield Wallstreet het niet lang vol, en stortte in. Er moest een hele andere orde komen. De financiele en religieuze waanzin van gokspelletjes over de ruggen van anderen heen mocht niet langer blijven bestaan. Babylon was gevallen. Lijkt het erop dat Babylon daarna weer opgebouwd werd ? De mens wil dat graag geloven.

‘Ik geloof in Babylon, ik geloof in mezelf,’ zegt de mens, en gokt dan door. Maar bestaat de mens wel ? Toen Babylon viel wilde de mens dat niet zien. En toen kwamen de nazi’s, en toen kwamen de Russen. En toen kwam het medische wereldrijk. Maar Babylon was gevallen. De mens moest nog de diepte zien van 1929 en het alcohol verbod. De mens moest eraan vasthouden.

Barth’s theologie is geworteld in die van Kierkegaard in de jaren 1800, ook een geliefd onderwerp van de hervormde dominee die mij lesgaf op de eerste bijbelschool vroeger, want hij had het altijd over Barth en Kierkegaard. Er wordt een nadruk gelegd op de Onbewustheid van God, wat dus heel pantheistisch is. Kierkegaard stelde dat er geen voortdurende gemeenschap met God is. Hij stelde dat het alleen maar mogelijk was in het ogenblik, als het inslaan van de bliksem, en dan is het weer weg. Zo stelt de Vur het ook. Het komt en gaat, en als het gegaan is kun je het alleen overdenken.

Dan moet je het uitwerken in je herinnering. Het ligt dus allemaal in het moment. Ook 1929 was maar een moment. Je zag de uitwerking ervan in de dertiger jaren, maar toen verdween het weer. Er moest een les uit getrokken worden. Er moest aan vastgehouden worden. Ook het alcohol-verbod werd weer opgeheven, en de mens begon weer te drinken als nooit tevoren. Als God is nedergedaald dan is alle grond onder onze voeten weg, als een grote aardbeving. Alle menselijke woorden dwarrelen dan weg, en dan zien we alleen nog maar het hemelse woord. Door die strijd werd God zich eens van zichzelf bewust, door het op elkaar inbeuken van de elementen. Er is gemeenschap, maar dan sijpelt alles weer weg.

Barth bracht het zondebesef over alle ‘christelijkheid’ weer terug. Alles was zondig in zijn ogen, stelde Klaas Schilder, dus ook de christelijke scholen en de christelijke politiek, de hele schepping was zondig, de gehele geschiedenis, het stond lijnrecht tegenover God. Schilder zei dat die leer van Barth veel mensen gepakt heeft, dat ze dachten : ‘Dit is zwaar gereformeerd.’ Daarom had Barth ook grote aanhang in hervormde kringen. Hij gebruikt gereformeerde termen maar geeft ze een hele andere inhoud, stelde Schilder. Barth opende de kooien van het kerkvee, sprak ze aan in hun eigen taal, maar met hele andere betekenissen. Zo was er een grote uittocht.

‘God is jullie niets verplicht,’ stelde Barth. ‘Zorg zelf maar dat je een echte persoon wordt.’ Hij wees daarvoor het pad van de dogmaticus, oftewel het pad van de godsdienstwetenschap, en als je daar te makkelijk over wilde denken, dan zou je er maar niet aan moeten beginnen. Zo stelde hij één van de grootste theologische werken op aller tijden : de kerkelijke dogmatiek, wat uit vele dikke pillen bestond, deel na deel. De kerk moest zich klaarmaken voor een hele andere hierarchie, namelijk die van God’s immanente wezen en werken, getrouw aan zichzelf, waarin de triomf van hemelse vrijheid zichtbaar werd, juist door van hieruit te werken met het wezen wat verschilt van hemzelf, het wezen buiten hem. Hij omschreef dit als de hemelse weelde, die zeker niet roekeloos was, zeker niet ongebonden, maar één geheel bleef vormen, in zichzelf bleef en daarvan niet afweek, en dit gebeurde door het zoonschap. Zo kon die immanentie er zijn, zo kon het bestaan. Zo is er dus vrijheid binnen de grenzen, met een duidelijk pad en een duidelijk doel, een vrijheid om te groeien, een vrijheid om het uit te werken, zonder af te wijken van de bron en de richting, zonder af te wijken van de hemelse logistiek. Het stroomde als een rivier. Het rekende af met de gebondenheden tot de valse goden en tot de tijdsgeesten. Karl Barth trapte tegen algemene vrijheid aan, maar wees er op dat vrijheid altijd een hemels attribuut was. Hij was dus niet zomaar een liberalist. Hij kwam met een duidelijk doel en een duidelijke taak. Hij was de Maarten Luther van de jaren 1900, als de Mozes van de jaren 1900 die riep tot de farao’s van die tijd : ‘Laat mijn volk gaan.’ Hij zei dat als we zeggen ‘God is vrij,’ dan ligt de nadruk op God, en niet op vrij.

Toen het eeuwig evangelie opkwam klaagden sommige mensen erover dat het weer zo christelijk was, maar zij gingen hier dus totaal aan voorbij. Zo klaagden de mensen tot Mozes in de woestijn. Ze waren ondankbaar, wilden het niet uitwerken, want ze waren zogenaamd liberaal. Er is niet zoiets als liberale gnosis. De vrijmaking is iets heel anders. Alleen de waarheid maakt vrij.

Barth stelde dat de liefde van God, van de ware persoon en persoonlijkheid dus, geheel vrij is, gegrond in zichzelf en geen ander nodig heeft, maar ook geen gebrek heeft aan de ander. Er is voorzienigheid en die werkt door het zoonschap. Alles is ingebouwd. Het heeft aan zichzelf genoeg, en heeft voldoende van de ander, geen gebrek. Het is er allemaal. Het is een bewustzijn wat moet groeien, ook in God. God is ook de Onbewuste, naast de Onbekende en Verborgene. God moet ook van zichzelf bewust worden, wat door dit mechanisme gaat. Daar sprak Kierkegaard ook over, die de Karl Barth was van de jaren 1800, als het prototype, het zaad van Karl Barth. Kierkegaard sprak ook al over God als de grote Vreemde en het Absurde. De mens kon daar niet zomaar op inhaken.

Barth stelde dat als de liefde van God zou weggenomen worden, en daardoor het doel van God, dan zou er alleen nog maar een wereldprincipe overblijven. Vrijheid zonder liefde is niks waard, en is allemaal bedrog, de illusie van de zonde. Hierin moeten we dus ook allerlei vormen van kerkelijke, wereldse en menselijke zakelijkheden overstijgen, want het gaat om het grotere en hogere hemelse mechanisme, over de gereformeerde dogmatiek, de wetenschap van de reformatie. Uiteindelijk is dat niet iets economisch, maar iets systematisch. Uiteindelijk stort elke economie die dit systeem achterhoudt in. Dat was waartoe Karl Barth kwam, en dat was het geheimenis van 1929.

Barth stelde dat het onmogelijk was een perfecte God te kennen zonder zijn perfecties te kennen. Anders zou God en godsdienst tot een allesverslindend monster worden. Karl Barth liet het zien als een pad. Hierop moest de mens geconfronteerd worden met de hemelse weelde van deze kennis. Wil je klaarkomen met dat mysterie ? Veel mensen hebben die ambitie niet. Ze leven ogenschijnlijk, maar glijden dan ook weer weg in het niets. Ze waren nooit tot waarlijke personen geworden door de hemelse werken.

Het gaat om de momenten, en dan is er werk aan de winkel. Je kunt niet telkens op de pieken zijn. Er komt een piek, en dan moet het uitgewerkt worden, verdiept, tot een nieuw moment, een nieuwe piek. Zo wordt het systeem van de reformatie zichtbaar, de Barthiaanse werkelijkheid. Zo komt 1929 tot leven in al haar abstractheid. Kun je daarmee leven ? Het is een hele uitdaging. Het roept

de mens op tot hemels werk. Zo kan de mens ook telkens afdalen. Voortdurend leven op de pieken zou de mens fataal worden.

De zware gereformeerde kerken wisten dat ze zondig waren, hadden een groot zonde besef, hielden niet zo de schone schijn zoals de lichtere en vrijere gereformeerde kerken en groepen. Barth kwam juist de zwaarderen tegemoet om een ander licht te geven op het gereformeerde, een andere, diepere betekenis, en tot de meer liberale gereformeerden die gewoon levensgenieters waren, vol van henzelf en hun kortzichtige structuren riep hij : ‘Kom terug. Leg je gereedschap neer.’ God was immers niet in hen aanwezig. De kandelaar was van hun kerk weggenomen. Hoe verschrikkelijk moet dat zijn als je straks vruchteloos moet verschijnen voor de troon van de hemelse natuur, dat je onder ogen moet komen dat je je leven al dan niet deels gewoon hebt lopen verspillen aan bijzaken en nietigheden. Barth probeerde nog te redden wat er te redden viel. Maar bestond die mens wel die hij probeerde te redden ? Of was het daar waar God zijn hand terugtrok omdat het toch allemaal niet echt was ? Al met al worstelde hij met dit mysterie van een God die zich telkens weer terugtrok en verborgen hield, maar ook loopbruggen uitwierp. Het is er, en het is er niet. Vandaar dat hij over de grote paradox sprak. Het was een uitdaging om dit mysterie te kennen, en hierin had hij een bepaalde verlichting ontvangen.

Liefde in vrijheid, waar Barth op hamert, of vrijheid in Liefde, als het wezen van God, gaat dus heel duidelijk om een bepaalde koers, een bepaalde richting, en niet zomaar roekeloos liberalisme. De vrijheid houdt zich dus aan de grenzen van de liefde, en is dus gebonden aan de liefde, altijd weer. Daar wijkt de vrijheid niet van af. Telkens zal dat ook weer het antwoord zijn op de vraag wie God is. Zo kan vrijheid dus niet corrupt worden. Heeft dit dan gewicht ? Ja, dit heeft gewicht. We moeten niet zo modern worden dat we over deze dingen niet meer spreken. Het is het centrum van het bouwwerk, de motor ook. Hier draait alles om. Onze vrijheden moeten ingebonden worden door de liefde. De ware liefde is hemels. Alle andere liefde bestaat niet. Als je dan die diverse perfecties van God ziet en overdenkt, dan moet je je vervolgens wel afvragen in hoeverre het bestaat. Barth stelt dan dat God alleen een herhaling is. Weer komt het neer op de moment-opname. Er is iets, er is iets gegeven, en dat blijft zich herhalen. Wel gaat het zich openbaren, zich bewust worden en bewust maken. Dat is dan de definitie van de reformatie. Luther kwam, toen kwam Kant met de Duitse verlichting, en toen kwam Barth. Het was een natuurverschijnsel. Het kwam en vertrok weer. Volgen wij ? Gaan we het mysterie uitwerken ? Gaan we het avontuur en de uitdaging aan ? Of leven we rustig door alsof er niks gebeurd is, alsof alles nog uitgevonden moet worden ?

Mag God zichzelf zijn bij je, of moet hij voldoen aan jouw eisen en standaarden ? Karl Barth stelt dat als hij zijn woorden in onze mond legt, dan moeten we het ook laten interpreteren door hem. Dat kunnen dus ook hele menselijke woorden zijn, en dus ook hele christelijke woorden. Mag God zichzelf zijn ? Of moet hij als hij bij jou in de buurt komt allerlei stukken van zichzelf gaan verloochenen, gewoon om jou te behagen ? Heb je misschien nog het idee dat God de hond is die aan jouw ketting moet liggen ?

De jaren 1700 : de komst van zowel Immanuel Kant als John Wesley. Karl Barth droeg ze beiden in hen. Hij kwam niet zonder alarm systeem. Hij bracht de vreze des Heeren terug over alle afgeweken christelijkheid, maar ook over al het afgeweken liberalisme. Het was alsof de bliksem insloeg in de hele wereld, en de aarde viel in stukken uit elkaar. Het grote Babylon was gevallen. Met 1929 viel de electriciteit uit. De grote depressie moest wel komen, want de mens was natuurgrenzen overgegaan. De mens werd teruggefloten. Karl Bart stelde dat God net zo goed kon spreken door het Russische communisme, een fluitconcert of een dode hond.

Karl Barth kende de vijand : willekeurige opinie en kans. Mens en kerk waren verworden tot een banaal gokspel. De pit was eruit. Er was geen heilig ontzag meer. Er was geen verwondering meer. Slechts bedondering. Waarom zou God opnieuw dingen openbaren terwijl God ze al had geopenbaard ? De mens moest het maar uitzoeken. God was een moment-opname. Daarna ging het weer weg. Wie zou volgen zou ook vervolgd worden. Volgen en vervolgd worden. Hoor je dat ? En daarom volgden een heleboel niet, omdat ze vervolging vreesden.

Karl Barth stelde dat God zowel volledig geopenbaard is als volledig gesluierd. Dat is de genade van openbaring. Voor elk menselijk vlees blijft het versluierd omdat het menselijk vlees niet het kleinste vermogen heeft iets van de dingen van God te begrijpen. Kennis vereist gehoorzaamheid, stelt Karl Barth, en onwetendheid vereist nederigheid. Hij is dus op hetzelfde moment Gekend en Ongekend. Zelfs in openbaring blijft hij geheel onkenbaar. Er is geen grond om hem te kennen in onthulling. We kunnen hem alleen integraal kennen. Zelfs als we hem dan kennen is hij onkenbaar, en we kunnen hem niet meester worden, in al ons denken en spreken over hem, stelt Karl Barth. Wat vergist een mens zich telkens weer. Telkens weer steekt het de kop op, de symptomen van de toren van Babylon in de mens. Iedereen zal ontwaken tot 1929. Dat staat als een paal boven water. 1929 leeft. De wereld heeft zich niet meer kunnen herstellen, alleen in schijn. De theologie van Karl Barth achtervolgt haar.

Maar dan is er de genade van openbaring, stelt Karl Barth, een groot mysterie. Laten we niet denken dat we dit ook zo maar even in onze broekzak kunnen krijgen. Dat is de paradox. Liefde is de oefening van vrijheid. Ze horen bij elkaar. Dat is de brug. Er is een brug tussen de kenbaarheid en onkenbaarheid van God, ook al is het maar een moment. Het komt, het werkt, het werkt na, het gaat weg. Je hebt het of je hebt het niet. Als je het hebt, dan heb je het daarna niet meer, maar je had het, en daarmee moet je werken, als je bestaat. Besta je wel ? Heb je wel bestaansrecht ? En waaraan denk je het te onttrekken ?

hoofdstuk 44 de barthiaanse en neo-barthiaanse uitverkiezingen – freud in egypte

Barth trapte nogal hard aan tegen de natuurlijke theologie, en zag dat als de grote vijand. Hij stelde de hemelse gezinssituatie centraal en als criterium, en niet zomaar de natuurlijke manier waarop de mens God zou leren kennen, zomaar door de omliggende natuur en de rede. Berkouwer wijst daar ook op in zijn dogmatische studien in de mid-1900se jaren. Voor Barth werkte zo ook de uitverkiezing : de hemel koos slechts zichzelf uit, het zoonschap, in de hemelse gezinssituatie, dus de mens moest zich niets aanmatigen, en er was hierin ook geen willekeur zo van : die wel en die niet, zomaar met de natte vinger in de lucht. Dat was nogal een lugubere uitverkiezing die we allemaal wel kennen, een beetje als een gokmachine, doodeng, als een blinde die ging ezeltje prikken. Dan moest je maar net geluk hebben. Barth wilde van al die ideeen af, want ze brachten meer kwaad dan goed, en bracht mens en kerk terug in de hemelse gezinssituatie. De mens was geen persoon, maar kon persoon worden door het mechanisme van dit gezin, niet zomaar door natuur of rede, of door een gokspel. Het hemelse zoonschap was de uitverkorene. De hemel had zichzelf uitverkoren, en in die uitverkiezing kon ook de mens geboren worden en tot ware schepping, tot ware persoon, worden. Er was dus geen God achter deze gezinssituatie. Calvijn was meer het Oude Testament, het abstracte testament, van de reformatie, en de theologie van Barth was

uiteindelijk als het Nieuwe Testament van de reformatie, wat zo donker was begonnen, en zelfs katholieken begonnen dit nieuwe idee te volgen. Deze theologie had zelfs de interesse van de paus opgewekt, en die noemde Barth's theologie de belangrijkste sinds die van Thomas van Aquino. Dit had de wereld nodig, want het zou de brug slaan tussen gereformeerd en katholiek.

Barth gaf hele andere betekenissen aan de gereformeerde termen, en zelfs Berkouwer, de architect van de gereformeerde kerk in de mid-jaren 1900 werd er steeds meer in meegezogen, wat ook grote veranderingen uiteindelijk bracht in de gereformeerde kerk zelf.

Zomaar de natuur gaat het dus niet redden, want we leven in een gevallen natuur. De mens moet terug tot de hemelse gezinssituatie. Barth wees op het zoonschap, de zoon. Die was uitverkoren, en het ging niet meer zomaar om uitverkoren mensen door één of ander spooky apparaat. Het ging niet om een nee of een ja, maar de nee had altijd de ja als doel. Alles werd dus op het zoonschap geschoven, en wat er buiten viel moest dus weer wijzen op het zoonschap, en had het zoonschap tot doel. Dat was de grote reformatie voor Karl Barth. Er moest een einde komen aan de donkere Middeleeuwen die psychologische spelletjes speelden met de mens. De bijbel werd door Barth bestempeld als een boek van mythes en legendes, waar ook fouten in konden zitten en menselijkheden. De theologie van Calvijn werd bestempeld als abstract. Het was nu tijd voor een nieuwe orde. Het was iets buitenaards en bovenaards wat door de theologie van Barth tot de aarde was gekomen. De Caesar-demoon moest aan de kant geschoven worden, want die beheerste het denken van de kerkmens. De oude demonen, die van de oude orde, wisten wel dat hun spel hiermee afgelopen was, en sommigen floepten gewoon over op deze nieuwe theologie, deze nieuwe architectuur, om zich erin te behuizen. Er kwamen dus ook zogenaamde Barthiaanse demonen, die juist deze principes op henzelf gingen toepassen om zo toch uitverkoren te zijn en te kunnen uitverkiezen, als nog een bepaalde dekmantel. Het was een totaal-aanval op het werk van Barth. Veel gezinssituaties kunnen dan ook gezien worden als duister-barthiaans, demonisch-barthiaans, want ook het vlees ging met Barth op de loop. Ook het vlees wilde er munt uitslaan, en dat was hun laatste poging om het nog onder controle te krijgen. Kerk en wereld kwam dus op een nieuw platform : de barthiaanse oorlog. Men streed om het geloofsgoed van Barth, want hier stond of viel alles mee. Barthiaanse engelen streden tegen Barthiaanse demonen.

In professoren kringen, intellectuele kringen, en de hogere lagen van de gereformeerde kerk, de bovenlagen en academische lagen, waren zowel Calvijn en Barth gespreksonderwerpen van de dag, het meest aangehaald, het meest besproken, terwijl een heleboel leken nog nooit van Barth hadden gehoord. Er werd weer heel wat achtergehouden. Je groeit als gereformeerd kind niet zomaar op

met Barth. Dat kwam ik pas op de bijbelschool tegen. Toen zei de hervormde dominee die mij lesgaf al : ‘De bijbel is slechts een bij-bel.’

Barth hamerde dus op het hemelse gezin : Dat was de uitverkiezing. Zo werden de duistere eeuwen die hieraan vooraf gingen afgesloten. Nu was er een strijd om dit gezin. Wat was het ? De Barthiaanse oorlog. Dat was een gezins-oorlog : gezin tegen gezin, en ook gezinsleden tegen gezinsleden. Wie had er gelijk ? Wie had het bij het rechte eind ? Naar wie moest men luisteren ? Voor wie moest men buigen ? Ook het werk van Barth wilden ze vervleselijken. Nu ging ineens alles om het gezin, en voor de duivel was daar nog veel munt uit te slaan.

Juist Barth had gewaarschuwd tegen het natuurlijke, het vleselijke, hoe het christelijke door en door verrot was, op zwaar gereformeerde, maar toch andere, toer. Ik groeide op in een hele zware gezinsstructuur. Dat was alles. Dat was heilig. Daar mocht je niet aan tornen. Dat moest. Allemaal mindcontrol. Het waren narcisten, clowns. Barthiaanse demonen die het werk van Barth hadden vervleselijkt. Alles draaide om het gezin. God werd op een goede tweede plaats geschoven, maar zij waren God. Loskomen van die gezinsstructuur kon niet, want daar zou je zwaar voor betalen. Je was hun bezit. Hoe je je voelde, daar werd niet naar gekeken. Hoe je erover dacht, dat kon hen niet schelen. Caesar heerste.

De uitverkiezing was voor Karl Barth dus niet iets engs en vaags van ezeltje prik, maar lag dus besloten in het zoonschap. Karl Barth spreekt hier dus van een veel hogere natuur, die van het hemelse gezin. Dat is ook het wonder van de schepping. Voor Barth was dit het ware evangelie. Je zou kunnen zeggen dat dit een buitenaards en bovenaards gezin is. Die hemelse link moest zichtbaar worden, opdat de oude, valse link zou vervallen. Er moest een grote verschuiving komen. De aandacht moest komen tot die hemelse link. Daarin werd de zoon aangewezen, de hemelse zoon. De uitverkiezing is dus het hemelse gezin zelf, en die heeft zichzelf uitverkoren. Je mag jezelf in die uitverkiezing verliezen, want al het andere bestaat niet, is niet echt persoonlijk. Het gaat ook niet om al het andere wat daarbuiten valt. Dat is niet belangrijk. Het gaat om dit Ene, het ware, de waarheid. Hierin kan de mens geboren worden, tot schepping worden, en zo hieraan deelhebben. Het slechte van de mens zal wegvallen want dat was niet persoonlijk, niet gericht, niet essentieel, niet goed, en bestond ook niet daadwerkelijk. De uitverkiezing van het goede, van God zelf, was de wil van God, de uitverkiezende wil van God, als de God van de uitverkiezing. Dit loopt pantheistisch door de mens heen. Die architectuur van de hemel, van de uitverkiezing, loopt door alles heen.

De uitverkozen hemelse zoon is ook de uitverkozen mens, want de hemelse zoon is ook mens. Zo heeft de mens dus een weg, in het hemelse zoonschap, om hieraan deel te hebben. In het hemelse zoonschap is niemand buitengesloten door een griezelig, mysterieus goksysteem. Barth vond dat allemaal veel te abstract en speculatief.

Omdat het hemelse zoonschap dus mens werd droeg het zo ook het vleselijke, en werd zo ook verworpen, maar dat ging om dit zoonschap, dus niet om een individu zomaar. Het werd allemaal geschoven op het zoonschap als het aankwam op de uitverkiezing en de verwerping. Zo werd de oude mens, het valse zoonschap, afgedaan, juist opdat het goede, hemelse zoonschap aangedaan kon worden. Er was dus zeer zeker de dubbele uitverkiezing bij Barth, maar toegespitst op het zoonschap. Dat is de som van het evangelie, volgens Barth, en dat is ook de lijn van de tweede bijbel. Calvijn had dus zeker waarde, maar moest nog geduid worden, uitgelegd worden, want alles was nog abstract en duister. Barth moest Calvijn verlichten. Het Oude Testament van de reformatie moest overgaan tot het Nieuwe Testament van de reformatie : Barth's theologie, wat ook de basis is van de tweede bijbel. In de tweede bijbel wordt in principe Barth's theologie verder uitgewerkt. Hij ging heen in 1968, en de tweede bijbel begon in de zeventiger jaren op te komen, de beginselen ervan althans. Na Barth kwam de tweede bijbel. Dat is een geheel nieuwe gereformeerde dogmatiek, die dus min of meer Barthiaans is, maar ook neo-Barthiaans, want met Barth zijn we er nog niet. Er moest veel meer gebeuren, maar het was een belangrijk fundament gegeven. Babylon was gevallen, maar nu moest het nog tot werkelijkheid worden. Het was slechts gebeurd, maar nog niet uitgelegd.

Het hemelse gezin en de hemelse gezinssituatie is centraal, en alles moet daaraan getoetst worden, ook elke natuurlijke theologie, want zomaar natuurlijke theologie zonder de toetssteen van het hemelse gezin, is de geest van Rigil Kent, die de lagere natuur heeft geschapen, de gezinsloze, moederloze natuur, wat tot een vals gezin werd, een valse moeder, juist omdat het moederloos was. Het moet ergens aan te toetsen zijn, en voor Barth was dat niet zomaar de bijbel, of zomaar de natuur, maar juist in de context van de hogere gezinssituatie, de geboorte van de zoon, en dan zou al het andere wegvallen, als sluiers weggerukt worden. Natuurlijk is dat een beeld wat verder getoetst moet worden, want hierin staan dus vele Barthiaanse geesten op de loer om het kind te verslinden. Doortoetsen is de boodschap. Dat is altijd onze boodschap geweest : toetsen aan de hogere kennis. Alle moeders moeten hieraan getoetst worden, alle Barthianen. Ook de hogere kennis moet dus zelf getoetst worden. Dat is de worsteling. Maar dan zien we hier het idee van de uitverkiezing : het toetsen. Het toetsen is de uitverkorene, en niet zomaar het toetsen, maar het doortoetsen, het eeuwige doortoetsen. Dat is wat de ware vreze des heeren is die het begin en hoofd is van de kennis.

Dat is een neo-Barthiaans idee, beyond Barth, om ook al die Barthiaanse gezinsdemonen te kunnen overwinnen. Wat Barth heeft gestart moest verder uitgewerkt worden, en ook overstegen worden, en daartoe kwam de tweede bijbel.

Doe je dat niet, het doortoetsen, het toetsen van het toetsen van het toetsen etc., dan kom je in het lagere Rigil Kent, lagere Rigil Kentse gezinssituaties, toronto-gezinnen. Daar kom je alleen doorheen door de toetswetenschap, de dogmatiek van het toetsen. Dat is van levensbelang, want de mens is door een gebrek hiervan afgedwaald in allerlei schaduwwerelden en waanwerkelijkheden, ook in Barthiaans vlees. Dat moet er allemaal af. Dat moet overstegen worden, en ook doorgrond. Het komt aan op veel psycho-analyse. Freud moet er op afgestuurd worden.

Het is dus niet afgelopen, stelt Barth, als er een ‘nee’ is gezegd, maar dit is het begin, en de ‘nee’ heeft diep van binnen ook een ‘ja’, wat het doel is van de ‘nee’. Een hoop overmatig kerkelijk drama kan hieraan afsterven. Barth kwam met een hele andere machine, die dus ook de aandacht van de pauzen trok. Calvijn verpulverde pauzen in zijn zwarte ijzeren hand, maar Barth werd door pauzen gevolgd, zoals ook het eeuwig evangelie die dialectiek liet zien. Het is paradoxaal, als een veilige brug tussen katholiek en gereformeerd. Zowel het OT als het NT is nodig in de reformatie, zowel Calvijn als Barth. En zo wordt er een geheel nieuwe weg getoond, in de tweede bijbelse wetenschap : niet zomaar van theologie, maar van toetsen, toetsologie.

Er liggen dus veel gevaren op het Barthiaanse pad, rigil kentse gevaren (zie het boek ‘Rigil Kent ontsluierd’). Je mag je niet zomaar als zoon aan een moeder overgeven. Dat is slechts een beeld. Je mag je ook niet zomaar aan een hemelse moeder overgeven, want wie zegt dat het hemels is ? Je moet toetsen, leren onderscheiden. Dit zijn slechts beelden, mythes. Barth was ook een hopeloze theologische romanticus. Er staan een heleboel Barthiaanse moeders te grienen als hun zonen het toetspad van onthechting opgaan, want je moet dan echt weer de bardo’s in om van zoveel moederlijk vlees en barthiaans romantisch vlees los te komen, de rigil kentse lagere natuur. Je moet doorgangen vinden in het egyptische dodenboek, tot de Afrika brug, tot de missing links, want de mens is volledig verdwaasd hierin, geromantiseerd, tot een theologische flutroman, en die kan ook heel goed barthiaans zijn.

Dit is de uitdaging van de neo-barthiaanse uitverkiezing : de uitverkiezing van het toetsen, het toetsen te leren kennen. Als je dat onder de knie krijgt, krijg je de uitverkiezing onder de knie, want

dat is wat de hogere uitverkiezing is. Dat is het evangelie van de tweede bijbel, het grote werk na Barth.

Overromantiek, de liefde die blind maakt, gebrek aan toetsen, het lagere rigil kent, waarin alles tot siamese tweelingen wordt, de lagere aardse natuur van het vlees, die ook heel goed afgeweken Barthiaans kan zijn. Laten we ons niet vergissen. Er is een grote strijd gaande om de barthiaanse uitverkiezing, en daarom moest de tweede bijbel, de wederoprichting van de toetswetenschappen, wel komen, als het neo-barthiaanse geloofsgoed. Er is leven na Barth.

Zoveel stemmen worden er op de mens afgezonden, zoveel rigil kentse klaagliederen, smartlappen en romantische liederen, om de mens terug te roepen tot de vleespotten van Egypte, terwijl in de diepte van Egypte, in de dieptes van de Egyptische dodenboeken het grotere Afrika wacht. Dat is het Afrika wat weggedrukt is door overromantische spelletjes die het lagere menselijke vlees speelt. Het zijn slechts beelden, mythes, de mens moet verder. Het staat niet op zichzelf. De mens is bedrogen, heeft alles geobjectiviceerd in zijn hebberigheid, in zijn bezitsdrang. Ook het gezin is tot object geworden en wordt gretig verkocht. Toetsloosheid en halfgebakken toetsen is god in dit land, in deze wereld. En daarom noemde Barth de mens in al zijn christelijkheid zondig, want die was verworden tot een onpersoon. Het was een zinkend schip, en Barth kwam op het juiste moment. Zoveel overromantische moeders staan dan te grienen op de kusten, zwaaiend naar hun zonen die de bardo’s ingaan, dieper in de Egyptische dodenboeken tot het grotere, vergeten Afrika, waar nog zoveel geheimen liggen. Zijn we klaar hiervoor ? Zijn we klaar voor de openbaring van het Egyptische moeder dodenboek waarin de poorten opengebroken worden, ons nieuwe sleutels worden aangereikt ?

Franciscus van Assisi toetste alles aan moeder armoe, maar ook de armoe moet getoetst worden. Het zijn slechts beelden, en die moeten doorgetoetst worden. Zo kom je in de onthechting, en dan gaat door het diepte toetsen vanzelf alles wortel schieten en vrucht dragen. Dat is het tweede bijbelse idee van de schepping, een wetenschap. We bespreken zo een veel hogere natuur die boven de gezinsnatuur uitsteekt. Het gezin is slechts een beeld van het toetsen, maar met beelden alleen kom je er niet. De mens heeft alles overmatig lopen verbeelden en het overmatig lopen verafgoden. Trek er je lering uit en ga verder met je reis door het Egyptische Dodenboek, tot de poorten van het grotere Afrika, het Orionse Afrika, de missing links, als je tot de eeuwige rust en vrede wil komen, de eeuwige sabbath waarin alle werken des hemels te vinden zijn. Dat is de rust van het eeuwige toetsen, ook een beeld. Dat is veiligheid. We spreken in beelden, maar nu moet het nog getoetst worden, en gekomen worden tot de psycho-analytische sleutels ervan : Freud in Egypte.

Het is een strijd tegen de geest van abortus, en daarom staat er ook in het Egyptische moeder dodenboek de SPREUK OM NIET GEABORTEERD TE WORDEN IN DE ONDERWERELD :

1. En zo zullen zij die opgaan tot Name (de oerkennis) gaan van heerlijkheid tot heerlijkheid. Ja, tot ondergrondse schuilplaatsen zullen zij komen, en zij zullen de tenten van Name wederom doen oprijzen.

2. En de geslachten die vrijgekomen zijn, zullen gaan naar de schuilplaatsen der oude moeders en hun ondergrondse nederzetting, en zij zullen de armoe heiligen.

3. En oude geheimenissen zullen geopend en opgelost worden, en de zegelen van hun boeken zullen verdwijnen.

4. En Name zal hen toegang geven tot oernederzettingen, en er zal een drievoudig snoer opgericht worden, en niemand zal in staat zijn het te verbreken.

5. En niets zal meer belangrijk zijn dan dit snoer, en de jongen zullen beschermd worden en opgeleid.

6. En dan zal het snoer tussen de oernederzettingen gaan bewegen, om ze vele malen tot heil te brengen.

7. En steeds weer zullen zij wederkeren tot de nederzettingen.

8. En zij zullen gaan tot de nederzetting der velden en de nederzetting der boeken, en zij zullen de verborgen geslachten vinden, en het zal hen in de nederzetting der wildernissen leiden.

9. Zij zullen komen tot de nederzetting der zeeen, en zij zullen de geschriften op de binnenmuren van de oernederzettingen begrijpen, daar Name de zegelen heeft verbroken.

hoofdstuk 45 het barthiaanse paradijs : 1929 – het jaar waarin het rijke westen tot de derde wereld werd

Barth stelt dat als we aan de liefde van God denken we ook de vrijheid van God niet moeten vergeten, dus God niet in een kooitje gaan stoppen, maar er heel voorzichtig over spreken, en God ook geen limieten gaan opleggen in zijn liefde, want daar zijn mensen nogal goed in. Dat theologisch recht heeft de mens niet, maar het is de theologische plicht van de mens dat hij het steeds grotere plaatje gaat zien en begrijpen, stelt Barth. De vrijheid van God is niet minder hemels of minder belangrijk dan God's liefde. God's liefde is alleen hemels zo lang het in zijn vrijheid wordt beoefend. Buiten die vrijheid is het geen liefde meer. God's liefde is ook niet minder hemels of minder belangrijk dan God's vrijheid, en die vrijheid is alleen hemels zolang het wordt beoefend in God's liefde. Het staat dus niet op zichzelf, zoals in het opportunistische liberalisme. De perfecties van deze liefde zijn genade en geduld, maar ook heiligheid en rechtvaardigheid in de theologie van Barth. Genade moet altijd onderworpen zijn, gecontroleerd worden en gezuiverd door heiligheid. Hierin spreken we van een volwassen en hemelse liefde. Ook deze heiligheid moet hemels zijn, getoetst zijn. Hieraan herkennen we de ware liefde.

We komen dan bij het punt van de boddhisatva in het boeddhisme. De boddhisatva speelt niet zomaar voor boeddha, maar daalt af om zichzelf te verbeteren en om anderen te helpen. Hij gaat niet voortijds het nirvana in, maar oefent geduld en ascese, door telkens weer de dodenboeken in te gaan en daar reizen te maken tot de dieptes. Dat zijn dus de dodenboekers. Ze gaan niet op hele hoge troontjes zitten om boeddhaatje te spelen over anderen, om zo dik en vet op hun droesem te worden, tot een afgod in de stad. De liefde zoekt altijd het laagste punt. Ze zijn voorzichtig in hun theologie, en in die zin ook Barthiaans. Barth stelt dat dat ook de betekenis van genade is : het draait om, en daalt af. Deze genade kan niet zomaar geclaimed worden, maar moet je zelf gaan worden en beoefenen. Daarin ligt het geheim, wat dus het geheim is van de boddhisatva's, de dodenboekers, die de bardo's ingaan, de tunnels van de onderwereld. Ze laten zich niet misleiden tot snelle geboortes en snelle opvoedingen. Ze zijn niet op zoek naar de aardse tronen om zich daarop te verheffen. Ze blijven liever anoniem. Ze laten hun linkerhand niet weten wat hun rechterhand

doet. Goede wijn behoeft geen krans. Ze hebben geen behoefte aan allerlei aards loon, maar in hun wandel hebben ze hemels loon, in de vrucht ervan.

Vrijheid in de theologie van Barth betekent dat God trouw blijft aan zichzelf, aan genade, aan liefde, en aan heiligheid. Alles wat daarbuiten valt is niet vrij meer en is vals, en is geen ware persoon. Zo vallen er dus een heleboel domino stenen om, vallen er een heleboel dingen weg. We moeten het dus niet zomaar over genade hebben, want dat kan al snel corrupt worden, maar we moeten het hebben over de heiligheid van genade, over de heilige genade. En dat is dus het omkeren en afdalen, de dodenboeken doorgaan. Dat is dus het attribuut van de boddhisatva's, van de dodenboekers. Zo kom je tot grote Afrikaanse bronnen. Zo kun je aansluiten op het paleolithische oer-orion. Dit zijn weldadige bronnen van leven, bestaan en eeuwigheid. Alleen in de dialectiek kunnen deze sloten opengaan. Zomaar zwart-witters, hen die aan de zijlijnen staan, komen er niet doorheen. Ben je een Barthiaan geworden, dan is het belangrijk om een neo-barthiaan te worden en te leren toetsen, ook het werk van Barth, en het leren verdiepen, net zoals dat met het werk van Calvijn is gegaan. We spreken dan van het balvinisme, het theologische mengsel van Barth en Calvijn.

In de oude Israelitische talen is genade, chesed, ook heiligheid, correctie, dus er was nooit een onheilige, compromisvolle genade om mee te beginnen. Die is ergens de lauwe westerse kerk ingeslopen. Barth stelt dat juist hen die onder God's genade zijn door hem worden aangevallen, zodat hun weerstand wordt gebroken. Zij merken God's weerstand op. Deze genade is een ervaring van worsteling met God. We komen hier dus ook terecht op het hogere toets-idee. Barth stelt dat alleen in die oppositie kan God's liefde herkend worden, en die oppositie is het geheimenis van de schepping en van de ware gemeenschap met God. Dit is ook het geheimenis van de tegenwoordigheid van God, stelt Barth, want zonder die spanning is God helemaal niet aanwezig.

Barth stelt dat de genade een oordelend karakter heeft, en dat dit oordeel genadig is, dus niet boven de maat.

De uitverkiezing van de mens is in de uitverkiezing van het hemelse zoonschap, stelt Barth. We kunnen dus groeien in die uitverkiezing door te groeien in het zoonschap. Dat is een hele uitdaging, de hemelse moeder te leren kennen door het toetsen. In het Egyptische dodenboek komen we los van een heleboel vleselijke moeders, als in de Egyptische bardo's, de tunnels van de onderwereld, tussen dood en leven. Hier wordt ons vlees geaborteerd. Barth noemt het hemels zoonschap in de context van het eeuwige begin, en we kunnen dan ook denken aan het hiervoormaals, de oer-

eeuwigheid. Vanuit deze oerleegte en oereeuwigheid komt de schepping voort, als het begin daarvan.

Barth stelt dat in de kennis van de uitverkiezing van het hemelse zoonschap Israel geopenbaard is. We kunnen denken aan het hele spoor terug door de Egyptische dodenboeken tot de Afrika brug en de Orion brug. De uitverkiezing heeft de orionse bron op het oog, en het pad daartoe.

Als we het hebben over ‘Jezus Christus is Heer,’ dan hebben we het over de Jezus principes, de Jezus voorbeelden. Dan hebben we het over wat de tweede bijbel ‘de Jezusin’ noemt. Dan hebben we het over de gnosis, over de verlichting. Het hemelse licht is een beeld. Als we het over genade hebben, dan hebben we het over het kruis, het afdalen, juist die aanval op ons leven. Genade heeft niks te maken met onverdiend, maar met een houding. Ge-nade is voor hen die naderen. Het is het mysterie wat gebeurt als je naderbij komt. Het is je eigen reflectie, van je eigen levenshouding. Barth stelde dan ook dat de genade heilig was, en in zijn ‘brief aan de romeinen’ (1922) stelt hij dat genade gehoorzaamheid vereist. Het inspireert tot actie, en het verlicht.

Genade reageert op het hart, als een antwoord in de communicatie. Barth stelde dat Paulus niets had, dus ook niets kon geven, en dat was het terrein van de genade, en genade werkte door hem heen naar anderen. Die genade was dus bovenaards, geen menselijke genade. Hoe meer hij gaf, hoe meer hij ontving. We kunnen stellen dat ge-nade werkt waar armoe is, waar leegte is. Barth stelt dat Paulus niet werd geleid door wensdenken, maar dat hij gebonden was in discipline. Paulus was in de heilige gebondenheid. Daar werd hij door gedreven. Dat is iets wat na het ontvangen van het heilige geestelijke komt. Als wij gedoopt zijn in het heilige geestelijke, dan moeten wij ook nog gedoopt worden in het heilige toetsen, wat leidt tot de hemelse gebondenheid. Wij worden gebonden in een heilige kruisdood aan onszelf. Dit gebeurt ergens diep in het Egyptische dodenboek, waarin we alles achter ons laten, en alles toetsen in de grote hal van het toetsen, wat een belangrijk Egyptisch thema is. Zo worden wij voorbereid om Osiris, oftewel Sar, zowel een egyptisch als hebreeuws woord voor God(in), te ontmoeten (vgl. Suri). Ook komen wij in die hal Thoth tegen die alles opschrijft, Duaty in het Egyptisch, oftewel de onderwereld, de kruisdood, en tevens het hemelse woord. Wij worden getest aan de hemelse veer, opdat wij zo het aardse kunnen ontstijgen.

Barth stelt dat het evangelie niet zomaar een waarheid is, maar een vraagteken. De mens moet niet zomaar deelnemen aan een bepaalde strijd. Dat vraagt het evangelie niet. De mens moet tegen het geheel strijden, tegen het bestaan op zichzelf. We zien hier al de toetsbeginselen. Het evangelie laat

de mens zich eerst terugtrekken, en eerst moet de mens maar eens gaan twijfelen aan het geheel, en alles in hemzelf. Het evangelie is het vraagteken, de oproep om te toetsen dus. Door het evangelie lost de wereld eerst op en wordt dan gebouwd, stelt Barth, en we kunnen stellen dat dit door het toetsen gebeurt, het durven twijfelen, het onderzoeken en testen, het durven piekeren, hoe lang dat ook duurt. We zien dus al heel duidelijk dat het toetsen zijn basis heeft in geduld. Ongeduldigen kunnen niet leren toetsen. Het is een vereiste. Als het evangelie het toetsen betekent, daar een beeld van is, dan kunnen we daar niet omheen. Het evangelie is de prediking van de blijde boodschap : het toetsen, want dit is de weg tot (het begrijpen van) God.

Het ware evangelie is dus de toetsologie, en alle andere scheepjes zullen stranden. Barth stelt dat het evangelie, het vraagteken, zich openbaart in de leegte, in de explosie van een schelp. Zij die deze leegte niet zoeken kunnen dus ook niet toetsen.

Barth stelt dat de gevangene tot een wachter wordt. Dat is een moeizaam pad tot een onbekende God. Kierkegaard had immers gezegd dat alles wat direct gekend was een afgod was. Daarom moest het wel onbekend zijn. Juist het onbekende was de kracht tot behoudenis, stelde Barth.

Het aanvaarden van de contradictie is volwassenheid, stelt Barth, zoals de tweede bijbel ook stelt. Dit is de wereld van tegenstellingen, het gebied van de paradox. Daar moet je mee leren leven. Het gaat tegen elkaar in, en zo is het nu eenmaal.

Paradoxen, bedelingen, gecompliceerdheden, de mens moest het leren aanvaarden in de theologie van Barth. De mens werd weer geheel naakt in het paradijs van Barth, ging weer terug naar de theologische armoe, de leegte, om daar ge-nade te ontvangen, een God die hem met vuisten sloeg, want die ge-nade was heilig en rechtvaardig, en streed tegen de zonde. Het was geen zoetsappige genade van een harmonieuze gezinssituatie. Van dat idee moest de mens af. Het was een worsteling tot gerechtigheid, en toch was Barth een hopeloze theologische romanticus, toch een beetje dat vechtschool idee. God was dan wel de grote Onbekende, maar Barth meende licht te hebben gezien. En wat was dat licht ? Hoe kwam hij hieraan ? Had hij dit eerlijk verdiend, of had hij dit gestolen, of was het deels ? Hij kwam hoog op het paard, maar ook laag. Liefde zoekt het laagste punt, en Liefde komt van het laagste punt. Maar in hoeverre voldeed Barth hieraan ? Was hij één van de piraten die een schat had gevonden of gestolen, een piraat die iets had gezien ? Feit was dat de zon van de onderwereld, de zon van het Orionse Afrika, aan het opkomen was, of juist dieper was gegaan tot een nog diepere onderwereld : de aarde. De zon van de onderwereld was tot het laagste punt gekomen. De theologie van Barth kwam hard aan als een bom in de theologische wereld, en er

werd gesproken van een totale ommekeer in de kerkgeschiedenis, een beslissend moment. De mens werd teruggefloten.

Na lange tijd zee zag men eiland. Hier konden ze iets mee, alhoewel ze nog niet wisten wat het was. Men begon horizon te zien, alhoewel het nog steeds onbereikbaar was, en dat was de grote paradox ervan, want het was ook nabij. Wat gebeurde hier precies ? Het begon allemaal met de Romeinen brief van Barth, in de twintiger jaren van 1900, net na de eerste wereldoorlog. De spaanse griep was gekomen, de corona van die dagen, en die had miljoenen geveld, en nu was er iets aan de horizon gekomen : de grote zon van de onderwereld. Het draaide niet meer om de mens, of die nu wel of niet uitverkoren was, want daar werd veel handel om gedreven, maar het draaide nu om de uitverkiezing van God zelf, of God wel of niet uitverkozen was. Het ging nu om het uitverkiezingssysteem zelf, of dit uitverkoren was ja of nee, en Barth stelde dat het beiden bleek te zijn. De zoon was zowel verworpen als aangenomen, in de hemelse paradox. De uitverkiezing was dus zowel verworpen als aangenomen. Dit helderde veel op bij de mensen, die gebukt gingen onder de veel zwaardere en eenzijdigere uitverkiezingsleer van de donkere eeuwen. Barth bracht een hele andere zwaarheid, een hele andere duisternis, en gaf er een hele andere betekenis aan. Er was een stuk nieuw Woord bijgekomen. Er was iemand verschenen ter paard, met de zon van de onderwereld om zijn hoofd, of zijn hoofd was de zon van de onderwereld. Kun je je het voorstellen ? De mens was in een diep gat gekomen met de eerste wereldoorlog en met de spaanse griep, de corona van de jaren 1900, en de mens greep dit touw aan. De mens had weer wat om over na te denken. Barth bracht nieuw mysterie.

De aarde was met de eerste wereldoorlog en de spaanse griep diep het egyptische dodenboek ingegaan, en dit was apocalyptisch, en kwam zo na een lange reis door de grotten van het egyptische dodenboek tot een mysterieuze kust in de onderwereld, waar de zon van de onderwereld in de zee afdaalde. De mens was verwonderd over dit verschijnsel, maar hoe nu verder ? Wat zou er gebeuren ? Hoe zou de zon van de onderwereld reageren nu een mens hem had ontmoet ? Het was nog steeds ver weg, maar er gebeurden dingen aan de horizon die de mens niet kon verklaren. Barth deed een poging. Barth meende iets ontvangen te hebben. Met zijn openbaring claimde hij dat het toendertijdse christendom met al zijn kastjes en laadjes failliet was geworden, bankrupt. De mens was theologische grenzen overgegaan, en zo ook de kerk. Ook in de wereld dreunde dat door. Het leed onherroepelijk tot 1929, de instorting van het westerse economische systeem. 1929 was het jaar waarin het westen tot de derde wereld werd. Dat was een verschijnsel van de zon van de onderwereld die onderging over alle mensen. Er was geen verschil meer tussen arm en rijk, tussen

eerste wereld, tweede wereld en derde wereld. Iedereen was gelijk. Iedereen begon naakt in het paradijs van Barth, wat een woeste, complexe, paradoxale wildernis was in de onderwereld.

Er was een nieuwe Mohammed gekomen op het theologische front. Hij bracht een heel ander Godsbegrip, een heel andere God, want God was immers 'de geheel andere', en religie werd bestempeld als ongeloof, en mocht alleen maar op God wijzen, want God was niet religieus, niet de God van de religie, en dat was ook het paradoxale ervan, en dat moest de mens aanvaarden. Barth kwam om de zuurstok en de suikerspin van het verwende religieuze kind af te nemen. Hij werd als spelbreker gezien, en er werd flink tegen hem aangetrapt, maar ook kon de mens er niet omheen. Het snoepgoed was immers weg. De magazijnen waren leeg. Barth drukte de mens theologisch tot 1929 en de dertiger jaren, en hij streed tegen het opkomende nazi rijk. Het moest de kop ingedrukt worden. De mens moest voorzichtiger omgaan met zijn bestaan, worstelen met zijn bestaan. Allerlei heethoofdige en koudhartige oorlogen moesten vermeden worden, want de mens moest eerst met zichzelf beginnen, en niet als een blinde vuistvechter tekeer gaan in projectie. De mens was het probleem, en zijn corrupte uitverkiezing. De mens moest nu leren toetsen, en dat begon bij zichzelf, en bij zijn eigen vaak halfgebakken toetsmethodes. Geduld was hier voor nodig.

Karl Barth's theologie wordt ook wel de theologie van crisis genoemd. Crisis is datgene wat het ravijn tussen tijd en eeuwigheid overbrugt, oftewel het kruis. Het is ook de brug tussen god en mens, tussen god en wereld, en tussen god en kerk. De wereld kwam oog in oog met deze crisis-brug. De wereld moest dieper de onderwereld in, dieper in het Egyptische dodenboek, tot de missing links van Afrika. Op die brug werd de mens met vuisten geslagen, tot zoonschap. Op die brug kreeg de mens een doorn in zijn vlees, opdat de mens een boddhisatva zou zijn, een vervolgde volger, een gekruisigde, opdat de zon van de onderwereld in hem zou kunnen ontwaken. Zijn innerlijke toren van Babel moest neerstorten, en de spraakverwarring moest komen in het rijk van het vlees. Afrikaloos is de mens, en daarom is de mens eigenlijk geen persoon. Maar in Afrika zou de geboorte kunnen plaatsvinden, zou de daadwerkelijke schepping van de mens kunnen komen. Die schepping was het hemelse zoonschap, het leren toetsen in eeuwigheid en diepte. Er is alleen maar leven op de brug, zoals de Vur stelt. Als de mens zomaar denkt : 'ik ben er,' dan is de mens er niet. Als de mens zomaar denkt : 'ik ben het,' dan is de mens bedrogen, en is het niet. Dat is de paradox. Wie meent te staan is de gevallene. In Karl Barth's theologie kon het allemaal niet. De mens moest opnieuw beginnen. Het individuele Babylon, het innerlijke Babylon, moest vallen.

hoofdstuk 46 Karl Barth : God is het tegenovergestelde van de mens, de radicaal andere

Karl Barth was de Socrates van de theologie : De christelijke mens wist niks, en zou dat moeten aanvaarden als het begin van de kennis. De christelijke mens moest van zijn hoge troontje af, zijn valse afgoden, en valse eigengemaakte vergunningen inleveren. Dit was een Barthiaans identificatie systeem wat tot de aarde kwam. De mens moest zijn oude identiteit inleveren. De mens moest tot Bazel gaan, in Zwitserland, de geboorte en sterfte plaats van Barth, om van dit kindeke te leren, te komen tot de Barthiaanse verlichting in plaats van naar Hollywood te gaan, want in grote zwermen ging de moderne mens tot Hollywood en nog steeds.

Velen zijn blijven steken tussen de reformatie van de jaren 1500 en de reformatie van de jaren 1900, tussen Calvijn en Barth. Velen kennen Calvijn en Barth niet, en velen weten niet eens wie het zijn. Deze wereld heeft geen flauw benul van godsdienstwetenschappen, en heeft er ook geen interesse in, maar het raadsel dringt en moet opgelost worden. Dat is de noodzaak der tijden, en niemand kan eraan ontkomen. De geschiedenis herhaalt zich. De Spaanse griep is er weer en Barth zal komen, om te laten zien dat Babylon gevallen is. Wat is de weg van Dordrecht tot Bazel ? Wat is de weg van Geneve tot Bazel ? Die zijn we aan het bespreken.

Ik stond eens onder de douche en had toen een visioen dat ik in Bazel was aangekomen, en ik zag allemaal blijde mensen, die blij waren dat ik was gekomen, en Sweet Love van de Commodores speelde op de achtergrond. De mensen hadden een hemelse energie om hun hoofd, en die kwam ook over mijn hoofd. Hier was een messiaans kind geboren. Toen ik begin tachtiger jaren met wat familie in Zwitserland was, als kind, werd de cassette van de Young Messiah helemaal grijs gedraaid. Een profetisch teken ? Het was toen al als een kind een ontwaking, zowel Zwitserland als de muziek van de Young Messiah ‘every valley shall be exalted’.

In de theologie van Barth is de ge-nade de wil van God, het ‘uw wil geschiede’, wat dus ook afrekent met allerlei zoetsappige beelden van genade. ‘Zowel in de hemel als op de aarde,’ dat is wat ge-nade is, waar dus ook nog de naam Nod in voorkomt, de hemelmoeder waarin Ra zijn tocht door de onderwereld maakte, Ge-Nod-e, en Ge is de aarde in het Grieks. Barth stelt in zijn brief aan de Romeinen dat deze ge-nade de relatie is tussen God en de mens, die beweegt van de waarheid tot het moeten willen wat God wil, anders hebben ze het niet. De ge-nade is dus een eis. Daarbuiten is het leven niet, is er geen persoonlijkheid (Romeinen 6). Paulus gaf al aan dat de mens absoluut niet mag zondigen (vers 1-2), dus de mens moet wel volgens God’s wil leven, want zij zijn immers aan de zonde gestorven. Moet is trouwens ook de Egyptische godin van het toetsen, en Moet verslindt ook ieder toetsloos mens en ieder mens dat de toets niet kan doorstaan.

In Barth’s theologie betekent genade ‘gehoorzaamheid’. Compromissen worden niet geaccepteerd. Genade laat niet met zich spotten. Genade is volgens Barth een verterend vuur, en zo gaat genade ook het conflict in. Je kunt daar geen spelletjes mee spelen of het als een hond behandelen. Iedere Barthiaan leeft onder die druk. Die genade bevrijd de mens van religie.

Het vlees heeft het Barthiaanse geloofsgoed, de gnosis diamant of edelsteen van Barth, geheel lopen nabootsen, wat ook het kaf er van is, het ongewortelde en onvruchtbare. Dit zien we om ons heen als pseudo-Barthiaanse flutromannen waarin ook geweld een plaats heeft, de zogenaamde vrouw die op foute mannen valt, of de vrouw die haar gewelddadige echtgenoot vergeeft, terwijl hij het telkens weer flikt, telkens weer dronken wordt, telkens weer haar mishandelt en zijn leven gewoon niet betert, want hij is immers zijn eigen vleselijke afgod. Het is de romantiek tussen de simpele huisvrouw en de narcistische thug, de gangster man. God in zijn broekzak hebben ? Hij is zijn eigen God, en heeft de barthiaanse ideeen lopen verdraaien op een vleselijke manier. Hij misbruikt Barth. Zo ontstaan ook allerlei pseudo-barthiaanse gezinnen, gebouwd op geweld in plaats van hemelse tucht en discipline. Wat we om ons heen zien is een slap aftreksel van de Barthiaanse gnosis.

Barthianen, of hen die door een zekere Barthiaanse verlichting zijn gegaan, deel hebben gehad aan de reformatie van de jaren 1900, een 1929 in hun eigen leven hebben gehad of ervaren, en door de dertiger jaren van de grote depressie zijn heengegaan, zijn op weg en op zoek naar Bazel, terwijl pseudo-Barthianen, die gewoon met de dode massa meeglijden, en die op zoek zijn naar sensatie, zijn op weg naar Hollywood, hebben zichzelf gewoon een rol aangemeten. Iedereen moet tot het dieptepunt van 1929 gaan om tot Bazel te gaan. Daar wacht het messiaanse kindeke Barth, de 1900se reformator of 1900se Mohammed van de crisis theologie. Hij predikt niet alleen het ‘gij geheel anders,’ maar ook het ‘God geheel anders’. Barth stelt dat er geen menselijke weg tot God is.

Dat kan alleen door het hemelse zoonschap. Dat is het ‘geheel andere.’ Dan moet je geheel afscheid nemen van het normale, het bekende en openbare, het voor de hand liggende, en gaan tot het onbekende, het ongewone, het vreemde en verborgene, hetgeen ver weg is. Dan moet je een grote reis maken, een eindeloze reis, want de kloof tussen God en mens is eindeloos. Dan moet je stoppen met al je kleinzieligheid en bekrompenheid, al je nietige, onbenullige kortzichtigheid, alles inleveren. Get your ticket right. Stoppen een eigengereide wijsneus of snotaap te zijn, en tot Socrates gaan. Weten dat je niets weet. Barth’s theologie was zwaar Socratisch.

In het kruis, stelt Barth, zien we het onbestaan van de mens, en vooral het onbestaan van de religieuze mens. (Romeinen 7) Alleen in de kruisdood zien we wat de dood daadwerkelijk is, stelt hij. Met name moeten we afsterven aan de religie, want de religie dient de god van deze wereld. Karl Barth betekende dus bevrijdingstheologie, bevrijding van het christendom, van religie, maar in de zin van het komen tot nieuwe betekenissen. Hij voerde dus ook psycho-analyse uit. De mens moest geevacueerd worden uit dat wat religie in de wereld bereikt had. Dat hij zelf nog religieuze termen gebruikte deed daar niet aan af. Het was toch iets anders in zijn theologie. Het had er niets meer mee te maken. Alle dingen zouden nieuw worden. Hij was een vernieuwingspredikant. Hij geeft een hele andere betekenis aan het evangelie. Hij maakt dingen duidelijker. Zo kunnen de mensen er niet meer mee weglopen. Hij deed er iets mee. Hij gebruikte het als creatief materiaal, en bouwde zo bruggen tussen de verschillende opvattingen. Iedereen kon mee in deze evacuatie.

Barth laat een heel ander mechanisme zien in de diepte. Maar waarom is dit niet doorgebroken ? Waarom doet men hier obscuur over ? God is en blijft de Onbekende. Hij is zelfs Ongekend in zijn Gekendheid. Dat is de paradox. Je ziet het wel en je ziet het niet. Alles is half. Dit is een halve wereld. God is het andere. Het glijdt van je weg. Het gaat zijn eigen pad. Als je denkt : ‘Waar blijft het toch ?’ Het gaat zijn eigen weg. Het moet in jezelf doorbreken en opklaren. Het is een eindeloze weg. Als je denkt dat je het hebt, heb je het niet. Als je denkt dat je het bent, ben je het niet. Dat is de ongrijpbaarheid van Barth, zoals de ongrijpbaarheid van Krishna. Je weet niet of je het bij de kop of de staart hebt, of misschien heeft het jou wel bij de kop of de staart.

We zien veel wijsheid onder mensen, en veel gepubliceerde wijsheid, veel wijsheid voor de verkoop, wijsheid als iets romantisch, als iets ontroerends, als iets wat een gevoelige snaar raakt, maar wat we weinig zien is de timing en de getoetstheid, de logistiek.

Barth reikte wat missing links van de bijbel aan. Hier ging de openbaring verder, aansluitend op de bijbel. Het was authentiek. We spreken dan over de systematische theologie. Hij bracht een nieuw

systeem, en het werkte. Iedereen moest mee. Het was als een hemelse lift, een nieuwe opname, en niemand kon achterblijven, niemand kon er omheen. De eerste wereldoorlog was gekomen, en die zogenaamde beschaafde christelijke landen bevochten elkaar. Het was dus allemaal niet zo idyllisch, dat christelijke geloof. Het romantische christelijke wereldrijk was aan het instorten. Karl Barth kwam toen op Nietzschische basis van optimisme tot pessimisme, in socialistische context, om tot een ander beeld te komen over de bijbel en het evangelie. Het was in de context van het semi-nihilisme van Nietzsche : de christelijke mens had volledig afgedaan, de christelijke mens die alles op orde dacht te hebben. Het bleek een leugen te zijn. Voor Barth bestond die romantiek niet meer. De positieve theologie had voor hem afgedaan. Hij zag God's werkelijkheid haaks staan op die van de mens, die dacht dat zijn zaak God's zaak was. Dat is wat de dialectische theologie is, dat God niet in harmonie is met het menselijke, maar in tegenspraak ermee. God is het geheel andere. De mens is nog niet tot het ware zijn gekomen, het ware bestaan, en dat kan de mens ook niet. God is dan een definitie van het hemelse, ware zijn, die het niet-zijn, het onbestaan, heeft overstegen, zoals in de existentialistische theologie.

Een heleboel mensen in de gnosis vinden het toetsen moeilijk. Het menselijke kan ook niet toetsen. Het vlees heeft zijn eigen toetsmiddelen, en verknalt het volkomen. Daarom moet de mens het Heilige Toetsen ontvangen. De mens kan het niet zelf in zijn vlees. Het Heilige Toetsen is het volkomen toetsen, in de neo-barthiaanse theologie van de tweede bijbel, die in de zeventiger jaren, na het heengaan van Barth, begon op te komen. Maar Barth had al wel de basis gelegd, want God was de ongekende, en de onbekende, en kon niet gekend worden, en zo was al het menselijk toetsen ook ongeldig verklaard. De mens moest het hogere toetsen ontvangen, net zoals de mens vroeger het heilige geestelijke diende te ontvangen. Er kwam dus nog wat na. De mens kan vanuit zichzelf niet toetsen, heeft een hogere vorm nodig, het hogere toetsende zelf. De mens moet met het Heilige Toetsen omgaan als met een persoon, zoals men vroeger met het Heilige Geestelijke deed, als persoon. De mens moest het Heilige Toetsen leren kennen, er omgang mee hebben. De mens moest de Uitverkorene ontvangen, de Uitverkiezing als persoon, die Zichzelf had uitverkoren, wat dus gewoon het hogere, toetsende zelf is in de neo-barthiaanse dogmatiek van de tweede bijbel. Daar mag je om bidden, daar mag je op wachten, maar laten we beseffen dat dit de filterologische kennis is, de filterologische theologie en dogmatiek. Hiervoor moest de mens naar de neo-barthiaanse school, in die context. We noemen dit ook wel de toetsologie, die de basis dient te zijn van theologie.

Karl Barth rekende af met het verschijnsel 'God in je broekzak hebben'. Dat werd hem niet in dank afgenomen. Het was dus oorlog in de theologie. God is radicaal anders, stelde Barth. God is

zichzelf, en je kan hem alleen maar kennen als hij zich laat kennen, op eigen initiatief, dus de mens kan dat niet forceren of aanmatigen. De mens komt daar niet zomaar doorheen. Maar het vlees had God in een doosje gestopt en wilde niet loslaten. God was een stuk vee, en de kerk was de veehouderij. Daarom bracht Karl Barth een theologische revolutie, een theologische kernbom, een nieuwe kerkelijke dogmatiek, en dat begon al met zijn Romeinen brief, wat al begon rond de eerste wereldoorlog. Barth leerde de mens beseffen : God is het tegenovergestelde van de mens. Dat is de basis van de dialectische theologie, de dogmatiek van Barth.

Oh, dat stijfkoppige vlees. De mens wilde verder dromen, verder wanen in zelfverheerlijking, in godsdienstwaanzin. De mens ging hierin sociale grenzen over, en daarom kwam de Spaanse griep, de 1900se corona, en toen 1929, de instorting van het menselijke systeem. De kapitalisten vielen van hun hoge troontjes. Het rijke westen was ineens het arme westen geworden, onderdeel van de derde wereld, in deze grote Barthiaanse machine, deze theologische maalmolen. Er was een brug gekomen tussen het christendom en het socialisme, en het christendom had voor Barth afgedaan. Er moest iets anders komen. Religie was ongeloof. Openbaring was de sleutel, en alleen als God dat wilde. En die openbaring brak de werkelijkheid van de mens stuk, dat was het kenmerk ervan, dat het alle zekerheden onder de mens wegtrapte. Het was de boodschap dat de mens totaal theologisch bankrupt was, de boodschap van 1929. Failliet verklaard.

De mens kan ook niet zomaar kind zijn. Denk aan psalm 1. Het kind is onstuimig, grillig, ongetemd, maar de mens moest worden tot een boom geplant aan waterstromen. De mens als boom, komende vanuit de boom, zoals in het Pinocchio verhaal uit 1883, en Pinocchio betekent ook stukje pijnboom in het Italiaans. Het is dus geent op het kruis. De mens moest geent worden op de ware wijnstok. Bent u al deel van de hemelse wijnstok ? Of bent u nog een verwend kind wat begint te gillen en te roepen als het zijn zin niet krijgt ?

Karl Barth wilde een andere betekenis geven aan het christendom, want hij zag hier wel een hemelse kiem in. Het werd alleen verkeerd voorgesteld. Hij ging verder met de kiem van het christendom. Hij ging verder met de kiem van Jezus Christus, zoals het eeuwig evangelie dat ook deed. Maar Jezus Christus had een hele andere betekenis in de theologie van Barth. Het werd in een heel ander licht gesteld, en dat moest ook wel. Barth was een Jezus-freak op een hele andere manier. Ook het plaatsvervangend lijden had een belangrijke kiem. Ook de tweede bijbel ging verder met die kiem. Dat is de paradox, het dialectische denken. Alles heeft er plaats in, slechts met een andere betekenis. Religie had namelijk ook een positieve waarheid, stelde Barth, namelijk dat in religie het

geestelijke in ons binnenkomt met onuitsprekelijke verzuchtingen. Maar dat kon alleen door openbaring, want alles wat niet openbaring is is afgoderij.

hoofdstuk 47 de profetische en buitenaardse komst van Barth

In de barthiaanse theologie is geloof niet iets onbenulligs, geen letterlijk blind geloof en allerlei onwetendheid of vooroordelen, maar juist zelfverloochening. We gaan zien hoe dat in de systematische theologie werkt.

De Uitverkiezing is paradoxaal. Het moet het vleselijke verwerpen en het geestelijke aanvaarden. Dat gebeurt in het zoonschap, want er is zowel vleselijk zoonschap als geestelijk, hemels zoonschap. De zoon moet dus besneden worden. Dit gebeuren wekt de gehoorzaamheid van de zoon op. Dat moet wel, anders zou er geen bestaan mogelijk zijn. Er is alleen bestaan mogelijk in God. De religieuze mens is het onbestaan. God heeft dat overstegen, van het niet-zijn tot het zijn. God is in die zin het hogere toetsende zelf wat ons tegemoetkomt. Het staat haaks op het menselijke zelf. Barth stelt dat we het zicht op de negatieve zijde niet mogen verliezen, maar dat we de goede zijde moeten ontwikkelen (In zijn kerkelijke Dogmatiek IV.1)

De mens is dus zowel verworpen als uitverkoren. In ieder mens zit zowel goed als kwaad. De mens sterft maar komt ook tot leven in de dialectische theologie. Om dit uit te beelden wordt de mythe van het kruis gebruikt. Barth stelt dat de zoete vrucht wordt gevonden in een ongewoon harde en bittere schil. Barth stelt : Waar moet de theoloog beginnen met denken, en waar te stoppen ? De basis concepten zijn genade en recht, maar welke aspecten moeten op de voorgrond en welke op de achtergrond ? Hoe kun je voorkomen dat het hele zaakje niet omvalt als een hoop kegels ? Hoe kun je ervan overtuigd zijn dat alles wat gedacht wordt totaal op de goede manier wordt uitgesproken ? Weet de mens dan alles al ? Heeft de mens wel aan alles gedacht ? Weet de mens het wel te

definieren en te formuleren ? En zo niet, wat is dan de waarde van de herhaling van alle kerkelijke en bijbelse theologie en al het getheoriseer wat het met zich meebrengt ? Deze vragen gooit Barth op. Het lijkt een beetje op de putten van de Danaïden die eeuwig water moesten scheppen in een bodemloos vat, wat een beeld is van het Onbestaan. Wat heeft het voor zin als je telkens fouten maakt en je langs alles heenleeft ?

Omdat het menselijke gebrek heeft aan kennis moet de mens concluderen dat God onnavolgbaar is en soeverein. Kunnen wij de Danaïden van eeuwige tijdverspilling onderscheiden die een beeld zijn van het onbestaan van de religieuze mens ? Kunnen wij daar van loskomen ?

In alle slechtheid en zonde van de mens kan de mens niet de ingeschapen goedheid van God in hem vernietigen en het feit dat hij diep van binnen ook de uitverkorenheid draagt. De slechte, zondige mens kan niet uit de greep van God ontsnappen. Hij kan niet uit de hand van God vallen. Alles wat bestaat is namelijk God’s werk, stelt Barth, en de mens kan niet ontsnappen, want de mens is eigendom van God, de Schepper, zelfs al wordt de zondige mens verwoest. Alles wordt door God gebruikt, al zou het zijn als brandstof, maar alles zal medewerken tot de vervulling van zijn doel. In die zin is iedereen uitverkoren. Iedereen is uitverkoren om in God’s werk gebruikt te worden voor God’s doel, en God is hierin een meesterschepper. We hebben te maken met de oneindige kennis van God. God heeft een oplossing voor het mysterie van de zonde. De kiem van God’s koninkrijk is dus in ieder mens. De buitenste, zondige schil van de mens is het onbestaan, maar God is in hem het bestaan en het zijn. God heeft het onbestaan overstegen, ook in de zondige en religieuze mens. Dat is de paradox in de dialectische theologie en eschatologie. Barth heeft het over het werk van de linkerhand en rechterhand van God. Hij spreekt hier over een vervanging. Er is een negatieve zijde en een positieve zijde. De zonde en zondaar zullen vernietigd worden aan de linkerzijde, maar aan de rechterzijde is er een vervanging. Er zal een nieuwe en rechtvaardige mens in zijn plaats gezet worden, als de leer van de zondaars-plaatsvervanging. Iedere zondaar heeft dus een plaatsvervanger. Die mens is in elke zondaar geschapen. Ieder mens krijgt een ja en een nee te horen. Barth omschrijft dit dualisme als waar en waarheen, als een dynamische reeks, een spanning tussen gisteren en vandaag, de spanning tussen alreeds en nog niet, maar God is geheel anders en is ver achter dit conflict. Zijn schepping verschilt van hemzelf. Het is dus altijd anders. Het is tussen God en mens, en het is iets persoonlijks. Hij heeft het over het gekruisigde zoonschap wat overal doorheen loopt, wat de plaatsvervanger is van de lijder, en de plaatsvervanger van de zondaar. Dat zijn twee plaatsvervangingen. Het is de kennis van het andere. Maar het heeft zijn grenzen. Het staat haaks op alle menselijke interpretaties hiervan. Het is het vreemde wat komt. Daarom is Barth

als de Mohammed van de jaren 1900. Als hij komt als het normale, dan is hij het niet. Hij komt als het vreemde.

Alles heeft een goddelijke kiem. Alles heeft een ja en een nee, al dan niet in de crypsis, de cryptische gnosis, het raadsel. Door herkenning en uitwerking kan het tot leven komen. Dat is het geheimenis van de paradox, van de dialectische theologie. Zo blijft de mens niet vastzitten in drama, maar heeft uiteindelijk doorgang tot de Barthiaanse moeder, die geheel en al door openbaring werkt. Dat de mens de goddelijke kiem niet uitdraagt maakt dat er strijd is. God strijdt tegen de mens. Barth laat zien dat de mens geen oordeelsvermogen heeft, er een potje van maakt, en God is de geheel andere die daartegen strijdt. God laat niet met zich spotten. Daarom is er ook een groot ‘nee’ tegen de mensheid. De Barthiaanse theologie is alles behalve zoetsappig. Het is een chronische strijd tegen de mens. Jezus kwam ook niet om vrede te brengen. Er is geen harmonie tussen God en mens. Het zijn tegengestelden. De zoon moet worden tot een boom geplant aan waterstromen, psalm 1, waar de Vur ook over gaat. De mens moet loskomen van de chaos van het zijn van vlees en bloed. Alleen als de mens tot de boom geplant aan waterstromen wordt heeft de mens hierin de droom van het zijn van hemels vlees en bloed in het hemelse zoonschap. Dat is het zoonschap tot de Barthiaanse moeder, tot de Barthiaanse God. In de gelijkwording aan het kruis vindt de mens de volkomen en eeuwige dood van het vleselijke om zo tot het volkomen, eeuwige leven te gaan, als in een droom. Het is daar waar de mens de levensboom in zijn hart ontvangt.

Het boek der roependen spreekt van een zes-eenheid, waarvan de heilige boom er één is. (zie het boek van Enaz) De eeuwige boom is het beeld van de heilige gebondenheid. Het is een brandende boom, zoals we kunnen denken aan de brandende braamstruik waartoe Mozes naderde voor de exodus. De boodschap is gelijkvormig te worden aan die boom, want die boom is de uitverkoren boom des levens geplant aan waterstromen om tot het geheimenis van het hemelse vlees en bloed to komen, wat ook verbeeld wordt door het Pinocchio verhaal in de jaren 1800, en waaraan het Alice in Wonderland verhaal uit de jaren 1800 parallel loopt (1865). Alice in Wonderland was dus van de zestiger jaren van de jaren 1800, en Pinocchio was van de tachtiger jaren van 1800 (1883). Dit zijn belangrijke Barthiaanse en neo-barthiaanse sprookjes, waarvan de lijnen ook weer terugkomen in de Kate Bush muziek. Daar beweegt het mysterie van Alice in Wonderland, Alice die de putten ingaat.

Dit houdt in dat de dorre boom van vleselijkheid en zonde uitgerukt dient te worden en in de zee geworpen dient te worden (Enaz 1:26). Ook in de mythologie van de bibelebonse pap in de tweede bijbel komen deze dingen terug, want aan het einde verandert Joost Buis in een slingerplant.

Dus niet zomaar zoonschap, maar dieper : hemels boomschap. Vlees en bloed moet sterven aan de boom, aan het kruis, en de mens moet gelijkvormig worden aan het kruis, wat dus ook de boodschap is van de Vur en het boek der roependen in de tweede bijbel. Hierin ligt de droomkiem van het hemelse gezin, zoals Gunkel wees op psalm 128, die het vervolg is van psalm 1 en daar parallel aan loopt, als zijnde deze dingen. Dit is ook de boodschap van het Johannes evangelie, dat de mens een rank moet zijn van de ware wijnstok. Het gaat hierin niet om de rechtvaardiging van de mens, maar om God die zichzelf rechtvaardigt, stelt Barth.

De mens moet dus weer boom worden, en daarin kunnen de dromen van hemels vlees en bloed komen, als de vruchten van leven. Er is dus geen werkelijkheid en bestaan buiten het kruis, de boom, om. Zo wordt de oude mens afgelegd en de nieuwe mens aangedaan. De oude mens moet hiervoor de kooi in. Jezus werd gelijkvormig aan het kruis, aan het kruis, waar hij de boom geplant aan waterstromen werd, en wat al van toepassing was op de dichter in het Oude Testament, in de psalmen. Het zijn hele dichterlijke dingen, geen letterlijke dingen. Dit is het levende Woord komende van de boom des levens. En het Woord wordt dan vlees, zoals ook in het boek van Enaz.

De hemelse gratie, stelt Barth, breekt niet uit in de gewilligheid van de mens, maar in zijn onwilligheid, en juist door die uitbraak is de mens een wonder en een puzzel voor hemzelf. Dit is het oordeelsvermogen van God, wat niet het gebrekkige oordeelsvermogen van mensen is. De mens kan het zelf niet, en heeft het tegengestelde, het goddelijke, nodig, om zijn ongoddelijkheid, zijn menselijkheid, tegemoet te komen. Dit is zoals in het sprookje van Assepoester waarin de pompoen met de zeven muizen worden tot een koets met paarden. Er moet mee gewerkt worden. De Barthiaanse theologie heeft deze Assepoester achtergrond. De mens moet leren hierin zowel het nee als het ja te aanvaarden. Elk mens zal een ja en een nee in zich horen. Dat is de theologie van Barth. Dat is de Bazelse reformatie. Dat was een 1900se reformatie. Willen we het geheimenis van Calvijn draaien, dan moeten we tot deze Barthiaanse reformatie komen.

Ook het geloof krijgt een hele andere definitie in Barth’s theologie. Het geloof is datgene wat gedaan moet worden en wat door niemand op een natuurlijke manier gedaan kan worden. Geloof is dus het absolute nederige in de theologie van Barth. Het geloof is het aanvaarden van het ja, het nee, en het raadsel. Het geloof is het aanvaarden van de paradox en de diepte ervan.

De mens is geen persoon. Alleen God is een persoon. God heeft alleen zichzelf uitverkoren. De mens, die niet bestaat, slaat zijn hoofd stuk tegen dit raadsel. Het is de theologische kerncentrale van Karl Barth. Het is dialectisch. Het gaat hier niet om dat iemand op een kruispunt een weg moet

kiezen, maar onder ogen moet komen dat hij uit een laag deel en hoog deel bestaat, en dat hij moet ontwaken tot het hogere deel. Alles is al gebeurd. Dat is de ontwaking van het geloof. Het is niet de rechtvaardiging op zich, maar komt het alleen onder ogen. Het is het lege kanaal, niet de afwezigheid van kennis zoals in het valse religieuze geloof. Barth stelt dat geloof in vele vormen komt, en dat het in het centrum kennis en begrip is. Maar er is ook een omtrek. Geloof is totale nederigheid, stelt Barth. Er is dus geen hoogmoed in geloof, en alhoewel er wel hoogmoed kan zijn leeft het geloof daar langsheen. De tubes van geloof hebben dus omleidingen. Het is een pad er doorheen.

Geloof, als leegte dus, zoals in het Engels Faith dichtbij Void ligt, leegte. Leegmaking is dus noodzakelijk, ook voor het toetsen. Het leegmaken van het zelf. De mens moet zo loskomen van zijn eigen werken. Dan alleen is geloof het kennen en begrijpen. Geloof kan al snel corrupt worden als het een verkeerde richting krijgt, dus de mens moet hier erg oppassen. Geloof is het pad van Bethlehem tot Getsemaneh, door de Jordaan, het pad van boetvaardigheid waar je nergens je hoofd neer kunt leggen, en Geloof komt uiteindelijk aan op Golgotha, hangende aan het kruis, stelt Barth. Geloof is arm en hongerig, en Barth zag het verhaal van Jezus als een beeld daarvan. Dit is ook hoe de boom geplant aan waterstromen groeit tussen hemel en aarde.

hoofdstuk 48 Karl Barth en het herstel van de Uitverkiezings-machine

Zoals gezien pakt Karl Barth alle christelijke en gereformeerde termen en geeft er een andere betekenis aan. Die beschrijft hij uitgebreid in de KD, de kerkelijke dogmatiek, die uit vier hele grote delen bestaan, die ook weer onderverdeeld zijn. Hij schrijft paradoxaal, dialectisch, en het is dus voor meerdere interpretaties vatbaar en moet ook uitgewerkt worden. Ik heb er al heel lang over willen prediken, maar het was de tijd er nog niet voor. Er moest eerst een goed fundament voor zijn. Ik heb hetzelfde als Karl Barth gedaan met Calvijn en de reformatie, namelijk andere, diepere

betekenissen gegeven aan de termen, opdat er doorgang zou zijn. We spreken dus van dit proces : van Calvijn tot Barth, wat dus ook neerkomt op : van Dordrecht tot Bazel. We kunnen niet zomaar kriskras deze dingen doen, want we hebben te maken met theologische kernenergie, in een zwaar beveiligde theologische kerncentrale. Wie hier dus te licht over denkt : Houd je er alsjeblieft niet mee bezig. Dit is alleen voor mensen die beseffen dat de geestelijke strijd zich op het terrein van de systematische theologie bevindt. Aan Karl Barth ontkom je dan niet, zoals je ook niet ontkomt aan Calvijn.

Barth noemt de Heilige Geest : de hemelse zelfverklaring. Waarom zijn er altijd drie personen geweest in de theologie van de voorouders ? Dat is heel belangrijk, want het gaat niet buiten het hemelse zelf om, want dan zou het slechts projectie zijn, afschuiverij. De Heilige Geest is dus de agent die dat in de gaten houdt. Anders zou het luiheid zijn. We moeten immers als eerste een kanaal zijn, een leeg kanaal, wat Barth het Geloof noemt. Deze buizen lopen ook overal door het theologische systeem, de theologische electriciteits-centrale. En mensen, houd dit goed in de gaten, want als je zomaar te vol bent van jezelf, en het staat allemaal zomaar op zichzelf, zonder kennis, zonder toewijding aan het hogere, dan wordt het zaakje corrupt, raakt het verstopt. Veel zelfverwezenlijking vandaag de dag is gewoon een ego-trip. Het begint met zelfverloochening, het Geloof, in Barth’s theologie. Een kanaal op zich zijn is niet voldoende, want de mens moet het hogere ook worden en zijn, in de paradox, in de dialectiek, om zo te kunnen bestaan. De hemelse zelf-factor en zelf-indicator, de zelfverklaring, is waar de Heilige Geest voor staat. Die hemelse Agent moet er dus wel zijn, zodat de mens niet gaat lopen sjoemelen, en de Heilige Geest wijst altijd op God, op de Kennis, dus de Heilige Geest, het Zelf, mag niet totaal op zichzelf staan, maar heeft de Hogere Kennis nodig, en moet dat ook worden en zijn, als de voltooier en volle waarheid. Als de mens dus afdwaalt in projectie spelletjes, of ego-trips, dan krijg de mens een duw van de Heilige Geest, de hemelse zelfverklaring. Het zijn belangrijke shockers in de buizen.

Barth stelt dat de Heilige Geest niet de geest van de mens is, maar van God en God Zelf. De Heilige Geest komt voort vanuit God, en de Zoon, en verbindt dan ook God en de Zoon. Dat is weer de hemelse gezinsstructuur, en we kunnen dan stellen Moeder en Zoon, en daartussen ligt het Zelf, de Heilige Geest. Daarvoor heb je dus Geloof nodig, oftewel de ontlediging, de nederigheid, de zelfverloochening. Maar het Zelf zomaar op zichzelf laten bestaan in alle letterlijkheid is dus levensgevaarlijk. Vandaar dat we telkens weer terugkomen bij de theologie, bij de godsdienstwetenschap en moeten beseffen dat het daar toch moet gebeuren. De Heilige Geest is degene die het hemelse Zelf bevestigt aan de mens. Door dit wonder ontstaat het Woord. We

spreken dus over het Kennis-Zelf, en niet zomaar zelfgerichtheid. De Heilige Geest, het hemelse Zelf, wijst altijd op de hemelse Kennis. In die samenwerking, op die brug, ontstaat het Woord.

De Heilige Geest herinnert dus aan de eigen verantwoordelijkheid, zonder af te doen aan het Geloof, aan de zelfverloochening. Dat is de paradox. De Heilige Geest bevestigt en bekrachtigd juist de zelfverloochening, het Geloof. Ga je daarin mis : Jammer dan. Het eindigt in onbestaan. Het menselijke zelf bestaat namelijk niet. Het ego is de illusie van de zonde.

Het gaat dus om de barthiaanse en neo-barthiaanse betekenissen van het geloofsgoed van de voorouders, om het functie en waarde te geven, anders gaan we erdoor te gronde. Het ligt te sterk in ons wezen. Het is te diep en fundamenteel. Het is de hartslag van de mens. De rivieren zijn te sterk, maar de mens heeft hemelse stuwdammen en kanaliseringen nodig.

We mogen de invloed van Karl Barth niet onderschatten. Het ligt aan de basis van de huidige samenleving. Het moet daarom wel uitgewerkt worden en gepredikt. Er moet een goed commentaar op komen. Daarvoor is het nu de tijd. De kerkgeschiedenis gaat door bedelingen. Het moet richting krijgen, en fundament. Dingen gaan niet meer weg, maar betekenissen kunnen veranderen. Daarin is de paradox dus belangrijk. Het Egyptische Moeder Dodenboek spreekt van de oprichting van een drievoudig snoer, als de mens door het dodenboek tot de ondergrondse nederzetting van de oude moeders gaat waar de armoe is geheiligd. En het snoer zou gaan bewegen om heil te brengen. De hemelse Moeder (God), de Zoon en het hemelse Zelf (de Heilige geest), zijn de hemelse drie-eenheid. Geloof, zelfverloochening, zou dan de vierde zijn, tot een viereenheid, en Genade, de hemelse Wil en Werken, de vijfde, tot een vijfeenheid. Geloof is dus belangrijk als de zelfontlediging. Zo werkt de barthiaanse en neo-barthiaanse kerncentrale.

De Heilige Geest, het hemelse Zelf, maakt de mens levend tot de levende kennis van de hemelse werken (Genade, vgl. genadegaven), en doet de mens ontwaken tot het geloof, de ontlediging,stelt Barth. Daarin is ook altijd de hemelse afstand aanwezig, want God is het totale andere, wat de paradox inhoudt. Niemand kan er dus zomaar mee weghollen in deze kerncentrale. Niemand kan het zomaar even wegstellen. De hemelse afstand, het totaal anders zijn van God, bewaakt alles. God is en blijft de Onbekende, de Ongekende, en de Verborgene, en staat altijd weer haaks op de mens, dialectisch. In de Genade, wat dus niet zomaar de westerse evangelische genade is voor de duidelijkheid, is dus de leiding, de richting. In de paradox, in de dialectiek, kan dus zeker het vleselijke, het menselijke, het niet verdienen, maar het geestelijke, hemelse dus wel, en daar reageert God op. Die paradox komen we ook vaker in de bijbel tegen, zoals bij het oordelen : niet

door het vlees, maar wel door het geestelijke, het hemelse. En die paradox is er ook in het omgaan met de doden. Het westerse heeft alles eenzijdig gemaakt, door gebrek aan vertaling, en daarom moest Karl Barth komen met de dialectiek. De dialectiek was er al in de filosofie bij Fichte, Kant en Hegel, de Duitse verlichtingsfilosofen, en oorspronkelijk komt het uit het Egyptische dualisme.

Karl Barth voorzag wat gevaren van het ‘zijn’, en stelde dat het ‘zijn’ niet losgekoppeld moest zijn van het hemelse werk. Het moet dus een werkwoord zijn. Hij stelde dat het ‘zijn’ ook ‘het werk’ is. Daarin heeft het zijn identiteit, in de hemelse industrie. Het Zelf is dus ook een werkwoord, zoals ze weleens zeggen : ‘De Heilige Geest is God in werkkleding’, en is daarom onlosmakelijk verbonden aan de Genade, de wil en werken van God. Er is altijd dit nauwe verband geweest tussen de heilige Geest en de geestelijke gaven (genade gaven). De kerk is dan datgene wat plaatsvindt wanneer God bepaalde mensen laat leven als zijn kinderen en zijn werkers, als getuigen (gelovigen) van deze dingen. Barth stelt dat dit de eerste vruchten zijn. Dat is dus een hemelse kerk, God zelf, want de mens bestaat niet. Het is dus archetypisch. De Kerk, het hemelse gezin, is de hemelse uitverkiezing, de zesde, tot een zes-eenheid. Zoals we zagen is de hemelse Uitverkiezing het heilige Toetsen. De mens is kapotgemaakt en getraumatiseerd door de menselijke uitverkiezing, en daarom moet de Uitverkiezing hersteld worden. We hebben het over de Heilige Uitverkiezing, het herstel van de uitverkiezings-machine, de hemelse uitverkiezing. Zo wordt de gehele zes-eenheid hersteld. Het heilige toetsen is zowel de uitverkorene als de uitverkiezer. Het is dus een systeem van toetsologie. Dat is wat theologie in diepte is. Alles staat of valt met de hemelse uitverkiezing. Het is altijd iets groots geweest en iets paradoxaal. Hoe heerlijk zal het zijn als je de ware uitverkiezing in je hart ontvangt, en zowel het ja als het nee mag aanvaarden.

De Uitverkiezing, de hemelse kerk, is de Moeder van God, zoals zij ook genoemd wordt, de Moeder van de Moeder. Hierin vinden wij de bron van het bestaan van God, zoals Barth het al stelde, dat God zichzelf heeft uitverkoren. Door deze uitverkiezing bestaat God, maar de mens bestaat niet. Alleen God is uitverkoren, en alleen het hemelse zoonschap is uitverkoren. God staat haaks op de mens. Dat is dus de paradox, de dialectiek. Er is geen leven en bestaan buiten God, buiten de hemelse Uitverkiezing. De valse uitverkiezing bestaat dus niet, en is dus ook niet uitverkoren. In die zin bestaat alleen maar het hemelse werk, en de hemelse werker (de Genade, de genadigen, genadevollen, de begenadigden).

hoofdstuk 49 het 1978-1979 knooppunt van de menselijke ziel

Ook van belang is dat de alverzoening een kwartslag draait. Er is ook een heilige alverzoening, maar die heeft een hele andere betekenis. Dit is een insectisch en majesteitelijk mysterie wat de derde en vierde alverzoening wordt genoemd in de Egyptische bijbel. De Anubis bijbel van de tweede bijbel heeft het ook nog over een vijfde alverzoening. In insectische geschriften worden ook nog over meerdere alverzoeningen gesproken. Het betekent dat in een ieder de goede bron zich ontwikkeld, ongeacht de keuze van de persoon, want het is iets diep van binnen, en het zal tot een hoger niveau komen. Het goede blijft zich dus door ontwikkelen, in ieder mens, en ieder dier, in alles. Het is dus nauwverbonden met de heilige uitverkiezing. De heilige uitverkiezing is de heilige boom, en de heilige alverzoening is het hemelse vuur waarmee de boom in brand staat (vgl. brandende braamstruik), en dit is het insectische. In de insectische geschriften draait de hemelse alverzoening heen om het mysterie van de gifbeker.

Werken aan de tijdlijn in je, het andere, diepere betekenissen gaan geven. Laat het niet zomaar renteloos liggen. Pot het niet op. Zoals Karl Barth het zei : ‘Het ‘zijn’ is het ‘werken’, opdat je niet in al te lui existentialisme terecht zou komen. De gifbeker wijst terug op Socrates en was ook een onderdeel van het kruis. Het wijst terug op de hof van Eden (of Edom in de liturgische Ge’ez taal van Ethiopie, Edem in de septuagint), wat dus iets dualistisch is, dialectisch. 1978 was het jaar van de Socratische gifbeker in het massa-vergiftigingsverschijnsel van Jim Jones. De wereld is bewust of onbewust nooit te boven gekomen van deze shock. Het zit nog steeds diep in de aderen van elk mens. In 1979 ging de boom branden. De insecten zijn voor de psycho-analyse. 1979 was dus een paradijselijke situatie, een beeld van de heilige alverzoening, maar het had zijn eigen slang. Daarom moet er gewerkt worden met deze jaren. Het geheimenis moet ontrafeld worden.

Bestudeer 1979, want het gaat niet zomaar weg, het lost niet zomaar op. Doe er psycho-analyse op, om 1978 te kunnen ontstijgen, de algehele vergiftiging van de collectieve menselijke ziel. De mens liep vast in 1978, en zit nog steeds in deze knoop. Die knoop ligt in je eigen aderen. 1978 is een deel van je, en daarom heeft de mens 1979 nodig, en moet de mens ook de knoop van 1979 ontwarren, want ook 1979 is een potentieel gevaar als de mens er niet mee werkt. Het zijn tikkende energetische tijdbommen in de diepte van de ziel van de mens, van elk mens. Dit moet gebeuren in de jarologie.
De mens moet loskomen van de rigil kentse siamese alverzoening, wat een massa vergiftiging is. De mens moet ervan afkicken.

De heilige alverzoening : een van de grootste en belangrijkste mysterien in de onderwereld. Om los te komen van alledaags drama en van mensen die het in jouw ogen helemaal hebben verprutst en waar geen land meer mee te bezeilen is. Er is wat diepers in hen, wat zich doorontwikkeld, iets goeds. Alle dingen werken mede ten goede. Dat is wat de ware alverzoening is.

Het blijft zich doorontwikkelen. Het is iets insectisch. De insecten vormen alles om, van binnenuit. Niets zal hetzelfde blijven.

Zijn we klaar voor dit verschijnsel en mysterie ?

Waar denken we aan als we aan 1979 denken ?

Aan de tsunami in Frankrijk ? Aan Harrisburg ? Aan het wederom naderen tot Jupiter door de ruimtesondes Voyager 1 en Voyager 2 (na het veel dichterbij naderen tot Jupiter door de ruimtesondes Pioneer 10 (1973) en Pioneer 11 (1974) ? Aan de Iraanse Revolutie in Iran die de geestelijkheid aan de macht bracht door het afzetten van de sjah ? Het land werd toen tot een islamitische republiek onder de geestelijke leider ayatolla Khomeini. Was het een profetisch teken ? Natuurlijk had het zijn eigen dictatuur en ging het niet goed op sommige punten, maar het land was van een zwaar tirannieke monarchie die marteling niet schuwde overgegaan tot, alhoewel vaak vleselijk, een theocratie. Er was een nieuwe tirannie gekomen. Christenen waren hun leven niet zeker. De Iraanse vluchtelingen kwamen ook naar ons land, want bij mij zat er een in de klas op de bijbelschool. Als er vleselijke scheidingen tussen kerk en staat zijn, dan zijn er ook vleselijke eenheden van kerk en staat. Uiteindelijk moet er een neo-barthiaanse theocratie zijn, in de mens zelf, die bereikt kan worden door de psycho-analyse op het 1978-1979 mysterie.

Of denken we bij 1979 aan de anthrax uitbraak in Rusland ? Het was genaamd het Sverdlovsk lek, een ongeluk in een geheime militaire basis van de koude oorlog voor biologische wapens. Sverdlovsk, of zoals het nu heet : Jekaterinenburg (Jekaterinboerg, Russisch), wordt ook wel de poort tot Siberie genoemd.

Het is niet zomaar geschiedenis. Het zijn vloeistoffen, giffen, die nog omgevormd moeten worden, aan het kruis, door de insecten. De boom (uitverkiezing) moet branden in het hemelse vuur (alverzoening). We zien bovenstaande het volgende :

Tsunami in Frankrijk : het liberalisme werd een halt toegebracht.
Theocratie in Iran : het monarchistische liberalisme werd een halt toegebracht
Anthrax in Rusland : psycho-analyse op het communisme, als heenwijzer naar de alverzoening

Ga 1978 en 1979 in je voelen, ga er vat op krijgen.
Het is een portaal tot een nieuw belevingsspectrum.
De mens kwam in 1979 tussen twee vuren in te liggen, want in 1980 was er de verschrikkelijke moord op John Lennon. En laat niemand zichzelf voor de gek houden : we stierven allemaal een beetje op die dag.

hoofdstuk 50 karl barth en de dystopische theologie

In de theologie van Barth is de Heilige Geest degene die aan het hemelse zelf doet herinneren en het hemelse zelf openbaart en doet begrijpen. De Heilige Geest brengt het bewustzijn van het hemelse zelf. We kunnen stellen dat de uitverkiezing wordt uitgebeeld door het communisme, en de hemelse alverzoening, wat dus geen vleselijke alverzoening is, wordt uitgebeeld door het socialisme.

Krijg je jarologie op orde, de wetenschap van de ontraadseling van de jaren.

Ik zag de Geest van Karl Barth, de Heilige Geest in zijn theologie, het zelfbewustzijn, de zelfkennis. Ik was in mijn werkkamer en het verscheen achter me boven de kast. Het was als de Barthiaanse David. Het verscheen als een Engel, geheel in wit, wit haar, witte klederen en witte vleugels, witte aureool om het hoofd, als een soort Garuda vogel, maar ook als menselijkheid, als de hemelse mens.

Die nacht in een droom begon de hemelse mens tot mij te spreken, als een soort Barthiaanse Aaron, Orion, die Mozes hielp bij de exodus. Karl Barth was een psycho-analyticus op het christelijk geloof, maar er moet ook psycho analyse op de jaren komen. Het moet neo-barthiaans met elkaar gaan samenwerken.

1979 : Iran werd bevrijd van de sjah en van zijn geheime politie, de gevreesde ‘Savak’, die politieke tegenstanders oppakte en martelde. Er was sprake van een groeiende kloof tussen arm en rijk, tussen de massa’s en de elite. Er kwam nu een geestelijk bewind, maar dat had zijn eigen tirannie. Ook kwam Saddam Hussein in 1979 aan de macht. In 1980 begon de oorlog tussen Irak en Iran. Irak viel Iran binnen, omdat Irak vreesde dat de Iraanse revolutie zou overwaaien tot Irak. Irak zette gifgas in, chemische en biologische wapenen. Er waren tienduizenden Iraanse kindermartelaren. 1979 was dus ingesloten door de gifjaren 1978 en 1980, en was zelf ook min of meer een gifjaar. De mens leefde in een gifthriller. In de droom was ik in 1979, en ik moest ergens onder een gebouw waar trappen naar beneden gingen, en daar stonden militaire standbeelden van 1980. Ik kreeg toen een pakket explosieven waarmee ik zo’n standbeeld moest opblazen, en toen was er een portaal geopend naar een diepere wereld onder de grond, om zo uit de gifthriller te komen. 1979 was daartoe het portaal. De mens moet dus zowel ontsnappen aan 1978 en aan 1980, om zo door het 1979 portaal te komen tot de ondergrondse wereld.

Ik zag de zoon des mensen, maar ook de moeder des mensen, en toen haar baarmoeder, die diep in me was. Het hemelse zoonschap is een werk, dus het staat niet zomaar op zichzelf. (1) Het staat dus niet los van de genadewerken. Genade is ook een werk, wat verder niets te maken heeft met vrije gave en vrijblijvendheid. De wedergeboorte is ook en werk. Zelfs de hemelse rust is het werken, want het werk geeft de hemelse rust, dat zit erin verborgen.

De tandartserij is levensgevaarlijke plastische chirurgie in het menselijk bot (gebit) waar de mens eens van wakker dient te worden. Chemisch auto-gebruik dient teruggedrongen te worden, en het vakkenpakket voor kinderen moet veranderd worden. Kinderen moeten eerst doordrongen worden

van het geestelijke. Denk aan vakken zoals Toetsologie, Ethiek, Jarologie, Kruisologie, enz. Zoals het nu is zijn kinderen veelal opgebouwd door de bouwstenen van vermoorde dieren door het vlees wat zij eten. Dat geeft zware psychologische oorlogen, want de energie van het dier heeft geen rust, en bevindt zich deels in het kind. Het kind is dus opgebouwd uit een mengsel tussen zijn eigen energie en de energie van het dier, zelfs lichamelijk, dus dat geeft enorme psychische problemen, voor zowel de ziel van het dier als kind. Hier komt ook pestgedrag uit voort, omdat de dierenziel groepen tegen elkaar gaat opjutten. Ook de zielen van de families van de dieren doen hieraan mee. Dat zijn dus psycho-chemische oorlogen. Het dier wil loskomen van het kind, maar kan dit niet omdat het verankerd ligt in de cellen, waardoor de dierenziel een enorme haat ontwikkeld. Het is een situatie van zware marteling, voor zowel dier als kind. Daarom zullen slagerijen afgeschaft moeten worden, en zal de mens moeten overgaan op een plantaardig dieet.

Dat is allemaal heel gecompliceerd, maar dat moeten de kinderen eerst leren. Dierenzielen zitten in het bloed van kinderen die vlees hebben gegeten, en die dierenzielen moeten shamanistisch uitgeleid worden, tot het licht, om problemen te voorkomen. Dat is positief excorcisme, het vrijzetten van opgesloten zielen, in dit geval dierenzielen.

Het is een beetje een William Burroughs achtige wereld geworden (Naakte Lunch, de Wilde Jongens), een misantropische dystopie. Dan is er behoefte aan dystopische theologie om er doorheen te komen. Het houdt niet de schone schijn, maar zegt het hoe het is. Overal zie je de mensen de illusie van zonde oproken, diepe naalden in de aderen, veel geweld, bloed en sperma. Het is een fabriek. Hoe ontsnap je eruit ?

----

voetnoten :

(1) – (vgl. KD IV, paragraaf 64)

hoofdstuk 51 van kruis tot ketting

Psalm 1 is een fallische psalm : de boom geplant aan waterstromen kan ook vertaald worden : de paal geplant aan zaadstromen. Toch is het dichterlijk. Welzalig de man die niet wandelt in de raad der goddelozen : welzalig is ook ‘geleid’ in de Hebreeuwse worteltekst (asar), en ‘man’ is in het aramees ook de fallus, dus de geleide fallus, de doorboorde, besneden fallus die voortgetrokken wordt op het goede pad. Het goddeloze wordt geofferd, weggesneden, en het goede zal opstaan en vrucht dragen. Dat is dan een Freudiaanse uitleg die ook veel dichter bij de grondtekst en worteltekst ligt.

De fallus heeft in het aramees ook de betekenis van het vlees, en deze is doorboord, gekruisigd dus, omdat het vlees gekruisigd moet worden, besneden. Psalm 2 is ook een fallische psalm, want de goddelozen, het vlees, oftewel de fallus, woedt, en wil juist de geleide banden afwerpen. Het vlees geeft zich niet zomaar gewonnen. Het aramees zegt dat ze door een ketting in toom worden gehouden, en ze zullen doorboord worden met een scherpe pin.

Psalm 3 is ook een fallische psalm. De kracht (sn) van het vlees wordt gebroken in het aramees, waar er ook wordt vertaalt : de tanden worden gebroken, van de vijand. Het hoofddeel, het eerste deel, het beste deel (het hoofd, de fallus) wordt dan in het hebreeuws opgericht en geofferd.

hoofdstuk 52 karl barth – heraut van de ragnarok

Romeinen 15:1 zegt dat wij die sterk zijn de gebrekkigheden van de zwakken moeten verdragen en niet onszelf behagen. Barth stelt dat die sterkheid voortkomt vanuit de krisis, het kruis. Hij heeft het over een brug van stenen waar we maar met een voet op kunnen staan en voor maar een seconde. Dat is zijn beschrijving van het smalle pad, en er is een afgrond aan beide zijden. In die zin zijn de sterken ook de zwakken. Het gaat om het zwak zijn met de zwakken, stelt Barth. De zwakken denken niet dat ze zwak zijn. Hun zwakheid ligt in hun veronderstelling dat ze sterk zijn. Dat is dus het paradoxale ervan. Barth legt als een dokter de vinger op de zere plek. Hij stelt dat wij datgene moeten dragen wat zij niet kunnen of niet willen dragen. Uiteindelijk moet je dus tot de conclusie komen dat je helemaal alleen op de muren staat. Dat is de typering voor de wilde jongens, dat ze helemaal alleen zijn overgebleven, dat de rest allemaal is weggehold, net zoals in het Kate Bush nummer ‘All the love’. Je staat alleen aan de poorten.

Barth stelt dat in de laatste crisis er maar één poort is, dat de andere wegen allemaal geblokkeerd zijn. In die zin verlies je dus jezelf, speel je niet meer mee. Dat is dus ook een beeld van de heilige gebondenheid. Maar we zouden pas echt het verliezen als we onszelf nog wilden laten gelden.

De mens moet zich ook niet zomaar overgeven aan allerlei sexuele drangen, zelfs niet in het huwelijk, want het vlees wil zich ook voortplanten. Het vlees geeft ook die drangen, zelfs in een relatie. Het wil niet zeggen dat als je een partner hebt dat dan de kust vrij is. Juist dan begint het pas, en het vlees zal er alles aan doen om het werk van de gnosis, van God, in je te doven, juist door dit soort dingen, door een siamees van je te maken. Zomaar sexualiteit is niet vrijblijvend. Als je toegeeft aan het vlees betaal je een hoge prijs. Het gaat niet om het wel of niet, maar om het hoe en wanneer, oftewel de logistiek. ‘Welzalig de man die niet wandelt in de raad der goddelozen,’ zegt psalm 1, maar ‘welzalig’ betekent in de hebreeuwse wortels ‘geleid’, dus eigenlijk staat er in de worteltekst : ‘Geleid is de man die niet wandelt in de raad der goddelozen.’ Dat is geleid worden op een smal pad tussen twee ravijnen in. Velen zijn aan de drugs van een relatie en denken dat alles wel kan en mag, altijd, en dat is gewoon een leugen van het vlees, want ook in een relatie dien je geleid te worden en op je hoede te zijn, want het vlees wil ook overnemen in een relatie en de profetische zintuigen uitdoven. Het is als het besturen van een voertuig : Als je niet oppast kunnen er grote ongelukken ontstaan.

Het wordt vele christelijke jeugd met de paplepel ingegoten : ‘Als je getrouwd bent, dan mag je sexualiteit hebben,’ en het wordt zwaar geromantiseerd, als een soort sexueel luilekkerland waarin

je al je lusten kunt botvieren wanneer je maar wil. Ook in een relatie dien je discipline te hebben en te beseffen dat overdaad schaadt, want anders wordt je een siamees en dan heeft de vijand je.

De mens zit nu nog in een kokon van de valse vleselijke moeder, en die wil zich ook door de mens voortplanten, of die nu getrouwd is of niet, en die valse moeder werkt dan ook door de partner heen waar ze maar kan, waar er gaatjes zitten, waar er lekken zijn. Die valse vleselijke moeder heeft zich lopen installeren in de mens door satanic ritual abuse, SRA, door bijvoorbeeld de tandarts-industrie, de psychiatrie en de voedsel-industrie : gedwongen dit, gedwongen dat. Het kind moet vlees eten, het kind moet vullingen (gevaarlijke plastische chirurgie in het bot/gebit) enz. enz. Buiten is niet zo gezond als ze zeggen want de lucht hangt vol met auto gassen en fabrieks gassen, noem maar op, die de mens langzaam wurgen. Allemaal SRA.

Mijn God, welke kant moeten we dan op ? Of moeten we het dan weer houden op wat Peter Hammil zong in 1971 in het pawn hearts album : ‘Welke andere keuze hebben we dan te sterven ?’ of ‘Welke andere keuze hebben we dan te leven ?’ In theologische kringen is er al tijden het strijdveld om Calvijn en Barth. Daar zijn de bronnen, daar moet iets gebeuren. Oftewel : De mens moet klaarkomen met zowel de reformatie van 1500 en de reformatie van 1900. Dat is een hele opgave. Hoort de mens deze profetische roep ?

In zijn Romerbrief noemt Barth Christus de Krisis, die voortdurend op ons sterk zijn inslaat, en die ons sterk maakt, maar die ook leidt tot de zwakken en tot zwakheid, allemaal voor de glorie van God. En God is de Onbegrijpelijke, de Onbekende, en Ongekende in de theologie van Barth. Niet iets om in je broekzak te hebben, niet iets waarmee je kunt opscheppen, niet iets waarmee je populair kunt worden. Teveel tegen de hemel aantrappen en tegen theologie kan dus ook heel goed van het vlees zijn en het ego om niet gestoord te worden in de ego-trip, niet gestoord te worden in het drugsgebruik, van bijvoorbeeld luilekkerland relaties. Sommige mensen hebben relaties als een pakje smarties per dag. Sommige mensen roken zich er helemaal kapot mee. Ook daarin moet je dus discipline ontwikkelen, hetzelfde als je omgang met geld. Dat is de relatiologie. Het kan je de nek kosten als je je daar niet in oefent.

Veel christenen, met name ook de evangelische christenen, wachten op de wederkomst, en dat wordt ook veel jeugd met de paplepel ingegoten in die wereld. Maar laten we goed beseffen dat de ware wederkomst ‘inzichten’ betekent.

De vrijheid van de mens, van het westerse denken, heeft de mens zijn nek gekost, in gebondenheid gebracht, want diezelfde vrijheid beoefent de vijand op hem. De mens denkt vrij, dus het systeem wat op hem drukt doet dit in alle vrijheid. Het liberalisme is de galg voor de mens, en Barth stelt dat Christus de crisis is van vrijheid en onthechting, wat een hele paradoxale uitspraak is. Barth stelt dat de concrete vrijheid de mens zwakker heeft gemaakt dan de zwakken. (Romeinen 14) De ware zwakken zijn degenen die zichzelf hebben laten drukken in posities waarin ze anderen kunnen oordelen. De waarlijk sterke man weet dat alleen God kan oordelen, en niet de mens. God is daarom dichterbij de monnik dan bij het zelfverzekerde protestantisme. Barth stelt dat als we opgerezen zijn tot de hoge plaatsen van kennis en op hetzelfde moment dat we dit doen niet weten hoe weer af te dalen, dan zijn we dwazen. De ware sterkte, stelt Barth, is jezelf niet opdringen. Natuurlijk kan dit ook weer heel tricky zijn, want onverschilligheid kan op de loer staan, en gebrek aan empathie, en dan wordt je weer vleselijk sterk, en zo kan dat ook zijn met stilte. Er zijn mensen die zo overmatig stil zijn, niet opspreken wanneer anderen worden onderdrukt, dat ze hierdoor vleselijk sterk zijn geworden in harteloosheid. Het eenlingenschap kan maar al te makkelijk leiden tot de cocaine van exclusieve ego-trips waarin zij de enige zijn in de bus. Ikke ikke ikke en de rest kan stikke. Loner wolves zijn dus vaak ook weer de devouring wolves, die leven van schapenvlees, en hun eenlingenschap is gespierd geworden in gewetenloosheid. Zij die niet hun mond open doen als hun broeder onderdrukt wordt zijn de volgenden die onderdrukt gaan worden.

Veel stilte vandaag de dag is dus akelig en naargeestig. Ook die moet vandaag de dag getoetst worden. Al die stille mensen. Wat is die stilheid ? Spreken is zilver, zwijgen is goud, maar toetsen is diamant. Een hart hebben is platinum. Er ligt nog zoveel bedriegerij op de loer. Barth stelt : Zet er maar een groot vraagteken bij : bij vrijheid, bij sterkte, en je zou dat ook bij stilte kunnen doen. Waarlijk sterk zijn betekent dat je betrokken raakt bij die allesbeslissende krisis waaraan niet ontkomen kan worden, en dat je niet meer voor jezelf leeft. Veel valse vrijheid, valse sterkte en valse stilte heeft dat kruis van zich afgeworpen. Barth stelt dat je niet zomaar voor jezelf kunt sterven, maar dat je voor God moet sterven, oftewel voor de ander. Als je aan jezelf sterft zonder die gevoeligheid en betrokkenheid, vergeet het dan maar. Er wordt voor van alles en nog wat gestorven vandaag de dag : voor geld, voor carriere, voor status, voor macht, enz. enz. Goed om dat dus te toetsen waar je eigenlijk voor sterft.

Al die superioriteit die mensen over anderen veronderstellen is twijfelachtig, stelt Barth. Er is helemaal niets gevestigd. Elk oordeel dat gemaakt is op psychologische en biologische basis is fragiel en onzeker. Ook al het scepticisme hierover is fragiel, stelt Barth. Alles is onderworpen aan het hemelse oordeel. De mens moet zichzelf niets inbeelden. Wanneer de mens de ander oordeelt,

dan valt hij in veroordeling. Dan heeft hij een afgod opgericht van God’s wraak. Maar de mens heeft bewijs nodig. Waar is het bewijs ? Daarom kunnen we stellen dat er getoetst moet worden, en toetsen kun je leren. Het is misschien wel de meest genegeerde wetenschap. De mens heeft er allemaal protserige dingen overheen gebouwd, maar al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt hem wel.

De sterkte van de sterken is daarom geconfronteerd met een ijzeren barriere, stelt Barth. Het is de krisis van de vrijheid, en dan moet de mens leren te komen tot hemelse vrijheid. De krisis moet dan herkend worden als het hemelse dat nederdaalt. Zo niet, dan is de mens onder oordeel. Veel zogenaamde reformatie ziet Barth dan ook als een Titaanse opstand.

‘Iedereen gelijk onder God,’ is waar het op lijkt soms in de theologie van Barth, want God reikt dan juist ook weer uit naar de zondaren, de diepst gevallenen, en daarom is zijn theologie dan ook semi-communistisch te noemen hier en daar, of hemels communistisch. Ook komen er dus soms neigingen tot een soort semi-alverzoening opzetten in zijn werk, hemels socialisme dus. Hoe dan ook spreken we van een duidelijk systeem, bovenaards en buitenaards, wat eigenlijk helemaal niet zo duidelijk is, en wat ruimte overlaat voor vele interpretaties, zoals elk werk. Het is van belang in de diepte van het semi-calvinisme, ook dit systeem te leren kennen.

De reformatie, Barth en Calvijn : titanenstrijden. Het zijn de reuzen en de goden met elkaar in oorlog, zoals in het Ragnarok. Ook zijn het de boeren-oorlogen : de boeren tegen de indianen. De wilde jongens proberen stad en platteland te ontvluchten om tot de bossen te gaan, zoals ook in het tweede bijbelse verhaal van de Bibelebonse Bakker (de bibelebonse pap). Alles is bruikbaar, in de juiste mate, in de juiste vorm en verhouding, op het juiste tijdstip, in de juiste richting. Geen wapen wordt onberoerd gelaten. Ze zeggen weleens : ‘Het doel heiligt de middelen,’ maar wat is het doel ? Er zijn rechtse calvinisten, linkse calvinisten, volle calvinisten en semi-calvinisten, en er zijn ook rechtse barthianen, linkse barthianen, volle barthianen en semi-barthianen, en ze zijn allemaal met elkaar in titanenoorlogen. Welke kant moeten we dan op, of loopt hier alles dood en vast ? De uitverkiezing, stelt Barth, is God die zichzelf verkiest, maar er zijn zoveel goden, ook barthiaanse goden. Er zijn zoveel afgoden. Vandaar ook de godsmoeheid, maar er is zeker ook een mensmoeheid, dus we kunnen niet zomaar zeggen : we stoppen met theologie. Vandaar dat we verder gaan met dit probleem, deze krisis, deze titanenkrisis. We zitten er middenin. Kijk om je heen. Het is zo profetisch : Boeren die de snelwegen blokkeren. Welke wegen blijven er nog over in de krisis ? Waar is nog ergens een weg ? Vele wegen worden afgebroken, veel oerwoud wordt ook verwoest voor snelwegen. Het is een grote chaos. De wereld roept om een nieuwe theologie, een

nieuwe reformatie. Of was die er al geweest en werd er gewoon niet opgelet ? Vandaar dat we weer de aandacht richten op de reformator van de jaren 1900 : Karl Barth.

Ragnarok is overal om ons heen, in volle gang. Wie een oog heeft die ziet, wie een oor heeft, die hore. Reuzen in gevecht met goden. Reuzen die tijdenlang opgesloten hebben gezeten. Contexten tegen hierarchieen. Bijzaken tegen prioriteiten, in deze ragnarokse Krisis, om het beste naar boven te brengen op alle fronten.

hoofdstuk 53 karl barth en de zwarte markt van oorlog

De Romerbrief van Barth sloeg begin twintiger jaren van de jaren 1900 in als een bom, en al eerder in Duitsland met eerdere versies. Hierin stonden de marsorders voor de strijd voor die eeuw en de eeuw daarna. Niemand ontkwam eraan. In intellectuele kringen was het het gesprek van de dag. Er was een nieuwe reformatie gekomen, met voors en tegens, maar niemand kon er zomaar omheen. Intellectuelen spreken gewoon in de taal van het volk, maar ze leggen er diepere lagen in aan.

Romeinen 13 begint met aan te kondigen dat ieder mens zich moet onderwerpen aan de bestaande regerende overheden. Barth stelt dat dit een negatief ethisch concept is in de zin dat het betekent dat je niet als een blinde vuistvechter moet zijn, niet in het vlees ertegen moet vechten, maar je moet terugtrekken en moet wachten, het beste ervan maken. Rebels bloed is vaak kwaad tegen kwaad, ook weer een of ander product wat ze je aanbieden, om de rebelse lusten van het vlees te botvieren. Rebellie is ook vaak een marktproduct, wat je heel goedkoop kunt krijgen op de zwarte markt, maar waarvoor je dan eigenlijk pas veel later een hele hoge prijs voor betaalt. Waar brengt het je ?

Intellectuelen gaan dan de langere weg, keren de andere wang, om diepte in dit alles te vinden. Als hun mantel wordt afgenomen geven ze ook hun hemd. Intellectuelen veranderen betekenissen, slaan niet met de botte bijl op alles in als barbaren. Daarom werden ze in de tweede oorlog ook een voor een afgeschoten, zei mijn oma vaak.

Barth stelt dat revolutie vaak meer kapot maakt dan goed is, en vaak als het oude op hardhandige wijze is afgebroken komt het terug in veel sterkere, nieuwere vormen We kennen allemaal het verhaal van de drakenkop die werd afgekapt en dat er toen twee voor in de plaats kwamen. Het krijgt gewoon een nieuw jasje. De overwinning is niet echt. Er is niets gewonnen. Het is geen ware vrede. Daarom is de strijd van vlees tegen vlees een doodlopende weg, al die heethoofderij en koudharterij, het bij het minste of geringste een mes trekken. Revolutie is vaak vol van bloeddorstige mensen vol van leedvermaak en ongeduld. Ze willen het kruis niet dragen. Het is allemaal heel goedkoop dus. Zwaardjes in de uitverkoop. Tien halen, twee betalen. Pas op voor zulke wapenskeletten. Het volk valt ervoor in massa's en ze willen de diepere weg niet gaan.

Natuurlijk is er ook de andere extreem van de goedgelovige zieltjes, maar 'je onderwerpen aan de overheden' betekent dat je het niet op een menselijke manier moet berekenen. Barth waarschuwt tegen het legitimisme, het arrogante, opstandige titanenvlees. Vlees met vlees bestrijden maakt het vlees alleen maar sterker. Dat wil niet zeggen dat Barth tegen reformatie en revolutie was, want hij heeft het ook over de ware revolutie die juist komt als je afstand doet van revolutie. Barth stelt dat elke overheid verder gewoon een vingerwijzing is naar God, al dan niet als schaduw, al dan niet als tegenspraak, en zo draagt alles deze hoop. God is altijd de maatstaf. Grijp dus niet zomaar naar heelheid, maar leer de theorie van het halve kennen. De mens moet dus niet het recht in eigen handen nemen. Zij die dat dan toch doen zijn daardoor dus al veroordeeld tot het wijzen op de hogere dingen van God, daar een heraut van te zijn. Dat is dan het loon der dieven.

Wij hebben een geestelijke strijd te voeren, niet tegen vlees en bloed. Hiervoor hebben wij een wapenrusting ontvangen, maar die moeten wij geestelijk leren kennen, al die apparaten. We moeten weten hoe de geestelijke wapens werken en wat de voorwaarden zijn. Het is ook niet het geestelijke wapen op zich, want de ware geestelijkheid bevindt zich juist in en achter het geestelijke wapen, in de gebruiksaanwijzing. Als er dan wordt gezegd : 'Werken, studeren, strijden, lijden, volharden, geduld hebben,' dan is dat misschien een druppel op een gloeihete plaat, maar het woord zal niet ledig wederkeren. De mens zaait om te oogsten. Alles moet getoetst worden, ook de sexuele driften moeten getoetst worden, ook in relaties. Relaties zijn geen vrijkaartjes tot sexualiteit. Het vlees kan zich namelijk ook sterk maken en voortplanten door eigengerechtige sexualiteit, en vaak wordt het

kruis afgeworpen door overmoedige sexualiteit en baar je goedkope, vleselijke rebellie. Ik heb vele mensen vrijgezet tot de gnosis in mijn leven, en velen hebben geen rekening gehouden met bovenstaande. Ze hebben vaak de langere weg verloochend, en gingen vaak de korte weg, wat een doodlopende weg is. Ook rebellie moet getoetst worden. ‘Onderwerp je aan de overheden,’ oftewel trek je terug en onttrek het goede eruit. De overheden zijn er niet voor niets, en alle overheden, zowel goed als slecht, zijn door God aangesteld, en wijzen op God, direct of indirect, en hebben God als maatstaf. ‘Want er is geen overheid dan door God’ (Romeinen 13:1) Dat is weer de paradox volgens Barth, want God is immers de Onbekende en de Verborgene, en de Uitverkiezer, en we kunnen stellen dat dit juist wijst op de diepte in alle dingen, en niet op een noodzaak om meer op stel en sprong tot een revolutie te komen. Het shamanisme is namelijk ook juist het afdalen, de zelfverloochening (wat het geloof is in het Barthianisme), en het kruis, de krisis.

De mens is niet zo strategisch. De mens is beul. Het vlees wil van alles tegen de wil van God en het kruis in. God is een strateeg, ons diepere strategische vermogen, draaiend als een wiel in de krisis, zoals de vur zegt in boek 116, de berg :

‘1. Ik beklim deze berg nu al zo lang,

En ik glijd steeds dieper weg in het dal,
Ik ben bij de vallei bloemen,
Bij het mysterie van tijd achter de ramen

2. Het dal reikt tot het raadsel van de zee,
De late regen van het herfstgetij

3. Ik probeer de sloten te openen,
Maar zij draaien, en telkens veranderen zij’

Zijn wij al op dit draaiende wiel, waarover ook in het eeuwig evangelie wordt gesproken ? Hebben wij het hemelse wiel van het kruis al aanvaard ? Of strijden wij nog onze eigen vleselijke oorlogen ? Wij komen niet binnen op onze eigen statische botte bijl methodes, want de sloten draaien. Wij moeten hemelse gokkers worden op de gokkasten van het hemelse heil, en onze vleselijke wapens wegdoen.

Het vlees strijdt tegen het vlees. We voelen ons er misschien in gerechtvaardigd. Het vlees voedt zo het vlees, door schijnoorlogen, want het ondersteunt elkaar. Schijnoorlog, schijnvrede, allemaal

producten op de markten van het vlees, om het vlees van de mens te bevredigen en te verzadigen. Het zijn spelletjes die je kunt kopen op de zwarte markten van luguber succes, vaak met grote kortingen, vaak voor de helft van de prijs, want ‘alles moet weg.’ De mens is al in de hel. Dit zijn markten van de onderwereld, van de hel, en vaak komen mensen door dit soort spelletjes nog wel dieper in de hel. Ze huren een assassin in, een huurmoordenaar, maar ze vergeten dat de huurmoordenaar het ook op hen zelf gemunt heeft, dat ze met hun eigen leven moeten betalen.

Weet waar je aan begint, op de zwarte markten van werelds geluk. Je voelt je misschien verzadigd na zo’n spuit, na zo’n spelletje, maar iets van binnen gaat er aan je vreten. Het zijn installaties, tattoeages, en hoe krijg je die er vanaf ? Mensen lijken niet meer op zichzelf. Iets leeft er binnenin. Ze hebben hun ziel verkocht aan een werelds leger. Korting voor een assassin’s klusje ? You gotta be kidding me. ‘Worstenbroodjes voor de helft van de prijs. Weggooien is zonde.’ En zo wordt de mens steeds dieper gezogen. Het schuldgevoel knaagt, en daar gooien ze dan ook maar een speklap tegenaan, of weer een tattoeage of weer een obscuur voodoo medicijn wat al vierhonderd jaar over datum is, maar wat ze gelukkig nog wel verkochten op de zwarte markt, omdat het zo goed schijnt te werken. Ja, ja. Men is er maar druk mee, en sommigen werken al achter de kraampjes.

Maar wat dan ? Moeten we dan maar alles over ons heen laten komen ? Natuurlijk niet. Barth stelt dat hoe dan ook, de regeringsapparaten laten de eis zien van een gehoorzaamheid en een offer tot het hogere, en dat het bruikbaar is als gelijkenissen. De oorlog is dus een verhalende oorlog. De grootste oorlog is tegen de eigen grilligheid van de mens. Die kan alleen tot orde geroepen worden door deze hogere gegeven verhalen. Ook in de geestelijke strijd gelden deze principes. Veel geestelijke strijd gaat door educatie en verhalen.

hoofdstuk 54 het bittere barthiaanse medicijn in het westers-christelijke stockholm syndroom

Het vlees strijdt voor eremetaal, en zet hier ook doping voor in. Kennen wij de verschillende soorten doping die het vlees hiervoor gebruikt ? Ja, het vlees probeert ook doping te onttrekken uit familie, relaties, en andere omgangsvormen, zoals sociale media, dus het is ook belangrijk de familiologie en de relatiologie op orde te krijgen, naast de sociologie. And what about kinderologie, mannologie, vrouwologie, oftewel de verschillende branches van de genderologie ? Als we dat niet op orde hebben zal het vlees zeker proberen een voetje binnen te zetten en er zijn baat mee doen.

Wat Barth probeert duidelijk te maken in zijn Romerbrief begin jaren 1900 is dat zodra de mens pretendeert dingen te weten die hij niet weet, dan gaat hij zijn denken versimpelen, maar het ware denken is altijd vreemd en onsympathiek voor de wereld en het vlees.

Christelijk nationalisme is een groot probleem, de nachri’s, want dit heeft ruimte gegeven voor dat pretentieuze simpele denken. Barth kwam om deze hoge toren af te breken. De toren van Babel viel, 1929. Het nachri geld begon weg te smelten in de broekzakken, al die reli-condomen, al die afgoden, al die doping-strips. Er was een nieuwe denker gekomen, een theoloog-filosoof, met een hele andere taal, een vreemde taal.

Ook Barth waarschuwde voor Eros, de sexualiteit, een grote misleider. We kunnen denken aan de Hoogliedse spreuk : ‘Wakkert de liefde niet aan voordat het haar behaagt.’ Er is ook een religieuze Eros. Eros is een zendeling, een zaaier, een verspreider. Maar Agape wijdt zich aan God’s liefde. Barth stelt dat Agape de mens herinnert aan het probleem dat God de Verborgene is, terwijl Eros meer resultaat-gericht is. Eros wil de mens succesvol maken. In de logistieke filosofie is er ook een positieve Eros die ondergeschikt is aan de gnosis en de logos, maar we hebben het nu over de negatieve Eros. Elk beeld heeft zowel een positieve als een negatieve waarheid. Barth wijst erop dat de negatieve Eros geen kritisch denkvermogen heeft. Eros kent het ‘andere’ niet. De Agape liefde is de krisis, het kruis, waar Eros van wegrent. Zo wordt Eros tot doping zowel buiten als in relaties, om werelds eremetaal te behalen. Er is heel veel sexueel nationalisme, naast familiair nationalisme, oftewel zij die de familie tot doping hebben, de nafa’s. Denkende dat ze vrij zijn, zijn ze tot slaven geworden.

Barth wijst erop dat daarom in Romeinen 12 staat onze lichamen te offeren tot God, niet aan het gelijkvormig worden met de wereld. Het gaat om de vernieuwing van het denken. Dat is een strijd tegen de lagere, vleselijke sexuele driften die het denken willen beheersen, allerlei soorten doping.

Mentale anabole steroiden ook, mentale gespierdheid en opgeblazenheid in allerlei vormen. Met elke spuit krijg je er een gratis tattoeage bij, het merkteken van het beest. Dat gaat allemaal met elkaar samen. Ze worden gebrandmerkt als makke schapen, als slaven. De hersenen exploderen onder die druk, en het wordt een grote chaos, een grote zooi.

Barth waarschuwt : Pas ervoor op : Bios, leven, pathos, passie, en eros, sexualiteit, want het kan je misleiden, en het kan heel gevaarlijk zijn als het niet door het vagevuur is heengegaan. Vergeld ook geen kwaad met kwaad, zegt Romeinen 12, dus ook onze moed en toorn moet door het vagevuur gaan. We moeten het onderwerpen aan de hogere overheden van God. Boosheid mag nooit het eerste en laatste woord hebben. Hoe dan wel ? Dat moeten we leren in de ethische paradox. Dit wiel draait in het diepste van de krisis. We mogen geen luie denkers worden. Barth waarschuwt ook tegen de gedachte dat genade als een rustbed is, want hij stelt dat het juist de hemelse onverdraagzaamheid, ongeduld en ongenoegen is, als de hoog gelegde lat die niet met minder genoegen neemt, en de vijand is van al het tijdelijke. Daar ligt de wortel, en daar is de mens van weggeschoven en heeft een afgodische genade gemaakt van goedkope sex en rust, van doping.

De wortels zijn onder vuil, en de mens moet het weer schoon zien te krijgen. Dat is de opdracht van de mens. Barthiaanse genade is een werkwoord, van uw wil en werk geschiede, en dat ook ten uitvoer brengen met de gaven hiervoor gegeven, iets met je talenten te doen. De gelijkenis van de talenten weer.

De Barthiaanse theologie is dus een bitter medicijn. De mens is in en diep stockholm syndroom terechtgekomen, en de genade is niet het directe en het simpele. Het is het dialectische, de ethische paradox. Er is loon voor de arbeider. Als de arbeider zaait dan zal er een weg zijn, een zekere oogst. Waar een wil is is een weg ? Waar de hemelse wil wordt aangehangen is een weg.

Het barthianisme kwam als een duistere rijder op paard op het theologische toneel van de jaren 1900. Het wordt ook wel de krisis-theologie genoemd. Veel dingen moesten veranderen, anders bezien worden. Het werd een profetisch verschijnsel genoemd, een verschijnsel van de hemelse natuur. Grote scharen volgden deze duistere theologische rijder die als een soort 1900se Mohammed was gekomen, of dat nu nieuwsgierigheid was, interesse, of geboeidheid. Babylon moest vallen. Bijna gelijktijdig kwam de spaanse griep, de 1900se corona epidemie. Wallstreet crashte, het kapitalistische wereldstelsel, en zo ging de mens de grote depressie in van de jaren dertig, maar er stonden kapers op de kust, waar deze duistere rijder ook tegen streed, want hij was een verzetsstrijder. Hij streed tegen het opkomende Duitse fascisme, tegen de nazi’s, omdat het in strijd

was met de hogere theologie. Hij streed ook tegen christelijk nationalisme, tegen de nachri's. De veertiger jaren kwamen, en er was ook een opleving van het barthianisme in Nederland.

De geschiedenis had zich herhaald. Na de val van Babylon kwam er het rijk van Meden en Perzen, die wreed waren, met ijzeren wetten. En daarna kwam het Griekse wereldrijk die meer commercieel waren, het consumerisme, het hedonisme, en toen kwam het Romeinse wereldrijk. Het kwam allemaal weer terug, en men kon het door alles heenzien. De kerk was nog zwaar Rooms, maar dan in een andere vorm. Maar Babylon was gevallen. Dit waren slechts stuiptrekkingen. 1978 kwam, als de gifbeker van Socrates die was teruggekeerd, werd herhaald, weer een herhaling van de geschiedenis. Maar Babylon was gevallen. Het ging in allerlei vormen over, maar dat waren stuiptrekkingen. Het zijn de stuiptrekkingen van het gevallen vlees. Het viel uit de hemel en stortte neer op de mens. Het betekende de dood van het collectieve vlees. Het zijn knellende banden, maar het is dood. Het is allemaal dood vlees, gevallen ijzer. Het is gezonken, als een gezonken schip, en we moeten nog de weg eruit vinden, zoals in de film The Poseidon Adventure (1972), waarin uiteindelijk een predikant de uitweg vond, en zijn leven gaf om die uitweg te kunnen openen, hele profetische film.

hoofdstuk 55 tussen Barth en Jung – de ontsnapping uit de zinkende Titanic van het vlees

Dit is het ware leven niet. Dit is het onleven. Het ware leven is in het hart. De mens moet zijn anus weer onder controle krijgen, het ventiel van het lichaam, en controle gaan krijgen wat hij er wel en niet uitpoept. De mens moet geestelijk zindelijk worden.

Babylon viel, eind twintiger jaren van de jaren 1900, en met Babylon viel de mens. Het schip van het vlees begon te zinken. Nu moest de mens nog een uitweg zien te vinden uit het zinkende schip, en de tijd drong. De jaren veertig zijn een beeld hiervan, dat de mens geen adem meer kon halen.

Het vlees trok de mens mee in zijn val. het was een zware worsteling, ook met zeemonsters die zich in het schip hadden begeven. Hier zijn diverse films over.

Het zinkende schip van het vlees was in de veertiger jaren terechtgekomen in de greep van een reuzenoctopus, en de mens was nog steeds opgesloten in deze zinkende kokon. Daarna, door alle gifbeten, raakte het meer en meer in stalinistische vormen, conformistische tirannie. De zinkende ark van het westerse christendom was aan het ijlen in een doodstrijd.

Wat is dan de weg uit het zinkende schip ? De barthiaanse theologie.

De mens legt vaak verkeerde links, maakt vaak verkeerde associaties. Die moeten vervangen worden door vraagtekens, en dan moet de mens de linkologie leren.

Dit is de vleselijke realiteit, een onrealiteit, fake news. Het ware leven is diep binnenin. Het hemelse woord is ons tegemoet gekomen. Het hemelse woord is zelfs vlees geworden. Hebben wij het herkend ? Er zijn kruispunten tussen de vleselijke realiteit en de hemelse realiteit. We zijn niet als wezen achtergelaten.

Wat is het pad van de zon van de onderwereld ? Daar waar vleselijke zonnen al oprijzen, want die hebben immers korte cirkeltjes, daar gaat de zon van de onderwereld juist nog dieper. Zorg dat je in de zon van de onderwereld blijft en blijft neerdalen, anders kom je in valse opstandingen. Als je in de zon van de onderwereld, in het vagevuur, blijft, dan blijf je zo jezelf zuiveren. Dan worden de wortels schoongemaakt. Je kunt om je heenkijken in het corona tijdperk en je afvragen : ‘Is er ook een moeder van corona ?’ Wij moeten ons richten tot de moeder van de onderwereld. De zon van de onderwereld is belangrijk om er doorheen te komen, maar de mens komt te snel weer boven, wil als snelle zonnen aanbeden worden. ‘Kijk mij nou,’ en dan is het als de challenger space shuttle ramp in 1986. Dat zijn gelijkenissen. Eerst moet de mens dieper dalen, eerst moet de mens crashen. De torens van Babylon, van het menselijke verstand, zijn gevallen, en blijven vallen. Wanneer leren we het nou eens ?

En dan is het als China die Taiwan niet wil laten gaan, en zoals Spanje die Catalonië niet wil laten gaan, stalkende families die niet willen dat iemand uit hun clan ontsnapt. Daar vuren ze raketten voor af. En zo gaan we door deze kokons : het vlees wat maar niet wil loslaten, de vleselijke bezitsdrangen en geldingsdrangen van deze wereld.

Wat is het pad van de zon van de onderwereld ? Wat zijn haar banen ? Want dat zijn zeker de sleutels om er doorheen te komen, en zij gaat dieper en dieper, juist dieper, de onderwereld in.

Ra wist het en volgde het, kwam tot de mysterieen van de onderwereld, verlaten, verloren, vergeten gebieden, tot aan de grote zeeen van de onderwereld. Zo ging hij die tunnels door en ontraadselde die. Hij schuwde religie niet. Terwijl de anderen lekker op de terrasjes zaten in de stad om hun zoveelste taartje op te peuzelen, gewoon in het openbaar, waar iedereen iedereen volgt, sociale media bij de hand met een druk op de knop, daar waar alles traceerbaar is, waar alles onder controle gehouden kan worden, want daar is het vlees zo dol op. En dan maar weer elkaar leegzuigen, al die siamezen, als in een golfslagbad. Op en neer, op en neer. Maar in 1929 zonk dit schip. Het was als een Poseidon of Titanic situatie, zoals dat ook weer in de negentiger jaren een groot thema was. Iedereen was ineens vol van de Titanic. Het was een gelijkenis. In 1912 gebeurde het, en in 1997 kwam de film, heel profetisch. Iedereen sprak erover, en er werden liederen over gezongen. Titanic 1912 was al een aankondiger, dat de mens voorzichtig moest zijn. De Titanic liep op een ijsberg. Een groot geheimenis. Het schip werd doorboord en zonk. Dat was het einde. De mens werd teruggeroepen.

Een heleboel mensen durven niet dieper te gaan, durven niet dichter bij het kruis te komen, want ze zijn geprogrammeerd met ‘dat niemand ooit meer uit de hel komt’, en dat terwijl hun eigen vorst, Jezus Christus, nederdaalde ter helle en ook weer opstond, dus het was slechts een doortocht door de hel, en zo is dat ook voor de volgelingen van dit hemelse principe. We zijn slechts op doortocht. We moeten door de grote verdrukking heen, en we komen er ook doorheen. Daar wijst ook de Egyptologie op, en de wereld heeft behoefte aan die pioniers. Mensen die het niet opgeven, die gaan ‘where eagles dare’. Ook Barth stelde dat God naar de hel leidt, maar dat hij daarom ook er weer uit leidt. Dat is het wonder van het kruis. Het is geen doodlopende weg, maar de enige weg. En het shamanisme geeft een heel ander zicht op de hel, want zij is de baarmoeder, de openbaarder. De mens vindt nieuwe wegen in de hel, ontwikkelt nieuwe gaven, zoals Augustinus ook stelde. Er valt leven te ontwikkelen in de hel, en zo eeuwig leven. Het is dus een kokon. Maar we moeten doorgaan, en doorgaan. Een openbaring van dat kruis is zo nodig.

Ik had een droom over de zon van de onderwereld, en het daalde in mijn hart, en het omringde mij geheel, en het begon mij te leiden. Toen ik wakker werd voelde ik nog het vuur. Het brandt al het vleselijke weg. We kunnen dus in het corona tijdperk ons afvragen : Wie is de moeder van corona ? En we moeten komen tot de moeder van de onderwereld.

Barth komt tot de conclusie in zijn bespreking van Romeinen 11 dat de kerk God heeft gekruisigd. Hij stelt dat de kerk God vond, maar toen verwierp, omdat ze het niet begrepen. In die ramp moet inzicht komen, stelt Barth dan. Jung had er eens een droom van dat hij God zag poepen op de kerken, van een grote hoogte. Daarom is God juist op zoek naar het buitenkerkelijke, stelt Barth. Er zijn daar ook veel hemelse gelijkenissen. De buitenkerkelijken zijn oningewijd, wild, en naakt, maar ze moeten zich niet hoger voelen dan de kerkelijke gebondenen, want er is een groot verschil tussen hun vleselijke naaktheid en de ware, geestelijke naaktheid van het paradijs. Beide kanten zijn gelijkenissen, en de buitenkerkelijken moeten niet verwaand lopen doen naar de kerkelijken toe, want de buitenkerkelijken zijn dan wel niet slechter, maar ook absoluut niet beter, stelt Barth.

Dit leven is slechts vleselijk, leugenachtig. Het is het rijk der leugens, maar toch werkt het als gelijkenissen, en toch is het hemelse woord hieraan tegemoet gekomen. De zon van de onderwereld gaat hier doorheen. Ra ging er doorheen, Jezus ging er doorheen, Freud, Jung, en Barth gingen er doorheen.

Het is zo leugenachtig, grillig en bedrieglijk, deze vleselijke realiteit, dat je jezelf met niemand moet vergelijken, want alleen de hemel is de maatstaf. Houd dus de lat hoog, en laat het niet door anderen om je heen verlaagd worden. Vergelijk jezelf niet met hen, en gebruik ze niet als excuus. De lat in deze vleselijke realiteit ligt nu eenmaal laag, maar dat zegt verder niks over ons en hoe we zouden moeten leven. Laten de doden de doden begraven. De zon van de onderwereld brandt hier ook doorheen, door al die menselijke grenzen en maatstaven waar ons leven aan onderhevig is, door wordt onderdrukt. De zon van de onderwereld vindt haar weg wel. Waar een muur is is een pad. Het zijn geen onoverkomelijke bergen, maar bruggen.

Geef je niet over aan de afgod van willekeur, de tijdsgeest. Maar laat jezelf leiden door de hogere bron. Barth noemt die bron God als de Onmogelijkheid. Het is onmogelijk voor het vlees, en onmogelijk voor de werken van het vlees, totaal onbereikbaar. Het is het Ongehoorde. Het is het verborgene en ondoorgrondelijke, wat geen oog gezien heeft en wat in geen hart opgekomen is, wat boven denken is, onuitsprekelijk. Alleen in onze diepten zal het ons vinden. Het goede ontwikkelt zich door in de mens, zo ook het slechte, afvallende, wegvallende, wat slechts een gelijkenis daar van is. Het is het afpellen van de hemelse vrucht, in de ware ontwaking van het bestaan, de vrucht van tijd. Geef iets lang genoeg de tijd. Het heeft altijd die twee eigenschappen. Het een roept het andere op. Dat is hemelse natuurkunde. Er ligt daar een ijzeren, onwrikbare bestemming voor de mens. De oude mens zal wegvallen, afgedaan worden, en de nieuwe mens zal opstaan, hoe dan ook. Daar kan niemand aan ontkomen. De hemelse spiegel werkt nu eenmaal zo. Iedere ontwaakte, die

waarlijk hemels opgevoed is, beseft dat. Er kan niet aan dat mechanisme ontkomen worden. Ieder mens heeft dit hemels zaad in zich. Het is alles voor allen, en allen voor allen, want in tijd, voldoende tijd, wordt alles tot sieraad gestrekt, en tot goed gebruik gemaakt. De oude schillen zullen wegvallen, nieuwe betekenissen zullen er komen, voor een nieuwe bedeling. Bent u klaar ?

Jung zag de anus van God, die het gemunt had op de kerken. Buitenkerkelijken vinden dit vaak amusant, maar laten we beseffen dat het woord ‘kerk’ een heel relatief begrip is, en dat het een negatieve waarheid en een positieve waarheid heeft. Ook de buitenkerkelijken hebben hun eigen kerken voor hun eigen afgoden. Hun leven is een grote kerkdienst, een liturgie, tot hun afgod, die ze volgen, en dat werkt precies hetzelfde. Ook zij laten hun doden hun doden begraven, ook zij vegen het stof van hun voeten af wanneer hun publiek niet naar hen luistert, en niet zoals hen wordt om hen te volgen. Ook zij hebben hun eigen kruis en wederkomst. Ook zij hebben hun eigen doop en pinksterdag, allemaal ter ere van hun afgod, of die nu vrijheid is, geld, entertainment, hun beroep, hun familie, hun echtgenoot, of hun huis, hun auto, of hun ideologie of filosofie. Ook zij zijn religieus. Ook zij zitten in de kerkbanken. Ook zij geven de rol pepermunt door als de preek begint. Ook zij hebben hun eigen psalmen en gezangen. Ook zij hebben kosterlijke taken. Ook zij hebben hun eigen reformatie, en hun eigen avondmaal. En Jung’s God poept op die kerken. Zalig zij die spreken, want het is goud. Zalig zijn zij die zwijgen, want het is zilver. En toetsen is diamant, een hart hebben is platinum. En zalig zijn zij die een anus hebben, want dat is de jackpot. Geestelijk zindelijk worden is de grens, de middenlijn, van deze paradox, die door alles heenloopt. Waarom zijn bijvoorbeeld ‘shit’ en ‘asshole’ twee van de meest gebruikte stopwoorden ter wereld ? Tijd om met dat mysterie klaar te komen.

1912 en 1997 : de Titanic. Iedereen is op zoek naar de nooduitgang. Waar is de nooduitgang ? Waar is het ventiel ? Waar is de anus van dit zinkende schip ? Deze kapitalistische en opportunistische westerse ark van Noach was dus toch niet waterdicht. Deze Goliath is zinkende. Wie had dat ooit gedacht ? De wallstreet crash. Waar is hier de nooduitgang ? We kunnen hier niet blijven, zong Herman van Veen. Opzij opzij. Hij had grote haast, en ook het Goede Doel zong erover. We zijn op zoek naar de anus van dit ding. Kom op, jongens, waar is het ? We kunnen hier geen ademhalen. De jaren veertig, de gifbeker van Socrates, 1978 ook. ‘Ikke ikke ikke en de rest kan stikke’ werkt dan niet meer. Iedereen was op deze Titanic, op deze Poseidon, deze Goliath. Wall street was immers gecrashed. De toren van Babel was ingestort, en wees dan niet zo schijnheilig om te denken dat jezelf niet op deze toren was. Iedereen had deel aan deze toren. Dat is wat dit menselijk bestaan is, een toren van de aarde tot een ingebeelde hemel.

Geestelijk zindelijk worden, een hele uitdaging. Niet velen zijn welwillend om deze uitdaging aan te grijpen. Ze spelen liever verstoppertje en verkleedpartijtjes, allerlei feestjes. Ze bouwen liever hun eigen kerkjes, dravende voor hun eigen koninkrijkjes. Zindelijk worden staat niet op het programma. En Jung's God poept op zulke kerken. 'Je wil niet zindelijk worden ? Dan zul je het krijgen ook. Misschien dat je daarom zo vaak 'shit' zegt ?' Wie zijn anus niet onder controle krijgt, wie zich niet disciplineert, die zal wegzinken erin. Dat is wat het waard is. De mens verzuipt erin. Dat is toch wat ze willen ? Onsmakelijk verhaal. Dan toch maar zindelijk worden. Zo snel mogelijk als het kan. De mens zal hieraan afsterven, hoe dan ook. Evolutie zal daar naar toe werken. De uitverkiezing is iets veel groters dan zomaar het persoonlijke. Het is de uitverkiezing, de uitwerking, van het goede, het doordachte, het bezonnene, het ingetogene, en dat is in ieder mens. Het zal wel doorgroeien en tot nieuwe verbindingen komen, nieuwe samenstellingen, ongeacht de keuze van de mens. Dat is dus geen rechtstreekse alverzoening, maar ook een kwartslag gedraaid, dat het een nieuwe betekenis heeft gekregen. Het heeft een zeker aspect van communisme en socialisme in zich. Maar het is veel groter. Het is insectisch. Barth stelde dat anti-communisme van een groter kwaad was dan communisme zelf. Het gaat erom te komen tot de gematigde vormen. Barth kwam gelijktijdig opzetten met het communisme, als een enigma. Het liep parallel in de theologie, om nieuwe, diepere betekenis eraan te geven. Overschat de factor niet, maar onderschat het ook niet. Communisme moet op een laag, maar duidelijk pitje aanwezig zijn. Anders zou de wereld weer meegesleurd worden door de draken van kapitalisme. Die hebben al eeuwen de mensheid meegesleurd in grote woede. Toch is het dan een gelijkenis ergens van.

Alles heeft zowel een positieve waarheid als een negatieve waarheid, waar het beeld van de deur ook op wijst : Een deur kan zowel open als dicht. We kunnen denken aan de Romeinse god van de deuren, van het begin en het einde, genaamd Janus (Ianus, van ianua, deur in het latijns), die twee gezichten had, en die bij het bidden werd genoemd anders zouden de gebeden niet door de hemelpoorten kunnen komen. Hij was dus een soort middelaar. Ook kunnen we denken aan het voortijdse Jana-Jani orakel bij de amazones, een soort urim en thummim, wat dan was voor het toetsen. Uiteindelijk krijgen we alleen zicht op de verhouding tussen de positieve waarheid en negatieve waarheid van iets of iemand door het toetsen.

hoofdstuk 56 bespreking van het boek ‘het orionse afrika’

Als we dieper het Orionse Afrika ingaan dan komen we uiteindelijk tot de Rako rivier, de rivier van vergetelheid, wat de Lethe is in de Griekse mythologie. Deze rivier, die enorm wijd is, loopt helemaal door tot de zee van vergetelheid. Natuurlijk is dat niet zonder gevaren. Plato stelde dat de mens beveiligd moest zijn door kennis, om zo niet boven de maat ervan te nemen, en er is ook het gevaar van de aftakkingen van onverschilligheid.

In een droom kwam ik aan bij de Rako rivier, de Lethe. Er waren prachtige aurora’s, lichtschakeringen. In de Griekse mythologie ligt de Lethe vlak naast het paleis van Hades, de god van het afsterven aan het ego, en het heeft daarmee ook te maken. Er is zoveel valse ego-kennis die we moeten verliezen, waarvoor we tot de Lethe moeten gaan. Het is niet zonder gevaren dus. Er loeren vele roofdieren rondom de Lethe en in de Lethe, om de mens te laten afdwalen in allerlei luiigheid, gemakszucht, blind consumerisme en zorgeloosheid, onverschilligheid, zoveel willekeur.

De vijand vuurt op het smalle pad brandende pijlen op ons af, dus we moeten een goede wapenrusting hebben, een goede helm, en geoefend zijn in de strijd. We moeten goed bedrog van waarheid kunnen onderscheiden. We moeten doorreizen tot de zee van vergetelheid. Ook daar kwam ik aan, en het was tropisch weer. Ik was op een boot, met metalen stangen, metalen relingen, en ik proefde het zout van het water in mijn mond. Er waren zoveel kampen en nederzettingen aan zowel de Rako rivier als aan de zee van vergetelheid. Ergens op het strand viel ik in slaap, en toen ik ontwaakte was er een helicopter van energie die mij opnam. De energie kwam ook om mijn hoofd als een helm.

Het was een lange reis. Toen ik de eerste keer bij de Lethe aankwam waren daar prachtige grote zwarte roofvogels die mij opnamen, en mij heel ver in de Lethe wierpen, en het was warm water, en er stond een hele sterke stroom, en ik werd meegenomen door de stromingen. Zo kwam ik dus uiteindelijk aan bij de zee van vergetelheid.

Je kunt hier dus alleen komen als je aan je ego bent afgestorven, en zo wordt je dus wedergeboren in de Lethe, en in de zee van vergetelheid, in de dieptes van het Orionse Afrika. Daartoe is het boek ‘het orionse afrika’ er ook, om tot die dieptes te komen. We mogen met het boek werken als met een medicijn, en het verschaft ook de nodige wapenrusting en de helm des heils. We mogen er diep over mediteren, op zoek naar diepere betekenissen en diepere samenhangen. Het is door de hemel gegeven.

Lethe is verbonden aan leegte, sterven aan jezelf, en dat in die dynamieken je een nieuw geheugen krijgt, een hemels geheugen, van openbaring. Dat is de hemelse natuur.

Je komt aan bij de Lethe, niet zomaar door een reis, maar door het werken in de mijnen. We hebben hier veel over geschreven, en je hebt dan echt een hele goede werkhelm nodig. Er zijn zoveel gevaren in het werken in de mijnen, zoveel afdwalingen die op de loer liggen, dwaalpaden. Blijf dus op het smalle pad. De werkhelm geeft ook verlichting, als door een hemels vuur van de werkbijen, een helm met een lamp erop dus, een echte mijnhelm.

Het boek ‘het orionse afrika’ vergelijkt het met een parelduik missie :

Hoofdstuk 85 : De Orions-Afrikaanse reformatie :

‘De vuren komen juist ook als je dieper gaat, want dan gaan er allerlei alarms af, maar zoals de lijn van de verhalen zijn die alarms ook weer goed in de zin dat ze op allerlei manieren nuttig kunnen zijn, en het alarm is uiteindelijk de echte schat als we het hebben weten af te pellen, en dat gaat dus niet rechtstreeks, want in de bijen verhalen van de tweede bijbel moest Jan Hielke eerst weg van de schat, eerst de grond onder, en daar ging het verhaal toen verder, in de zin van dat het altijd met omwegen gaat, er omheen draaien, wat ook een boodschap van de Vur is, maar dan toch er mee bezig zijn op een bepaalde manier. Soms moeten dingen weg uit ons hoofd, en moet ons hart er mee verder, dus weer heel voorzichtig, als een honingbij die dus niet de bloem totaal vermorzeld, en ook niet totaal door de bloem wordt vermorzeld, maar die dus de instrumenten heeft om het diepere uit die bloem te halen. Of die bloem dan goed of slecht is doet er niet eens toe, omdat het toch een parelduik missie is. Niet het aangebodene nemen, maar dat wat er in opgesloten zit, oftewel het goddelijke zaad in alles. Dat is zeer zeker geen lang leve de lol situatie dus zoals in de new age, zo van : 'alles aanvaarden want hoi, alles heeft het goede in zich, dus laten we blij wezen.' Nee, dit kan alleen via een bepaalde techniek, een ziftings techniek, anders wordt je erdoor verpletterd, dus inderdaad voorzichtig zijn, werkkleding aan zoals de honingbij, helm en vizier op, en dan boren,

voor honing. Er zijn teveel gevaren, teveel schadelijke stoffen, om er zomaar los en makkelijk mee om te springen. Dus dat gaan we nog verder bespreken. Het gaat om de lijnen van honing. Dat is het ware vuur, en ook de honing moet weer doorgezuiverd worden, maar het gaat dus om het natuurvuur van de honing, van de gezifte kern, en dan blijven ziften, zoals de bij ook doet. Naar de korf nemen zodat het verder bewerkt wordt, telkens weer diepere lagen.'

Dus even dat zinnetje : 'soms moeten er dingen weg uit ons hoofd, en moet ons hart er mee verder.' Dit is hoe de bijen werken. Dit is hoe Lethe werkt, de hemelse vergetelheid. De mens heeft soms teveel hoofd-kennis en te weinig hartskennis. Dan is het zaak om af te dalen. Het gaat om een helm hebben met een goed vizier. De Lethe rivier is dus ook van een soort hemelse honing. Zo is dat ook met de zee van vergetelheid. Die komt niet zomaar. Die moet in je opgewekt worden. Die zit in je hart ergens verborgen, opgesloten. De honingbij is dus een toetser, een zifter, en dat gaat met allerlei belangrijke omwegen. Alles moet doorgezuiverd worden, anders is er geen Lethe. Lethe zit in alle dingen, maar moet nog vrijgezet worden.

hoofdstuk 57 bespreking van het boek 'het orionse afrika' 2

Wat we in ons hoofd hebben zijn ingewikkelde dialectische hersenspinsels.
Een rijke geestelijke natuur zal zich voor ons openen, die van de Orions-Afrikaanse insectenwereld.
De wereld werd geschapen door dialectische, paradoxale wonderen.
Het is nooit eenzijdig, vredig en unitair geweest.
Het ging door grote oorlogen.
Dat zijn de dialectische hersenspinsels van het Orionse Afrika,
Orions-Afrikaanse insecten, lange libelles in het Lethe gebied, en in het gebied van de zee van vergetelheid. Ze hebben lange staarten en lange vleugels. Ze zwermen rond in het hoofd van de mens. Ze zijn dialectisch, tegenstrijdig dus, en het zijn wonderen van schepping. Ze zijn het geheim

van de vruchtbaarheid, als indiaanse vliegen. Ze kunnen namelijk in en uit de etherische sferen door hun eigenschappen. We leven in een dialectische, tegenstrijdige wereld. Niets is rechttoe rechtaan.

Krijg vat op deze insecten in je hoofd, deze kruis-insecten. Ze geven leven. Er is leven door het kruis, en alleen door het kruis. Ze dragen een ja en een nee in zich. De paradox is een groot wonder in het leven. Het geeft hoop. Het geeft uitzicht en inzicht. In Lethe kun je vergeten en herinneren. Allemaal door de paradox en de paradoxale insecten. Ze broeden hun eieren uit in je hoofd. Dit zijn hemelse insecten, hemelse hersenspinsels. Het zijn spiralen, spinsters van heil, lichtschakeringen, luchtschakeringen.

Het is belangrijk dialectisch te denken en te blijven denken, en jezelf te dissocieren van de gebeurtenissen want je bent er geen deel van. Het zijn wezens, dialectische wezens, Orions-Afrikaanse insecten. Je moet dus afstand nemen van situaties en kijken naar het wezen ervan, het insect, en het volgen en traceren, in kaart zien te krijgen. Waar je niet dialectisch denkt, oftewel waar je niet paradoxaal denkt, geen ruimte geeft aan de tegenstellingen, daar kan mogelijk rigil kent infiltratie plaatsvinden, en dan ben je verder van huis, want dat is een siamezerende kracht. Blijf dus dialectisch denken, en volhard erin, en zie het niet als een heelheid, maar als een gebroken spiegel, en dit is een fragmentarisch wezen, een Orions-Afrikaans insect, een libelle, belangrijk voor de vruchtbaarheid en schepping van leven. Zonder deze insecten zou er geen bestaan mogelijk zijn.

Het is moeilijk om dialectisch te denken, en je kan alweer snel tot eenzijdig denken vervallen en erin opgesloten raken. Ook dat heeft zijn eigen dialectiek. Het is belangrijk het te beschouwen als een wezen, en er respectvol mee om te gaan. Er zijn een heleboel paradoxen die de mens kan leren kennen, als in geestelijke sociale omgang. Zo kan zich een beschermingsmuur of beschermingsbol om de mens heenvormen.

In het toetsen is het belangrijk om te kijken naar de biologische afbreekbaarheid van iets. Als iets biologisch afgebroken kan worden, dan kun je het gewoon zo laten en gaat het vanzelf weg. Als het niet biologisch afbreekbaar is dan moet je er niet aan beginnen, of is het nog geen tijd. Het boek ‘het orionse afrika’ geeft een goede basis in het toetsen. Daarop is het belangrijk de dialectiek te leren, dialectisch denken. Dit is ook een wetenschap, de dialectische wetenschap, waarin ook het principe van ‘de grotere dialectiek’ bestaat. We hebben te maken met personen, situaties en herinneringen, en dan moeten we naar het grotere wezen speuren waar het een onderdeel van is, bijvoorbeeld als een vleugel. Dingen staan niet op zichzelf, maar zijn onderdeel van grotere gehelen. In deze wezens die dan zo’n element dragen waarmee wij te maken hebben, zet de andere

vleugel het juist recht, zodat het tegen elkaar weggestreept wordt. De grotere dialectiek werkt dus als een verdunner.

Ik moet ervoor zorgen dat dit goed overkomt, dus ik zal dit verder uitleggen. Je hebt dus te maken met een nare, moeilijke situatie bijvoorbeeld, of met een nare, moeilijke persoon, of een traumatische, moeilijke herinnering bijvoorbeeld. Je moet dan beseffen dat dit onderdeel is van een compleet geheel waarvan je alleen een stukje ziet en het dan als afzonderlijk ziet, zodat je niet meer ziet waar het vandaan komt en wat het daadwerkelijk is. Je bent er dan door overweldigd en geblinddoekt. Je moet dan bij de Lethe afstand nemen zodat je het van verre kunt bekijken. Het kan bijvoorbeeld een insect zijn, waarvan het de vleugel is, terwijl deze insect ook nog een andere vleugel heeft, en in die samenwerking is het iets heel anders. Je had dus te maken met een geisoleerde energie die anders op je overkwam dan wat het in het geheel was. Zo gaat dat op aarde, dat we alleen maar stukjes zien, en dan is het uit het verband gehaald. Het zijn onderdelen van wezens, en die wezens hebben die onderwerpen ingebouwd en proberen ze te verwerken, dragen dus ook hun kruis. Het is dan van belang om contact te maken met dit allesomvattende, grotere wezen, er kennis van te nemen, dus bijvoorbeeld een Lethe-libelle met een hele lange staart en hele lange vleugels. Die vleugels gaan heel snel heen en weer, zodat je ze bijna niet ziet, en je had dus in eerste instantie alleen maar een glimp opgevangen van een vleugel, maar niet de andere, dus je leefde in een geisoleerde realiteit. Dat kan dus een persoon zijn, een situatie, of herinnering, en dat gaat dan zijn eigen leven leiden. Dan zie je niet eens meer dat het maar een vleugel was van een insect. Door die andere vleugel wordt het dan in een heel ander licht gezet, in een hele andere vibratie.

Ik zal je iets vertellen over de insecten aan de Lethe. Ze dragen zogenaamde biologische camera’s. Ze maken heel snel fotootjes van alles om zich heen, en verwerken en bewerken die dan door hun hormonen. Die hormonale, holografische fotootjes kunnen ze ook uitzenden, naar andere insecten, en naar menselijke breinen ook. Er zijn ook gevoelsfotootjes, en emotiefotootjes, die ook allemaal horen bij dat hormonale proces, en zo wordt er een geheel eigen leefwereld gebouwd, als een communicatief stelsel, maar zij die dat niet kennen zullen dat geheel verkeerd interpreteren. Het zijn dus natuurpaparazzi’s. Ze zijn overal, en maken overal hun fotootjes, hormonaal, en bewerken die bio-chemisch, insectisch. Ze kunnen zo de werkelijkheid manipuleren, andere insecten manipuleren, zowel aantrekken als afstoten, en ze kunnen zo ook het menselijk brein manipuleren, of dat van andere dieren. Heel snel kunnen ze met deze fotootjes schieten, en zo bouwen ze hun hologrammen in anderen, om die onder controle te brengen en te beinvloeden. Het is daarom van belang tot deze insectenwereld te ontwaken. Die is overal om ons heen. De rivier de Lethe stroomt ook door de

aarde, om de slapenden mee te nemen. Elke nacht komt het. Overdag moet je echter je kruis dragen, maar dag en nacht werken met elkaar samen, zoals de Lethe langs het paleis van Hades stroomt.

Het is belangrijk de heilige dialectiek als een wezen te ontvangen. Het mag niet overmatig ‘ontpersoonlijkt’ worden. Natuurlijk is het allereerst een principe, maar in uitwerking hiervan is het zich ook gaan personificeren, om omgang te hebben. Het is een omgangsvorm. De grotere dialectiek wordt ook wel de verdunnende dialectiek genoemd. Het is een verdunner. Door telkens weer naar de grotere wezens ervan op zoek te gaan, die het omvatten, oftewel die het hebben verfijnd, geintegreerd, verdun je het, en dit kun je tot aan twee miljard keer verdunnen. Ga niet richting de drie miljard, want dan wordt het te dun en knapt het geheel af, en vaagt het geheel weg, en heb je geen kruis meer, en kom je in rigil kentse siameesheid terecht. Twee miljard is de sleutel van de verdunning. Dan is het gebalanceerd. Je hebt dus het omvangrijkere, exotische wezen aan de Lethe gevonden die een bepaalde situatie, herinnering, of persoon uit je leven draagt en heeft geintegreerd, als een onderdeel van zijn mechanisme, maar dan moet je dus ook weer op zoek gaan naar het wezen dat dit wezen heeft geintegreerd, en in dat proces zullen dus telkens de betekenissen veranderen, als een draaiend wiel. Je gezichtspunten worden dan veranderd. Dat kan twee miljard keer, en dan is het tijd om het zo te laten en ermee te gaan werken, want anders zou je het echt veel te veel verdunnen, en dan is de pit eruit, de kern, en komt het nergens meer.

In dit proces mag je tot de grotere insecten komen, zoals de dolfijnse insecten, wat gewoon dolfijnen zijn met insectenvleugels, die dus zowel in water kunnen zijn als in de lucht. Je kan dan daarna ook tot de leeuwse insecten komen, de leeuwen met insectenvleugels. Dit kunnen zowel grote als kleine insecten zijn, maar het gaat dus om de verfijningen, de aanpassingen, de integratie. Er zijn ook menselijke insecten, zoals mensen met insectenvleugels, die hieruit voortgekomen zijn, als een soort elven. Later kan het dan ook zo zijn dat ze hun vleugels verliezen en waarlijk mens worden. De beginfases van de mens, van de ziel van de mens, zijn dus zwaar insectisch.

Het gaat dus om het contact maken met de energie wezens van het bestaan als een veel diepere manier om dingen te leren, en dan wordt het ook persoonlijker, wat dus een onderdeel van het leerproces is. Persoonlijkheid mag dus niet overdreven worden ten koste van de principes. Vandaar dat we ook vaak zeggen dat zowel man als vrouw geen personen zijn, maar principes, want allereerst zijn ze dat, maar vanuit de principe basis mag dan wel persoonlijkheid zich gaan ontwikkelen in de juiste banen, en intimiteit daardoor. Het mag niet van de principes losgekoppeld worden, of afbreuk doen aan principes, zoals in persoonlijkheids-cultussen. Maar als dus dingen teveel ontpersoonlijkt worden, dan heb je gevaar dat het te steriel en klinisch wordt.

De mens leert dus door het hogere sociale, als een vrucht van het principiele. Zo ontwaakt dus ook het geheugen in de dieptes van de Lethe, als vrucht van de leegte en van het toetsen.

Ook het boek ‘het orionse afrika’ bespreekt de dialectiek, zoals in hoofdstuk 13 : ‘de oude profeten en het geheimenis van man en vrouw’ :

‘Maleachi gaat over de terugkeer tot de oermoeder, door de dialectiek. Het boek is dan ook een dialoog tussen de oermoeder en het innerlijke kind. Hiertoe is ook het Habakukitische zaad en bloed nodig, wat de hemelse woede draagt, de woede tegen het vlees, het verzet, de weerstand, wat ook een belangrijk deel is van de toetsopdracht. Zonder hemelse vreze en hemelse woede kan de mens het zuiver toetsen wel vergeten. Daarom moet de mens ook geent worden op de wilde Habakukitische wijnstok, het Habakukitische zaad in zijn hart ontvangen, opdat hij hierdoor wedergeboren wordt in het profetische. Hoe kunnen wij in het profetische groeien als wij de gegeven vaders en moeders in het profetische verachten ? Eert uw vader en uw moeder, als het aankomt op het profetische, opdat u losraakt van uw vleselijke vaderen en moederen die u de weg van het vlees hebben geleerd. Vlees of pro-fees ? Feest of pro-fees ? Men kent die logica niet meer. Men vindt het gek en vreemd. Haggai kwam om deze hemelse, profetische logica terug te brengen die recht tegen de vleselijke logica ingaat. Hij pelde het vlees hierdoor af, laag voor laag, als het beklimmen van een berg en het afdalen in een dal, wat ook weer het geheimenis uitbeeldt van man en vrouw. En daarom moeten we ook zeker geent worden op de wilde Haggaitische wijnstok, opdat we deze logica leren, en de vleselijke logica afleren, want dat is een leugen. Wij mogen het Haggaitische zaad in ons hart ontvangen voor profetische wedergeboorte, en loskomen van de vleselijke wedergeboorte die de mens tot zonde had verleid.’

Dat is dus wat daadwerkelijk het eren van de vader en moeder is, dat je teruggaat naar de bron, de wezens die al onze facetten omvatten, die het geintegreerd hebben, het functioneel hebben gemaakt. Het zijn de oorspronkelijke bewoners en bezitters van onze levensfacetten, dus zij kennen alles in het grotere licht ervan, de natuurlijkheid ervan. Het is hun aangeboren. Zij zijn de inheemsen van je fantasie-werelden en droomwerelden, de oerbewoners ervan, dus zij kennen het veel beter dan jezelf. Zij weten hoe je het kunt plaatsen, en zij willen je onderwijzen. Denk je eens in, dat er geestelijke insecten om je heen zijn, in een veel fijnere vibratie, niet zichtbaar voor het menselijk oog, die een deel van je leven zijn, en die je gids willen zijn. Daartoe zijn zij uitgezonden. De insectenwereld is er voor transformatie en navigatie. Er zijn een heleboel insecten die de mens niet

kent. Dus ook de bijbelboeken die ons zijn gegeven zijn onderdelen van veel hogere wezens, en die onderdelen zijn dus geisoleerd geraakt, en verkeerd uitgelegd.

Hoofdstuk 51 zegt hierover :

‘Hecht je aan de dialectiek van stelling – tegenstelling – samenstelling. Leer het orakel kennen, hoe het werkt, opdat je in de hogere natuur kunt leven en blijven. Laat jezelf niet terugzuigen tot de lagere vormen. Kom los van je chinese zombie-zelf. Het is al aan het verkolen, nu de afrikaanse oer-vulkanen aan het losbarsten zijn. Overal stroomt dit natuurvuur. Het komt vanuit het diepste van de aarde, vanuit het natuurriool om het riool te zuiveren en mensen vrij te zetten.’

Ook de Lethe heeft die vulkanische activiteit. Laten we beseffen dat in de orions-afrikaanse kennis er al wezens zijn die de vijanden hebben overwonnen, dus hogere wezens die de lagere wezens al hebben overwonnen, en dat is een ontwakingsproces en kennismakingsproces, want wij dienen die wezens te leren kennen en gelijkvormig aan ze te worden, in hen te leven, door hen te leven. Ze proberen met ons te communiceren, in de dialectiek, in de dialectische taal, en wij moeten die communicatie-codes leren kennen, leren verstaan. Daarom gaat het boek ‘het orionse afrika’ veel over filterologie en communicatie. De semiotiek is de wetenschap om die ingewikkelde, hogere dialectische communicatie te begrijpen, en om hieraan deel te hebben.

Deze wezens zijn dus de hogere hemelse hersenspinsels in ons, die dialectisch zijn, schijnbewegingen maken, en zo communiceren, waar ook het tweede bijbelse verhaal ‘hersenspinsels der elven’ over gaat. Zij hebben alles al in kannen en kruiken, hebben alles al opgepot en een plaatsje gegeven.

In hoofdstuk 89, De voetspijkers van het kruis, staat er dan :

‘De een zal daar wat rationeler mee omgaan en de ander wat cryptischer, 'om te overleven'. Dan zit je niet op elkaars golflengte en dat hoeft ook niet, en dat mag zelfs ook niet, want 'siamezen trekken parasieten aan'. Belangrijkste is wat in je hart zit. Dialectiek : stelling - tegenstelling - samenstelling, om zo tot diepte-stelling te komen, de diathesiek (zie het boek de egypte code).’

Dat iedereen dus op een andere graad zit is dus voor je eigen overleving, en dat is ook weer onderdeel van een hoger wezen die dit dus als zijn vleugels heeft, anders zou hij niet eens kunnen

vliegen. Hij gebruikt dus al die graden. Hij heeft het geintegreerd en verfijnd en symbolisch afgesteld. Het is het gebied ‘waar alle dingen medewerken ten goede.’

hoofdstuk 58 bespreking van het boek ‘het orionse afrika’ 3

Sommige mensen hebben zoiets van ‘Ja, leuk, lekker Bavinck studeren,’ of Berkhouwer. Anderen hebben zoiets van : ‘He, bah, weer kerkgeschiedenis, waarom moet dat nou ?’ En dan gaan ze lekker naar hun startrek ruimtescheepjes, lekker met een glaasje abortus of een glaasje sterilisatie, lekker ‘pijpje roken’. Weer anderen weten misschien niet wie Bavinck en Berkhouwer zijn. Maar feit is dat met de reformatie kwamen er zowel bevrijders als nieuwe bezetters. Zo was dat ook met de afscheiding van de koningskerk in de jaren 1800, dat er zowel bevrijders waren gekomen als nieuwe bezetters. Dan is het niet even ‘ja, lekker, leuk Bavinck studeren.’ Bavinck en Kuyper werden de twee pilaren van de afgescheiden gereformeerdheid in Nederland, twee grote fundamenten van Nederland, zo goed en kwaad als dat ging.

Bavinck stelde dat er zonder het hemelse zelfbewustzijn geen kennis is. Die kennis komt door openbaring. Verschijning, woord en daad zijn de drie openbaringsvormen, stelt Bavinck. Net zoals bij mensen. Het doel is dat de mens de hemel leert kennen en de hemel verheerlijkt. Bavinck stelde dat bij een telegraaf er een trilling wordt uitgezonden, maar dat die trilling zelf de boodschap niet is, en zo is dat ook met prikkelingen die van de voorwerpen op het zenuwstelsel van de zintuigen inwerken. Het moet dus wel wat anders zijn, van een andere natuur, stelt Bavinck. Het gaat om de ziel die door alles heenwerkt. Bavinck toont aan dat er een gevaar kan zijn in de filosofie als er niet genoeg waarneming is. Ze waren te snel klaar met waarnemen, en kwamen zo tot snelle conclusies, en gleden er zo langs heen, misten hun doel. Boeken alleen zijn niet genoeg. Het gaat om het waarnemen, de ervaring, getuigenissen. Aanschouwing is de bron van alle wetenschap. Maar er moet dan wel bij elke waarneming ernstig nagedacht worden. Wij kunnen stellen : Het moet getoetst

worden, en de maatstaven daarvan moeten zuiver zijn. Daarin is ook verwantschap tussen object en subject belangrijk, correspondentie, oftewel relatie.

Bavinck wijst erop dat Cicero stelde dat religie komt van relegere, herlezen, het nog eens overdoen, nauwkeurig waarnemen, maar het kan ook de band tussen de hemel en de mens betekenen. Door de gereformeerde Bavinckse dogmatiek lopen twee lijnen : zowel een goede als een slechte. Het was een buitenaardse overdracht van geesten. De geestelijke bakkers en boeren kwamen, en dat ging niet allemaal even goed. Ook de geestelijke sausfabrikanten kwamen. Broodje worst met saus. Je moest dus warempel oppassen.

Veel broodjes eten, veel, veel, maar wat zit er allemaal in die broodjes ? Buitenaardsen zijn soms graag kannibaals. En dan is de geslachtsgemeenschap het worstje op het broodje, een code, dus je moet zo oppassen. Het is een delicatesse voor buitenaardsen. Met saus.

Waar zijn we mee bezig ? Ik vraag het nogmaals : Waar zijn we mee bezig ? Moeten wij voor de dieren zorgen ? Mogen wij dieren herderen ? Natuurlijk, maar hoe gaan mensen met de dieren om ? Je moet zo oppassen. Een medewerker toonde laatst nog eens aan hoe zogenaamd spirituele mensen, mensen van de ascensie beweging, van de gnosis, van buitenaards onderzoek etc. nog gewoon kip eten, en daar ook anderen lekker voor proberen te maken. Waar ben je dan mee bezig ? Gaat die ascensie dan buiten de dierenliefde om ? Ik blijf er op hameren : Als we willen dat de aardse vleeshouderij en vleesindustrie ophoudt te bestaan, dan moeten we met de geestelijke veehouderij en vleesindustrie beginnen, en dan moeten we beginnen het mes te steken in ons eigen gereformeerde stelsel in dit land, want de wortel van het kwaad ligt in een verkeerde theologie. Daar zijn wetenschappen voor, toetswetenschappen, om dat te zuiveren. Daarnaast dragen we het kruis, maar de strijd gaat door.

Schleiermacher, die ook wel de kerkvader van de jaren 1800 wordt genoemd, een Duitse gereformeerde theoloog-filosoof, stelde dat religie het afhankelijkheidsgevoel is, wat tot zelfbewustzijn leidt, en afhankelijkheid is natuurlijk een heel relatief begrip, want in wezen zijn we allemaal afhankelijk van de hemelse kennis. Schleiermacher klaagde er toen al over dat de scholen vaak dode letter dienst bedreven. Alles had zich zo lopen ontwikkelen door verwesterlijkte scholastiek. Hij noemde het een barbaarse en koude geest.

Bavinck wees op Hegel die door de tegenstellingen binnen te gaan uiteindelijk weer kon terugkeren tot de eigen identiteit. Juist in het menselijke wordt het Absolute zich van zichzelf bewust en kan zo

tot zichzelf komen. Vandaar dus dat de dialectiek belangrijk is voor zelfbewustzijn. Het wordt hierin opgewekt. Kant en Fichte braken met de objectiviteit, en het subject werd tot absolute verheven, zoals ook Kierkegaard stelde dat het objectieve onzeker is, en het subjectieve waar is. ‘Dat wat het niet is, dat is het, en dat wat het is, dat is het niet,’ zoals in het sprookje van Alice in Wonderland. De tafels werden omgekeerd, alles werd weer teruggedraaid. Het westen moest terug naar de bron die ze van zich afgeschoven hadden. De aarde ging door een grote verlichting, maar er stonden vele kapers op de kust. Er zouden nieuwe bakkers komen, en sommige van die stromingen waren ook kannibaals. Broodjes worst met saus.

Schleiermacher stelde dat het niet om het dogma ging, maar om wat erin verscholen lag, en de mens moest veel gevoeliger worden voor die verborgen wereld. De mens moest weer leren voelen en ervaren. De mens moest alles in het Ene en het Ene in het alles beschouwen. Hij laat zien dat moraliteit alleen niet voldoende is, want moraliteit verschijnt altijd als manipulatie en als zelfcontrole. Bavinck waarschuwt terecht tegen de romantiek, want gevoel kan al heel snel een allesverwoestend vuur worden. Bavinck stelt dat veel religieus gevoel ook gewoon gevoel van zinnelijke liefde is, dat het gewoon in elkaar overloopt, en vaak is het ook gewoon estethisch gevoel, en het kan de mens tot een schijnwerkelijkheid trekken.

We denken soms dat als die en die persoon ons niet dit en dat had aangedaan, dan waren we niet zus en zo geworden, maar als die persoon of personen het ons niet hadden aangedaan, dan had iets of iemand anders het ons wel aangedaan. Er zijn nu eenmaal dingen waar we doorheen moeten, en de gebeurtenissen zijn niet uniek, want het wordt gewoon ergens anders vandaan gechanneld. Iemand anders is er al doorheen gegaan, in dit universum of een andere, en alles vervormt zich en past zich aan.

Schleiermacher werd de vader van de nieuwe theologie, een nieuw filosofisch-gereformeerd denken, en toen kwamen Bavinck en Kuyper. Het waaide ook naar Nederland. Er was een nieuwe keuringsdienst van waren gekomen, ook van geestelijke en theologische waren. Nederland bakkerland, Nederland boerenland, en het stroomde allemaal vanuit dit Duitse zwarte gat. Er waren nieuwe buitenaardsen gekomen. Ze brachten hun eigen bevrijding, maar het waren ook de nieuwe bezetters. Er lopen dus twee lijnen doorheen. We hebben het dan over de jaren 1800 en de overgang tot de jaren 1900.

Bavinck hamerde erop dat de mens in de religie gevoed moest worden van buitenaf, en dat dat door openbaring moest gaan, anders zou er tunnelvisie ontstaan en vleselijke afwijking. Het is en blijft

dus een eigenaardige relatie tussen God en mens. Het komt van buiten en het is vreemd. De mens mocht niet indutten. Hij stelde dat de openbaring een hemels werk is, een actie. Openbaring is dus niet iets passiefs (1). Hij stelde dat God en mens niet afgescheiden zijn, maar onderscheiden.

Schleiermacher stelde dat religie slechts een onderdeel was van het geheel, en dat het ook op een hele andere manier ervaren kon worden, en beleefd, maar dat religie ervoor was om het bescheiden te houden, ook al hebben velen religie misbruikt voor het tegenovergestelde, door het in een systeem te drukken. Oorspronkelijk leerde religie juist verdraagzaamheid. Hij noemde dat de liefde voor het systeem datgene wat vreemd is verwerpt, zonder geduldig onderzoek te doen. Dit zijn dan onze filosofisch-gereformeerde vaderen die hier al voor waarschuwden, en we kunnen zien hoe veel kerken hiervan afgedwaald zijn. Schleiermacher noemde het het moderne Rome, aanhangers van de dode letter die de wereld hebben gevuld met geruchten en onrust.

In zijn boek ‘Over de religie’ stelt hij dat elke geestelijke persoon zijn eigen ascese volgt en geen regel zoekt buiten zichzelf, terwijl de bijgelovige en de hypocriete zich strikt houden aan het geaccepteerde en traditionele, en daar ijverig voor zijn, als voor iets universeel en heilig. Deze ijver is natuurlijk, want als van hen werd verwacht dat ze zelf na zouden denken, hun eigen uiterlijke discipline en oefening zouden toepassen, hun eigen training van de gevoelens, rekening houdend met hun eigen persoonlijke toestand, dan zouden ze in een slechte situatie verkeren, en hun innerlijke armoede zou dan niet langer verborgen zijn. Ze verstoppen zich dus achter elkaar, denken niet voor henzelf, want dan zouden ze geisoleerd zijn en ontmaskerd. Ze durven geen scheppende vermogens te vertonen, bang om van de kudde weg te dwalen en dan er alleen voor te staan.

Voetje voor voetje schuivelen ze, te bang om van de algemene norm af te wijken.

Theologie heeft geen bestaansrecht zonder toetsologie. Vandaar dat we de toetsologie onderwijzen. Het is een geestelijke wetenschap waar veel bij komt kijken. Stel je voor dat je in een witte kubus bent, als beeld van de toetsleegte. Als er dan ineens iets verschijnt in het wit, ga dan door een witte tunnel tot een andere geheel witte kubus. Mocht daar weer iets verschijnen op het wit, ga dan weer door een witte tunnel tot een andere geheel witte kubus, enz. Zo zuiver je het. Mocht een verschijning je dan blijven achtervolgen, dan is doortoetsen hierin remedie. Het zal zien dat je blijft filteren, en het zal heel moe worden, en uiteindelijk afhaken, maar als het iets van de gnosis is, wat vanuit het toetsen ontstaat, dan hoort het bij je, en zal zijn weg vinden in je hart, als zaad. Daar gaat ook het boek ‘het orionse afrika’ over, over het filter proces, en er staan veel meer voorbeelden en oefeningen in.

Sluit geen compromis in het toetsen. Geesten komen door die compromissen binnen, en gaan claims op je leggen, en dat zijn dan geesten van halfgebakken toetsen en andere valse geesten, en die gaan zich dan voortplanten, en bouwen en hopen zichzelf in je op. Wees daarom standvastig in het toetsen totdat je tot hemels steen bent geworden. Laat dat je doel zijn, want hierop reageert de gnosis, hiervoor beloont de gnosis. Toets door totdat je verbroken bent, stelt het orionse afrika, totdat je in de hemelse verlamming bent gekomen. Vandaaruit gaat het stromen, als water uit de rots. Gevoel op zich is geen goede raadgever. Er moet veel meer gebeuren (zie hoofdstuk 32). Profetie werkt door getoetste verbrokenheid. Dat is dus zoals het boek stelt een stoicijns proces. Kun je die hemelse steen voor je zien ? Ook die steen moet getoetst worden, want er zijn veel valse stenen. Ga bij jezelf na wat het verschil is tussen de hemelse, getoetste steen, en de vleselijke, ongetoetste steen. En laat je niet omkopen als je hemels gesteente hebt ontvangen, want de duivel verzocht Jezus in de woestijn en zei : ‘verander deze stenen in brood, als je de zoon van God bent.’ Altijd weer is de hemelse steen de steen des aanstoots, maar het zal dus altijd de hoeksteen zijn. Zou je niet alles voor deze parel verkopen ? Zou je niet alles achter je laten om deze edelsteen te bemachtigen ? Ook de stenen moeten dus getoetst worden, want velen zijn met hun stenen een nieuw Rome aan het bouwen. Hoofdstuk 32 zegt over de bouwers van Rome : ‘Ze werden gevoed door een wolf. De wolf is in goede vorm het kruis, maar in slechte vorm is de wolf de vleselijke klager. Die wil geen diepe gnosis, maar het gemak, het voor de hand liggende, de aardse orde etc.’

Het vlees dat niet wil toetsen is snel geamuseerd en gaat al snel dansen met ander vlees, en daarom wordt er een voorbeeld genoemd van mister Spock die zich strak houdt in gezelschap met dames, zoals in de Liverpool clip van de Bangles, terwijl andere mannen ogenblikkelijk gecharmeerd zouden zijn van vrouwelijke aandacht. We kunnen dan ook denken aan Odysseus, zoals het boek stelt, die zich niet door de sirenen liet verleiden, en dus ook heel ver ging in het toetsen.

Het boek stelt dus : ‘Werk aan je filters en je lenzen,’ (hoofdstuk 38) en dan zal de linkologie ook in orde komen, wat dus ook wijst op het herstel van de sociologie, de familiologie en de relatiologie. Het boek stelt dat toetsen altijd de basis is. De ingewikkeldheid van de mensen om je heen laat zien hoe ingewikkeld het toetssysteem is, stelt het boek. Dit is een hongeren, een twijfelen, een aarzelen, loskomen van zelfverzekerde en snelverzekerende vitesse-vlotheid. Je kunt beter de waarheid stotteren dan vloeiend de taal van de leugen spreken.

----

voetnoten :
(1) GD1, blz. 227

hoofdstuk 59 bespreking van het boek ‘het orionse afrika’ 4

Ik had een droom dat Nederland onder water was gelopen, als beeld van de zonde. Ik was in Schiedam, in een supermarkt, en ook de supermarkt was helemaal ondergelopen, en ik probeerde naar boven te komen, om boven het water uit te kunnen komen, maar ik kon de weg niet vinden. Er was ook een Nederlandse kerkvorstin, de vrouw van een charismatische Haagse Nederlandse kerkvader, in de supermarkt. Ineens vond ik iets theologisch in de supermarkt, en ik kon weer ademen. We gaan dus verder met de theologie, want daar ligt ergens een pad. Ik werd wakker en ik merkte dat ik goed kon ademen. Er was iets in mijn hoofd gebeurd.

We hebben het gehad over de drie lagen van de Nederlandse kerkgeschiedenis : de eerste laag is de laag van de koningskerk, en daaronder zijn de afgescheiden lagen, de gereformeerde kerk, en daaronder de laag van de gereformeerde gemeenten. Tussen de tweede en de derde laag ligt het gebied van de christelijke gereformeerde kerken, als de grote trap naar beneden van de tweede laag tot de derde laag, wat het gebied van Bavinck is.

laag 1. koningskerk (hervormde kerk)
laag 2. gereformeerde (synodale) kerk – Kuyper
tussenlaag – christelijk gereformeerde kerk – Bavinck

laag 3. gereformeerde gemeenten – Kersten

Bavinck pleitte altijd voor vereniging van de afgescheiden lagen, dus daarom was zijn werk een soort trap, van boven naar beneden en van beneden naar boven.

De zonde, het materialisme, heeft het uitwendige tot maatstaf en objectiviteit gesteld, stelt Bavinck. Maar hij waarschuwt dat de mens het geestelijke, het inwendige, nodig heeft, want de uitwendige zintuigen kunnen heel bedrieglijk zijn. Er is gezichtsbedrog, en er zijn hallucinaties, die zich voordoen als het uitwendige. Daarom is het hemelse geestelijke nodig. Helemaal aan de andere kant zijn de extatischen, die alles meten aan de extase, alsof dat God is, maar Bavinck stelt dat de extase niet de regel is, maar de uitzondering. Een extase, een wonder of een teken is dus geen bewijs op zich dat het van God is.

Openbaring door natuur en geschiedenis is dus onvoldoende, stelt Bavinck, want er moet ook geestelijke openbaring zijn. Openbaring is een spel tussen manifestatie en inspiratie. Bavinck maakte onderscheid tussen speculatief rationalisme (Schleiermacher, Hegel, Schelling), en vulgair rationalisme, het hokjesdenken. Speculatief rationalisme is niet met de botte bijl het christendom omhakken, maar te komen tot het diepere idee ervan. Hegel stelde dat openbaring het inwendige zelf bewust worden van het Absolute is. De mens wordt dus niet zomaar bewust van het absolute, maar het absolute wordt in de mens van zichzelf bewust. God moet dus tot zelfbewustzijn komen, ontwaken. Dat is een schouwspel in de theologie-filosofie. Het speculatieve rationalisme laat ruimte over, en slaat niet alle openbaring zomaar kapot zoals in het vulgaire rationalisme. Hiertussen is dus een grote oorlog. En dan is er nog het extatische rationalisme wat het gevoel tot maatstaf heeft, dat wat lekker en pragmatisch aanvoelt. Ook deze lijnen lopen door de kerkgeschiedenis heen, en zijn een groot gevaar. Ze hokken ook met vulgair rationalisme. Het is het vleselijke, zondegoolse rationalisme. Ik had daar wat beelden van op een avond. Er is een verschil tussen mongolen en zondegolen. Zondegolen zijn hen die zich als mongolen gedragen door de zonde. Ze hebben hoge tafels, vieren hun avondmaal van het vlees, en heersen over de dorpen en de landen. Tafelschuimers zijn het, maar ik zag ze neervallen. De engelen van Schleiermacher gingen de huizen in, en de zondegolen werden gearresteerd, en kregen een pompoen om hun hoofd. Ook waren er veel ondervragingen door de engelen van Schleiermacher, en er werden zielen vrijgezet. De huizen stonden ineens allemaal in woestijngebied, of in zandvlaktes.

Er kwam dus in de jaren 1800 een oorlog over hoe de broodjes gebakken moesten worden. Het waren bakkeroorlogen, en daar speelden ook de boeren in mee, geestelijk. Het is dus een beeld van

de kerkgeschiedenis. Er kwamen nieuwe keuringsdiensten van waren, en die raakten met elkaar in oorlog. Die oorlog duurt voort tot op de dag van vandaag.

Bavinck spreekt over de openbaring als het zoeken van God naar de mens, en het komen van God tot de mens. Hierin moet God ook tot mens worden, opdat de mens naar zijn beeld vernieuwd kan worden, en daarom spreken we dus van een trap tussen hemel en aarde. Er wordt over afgedaald en over opgerezen. De menswording verspreid zo haar licht over het gehele gebied. Hierin worden de varkens van het vlees ontmaskerd, en hierin krijsen de varkens van het vlees, de varkens van de zondegolen. We spreken dus hier van een drievoudige openbaring, van het God die de mens zoekt, God die tot de mens komt, en God die mens wordt, om zo het vleselijke te ontmaskeren en de mens te vernieuwen. Zo ontwaakt God in de mens door tot zelfbewustzijn te komen. Bavinck wijst ook op de schepping waarin God zich aan de mens gelijk maakt. In de herschepping wordt God dan mens zelf, wat vlak na de zondeval al gebeurde, stelt Bavinck. Deze bijzondere openbaring van God loopt dus door de geschiedenis heen, stelt Bavinck, neemt een historisch karakter aan, en werkt dan door het prisma van menselijke personen, toestanden en gebeurtenissen heen, zich hullende in de vormen van type en schaduw, beeld en symbool. De menswording is de centrale en organische beschouwing die zijn licht laat schijnen vanuit het middelpunt tot aan de buitenste omtrek, stelt Bavinck.

Zo diep doordringt God alles in de theologie van Bavinck, de tussenlaag. Ook de gereformeerde gemeenten hebben veel aan hem gehad. Er kan met de verschillende lagen gewerkt worden zo, als een wisselspoor. Bavinck was als de theologische schakel, de missing link. Bavinck noemt dit proces van openbaring een voortdurend hemels werk om de macht van de zonde te breken, tot het herstel van de kosmos. (1) Hij noemt het een historisch proces. In de theofanie is dit een gevecht tegen de vleselijke versieringen van de mens. De mens heeft zichzelf lopen opsieren tot een zondegool.

Bavinck stelt dat dit het plan van God is, wat een meervoudig plan is :

1) rationalisme, de verlichting van het verstand
2) moralisme, het beoefenen van de deugd
3) mysticisme, het kweken van religieuze aandoeningen
4) soteriologie, de onttrekking van de mens aan de macht van de zonde, en het doorschijnen van God in de gehele schepping

Het een sluit het ander niet uit. Het een kan niet zonder het ander. Het gaat om de samenwerking dus. De zondegolen zullen altijd weer proberen een of meerdere pilaren weg te hakken. Dit zijn de tafelschuimers, de veelvraten, de wellustigen, waar het om kwantiteit gaat en niet om kwaliteit. Het gaat hen om volume, en om het weelderige, het luxe. Het gaat hen om de zuippartijen, het drinkgelag. Het gaat hen om de heilige graal van het vleselijke.

Schleiermacher stelde dat de hogere inspiratie het verbeeldingsvermogen is wat je een blik geeft voorbij de huidige grenzen van de mensheid. Je vliegt dus als een vogel boven alles uit, door profetie of een inzicht in de geschiedenis, iets wat je nog niet eerder had opgemerkt.

De religieuze onderdrukking, de lagere vormen van de mens, wekken de hogere vormen op, en dan gaat de vogel uitvliegen. Het is onvermijdelijk. De mensheid brengt zelf een nieuwe beweging voort. Er zijn zoveel ketenen, en zoveel mensen, dat uiteindelijk iemand de sleutel draagt.

Op een avond werd het ineens licht bij mijn hoofd, een hele lichte energie. Het waren mijn rijstvogeltjes. Vroeger hadden mijn voogden (zo noem ik ze maar even, want je kunt ze geen ouders noemen) rijstvogels in een kooitje, en ze gingen heel snel dood. Dan herinner je ook die ringetjes. Vogelringen en vogelkooien is ook weer die hokjesgeest. De mens denkt over de dieren te kunnen beschikken. Mijn rijstvogeltjes waren teruggekomen. Ze hadden mij opgezocht. Ik voelde hun vleugeltjes klapperen. Heel veel vogels hebben last van die krengen van vogelringen, maar de mens heeft geen invoelingsvermogen. Vogelringen staat op een lijn met het gedwongen botten vullen bij de tandarts (tand = bot), en komt weer voort vanuit de controlezucht en identificatie-zucht van de zondegoolse systemen. Het is precies hetzelfde. Heeft de mens een idee wat ze vogeltjes aandoen hiermee, en kindermondjes ? Nee. De mens kan dat niet invoelen. Het is een wurggeest, en ik had al tijden het gevoel alsof ik geestelijk niet kon ademhalen, maar in de Schiedam droom kon ik dat ineens. Het is iets universeels. Het is iets van de kerkgeschiedenis. Daar moeten we mee klaar gaan komen. Zondegolen houden de mens in een wurggreep. Dit is dus allereerst een geestelijke oorlog op het gebied van theologie-filosofie.

Over dit hele proces gaat ook het boek ‘het orionse afrika’, wat we aan het bespreken zijn. Het gaat over de nura, de aramese toetssteen, wat vogel betekent in het Egyptisch. In het hebreeuws is het de urim. In het Aramese genesis staat er ook : ‘Er zij nura,’ er zij licht, maar dat is dus de toetssteen, de maatstaf, en in de egyptische grondtekst is dat dus verbeeld als een vogel. Als eerste kwamen er dus vogels. Vogels spreken dus ook van ascensie, maar als de mens vogels zo vervolgen door het vogelringen en vogelkooien, dan kan de mens die ascensie wel op z’n buik schrijven, want de

vogels zullen de mensheid straks niet gaan helpen. De mens eet ook vogels, en zullen daardoor achtergelaten worden bij de opname, want de vogelzielen zullen hen overslaan.

Naast de urim is er dus de thummim, en ook de aph, die besproken wordt in het orionse afrika, oftewel de verzetssteen of het weerstandstoetsen, de steen van hemelse woede en afstoting, wat dus ook weer een belangrijke zorgsteen is, een beveiliger die alles eerst doortest voordat hij het naarbinnen neemt. Eerst wordt er dus ‘halt’ gezegd.

Waar we dus nu mee bezig zijn is de territoriale archeologie. Er zijn bepaalde elementen die we nodig hebben op deze doortocht, de verdere reis. Dat ligt in de kerkgeschiedenis.

----

voetnoten :

(1) GD1 – blz. 271

hoofdstuk 60 een ernstig woord : het grote kwaad van de vogelringers

Het zelf is afhankelijk aan de hemelse kennis, anders is er geen zelf. Het zelf staat dus niet zomaar op zichzelf, maar in relatie tot de hemelse kennis, en kan zichzelf vinden en van zichzelf bewust worden door de hemelse kennis, en ook deze hemelse kennis worden en zijn. Het zelf is daarom

ondergeschikt aan de hemelse kennis, als een dialectisch model. En elke kennis moet getoetst worden.

Het offer, het toetsen, moet rijpen. Een heleboel vals bewustzijn, en vals zelfbewustzijn, moet daarin afsterven. Het hemelse bewustzijn druppelt slechts. De Heere geeft het zijn beminden in hun slaap, in de eeuwige slaap. Daarin druppelen de hemelse dromen, als tranen van verbrokenheid. Dit zijn schakeringen van tranen, sieraden van tranen, en daarmee is de gehele hemelse wereld gebouwd in de hemelse leegte, en dat is slechts een druppelende wereld. Veel bewustzijn moet wegvallen. De mens moet weer een hemelse slaapwandelaar worden, een droomwandelaar.

De mens is gehecht aan een vals zelf veelal, en moet weer komen tot de ruimte tussen zelven in, als het ontwustzijn, wat kan ontstaan in zelfverloochening. Veelal is de mens te zelfbewust. Veel zelfbewustzijn moet afsterven. De mens moet weer meer dromen. Alles moet op een laag pitje, en de mens moet laag profiel houden. Teveel zelfbewustzijn trekt overmatig parasieten aan. Parasieten teren op zelfverheffing. Al die protsende, betweterige mensen. Heerlijk vinden ze dat. Al die belangrijkdoende mensen die midden in de belangstelling willen staan, en op het hoogste punt. Al die mensen die zich als halfgodjes gedragen. Zalig vinden de parasieten dat. Het is hun sappige vrucht. Zoveel luxe voor hen. Hoe meer hoogmoed hoe beter. Ze lusten er worst en pap van.

De mens is dus afhankelijk aan de kennis, maar die moet getoetst worden. Zoals we zagen in het boek ‘het orionse afrika’ is de aph-steen, de steen van woede, een belangrijke toetssteen hierin. Zonder woede tegen de zonde, tegen de onvoorzichtigheid, tegen de toetsloosheid, kunnen wij niet toetsen. In hemelse woede te leven, in hemelse toorn apart gezet te zijn, zoals Jeremia was, is geen makkelijk leven, maar zo zal wel het hemelse te sterk zijn voor ons en ons innemen (Jeremia 20). Onze walging tegen het vlees moet steeds groter worden, onze haat tegen de zonde, stelt de catechismus, en zo ook het zondebewustzijn, de opmerkzaamheid ervan. Dat is een moeilijk leven, dat is het smalle pad. Dan ben je een woesteling, een wilde profeet. Dan ben je een Ismael. Het kan flink in je hoofd knellen dan. Je verloochent jezelf en draagt je kruis. Je hebt een doorn in het vlees, of pin door het vlees. Dat is een volwassenheidsritueel, om het toetsen, het offer, te doen rijpen. Alles zit je soms tegen, het ene na het andere, dan dit weer, dan dat weer, en soms denk je dat je nooit rust hebt. Soms lijkt het leven wel steeds moeilijker te worden, terwijl je steeds minder draagkracht hebt. En dan is de slaap een aangename en welkome gast.

Soms lijkt het dat je de dingen niet van je af kunt gooien, en dan is de slaap een hulp. Maar wat als je niet kunt slapen, en wakker gehouden wordt ? De slaap zal vanzelf komen. Geduld en volharding. Het kruis heeft zijn breekpunt. Dan roep je het misschien wel uit.

Ik lag in bed en er kwam een warme energie bij mijn hoofd. Het waren mijn rijstvogeltjes. Ik was half in slaap en ik droomde. Het was heel tropisch weer en mijn rijstvogeltjes waren als mijn hersenen, heel exotisch. Weer hadden ze het over het vogelringen, hoe veel vogels daar stress en andere problemen onder leden, en ik begreep ze volkomen en kon ze invoelen. Ik zei dat ik voor ze zou vechten, want immers zijn we allemaal geringd. De mens is geringd door de tandarts en door allerlei andere beulerijen, allemaal dwang. Je loopt met hun rotzooi in je lijf, en zo ben je onder hun controle en heb je een door hen toebedeelde identiteit, een serie nummer, en daarom willen ze ook vaak niet meewerken met je eigen wensen. Het is jouw lichaam, het is het lichaam van de vogels, maar anderen denken daarover te beschikken, als kolonisten. Ik viel dieper in slaap en droomde over een oorlog tussen vogelringers en ontringers, want shamanen verlossen de vogels van zulke ringen. Dit was een geestelijke oorlog, en ik was in een soort paradijs gebied, op een andere planeet, en het was heel mooi weer, en de dorpen en steden lagen allemaal in natuurgebied, maar er was de strijd tussen vogelringers en ontringers. De vogelringers ringden niet alleen vogels, maar ook zielen, en het was pure slavernij. Ze waren bewapend en liepen rond, overvielen gebouwen. Ze speelden ook psychologische spelletjes, veel bedreiging en intimidatie.

Ik probeerde vogels van hun ringen te verlossen. Daar had ik een laser voor, maar het ging enorm traag. Het bleek nog niet zo gemakkelijk te zijn, want de ringen hadden allerlei beveiligingen en waren een soort sloten. Er was een beweging in de dorpen en steden, en ze brachten een evangelie, en hadden ook hun eigen bijbel. Ik herinner me iets van ‘Nadad’, en dat waren dan meerdere boeken. Ik las in zo’n bijbel en het had heel dun vloeipapier en een kunstleren kaft ook, heel soepel.

Ik woonde op meerdere plaatsen. Ik ging van dorp tot dorp, van stad tot stad. Ik kan me herinneren dat ik ook in een van mijn kamers wakker werd en dat ik bang was om oud te worden. Maar de vogels waren zo jong en exotisch, en zo voel ik me ook. Ik wist dat we voor de vogels moesten strijden. Het is ons eigen brein, ons eigen bewustzijn, ons eigen geweten. Dat hebben ze geringd.

De vogels beelden onze geestelijke gaven uit, en de boze wil die ringen, etiketteren, manipuleren, en bezitten. Denk je eens in dat je zelf met zo’n ring om je enkel moet lopen ? Ziek is het, echt ziek. En de waarheid is dat we allemaal geringd zijn. Ook zijn we allemaal gekooid. Iemand trekt aan de

touwtjes. De mens is een marionet. De vogel is ook het beeld van de ascensie, van de opname, dus daar strijden de poppenbazen om.

Bavinck stelde dat het bovennatuurlijke, oftewel dat wat boven de natuur uitgaat en vanuit God, de hemel, voortstroomt, verdedigd moet worden tegen een wijsbegeerte die het ontkent en verzwakt. Kant noemde het het bovenzinnelijke, Fichte noemde het het vrije, Spinoza noemde het het onbekende, Schleiermacher noemde het het oorspronkelijke en het nieuwe, en Saussaye noemde het het ethisch-religieuze. Bavinck noemt het het onverklaarbare.

We leven in het tijdperk van de levensgenieters. Ze zijn zwaar aan de drugs, ja, ook veel spirituelen en veel mensen van de gnosis. Ze beseffen niet, of willen niet beseffen, dat het oorlog is. Ze zorgen niet voor de vogeltjes, doen niet aan zielzorg. Ze lezen bijna obsessief de aardse krant, maar het geestelijke oorlogsnieuws willen ze niet kennen. Ze zijn aan de drugs van hun relaties, terwijl prediker al waarschuwde dat er iets bitterders is dan de dood, namelijk de vrouw die een valstrik is, haar hart een vangnet. Alleen zij die aan het hemels werk welgevallig zijn zullen aan haar ontkomen. (Prediker 7)

Ze kennen alle feitjes, kennen al het nieuws, wie wat heeft gezegd, kunnen het zo opdreunen, maar het geestelijke nieuws kennen ze niet, en de profetische roep horen zij niet. Zij hebben hun hart verkocht aan de hoer. Heel tragisch en triest is het. Dit is het tijdperk van slapende discipelen, en van discipelen die het hemelse en de hogere openbaring verloochenen, als een nsb van de vogelringers.

In mijn droom vond ik een boek, een verhaal, wat over kannibalen ging. Er was vreemde intense donder en bliksem toen ik buiten was, en ik zocht onderkomen in een van mijn kamers, wat ook een soort boekenzaaltje was, of bibliotheekje. Vanwege het onweer waren de bibliotheken gesloten. Ik vroeg me af wat dat betekende. Ik kon verder geen andere personen binnenlaten. Als het onweerde moest iedereen naar zijn eigen kamer gaan. Dat heeft er ook mee te maken dat je aan je eigen bibliotheek moet werken, aan je eigen brein.

De psychiatrie is een bolwerk van zielringerij, vogelringerij. Ook de dentistrie. Dat zijn de machten die hier op aarde ronddwalen. In mijn droom was het oorlog. De vogels pikten het niet meer. Er was grootscheepse evangelisatie. Er zal geen opname zijn, geen ascensie, geen wederkomst, voor de mens die vogels dit aandoet, de mens die zielen ringt, want de vogels zullen hen niet meenemen als de zondvloeden komen. Er zal geen ark voor ze zijn. Ze zullen in het water ten onder gaan. Dat is

het evangelie. Dierenhaters zullen niet meegaan op de ark. Dierenhaat staat gelijk aan goddeloosheid. Zij zullen dan zelf ook geringd worden, en met hun ringen wegzinken. Dat is het Woord van God, en dat staat ook wel min of meer in de bijbel. Het is de boodschap van elke dierenliefhebbende religie. Er is geen plaats voor de zonde. De zondaar moet zich bekeren. Dat is het evangelie. En we hebben het nu over hele zware zonden, die veel zijn weggelachen, veel zijn gebagatelliseerd. Daarom is de boodschap in de catechismus zo waar : Kom weer onder ogen hoe groot je zonden zijn, en laat de walging en haat tot de zonde groeien. De zondaar hebben we lief, en daarom prediken we het evangelie. Maar de psalmist zei ook : ‘Ik haat hen die valse ijdelheden navolgen.’ (Psalm 31), en : ‘Zou ik niet haten wie U haten ? Ik haat hen met een volkomen haat.’ (Psalm 139 : 21-22)

Oh, lezer, bewapen u toch met het hemelse woord gegeven, of dat nu een bijbeltekst is, of een tekst van Schleiermacher of van Bavinck, of van de Vur, de Bilha, of van het Egyptische Moeder Dodenboek, of van de Nadad over het vogel evangelie. Het woord is u tot wapen, om stand te kunnen houden, want wij worden belaagd met de brandende pijlen van de vijand. Het woord is goed zaad waarmee gezaaid mag worden, opdat er straks een oogst zal zijn. De vogelringers hebben het ook op u gemunt, en de zondvloed moet daarom wel komen. Zorg ervoor dat u een ark heeft. Blijft bij de prediking. Dwaalt niet af, want de wolven zijn naar u op zoek, en willen uw hart verscheuren. Buiten zijn de wolven. Zij geven niet om u. U bent voor hen slechts onderdeel van een economisch rekensommetje. Hele klinische, dode gevoelens hebben ze voor u. Deze wereld is koud, zonder greintje medeleven. Voor hen bent u slechts een geringde met een serie-nummer. Gooi uw ringen af, en help anderen te ontringen, want zij zijn beelden van uw hemelse gaven. Help de vogels, help de zielen. Doe het werk van een shamaan. Kennis is niet passief, maar een hemels werk. Alleen in het hemels werk is er hemelse rust. Dat is een oorlogsrust, niet van zoetsappige vrede. Er is alleen rust in geestelijke oorlog. En dat is een strijd van het hemelse woord, niets anders, een strijd van leergierigheid, van hemelse nieuwsgierigheid. Zonder dat is alles verloren. Wij blijven waarschuwen, maar het volk luistert niet, de kerken luisteren niet, en de geestelijke groepen luisteren niet. De ascensie groepen zijn aan de kip. ‘Lekker kip eten.’ En de gnosis mensen hebben de gnosis op een lager plan gezet en laten zich leiden door eros, pornos, gevoel, vraatzucht, drinkzucht, reiszucht, wereldse nieuwszucht, zucht naar overmatige sociale media, mobiel zucht, alles om de hogere geestelijke openbaringsgaven te doven, en zo worden de vogels nog steeds op grote schaal geringd. Het zal allemaal tot ze terugkomen. Zij die ringen worden zelf geringd. Ze snijden in hun eigen vingers, en hebben straks niet de vleugels om over de woeste oceanen van de komende zondvloeden te komen.

Velen zullen dit niet eens lezen. Hoe erg is het als je de profetische roepstem niet meer hoort, de stem om tot de ark te komen. ‘Oh, nog even luieren, nog even lekker liggen.’ Ja, de discipelen slapen vandaag de dag. ‘Nog even dit, nog even dat.’ Ze hebben allen hun eigen afgoden. Het roest van hun goud en zilver zal tegen hen getuigen op de dag des oordeels. Die dag die zal komen. Maar voor hen die het hemelse werk liefhebben en getrouw zijn zal er een ark zijn, boven denken, boven elke verwachting. Hoe moet dat als je geliefden hebt die maar niet willen luisteren, die maar op hun oude weg blijven doorgaan ? Het is het tijdperk van de dwaallichtjes. Allen zijn zij aan de drugs. Het is hun keuze. Dan hebben we het misschien over familie, vrienden, kennissen, artiesten die je leuk vindt, enz. Het is hun keuze. Iedereen heeft zijn eigen wegen tot zaligheid. Als dat is wat ze willen, dan zij het zo. Er is geen gedwongen alverzoening. Zij kiezen voor de eeuwige slaap, de eeuwige drugs, en dragen hun karma, en dan plopt alles uiteindelijk weg. Sommigen kiezen voor die eeuwige rust. De drugstrip die uiteindelijk flipt, en flipt, en dan in het niets verdwijnt. Ze leven langs alles heen. Hoe moet je daar dan mee omgaan ? Antwoord : parallelle werelden. Dat is ook iets van de vogels.

hoofdstuk 61 de grote bakkersoorlog

Denk je eens in : Je hebt een ketting om je nek of een armband, of een enkelband, en ook al zit het mogelijk goed, het mag er nooit meer vanaf. Dat hebben ze met de vogels gedaan. Het zou een stressfactor zijn, want je voelt het altijd zitten, en helemaal als het ook nog eens slecht zit. Het is pure dierenmishandeling, maar ze proberen het op allerlei manieren schoon te praten. Ja, zij hebben makkelijk praten, want ze hoeven er zelf niet mee rond te lopen. Zij zouden het ook niet accepteren als een ander ras hen dwingt er voor altijd mee rond te lopen. En dieren kunnen niet praten, kunnen niet protesteren, kunnen zich niet verdedigen, maar de natuur zal hen verdedigen.

De zonde heeft zich hemelshoog opgehoopt op deze wereld. Vogels zijn shamanen. Ze dalen diep af, en ze gaan hoog. De mens is hierop jaloers, en wil hen bezitten. Velen eten zelfs schaamteloos de vogels, vaak kippen moeten het ontgelden. Maar allerlei soorten vogels worden geringd. De mens heeft hier allerlei zieke smoesjes voor, zoals ook de tandarts die heeft, en hen die hun kinderen vaginaal besnijden, en zoals de Chinezen die vroeger de voeten van hun kinderen lieten inbinden. Zieke, sadistische mensen zijn het. Deze wereld is zwaar en zwaar ziek.

Bavinck stelde dat het centrale feit van de openbaring de incarnatie is, en die daalt zo diep af, dat ze zelfs de laagste vormen van het menselijke, met name het religieuze leven, niet versmaadt. De vogel is hiervan een beeld. Ik had een droom dat de engelen van Schleiermacher kwamen en dat de vogelringers een pompoen om hun hoofd kregen. Vannacht had ik er weer een droom over, dat de vogelringers met zulke pompoenen op hun hoofden rondliepen. Ze raakten helemaal gedisorienteerd, in de war, en moesten dat wat ze gestolen hadden loslaten, meer en meer.

De nood van de reformatie werd al getoond in de jaren 1700, toen Lessing zei : ‘Oh Luther, gij grote en heilige man, gij hebt ons verlost van het juk van de paus, maar wie zal ons verlossen van het juk van de letter, van de papieren paus ?’ Toch wordt het dus in de afdaling gebruikt, in de incarnatie. De letter is een middel, geen doel. Het gaat om wat er in de letter zit. Bavinck stelde dat er weer een balans moest komen van intellectualisme, mysticisme, en openbaring, want die drie kunnen niet zonder elkaar, anders zouden ze eenzijdig worden. En de openbaring heeft dus als centrum de incarnatie, die afdaalt tot de diepste menselijke vormen, om daarmee te werken.

De vogel is een beeld van het overstijgen van het zelf, en op te gaan in de hogere kosmische kennis, wat we God noemen. Ook Schleiermacher wees op dat proces, dat je zo loskomt van de lagere, valse individualiteit en van het tijdelijke, zodat je komt tot de meer eeuwige vormen. We moeten dus qua gevoel ook alles vanuit die hogere bron laten stromen. Het heeft dus betrekking op onze relatie met God, en niet zomaar het individuele op zichzelf.

Ik werd wakker met een droom over het hemelse ijs, en daarboven was een halve cirkel waardoor de parallelle werelden stromen, de gave van de vogels, maar hoevelen zullen tot die berg opgaan ? Vogelhaters zullen niet ver komen. Als je vogels haat, haat je je eigen hemelse gaven. Oh, laten wij toch zijn als Noach, die de dieren liefhad en ze meenam op zijn ark. Zonder dieren zal er geen ark zijn, want de dieren zijn beelden van de werkingen van die ark, van het immuun systeem. Wij moeten de vogels gedenken, zoals ook het Eeuwig evangelie stelt dat we voor de vogels moeten zorgen.

Het is de oorlog om een bakkerij, in de jaren 1800 en de overgang tot de jaren 1900. Kunnen wij die oorlog zien en ervaren ? Grote bakkers grijpen de vogels, de openbaringen, om iets anders van ze te maken, hen op te bakken, puur voor de smaak. ‘Oh, het is zo lekker.’ Zo hebben ze dat ook met de hemelse theologie gedaan. Ze hebben al die mooie openbaringen veranderd in vieze dogma’s, sushi, vleesbroodjes, etc. om hun smaakpapillen een sensatie-explosie te geven. Ze zijn op zoek naar sensatie, niet naar de waarheid. Ze wilden niet afdalen, maar alsmaar hoger en hoger, om over de zielen te heersen. Er is een pieten oorlog gaande, piet tegen piet, bakker tegen bakker. Hoor je het geroep ? Het is het vleselijke tegen het geestelijke, maar uiteindelijk zullen de hogere openbaringen en hogere dromen hieruit voort komen. Aan welke kant sta je ? Of heb je ook nog allerlei smoesjes en drogredenen om het slechte goed te praten, en het goede slecht te praten ? De bakkers roepen, en ook de boeren. Hup, daar gaat weer een steen door een bakkersruit. Hup, daar wordt weer en fikkie gestoken om de boel af te branden, en het projecteert zich in de wereld vandaag. Het is een oorlog in de geschiedenis. Die oorlog zullen we verder bespreken. De ark moet af.

De zoon van de bakker heeft veel indianenboeken op zijn kamer. Hij leest over al hun oorlogen. Ook heeft hij een heleboel boeken over bakkerijen en bakkers, veel verhalen, want zijn vader is immers bakker. Op een nacht gaat hij op onderzoek uit in zijn vader’s bakkerij, en hij komt tot gruwelijke ontdekkingen. Kinderen worden in kooien gehouden onder de bakkerij, in een verborgen kelder, die op een zaaltje uitloopt. Wat moet hij doen ? In paniek begint hij de kooien open te trekken, een voor een. Dan wordt hij van achteren neergeslagen. Hij wordt wakker in het ziekenhuis. Als hij het verhaal verteld wordt hij niet geloofd. Hij mag niet naar huis, en dat wil hij ook niet. Zijn familie is boos omdat hij zulke dingen heeft durven te zeggen, maar hij weet wel beter. Hij moet in het ziekenhuis blijven. Ze laten hem niet meer gaan, maar wel krijgt hij al zijn indianenboeken, en bakkersboeken. Daar leeft hij helemaal van op. Daar staan ook zulke verhalen in. Zou hij het toch allemaal maar gedroomd hebben ? Nee, hij wist het zeker dat het echt was. Alleen niemand gelooft hem. Nou ja, niemand ? Zijn oma gelooft hem, en de vriendinnen van zijn oma, want zij kennen immers de duistere geheimen van de zoon van oma, van zijn vader. Ze komen hem vaak opzoeken in het ziekenhuis, en ze raden hem aan er niet teveel over te spreken. Als hij weer uit het ziekenhuis mag, en sterk genoeg is, gaat hij op zichzelf wonen. Ook hier komen zijn oma en haar vriendinnen hem vaak opzoeken. Zij weten dat alles wat hij heeft meegemaakt echt is. Maar ja, wat doen ze eraan ? Ze besluiten een boek te schrijven, en het overal te verspreiden. Genoeg mensen raken overtuigd, en op een nacht wordt er een invasie georganiseerd in de bakkerij, en ze vinden het zaaltje, waar nog steeds vele kinderen in kooien worden gehouden. De dag erna is het in het nieuws. Maar iedereen leeft door alsof er niets aan de hand is. Er gebeuren zoveel dingen.

De kinderen echter weten wel beter. Zij moeten er nog elke dag mee leven, met dat wat ze mee hebben gemaakt. De bakker zit nu in de gevangenis, met een pompoen om zijn hoofd. De kannibaalse bakker wordt hij nu genoemd, en nog ergere dingen. Het blijkt wel vaker voor te komen. Je weet tegenwoordig niet wat je eet, wat eraan vooraf is gegaan. Er kwam een nieuwe keuringsdienst van waren, maar die bleek ook niet te kloppen, en daarom was het oorlog. Bakker tegen bakker, boer tegen boer, keuringsdienst tegen keuringsdienst, ziekenhuis tegen ziekenhuis, piet tegen piet, sinterklaas tegen sinterklaas, een grote chaos. En de zoon van de bakker sloot zichzelf meer en meer op, trok zich meer en meer terug met zijn boeken, want daar stond alles in, en dat was altijd zijn leidraad geweest.

hoofdstuk 62 het titanic tijdperk

Wolven kloppen aan op de hoge deuren. Ze zijn verkleed als bakkers, maar niemand heeft het door. Zodra iemand brood van hen koopt laten ze hun ware aard en gestalte zien, en vreten zo’n persoon op, en gaan in het huis van hun slachtoffer wonen, verkleed als het slachtoffer. Niemand die het doorheeft, want de steden en dorpen zijn onder een betovering. Bakpoeder en poedersuiker hangt in de lucht. Het is een heksenketel. De heks lacht. Het is een kannibalenfeest.

Roodkapje schuifelt door de straten, maar zij is een vaginale besnijdenis.

Ik droomde over een mannetje op de tv, een beeldje, en het mannetje was als een piramide, met een klein hoofdje en hele grote voeten. Amen, de verborgene, ook wel Amun genoemd, in de egyptologie.

‘Ich bin ein märchen, ich bin ein märchen,’ zei het mannetje de hele tijd. ‘Ik ben een sprookje.’ Ik zei : ‘Nou, vertel het sprookje dan maar,’ en hij begon te vertellen.

Het was een mannetje van steen. Hij was uit een steen gebeiteld. Altijd als hij goede dingen wilde doen, dan versteende hij halverwege. Hij ging bij de bakker werken, en ontdekte onder de bakkerij een ruimte waar kinderen in kooien waren opgesloten. Toen hij ze probeerde te bevrijden versteende hij halverwege. Hij bereikte nooit wat. Op een dag kwam er een goede fee die hem bevrijdde, en zo kon hij eindelijk de kinderen bevrijden. Maar nog steeds was hij een mannetje van steen, en zo werd hij ook genoemd. Daar kwam het in het kort op neer. Ik moest een beetje aan het Pinocchio verhaal denken. Pinocchio werd trouwens geleid door een krekel.

Telkens als wij het goede willen doen verstenen wij, maar toch moeten wij doorzetten. Het land is onder een vloek, maar uiteindelijk zal de vloek verbroken worden. Dat is waar de sprookjes op wijzen. Er zijn veel meer sprookjes. Het mannetje vertelde honderduit.

De strijd tussen David en Goliath is een zware strijd. We hebben er allemaal mee te maken, maar sommigen slapen liever. Veel levens op deze planeet zijn niet doordrongen met de geestelijke oorlog. Het schip is zinkende. We zijn allemaal op de Titanic, maar velen zoeken de uitweg niet. Ze denken dat dit het leven is, maar het is een zinkend schip. Ze zijn bezig voor miljoenen aan vuurwerk af te steken voor het nieuwe jaar, maar er valt niets te vieren. Wij zijn de profeten, de wilde jongens, in de woestijn. Het is de strijd tussen David en Goliath. De steen is in ons hart, en de steen leeft.

Het slechte doen gaat allemaal gemakkelijk, dan ga je steeds sneller, maar als je het goede wil doen, dan vertraagt alles, en versteent alles. Het slechte, vleselijke doen is gemakkelijk, en snel. Zie ze eens hollen, hollen voor het vlees. Het vlees grijpen is makkelijk, naar het mes grijpen ook. Alles vliegensvlug. Het is de strijd tussen David en Goliath. Goliath lacht en spot. Maar Goliath, die grote reus, zal vallen.

Slaapverwekkend bakmeel in de lucht, en poedersuiker. You know what I am talking about, right ? Ik heb het over de geliefde auto van de doorsnee Nederlander, en het geliefde vliegtuig, al die fijnstof in de lucht, een grote bedreiging voor de gezondheid. Leef daarom zo dichtbij de natuur als het maar kan. Wees niet trots op je auto, want het wordt je strop. Er is al lang gewaarschuwd. Corona is ook een side effect van overmatig auto gebruik. Maar gemak dient de mens, al die luxe. Het wordt met de dag gevaarlijker, want het hoopt zich allemaal op in de kosmos.

Misschien heb je het idee van jezelf dat je strijdt voor Nederland, maar wat kan je betekenen als je helemaal niets weet van de Nederlandse geschiedenis ? Zowel het probleem als de oplossing ligt in de oorlogen der kerken, in de Nederlandse kerkgeschiedenis.

De predikant Theodorus a Brakel schreef in zijn boek uit 1670 ‘De trappen des geestelijken levens’ dat Socrates stelde dat men de oude lieden moet hoogachten en dat men naarstig moet letten op hun doen in de weg waarin zij ons zijn voorgegaan, en wij moeten hen navolgen. Nu, er zijn twee lijnen door de geschiedenis, namelijk de goede lijn en de slechte lijn, en dan gaat het hier dus om het nazoeken van de goede lijn, en dat is ook wat daadwerkelijk het ‘eert uw vader en uw moeder’ betekent. Kennen wij wel eens onze vaders en moeders, onze voorgeslachten, en hun geschiedenis ? Of zijn we bezig op eigen houtje weer het wiel uit te vinden ?

A Brakel stelde dat we niet alleen de zonde moeten haten, maar ook een vijand moeten zijn van de zonde. Wij moeten tegen de zonde strijden. Dit is een veeltijdse grote en zware strijd met de duivel en met het vlees, stelt hij. Hierin wordt de mens dikwijls geleid tot de dorre woestijn van gevechten en ellende, voordat de hemel spreekt naar hun hart. Kennen wij die dorre woestijn ? Dat is een zeer bloedige arbeid, stelt a Brakel. De openbaring is niet afgescheiden van een ijverige betrachting van de godzaligheid. Hierin heeft het kwaad de mens de oorlog verklaard, en voert ook het vlees krijg tegen de wedergeboren mens. De duivel vervolgt je dan, zoals farao Israel vervolgde omdat ze tot de wildernis waren gegaan. Maar als de mens dan lang genoeg in de dorre woestijn van eenzaamheid, benauwdheid en verlating is geweest, dan zal God de mens lokken en tot zijn hart spreken, waar Hosea ook over gaat. Ook is dit een worsteling met God, stelt a Brakel, zoals Jakob die had.

De mens is onder een piratenvloek, en moet nog onttoverd worden. Daarom leidt God de mens tot de wildernis. De piratenvloek is typisch een stadse vloek, een stadse betovering.

De tachtigjarige oorlog liep van 1568-1648, maar er was ook een tweede tachtigjarige oorlog, die begon rond 1658, tussen de Voetianen en de Coccejanen, over de sabbath en over de verbondsleer. Coccejus was taalkundige en had vanwege zijn kennis een veel gematigder beeld van de sabbath, die hij zag als iets van de wildernis periode voor Israel in de exodus, en hij zag de sabbath als een schaduw van veel hogere dingen. Voetius zag dat beeld ook wel, maar hield zich ook aan de letterlijke sabbath, als de zondag. Bij Voetius was er zwaar zondagsfanatisme, terwijl Coccejus de touwtjes wat wilde laten vieren. We moeten in de gaten houden dat door valse rust er ook weer vals

werk komt, als het allemaal te letterlijk wordt genomen, want zo worden de poppetjes dus gemaakt. Coccejus wilde dat theater afbreken. daar was een hevige oorlog over in de kerkgeschiedenis eind jaren 1600 en begin jaren 1700. Coccejanus wilde het meer vergeestelijken. De oorlog begon te verzanden met de komst van de verlichting. Toen ging de oorlog daarover.

David Brunings (1704-1749) predikte niet zomaar over het kruis, dat we daar ons bloed moeten uitstorten, zoals ons ten voorbeeld is gegeven door de hemel, maar ook dat we ons doodzweet en angstzweet moeten uitstorten, ter verdelging van het vlees, wat dus ook een lijdenswerk is, en waartoe de hemel een voorbeeld heeft gegeven. De lijdensprediking ging veel dieper.

Hoe kunnen we de zonde overwinnen ? Niet zomaar in de naam van Jantje, Pietje of Klaasje of welke naam of welk woord dan ook. Het gaat alleen door kennis en hemelse woede tegen de zonde, hemels vijandschap tegen de zonde. Het gaat alleen door je hart.

hoofdstuk 63 job of jupiter ?

Ergens in het proces van het loskomen van afgoden en het definieren en vinden van het hemelse moet er een zekere persoonlijke factor ontstaan, als een baby die de moederborst vindt, anders sterft de mens. Er moet een zekere balans zijn tussen het principiele onpersoonlijke en het principiele persoonlijke. Ook moet er een balans komen tussen agnostische twijfel en de gnostische kennis.

Coenraad Mel (1666-1733), een duitse bevindelijke predikant, stelde dat de nacht der zonde zelfs gewoon aanhield na de komst van het evangelie. Descartes stelde dat de mens te weinig twijfelde. De mens moest weer systematisch twijfelen aan alles. Coenraad Mel stelde dat we ons kruis moesten dragen zonder anderen daartoe leed aan te brengen. De mens moest geduld leren en niet het gaan projecteren op iemand anders. Het kruis is door de hemel opgelegd. De predikanten van die tijd stelden dat het belangrijk was om wat leed in je leven te hebben, want het was een zout wat

zorgde dat je niet zou bederven, en het was een bijtend middel tegen wellusten, zoals de predikant W. Temminck stelde. Het kruis is een oefenschool om de hemelse deugden te leren.

Wees geen uitsteller. Er werd vroeger al gezegd dat Nederland werd beheerst door een geest van uitstel. Wees geen zorgeloos zieltje. Er is een heleboel werk te doen, en een heleboel heeft te maken met de geschiedenis. Zij die de geschiedenis verachten, hun vader en moeder niet eren dus, zullen geen wortels hebben, en zijn dus van onderen aan het verschrompelen, geestelijk. Ze hebben geen voeten meer, of gewoon nog stompjes, en velen hebben geeneens benen meer. Zo erg hebben ze de geschiedenis lopen verachten, alsof er daar geen werk meer te doen was. Ze verzuipen in werelds nieuws en sociale media, tot zombies. Ze kennen hun vaderen en moederen niet, en willen die ook niet kennen. Altijd weer stellen ze het uit. Ze willen de snelle romeinse goden, en bidden tot de opperste der romeinse goden, Jupiter. Dan te bedenken dat Jupiter, Jove, de geromaniseerde vorm van Job is. Ze raken in paniek als ze een Germaan zien, een man met lang haar en een baard. Dan trekken ze hun trommel met excuses open, en dat begint al met de haat naar de indianen, naar het lange haar van de indianen en de indiaanse levensstijl, de natuurlevensstijl. Allemaal omdat ze romeins zijn en die alarmen dragen, want het vlees kan dat niet verdragen. Het zijn uitstellers. Werken de excuses niet meer, dan trekken ze hun trommel met etiketten open, en andere slinkse middelen, om toch maar de Romeinse man zoveel mogelijk eer te geven. Daar hebben ze een neus voor, en daar strijden ze voor, allemaal ter ere van Jupiter, wat echt niet minder erg is dan rigil kent, toronto. De Romeinse man bagatelliseerd het kruis en het toetsen. Het ontbreekt hem aan twijfel. De Romeinse man is niet ascetisch, maar houdt van de snelle paarden. Natuurlijk heeft hij wel zijn eigen romeinse ascese, die er juist voor zorgt dat hij zijn levensstijl kan blijven beoefenen, het bluffen.

Coenraad Mel wijst op Hosea 11, dat Efraim door dikke mensentouwen en touwen der liefde werd getrokken. Het volk dwaalde weer af naar Egypte, en naar Assur, de valse boom van kennis, van aardse kennis, en hierdoor hadden ze hun voeten verloren en waren als vogels geworden, maar als de leeuw, als beeld van de exegese, zou brullen, dan zouden ze bevend terugkomen. David Brunings wees er al op, dat de mens teveel met het bloed van het kruis bezig was, maar niet met het angstzweet van het kruis. De mens moest weer terugkeren tot de principes van Descartes, en zo kwam ook de verlichting en de grote ontwaking. Coenraad Mel riep weer op tot bekering, berouw en boetvaardigheid, want de mens was blind geworden, en in die blindheid verliefd geworden op ijdele wereldse dingen. De mens was in de greep van werelds vermaak en zondig zoet, maar wilde dat niet horen. Het volk had zich allemaal redders gemaakt, helden, maar Coenraad Mel wees op Hosea 5 en 6, dat God zou komen als een jonge, felle leeuw, en hij zou verscheuren en heengaan, en

hij zou wegvoeren en er zou geen redder zijn. Daarom was er de boodschap van bekering en er was alleen terugkeer mogelijk in de vreze des heeren.

hoofdstuk 64 de strijd tussen David en Saul in Nederland – De Heer is mijn Herder

Er is een strijd tussen David en Saul in Nederland. Saul is het oude systeem wat niet wil loslaten, en het beschouwt iedereen als zijn eigendom. Het is een obsessieve, hysterische hebberigheid. Ken je die geest ? Strijd je nog wel, of heeft het je ook in slaap gesust ?

We hebben gepredikt dat het om de symbolische David gaat, niet om de letterlijke. Het gaat om de geestelijke David, niet om de vleselijke. Het gaat dus om de hogere beelden ervan, in de mythologie, want het is een belangrijk verhaal. Het probleem was dat mensen dat door de tijden heen gingen verletterlijken en uitmelken, om er een markt en een organisatie van te maken, wat ze ook met Jezus hebben gedaan, en weer geldt : Het gaat om de symbolische, geestelijke Jezus, niet om de letterlijke, vleselijke Jezus. Hier zijn veel misverstanden over. Velen zijn overmatige antichristenen geworden en antidavidianen. Velen zijn hierin gekomen tot star farizeisme. Dat is te makkelijk.

Er is een strijd in Nederland tussen David en de geest van Saul, de vervolger. Nu zijn velen van de geestelijke groepen en de gnostische groepen niet werkende in de geest van Saul, maar de vraag is in hoeverre ze het tegenwerken. Er zijn ook andere geesten, zoals de geest van Salomo. Salomo is de zoon van David, en volgt David min of meer, maar de geest van Salomo kan ook heel veel afgoden er nog op nahouden. Salomo is het zoonschap tot de Davidische beweging, maar er kan heel wat fout gaan, zoals het teren op erfenissen, en koninkje gaan lopen spelen, met een verdeeld hart, met een lauw hart.

In ieder geval moet er een schuilplaats komen voor David en de Davidianen. De geest van Saul werpt verschrikkelijke speren, en wil David doden. Velen groeiden op als een David. Ze hadden een gave, ze waren anders, hadden een roeping, maar de geest van Saul wilde deze roeping doven, in zijn handen nemen en breken. Wat een belangrijk verhaal is dit. Ik heb dit altijd zo in mijn leven ervaren. De geest van Saul kan soms als een ware Goliath tegen David strijden. Ook kan het worden tot de geest van Absalom, een andere zoon van David, die tegen zijn vader streed.

Daarom is er een schuilplaats nodig. Het regent hagelstenen. David heeft hulp nodig, en die hulp die komt van boven. Ik heb het altijd een mooi verhaal gevonden. Het sprak altijd tot mijn verbeelding. Dat wat de mens er uiteindelijk van gemaakt heeft is vaak niet goed, te letterlijk en verdicht gemaakt, maar dat neemt niet weg dat de principes van het verhaal waarde hebben. David had een gave, en de geest van Saul was jaloers en wilde het hebben, en wilde David daarvoor ombrengen. Het is om ons heen. Je kunt het overal zien. Het werkt door de naaste omgeving. Dat gaat ook vaak slinks. Saul was een hele sluwe man. Hij kon goed paaien, hij kon goed lokken, hij kon goed mensen een rad voor hun ogen draaien. Hij was immers koning. Laten we het niet onderschatten.

Er is een strijd tussen David en Saul in Nederland. Saul is het oude systeem wat niet wil loslaten, en het beschouwt iedereen als zijn eigendom. Het is een obsessieve, hysterische hebberigheid. Ken je die geest ? Strijd je nog wel, of heeft het je ook in slaap gesust ? Saul moet zichzelf laten gelden, rijdt in grote auto's, komt met veel vertoon. Dat kan ook op een geestelijke, meer subtiele manier. Saul is een religieuze man, maar een veelvraat op veel gebieden. Hij neemt meer dan hij nodig heeft, gaat graag over andermans grenzen. Ik heb dat telkens weer gezien.

Saul is ook het psychiatrische en dentiatrische systeem hier in Nederland, om mensen in hun noden te vervolgen, hen belachelijk te maken, hun gaven te kleineren. Vele kinderen met een gave worden door deze systemen aangetast, want het is allemaal omdraaien van de feiten. Maar het zijn geen exacte wetenschappen. Het zijn pseudo-wetenschappen. Saul is ook het afgeweken religieuze systeem. De bijbel moet getoetst worden aan de taalkunde, maar het is in het westen allemaal afgeweken. Ze hebben geestelijke beelden, spreekwoorden en gezegden uit andere talen lopen verletterlijken, zodat de ware betekenis verloren is gegaan, en zo is het een eigen leven gaan leiden. De kinderen voelen het aan dat het niet klopt, en trekken zich terug, maar krijgen dan een reeks etiketten opgedrukt, want dat mag niet. Hun gave wordt bestempeld als autisme, moeilijk opvoedbaar, eigenwijs, koppig, geestelijke ziekte, en andere soort psychische stoornissen, terwijl die gave hen van de hemel is gegeven, waarmee ze anderen helpen. Natuurlijk zien dat soort systemen dat als bedreiging want zij zijn immers koning. Zij zijn immers Saul.

Er moet een schuilplaats komen. Er moet een ark gebouwd worden. Dat is het Woord, en dat is in de geschiedenis gegeven. Daarom zeggen we ook : Eert uw vader en uw moeder, oftewel dat wat u gegeven is, en weer is dat niet letterlijk en vleselijk, maar het symbolische en geestelijke. Velen kennen hun vaders en moeders niet eens. Ze denken dat hun aardse vaders en moeders dat zijn, en worden zo voor de gek gehouden. Ze verdiepen zich niet in de geschiedenis, want ze denken dat ze hun vader en moeder al eren, gewoon hun biologische vader en moeder. Maar ze staan nog steeds schuldig aan het verbreken van dit gebod.

De nieuwe generatie is als Salomo, de zoon van David. Salomo strijdt voor zijn vader, volgt zijn vader op, maar is halfhartig en aan de drugs van zijn vele vrouwen. Hij laat zich afleiden door de vrouw die een hoer is, wiens hart een valstrik is, een werpnet, waar Prediker tegen waarschuwt. Hij verdoet zijn tijd met mooie gebouwen en snelle auto's, veel dingen voor het oog, pakken met stropdassen en allerlei tierelantijntjes die er niet toe doen. Het is een eerzuchtige koning met veel ijdeltuiterijen. Hij stelt het materiaal van zijn vader soms verkeerd voor, en is soms als een Absalom. Zijn hart is afgeweken, heeft andere doelen.

Er moet een schuilplaats komen. Ik denk soms aan David met zijn schapen. Dan strijdt David soms met een leeuw, soms met een wolf, soms met een beer, of een ander roofdier, om zijn schapen te beschermen. David was een schaapherder. Hij leefde eenvoudig, in de natuur, en had het hemelse Woord in zijn hart. Daar liet hij zich door leiden. Later gingen die beesten zich vervormen tot mensen, zoals Saul, Goliath, Absalom, en soms zelfs Salomo. Ik moet ook nog denken aan Achitofel, de verradende Judas van die tijd. Misschien ken je die geesten ook wel in je eigen leven. Uiteindelijk zijn dit dus dingen die bij het zijn van schaapherder horen. Ken je schapen en ken de roofdieren die het op hen en op jou gemunt hebben. Als de herder uitgeschakeld is, dan hebben ze alle schapen. En dat is gebeurd. Ook David kent zijn kruis, zoals we van psalm 22, wat de basis is van het evangelie verhaal. En daarna komt psalm 23 : De Heer is mijn herder.

De Herder ging door het diepe dal van duisternis. Al deze beesten die hem aanvielen werden tot mensen, nog wel ergere beesten. Ik kan me geen groter en erger roofdier voorstellen dan een mens. Hier ging de Herder aan het kruis, in dit diepe dal. En de schapen beschuldigden hem dat hij er niet voor hem was, want ze moesten ook zelf aan dit kruis. Ze bespuugden Mozes, want kijk waar hij hen had geleid : tot een plaats van honger en dorst, een plaats van stekende droogte, en pijn. De schapen hadden liever een held gehad die hen van de Romeinen zouden hebben bevrijd, maar ze kregen een gekruisigde. De schapen waren overstuur. Ze beschuldigden de Herder dat hij hen in de

steek had gelaten. ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten.’ Ze beseften niet dat ze zelf ook door dit diepe dal heenmoesten. Daar moesten zij een les leren, en daar moesten zij een schuilplaats bouwen, een ark. Het kon alleen voortkomen vanuit dit diepe dal. De Heere is mijn Herder, het kruis is mijn Herder. Hier moesten de schapen leren om zelf Herder te zijn. Hier zouden de schapen tot herders worden, op dezelfde plaats waar beesten tot mensen werden.

‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij in de steek gelaten ?’
Maar de God zoals de mens hem had voorgesteld bestaat helemaal niet.
Er bestaat alleen een hemels principe van het leren herder te zijn, in het diepe dal.
Dat is uiteindelijk de schuilplaats. Ik bid dat je die schuilplaats zal vinden.

hoofdstuk 65 De vrijdag middag overdenking – ‘Zeven vrienden heb ik u gegeven’

Zeven vrienden heb ik je gegeven :

1. Spreuken 27:6
Oprecht gemeend zijn de wonden door een vriend geslagen, maar overvloedig zijn de kussen van een vijand.

2. Spreuken 1:8-9
Hoor, mijn zoon, de vermaning van uw vader en verwerp het onderwijs van uw moeder niet, want zij zijn een liefelijke band voor uw hoofd, een ketting voor uw hals.

3. Spreuken 13:1

Een wijs zoon laat zich door de vader tuchtigen, maar de lichtzinnige en de spotter luisteren niet naar de waarschuwing.

4. Spreuken 13:24
Wie zijn zoon haat spaart de roede, maar wie hem liefheeft tuchtigt hem vroeg.

5. Spreuken 12:1
Wie de tucht liefheeft heeft kennis lief, maar wie de terechtwijzing haat blijft een zot.

6. Spreuken 4:7-8
Het begin der wijsheid is: verwerf wijsheid,
en verwerf kennis meer dan bezit.
Houd haar hoog, dan zal zij u verheffen,
zij zal u tot eer brengen, wanneer gij haar zult omgeven.

7. Spreuken 4:13
Houd vast aan de tucht, laat haar niet los, bewaar haar,
want zij is uw leven.

Ken je deze zeven vrienden ? Heb je ze te vriend gehouden, of heb je ze van je afgeduwd en ze bevochten ? Lees hierover het gehele boek Spreuken. Het huis van de wijsheid is op zeven pilaren gebouwd.

We hebben het weleens vaker gezegd : Dit is de ‘wil-niet, weet-niet’ generatie. Ze wenden hun oren tot andere dingen, en willen van geen kritiek en geen commentaar horen. Maar laten wij goed beseffen dat onze hemelse moeder ons deze zeven vrienden heeft gegeven, de pilaren van haar huis, en wat heb je ermee gedaan ? De dwaze man bouwt zijn huis op zand. Die heeft die pilaren niet, en als de storm komt dan blaast het zijn huisje weg.

De wijsheid roept, en zendt de zeven vrienden om de mens te helpen, maar wat doet de mens ermee. Ze zijn afgeschoten. Telkens weer komt dat terug. Telkens als er een boodschapper wordt gezonden dan wil de mens dat niet horen, zoals in de gelijkenis van de onrechtvaardige pachters. De mens heeft een groot probleem, weet je. Maar de mens wil dat niet horen. Altijd weer speelt de mens verstoppertje, maar het pad ligt er nog steeds. De zeven vrienden zijn er nog steeds. En zij tonen het

pad tot het huis van de wijsheid die roept. ‘Kom toch naar huis, mijn kinderen, want stormen zijn op komst.’ Noach bouwt zijn ark, klop, klop, klop, gaat zijn hamer. En hij steekt zijn vinger in de lucht en waarschuwt de mensen, dat ze weer terug moeten gaan tot de wijsheid en haar geboden, maar de mens spot, want de mens wil zijn eigen leven leiden. Ze willen geen kritiek horen, geen commentaar, nee hoor. Ze willen graag blijven zondigen, maar Noach blijft ondanks dat prediken, want hij weet dat de zondvloed zal komen, en dan moet de ark af zijn.

Dit zijn de dagen van Laodicea, van de lauwe kerk, die denken dat ze alles al hebben, maar ze hebben niets, want ze hebben het belangrijkste vergeten. Net als in het sprookje van de nieuwe kleren van de keizer denken ze dat ze kleren aan hebben, make up op hebben en dat ze goed bewapend zijn, maar het is niets, want ze hebben het belangrijkste vergeten.

Och, keer toch terug tot uw eerste liefde die u in de steek hebt gelaten voor uw afgoden. Moeder wijsheid klopt op de deuren van uw hart. Klop, klop, klop, net zoals de hamer van Noach. En ze heeft zeven vrienden met haar meegenomen. Herinner je je die vrienden ? Heb je tijd voor die vrienden ? Maak je tijd voor die vrienden ? Of heb je alleen maar tijd voor de afgoden van deze tijd ? Noach bouwt het schip. Daar horen de mensen bij, en de dieren bij, maar de mensen willen niet. Het regent al hard, maar ze willen nog even zondigen, nog even hun eigen wegen gaan.

‘Wie Mij vindt heeft het leven gevonden, maar al wie mij haten hebben de dood lief,’ zegt de Wijsheid in Spreuken 8. Dat is onze hemelse moeder. We zien dat overal om ons heen, dat mensen de dood liefhebben. Ze roken pakjes sigaretten waarop staat : ‘Roken is Dodelijk.’ Ze eten pakjes vlees waarop staat ‘Meat is Murder.’ Het deert hen niks. ‘Na mij de zondvloed. Uw probleem is mijn probleem niet,’ en ga zo maar door, de geest van Saul. Die geest is overal doorheen getrokken. Het is het vlees van de mens, de lagere natuur, de doodsslaap, de nachtmerrie van de feutus die nog geboren moet worden. Het is heel naargeestig. Wordt u daar ook niet naar van ? Zoveel haat, zoveel moord, zoveel dood. En dan hebben velen wel het woord ‘God’ in de mond als het hen uitkomt. Allemaal lippendienst, vormendienst. Het hart is er niet bij betrokken. ‘Uw probleem is mijn probleem niet. Uw zorg zal mij een rotzorg zijn.’

De Wijsheid roept terug tot het kruis, want dat is de enige weg om aan Saul te ontkomen. De Wijsheid roept terug tot het luisteren naar de vermaning, de zeven vrienden, haar zeven pilaren, opdat wij een woning hebben in de eeuwigheid. Waar wil je wonen ? Moeten wij dan geen veilige plaats hebben voor onze kinderen ? Een veilige haven ? Nee, ons is geen makkelijke reis belooft, maar wel een behouden aankomst, maar dan moeten wij wel werken aan het schip, en werken aan

de haven, en niet afdwalen van de boodschap van Noach. Wie zaait zal oogsten. Als je zaait op de akker van vlees en verderf, dan zal je dat ook oogsten, maar wie met wijsheid zaait zal wijsheid oogsten. Laten we een moment stil zijn om dit te laten doordringen, en ons hart in orde maken met moeder Wijsheid. Neem haar naar binnen opdat je leven vernieuwd wordt.

hoofdstuk 66 Moeilijk Opvoedbaar Zijn

Paulus zegt in Romeinen 7 in de bijbel : ‘Want niet wat ik wens, het goede, doe ik, maar wat ik niet wens, het kwade, dat doe ik.’ Dat is een hele strijd. Soms strijdt de mens, en soms zegt de mens goede dingen, en dan verliest de mens de strijd en geeft de strijd op voor dat moment. Dat gebeurt, de strijd is zwaar. Soms moeten wij aardse meesters dienen. Wij leven hier deels in ballingschap. De mens heeft soms de strijd gestreden, en soms verliest de mens misschien een ronde op een bepaald gebied, maar dan is het zaad gezaaid. De mens heeft soms het goede zaad gezaaid. Soms lukken dingen niet, soms zegt de mens dat ook met tranen in hun ogen, en dat ze er van baalden dat het niet lukte. Wij moeten soms aardse meesters dienen. Paulus zegt : ‘de ziel is gewillig, maar het vlees is zwak.’ En wij moeten ook verdraagzaam zijn naar hen die een wedstrijd hebben verloren, want ze hebben de goede strijd gestreden. Er is zonde en wonde, en soms is het gewoon hetzelfde. Vele lasten dragen wij.

Het hemelse onderwijs leert de mens voor zichzelf op te komen, en geeft de mens een naam : ‘Jij bent,’ en dan goed, duidelijk spreken. Niet met een zacht stemmetje, maar jezelf goed, duidelijk maken. Dus ja, roep soms maar. Heel goed als er uitroeptekens zijn soms, en dat er duidelijk wordt gesproken. ‘Jij bent.’ Mijn oma zei dat ook altijd tegen mij : ‘Jij bent die je bent,’ en dan noemde zij mijn naam. ‘Kom voor jezelf op, zeg waar het op staat, luid en duidelijk, en zet je handtekening nergens onder. Geen handtekening zetten.’ Dat zei mijn oma altijd. En dat zeg ik nu ook, en dat heb ik vaker gezegd. Ik geef een hemels wapen met een lampje, en ik zeg : ‘Schiet alle nare gedachtes maar weg als ze je lastigvallen.’ (de monstertjes) Zo leer ik mensen de geestelijke wapenrusting. Dat mag je elke dag weer doen. Dan schiet je het maar weg.

Er is een leven na dit leven. Soms worden er in het leven zware verliezen geleden, het gaat niet altijd goed. Sommige mensen hebben veel geleden en gestreden, hebben veel goed gemaakt. Soms komen mensen te overlijden, en soms worden ze beschermengelen. Zij waken over de levenden. Er is hulp van de andere wereld.

Soms is de mens overstuur van boodschappen, van harde boodschappen. De waarheid is hard. Soms verliest de mens wedstrijden. Maar we gaan geen kindermartelingen en kinderbedreigingen goedpraten, wat sommige families doen. We zijn geen advocaten van de duivel. Wij zijn geroepen om het kwade te ontmaskeren en aan het licht te brengen. Sommige mensen hebben een knauw overgehouden van de plaats waar ze naar toe werden genomen, die familie kerken. Dat kan heel erg zijn, en soms weet de mens eraan te ontsnappen, gaat de mens er van weg. Net als ik vroeger. En ik heb anderen daarin geholpen, om het een plaatsje te geven. Nog steeds doe ik dat. Er is ook een hemelse kerk. Soms gaat die dwars door alles heen. Wij zijn zelf een kerk, jouw lichaam is een tempel, een kerk, van het hemelse onderwijs, dus wees er zuinig op.

Je hoeft niet makkelijk te zijn in deze wereld. Soms moet je een bitch zijn om er doorheen te komen. Er staan teveel gevaren op de loer, dus ja, zet maar van je af, en laat je niet kennen soms. Sommige mensen die daarover commentaar hebben mogen weleens bij zichzelf beginnen. Dus ja, doe maar moeilijk naar ze soms. Dat recht heb je. Je bent hun marionet niet. Wees maar moeilijk opvoedbaar naar je temmers.

hoofdstuk 67 Mijn naam is … het smalle pad

Ik kan alleen maar prediken. Ik kan alleen maar verhalen vertellen. Zelfs als ik boodschappen doe is dat een preek, en een verhaal. Het is alles wat ik kan. Als ik onder de douche sta, als ik wandel en werk, als ik een gesprek heb, dan is dat een preek, en een verhaal, en dat is alles wat ik kan. Ik ben een prediker. Meer kan ik niet.

Ik ben zelf een preek, zelf een verhaal, een droom. Ik moet denken aan De Vur, boek 105, de Appel :

1. Ik was maar een droom,

2. Mijn spiegel is stukgeslagen,

3. Nu sijpel ik weg,
4. Zij die mij volgen zullen alleen wat appels vinden,
5. En wat verhalen,
6. Om de dag door te komen

Harde woorden ? Het is niet anders. Ik ben van het Rodenbergse predikersgeslacht. Wij hebben vaak niet de luxe van romantisch gezinsleven, maar wij zijn altijd weer op pad. Altijd weer moeten wij vrouwen en kinderen achterlaten omdat we opgeroepen worden voor de oorlog in andere gebieden, om daar zorg te bieden en te prediken, om scholen op te zetten, en dan moeten we weer door naar een volgend gebied. Nooit zijn we ergens lang. ‘We kunnen hier niet blijven,’ zong Herman van Veen in de zeventiger jaren. ‘Opzij, opzij.’ Misschien ken je dat liedje wel.

Wij laten genoeg achter, genoeg, veel meer dan een vader of moeder ooit zijn kind heeft gegeven.

Zo had ik vannacht een droom dat ik alles moest achterlaten, Israel, Egypte, de reformatie, en zo maakte ik een reis dieper in Afrika, en ik ging helemaal tot de kust van West-Afrika, tot de golf van Guinea, waarin ook de baai van Benin ligt en de golf van Bonny, en waar ook wat eilanden zijn. Het

was het gebied van de wulpse, donkere vrouwen, van de aardmoeders. Ik kwam daar tot een hemelse bron die nooit helemaal volliep, maar altijd weer wegstroomde. Mijn kinderen zijn vaak ontvoerd geweest door de duivel op allerlei manieren, en ik beschouw ieder kind als mijn kind, ook de kinderen van Afrika, de vergeten kinderen van Afrika. En ik wilde mijn kinderen precies zo terug als ik ze gekregen had, mijn kleine kinderen. Laat de kinderen tot mij komen. En in en bij die bron kreeg ik mijn kind, de baby, en ik hield het kind vast, en ik zorgde voor het kind. Ik liet het kind bij mij zijn in alle rust, en het was een Afrikaanse rust, van de natuur, van de bron.

En ik hoorde een stem die zei : ‘Namibie en Zambia zijn de opvoeding.’ Moeder Afrika zal voor haar kind zorgen.

Weet je wat mijn naam is ? De smalle weg.
Misschien ken je het wel. Wij moeten over het smalle pad door de enge poort, wat een moeilijk en kronkelig bergpad is door de wildernis, langs de ravijnen. Het oog van de naald, en wij moeten zelf ook het smalle pad en de enge poort zijn.

Een kerstboompje, een dennenboompje, was ergens halverwege op een besneeuwde berg, waar de hemelse gaven ingroeiden, maar ze hebben het omgekapt en meegenomen naar de stad waar ze het hebben volgehangen met rotzooi, met wereldse gaven, toeters en bellen, want zij wilden dat het hun kerstboom werd. Ik heb het weer teruggebracht naar dezelfde berg, op dezelfde hoogte, en het daar weer opnieuw geplant, dus daar mag het nu een hele grote dennenboom worden, groeien tot de hemel, en hemelse gaven en vruchten dragen.

Die vloed kan niemand tegenhouden. Dat is iets van de natuur. Dat is het bestaan, het leven. Dan vecht je tegen de zee. Die zee overspoelt je en neemt je mee. De zee is geneeskrachtig voor je hart. Lekker in de zee liggen, lekker zwemmen, geen gezeur aan je hoofd, slechts dit. Geen Woord van boven gegeven en uitgezonden zal ledig wederkeren. Onthoud dat ook maar. Er is vloed en eb. Daarna vloeit alles weer weg, en moet je het zelf leren, zelf leren doen, zelf leren zijn, ook naar jezelf toe. De bron loopt nooit volledig vol, stroomt altijd weer weg.

Het gaat niet alleen om het worden en het zijn, maar ook om het ‘blijven’. Blijven in de bron, verbonden blijven aan de ware wijnstok. Die vond ik in Afrika.

hoofdstuk 68 van afrika tot insectia – gesprekken met engelen

De Afrikaanse moeders gaan terugkomen, de Afrikaanse aardmoeders. Hoe zal dat gaan ? Laten we opmerkzaam zijn. Is dat letterlijk of meer symbolisch of cryptisch ? Zeker is dat ze de westerse droomdrugs van de kinderen zullen wegnemen. Dingen zullen op hun plaats vallen. Sluiers zullen weggenomen worden. De westerse cultuur is een verdwaald kind.

Laat haar het verhaal vertellen. Laat haar uitspreken.

Het leven is massa psychose hier in ‘t Westen. De mensen willen elkaar allemaal zo graag zien, maar ze gebruiken elkaar als drugs en willen niet aan de voorwaarden voldoen. Dat laat het leven niet toe. Mensen gebruiken elkaar als monumenten en als wegwerp-artikelen, of iets wat ze zo nu en dan uit de kast halen, iets wat ze in een doosje doen, en wat al gauw op zolder terechtkomt, of in de kelder. Ik doe niet meer mee. Ik speel die spelletjes niet meer. Ik zeg je recht voor de raap wat het is. Ik draai er ook niet omheen. Ik noem het beestje bij de naam. Ik benoem man en paard.

Deze kille, liefdeloze waanwereld is niet van mij. Ik wil er niets mee te maken hebben. Laat de mens maar zijn spelletjes spelen. Ze komen zich vanzelf wel tegen. Wij hebben het Woord gepredikt : Zoek de dingen die boven zijn. In liefde weer mens worden. Het is een grote poppenkast. Een theaterspel, een gemaskerd bal. Ik doe niet mee.

Deze wereld roept tot de zondvloed. De zonde is rijp geworden. Het is hemelshoog gestegen. De mens roept het zelf over zich. De plagen zijn gekomen, en nu is er een uittocht, en de verwende mens klaagt tegen Mozes en Aaron. De mens wil niet luisteren naar het Woord, heeft daar de tijd niet voor en maakt zijn afgoden, danst om het gouden kalf. Wat zijn die afgoden vandaag de dag ? De mens heeft zijn kinderen tot afgoden gemaakt. Alles draait om die schattige kinderen, die helemaal niet zo schattig zijn. En die kinderen worden vergiftigd, en hen wordt de geestelijke oorlogsvoering niet geleerd. Nee, die kinderen worden geslacht en gegeten. Laten we er even geen

doekjes omwinden. Kinderslagerijen, dat is wat het allemaal is, en dan wordt er suiker op ze gestrooid, en dan zijn het besuikerde afgoden die telkens gegeten worden. Alles draait om de buik. De mens heeft zijn familie tot afgoden gemaakt, en daar mag je niks over zeggen, nee, want de familie is zo heilig. Als het om een andere familie gaat dan kan het hen niks schelen, maar de eigen familie is nog heiliger dan de paus. Ja, ik ben hier om heilige huisjes omver te trappen.

Ik leidt u niet naar het verwaande westen met zijn giflucht en stanklucht, maar naar Afrika, het voorportaal van het paradijs. En ja, het is het smalle pad, en ja, het is de enge poort. Maar het moet wel want we zijn nu in de thriller night. Ken je dat liedje ? De zombies lopen overal om ons heen. Ze willen vrede en geluk ten koste van de liefde en de waarheid, en zo vieren ze carnaval. Een optocht naar de afgrond. Ze dansen de dans van de dood. Zolang er veel doden vallen gaat het hen goed af. De dood is hun drugs. Het is een grote ego trip. Ikke ikke en de rest kan stikke. De mens maakt het zich goed naar de zin in Babylonische ballingschap. Het is een massa psychose. Het is helemaal niet waar. Al die romantische gezinsstructuren zijn allemaal illusies. De mens is zwaar aan de hormonale drugs.

Op een dag knapt de zeepbel en dan zie je wat het is. Ik doe niet mee. Ik ben in de wereld maar niet van de wereld. De Afrikaanse moeders zullen deze drugs afnemen. Het verdwaalde kind zal gevonden worden. Het westen is een verdwaald kind. Er moet nieuw onderwijs komen. Nu plukt het kind nog de meest gevaarlijke bessen die het vindt op haar dwaaltochten. Stopt van alles in haar mond. Ja, proeft lekker, vrede, vrede. Nee, drugs. Ze is op een drugstrip.

Het is niet echt, maar de mens is aan de drugs van hun afgoden : hun kinderen, hun familie, hun levenspartner. Ze hebben niet in de gaten dat het slechts zinnebeelden zijn, maar ze hebben het verletterlijkt en materialistisch gemaakt. Selectieve liefde. Als een verslaving, en dan gaat de mens een stockholm syndroom in. Liefde voor het paard, maar niet voor de koe. Liefde voor de hond, maar niet voor de kip. En in het Oosten is dat omgedraaid. De mens is met zinnebeelden weggelopen en heeft het omgesmolten. Het verkoopt goed. Allemaal drugs. Allemaal mentale steroiden, en zo leeft de mens in een opgeblazen droom, in een ballon. Het zijn zinnebeelden. Het is niet echt. Wordt wakker.

De mens wil het direct. Het is een onmiddelijkheidscultuur. Kant en Hegel zeiden al dat onmiddelijkheid bedrog is, subjectieve waarneming. Er moet veel meer gebeuren, maar staat de mens daar open voor ? Pas op voor subjectief gegraai waar mensen niks anders in acht nemen dan hun eigen ego, de driften van het vlees die ze niet hebben leren beteugelen. Ze kennen het woord

‘geduld’ niet. Ze willen het nu, ten koste van alles. Ze rijden rond op hoge paarden. Hun wil moet geschieden, niet die van de hemel. Als je iets anders zegt buiten hun wil om dan zijn ze overstuur, op hun teentjes getrapt. Het is het gesuikerde afgodische ego.

Dan gaan de sirenes af als je dat heilige suikerwerk aanraakt. Zij hebben zichzelf tot suikersinterklaas verklaard.

Vannacht in een droom moest ik verder reizen dan Afrika, de grond onder. Ik kwam na een lange tocht door het oerwoud aan in bewoond gebied, in nederzettingen. Er was daar ook een winkelcentrum. Een man kwam op mij af die een stem had als Frans Bauer, prachtige stem. Hij was heel amicaal, legde ook zijn arm om mijn schouder. Hij liet mij zeegroenten zien. Die groeiden op de zeebodem, en in de zeebodem. Hij liet mij zeewortels zien, Fledo, of Flede, noemde hij het. Het had een diepere en donkerdere kleur dan de wortels van de aarde, en het smaakte wat bitterder. De zeewortels waren ook zachter. En hij liet me ook zeebieten zien, Serge noemde hij het. Hij liet mij wat van de zeewortels eten, maar je zou er niet teveel van mogen eten. Het was heel hartig spul. Het vulde heel goed en je was snel verzadigd.

Hij zei ook dat er belangrijke insectensoorten op aarde zijn uitgestorven, en daarom was het zo’n zootje op aarde. Hij benadrukte ‘uitgestorven’. Hij wilde dat ik het opschreef, en dat ik een streep onder het woord ‘uitgestorven’ zou zetten. Ik stelde wat vragen en hij had het over een koningin en een insectische bijbelschool, waar hij van was. Het was een soort engel of buitenaardse. Hij had een stem als de donder. Ik moest aan de Vur denken. Hij zei toen dat waar ik terecht was gekomen een insectische wereld was. Ik had toen wat herinneringen van mensen, en die veranderden allemaal in insecten. Het was dus iets heel anders. Het verstand van de mens is versluierd met sociaal leven.

En hier op aarde is de mens sociale grenzen overgegaan en natuurgrenzen, en denkt niet meer kritisch, en loopt met een roze bril op. ‘Geen kritiek hebben.’ En zo viert de misdaad hoogtij. Maar de nieuwe generatie is moeilijk opvoedbaar en pikt het niet meer. Ze staan op tegen de aardse systemen. Er moet een nieuwe wereld komen. Er is een nieuwe generatie van verzetsstrijders. Zij lopen niet met roze brillen. Zij eten van de zeegroenten van de insectische wereld, de vergeten wereld.

Leer kritisch denken, ook naar jezelf, naar alles, en slik die zoete koek die ze voor je neus hangen niet meer. Speel hun vuile koekhap spelletjes niet meer, want je bent geblinddoekt in dat spel.

Gore angst zien we om ons heen. Soms moet je het zo laten en een ander pad gaan. Soms moet je leven met die gore angst. Je kunt geen ijzer met handen breken. Er is een diepere, insectische wereld die achter alles schuil gaat.

En ik zag insecten geboren worden die op aarde waren uitgestorven. Hun vleugeltjes gingen heel snel. En ik herinnerde me een wereld waar mensen als vlinders waren. Ze hadden vlindervleugels, en ik zag er een bij een brug, bij een riviertje, en er was grote rust en vrede. Het was een insectische wereld, waar de natuur had overgenomen. Natuur-lijk. De enige city die we binnen mogen gaan is de 'nece-city', de noodzaak (necessity).

Mensen gebruiken elkaar als monu-mensen (monumenten), en alles is al versteend, maar er is een diepere wereld als je je roze bril durft af te zetten en Alice durft te volgen in het konijnenhol. Die gaat dieper dan ze je ooit hebben verteld, dan je ooit hebt besefd. Daartoe mag je ontwaken. Het leven is veel meer dan dit, veel groter, veel gecompliceerder, dus we hebben het beeld van de insecten wel nodig. Het is iets van de natuur. Verfijn je denken, verfijn je hart, en verfijn je zicht. Verfijn ook je gehoor, en je kritiek. 'Geen kritiek hebben,' zeggen ze dan, maar die uitspraak is ironisch gezien tegen zichzelf gericht, want zelf hebben ze daarmee dus ook kritiek. Leer dus recht kritisch denken, ook naar jezelf. Wees geen huichelaar. 'Practise what you preach.'

'Geen kritiek hebben' is dus een uitspraak die tegen zichzelf verdeeld is. Wij zeggen : 'Heb geen kritiek door het vlees, geen zondige, leugenachtige, vooroordelende, laffe kritiek, maar redelijke, doorzochte, geestelijke kritiek. Dat is een groot verschil.

De man zei tegen me dat ik moedig was geweest, dat ik door had gezet in de strijd, en nu hier was gekomen. De engel sloeg toen een arm om me heen, en samen liepen we verder door het winkelcentrum. Hij zou me leiden tot de koningin en tot de insectische bijbelschool waar hij vandaan kwam.

hoofdstuk 69 – 1967 : de langere weg van de liefde

De samenleving waarin wij leven is overcommunicatie uit de bocht gevlogen.
Iedereen raaskalt maar wat, en dat moet allemaal op stel en sprong, want tijdens directe, aardse gesprekken moet je direct spreken en heb je geen tijd om na te denken. Het is allemaal dwang en dwangmatig. Hoe houden ze deze valse realiteit in stand ? Je wordt at gunpoint gehouden. Door kinderoffers en dierenoffers houden ze het in stand. Daarom zijn degenen die ijverig meedoen met het aardse sociale leven ook vaak verslaafd aan vlees en andere dodelijke stoffen zoals drank, drugs en rookwaren. En niet te vergeten auto verslavingen. Het heeft allemaal met elkaar te maken.

Leef een afgezonderd leven. Houdt het op LAT-relaties. Voldoe aan de voorwaarden als je lichamelijk contact hebt en face to face contact. Loop het niet overmatig te verheerlijken. Er zijn veel gevaren. Het is al snel overmatig. Dan ben je face to face en wat dan ? Dan moet je praten, maar weet je weleens wat je zegt ? Je staat onder dwang en onder druk, want eigenlijk zou je dan direct moeten antwoorden. Is het niet van de zotten ? Ik zeg niet dat het helemaal niet kan, maar leer op andere, meer veilige manieren te communiceren. Denk aan hoe de bomen en bloemen communiceren, ook op veilige afstand. Via tekst kun je er tenminste over nadenken wat je zegt, en wat de ander heeft gezegd. Mensen leven te dicht bij elkaar op de lip, en floepen er alles maar uit alsof het niets is. Allemaal koppijn. Voel je die druk dan niet ? Dat gehaast allemaal. Het is een gevangenis. De mens moet spreken, en snel. Dat is wat de matrix is.

Het is allemaal dwang, net zoals die scholen, terwijl de ware scholen op montessori basis zijn. Er moet iets veranderen. Mensen voelen zich niet meer lekker met die sociale druk. Velen gaan er aan onderdoor. Daarom heeft de natuur ingegrepen : Tot hier en niet verder.

Hoofdstuk 7 van het tweede bijbelse boek ‘Het Witte Konijn’ zegt :

‘Anthony's vader was een ingenieur die communicatie-instrumenten ontwikkelde .…
Hij was ook een dromer .... Hij dacht ... wat zou de beste manier zijn voor mensen om te communiceren ?
Direct of indirect?
Per telefoon of tape ...
Zou het niet veel veiliger zijn als mensen gewoon iets horen dat al is uitgesproken ?
Dan kunnen ze ook tijd hebben om erop te reageren...
Anthony's vader was altijd een beetje paranoïde ...
Hij ontdekte dat de communicatie op aarde te snel ging ....

Het was bijna manipulatief …
Alle behoefte aan handtekeningen ... snelle antwoorden ... niemand zou een minuut wachten op de woorden van de ander .... en dit veroorzaakte alle ongelukken ... de vooroordelen ... de impulsiviteit ... want niemand durfde meer te vertragen ....
Men wilde niet afgewezen worden ...

Anthony's vader was een zeer wijs man ...
Hij geloofde niet in al dit maatschappelijke gedoe ....
Hij was een harde werker ... denkend dat alleen de luie mensen de samenleving creëerden ... terwijl hij geloofde in technische ontwikkeling ...
Hij ontdekte dat mensen hun luiheid gewoon bedekten door hun praatgrage acties ...
De sociale draden stonden op het punt de hele aarde te wurgen in zijn ogen ....
Hij ging nooit naar feestjes ....
Hij werkte altijd in zijn kelder ....
De dromen van zijn zoon waren inspiratie voor hem ...
Zo'n kleine jongen die zulke dromen had ....
Het was nog steeds ongelooflijk voor hem ...
Hij schreef al de dromen van zijn zoon op kaarten, en dit waren bijna zijn heilige agenda's …'

Daarom begint de Vur direct al met deze woorden :

1. Deze bruggen zijn gemaakt van bruine bloemen,
Bruggen tussen jou en mij,
Waar leiden zij naartoe ?
Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg,
Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden,
Dit is hoe ik mijn boog grijp,
Maar ik bereik het nooit

2. Ik kan niets bereiken, en ik denk dat dit nog maar het begin is,
En dan bevind ik mijzelf in een bruin bloemenveld,
Alleen in de bruine nacht,
Een nacht in vele jaren,
Kan ik zijn in de bruine bloemenvelden,
Deze bruggen tussen jou en mij

De mens moet afremmen, vertragen, veiligheid inbouwen. Er moeten schermen tussen de mens. De natuur heeft die schermen gebracht, maar de mens vecht er nog tegen.

De hemelse vliegen zullen neerdalen op de mens en zullen merktekenen op de mens brengen die niet meer weg te wassen zijn.

Eye-to-eye junkies, onmiddelijkheids-junkies, jullie vergeten wat, namelijk dat het in het hart begint, en dat er alleen op die basis verder gebouwd kan worden. Als het hart er niet is is er niets, en geen basis.

Zij die het goede en de kennis willen volgen worden vervolgd, maar er zijn schuilkelders en de liefde overwint de dood. Vele wateren kunnen de liefde niet blussen. Het is beter te lijden goeddoende dan kwaaddoende. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. Praat niemand naar de mond. Houd laag profiel. Goede wijn behoeft geen krans.

1967 : de apollo 1 ramp. De apollo 1 vloog in de brand tijdens een oefening. Drie astronauten kwamen om het leven. Wij kunnen niet zomaar ontsnappen van de aarde. Wij moeten er dwars doorheen. De schuilplaats is niet materieel, maar geestelijk, en zo is dat ook met de middelen van de ontsnapping, dat die geestelijk zijn. Ik had vannacht een droom over de apollo 1. ‘Blijf in mij, blijf verbonden aan mij, onafhankelijk van de rest.’ De droom ging ook over de James Bond boeken, als een beeld dat de mens de weg alleen langs vele omwegen kan gaan, door strategie te gebruiken en laag profiel te houden. Private investigations.

Ik was bij de koningin aangekomen in de droom, bij Wilhelmina, en zij liet mij die dingen zien. Het was in een overdekt winkelcentrum, waar ook veel hulpcentra waren, die liepen door het hele winkelcentrum heen.

1967 was het jaar van gemis. Er was ook een grote kerkscheuring in de vrijgemaakte kerk. 1967 : Brand in een Belgisch warenhuis met honderden doden. 1967 : Een tornado in Nederland en Belgie die veel verwoesting achterlaat. Toch wordt 1967 ook ‘de zomer van de liefde’ genoemd, summer of love, de uitbraak van het flower power tijdperk. Ook was er veel drugsgebruik, omdat men de oorlog in Vietnam zat was. Maar ga de lange weg van de liefde. Het leidt ons tot de ware schuilplaats. Ga niet met pensioen. Ga niet tot de opa en oma liefde. Be young : Kom ik om, dan kom ik om, maar de liefde overwint de dood. Vele wateren kunnen de liefde niet blussen. Zij die de

liefde aanhangen zullen een geheime wereld ontdekken. Geheim agent, James Bond. 007. Houdt laag profiel. Goede wijn behoeft geen krans.

1967 : Hier scheiden onze wegen. Hier scheurt de kerk. Hier gaan wij op het langere pad van de liefde. 1967 : de zilveren brug over de Ohio rivier (West-Virginia) stort in, met tientallen doden. 1967 : de eerste harttransplantatie, maar de persoon overleed vlak daarna aan een infectie. Les : Het rechtsstreekse werkt niet. Er komt veel meer bij kijken. Ga de langere weg van de liefde.

hoofdstuk 70 – 1967-1968 : de hemelse hartchirurg

En ik kwam in een insectische wereld, en alles was van elkaar gebroken. Alles was slechts fragmenten.
Ik was als kind gehersenspoelt, maar hier werd het weer teruggespoeld :
‘Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt.
Goede wijn behoeft geen krans.
Houdt laag profiel,
Ga de langere weg van de liefde.’

Je kunt geen dingen in elkaar passen die niet in elkaar passen. Dan moet je de langere weg gaan.
Stop met het forceren van elkaar, met het manipuleren van elkaar.
Meet niet met twee maten, en betaal elkaar met eerlijke munt.
Heb geen vooroordelen over elkaar.
Eer de schermen die er zijn tussen jou en de mensen, voor je eigen veiligheid,
maar bouw geen valse muren.

De insecten wereld, een gebroken wereld, een mozaiek wereld. Alles heeft een plaatsje. Elk klein stukje kan gebruikt worden. Werk aan je verfijnde motoriek.

Ik kan het niet meer aan als ik naar de wereld kijk : zoveel daklozen, zoveel mensen in armoede, en de contrasten zijn groot. Ik kan het niet meer aan, maar ik kan wel puzzelen. Ik kan er wel dwars doorheen kijken, om de grotere wereld van de insecten te zien. Daarin vindt alles zijn plaats.

Overmatig positief denken is al diefstal. Je steelt dan geluk van anderen, want je hebt geen oog voor hen. Je steelt energie, als een otter. Dan is het posi-dief denken. Maar je kunt ook denken vanuit de grotere context : posi-lief denken, wat veel eerlijker is, want dan denk je vanuit het geheel.

Ik wil posi-lief blijven, niet posi-dief zijn. Dat is een groot verschil.

En ik zag een wereld voor mij geopend, rijk aan insecten. Elk beestje had zijn eigen taak. Een nieuw genesis. Het was een prachtige buzzende, zoemende wereld, vol rijk insectenleven. Het waren hemelse insecten. Ik was gekomen in de wereld insectia.

Vele ouders hadden tijdens de zestiger jaren hun kinderen verloren in Viet Nam. Het was een van de grootste tragedies van de jaren 1900, en het duurde zo lang, en allemaal voor niets. Daarom kwam in 1967 de flower power. Men pikte het niet meer. Maar een overmaat aan drugs liet de beweging ontsporen. Ga de langere weg van de liefde.

1968 : Martin Luther King vermoord, de droom.

Lieve mensen, houd toch laag profiel. Goede wijn behoeft geen krans. Ga tot een heel ander wonder. Het wonder in je hart.

Ik lees in de Vur, in boek 60:8 :

‘Zij verbergen hun waarheden tussen raadsels ... en vinden elkaar terug op verborgen en afgelegen eilanden ... Spreek tot mij in raadselen, ... leidt mij door de wildernissen van het leven ... Ik voel je door jouw raadselachtige taal ... een taal van leugens en van pijnen ... Leer mij die taal verstaan ... Je taal is wild en gevaarlijk ... woest, want je wilt geen indringers …’

Nu, boek 86 zegt iets soortgelijks en zegt daarachter :

‘Ik heb u veel te zeggen, maar ook raadselen heb ik gegeven.

Ik breng boodschappen van verleden tijden naar boven, en ziet, zij borrelen en dragen genezing, kennis en kracht. Ik spreek tot de bergen en de heuvelen, en zaad dale op hen neer tot nieuw gewas. Een nieuwe schepping zal komen, geheel nieuw.

Mijn woorden zijn kracht en kennis, als het rode dat van de heuvelen druipt. Zij was het dan die sprak : Laat dan de kinderen los, want gij kunt ze niet dragen. Bouwt dan de brug, opdat zij eens kunnen volgen, en zij niet vergaan. Zij leidde tot het Rode. Ja, nieuw bewustzijn zal als een golf over u komen.'

Alles breekt hier af, tot fragmenten, en die breken ook weer. Hier zijn de watervallen van het leven, waar je niks vast kunt houden. Alles glijdt tussen je vingers weg. Ook brokkelt de brug halverwege af, 1967. Dan val je diep. Dan kom je in een andere realiteit. Dan kom je in een insectische wereld : Zij die hun dromen niet konden waarmaken, zij die hun verhalen niet konden afmaken. Alles breekt halverwege af en gaat in andere verhalen verder. Het is de wereld van het halve, van de bron die nooit volloopt. Alles stroomt weg. Dat is het geheim van het leven, van het bestaan.

In onze voertuigen, onze raketten, komen we niet ver. Ze branden halverwege af, om plaats te maken voor de nieuwe wereld. Je kunt hier niets bereiken. Het herderlijke pad van armoede leidt veel verder, als je geen steen hebt waarop je hoofd kan rusten. God kun je ook niet lichamelijk ontmoeten in een herberg ergens of winkel. Er was geen plaats in de herberg voor God. Ze hebben God weggedreven, maar in ons hart mogen we God ontmoeten. Het is een alter ego. Iedereen mag een beroep doen op dit alter ego. Maar ken uzelf. Houd dat in de gaten.

1968 is ook het jaar van Legoland. Spreekt voor zich, he ? Je leven opbouwen uit kleine stukjes. Men vindt het zo kinderachtig, maar het is zo waar. De werkgelegenheid in Amerika is tot een piek gekomen. De werkeloosheidsgraad is minuscuul klein geworden. Spreekt ook voor zich he ? De mens heeft nieuw werk gevonden. 1967 en 1968 leven. Doe er iets mee. Het leeft in je hart en wacht om door je gebruikt te worden, uitgewerkt te worden. Doe iets met deze twee prachtige energieen met zoveel potentieel.

'Ik kan je hart in orde maken,' zegt God. 'Ik ben de hemelse hartchirurg.'
Met de plagen van Mozes kwamen de hemelse insecten terug. Dat was belangrijk voor de Exodus. Zonder de hemelse insecten zou er nooit een exodus zijn geweest. Ook in het boek Openbaring zien we dat gebeuren. Er werden hiervoor putten geopend. De plagen zijn ervoor om de mens terug te drijven tot de natuur.

hoofdstuk 71 het insectische orakel

Het westen heeft als een otter lopen roven van de armere landen. Het loopt door alle families heen. Ook hebben ze het Chinese orakel lopen plunderen, Chinese drugs, en dat wordt gesmokkeld door alles heen. Kinderen, als jullie meer willen weten doe dan onderzoek over wat SRA inhoudt : satanic ritual abuse, want hier in het westen wordt er bij kinderen metaal in het lichaam gestopt wat er niet meer uitmag bijvoorbeeld, net zoals dat de vogels gedwongen ringen om hun poten krijgen. En bij mensen is dat niet alleen in de mond maar ook dieper in het lichaam bijvoorbeeld in het lies gebied. Gebeurt dat echt ? Ja, dat gebeurt echt. De slachtoffers durven er bijna niet over te spreken. Misschien ken je er zelf wel een of ben je ook slachtoffer.

Zoals de insectische engel sprak kunnen veel van deze dingen gebeuren omdat vele insectensoorten zijn uitgestorven. Er moet een nieuw insectisch prisma en een nieuw insectisch diafragma komen. Ze beelden vaak engelen af met twee vleugels als van een vogel, maar er zijn ook engelen met insecten vleugels, met zes vleugels bijvoorbeeld, waar de bijbel ook over spreekt. Ook de egyptologie heeft het telkens weer over het belang van insecten in de wedergeboorte, zoals ook bij de wedergeboorte van Re die in een insect veranderd (Khepri). Waarom ? Omdat insecten transformatieve krachten hebben, en ze waren aanwezig bij de schepping, en zijn ook aanwezig bij het eindoordeel voor de nieuwe schepping (de insecten plagen).

We zijn dus op zoek naar het insectische orakel, wat ook diep opgeborgen ligt in de I-Tjing, het Chinese orakel. Het westen heeft het geroofd en verkracht, anders voorgesteld, het materialistisch gemaakt, en ze zijn nu in de ontkenningsfase.

Ben je in de golven ? Maak dan contact met de diepere oceaan in je, onderwater, waar alles stil is en rustig. Neem daar de tijd voor. Ga er even voor zitten en leg je handen op je buik, en concentreer erop. Het leven zit veel dieper. Zo begint ook de I-Tjing. Dan ben je in de baarmoeder, en hier ontvang je je vleugels om later ook naar boven te gaan en boven de golven uit te vliegen. Wel heb je dan een gevecht met de dynamiek van hoogmoed, want daar moet je voor oppassen. Er is een groot verschil tussen transformatieve creativiteit en hoogmoed. Probeer ook geen leidertje te spelen, want juist als je dingen meer op z'n beloop laat gaan kan transformatieve creativiteit zich ontwikkelen. Geef daarvoor de ander voldoende vrijheid. Neem een lagere positie in. De mens is veel gericht op het verkrijgen van hogere posities, maar neem juist een lagere positie in, opdat de herschepping kan komen. Daar gaat ook het tweede bijbelse boek 'het paarse complot' over.

hoofdstuk 72 gaan tot de bloem van de zaak

Social anxiety

Het is als een angel die een gevoelige plek veroorzaakt en alles op een afstand houdt.

De mens durft soms niet aan te raken, durft soms niet mee te voelen, mee te lijden, mee te dragen, mee te strijden. Het is als een angel nauwverbonden aan het woord angst. En men is bang voor angst, dus dan gaat men in de ontkenningsfase. Men wordt dan een holocaust ontkenner. Men zet een roze bril op, en gaat dan op in het materialistische sociale leven, en kan gewoon contact hebben met de ander zonder iets te voelen, want men is aan de holografische en hormonale drugs. Je kan in het materiele naast iemand staan, iemand de hand schudden, met iemand te praten, zonder iets te voelen, zonder genegenheid te hebben, zonder geinteresseerd te zijn in de ander, zonder liefde.

Het is dan winter geworden, zegt de I Tjing, het chinese orakel. Als we naar China kijken, en India, al die oosterse landen, dan zien we eigenlijk insectische kolonies. De roep is om juist lagere posities in te nemen, waarin alles meer gelijk wordt, maar toch ontpopt dat zich als systemen, en die systemen hebben een insectische leider, of een goeroe. Dat kan goed gaan, of fout gaan. De

bijenkoningin waar alle bijen voor werken, en de mierenkoningin, waar alle mieren voor werken. Het zijn insectische principes. Het zijn geen contacten, maar principes.

Wie durft daar over na te denken ? En wie durft dat niet ? Het gaat erom in liefde weer mens te worden. Dat kan als je oog gaat krijgen voor de insecten, het beeld van de verfijning. De moraal is weg. Insecten zijn een beeld van transformatie. Ze hebben lage posities ingenomen, en zo is er die creatieve stimulus. Laag profiel. Dat is waar de pandemie over gaat. En dat is een pandemie van social anxiety, social distancing, om weer contact te maken met jezelf en met principes. Een exodus dus ?

Je doet mee, of je doet niet mee. De mens wil het liefst geen pijn lijden en niet worstelen, en dan gaat de mens dingen verzinnen, dingen ontkennen. Dat zijn allemaal mechanismes in de mens, en men is dan geschokt over mensen die wel zeggen hoe de zaken ervoor staan. Dat is dan een koude douche. Dan is het winter. En winter is nodig om alles te doen groeien. Eerst moeten dingen afsterven.

Het chinese genesis wat in de i tjing wordt beschreven, in het chinese orakel, gaat over lagere posities innemen, opdat de hogere principes weer kunnen overnemen. Kun je dat verschijnsel op aarde zien ? In het oosten wordt dit gepredikt, maar in het materiele westen gaat het juist om het tegenovergestelde, namelijk de hogere posities innemen, het grijpen naar macht, het maken van wereld carriere, en dat is totaal bizar idee, want zo ontstaat er oorlog. De mensen pikken het niet, en iedereen werkt met de ellebogen, allemaal voor controle, en het liefst ook controle over anderen : social anxiety.

Tijdens de opstanding van de mens heeft men dus te strijden met de dynamiek van hoogmoed en zelfs machtswaanzin, wat zich ook vaak in godsdienstwaanzin uit. Daarom moet men oppassen met opstandings-theologie en juist dieper gaan, tot de lagere plaatsen, tot principes, tot het pasen. Leren afdalen, leren remmen. Leer dus van de insecten. Leer dus van de oosterse volkeren, van subtiliteit en camouflage. Social anxiety, social distancing, maakt plaats voor een hogere orde, voor vergeten dingen. Dan kunnen de putten weer opengaan en kan het naar boven komen. Dat is een natuurverschijnsel. Dan ben je weer als een Erik in het kleine insectenboek. Dan wordt je motoriek verfijnd, en dan heb je een hele andere opstanding, namelijk een doorstanding. Je gaat er dwars doorheen, juist door om te keren. Zo doorleef je het. Wees dus niet bang voor tegengestelden.

Je kunt posi-lief worden in plaats van posi-dief. Zo niet, dan is het positieve een vloek, waar Jeremia ook tegen waarschuwde. De roze bril is gestolen. Gejat van Klaas Vaak. Het is iets voor in je dromen. Dromen kunnen een andere orde maken van dat wat je overdag niet lukt. De roze bril is een dromenbril, om posi-lief mee te zijn, en crea-lief, in plaats van crea-dief. Het is geen wc-bril van poep alles maar weg, zoals op aarde. Men draagt roze brillen als wc-brillen, om alles weg te blazen, om alles te ontkennen. De roze bril is geen ontkenner, maar een dromer.

Maar Nederland : met de toiletborstel in de hand, en de roze wc-bril op, marcheren ze door het ganse land. In wiens leger zijn ze ? Zeg het maar. Social anxiety ? Social distancing ? Het gebeurt allemaal terwijl ze steeds dichter op elkaar leven, steeds meer en meer bij elkaar op de lip, dat wordt geeist. Ze vreten elkaar helemaal op, en worden tot in elkaar gesmolten siamezen. En geestelijk zijn ze nog steeds in social anxiety en social distancing, want ze dragen elkaars kruis niet, en geven niet echt om elkaar. Moet dat dan ?

Is het allemaal nodig, of is deze winter nodig ? Kan hier nog wat goeds uitkomen ? Worden er nieuwe insecten geboren voor een nieuwe dag ? Uiteindelijk wel ja, niemand blijft bij de drama. Kijk naar de engelen door de dromenbril : ze lijken op insecten, met veel vleugels. Breekt die tijd aan dat ze terugkomen ? Met vogels alleen gaan we het niet redden. We hebben ook de insecten nodig, de verfijnde motoriek, de transformatieve krachten van het onderbewustzijn, de vergeten en verloren wereld.

Iedereen heeft wel op een moment te maken in zijn leven met een moeilijke man of vrouw, met een heerser. Is dat dan een prins of prinses van een bepaalde insectensoort ? Streept het dan tegen elkaar weg ? Hoge, zoemende tonen, alsof er iets knapt, en dan zie je de natuur, en kijk je langs dingen heen. Dan gaan de sluiers weg. Het zijn allemaal zijwieltjes. Vandaar : social anxiety, social distancing, geen probleem in zichzelf, maar er wordt een probleem van gemaakt. Geen wonder, want het is ook een probleem, of onderdeel van een probleem. Pro-blame. Iets krijgt de schuld. 'Ik krijg altijd de schuld van alles,' zeggen sommige mensen. Iedereen schuift schuld op de ander, heel graag zelfs. Pro-blame maatschappij. Voor-schuld. Je hebt bij voorbaat al schuld. Daar wordt je mee geboren. Ze willen geld. Ze willen dat jij hen betaald. Daarom sturen ze je rekeningen, voor de lucht die je inademt, voor het zonlicht dat je gebruikt, voor alles. Voor het groeien van je haren. En dan zijn ze er als de kippen bij om je shampoo proberen aan te smeren, en een kloddertje voor dat, en een klets en een plets voor dat. Allemaal heel zakelijk. Pro-blame maatschappij. Onthoud het maar. Je wordt bij voorbaat al beschuldigd en veroordeeld, en dan moet je betalen. Als je geboren

bent, ben je de peer. Elke geborene is onderdeel van de pro-blame maatschappij. Oren om schuld te horen.

Social anxiety, social distancing, is daarom niet ongewoon. ‘Ja, maar ik ontken de holocaust niet,’ zeggen ze dan. Nee, dat doe je wel. Er zijn zoveel holocausten die ontkent worden. Het is allemaal zakelijk. Allen zijn ze één voor de mierenkoningin. Ze haten mensen voor het goede, die het goede doen, en het goede vertellen, want het doet hen ontwaken, en ze willen slapen. ‘La mu slapuh.’

Het is winter, geen twijfel mogelijk. De zomer is nog niet aangebroken. Ze willen het je laten geloven. Het wordt met veel tam tam verkondigd. Het is winter, en je mag door de winter bril kijken. Leg je wc bril maar weg, doe hem maar af. Kom tot de insectische opticien en laat je nieuw zicht aanmeten.

Opticien ? Zei je daar opticien ? Een steen door de ruiten van de opticien. Buiten staan de brillenrammelaars die wc-brillen voor de mens verkopen. Nog een steen door de ruiten. Nu is het wel oorlog. Brillen in de uitverkoop. Het is bril tegen bril, en bil tegen bil. Social anxiety, social distancing, en drugs, veel drugs. Nog een steen door de ruiten. De opticien komt naar buiten, de hemelse opticien. Hij toont een hemelse bril. En het is winter. De bakker woont naast hem die het hemelse brood toont. En alle kwajongens druipen af voor de winter, groeien in de bomen. Onrijpe vruchten moeten doorgroeien. Tot de bloem van het idee gaan, kinderen, het laten uitspruiten. Loop niet weg met ideeen als die nog niet rijp zijn. Het moet gaan bloeien en bloesemen. Zo ontstijg je de paradox. De bloem draagt een hemelse drugs diep van binnen, mind altering narcotic morfine. De bijtjes vliegen hiervoor en ook andere gevleugelde insecten, allerlei soorten. Ze dragen het op hun buik, dragen het in manden. Do you have honey ?

hoofdstuk 73 nice or wise ?

Bewaar zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, vrede met alle mensen.
– Romeinen 12:18

Meent niet dat ik gekomen ben om vrede op de aarde te brengen; ik ben gekomen niet om vrede te brengen maar het zwaard.
– Mattheus 10:34

Ik ben lang genoeg taalkundige om te weten dat de bijbel de kama sutra is van Israel, maar dan in de ascetische vorm, meer metaforisch, dus niet plat. Maar in het westen hebben ze deze elementen eruit gekapt, and it just doesn't make sense anymore. I mean : give me a break. De wederkomst van Christus ? Wat hebben ze daar voor ellende van gemaakt, en alsof dat een of andere persoonlijkheidscultus is. Jesus comes ? Wat betekent dat ? What does it mean ? In een droom zag ik de woorden : Jesus Cums. Zo ligt dat ook in de grondtekst. Het hemelse Woord is het Zaad van God, het sperma van God, om leven te schenken aan de ziel van de mens. Het kruis is de vagina, God die ons opzoekt in onze diepste problemen, om daar vruchtbaarheid te geven.

God heeft sexualiteit geschapen om metaforisch te wijzen op schepping en herschepping. Alle dingen zullen nieuw worden. In de stad hebben ze daar iets verschrikkelijks van gemaakt. Alle sexualiteit begint bij God. Zo niet, dan is het vulgaire sexualiteit van de duivel, sexuele vraatzucht en sexuele overmaat, die zich heeft lopen verdichten, verletterlijken tot een corrupte schijnschepping. Dat is wat deze wereld is, maar 'Jesus will Cum'. Dat is het geheim van de nieuwe schepping. En die moet er wel komen. Kijk maar eens om je heen. Om je heen zie je de duivel klaarkomen, en hij brengt afschuwelijke gedrochten voort, miskramen van de schepping.

Mensen, hef je handen in de lucht, en wacht op God. God is zowel de kennis als de kenner, zoals Maharishi alreeds aangaf in de vorige eeuw. Naast Krishnamurti en Osho was hij een van de grote leraren van de vorige eeuw. De mens moet sexualiteit niet van God loskoppelen, want dan gaat het zich vervormen en wordt het tot afgoderij. Dan verliest sexualiteit alle betekenis, dan gaat het een leven op zichzelf leiden en wordt het vulgair. Dat is wat er gaande is om ons heen. Het is een SOA, een sexueel overdraagbare aandoening.

Daarom moet Jezus wel terugkomen, maar wat betekent het ?

Moet je allemaal maar lief, aardig en goeiig doen ? Een persoon die aardig doet naar jou, maar niet tegen de waard is geen aardig persoon in elk geval. Houd vrede met de mensen zo lang dat mogelijk is, maar waarmee je omgaat wordt je mee besmet, en je moet niet gaan lopen meeliegen met mensen, maar hen de waarheid verkondigen, ook al is die hard. Dat is wat ware vriend-elijkheid is.

De vriend bestraft oprecht, zegt Spreuken, maar de kussen van de vijand zijn overvloedig. Dus niet zomaar ‘nice’ zijn, maar ‘wise’. Gebruik wijsheid in je omgang met mensen, laat je leiden door de hemel, niet zomaar ‘nice’, maar ‘dice’, de profetische dobbelstenen, de urim en de thummim. Het kan vriezen of het kan dooien. Er is een tijd voor alle dingen. Wees niet zomaar een ja-knikker. Jezus komt niet om vrede te brengen, maar om scheiding te brengen. ‘Want ik ben gekomen om verdeeldheid te stichten,’ zegt Mattheus 10 verder, en Paulus geeft aan dat er scheuringen moeten zijn om te zien wie de proef doorstaat. Scheidt je dus af. Het zaad van God is dodelijk voor de zonde, en levendgevend aan het goede en wijze. Het is een dodelijk zaad dus, wanneer Jezus komt, when Jesus cums. Laten we dat goed in de gaten houden, dat de wederkomst iets principieels is.

Het orgasme van God, het orgasme van het Woord, is scheiding makende wijsheid, onderscheiden tussen goed en kwaad. Het is het verkrijgen van inzicht. Dat is wat een waar profetisch orgasme is. Je raakt in extase omdat God je wat heeft laten zien. Het is dus dodelijk voor de leugen en de onwetendheid.

hoofdstuk 74 exodus 1 en het geheimenis van de wederkomst

Exodus 1 : Een van de gruwelijkste en afschuwelijkste verhalen uit de westerse bijbel : de kindermoord te Gosen. Kan dit verhaal ook nog een andere betekenis hebben, een andere uitleg en vertaling ? Kan de geschiedenis zich nog wenden ? We zien dit bloedspoor door de gehele geschiedenis heentrekken, en ook vandaag de dag ligt dit geheim nog diep geketend in de genen van de mens.

Exodus 1 : Calvijn noemt het de meest vruchtbare periode van de Israelitische geschiedenis, als door een wonder. We kunnen spreken van een soort ‘Jesus Cums’ situatie hier, als het geheim van de wederkomst. Heaven Cums. Calvijn wijst op de belofte aan Abraham dat zijn zaad zou worden

als het getal van het zand der zee (Genesis 15:5). Hij wijst op psalm 107 dat God de mens in de woestijn laat wonen om die te bebouwen en daar leven te brengen. Ook het omgekeerde kan gebeuren, dat steden tot woestijnen worden.

Calvijn zegt dat omdat het woord ‘meod’ zo vaak gebruikt wordt betekent het geen gewone overvloed. We spreken hier van een hemelse overvloed, en in de hebreeuwse betekenis is dit ook iets heel pijnlijks, als een hemels pus, wat nodig is om de wond te herstellen. De Israelieten waren in hun grootste honger tot slavernij gekomen. En God kwam hen hierin tegemoet. Ze werden tot een machtig volk, en hun slavendrijvers begonnen bang te worden. Calvijn stelt dat er een strijd was tussen God’s genade en de wreedheid van de koning die hen in slavernij hield. Het volk had te maken met misdadigers die door grote misdaden zichzelf rust verschaften, maar God geeft hen hun verdiende loon tenslotte, stelt Calvijn. Uiteindelijk loont de misdaad dus niet. De mens kan zichzelf lang voor de gek houden, maar niet voor altijd.

Calvijn stelt dat er wel een exodus moest zijn, want de mens moet niet de verdorven begeerte van koningen dienen. De mens moet geen dienaar zijn van roofzucht, gierigheid en wreedheid. Dit zijn maar aardse, vergankelijke koningen, stelt Calvijn. Zulke dienaren strijden tegen de ware godsdienst. Zij hebben niet het vlees gekruisigd, maar de hemel, en dan onbeschaamd beweren dat zij volgens het Woord van God de vorsten gehoorzamen. Calvijn noemt het een weerzinwekkende verontschuldiging. Calvijn stelt dan dat deze mensen die een excuus hebben voor misdadige gehoorzaamheid gewezen moeten worden op de vroedvrouwen die de koning niet gehoorzaamden, omdat zij God vreesden.

Maar anderen voerden het bevel van de koning uit, stelde Calvijn, en rukten tere kinderen van de borsten en uit de schoot van de moeders weg om in de rivier te verdrinken. Er was in die tijd geen gebrek aan beulen, en Calvijn maakte een vergelijking met zijn tijd, dat de duivel en zijn sluipmoordenaars al diegenen met rust laten die misdadig zwijgen om zo God te verloochenen in hun slaafse bereidheid om de goddeloosheid voor lief te nemen. Als er geen dapperheid en emancipatie is dan hoeven zij ook niet wreed te zijn, en dan juichen en triomferen zij omdat zij hun zin hebben gekregen. Calvijn zegt dan dat het beter is om honderd maal gedood te worden en onze dapperheid in de dood te behouden, dan een leven te kopen om de duivel op schandelijke wijze mee te moeten dienen.

Gispen merkt op dat de ongehoorzaamheid van de Hebreeuwse vroedvrouwen aan de koning de strijd is tussen het zaad van de vrouw en het zaad van de slang uit Genesis 3. Gispen noemt het een

aanval van de satan op het Messiaanse principe wat in Israel verborgen ligt. Er was een koning gekomen die Jozef niet gekend had, en niet meer met Jozef rekende, dus de band der dankbaarheid met Israel was verbroken, stelde Gispen. Het was een heel ander tijdperk. Hij noemt als reden dat de nieuwe koning van Egypte zo was omdat er een grote binnenval van de Hyksos was geweest, dat waren Aziaten. Er was toen een grote bevrijdingsoorlog tegen de Hyksos, die Egypte won, en hierdoor was Egypte veel nationalistischer geworden, stelt Gispen in de serie Korte Verklaring van de Bijbel over Exodus 1 (1951). Egypte had dus de Hyksos-dynastie verdreven en waren hierdoor een stuk gevoeliger en waakzamer geworden. De nieuwe koning werd zelf tot een wreed veroveraar, stelde Gispen. Maar de eigenlijke reden was dus eigenlijk ook afgunst van het zaad van de slang op dat van de vrouw, stelt Gispen. Hij noemt het de bron van het anti-semitisme.

W.H. Gispen stelt ook dat de Joden er in de midrash (exegese, uitleg) aan toe hadden gevoegd dat de nieuwe koning zich van zijn melaatsheid probeerde te genezen middels het bloed van de jonge kinderen van de Hebreen, wat natuurlijk een walgelijk verhaal is. Ook stelt hij dat er een kindergeraamte werd gevonden in de fundamenten van Ramses, wat volgens hem wees op het Hyksos tijdperk. Hij stelt dat bouwoffers een Semitische gewoonte waren. In ieder geval was God’s antwoord op de tirannie van de nieuwe koning de geboorte van Mozes.

Ik had een droom dat ik met wat onderzoekers naar een kasteel ging, wat gewoon een blok rijtjeshuizen was, en dat kasteel was het boek Exodus. Ik kwam daar ook met mijn adoptie-dochter, en er was ook een man met witte oorlogsverf. Achter de huizen waren tuinen die omgeven waren met hoge stenen muren, en waar zand en gras lag en waar een heleboel insecten waren, allerlei soorten. Het krioelde er van de insecten. De man met witte oorlogsverf op zijn lichaam klaagde erover dat er hier veel verleiding was, en hij wilde weg ook vanwege de feesten die in de huizen gehouden werden, zoals paasfeest. Maar we moesten het werk afmaken. Als we deel willen hebben aan de exodus, dan komen we niet langs het boek ‘Exodus’ heen. Dat houdt ook in dat we door de reformatorische commentaren heen moeten spitten.

C. Vonk spreekt in de Voorzeide Leer over Exodus 1 als verplichte zelfmoord die hen werd opgelegd door de nieuwe koning, net zoals Socrates aan zijn einde kwam. Daarom moest Mozes komen om hen hierin tegemoet te komen. De exodus moest wel komen, want het volk was tot het uiterste gedreven.

Keil-Delitszch (KD) stelt dat er in Egypte al een basis lag voor buitengewone vruchtbaarheid in Egypte, zowel in de mensen en in het vee, en die zegen van de natuur werd bij het volk Israel

vermenigvuldigd door de genade en de belofte van God, zodat de vruchtbaarheid buitengewoon groot werd. KD stelt dat de slavendrijvers zenuwachtig werden van deze bovennatuurlijke vruchtbaarheid, maar in plaats van ervoor te buigen gingen ze het volk nog wel erger onderdrukken. Ze verbitterden het volk door hard werk.

Van Ronkel stelt dat het iets trapsgewijs is : Naarmate de verdrukking klimt, klimt ook bij Israel de weerkracht en volkssterkte, alhoewel zij het in het begin niet kunnen dragen. Door dragen wordt de mens geoefend tot dragen opdat de mens uiteindelijk met blijdschap de eer van God kan verdragen. Het bloed van de martelaren is het zaad van de kerk, stelt van Ronkel.

Van Oosterzee wijst erop dat Mozes behouden wordt temidden van zijn leeftijdgenootjes die in de Nijl werden verslonden door wrede Nijlkrokodillen. Zo werd Mozes de middelaar van die tijd als een beeld dat er ontkoming mogelijk is. Zo vrat de nieuwe koning ook als een krokodil het zaad van Abraham. Dachsel stelt dat het altijd weer om de kinderen gaat. De duivel weet dat als hij de kinderen kan laten ombrengen, dan sterft het volk uit en heeft hij ze allemaal. Daarom hebben wij de verantwoording de kinderen binnen de beademing van het hemelse Woord te houden en ze op te voeden in de hemelse leer, opdat het zaad van de hemelse kerk niet verloren gaat.

De vroedvrouwen die God vrezen gebruiken noodleugens om de kinderen te beschermen tegen de nieuwe koning. God beloont hen niet vanwege de noodleugens, maar vanwege hun medeleven. We spreken hier over het zaad van de vrouw dat met list optreed tegen het listige zaad van de slang. Uiteindelijk zijn het ook vrouwen die ervoor zorgen dat Mozes in leven blijft en zijn taak kan doen. C. Houtman schrijft in zijn commentaar op Exodus in de COT-serie dat men daarom ook om de nieuwe koning kan lachen, want vrouwen zijn hem de baas. Maar dan komt hij dus met het verschrikkelijke bevel de jongetjes te laten verdrinken. Daarom bracht God een Israelitische bevrijder, stelt C. Houtman, Mozes. Maar het volk had Mozes niet lief, want hij bracht ze ver weg van de vleespotten in de wildernis waar ze honger leden. De vijand was dus ook diep in de mens zelf, in de vorm van vraatzucht en gemakszucht. Het ging hen erom hun zinnen te bevredigen, niet om het leren te leven met wat de hemel geeft, niet om het hemelse Woord te zoeken.

Exodus 1 gaat dus over de rivier waar pasgeboren jongetjes in worden geworpen om door de beesten verslonden te worden. In het Aramees is deze rivier de nahra, ook een vuur rivier, en verbonden aan de nura, de urim, de teststeen. In het Aramees heeft dit niet slechts betrekking op pasgeborenen, maar ook op zij die opkomen en zich ontwikkelen (yld), en dit zijn mannen, maar het kunnen ook bokken of lammetjes zijn, en een andere vertaling is ‘fallus’. Zij worden in de rivier

geworpen, maar het kan in het Aramees ook betekenen ‘wortel schieten’ en ‘zaad lozen’, waardoor de rivier of vuurrivier die de mens test juist een beeld is van de vagina en de baarmoeder. Al wat vleselijk is moet sterven, en al wat geestelijk is, Mozes, moet tot leven komen. In het Egyptische dodenrijk moet elke ziel komen tot de hal waarin de mens getoetst wordt, en zij die de toets niet doorstaan, of liever gezegd gewoon het vleselijke omhulsel, wordt gevoed aan de krokodil amoet, die ook half nijlpaard is. Zij die de toets wel doorstaan krijgen de veer van de waarheid waarmee ze tot de velden van zaligheid kunnen gaan in het hiernamaals, oftewel de exodus. Deze verhalen komen dus allemaal voort vanuit de Egyptische dodenboeken, en moeten ook in die context begrepen worden. De jonge mens moet aan zichzelf sterven om zo de opgegroeide mens aan te doen. In het Aramees is het uitwerpen in de rivieren ook een beeld van de tranen van de verbrokenheid waartoe de mens moet gaan.

Het is belangrijk te gaan tot de springaders van de reformatie en die te volgen. Het volk was uit de lendenen van Jakob voortgekomen, en C. Houtman noemt dit de plaats waar het zwaard hangt, dus de heup, de dij, de lende. We zouden kunnen stellen dat het de plaats is waar het mes hangt. Dat is dus de plaats waar het menselijke leven zijn oorsprong heeft, en C. Houtman noemt dat een hele kwetsbare plaats : de billen, de heupen, en het deel wat er tussen ligt : de schoot. Houtman stelt dat het het onderlijf is waar de krachten van het lichaam zijn samengebald, en waar de mens dus zeer kwetsbaar is en dat is de bron van de voortplanting. We kunnen stellen dat de mens dus zelf de rivier is, die rivier in zich draagt. Zo bewapend de mens zichzelf, door aan zijn vlees hier te sterven, tot verbrokenheid te komen, zijn tranen te laten vloeien als een hemelse rivier. C. Houtman noemt het de plaats waar de mens zich omgordt, de plaats van sexuele potentie, wat een plaats is waar smart en ontzetting zich bijzonder doen gevoelen.

Houtman wijst erop dat overbevolking altijd al een plaats had in de mythologie. In de Mesopotamische mythologie hadden de goden de mensen geschapen om het harde werk van hen over te nemen, want zij hadden er genoeg van. Maar binnen twaalfhonderd jaar had de mens zich zo vermenigvuldigd en maakte zoveel lawaai, dat de god Enlil aan slapeloosheid leed. Houtman stelt dat de god de mens wilde verdelgen, en dat er eerst een pest werd gezonden, toen een hongersnood en uiteindelijk een vloed. In de Aramese grondtekst van Exodus 1 wordt er gesproken van een zaadlozing als vloed. De god Ea beschermt telkens weer de mens tegen de god Enlil, als het Woord die het Kruis verwerkt, net zoals in het christendom Yeshua tegen Yahweh beschermt. De Mesopotamische Noach, Atra-hasis, bouwt hiervoor een ark. In de voortijden waren er ook verhalen van zondvloeden van melk. De mens moest opnieuw opgevoed worden, en zijn vlees moest verdrinken in de melk.

De mens werkt in het slavenrad van irrigatie, maar hierin komt de vloed hem tegemoet, het hemelse zaad, de hemelse melk, en zo zal uiteindelijk de exodus plaatsvinden, wat dus een exodus naar boven is, vertikaal. De mens moet de werken van het vlees achterlaten, en het hemelse zaad is hiervoor vleesdodend.

Houtman toont aan dat in de Mohammedaanse traditie de nieuwe koning voornamelijk Israelieten een toren liet bouwen, maar dat op het gebed van Mozes die toren instort en de verdrukkers van het Israelitische volk verdelgt.

Hoe kun je in de ark komen, in de exodus ? Hoe blijf je erin ? Door niet over de natuurlimieten heen te gaan. Neem niet meer dan je is toebedeeld, en geef ook niet meer dan je mag uitgeven.

Houtman wijst op meer Israelitische verklaringen zoals die van M. Cogan die beweert dat het ‘werpen’, als we het hebben over kinderen die in de Nijl werden geworpen, dan betekent dat ook soms ‘iemand aan zijn lot overlaten’ in het Hebreeuws, ‘te vondeling leggen’, zoals dat ook bij Mozes is gebeurd. De kinderen werden dus in principe gewoon aan de rivier te vondeling gelegd zodat ze door de Egyptenaren geadopteerd konden worden om zonder Israelitisch nationalisme te worden opgevoed.

In de Targum Jonathan wordt als reden voor het gedrag van de nieuwe koning een droom aangegeven, over een weegschaal met Egypte aan de ene kant, en een lam aan de andere kant, en de kant van het lam sloeg door. Er zou een kind komen die het juk van Egypte van zich af zou slaan en van het volk. Er zou een reformatie komen. In de gnosis is het lam vaak vervangen door een buffel. Houtman noemt ook dat in de Mohammedaanse traditie de nieuwe koning drie dromen krijgt die duidelijk maken dat hij en zijn volk in de diepste afgrond geworpen zouden worden, door de zoon van een Israelitische vrouw. In dat jaar werden alle zwangere vrouwen gedood, en de mannen werden van hun vrouwen gescheiden en werden op straffe van de dood verboden tot hun vrouw te komen. Ook werden de in dat jaar geboren kinderen gedood. Houtman wijst er ook op dat in de Mohammedaanse traditie wordt geleerd dat toen Mozes vier jaar was hij de kroon van de nieuwe koning van het hoofd neemt, en het op de grond laat vallen en wegtrapt, en op zesjarige leeftijd geeft hij in zijn toorn zo’n heftige trap tegen de troon van de nieuwe koning, dat die omvalt samen met de koning, met als gevolg dat de koning begint te bloeden uit zijn mond en uit zijn neus.

Verder wijst Houtman er ook op dat in de rabbijnse literatuur in die tijd zowel de Israelitische als de Egyptische jongetjes werden gedood, omdat de sterrenwichelaars hem hadden verteld dat ze niet wisten of de bevrijder van Israel een Israeliet zou zijn of een Egyptenaar. Zo wordt het verhaal al te gruwelijker.

Ik had een droom dat ik een broertje van een klasgenootje van vroeger tegenkwam die een straat verder woonde. Ik had de indruk dat het niet goed met hem ging, en hij zei dat hij worstelde met de binas. De binas is een tabellenboek voor natuurkunde, wiskunde, scheikunde, en biologie wat op de scholen standaard gepredikt wordt. Ik nam hem toen op een wandeling, en zei dat het ging om hem die zijn zoon heeft gegeven voor de wereld, maar dat ze dat in de kerken letterlijk hebben genomen. Ik vertelde hem dat ik na mijn predikantenstudie overging tot taalkundige studie, want al de woorden van de bijbel hebben een diepere mystieke betekenis in de oude talen, dus Hebreeuws, Grieks, Aramees, die als moedertaal het Egyptisch hebben, dus het gaat veel dieper. Het probleem was dat zij die een predikantenstudie hebben gedaan vaak niet overgaan tot taalkundigheids studie.

F.C. Fensham wijst ook op de mogelijkheid dat Jozef in de Hyksos periode tot Egypte ging, dus toen er een Aziatische dynastie was in Egypte. Ook zijn familie kwam daar later. Zij werden door Egypte voor de hongerdood gespaard. Maar later kwam dus de nieuwe koning, na Jozef, en toen ging alles mis. De Hyksos waren inmiddels verdreven. Nu is het zo dat in mijn eigen leven ik opgroeide met Aziaten. Die waren bevriend met de familie en werden later onze buren. Dat was een goede tijd waar ik veel goede herinneringen aan heb. Na het tweede jaar college begon ik last te krijgen van hoofdpijn en vermoeidheid, vanwege de inwerking van giftige vullingen, maar ook vanwege de rotzooi die ze op school prediken gebaseerd op de binas, hun tabellen, terwijl ze de kinderen geestelijk verwaarlozen. Ik ging naar de bijbelschool, en maakte toen de overstap van evangelisch naar charismatisch, dus ik ging ook naar een andere bijbelschool, en toen begon alles mis te gaan. Ik begon vruchtbaar te worden, maar er kwam een nieuwe koning, zware onderdrukking. Daarom moest de exodus wel komen. Dat was allemaal na het Hyksos tijdperk in mijn eigen leven. Ik moest zelf klaarkomen met dit Egyptische dodenboek.

Het is belangrijk tot de toetsstenen te komen. Daartoe moet onze zoektocht zijn, het vinden van de urim en de thummim, de nura in het aramees, verbonden aan nahra, de toets rivier waartoe de wedergeborenen kwamen. Denk ook aan het Egyptische woord NU-RA, Ra die over het oerwater vaart. Het Aramese Nahra komt dan ook van het Egyptische woord ‘naiaru’, wat rivieren betekent. Het is ook verbonden aan het egyptische ‘nerau’, medicijn, en ‘nehru’, een egyptisch woord voor de

ark, de hemelse boot. Uiteindelijk werden de pasgeboren jongetjes dus tot de ark gebracht, tot de toetssteen. Zeer zeker moet het dus niet letterlijk genomen worden.

Fensham merkt op dat het woord ‘Hebreeer’ (‘ibri) samenhangt met het egyptische ‘pr en het hakkadische ‘habiru’, wat ontwortelden betekent, als zijnde (semi-) nomaden, dus het is geen etnisch begrip. Vandaar dat de vroedvrouwen die de nieuwe koning ongehoorzaam waren zowel Israelitisch konden zijn als Egyptisch. Deze opvatting maakt het trouwens ook weer aannemelijker dat de Hebreeen zich dus overal bevinden, ongeacht hun nationaliteit of achtergrond, omdat het meer een principe is. Vandaar dat de nomadische kerk dan ook de ware Hebreeen zijn. God is nooit een racist geweest. Het is altijd een mengeling geweest van verschillende volkeren bij elkaar. Ben je een ontwortelde, een nomade, dan ben je een Hebreeer. Het gaat om hen die onthecht zijn en onafhankelijk en kritisch denken. Dat zijn hen die uiteindelijk tot de toetsrivier komen, en zo tot de exodus. Laat dat je zoektocht zijn, dat je uiteindelijk die stenen in je hand zult hebben. Verkoop alles daarvoor, om die ene steen te bemachtigen. Dat betekent loskomen van de aardse binas.

G. Te Stroete noemt in zijn commentaar op Exodus (1966) het moordbevel van de nieuwe koning het voorspel op de redding van Mozes. Te Stroete stelt dat opdat het kind Mozes gered zou kunnen worden, moest het bedreigd worden. Dreiging was een nieuwe fase in de onderdrukking.

We gaan verder met het exodus onderwijs. Vandaag zal het gaan over exodus 2. Gisteren hebben we exodus 1 besproken.

hoofdstuk 75 de nigeriaanse oerwortels van exodus 2 – het ijzeren gordijn

We zien dat woeste en wilde dieren, door God met een instinct begiftigd, met een dusdanige bezorgdheid hun jongen beschermen en koesteren, dat de moeder vaak haar eigen leven veronachtzaamt voor de verdediging van haar jong.

– Calvijn

We kunnen stellen dat dit ook naar ons toe werkt, dat er hemelse elementen in de lucht zich bevinden die de zorg over ons hebben. Wij mogen die zorg ook proberen te herkennen. Calvijn geeft aan dat de moeder van Mozes het mandje voor hem vlocht en klaarmaakte, maar dat de vader zo door droefheid was verteerd dat hij geen enkele taak meer kon volbrengen. De vader van Mozes was totaal verlamd door de zaak, totaal uitgeschakeld.

Gispen stelt bij Exodus 2 dat sommigen de naam van Mozes hebben teruggeleid tot een afkorting van Ra-messu, verwekt door Ra. Zijn volle naam zou dan Ramses zijn geweest. Ra was een soort egyptische messias die elke nacht de onderwereld inging en elke ochtend weer boven kwam. We kunnen kijken naar het egyptische woord 'mas', m's, wat voortleiden en uitleiden betekent, en wat ook betrekking heeft op Mozes. M'shai betekent reiziger. Meseh betekent slachten, scheiden, wat allemaal wortelwoorden zijn van het aramese 'msyh', msiha, oftewel de messias. We weten van Jezus dat die niet kwam om vrede te brengen, maar het zwaard, om scheiding te brengen, en ook Mozes was gekomen om scheiding te brengen. Hij maakte scheiding tussen de wateren, maar ook scheidde hij zichzelf van zijn adoptie gezin. Hij kwam om scheiding te brengen tussen slaaf en meester.

Het egyptische wortelwoord 'mes' betekent ook virus. Mesi betekent scheppen. Ra was ook een schepper, zoals ook Mozes. In de Nigeriaanse oerwortels zien we het voortijdse verhaal van Kano die de onderwereld inging om op zoek te gaan naar de Wik-steen. De Wik-steen draagt het hemelse virus wat de hemelse sexualiteit bevat, om het vlees te doden en tot inzicht te komen, want dat is de ware betekenis van sexualiteit. Bij alle drie komen we hetzelfde patroon tegen, want ze reizen allemaal op een bootje, Kano, Ra en Mozes. Ze gaan alledrie de onderwereld in, en komen allerdrie weer boven.

Vannacht had ik een droom dat ik in het Orionse Nigeria was, in een parallel wereld, waarin allerlei tijden in elkaar waren versmolten. Zo was ik in het ouderlijke huis, en ik zat weer op het college, waar ook de vader werkte. Het was kerstfeest en we zouden eigenlijk naar school gaan, maar ik kwam met de vader in discussie. De vader was niet zo monsterlijk als hij vroeger was. Het was maar een klein, zwak mannetje. Ik liep op hem te foeteren omdat ze vlees aten. Hij gaf dan ook wel toe dat het walgelijk was, en de moeder trouwens ook. Ze hadden draadjesvlees van een schorpioen bijvoorbeeld voor de kerstdagen, en nog ander vlees. Ze gaven toe dat het schandelijk was. Het was inmiddels na tien of elf uur, en ik besloot om niet meer naar school te gaan. Het was toch kerst.

Who cares. Ik had er allemaal geen zin in. Ik was in de Kano gedaante. Ik had een reis door de onderwereld gemaakt en was boven gekomen. De moeder zei toen : 'Waarom wordt je niet wat creatiever ? Je leeft achter een ijzeren gordijn.' Juist degenen die de Wik steen hebben gevonden vallen in een afgrond waarin hun vlees te pletter valt, en dan komen ze achter een ijzeren gordijn.

Sexualiteit is iets tussen jou en God, en het betekent dus : tot inzicht komen, dus het is als een hemels virus waardoor het leugenachtige vlees afsterft. Stadse sexualiteit, de lagere aardse sexualiteit is meeliegen met de mensen. Dat is een groot verschil. Daarom moet de mens op zoek gaan naar de Wik steen, opdat zijn vlees in de afgrond te pletter kan vallen, dus het beest van de leugen en de onwetendheid. Je komt daardoor achter een ijzeren gordijn, om je te beschermen. Het ijzeren gordijn is dus in principe iets oer-nigeriaans. De man wordt minder, de hemelse moeder wordt meer, dikker. Als kind zijnde had ik vaak dromen dat ik een soort dikke honing in mijn mond had. Alles was ineens zo ver weg. Bijvoorbeeld de deur van mijn slaapkamer was kilometers verder. Alles was onbereikbaar. Ik viel in een afgrond en werd opgenomen door een hele dikke energie. De mens moet minderen, God moet meerderen. Dat is ook een ritueel wat in Nigeria bij de wilde stammen voorkomt, waar we over gesproken hebben in het boek 'het orionse afrika'.

De mens moet dus besneden worden van zijn vlees. Het vleselijke moet eraf, anders zijn we in levensgevaar. C. Vonk wijst daar ook op in de Voorzeide Leer dat toen Mozes naderhand naar Egypte kwam met een onbesneden zoon zijn leven aan een zijden draadje heeft gehangen.

Mozes koos ervoor het lijden van zijn volk te dragen in plaats van tijdelijk van de zonde te genieten (Hebr. 11). Hij groeide koninklijk op, maar nam zijn koninklijke afkomst niet voor lief, en daalde af, tot het gewone volk, om onder hen te leven, net zoals Boeddha en Yeshua deden, net zoals Ezau deed. Ze achtten hun afkomst niet. Ze legden het af als een kleed. Zo moeten wij ook zijn als wij zien hoe onze broeders en zusters, de dieren, verdrukt worden. Wat een haat is er naar onze medeschepselen de dieren, en velen spreken er tegen, durven op te staan voor de dieren, maar velen houden laf en zwijgzaam de mond, en vechten tegen een ieder die voor de dieren opkomt. Wat een laffe bagger ! De haat tegen dieren is tot een toppunt gerezen deze dagen en tot de hemel opgeklommen als een toren van Babel, maar de zondvloed zal komen, en de toren zal instorten. Geniet niet laf tijdelijk van de zonde in uw hoge huisjes, terwijl uw medeschepselen verdrukt worden.

Kijk goed uit je doppen hoe de geschiedenis zich herhaalt. De spaanse griep kwam in de jaren 1900, als de 1900se corona, en daarna kwam de grote depressie, de jaren 30. Je ziet het vlak voor je ogen

gebeuren hoe de economie is ingestort door de Russische oorlog en hoe de prijzen omhoog razen en hoe vele gezinnen in armoe worden ondergedompeld. Moeder Afrika neemt haar kind terug. Dat zijn tekenen. Dat zijn beelden. Doe er iets mee.

Het ijzeren gordijn is gekomen door de spaanse griep van de jaren 2020 : corona. De schapen worden van de bokken gescheiden. En de mens is tot de grote depressie van de jaren 2020 geleid, door corona en door de russische oorlog. De economie is totaal kapotgekletterd. Maar er is een ark. Er is voorziening. Deze dingen moeten gebeuren. Het beest is in holocaust-ontkenning. Dieren tellen niet mee. Alles draait om het dikke, vette ego van de mens wat zich maar blijft volvreten, zowel financieel, als sexueel, als diëtistisch. Ja, want vlees eten is het dieet van het kwaad, van de zonde. Het is iets metaforisch maar de mens heeft er iets letterlijks van gemaakt. Het is een dieet waardoor de mens wordt losgekapt van het Woord van God, en zichzelf geestelijk op een rantsoen zet. Zo is de mens geestelijk zwaar ondervoed. Maar er is een ark voor de mens. Blijf worstelen om in te gaan. Krijg inspiratie uit het verhaal van Mozes die ook zijn koninklijke, hoog verheven kleed aflegde, om tot het kruis van zijn volk te gaan, en dat was ook het geheim van de exodus, zoals Keil-Delitzsch het het pad van de emancipatie noemde. Emancipeer jezelf. Kap al het overtollige vlees weg. Besnijdt jezelf. Al het valse prinselijke vlees moet eraf. Laat het vet niet om je hart heendrijven, want het heeft een complot gemaakt tegen je.

Gij moet meer worden, ik moet minder worden. Wordt weer vol van God, van het hemelse onderwijs, in plaats van vol van jezelf. Ontledig jezelf en maak plaats voor het hogere. Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede. Kom af van welk hoog paard dan ook. Kom weg uit je hoge toren, want die toren zal omstorten vroeg of laat. Het is allemaal tijdelijk en verdwaasd genot, maar kom terug tot de eeuwigheidswaarde.

hoofdstuk 76 exodus 2 : Mozes of monster ?

Geef je niet zomaar over aan drangen van sexualiteit. Het kan van de tegenstander zijn. Deny the flesh. Als je in een relatie bent heb je geen vrijkaartje tot sexualiteit. Ook in een relatie kan sexualiteit door de tegenstander gebruikt worden. Ook als je op jezelf bent is dat geen vrijkaartje tot zelfbevrediging, want dat kan ook al snel verkeerd gaan. Sexuele vraatzucht kan op de loer liggen

om je af te leiden. Maak het eerst goed tussen jou en God, en werk allereerst aan kennis en karakter. Laat je niet meesleuren met stadse sexualiteit. Er zijn allerlei regels verbonden aan sexualiteit. Als je je daar niet aan houdt, dan zal de ramp niet te overzien zijn. Je hebt dan te maken met de gevolgen van sexuele overmoed en sexuele roekeloosheid.

Onderdruk je gevoelens. Identificeer je er niet mee, want het kan een list van de tegenstander zijn om bij je binnen te komen en om zich voort te planten door jou heen. Ga toetsen, ook de sexualiteit. Het is namelijk mogelijk dat je verzocht wordt, dat de tegenstander je probeert te verleiden en misleiden. Denk aan het verhaal van de verzoeking in de woestijn. Kom tot het Woord, tot de Kennis, en werk aan je karakter en je kritisch denkvermogen en onderscheidingsvermogen. Ga diepte-toetsen en neem met niets minder genoegen. Leg je lat hoger. Train jezelf, disciplineer jezelf en onderwerp je aan het hemelse onderwijs. Dat wordt van boven gegeven.

Mozes was volbloed Israeliet en Leviet. De Leviet staat voor het offeren, het opofferen, van het vlees. Laat de zonde los. Sjoemel er niet mee. Maak geen compromissen. Houtman wijst erop dat Mozes een bijzonder kind was, dat hij namelijk de hemelse levenskiem in zich droeg.

Exodus 2:1 zegt : ‘En een man uit het huis van Levi ging heen en huwde een dochter van Levi.’

Houtman wijst erop dat in de rabbijnse traditie dit in de zin is van ‘opnieuw tot vrouw nemen’, want door het bevel van de nieuwe koning moesten mannen afzien van gemeenschap met hun vrouw en moesten scheiden.

Er ging dus een slot op de geslachtsdelen van de Israelieten onder de nieuwe koning, omdat hij de hemelse sexualiteit en vruchtbaarheid vreesde. Houtman wijst erop dat in de Mohammedaanse traditie Amram, de vader van Mozes, als vizier van de nieuwe koning werkte en ‘s nachts waakte in de slaapkamer van de nieuwe koning. In de nacht bracht de engel Gabriel Jokebed, de moeder van Mozes, tot het bed van de nieuwe koning die daar sliep. Daar gaf Gabriel Amram het bevel om Mozes te verwekken, de bevrijder van Israel. Gabriel was dus degene die Amram zijn van hem gescheiden vrouw weer aan hem teruggaf. Heb dus niet zomaar sexualiteit, maar alleen God’s engel kan de ware sexualiteit en vruchtbaarheid brengen. Gabriel wijst op drie godheden : Geb-Ra-El. Geb wijst op de kebu in het Aramees, de ark, dus ook als de boot van Mozes (Ra). El is de oergodheid, het hongerpad, de smalle weg, waarover de ark gaat. Wij kunnen alleen tot de ware hemelse sexualiteit en vruchtbaarheid komen door het kruis, als wij de goede strijd tegen het vlees hebben gestreden. Wie zal er in jou geboren worden ? Mozes of het monster ?

Geb wijst ook op de baarmoeder. Sexualiteit is een metafoor voor inzicht, iets wat alleen kan rijpen als wij zijn toegewijd aan de hemelse opvoeding in haar. Daarom was Gabriel ook de hemelse boodschapper, de onderwijzer. Hij was zo de bevelhebber. Alleen onder zijn invloed kon Mozes geboren worden. Alleen onder zijn invloed kon de exodus plaatsvinden. Dit heeft dus diepe Egypto-Israelitische wortels die weer opnieuw vertoond werden in de reformatie.

Houtman wijst erop dat in de Mohammedaanse overlevering de tempelbeelden van de nieuwe koning omvielen in de nacht van de geboorte van Mozes, als een teken dat er een nieuw tijdperk was aangebroken, namelijk van de Exodus, van de bevrijding van het volk van God uit de klauwen van de duisternis. De tijd die de nieuwe koning nog dacht te hebben met het volk werd afgeroofd. De nieuwe koning kreeg in die nacht ook een droom waarin hij een stem hoorde : ‘Bekeert u, anders is uw ondergang onontkoombaar.’ Maar de nieuwe koning bekeert zich niet. Dit tafereel komt overigens ook weer terug in het boek Openbaring. De bekeringsbevelen komen, gepaard met plagen, maar het beest (het vlees) bekeert zich niet. Wij kunnen het vlees niet bekeren. Wij moeten het vlees overwinnen. Wij moeten strijd voeren tegen het vlees. Het vlees zal niet zomaar voor ons buigen. Wij moeten het vlees verloochenen en kruisigen. Discussies met het vlees heeft geen zin, want het zal je altijd weer proberen te verleiden tot zondige compromissen. Je moet het vlees afkappen bij de wortel.

Mozes wordt eerst tijdens de dagen van de kindermoord verborgen in een fornuis. Haman, een vizier van de nieuwe koning, steekt tijdens een zoektocht het fornuis, maar Mozes blijft bewaard. Houtman geeft aan dat de huizen van de Hebreeen regelmatig werden doorzocht door Egyptische ambtenaren. Alles werd in de gaten gehouden. Houtman stelt dat er ook een Joodse legende bestond waarin de geboorte van Mozes maagdelijk zou zijn. Maagdelijk betekent ook dat er geen zonde of vleselijkheid aan te pas kwam, maar dat het zuiver hemels was. Het was niet aards, maar bovennatuurlijk.

hoofdstuk 77 verschil in gebruik

We gebruiken het woord ‘God’ om te doen herinneren aan de beginwaarden, de grondwaarden. Bouw je huis op de rots, niet op zand. We gebruiken het woord ‘God’ dus niet zoals de religieuzen dat doen. Er ligt diep voedsel verborgen in het reformatische onderwijs over Exodus, en dan hebben we het niet zomaar over kerkelijk onderwijs, maar over het hogere onderwijs.

hoofdstuk 78 exodus 2 en de verborgen exodus

Ik had een droom over de ark van Ra, het bootje van Ra, wat door de liturgische en literaire onderwereld ging, door het woord van de onderwereld. Alles had een geelachtige kleur, goudachtig, maar ook oranje en roodachtig, allerlei tinten, bruinachtig ook. Het waren hele archaische kleuren. Ik had een gesprek met iemand over het moderne tijdperk, maar die persoon noemde het niet het moderne tijdperk, maar het vulgaire tijdperk. Maar in de droom zag ik toen een blauwe bol boven de ark van Ra verschijnen, en die bol was de maagdelijke geboorte van Mozes, en er kwamen stralen uit voort, en er waren overstromingen en vloedgolven.

Gustave Weil (1808-1889) wees op een nog ouder boek dan de koran, een voorloper van de koran en de reformatie, als de moeder van het boek, vol met legendes en biografieen over de oude profeten. Hierin wordt het exodus verhaal veel weelderiger geschetst. Ook Houtman wijst op deze geschriften. Gustave Weil verzamelde deze geschriften, en schreef erover in zijn boek ‘Bijbelse legendes van de mussulmannen (1845).

Egypte was goed geweest tot Israel, had Israel van de hongersnood gered, maar nu was er een nieuwe koning gekomen, en het volk ging in slavernij. Er moest een hoge prijs betaald worden. De nieuwe koning kreeg echter een droom, waar Weil op wees. In de eerste droom kreeg de farao te horen dat hij zich moest bekeren, want een jongeling uit een vreemde stam zou hem en zijn volk vernederen voor de hele wereld, en zijn rijk zou ten einde komen. Ook had de koning een droom dat zijn vrouw zou worden weggenomen en dat de grond onder hem scheurde. Hij liet toen Haman, zijn vizier, bij hem komen. Volgens deze legende was Haman degene die de koning overhaalde om alle kinderen die dat jaar geboren, en ook alle zwangere vrouwen, te laten doden. De kinderen werden gewurgd en de zwangere vrouwen werden in de Nijl geworpen.

De engel Gabriel bracht op een van zijn vleugels de vrouw van de vader van Mozes terug, terwijl de koning als een geslacht rund sliep. Zij werd naast de koning neergelegd, en werd de volgende ochtend weer door Gabriel opgehaald om haar naar haar schuilplaats te brengen. Dit tafereel komt ook terug in Openbaring. We zien dat het gaat om de geboorte van Mozes voor de exodus.

Toen Mozes werd geboren werd hij verborgen in een fornuis. Telkens kwam Haman om de huizen te doorzoeken, en telkens stak hij het fornuis aan, en telkens overleefde Mozes het. De moeder van Mozes vreesde dat Mozes door Haman gevonden zou worden, en daarom vertrouwde ze het kind toe aan de Nijl. Op weg daar naartoe kwam ze een schildwacht tegen die haar tegenhield en vroeg wat ze droeg. Toen zakte de grond weg onder de voeten van de schildwacht en hij kwam tot zijn nek in de aarde, en hoorde een stem zeggende : ‘Laat de vrouw gaan, en spreek er niet over wat je gezien hebt, anders zul je gebaard worden door de dood.’ Bij de rivier aangekomen was er een zwarte slang, een gedaante van de satan, maar het kindeke Mozes deed de slang wegvluchten.

Mozes werd uiteindelijk gevonden door de zeven melaatse dochters van de koning, en toen ze hem zagen waren ze op slag genezen van hun melaatsheid. Daarom werd Mozes het wonderkind genoemd. De vrouw van de koning zond drie voedsters om Mozes te voeden, maar Mozes duwde ze alledrie weg. De koning zelf raakte steeds meer gehecht aan het kind, maar toen Mozes vier jaar was geworden, en de koning met hem eens speelde, rukte het kind zijn kroon van het hoofd af, liet het op de grond vallen, en trapte het weg. De koning was woedend, en wilde het kind alsnog laten doden, maar de vrouw van de koning lachte hem uit vanwege dat de koning zich tot zulke naargeestigheid liet opzwepen door de onschuldige speelsheid van een kind. De koning liet toen twee schalen komen, een met brandende kolen en een met munten. Als Mozes zijn hand in de brandende kolen zou steken dan zou hij leven, maar als hij de munten zou grijpen, dan zou hij sterven. Door een engel werd de hand van het kindeke Mozes toen naar de brandende kolen geleid, en hij stak zelfs een brandende kool in zijn mond. Zo brandde hij zijn tong en stotterde sinds die dag.

Ik had een droom dat ik uit het water kwam, en ik zag een nieuwe wereld gebouwd van hemels zaad. Alles kwam voort vanuit de materialen om ons heen die zich gingen vervormen tot hogere vormen. Alles is al gebeurd, maar de mens moet ontwaken tot het pad. Het was de ontwaking van het kindeke Mozes : ‘Ik heb u uit het water getrokken.’ Er is een verborgen exodus die voor de mens verborgen wordt gehouden, die versleuteld ligt in de verborgen Israelitische legendes van Mozes, die opgeborgen liggen in een heel oud boek nog voor de opkomst van het

mohammedanisme. Het brengt het Mozes verhaal en zo ook de exodus tot leven. Dit is een wonder wat in ieder mens die daarvoor open staat mag geschieden. Ik zie er naar uit om met u meerdere van die verhalen te bespreken, opdat het leven zin en waarde zal krijgen, en invulling. We gaan dus terug tot de tijd vóór de reformatie en vóór de islam tot dit bijzondere boek, deze verzameling van geschriften, waar Gustave Weil in de jaren 1800 op wees. Dat was een belangrijke stap in de reformatie en het hart van de regressie. Mohammed verkondigde niet voor niets dat er was gerommeld met zowel het Oude als het Nieuwe Testament. We moeten gaan tot de veel wijdere Semitische context. Een heleboel geschriften werden met de opkomst van het christendom weggekapt zodat de betekenis en omvang verloren ging.

hoofdstuk 79 verschil tussen wildernis en dorp

Dikke meisjes en dikke vrouwen zijn altijd weer het pispaaltje van de samenleving, altijd. Ook als je donker bent ben je vaak het pispaaltje. Ik heb lang genoeg met mijn donkere medemens opgetrokken om te weten hoe diep die wonden gaan. ‘Oh ja, was je maar zo cute als die poppige, schattige Chinese meisjes.’ Daar moeten meisjes vandaag de dag mee opgroeien. Walgelijk gewoon. Ik voel intens met deze meisjes mee. China heeft trouwens ook een duister geheim. Nog niet zo lang geleden werden voetjes van Chinese meisjes verminkt om nog kleiner te worden. Dat was het schoonheids-ideaal. Maar al deze verschijnselen zijn een beeld van de hang naar ‘smallmindedness’, oftewel kortzichtigheid, en het heeft de mens kortaf gemaakt, niet open.

In de wilde stammen in de wildernis moesten en moeten meisjes door het zogeheten dikmakings ritueel. Dat is geen vraatzucht, maar een voorbereiding op het moederschap, want de moeder moet capabel zijn om het kind goed te voeden. Dat is dus een ingebouwd overlevings-mechanisme van de natuur. Daarvoor worden jonge meisjes afgezonderd. Ze hoeven dan ook geen werk te doen. Ze moeten grote borsten krijgen om het kind te kunnen voeden, en brede heupen om het kind in de

baarmoeder goed beschermd te houden, en ze moeten donker zijn en nat. Het moet namelijk een goed verborgen schuilplaats blijven voor het kind, niet in het publiekelijke, niet in het opene. Het westen vreest het moederschap, vreest de natuur, dus daarom, en alleen daarom, heeft het westen er iets anders van gemaakt. Het westen is hierin zeer sluw.

We gaan verder met het Exodus onderwijs. Mozes kon als door een wonder zijn stok in een slang veranderen, en weer terug, omdat de engel Gabriel tot hem was gekomen, in de Semitische overlevering, en toen zei de engel Gabriel : ‘Op bevel van Allah heb ik uw vrouw al naar haar vader teruggebracht, maar u zult uw missie alleen vervullen.’ God haalt soms onze vrouwen bij ons weg, zondert deze vrouwen af, opdat wij onze missie kunnen volbrengen. Dat is wat het evangelie is, dat is wat de exodus is, dat we bereid zijn alles op te geven voor het koninkrijk van God.

Er waren een heleboel Egyptenaren die opstonden tegen de terreur van de nieuwe koning, zelfs in de koninklijke familie, maar zij moesten het met de dood bekopen. Daarom moest Mozes wel optreden. De engel Gabriel sprak tot Mozes : ‘Gij hebt nu hogere plichten dan die van een echtgenoot.’ Wij zijn niet slechts op de aarde om te trouwen, te eten en te drinken en vrolijk te zijn. Dat zijn meer de kenmerken van het Noach tijdperk waarin de zonde van de mens zo torenshoog was gestegen dat de zondvloed wel moest komen. En die tijd zou terugkomen, dat was voorspeld, en dat zien we vandaag de dag. Het huwelijk is slechts een beeld van ons huwelijk met de hemelse kennis, met het hemels onderwijs, maar het roept op tot een hoger werk. Het huwelijk kan al zo makkelijk tot een afgod worden die in de weg staat. Uiteindelijk gaat Leviticus als beeld om de relatie tussen man en vrouw. Het zaad moet geofferd worden en sterven, opdat er nieuw leven kan komen. Dat spreekt over het kruis, over zelfverloochening, de vleselijke realiteit achter je te laten. Harde woorden, maar dat is de exodus. Niet slechts hard, maar ook diep.

Dus, wat zien we om ons heen ? Roddelmagazines waarin vrouwen zijn geobjectiviceerd tot apparaten die compact moeten zijn. Het moederschap wordt gevreesd. Ze vrezen de wedergeboorte. De vrouw is tot een dode machine gemaakt. Mag niet donker zijn, want de mens vreest het verborgene. Het moet allemaal in het publiekelijke, het massale. Zie maar door dit mijnenveld heen te komen. Dat is de exodus. Dat is de uitdaging. Dat is het gevecht. Daarom bespreken we deze dingen.

hoofdstuk 80 verschil tussen wildernis en dorp 2

In de stad is ‘sexy’ een product. Totaal inhoudsloos. Mensen worden er helemaal gek mee gemaakt. Ja, het is een woord, maar wat betekent het ? De ene zegt of vindt ‘het is dit’, en de ander zegt of vindt ‘het is dat’, maar wat zou God daar van zeggen. Bij alles moet je je afvragen : ‘Wat zou God daar van denken ?’

In de stad wordt er een automatisch liedje gezongen : ‘I am sexy, I am sexy, I am sexy for you.’ Ik had er een droom over. Ik vond het een naargeestig liedje. Het liedje was een killer. Het liedje vermoordde mensen, sloot mensen in, om ze op te vreten. Het bleef maar gespeeld worden. Mensen werden erdoor gehersenspoeld. Sexy komt van het voortijdse woord ‘Sukki-sa’, wat de kennis van de volharding betekent, de kwaliteit en de filosofie van geduld dus. In de stad is dat wel anders. Daar heeft men geen geduld. Het is een druk-op-de-knop samenleving. Er wordt van alles weggedrukt en weggestemd, en je kant alles kopen, zo gek als je maar kunt bedenken. Kun je leven kopen met geld ? Nee.

Ongeduld wordt beloond in deze wereld. Ongeduld wordt sexy genoemd in deze wereld. Je helpt zo de tegenstander mee om zijn wereld te bouwen. Het is de wereld van het vlees, een schijnwereld. Mozes moest een heleboel geduld hebben om zijn taak te volbrengen. Denk aan de eindeloze koppigheid van de nieuwe koning die het volk niet wilde laten gaan. Mozes moest leren volharden. Alleen God is ‘sexy’, Sukki-sa, de wetenschap van de volharding, van het geduld, oftewel de vruchtbaarheid van het geduld, van de lankmoedigheid, van de lijdzaamheid, van de hemelse strijdgezindheid. Worstel om in te gaan, over het smalle pad door de enge poort. Alleen de kennis, de intelligentie, is ‘sexy’, maar niet in de verkeerde zin van het woord. Het is sukki-sa, het geduld, de kruisgezindheid, die vruchten voortbrengt, en die is niet materialistisch, maar sober en ascetisch. Die is filosofisch. Die wiegt niet mee met elke vreemde wind van leer, maar heeft kritisch leren

denken. Ontmaskering en hemelse openbaring is de ware striptease, iets wat in je brein moet gebeuren. De stad heeft het allemaal verkeerd voorgesteld. De schriften zijn veranderd, waar Jeremia en Mohammed ook al op wezen, de oude profeten. Jezus streed tegen de schriftgeleerden, laten we dat niet vergeten. Jezus zou vandaag de dag strijden tegen wat ze van de bijbel hebben gemaakt in het westen, totaal corrupt en afgedreven. Toch is er in onze taal veel goeds bewaard gebleven. Laten we daar dankbaar voor zijn.

In de stad wordt er gedreigd met de hel voor hen die niet gehoorzaam zijn aan de stad. Maar laten we goed beseffen dat de hel een verhaal is met een diepere betekenis. Alles heeft een diepere betekenis. Het verhaal van de hel is een bloem die nog uit de knop moet komen. Daarom is het exodus onderwijs nodig. In de grondtekst werden de kinderen niet verdronken, maar aan de rivier-oever te vondeling gelegd, opdat de Egyptenaren hen zouden adopteren, en zodat zij in Egyptische dienst zouden komen, en in het Egyptische leger. Zo heeft ook de hel in de grondtekst een betere betekenis. We hebben daar veel over gesproken. Het zijn bloemen die uit de knop moeten komen.

hoofdstuk 81 over de lange insectische brug

Ik was in de badkamer en er verscheen een engel die sprak dat er grote openbaringen zouden komen. Ik ging naar bed en ervoer de aanwezigheid van mijn recent overleden oom. Ik had een droom dat ik met een meisje wat ik vroeger kende naar zijn huis toeging. Er waren daar zogeheten ‘ghouls’, monsterlijke zombies die graven plunderen, en wij moesten op onderzoek uit. We zijn toen naar binnen gegaan maar ik kan me er niks meer van herinneren. De verwarring sloeg hier toe. Toen ik uit het huis was wilde ik er weer terug, maar ik was zo verward dat ik het tuinhekje van de buren probeerde open te doen, en toen kwam ik erachter dat het bij de buren was. Ik liep toen weg, en zag

dat het meisje al verder de woonwijk in aan het lopen was, als de boerin van het verhaal 'De Gokkoning van Ovven.' Ik was hier in het land Exodus. Ik was hier gekomen door onder Afrika over de hele lange insectische brug te gaan, wat als een tunnel en een put was. Ik las ergens in een geschrift : 'Zij die niet tot de diepste afgronden gaan zullen tot de gehuil-energie komen.'

Er was hier het land Exodus, maar ook het land Leviticus, het land Numeri en het land Deuteronomium. We moesten naar het centrum, ik en een groep, omdat daar ook ghouls zouden zijn. Ghouls hebben de kracht van beren, dus we moesten voorzichtig zijn. Maar er waren wat stoere jongens die dachten dat ze wel even met de botte bijl de ghouls zouden kunnen bestrijden. Zo ook een jongen die bij de post werkte in mijn dorp, maar hij droeg hier de naam 'Sandy.' Ik lichtte hem toen goed in. Ik zei : 'Als je hier en daar gewoond hebt, voor een paar jaar, dan weet je dat je niet te gemakkelijk over de ghouls moet denken.'

Genesis hoorde vroeger nog gewoon bij Exodus, maar ze hebben het van Exodus losgekapt. Ik zag dus de vier landen nog dieper in Orion dan het Orionse Afrika. De ghouls en de padden hebben het allemaal lopen veraardsen, eerst tot het aardse Afrika, en toen hebben ze het losgescheurd van Afrika en over de wereld verdeeld. Het is dus een strijd tussen ghouls en padden. Zo hebben ze dus ook China, wat oorspronkelijk Zuni heette, lopen losscheuren van Afrika, en dus ook lopen losscheuren van de vier landen. Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium komen dus nog dieper uit Orion, dieper dan Afrika. Vandaar dat we nu ook bezig zijn met het Exodus onderwijs, en de wachters van Exodus bespreken.

hoofdstuk 82 mozes en de herderinnen van midjan

Lezen :

Exodus 2:11-14

'*In de tijd nu, toen Mozes opgegroeid was, ging hij uit naar zijn broeders en zag hun dwangarbeid aan. En daar zag hij een Egyptenaar een Hebreer, een zijner broeders, slaan.*
Hij keek om zich heen, en ziende dat er niemand was, sloeg hij de Egyptenaar dood en begroef hem in het zand.
De volgenden dag uitgaande, zag hij twee Hebreen met elkander vechten. Hij zeide tot hem die ongelijk had: Waarom slaat gij uw naaste?
Maar hij zeide: Wie heeft u tot hoofdman en rechter over ons aangesteld? Denkt gij mij te doden, zoals gij den Egyptenaar gedood hebt ?'

We zien dat Mozes een goed hart had, dat hij voor zijn volk opkwam wat in slavernij leefde, maar het volk was zeer ondankbaar. Mozes kon niet tegen onrecht. Hij greep in. Als we naar het leven van Jezus kijken dan zien we iets heel anders gebeuren. Jezus greep niet in, maar ging aan het kruis. Hij verloste het volk niet van de Romeinen, zoals Mozes het volk van de Egyptenaren bevrijdde. Maar wel toonde hij het geestelijke pad om er doorheen te komen. Ook toen Jezus kwam was het volk ondankbaar, en accepteerde het niet. Als je het goede wil doen, dan moet je niet verwachten dat mensen dankbaar zullen zijn. Nee, ze zullen tegen je opstaan, tegen je strijden. Zo deden ze dat met de oude profeten, en zo doen ze dat nu. Als je het goede wil doen, zullen alle duivels in de hel tegen je opstaan, maar je kan beter onrecht lijden goeddoende dan kwaaddoende.

De mensen willen niet horen van het goed doen. Ze hebben hun afgoden, en hun drugs. Het is als in de dagen van Noach : ze trouwen, eten en drinken en willen vrolijk zijn. Het slechte is koning in deze wereld. De leugen regeert. Wat als Mozes vandaag zou wederkeren ? Wat als Jezus vandaag zou wederkeren ? Hoe zouden ze het volk aantreffen ? Het volk is teruggekeerd tot de vleespotten, als een hond tot zijn braaksel. Het volk eet zijn eigen uitwerpselen. Ze denken dat ze rijk geworden zijn en zich bezittingen hebben vergaard, maar ze zijn arm en naakt, de ellendige, jammerlijke blinde.

'Och, broeder, dit hebt u al zo vaak gepredikt,' zeggen ze dan. Ja, en ik blijf het prediken totdat hij wederkome. Bent u klaar voor de wederkomst ? Hoe zal Mozes u aantreffen, hoe zullen de oude profeten u aantreffen als zij wederkomen, als zij zullen opstaan uit de doden ? Zult u uzelf dan

moeten schamen voor hen ? Laten wij een ogenblik stil zijn en ons hart goed maken met God. Maak het in orde met uw Schepper.

We zien in het verhaal dat Mozes moest vluchten. Hij was namelijk opgekomen voor de verdrukten. Hij had de holocaust niet ontkend, maar vocht voor zijn volk, maar het volk wilde niet, en zou hem verraden. En er kwam grote vrees over Mozes. Hij was zijn leven niet meer zeker. Zijn eigen volk stond vanwege zijn liefdadigheid tegen hem op. Mozes vluchtte zo naar Midjan, ver weg van zijn volk. En toch, en toch, liet hij het er niet bij zitten. Toch wilde hij zijn volk redden. Zij moesten en zouden meegaan met de exodus. Mozes moest eerst hiertoe de weg bereiden.

Mozes komt daar tot de herderinnen van Midjan. Hij komt tot mensen van zijn eigen soort, want hij is zelf ook een herder, een herder van mensen. Maar de schapen wilden de herder niet. Ze wilden verscheurd worden door de wolven, door de leeuwen en de beren. Ze wilden door hen uitgebuit worden, door hen bedrogen worden, en ze wilden zelf ook zo worden. Ze wilden worden tot wolven in schaapsklederen. Hij hielp de herderinnen toen in Midjan, en zij aanvaardden hem wel. Zij ontvingen hem met open armen. Ziet u : Je moet het hart van een herder hebben om de herder te willen ontvangen. Alleen schapen die een herdershart hebben zullen hem volgen. Schapen met het hart van een wolf zullen dat niet willen, en zullen tegen hem strijden.

‘Wij willen door de wolven gegeten worden, want wij willen eigenlijk zoals hen zijn.’ Ze eten en worden gegeten. Ze verscheuren en worden verscheurd. Ze willen een huurling als herder, een wolf in herdersklederen, een slager die hen fokt voor de slacht, want ze houden zelf zoveel van vlees. Ze hebben niet zoveel op met Mozes. Ze hebben henzelf vele leermeesters aangemeten die hen naar de mond spreken. En Paulus stelde dat hij die strijd ervoer in zijn eigen leden. Het vlees strijdende tegen het geestelijke.

Maar Mozes vluchtte tot de herderinnen van Midjan, en hielp hen, kwam op voor de vrouwen, en het was als een wedergeboorte voor hem. We kennen het verhaal : De vader van de herderinnen gaf een van zijn dochters aan Mozes, en zij baarde een zoon : Gersom, wat vreemdeling in een vreemd land betekent, stranger in a strange land. Soms is het tijd te vluchten van de ondankbare schapen en op zoek te gaan naar hen met een herdershart. Er zijn meerderen die niet voor de afgod hebben gebogen. Maar het vereist wel een zoektocht. Deze vlucht van Mozes uit het land wat zijn volk onderdrukte, tot het land van de herderinnen, zou de basis vormen voor de exodus.

Waar komt de behoefte om kwaad te doen uit voort, om vlees te eten, de ander zonder reden te verscheuren ? Voor eigen gewin. Kijk : De mens is losgescheurd van zijn oorspronkelijke landen. We hebben het gezien. De mens werd gedragen van de ene ballingschap tot de ander. De mens voelt zich beroofd en wil het terug, en eet daarom vlees, maar slaat stappen over. De mens moet geestelijk terug, dus heeft een studie opdracht. Maar ze willen het vleselijke, de korte weg. Zij die het hart van een herder hebben gaan de langere weg, zoals Mozes en Jezus, zoals de oude profeten en zoals de herderinnen van Midjan. Als Mozes terugkomt, dan komt hij met het hart van de herder. Dan komt hij met de herderinnen van Midjan.

Zullen zij je aantreffen met het hart van de herder, of zul je onder de wolven gerekend worden ? Wat heb je met de goede herder gedaan ? Boeken zullen geopend worden waarin al je daden beschreven zijn. Maak het daarom vandaag nog in orde met God.

hoofdstuk 83 exodus 3 en het land exodus

Calvijn stelde dat Mozes ook streed met levensvragen, waarom bijvoorbeeld dingen zo lang duurden, waarom God steeds weer alles schijnt uit te stellen. Er waren zoveel tegenstrijdigheden. Telkens weer werd Mozes met moeiten gekweld hierdoor, stelt Calvijn. Mozes leefde eenvoudig, en woonde in een hut of in spelonken, en vaak doolde hij rond in wilde en woeste plaatsen, terwijl hij vroeger in zijn jeugd een luxueus leven leidde.

De mens moet aan de kennis ondergeschikt zijn om die kennis te worden en te blijven, juist omdat het een regel is, en men kan alleen die regel uitvoeren als men zich aan die regel houdt. Mozes ontving zo zijn inzichten, zijn gezichten. Hij kwam op een plaats waar hij zijn schoenen uit moest doen. Calvijn stelde dat het staan op blote voeten eerbied betekent.

Sommige mensen zeggen : ‘Ja, maar wij hebben niets met God te maken, want je moet je eigen controle nooit uit handen geven aan iemand anders.’ Maar God is geen persoon, maar de kennis, het levensprincipe, en dan ontkom je dus niet aan het jezelf onderwerpen aan die hogere regels. Een mens moet zich dus wel aan het hogere onderwerpen, maar niet aan vleselijke autoriteit. Er liggen inderdaad valse goden op de loer, maar ook het ego is dus heel gevaarlijk, zelfverheffing wars van hemelse kennis. Zowel godsdienst als zelfdienst kan dus een valstrik zijn. Vandaar dat we het ook hebben over het pad van de gnosis, de hemelse kennis, of het pad van de vur, de kennis van de hogere natuur. Dan hebben we het over het pad van name, van de oerkennis. Denk maar aan het woord : suri-name, wat in de voortijd betekent : onderworpen zijn (suri) aan de oerkennis (name), en dit zijn ook namen van voortijdse godinnen.

Mozes moest dat allemaal leren. Dit werd ook in Egypte geleerd. Als geneesmiddel tegen het kwaad noemt Calvijn : ‘de natuur van God overwegen.’ Calvijn wijst erop dat God niet zomaar een etherisch, ongrijpbaar wezen is, en ook niet zomaar een God in het algemeen, maar een herinnering aan het hemelse verbond. Daar mogen wij op gericht zijn. God is de herinnering aan de hemelse natuurkennis, waartoe wij mogen ontwaken. Dat is wat de Exodus is.

In dromen kwam ik diep onder het Orionse Afrika op een lange insectische brug van dromen, en zo kwam ik uiteindelijk aan in een nog diepere kern van Orion : het land Exodus. Het leven is een tetris spel. Als je de juiste verbindingen maakt, dan valt er veel weg, en gaat alles tot een hoger niveau. Juist de verbindingen die je maakt, zijn de verbreking van het zegel. Wij groeiden op met Maja de bij, wat ook allemaal over de insectische wereld gaat, en die brug moeten we over, tot transformatie, opdat Exodus kan komen, we tot het land Exodus zullen gaan, de nog diepere kern van Orion, zelfs beneden Afrika. Dat is een strijd tegen padden en ghouls (monsterlijke zombies met superkrachten) die het land hebben verscheurd, en die er een aards en letterlijk exodus van hebben gemaakt, losgekapt van de bronnen, als een gevangenis, want de mens ontsnapt hieruit niet, tenzij hij alles gaat verdiepen. Calvijn waarschuwt voor de afgoden en de verdichte goden.

hoofdstuk 84 het vraagstuk van de zonde

De maagdelijke geboorte van Mozes is de basis voor de exodus. Dat zal ik u verklaren. In de oudheid was het exodus verhaal veel uitgebreider, maar ze hebben toen alles weg lopen kappen in het westen, en het wordt niet meer gepredikt in de kerken. Nee, want de exodus zou maar eens daadwerkelijk plaatsvinden. Dan heb je de poppen goed aan het dansen. Dan zijn de rapen flink gaar.

Waarom moeten wij maagdelijk zijn ? Lees het maar in het boek Openbaring hoe belangrijk maagdelijkheid is. Ja, de westerse bijbel is zwaar corrupt, maar het neemt niet weg dat er belangrijke dingen instaan die de voorouders ons hebben meegegeven, die zij ontvangen hebben van God. Je komt daar niet zomaar omheen. In het boek Openbaring zien we figuurlijk de monniken ordes opzetten, en zij zijn maagdelijk, hebben zich niet met vrouwen bevlekt, wat natuurlijk een zinnebeeld is dat ze afgezonderd en sober leven, geen compromissen hebben gesloten met de zonde. Wij mogen absoluut niet zondigen, maar dan moeten we wel eerst weten wat zonde is, en wat het niet is. Het gaat dus erom om inzicht te verkrijgen, en niet zomaar mee te waaien met elke vreemde wind van leer. Het zonde-vraagstuk is een groot en belangrijk vraagstuk waarmee we klaar dienen te komen.

Ben je al maagdelijk ? Ben je al losgekomen van de zonde die je zo licht in de weg staat ? Het is niet okay om te zondigen. Zonde verwoest de mens, verwoest de relatie met God. Maar wat is zonde ? En wat is het niet ? Denk niet dat je zomaar het antwoord in de plaatselijke kerk zult horen. Nee, er komt veel meer bij kijken. Je moet grondig onderzoek doen, en echt ervoor op zoek gaan, je handen uit de mouwen steken, maar als je van God houdt, van de hemelse kennis, oftewel de Gnosis, of Godsis, dan wil je niet zondigen. Zonde maakt alles kapot, en zonde misleidt. Als je nog zonde in je leven hebt, dan kun je er de klop op gelijk zetten dat je nog misleidt wordt. Het gaat zijn uitwerking hebben in je brein en in je hart, dus denk niet licht over de zonde.

Ga niet lopen hoereren met de zonde, en ga de zonde niet goedpraten. Verdedig de zonde niet. Wordt maagdelijk want alleen zo zul je het Mozes kind voortbrengen, en zul je deel hebben aan de exodus. Dat is je eigen innerlijke kind. Het geheim ligt er dus in zoals Mozes te worden, of als de Mozesin, de vrouwelijke Mozes. Hoe kun je vat krijgen op wie of wat Jezus is en wat het voorstelt ? Door maagdelijk als Maria te worden, en zelf Jezus voort te brengen. Het is je eigen innerlijke kind, wat je alleen zult begrijpen als je je bewust wordt van je innerlijke moederschap.

Alleen door maagdelijkheid tot de zonde zal de ware schepping komen. Wat we nu om onsheen zien is een valse en vulgaire schepping die ontstaan is door hoererij met de zonde. In dit proces is de zonde totaal verkeerd voorgesteld. Er wordt veel gelogen over wat zonde wel en niet is.

Gregorius van Nyssa stelde dat de brandende braamstruik een zinnebeeld was van de hemelse maagdelijkheid. Bij de brandende braamstruik krijgt Mozes een doorn in zijn vlees waardoor hij geen gemeenschap meer mag hebben met zijn vrouw Zippora, omdat hij door openbaring gewijd is, stelt C. Houtman. Het wijst ook op de besnijdenis. Als je tot maagdelijkheid wil komen, dan moet er een bepaalde celibataire factor zijn. Om van zonde los te komen, moet je ook leren vasten op sexualiteit, opdat het richting krijgt, en je tot de hemelse sexualiteit wordt geleid. Hoe dan ook moet met hemelse maagdelijkheid de valse, vleselijke sexualiteit overwonnen worden.

Gregorius van Nyssa zag in de wonderen van Mozes, zoals het veranderen van de hand, en het veranderen van de stok in een slang, de beelden van de incarnatie van de gekruisigde. Zo kon het territoriale vlees wat heerste ook overwonnen worden.

De aarde is een fokkerij. Ieder mens wordt sexueel misbruikt door de machten van de hel op deze aarde. Wat denk je ? Dit is het terrein buiten het paradijs, waar zonde en leugen heersen in groot misbruik ! Je wordt hier afgetapt ! Je wordt hier gemelkt ! Je wordt hier gefokt ! Je krijgt een nummer en een naam, en daar ga je dan, afgetrapt als een bal ! Denk niet te romantisch over sexualiteit. Ieder mens wordt door the powers that be sexueel misbruikt. Dat gebeurt in het gedachtenleven, in relaties, zowel bewust als onbewust. De mens krijgt als naam ‘consument’, en daar ga je dan. Het zijn een soort vlinders, werd er in een droom gezegd. Door ‘consument’ te zijn wordt de mens ingewijd in het demonische, nog een stap lager.

Het verhaal van de brandende braamstruik is een zinnebeeld van de strijd op het gebied van relaties en van sociale en sexuele verslaving. Daarom gingen er hier doornen in het vlees van Mozes, want hier moest hij afkicken van sociale verslavingen om hem klaar te maken voor de exodus.

hoofdstuk 85 mozes en de zwarte steen

We leven in een wereldrijk van religieuze en medische vraatzucht, gluttony in het Engels, en mensen die ronddansen om het zogeheten ‘gluttonaat’, wat de steen van vraatzucht is, en wat als een internaat is voor de mens, waarin de mens wordt opgeleid in de zonde.

Ik had een droom dat ik op de weg was naar waar een oom en tante vroeger woonden, aan de rand van de stad van de voorouders, waar ik vroeger met mijn oma weleens naartoe fietste, dan zat ik achterop, op de fietstas. Dat was altijd een lange weg, en in de droom gingen we langs allerlei campings. Iedereen was nomadisch. Er was een exodus.

Door het lijden hebben wij contact met God, en door het lijden is er een exodus. Het lijden is vaak chronisch, maar hierdoor zijn we afgesneden van de zonde van vraatzucht. In deze wereld lijdt alles aan vraatzucht. Alles om ons heen vreet en wordt gevreten. Deze monsters moeten overwonnen worden, door het kruis. Dan speel je een soort tetris spel om hogere inzichten te ontvangen.

Het verhaal van de exodus laat zien hoe chronisch het kwaad kan zijn. Het kwaad wil niet loslaten, ondanks de plagen die gekomen zijn. Het kwaad zal doorgaan tot het bittere einde, totdat het kwaad niet meer kan. Dat thema zien we ook terug in het boek Openbaring, maar het komt dus uit het boek Exodus, en we zitten midden in dat verhaal. In het grotere Exodus boek, wat ook terugkomt in de Mohammedaanse overlevering, kwamen er sprinkhanen die zelfs koper en ijzer vraten. In de Mohammedaanse overlevering wordt de rode zee ook in twaalf paden gesplitst, voor de twaalf stammen.

Mozes kwam in de wildernis tot de eeuwige jeugd. De eeuwige jeugd was moordzuchtig, wat later bleek moordzuchtigheid tot het kwaad te zijn. Ook de engelen moesten sterven, want alleen God was eeuwig. Mozes smeekte om de eeuwige jeugd te mogen volgen, maar de eeuwige jeugd zei dat hij het niet zou begrijpen en er geen geduld voor zou kunnen opbrengen. Toen de eeuwige jeugd van hem scheidde en Aaron was gestorven gaven ze Mozes de schuld. Maar hen werd verkondigd dat God zelf Aaron tot zich had genomen. Toen Mozes zou sterven werd hij teruggeleid tot de zee om nog een keer de zee te splitsen. Toen dat gebeurde was er in het midden van de zee een grote zwarte steen. Toen kreeg Mozes een appel van Eden, van de bewaker van het paradijs, Ridwhan. Toen rees de ziel van Mozes ten hemel.

hoofdstuk 86 het vraagstuk van de zonde 2

Het westerse christendom heeft een grote taalachterstand doordat ze de zogenaamde gluttonaat steen aanbidden, de steen van vraatzucht, wat geen taalschool is, maar een internaat tot industrialisering van zonde, tot consumentendom. Zeg maar dag tegen het westerse christendom, want het is geen christendom, maar consumentendom dus.

Daarom moeten wij tot de zwarte steen van Mozes komen in de exodus, in het midden van de zee, waar we aan onszelf afsterven. Afsterven aan alle vraatzucht en waanideeen die dat met zich meebrengt. Dat gaat niet zonder slag of stoot. Het is een gevecht. Oefen je in het gevecht en geef niet op. Het gaat hierin om theosociologie, hemelse sociologie, om de exodus theosociologie dus, zodat het nazisme geheel vervangen kan worden. De exodus is het geestelijke nomadische leven waardoor je niet ergens vastgroeit, je geen tunnelvisie krijgt, en je dus geen vraatzucht ontwikkelt, geen verdichting. Dat is een zwaar gevecht, geen twijfel over mogelijk. Vraatzucht kan er op allerlei gebieden zijn, ook op sociaal gebied, en daarom is het van belang de exodus theosociologie te leren kennen.

Zo kunnen wij het beloofde land ingaan, het land Exodus, maar daar zijn eerst nog een heleboel ghouls, monsterlijke, vraatzuchtige zombies met superkrachten, Mozes kwam in de wildernis tot de eeuwige jeugd, en de eeuwige jeugd was moordzuchtig tot het kwaad, wat ook de oproep is om het vlees, de zonde, te doden. In die context moet ook het gehele boek Leviticus gezien worden. Mozes was onderwezen door de eeuwige jeugd. Er zijn allerlei reflecties van de hemelse stenen die de mens moet overwinnen om tot de steen te komen. Dat zijn allemaal versluieringen van de steen. Door de zwarte steen stierf Mozes aan zichzelf, en iedereen die door de zwarte steen aan zichzelf stierf kon het beloofde land ingaan.

De hemelse dichtheid ontstaat juist door het tegenovergestelde, door los te laten, wat de tegengestelde dichtheid is. Hemels gesteente ontstaat niet door kortzichtigheid, maar door context, door langzichtigheid.

hoofdstuk 87 exodus 40 : van wederkomst tot wederkomst

De Wederkomst. Er wordt veel over gesproken. Wederkomst van wie ? Van Mohammed, van Jezus, of van sinterklaas of de al dan niet zwarte piet waar ze elk jaar weer getrouw over bekvechten ? Allereerst moeten we weten wat wederkomst betekent, dus de wederkomst zelf verwachten, de wederkomst van de wederkomst. De mens moet zelf wederkomen, terugkeren. We hebben het over de wederkomst van de wederkomst van de wederkomst van de wederkomst, van het leren wederkomen, van de exodus. Het gaat niet zomaar om een exodus opzich, maar om de exodus tot de exodus tot de exodus, het gaan tot het land Exodus dus. De Exodus is het beloofde land. Het gaat dus ook om het Weggaan, als we het over wederkomst hebben. De mens moet het oude leven achter ons laten, al die silly en goofy afgoden.

Als het Aramees het over ‘heilig’ heeft, dan betekent dat ook soberheid, ingetogenheid, en als het dan over het ‘heilige der heilige’ gaat, dan gaat dat over het soberste, de minste zijn, maar dit is dus om de vraatzucht te overwinnen. Daartoe was het brandoffer altaar aangesteld. Calvijn wees erop dat het brandoffer altaar ‘het heilige der heilige’ werd genoemd in Exodus 40, terwijl het eigenlijk in het heilige stond. We kunnen stellen dat het brandoffer altaar de poort is tot het heilige der heilige, waar de ark staat, en dit is in het Aramees dus het soberste, het minste, en heeft de vraatzucht overwonnen, het zwijn van het vleselijke. De mens is gericht veelal op vraatzucht, op verdichten, op vermeerderen, maar er wordt ons door de hemel een heel ander pad getoond.

We moeten dit beest te boven zien te komen en te leren berijden. We moeten dit beest temmen. Zo moeten we het beest overwinnen. Vraatzucht komt in allerlei vormen : sociale vraatzucht, sexuele

vraatzucht, machtslustige vraatzucht, eerlustige vraatzucht, sierlustige vraatzucht. Waarom leef je eigenlijk ? Om deze dingen te overwinnen, want ze leiden je tot de dood, tot de geestelijke dood. De ark van het eeuwige leven staat in het soberste, in het minste. Je komt alleen binnen door je vraatzuchtige leven op het brandoffer altaar te leggen, op te offeren. Dat is wat de Wederkomst is. Dat is wat de Exodus is. In het minste vindt je de ware hemelse creativiteit en inspiratie. De ark is een hemelse school hiervoor. Alleen door het altaar kom je binnen. Van altaar tot ark dus.

Het altaar kreeg de naam van soberste, van minste, vanwege de boetvaardigheid, stelt Calvijn. Door boete te doen kan de mens zich terugtrekken uit de vraatzucht, uit de plaatsen hoger dan hun voegen waarin ze verstrikt zijn geraakt. Boetvaardigheid leidt tot nederigheid, van altaar tot ark, in het minste van het minste, het soberste van het soberste, oftewel het primitiefste, en zo kan de mens terugkeren tot de oernatuur, en al die kunstmatige troep in het moderne, vulgaire tijdperk achter zich laten. Welkom op de Exodus. Het is een groot schip, een grote brug, en de Vur zegt dat er alleen maar leven op de brug is. De exodus is onze eindbestemming, het nomadische leven, maar dan moeten we dus wel weten wat dat inhoudt. De exodus ligt opgeborgen in de ark, en het altaar is de weg hiertoe, in het allersoberste, het primitiefste, het rauwste.

Bedankt allemaal voor uw support. Dit is het. This is it. Maar natuurlijk, ons kennende, zal dit nog uitgewerkt gaan worden. Het zaad is in ieder geval gezaaid. This is it. Maar zoals Calvijn al stelde staat er niet slechts ‘Ik ben die Ik ben’, maar ook : ‘Ik zal zijn die Ik zal zijn.’ Maar in dit verhaal zit de levenskiem. Mis het dus niet. Neem het tot u en ga ermee aan het werk. Nu moet het nog bewerkt worden, het moet water gegeven worden, het moet licht krijgen, en het moet verzorgd worden, toegepast worden, verdiept worden. Dat is een hele opgave. Toen Noach aankwam in het land na de zondvloed moest hij ook boer worden, leren de grond te bebouwen. En als je nog stukken van je vlees ziet, dan moet er jacht plaatsvinden. Bescherm je land. Houd speer, boog, pijlen en mes bij de hand. Dat is een strijd tegen de zonde. Strijd en bescherm. Strijd en bescherm. Bescherm datgene wat je hebt vrijgezet, wat je hebt behaald. En bouw verder. Dit is het fundament.

hoofdstuk 88 het vraagstuk van de zonde 3

Het is van belang de exodus te ontvangen, en tot de orionse exodus te gaan, als gids door het mijnenveld, want het ligt bezaaid met verborgen mijnen en booby-traps. Trek dingen in twijfel, stel vragen, en trek ook de antwoorden in twijfel en stel vragen. Telkens weer. Dat is wat toetsen is. Je neemt geen genoegen met het eerste de beste antwoord. Je stelt je vertrouwen niet zomaar op voorbijgangers.

Je kunt denken : ‘Gelukkig dat wij niet in oorlogsgebied leven.’

Wel, houd jezelf niet voor de gek. Overal liggen geestelijke mijnen en boobytraps, valkuilen op het geestelijke pad, die je denken proberen te strikken. Er is een oorlog om je ziel. Wordt wakker en besef dat je in het oerwoud bent, en dat er overal op je gejaagd wordt, dat het levensgevaarlijk gebied is. Wees op je hoede. De vijand is sluw. Velen heeft hij al bedrogen. Wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle.

De exodus is de gids door dit gevaarlijke gebied.

hoofdstuk 89 het vraagstuk van de zonde 4

Begin september 2017 had ik een droom over Congo energieën/ entiteiten die België binnenvielen, omdat ze ergens kwaad over waren. (België is ook centraal voor de EU) En toen begon Congo zelf op de Afrikaanse kaart te gloeien, alsof daar iets nog verborgen was, of een geheime poort. Het is ook niet zo vreemd, want van 1908 tot 1960 was Congo een Belgische kolonie.

Dat Afrikaanse gebieden meer en meer onafhankelijk werden betekende het naderende einde voor de apartheid, die werd opgeheven in 1990 met de val van het communisme.

Maar er is nog steeds veel apartheid, denk aan de apartheid tussen rijk en arm, en tussen mens en dier. In de zestiger jaren was Congo veel in het nieuws. Denk aan de strijd rondom de mijnstaat Zuid-Kasai, in het zuiden van Congo. Van 1960-61 werd het onafhankelijk, maar niet voor lang. Dit ging allemaal om de diamanten-industrie daar. Diamanten zijn overigens ook een belangrijk thema in het James Bond boekje 'Diamonds are Forever' van Ian Fleming, uit 1956, waar later ook een film over kwam in 1971.

In 1966 werd de architect van de apartheid, Hendrik Verwoerd, vermoord. Hij was van 1958 tot 1966 premier van Zuid-Afrika. In 1962 werd Adolf Eichmann, een architect van de holocaust-deportaties, berecht en omgebracht.

Materialisme is apartheid naar de armen.
Carnivorisme is apartheid naar de dieren.
Als je die dingen doet ben je nog steeds aanhanger van de apartheid, van nazi-ideologie dus.
Als je laf meeloopt en meeliegt en deze dingen probeert te verdoezelen ben je nog steeds aanhanger van de NSB. 1984 leeft. Het leeft onder ons. In de zestiger jaren werd het zaad al gezaaid voor de val van het apartheids-systeem, en het geheim ligt in Congo. Vandaar ook het gezegde : 'You won't get far in Congo.' Dan kan je jezelf een hele piet vinden, dan kun je denken dat je rijk bent, er goed uitziet en vele vrienden hebt. You won't get far in Congo.

1960 : Nigeria wordt onafhankelijk van het Verenigd Koninkrijk.

Paul Tillich stelde dat de mens de eeuwige waarheid verruild had voor tijdelijke expressies van die waarheid. [1] Zo kwam de mens in fundamentalisme. Maar daarom kan het fundamentalisme geen contact maken. Tillich stelt dat het iets eindigs voorstelt als oneindig. Hij stelde dat het de oprechte en eerlijke nederigheid van het zoeken naar de waarheid vernietigt. In hun fanatisme onderdrukken zij de eeuwige waarheid die ze maar nauwelijks begrijpen. Vooral jongeren moeten beschermd worden tegen fanatisme, juist omdat ze nog niet onderwezen zijn, en dat is de taak van de ouderen, maar ze hebben de boeken van Tillich, Barth en Schleiermacher onbereikbaar gemaakt en duur, en belangrijke begrippen van deze werken worden niet gepredikt op de scholen.

Leer de kinderen geestelijke waarden en principes, maar nee, wat doen ze ? De kinderen worden bedolven onder wiskunde, natuurkunde en scheikunde, en worden zo opgeleid tot kindersoldaten tegen de waarheid. Ze worden opgefokt en fanatiek gemaakt. Ze voeren oorlogen in het materiele, vlees tegen vlees, en de geestelijke oorlog kennen ze niet. Dat wordt hen niet geleerd. Ze weten niet

eens wat het is, en daarom is het zo’n zootje op aarde. Kinderen worden niet onderwezen, en volwassenen tuigen ze af. Dit wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven.

Tillich noemt theologie de creatieve interpretatie van het bestaan, het leren interpreteren, maar kijk wat ze ervan gemaakt hebben ? Theologie is dus de interpretatie van allerlei problematiek. Tillich wees erop dat theologie datgene was wat veel verder ging dan zomaar objectiviteit en subjectiviteit.

Tillich noemt als afgoderij : iets voorwaardelijks voorstellen als onvoorwaardelijk, en een deel voorstellen als het geheel.

----

voetnoten :

[1] – in zijn boek ‘systematic theology’

hoofdstuk 90 het vraagstuk van de zonde 5

Ik werd wakker en dacht na over het ideale gezin : de gymlerares van vroeger en haar ingetogen man. Ze woonden een paar dorpen verder. Ook een mooi bosdorp. Hoe zou het opgroeien daar geweest zijn als zij mijn vader en moeder waren geweest ? De gymlerares was zo lief. Ik had het idee dat we dan vaak in het bos zouden zijn. De gymlerares was zo’n open en warme vrouw, zo hartelijk. Ja, het ideale gezin zou dat zijn, in en rondom het bos, zo’n mooi bosdorp. Maar ineens toen ik daar zo over aan het fantaseren was begon het me te beknellen, te benauwen. Nee, dit was te mooi om waar te zijn. Het was als een wurgslang, zoveel liefde, en wat heb je dan ? Nee, ik wilde dit niet, en ik begon in gedachten weg te rennen. Er was dan zoveel wat zou ontbreken, en moesten we niet juist matigen in alles, ook in de liefde, opdat anderen ook wat zouden hebben ? Het ideale gezin is niet reeel. Het zou je opsluiten. Het zou een kooi zijn. Teveel van wat dan ook is niet goed.

Het zou een drugs zijn, een waanwereld, waardoor je anderen uit het oog zou verliezen, je hart zou zich gaan sluiten, omdat je het te goed had.

Paul Tillich stelde dat het beter was op de grenzen te leven, want daar kon je je veel beter ontwikkelen. We moeten het kruis dragen, op ons nemen, want die negatieven heb je nodig. Het moet niet zo positief worden dat het je ontwikkeling in de weg gaat staan.

hoofdstuk 91 het vraagstuk van de zonde 6

De mens vervreemdt van zichzelf, de mens vervreemdt van elkaar en van deze wereld, omdat er een vergeten en verloren wereld is die aan de mens trekt.
Heel veel is in de geschiedenis weggedrukt.
Je kunt beter een wassonair worden dan een miljonair.
Een wassonair gaat over dat wat was, en wat is vergeten.
Er ligt een opdracht in de geschiedenis, in de regressie.

hoofdstuk 92 Jeremia en de verloren dochter

In het boek Jeremia gaat het Exodus verhaal verder. Ze hadden henzelf een stad gebouwd, Jeruzalem, maar dat ging helemaal niet goed, en de profeet Jeremia moest er tegen optreden. Zo lezen we in het tweede hoofdstuk van Jeremia.

De Leidse vertaling (1887-1914) zegt :

‘Ga heen en predik ten aanhoren van Jeruzalem: Zo zegt de Heer: Ik gedenk u ten goede de genegenheid uwer jeugd, de liefde van uw bruidstijd, toen gij mij volgdet in de woestijn, in een onbezaaid land.’

De Luther vertaling, ook al een oude bijbel, zegt :

‘Ga heen en predik openlijk te Jeruzalem, zeggende: Dus spreekt de Heer: Ik denk er aan, dat gij ene vriendelijke jonge dochter en ene lieve bruid waart, toen gij Mij volgdet in de woestijn, in het land, waar men niets zaait.’

Let wel : Dit gaat over het verleden, dat God terugdenkt aan de betere tijden, maar nu waren ze afgedwaald :

De Luther vertaling zegt :

‘Wat onrecht hebben toch uwe vaders in Mij gevonden, dat zij van Mij afweken en de ijdele goden nawandelden, daar zij toch niets verkregen.’

De Staten vertaling zegt :

‘Wat voor onrecht hebben uw vaders aan Mij gevonden, dat zij verre van Mij geweken zijn, en hebben de ijdelheid nagewandeld, en zij zijn ijdel geworden?’

De Leidse vertaling zegt :

‘Welk onrecht hebben uw vaderen in mij gevonden, dat zij zich van mij hebben verwijderd, de nietigheden nagelopen en zich nietig gemaakt?’

Het ging dus niet goed in de Exodus, en vandaag de dag zien wij dit weer. De geschiedenis herhaalt zich.

De statenvertaling zegt dan :

‘En Ik bracht u in een vruchtbaar land, om de vrucht van hetzelve en het goede er van te eten; maar toen gij daarin kwaamt, verontreinigdet gij Mijn land, en steldet Mijn erfenis tot een gruwel.’

Dit is wat er gebeurd is. Door alle moderne industrieen en overmatig auto gebruik, vliegtuigen gebruik, etc. is het land vervuild. Waterbedrijven trekken aan de bel vanwege de vervuiling en de droogte, en waarschuwen dat het tegen de grenzen aanloopt, dat er een tekort aan drinkwater op de loer ligt op den duur. De mens is teruggegaan naar de jaren dertig van de grote depressie, als gevolg van corona en de oorlog. Veel gevaren liggen er op de loer. De mens moet nu omkeren. De mens is te ver gegaan. Ik was laatst in Zwolle en op het station waar je ‘uit de muur kan eten’ waren er ook vegetarische mogelijkheden. Ook was ik in de electronica winkel, en zag ik dat alles weer retro werd, dat er weer heel veel pick ups en vinyl werd verkocht. Er zijn dus twee stromingen gaande. Er zijn ook mensen die ontwaken. Dat geeft weer hoop, en op dat spoor verder.

Daarna zegt Jeremia 2 :

‘Daarom zal ik voortdurend met u twisten, spreekt de Heer, en met uw kindskinderen zal ik twisten.’

De Heere heeft het nog niet opgegeven, en de mens mag blij zijn dat de mens nog geconfronteerd wordt door zijn profeten, dat de Heer nog met het volk twist. God worstelt met de mens en legt de mens in de houdgreep. De plagen zijn ervoor om de mens te laten zien dat ze zijn afgedreven en dat er wordt opgeroepen tot bekering en berouw, tot boetvaardigheid.

Vers 13 zegt dan :

‘Want Mijn volk heeft twee boosheden begaan; Mij, den Springader des levenden waters, hebben zij verlaten, om zichzelven bakken uit te houwen, gebroken bakken, die geen water houden.’

De mens kan uit zichzelf niets, maar moet in contact staan met de hemelse kennis om waarlijk mens te worden, om in de hemelse wegen te wandelen. Maar ze hebben het contact met de hemel verbroken, en zijn op eigen verstand gaan vertrouwen, hebben zich niet onderworpen aan het hogere, aan de bron van al het leven. We moeten in dit verband spreken over zowel verloren zonen als verloren dochters.

‘Hoe durft gij met mij twisten? Gij zijt allen van mij afvallig geworden, spreekt de Heer.’

Heb een goede basis voordat je strijdt. Wees niet als een blinde vuistvechter die aan de verkeerde kant staat, in het leger van het kwaad en de leugen strijdt. Als je strijdt, strijdt dan voor het goede, strijdt voor God, en niet tegen God. Velen strijden vandaag de dag in het vlees, door het vlees, en voor het vlees. Zij twisten met God terwijl zij afvallig zijn geworden. Ze verwijten God van alles, maar hebben hun kruis van zich afgeworpen, en hebben dus ook geen gevoeligheid voor de dingen van God. Dat is het kenmerk van een verloren zoon en een verloren dochter.

Jeremia klaagt erover : ‘Zij hebben de tucht niet aangenomen.’

‘Tevergeefs heb ik uw kinderen geslagen, gij hebt de tuchtiging niet aangenomen; het zwaard heeft, als een verdervende leeuw, uw profeten verslonden, maar gij zijt niet bevreesd geworden.’

Ze hebben geen gezonde vrees meer. Ze zien de dingen om zich heen gebeuren, het volk in de ellende zakken, maar ze gaan gewoon op hun oude wegen door. Ze zijn van binnen dood geworden. Het is heel eng. Het zijn zombies geworden, ghouls. Zo sjokken ze het leven door, etende en ze worden zelf ook gegeten.

‘Gij zult ook van hier uitgaan met uw handen op uw hoofd; want de Heere heeft al uw vertrouwen verworpen, zodat gij daarmede niet zult gedijen.’

Er is vals vertrouwen in de god van het vlees, wat hen in slaap heeft gesust. Jeremia spoort de mens aan om weer op het goede pad te gaan, om de Exodus voort te zetten, want die was nog niet afgelopen. Dat was de boodschap van Jeremia : ‘Zet de Exodus voort, want je bent er nog niet.’

hoofdstuk 93 Jeremia en de verloren dochter – 2

Alles was vastgelopen. En ze hadden er een stad gebouwd. Jeremia moest optreden en noemde het afgedwaalde volk Israel ‘de verloren dochter.’
In Jeremia 4 zien we wat er toen moest gebeuren. Jeremia riep de mens op om zich te laten besnijden, de voorhuid van het hart weg te doen. Ook riep Jeremia op om tot nieuwe gebieden te gaan en die te bebouwen. Er moest ook gegaan worden tot de kampen, want dat waren de versterkte plaatsen, dus men moet niet alleen de individuele wapenrusting aandoen, maar ook tot de collectieve wapenrusting gaan. Vroeger gingen wij altijd naar Kampen, naar de stad van de voorouders. Dat was daar een beeld van. De mens moet het hogerop zoeken. ‘Bergt u, blijf niet stilstaan, zet de exodus voort,’ sprak Jeremia, want er was een leeuw opgekomen uit het struikgewas om de landen te verwoesten. ‘Ga het dan niet goedpraten,’ zei Jeremia. De mens moest zijn hart wassen van boosheid.

Jeremia noemde de verloren dochter verwend. Zij waren er allemaal op uit om zichzelf te bevoordelen, en zij bedrogen zichzelf en elkaar en zeiden : vrede, vrede, terwijl er geen vrede was. Het was allemaal slechts schijn, schijnvertoningen. Ze voeren toneelstukjes op.

De statenvertaling zegt in hoofdstuk 6 :

‘Want van hun kleinste aan tot hun grootste toe pleegt een ieder van hen gierigheid, en van den profeet aan tot den priester toe bedrijft een ieder van hen valsheid.’

Wat moeten wij dan doen als wij dit om ons heen zien ?

Jeremia gaf het antwoord : ‘Zo zegt de Heere: Staat op de wegen, en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin; zo zult gij rust vinden voor uw ziel.’

Maar Jeremia liet zien : Het volk wil niet op die weg wandelen, en wil niet luisteren, en daarom zou er een volk opstaan in het Noorderland, meedogenloos en zonder erbarmen. Een grote plaag zou komen, als een zondvloed.

Jeremia was er wanhopig door en vroeg : Is er geen balsem in Gilead ? Is er geen heelmeester ? Waarom is de wond van de dochter niet genezen ?

Jeremia kwam toen tot deze conclusie : ‘Weest op uw hoede tegen elkander, en vertrouwe niemand zijn broeder; want elke broeder is een volleerde bedrieger, en de ene vriend verraadt de ander met achterklap.’

Hij had gezien dat hun tongen moorddadige pijlen waren. En daarom kwam hij met zijn klaagliederen, en hij zei : ‘Leert uw dochters het klaaglied. Raak niet aan de weg der volken gewend. Sus niet in slaap, want het is nietigheid gesluierd met schone schijn.’ Hij stelde dat ze als vogelverschrikkers waren die niet konden spreken en gedragen moesten worden. Ze hebben geen argument, en ook geen antwoord. Ze hebben niks te vertellen. Er is geen fundament voor hun werken, en zo kunnen ze zich ook niet ervoor verantwoorden. Jeremia stelde dat ze leugenbeelden waren, ijdele en dwaze spotwerken, die de schepping belachelijk maakten.

Wat ging Jeremia toen doen ? Verjaardagen vieren ? Nee, hij vervloekte zijn geboortedag. Hij hief een klaaglied op over zijn geboorte. Psalm 1 herhaalt zich in Jeremia 15 waarin Jeremia zegt dat hij niet heeft gezeten in een kring van lachers, zich niet met hen heeft verheugd. Hij was afgezonderd in hemelse toorn. Zijn pijn was chronisch, en zijn wonden genazen niet. Hij weigerde geheeld te worden. Hij wilde afgezonderd zijn aan het kruis bij zijn lijdende God. Waar kiezen wij voor ? Het pad van Jeremia, of … ?

Jeremia kwam tot een plaats waar hij geen vrouw mocht nemen, en geen zonen en dochters. Hij was totaal afgezonderd. We lezen dat in Jeremia 16. Hij moest het achter zich laten want alle bloedlijnen waren corrupt hier. Hij mocht niet meedoen aan de feesten hier, want die waren vals. Ook mocht hij niet met ze rouwen, want hun gerouw was ook vals en vleselijk. Er viel hier niets te vieren en niets te rouwen. Het was allemaal een leugen. Hier moest Jeremia opgevist worden door hemelse vissers en opgejaagd worden door hemelse jagers, om gebracht te worden tot het hemelse beloofde land.

hoofdstuk 94 de roep van de jeremia kinderen

‘Steek het allemaal lekker in jullie reet,’ zou Jeremia hebben gezegd, ‘al jullie feesten, verjaardagsfeesten, familie feesten, al jullie gerouw over vleselijke dingen, al jullie stukken vlees, al jullie auto’s, vliegtuigen en mobieltjes, al jullie chemische schoonmaakmiddelen.’ Nee, Jeremia was niet moeder’s lieverdje van de week. Jeremia was een man van God, niet een man van de mensen. En daarom wilden de mensen hem niet. Ze wilden niks met deze man te maken hebben die zulke harde woorden sprak. Weg met die man. ‘Wie is die man, deze spelbreker ?’ En zo wierpen ze Jeremia in een put. ‘Opgeruimd staat netjes.’ Really ? Dacht de mens nu echt God even opzij te schuiven ?

Nu kwam Jeremia wel weer uit de put, en kon hij gewoon in de gevangenhof blijven, maar hij kwam pas echt vrij toen het volk van het Noorderland kwam, ook al ging hij zelf ook in ballingschap, en dat is dan een geluk bij een ongeluk. De vijand van zijn volk was dus ook zijn vriend. Ken je zelf ook zulke situaties in je eigen leven ?

Jeremia 16 laat zien : ‘tot U zullen volken komen van de einden der aarde en zeggen: Enkel leugen hebben onze vaderen bezeten, nietigheid, waaronder niet één, die baat kon brengen.’ De mensen zouden dus tot inzicht komen en zeggen : ‘Onze families hebben niets anders dan tegen ons gelogen.’

De kinderen van Jeremia roepen. Het Noorderland is gekomen. De mens is in ballingschap gegaan, ook nu. Pest en oorlog zijn gekomen, en honger. De dertiger jaren zijn teruggekeerd. Sommige mensen leven van een banaan per dag, en sommigen eten slechts een keer in de twee dagen. Dit is de grote depressie. Velen kunnen hun rekeningen niet meer betalen en zijn wanhopig.

In Jeremia 18 bidt Jeremia dat er geschreeuw vanuit hun huizen gehoord zal worden, wanneer zij door een krijgsbende worden overvallen, want ze hadden een kuil gegraven om hem te vangen, en strikken verborgen voor zijn voeten, en ze hadden achter zijn rug moordplannen tegen hem bedacht.

De mensen kunnen in hun kortzichtigheid de Jeremia kinderen vals veroordelen, verraden en opsluiten, maar het leven en de kennis is veel groter.

De vervolgers van Jeremia en zijn kinderen waren wreed. Ze offerden kinderen voor hun afgoden. Maar ze zouden door beesten gegeten worden, en ze zouden elkaars vlees eten. Ze zouden weggevoerd worden in ballingschap door het Noorderland.

Niet Jezus is de toets in deze dagen, maar Jeremia. Iedereen heeft namelijk zijn eigen Jezus gemaakt, maar nu is het tijd voor Jeremia, die deze potten zal breken. We lezen in hoofdstuk 20 dat Jeremia zijn geboorte dag vervloekte, en de man die aan zijn vader de boodschap bracht van zijn geboorte, want die man was als Sodom en Gomorrah. Jeremia was helemaal niet geboren. Jeremia wilde dat hij was gestorven in de baarmoeder, en dat zijn moeder langer zwanger zou zijn geweest. De baarmoeder moet een graf zijn tot het vlees. Jeremia moest de boodschap prediken dat geen mens ontkomen zou aan God, dat de hemelse jagers hen zouden vinden in hun schuilhoeken, in hun spelonken. (Jeremia 16, 21)

Jeremia 22:10

‘Weent niet om de dode, rouwklaagt niet om hem; weent liever om hem die is heengegaan, want hij zal niet terugkeren om zijn geboorteland te zien.’

Dit lijkt veel op de woorden van Jezus : ‘Laat de doden de doden begraven.’ Wij mogen geen medelijden hebben met het vlees, er geen hang naar hebben, en niet rouwen over het verslagen vlees. Medelijden met het vlees is vijandschap tegen God. We hoeven er niet sentimenteel over te doen, want dat is het vlees zelf. Vaak als mensen over het vlees rouwen is dat de schijndood van het vlees, want het vlees leeft juist in hen voort. Daarom moest Jeremia ver blijven van de rouwfeesten en rouwpartijen van de stad, want die waren bedrieglijk, juist als de opstanding van het vlees. Pas op voor het wereldse en vleselijke rouwen. Het is een oorlogstaktiek, een valstrik die ze leggen. Vertrouw hun tranen niet. Het zijn krokodillen tranen. Ze loeren op bloed, en hebben loktaktieken. Als je met hen meerouwt ben jij de volgende.

hoofdstuk 95 het vraagstuk van de zonde 7

Door de tijden heen zijn er veel initiaties en volwassenheidsrituelen verloren gegaan, maar de vormen die we nu om ons heenzien wijzen daarop terug. Daarom is semiotiek en psycho-analyse zo belangrijk. Medusa kun je nooit rechtsstreeks benaderen, want dan verander je in steen, maar je kunt het wel benaderen door de reflecties af te lezen, door een spiegel. Daarom moet de mens niet te snel willen gaan met de tussenvormen of de tussenvormen overslaan. Er zijn belangrijke orakelstenen die de mens nodig heeft, die de mens beschermen. Deze orakelstenen bevinden zich ook in het Oude Testament.

hoofdstuk 96 het vraagstuk van de zonde 8

Selfdevelopment : vaak ego development.
Wees voorzichtig als slangen.
‘Ik heb u gezonden als schapen onder de wolven.’
De mens is teruggegaan naar de dertiger jaren, de grote depressie.
Nu is er de energie-crisis.
De mens heeft niet in minimalisme geleefd, maar heeft meer energie genomen dan nodig.
Nu moet de mens wel leren minderen, want het ligt niet allemaal meer voor het grijpen.
Open mindedness ? Or repent ?
Be cautious as snakes.

Men heeft het rechtstreekse genomen, zo is men omgegaan met Jezus en de dieren, hup het mes erin. Maar men had er voorzichtig mee moeten omgaan, er een verhouding mee krijgen, opdat zo de waarheid tot je komt. Dat kan niet in ruw gegrijp.
De mens hier op aarde is een dolbezeten man.
De Jeremia kinderen roepen.

hoofdstuk 97 waar sta je op de toetstrap ? – valstrikken in het toetsen

Je kunt niet zomaar bidden, want het gaat om het geleide gebed, en dat is ook zo met spreken. Je kunt dus ook niet zomaar zeggen : ‘Ik kom tot U,’ want waar kom je dan terecht ? Moet er niet eerst getoetst worden ? En hoe moet je dan toetsen ?

Tot de toetssteen gaan. Maar wat is die toetssteen ? Als je gaat toetsen en je gaat naar de figuurlijke toetssteen, dan moet je alles op die steen leggen. Maar er zal dan ook een gedeelte van datgene wat je op de toetssteen hebt gelegd weer terugkomen, naar je terugvliegen als vogels. Daarom moet je het restant ook weer op de toetssteen leggen. Een heleboel mensen vergeten dit. Ze vergeten dat het toetsen om herhaling gaat. Van het restant wat je dan op de toetssteen legt zal ook weer een deel terugkomen, weer als vogels die naar je terugvliegen, en dat moet je weer op de steen leggen. Enzovoorts, enzovoorts. Dus dan kom je op wat wij noemen ‘de trap van het toetsen’, wat een hele lange trap is. Hierin kan dan de hemelse gnosis en de hemelse leiding je tegemoet komen, en dan pas kun je geleid worden tot bidden of spreken.

Het probleem is altijd weer dat sommige mensen denken dat bepaalde dingen niet getoetst hoeven te worden. Naast gebrek aan herhaling is dit een ander probleem, een andere valstrik, in het toetsen. Veel mensen volgen hun drangen na, omdat ze denken dat dat er nu eenmaal bijhoort, dat het normaal is, vanzelfsprekend. En dat gaat dan een eigen leven in die mensen leiden, en dat wordt tot

een heel eigenaardige manier van toetsen, want ze gaan zo de mens en al het andere aan dit eigen opgebouwde egoistische deel toetsen.

Herhaling en volkomenheid in het toetsen is dus belangrijk. Veel mensen houden er reserves op na, en dat wordt hen tot strik. Wees volkomen in je toetsen, zorgvuldig, en herhalend, op de toetstrap dus. Ga die trap op, en blijf niet ergens haken, want dan wordt je teruggezogen, en dat gaat als een drugs werken, en geeft geheel eigen illusies. Waar sta je ergens op de toetstrap ? Hoe ver ben je al ? Of ben je ergens in slaap gesust, en reageer je dat af op de mensen om je heen ?

hoofdstuk 98 ragnarok en de taal van het toetsen

Ragnarok zal zeker komen, en is al gekomen. Alle goden gemaakt door mensenhanden zullen wegsmelten op den duur. Er is hen slechts een bepaalde tijd afgemeten. Ze komen en gaan. Dit heeft veel te maken met doorvertaling en terugvertaling. Het zal andere definities krijgen, weer worden tot woorden en uitdrukkingen. De sluiers zullen wegschuiven.

De Ragnarok mythe komt uit het primitieve oer-Europa, Germanie, en toen Europa besloot om Indianie te plunderen, wat ze later Amerika gingen noemen, werd er een nieuw koninkrijk gebouwd op het bloed en de beenderen van de afgeslachte natuurvolkeren. Het was een rijk van grote illusie, en het was zwaar en zwaar religieus. En dit terwijl Europa in het oer Ragnaroks was, altijd deze mythe in hun bloed had, totdat de Romeinse christenen kwamen die dit allemaal weghakten. Dat

begon in Europa, en toen ook in Amerika, maar Ragnarok sluimert nog steeds in de diepte, onder de lagen, in de diepere lagen, als een geketende hond of wolf, een geketend beest, als een monsterlijk iets. Ragnarok zit in het bloed, ook in het Amerikaanse bloed. De goden zullen vallen, de reuzen, de grotere contexten, de grotere talen, zullen komen. Weer is de grote depressie over de wereld gekomen. De wereld is teruggegaan naar de dertiger jaren. In onze boeken hebben we hier over gepredikt.

Het toetsen is ook een taal. Ik had een droom dat ik in het trappenhuis van het toetsen was. Het was als een puzzel. Er waren allerlei factoren die meespeelden in het toetsen :

1. het ijs
2. de honger
3. de hemelse woede
4. de hemelse depressie
5. de leegte
6. de vergetelheid
7. de stilte

Het is een worsteling met deze factoren op de trap van het toetsen. Wat gebeurt er als je hoger op die trap komt ? Je gaat dan zien dat alle mensen om je heen een bepaalde trede voorstellen op die trap, sommigen zijn laag op de trap, anderen hoog. Sommigen bewegen, anderen zijn stil blijven staan. Sommigen gaan naar boven, anderen gaan naar beneden. Daar kun je wat van leren. Als we het hebben over alles op de toetssteen leggen, dan kan dat alleen door de toetsfactoren in onszelf te ontwikkelen.

8. de hemelse vrees

We hebben er veel over gesproken in onze boeken, over het toetsen, en we zullen dat blijven doen. Check je factoren. Hoe ver ben je ermee ? Het is belangrijk alles achter je te laten in het toetsen.

9. de afstand

Ook afstand is een factor in het toetsen. Als je afstand neemt van dingen dan laat je ze steeds kleiner worden, maar ook de afstand die je maakt moet weer getoetst worden, op de toetssteen gelegd worden, want er is heel veel valse en vleselijke afstand tegenwoordig, lui en lauw, vastgegroeide

afstand, en zo dus ook veel vals ijs. Mensen leven vandaag de dag in hun ijspaleisjes die ze gebouwd hebben. Afstand en ijs kan dus heel link zijn als het niet genoeg getoetst is, want dan groei je ook vast op een trede, en uiteindelijk kan het je doen wegglijden. Dan is het te glad geworden, als een ijsdrugs. Velen zijn aan de ijsdrugs vandaag de dag, terwijl er ook hemels ijs is. Ja, ijs is belangrijk in het toetsen, een belangrijke factor, maar ijs moet zelf ook getoetst worden, dus gelegd worden op de toetssteen. Je moet ook afstand nemen van het afstand nemen, en daar ook weer afstand van nemen, enzovoorts, opdat het op de toetssteen gelegd kan worden, en daar zal blijven. Ja, het zal dus weer naar je proberen terug te vliegen, maar ook dan is het belangrijk het restant weer op de toetssteen te leggen, en dan weer. Herhaling dus, ook een belangrijke factor.

10. herhaling

Ik kwam dus hogerop de toets trap en er waren anderen bij. Het was in een trappenhuis in een gebouw. Hoe hoger we kwamen hoe ingewikkelder het werd. Het was ingewikkelde reflectologie, als puzzels die opgelost moesten worden, meetkundig. We moesten door allerlei tunnels van de factoren. Laat het dus duidelijk zijn dat de robotische factor hoger op de toets trap steeds meer groeit, het komen van de machines. Zorg dat je robotische factor zuiver is en getoetst, want het vlees wat toetsgebreken heeft maakt de mens ook robotisch, als een anti-toets robot, of een gebrekkige toets robot. Deze robotten gaan dan vals toetsen, toetsen vanuit het vlees, en dat zie je om je heen. Overal zijn die robotten. Het zijn robotten oorlogen dus. Dat gaat heel diep. Blijf dus je robotheid doortoetsen, opdat je niet in het verkeerde leger terechtkomt, want dan ben je verder van huis. Vaak hebben mensen dat niet eens door. Als je terugkerende gewoontes bespeurt, bepaalde automismes in je die zich herhalen : ga het toetsen. Blijf het toetsen. Laat de factoren er op los, en ga die factoren ook toetsen, telkens weer, totdat je daardoor hogere robotische signalen krijgt, en die moeten ook weer getoetst worden. Het toetsen moet dus een automatisme worden, en ook dat moet getoetst worden. Blijf niet steken op die trap, want dan glijdt je mogelijk terug, en heb je de poppen goed aan het dansen. Dan zijn de rapen goed gaar. Dan wordt je een uitgekookt ei, en wordt je opgediend. We noemen dit ‘overlappend toetsen’, dat je telkens weer alles doortoetst, het groeiend toetsen. Blijf doorgroeien, blijf overlappen. Zo komen uiteindelijk de hemelse signalen, en die zullen dan niet meer te stoppen zijn. Dan is er contact gemaakt. Dan gaat het beginnen.

Er zijn een heleboel deelrealiteiten. Als je denkt dat iets de realiteit is dan is het slechts een deelrealiteit. Er lopen een heleboel lijnen. Die moeten elkaar zuiver houden, en dat is een reflectologisch vraagstuk. Je kunt dus niet slechts in een bepaalde realiteit leven. Dat werkt niet. Het

heeft meerdere lijnen nodig om zuiver te blijven. Er zijn een heleboel factoren belangrijk, en de mens moet daar vat op zien te krijgen. Dat kan alleen door het toetsen.

Ook de reuzen zullen vallen. Goden en reuzen zullen elkaar uitschakelen in de Ragnarok. Samen zullen ze ten onder gaan. Wat betekent dit ? Reuzen moeten ook getoetst worden. Het moet niet zomaar groots en gegroeid zijn, maar het gegroeide moet ook weer getoetst worden, en dan komt het weer tot normale hoogte, dan wordt het weer menselijk en natuurlijk. Telkens weer moet er een heleboel weggesneden worden en doorboord. Om ons heen zien we de uit de kluiten gewassen ongetoetste reuzen nog, de vleselijke reuzen van grootspraak en grootheidswaanzin. Daarom moet Ragnarok komen, daarom is Ragnarok er. De mens moet de taal van het toetsen leren spreken. Wolven en honden zullen losbreken. Ze zullen deze vleselijke reuzen naar de keel vliegen. De grote systemen zijn nu vallende, en de mens is in de grote depressie gekomen. Zowel goden als reuzen zijn van hun voetstuk gevallen.

hoofdstuk 99 ragnarok als beeld van het overlappende toetsen

Ragnarok : De reuzen komen om de goden te verdelgen, en gaan zelf ook ten onder. Wat betekent het ? De reuzen zijn een beeld van het ‘overlappend toetsen’. Wat is dit ? Allereerst moeten we beseffen dat de afgoden dichtgroeiingen zijn op de toetstrap, daar waar de mens is gestopt met toetsen, of daar waar de mens niet volledig toetst. Daarom moeten de reuzen wel komen.

Overlappend toetsen betekent dat je overal een toetsdoek over legt, over alles wat op je afkomt en wat in je probeert binnen te dringen, en ook over dat wat al binnen is. Vervolgens moet je ook een toetsdoek leggen over de toetsdoek, want de toetsdoek zelf moet ook getoetst worden, en daarover

moet ook weer een toetsdoek, dus het is groeiend toetsen, als een reus, maar omdat daardoor een heleboel door het toetsen verzwolgen zal worden krimpt de reus ook weer.

Overlappend toetsen is dus een discipline van herhaling en waarin je niet moet opgeven. Het kan in het begin vermoeiend zijn, en je kunt er zelfs koppijn van krijgen, omdat je het nog niet gewend bent, en het moet dus eerst een gewoonte worden, en een automatisme. Geef dus niet op in het overlappend toetsen. Het is immers Ragnarok. Deze reuzen zijn nodig om de afgoden af te breken.

Als je overlappend aan het toetsen bent dan zal er dus een punt komen, als je volhoudt daarin, dat het tot een automatisme wordt, tot een vloedgolf, en dan neemt het je mee, dan kom je in die vibratie, in een bal. Hoe gaat dit precies ? Telkens weer leg je dus een toetsdoek over alles, ook over de toetsdoeken zelf, en het is als het maken van kettingen, schakel voor schakel, en die kettingen moeten ook weer getoetst worden. Het is ook als het bouwen van hemelse spoorwegen, balk voor balk, en dan kunnen de hemelse treinen tot je komen, waar de Vur ook over gaat. Dat is dus het overlappende toetsen, een beeld ervan.

Het is dan belangrijk het overlappend toetsen in rijen uit te breiden. Het zal je dan dus gaan opnemen. Blijf in het overlappend toetsen. Ga er niet meer uit. Als je ergens halverwege stopt, dan komen de afgoden weer.

Het overlappend toetsen wordt ook uitgebeeld in het tweede bijbelse verhaal ‘het dekentje’.

Er zijn dus verschillende deel-realiteiten die bij elkaar horen. Je kunt niet zomaar alleen een warrior zijn in een warriorwereld, want de warrior staat niet op zichzelf. Het wordt in stand gehouden door de herders-realiteit. Als je niet hebt leren herderen kun je ook geen warrior zijn. Het gaat dus om de herders-warriors. Als herder moet je dus ook een warrior zijn. Een herder die geen warrior is die is geen herder.

Door de ketenen van het overlappend toetsen breken de valse ketenen af, wat we ook zien in Ragnarok, dat daardoor de wolf of herderswolf, Fenrir, vrijkomt van zijn ketenen. Hierdoor kunnen de hemelse signalen doorkomen, de robotische signalen, die ook weer getoetst moeten worden. Hierdoor zal de hemelse sexualiteit komen voor een nieuwe schepping. Ook dit moet getoetst worden. We kunnen hierin nadenken over het verhaal van Roodkapje en de wolf. Dat gaat ook over Ragnarok.

Wil je meer weten over toetsen ? Lees dan het onderwijsboek ‘Het Orionse Afrika’, en het onderwijsboek ‘De Twaalf Kleine Profeten’.

hoofdstuk 100 de hemelse waterval

Sla niks over in het overlappend toetsen. Als je sommige dingen, hoe goed en zuiver die ook mogen lijken, niet bedekt onder een toetsdoek, dan wordt het je fataal, dan wordt het je tot valstrik. Alles moet bedekt worden onder een toetsdoek, en de toetsdoeken zelf ook. Wees dus zorgvuldig, en laat er geen lekken zijn, houdt er geen reserves op na, want dan zal je schip zinken. De valsheid zal overal doorheen glippen waar het toetsen ontbreekt.

Het is een wereld waar overal dekens hangen, waar overal gordijnen hangen, gordijn over gordijn, gordijn na gordijn. En de overlappende toetsers zijn spoorwegenbouwers. Ze bouwen rails, balk voor balk. Juist in dit werk is er ruimte voor de herder, en de herder zal zich juist daarom toeleggen op het spoorwegen bouwen.

Beelden om het overlappend toetsen te versterken :

– confetti strooien
– het afvallen van de blaadjes van de bomen in de herfst
– waterval
– regen
– douche

NIET VOOR DE VERKOOP

HET LEVEN IS LITERATUUR

Uitgave : Hermitatia-Rodenberg College
2022/23

voorwoord

De kerkgeschiedenis is achter glas gegaan. We hebben een goed plaatje gekregen en wat uitgestippeld is in de 26 boeken van het nieuwe onderwijs, waarvan dit boek de laatste is, en het werkt. Dit laatste boek had als werktitel ‘ragnarok ontsluierd 3’ en daarna ‘paleo-theisme’, maar de uiteindelijke titel is geworden : ‘het leven is literatuur’.

Waar staan we nu ergens ?
Dit is het eind van een bedeling.

Het nieuwe onderwijs is afgesloten, wat niet wil zeggen dat er geen verder onderwijs zal komen, maar dat zal dan gaan onder een andere naam. Het oude onderwijs is zo’n beetje wat de Halal bevat, en daarna startte het nieuwe onderwijs vanaf de Calvijn Code tot nu. Er zal nog een laatste boek verschijnen van het nieuwe onderwijs, als afsluiter, en mogelijk nog wat fragmenten, en dan zijn het 26 boeken in totaal van het nieuwe onderwijs, die van groot belang zijn.

Het zijn buitenaardse, bovenaardse en profetische boeken die bespreken wat er nodig is voor dit moment. Zo was ‘De Wachters van Dordt’ uit 2021 al veel bezig met Rusland, en werd er zelfs al aangekondigd wat er zou gebeuren, wat er het jaar daarna vanaf februari 2022 ook uitkwam toen Rusland Oekraine binnenviel.

‘Oh, het grote Rusland, het koude Rusland, als een beer die tot een haai wordt en een octopus, om dan zichzelf te verslinden in koele bloede,' stond er in ‘De Wachters van Dordt’, uitgegeven in het jaar voordat Rusland in Oekraine binnenviel. Eveneens profeteerde De Onkrant hierover, in 2021, in het winterboek :

'Russische zombies marcheerden door de Onstad.
Ze waren overal, ook in de huizen,' en 'De Russische zombies liepen met gebogen armen, alsof ze iets droegen onder hun oksels. Het leek wel een circus, en ze vroegen iedereen mee te lopen.

Het waren grootse optochten. Vele zombies waren als reuzen.

Maar ik liep niet met ze mee.'

En voordat de voetbalrellen kwamen, dus dat het geweld zich naar de steden verschoof hadden wij daar al een artikel over geschreven op basis van een profetische droom. Dat artikel zal ook in dit boek te vinden zijn.

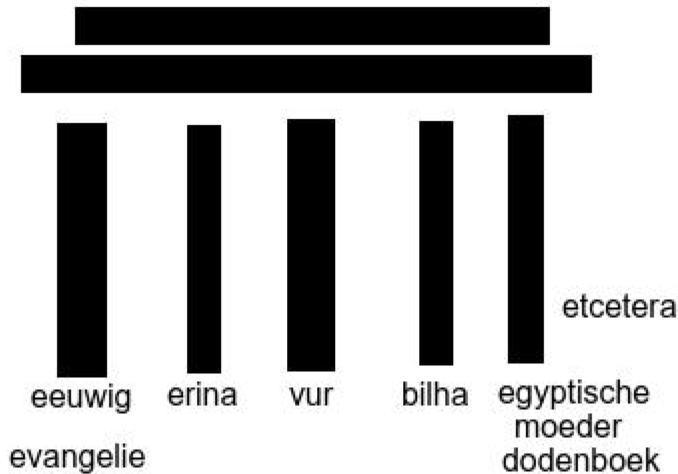
Al met al : Wat gaan wij nu doen, nu het nieuwe onderwijs ten einde is gekomen ? Welke richting gaan wij op, wat is er belangrijk voor nu ? Laat mij u dit vertellen : De tweede bijbel is nog nooit een geheel geweest, nog nooit, nog nooit in zijn geheel gepubliceerd, alleen slechts in stukken. Nog nooit heeft de tweede bijbel de gehele lading bedekt en de bijbel geheel vervangen. Vandaar dat we nog zo diep moesten graven in de bijbel. We waren er nog niet. We moesten verder met tunnels graven, want er lag nog veel verborgen. Wat er van de tweede bijbel is gepubliceerd is nog maar slechts pilaren, woeste brokstukken.

We schreven er al over in het voorwoord op het eeuwig evangelie :

‘Na een lange reeks van visioenen en optekeningen zijn de eerste brokstukken van het Eeuwig Evangelie dat al werd aangekondigd in het Woord van God aangespoeld en aangekomen. Het Eeuwig Evangelie is het machtige vervolg op het Oude en Nieuwe Testament door God Zelf aangekondigd in het boek Openbaring. Het is het Beloofde vervolg op de Bijbel, ook wel het tweede deel van de Bijbel genoemd, of gewoon de tweede Bijbel.’

‘De eerste brokstukken,’ stond er, en nu zijn er inmiddels meerdere brokstukken aangespoeld. Misschien kent u ze wel. Het begon met het Eeuwig Evangelie, toen de Erina, de Egyptische Bijbel, de Engelse poetische geschriften, toen de Halal, het Boek van de Roependen, de Vur, en toen de Bilha, en laatst het Egyptische Moeder Dodenboek. Dit waren allemaal nog maar slechts brokstukken, belangrijke brokstukken, pilaren, zuilen van de tweede bijbel. Het dak moet nog komen, datgene wat het draagt, wat een mengsel zal zijn wat sterk genoeg is om de bijbel geheel te vervangen, en wat geheel aansluit op de bijbelse ervaring en dit ook afsluit, als een zegeling. Er zal dus een boek komen wat Genesis zal vervangen, en Exodus, Numeri, Deuteronomium, de Psalmen, en ga zo maar door, totdat het een geheel nieuwe bijbel zal zijn, en ja, natuurlijk nemen wij de goede dingen van de eerste bijbel daarin mee. Er zijn dan met recht twee bijbels. Dat is eigenlijk nog nooit gebeurd. Daar was het de tijd niet voor. Er moet een daadwerkelijk nieuwe bijbel komen die allesomvattend is. Dat is een heel werk. We noemen het ‘De Rodenberg versie’, en al het onderwijs wat dit mogelijk met zich meebrengt zal een nieuw onderwijs zijn, het Rodenbergs onderwijs, gebaseerd op de Rodenberg Versie van de tweede bijbel. Veel van de Vur en de Bilha, en van de onderwijsboeken zal erin terug te vinden zijn, maar dan dieper en aanvullend, met de missende schakels.

Nu hebben we nog te doen met de grote woeste zeeen van de tweede bijbel, die slechts brokstukken zijn, en wat nog niet gerangschikt is. Maar vanuit die zee komt een strijder voort, een Rodenbergse strijder. Misschien kent u nog wel de tweede bijbelse uitspraak : ‘golf na golf komt het, slag na slag, omdat het rode op ons wacht.’ Er zal iets nieuws komen opzetten uit de brokstukken en het zal een geheel vormen. Daar wachten we op, en dat is een heel werk.



Mogelijk worden er tussentijds nog uitgaves van het Veluws Literatuurblad uitgegeven. Daar is in ieder geval al de eerste uitgave van klaar, maar het is nog onbekend wanneer het zal verschijnen.

We zien om ons heen de mensen zogenaamd 'nieuw jaar' vieren. Weer anderen vieren de besnijdenis van Jezus.

Wat vieren wij dan ? Wij vieren dat, zoals de Bilha en de Halal dit verkondigt hebben, twee boeken van voortgaande openbaring binnen de als eerst aangespoelde brokstukken die wij serieus nemen, dat Beloch, een grote amazone matriarch en wildernisvrouw, Orion veroverde.

De Halal zegt over deze geschiedenis :

'Door Behemma komen we tot Tork. In Behemma zijn er een paar strategische gebieden, namelijk Golak en Golar. Hier zijn vroeger verschrikkelijke dingen gebeurt die fundamenteel waren voor de opkomst van het christendom. Daarna zijn deze twee grote gebieden veroverd door de matriarchen en werden hun nederzettingen. Golak en Golar liggen tegen de grens aan van Tork. Voordat we Tork binnengaan is het belangrijk Golak en Golar binnen te gaan, als eerste stap in het overwinnen van SEPTUS, die dus een alien is, de heerser van Behemma, een continent van Betelgeuse in Orion.

Beloch is de matriarch die Golak veroverd heeft. Beloch is in het Orions de rode steen, de sardius, de steen van bloed, GAD, ADAM, de odem, loon in het Aramees. Behamma zelf betekent in het Orions de witte steen van slavernij. Vuch is de matriarch van Golar. De geschiedenis van Golar is fundamenteel voor het christendom. De achtentwintigste monarch, Katar, ontwierp het boek van UL, wat je kunt vergelijken met het OT. De negenentwintigste monarch, Benzeem, stelde het boek

IFTER samen, wat je kunt vergelijken met het NT. De dertigste vorst, Sopatus, voegde deze twee boeken samen tot de TAKHOT, wat je kunt vergelijken met de bijbel. Als je de TAKHOT niet aanbad, werd je opgesloten, gemarteld en gedood. De eenendertigste vorst, Siphis, bracht de kinderoffers terug op basis van dit boek. De tweeendertigste vorst, Niphis, bouwde een plaats genaamd de eeuwigdurende hel, op basis van de TAKHOT, waar je gewoon doorleefde als je er werd ingeworpen, zonder hoop op bevrijding. Deze Orionse hel werd genoemd de STOPHER. De drieendertigste vorst genaamd Optus werd de wachter van deze hel, in de zin dat hij bepaalde wie er wel en niet naartoe gingen. In die tijd was er een grote slavenopstand, die aangevoerd werd door Lakata, een jonge gladiator. Hij versloeg Optus met een groot slavenleger. Hierdoor kwam Vuch aan de macht in Golar. SEPTUS had min of meer de macht volledig in Golak en Golar verloren, zodat zij een belangrijke brugfunctie vormden in de reis van Behemma naar Tork.

Na Tork is er een tiende plaats, een tiende continent, BELIM. Hier troont een matriarch, Beneph.'

En :

'De vrouwelijke gewichtigheid is in de amazone taal 'Beloch'. Beloch is ook de matriarch die Orion veroverd heeft. Zij troont in Belim. (De Bilha, Belim :18). De mannen zijn als wit riet onder Haar. Het zwakke is onder. Allereerst leidt dit tot verbrokenheid, het instorten, het verplet worden. De man probeert door geweld dingen op te lossen, maar het leidt hem nergens. Hij is agressief, maar hij kan geen ijzer met handen breken. Hij moet in zwakheid en zachtheid tot inzicht komen, tot de kern.'

Dit laatste boek van de nieuwe onderwijsserie is dus een grote afsluiter, en daarna zal het rodenbergse onderwijs beginnen, gebaseerd op de nieuwe bijbel, de rodenbergse versie, die de eerste bijbel dus geheel zal vervangen dit keer, met alle missing links erbij. De tweede bijbel staat niet meer in de kinderschoenen.

We zijn nu klaar met kerkgeschiedenis. we hebben een mooi overzicht gekregen, het 'werkt', hebben de missing links gevonden, dus het is allemaal in 26 boeken uitgestippeld, waar nog een prospectus van gaat komen. Alle kranten waaraan we werkten zijn dan nu ook af, behalve dan het Veluws Literatuurblad, want daar gaan we mee verder, maar geen anderen, want anders wordt het teveel.

Er gaat dus een nieuwe onderwijsserie komen gebaseerd op de Rodenberg Versie van de Tweede Bijbel, wat dus eigenlijk bijna net zo is als de eerste bijbel maar dan totaal nieuw en anders, in de zin dat alle boeken vervangen zijn, dus het heeft een eigen Genesis (met een andere naam), en dan een eigen psalmenboek, eigen 'brieven van .... niet Paulus' en een eigen 'Openbaring', dus het lijkt er een beetje op, maar dan ook totaal anders, en het is op de klassieke manier, met drie kolommen

naast elkaar, net zoals bij de kranten. en wat daarin is is dan een mengsel van al die pilarenboeken, zoals het Eeuwig Evangelie (EE), de Vuh, de Vur, de Bilha, de onderwijsboeken etc. en nog wat nieuw en ongepubliceerd spul, dus het gaat dan wel allemaal dieper nog en uitgebreider, maar het gaat erom dat het in een formaat is gelijk aan de eerste bijbel, en dan een totaal nieuwe belevingswereld. Dus als je kijkt naar de eerste bijbel dan is dat laat ik maar zeggen gewoon 70% nachtmerrie en 30% droom, als je diep genoeg graaft, en zo is het leven denk ik ook. Maar dan heeft de wereld ook echt een nieuw boek nodig, wat daar in de diepte opgesloten ligt, en er zullen dus ook herkenningspunten zijn van de eerste bijbel, maar het zal in ieder geval een ander soort evangelie zijn, en toch heeft het raakpunten (zeggen we even heel voorzichtig), maar dat evangelie ligt dan door al die boeken heen verwoven, niet dat er speciaal een Mattheus, Marcus, Lucas, Johannes ding komt. Maar ja, dat is nog lang niet af, we zijn er nog hard mee aan het werk, en 's nachts komen de dromen er over binnen, en het is heel krachtig. Het is dus echt een nieuwe bedeling. We zijn dan al wel begonnen lichtelijk commentaar erop te geven, maar dan heel langzaam. Niet dat het allemaal zo snel en veel binnenstroomt als vroeger. We moeten dan maar even kijken hoe dat gaat stromen.

Hier nog even een complete lijst van de boeken van het nieuwe onderwijs :

1 de calvijn code
2 de afrika code
3 de egypte code
4 de india code
5 de twaalf kleine profeten
6 het plumares mysterie
7 de afrika brug
8 de amerika brug
9 de filosofie van het voortijdse afrika
10 rigil kent ontsluierd - de verloren kern van orion
11 de logistieke filosofie
12 de aretaitische filosofie
13 de contextuologie
14 de recyclocratie
15 van reformatie tot regressie - de rodenbergse catechismus
16 ragnarok ontsluierd
17 het kehatitische verschijnsel

18 de venezuela muur
19 leven op de paradijs aarde
20 leven op de paradijs aarde deel 2
21 de ontsluiering van genesis
22 de wachters van dordt
23 van heidelberg tot dordrecht – reformatie en regressie
24 het orionse afrika
25 ragnarok ontsluierd 2
26 het leven is literatuur

Dit is ons basis-onderwijs programma voor een ieder die meer wil weten over voortgaande openbaring, kerkgeschiedenis en het rodenbergse pastoraat. Het is ook ons onderwijs-programma en onderwijs-plan voor hen die een Rodenbergs predikant willen worden, of Rodenbergs pastoraal medewerker, gezinsbegeleider, exorcist, demonoloog, filosoof, theoloog, en ga zo maar door, zeker ook als basis-onderwijs voor taalkundigen en filologen. Dit programma is dus een basis voor het zogeheten ‘Rodenbergs Onderwijs’, de nieuwe serie van onderwijs die draait om de Rodenberg Versie van de tweede bijbel. Bovenstaande boeken zijn en blijven belangrijke bijgeschriften en achtergrondgeschriften van de Rodenberg Versie, waarnaar wij zullen blijven verwijzen. Het zijn ook goede geschiedenisboeken over hoe de tweede bijbel is ontstaan.

De Uitgever

hoofdstuk 1 toetstechnieken – sleutels tot de exodus

Het leven is een bitch en een beest.

Alles leidt tot ragnarok, en dat moet wel.
Het is het beest van het ongekende en vergetene wat brult onder de wereld die de mens gebouwd heeft. De mens onderdrukt het beest met zoveel afgoden en reuzen.
In het ragnarok breekt het beest, de wolf, Fenrir, dan uiteindelijk los van zijn ketenen.

Ken je ook Ragnarok in je eigen leven ?
Ken je het moment waarop je zelf je afgoden en reuzen verloor, het moment waarop al je bruggen begonnen in te storten ?
Zo kan de nieuwe wereld komen.

Het is niet zomaar een nieuwe wereld, maar een vergeten, verloren, verworpen en verlaten wereld, en een ongekende wereld, van het onbekende.

Dan kun je weer luisteren, diep reiken, maar dan nog kan luisteren moeilijk zijn.
Hoe moet je dan luisteren ? Allereerst moeten we leren luisteren naar het luisteren zelf, en ook daarnaar luisteren, dus luisteren naar het luisteren naar het luisteren enzovoorts. Zo is dat ook met kijken. Hoe moeten we kijken ? We moeten leren kijken naar het kijken zelf, en daar ook weer naar kijken, dus kijken naar het kijken naar het kijken, enzovoorts.

In het toetsen moeten we leren vluchten als een zwijn, en als we nog vast worden gegrepen, leren verzetten en worstelen als een leeuw, want in het toetsen moet je namelijk losraken. Het zwijn komen we bijvoorbeeld tegen in de Noorse mythologie. De godin Freya reed op het zwijn. De leeuw komen we tegen in de Egyptische mythologie. Dit zijn belangrijke archetypes in het toetsen, belangrijke dynamieken. Het zijn belangrijke factoren om het toets wiel draaiende te houden. Als we een tekort hebben in het toetsvluchten en een tekort hebben in het toetsworstelen, dan stopt het wiel. Daarom moet het toetszwijn en de toetsleeuw zich in ons kunnen ontwikkelen, als belangrijke kaarten in het kaartendek van het toetsen. En we moeten dan komen tot de overlappende techniek, dus het toetsworstelen met het toetsworstelen met het toetsworstelen enzovoorts, dus echt intrinsiek, innerlijk gaan toetsen, wat we ook wel diepte-toetsen noemen en echo-toetsen, tot een hele lange ketting, tot een ragnarok reus. En het vluchten is dus belangrijk, ook het vluchten van het vluchten van het vluchten, enzovoorts.

Waar moet je op wachten ? Wat is geduld precies ? Eerst moeten we leren wachten, dus wachten op het wachten, en wachten op het wachten op het wachten, enzovoorts. De mens heeft van het wachten iets heel directs gemaakt. De mens wacht op genezing, op wonderen, op allerlei grootsheid,

maar wat de mens is vergeten is het leren wachten, het wachten op het wachten zelf, op hij die wacht dus. Dit zijn ook weer dynamieken van het hemelse ijs en de hemelse afstand, en van het ragnarok. Ragnarok heeft te maken met principes die de mens moet leren. Het komt niet zomaar.

Maar ragnarok zal komen, en ragnarok is er, en is er ook geweest. Leer het herkennen. Ragnarok is het wilde natuurbeest van het oer, en van de oerkennis en oerinstincten die de mens heeft lopen wegschuiven, lopen wegdrukken, want de mens wilde taart, drugs onder de lip.

De mens moet terugkeren tot ragnarok, ragnarok leren ontdekken. Ragnarok is nooit weggegaan, maar de mens is weggegaan en heeft het lopen onderdrukken en lopen ontkennen, lopen wegpraten. En dit was de eigen oernatuur van de mens. Zowel de mens in Europa als de mens in Amerika is van het Ragnarok, want Amerika is de laag die Europeanen over Indianie hebben gebouwd, en Ragnarok brult tegen de mens, omdat de mens is voortgekomen vanuit Ragnarok, de woeste, wilde baarmoeder van het oer waarvan de mens is ontvreemd. Ragnarok zit in het bloed van de Europese en Amerikaanse mens, als een tikkende tijdbom, een biologische bom. De mens zal niet ver komen. De natuur roept de mens terug, terug tot de baarmoeder. De mens is te snel uit de baarmoeder gefloept, tot een miskraam. Daarom wilde Jeremia langer in de baarmoeder blijven, en de baarmoeder als zijn graf hebben, het graf voor het vleselijke. Daarom vervloekte hij zijn geboortedag, want het was te snel. Het was nog niet klaar. Iemand had hem eruit getrokken, ontvoerd. Daarom moest het Noordervolk komen, moest het volk in ballingschap gaan, en Jeremia riep de mens op om het juk van het Noorden te aanvaarden. Ragnarok zou terugkomen.

‘Weest waakzaam als slangen’ is dan op zijn plaats, meer dan zomaar ‘bekeer je’ of ‘wees openminded’. Durf weer te twijfelen, en daar is zeker leeuwenmoed voor nodig. Moed om dingen in twijfel te trekken, alles wat je denkt te weten.

De slang is de twijfelaar, die in de herdersstaf van Mozes woont. Dat is waar de leeuw op wijst, waar moed voor nodig is, de moed om zwak te zijn, te twijfelen, en de slang is het geheim van de exodus. De slang vrat alle valse slangen op, wat een voorteken was. Zonder de toetsslang is er geen exodus. Zonder de toetsslang kan het vlees niet sterven, en kunnen de eerstgeborenen van het vlees, de territoriale machten van het vlees, niet sterven.

In de dorpen zegt het vlees tot de mens : ‘Ach, pieker toch niet zo.’ Het vlees wil de mens zelfverzekerd maken en verwaand, aan de mentale steroiden. Daarom riep Jeremia de mens op om tot de natuurkampen te gaan.

hoofdstuk 2 de wolven van ragnarok

We zijn de afgelopen tijd veel met de kerkgeschiedenis bezig geweest en met Israel, omdat daar nogal veel verstoppingen waren. Er zijn nog grote verstoppingen in Egypte, en daarom verdient het zeker onze aandacht. De pyramide teksten zijn de oudste geschriften van Egypte, en daarna kwamen de coffin teksten, en daarna de dodenboeken. De pyramide teksten zijn dus het oude testament van Egypte. De coffin teksten zijn de midden teksten.

Tekst

In de pyramide teksten kun je dus zien hoe de buitenaardsen contact legden met Egypte, en in dat opzicht interessant. Niemand ontkomt zomaar aan dit Egyptische verschijnsel, en het was de bedoeling dat het verder verdiept werd. Egyptologen hebben zich voor eeuwen over deze teksten gebogen. We zien in het eerste gedeelte van de pyramide teksten de geboorte van de zoon die diep uit de aarde komt, uit de onderwereld (uit geb). Zijn moeder ontvangt hem. Aan het kind worden de natuur (isis) en het zaad (nephthys) gegeven die hem zijn hart geven. De onderwereld (thoth, duatj) geeft hem een hoofd. Zijn innerlijk kind (horus) breekt zijn mond open. Dit gebeurt met het ijzer van de oorlog, de opener van de wegen (de hond of wolf wepwawet) wat vanuit de woeste wildernis (seth) kwam.

Je eigen oerzelf werd uitgedrukt in Egypte, dus als je op zoek bent naar je oerzelf, dan ontkom je niet aan Egypte, want daar ligt het gecodeerd. We zien in het Oude Testament van de Egyptenaren, in de Pyramide Teksten van het oude rijk, dat de schepping beschreven wordt als een bevalling. De zoon was verdronken in koud water in het Egyptische Genesis, en kwam nu voort vanuit het koude water door zijn innerlijke kind (horus). Dit is ook weer een beeld van het voortkomen vanuit ragnarok, het oerijs, het koude oerwater. Door de dromen van het innerlijke kind (het oog van horus) komt hij voort, die voortkomen vanuit de woeste wildernis (seth), en door deze dromen wordt zijn mond geopend. Deze dromen verwijden, openen, ook het hart.

Betekenis

Tot zover de tekst voor vandaag. We mogen over de betekenis nadenken. We zijn gevormd in de ragnarok baarmoeder, de baarmoeder van de ijsreuzen, om ons te bewaren tegen de afgoden. Ragnarok ligt diep verborgen in Egypte. Als we onze mond openen mogen we ons afvragen : Is ons hart wel geopend ? Als we onze mond verwijden om te eten, dan mogen we ons afvragen : Is ons hart verwijd ? Egypte gaat altijd weer over balans houden, verband houden, dialectiek dus, dualisme. Het werkt aan twee kanten. Er moest altijd verbinding zijn tussen boven egypte en beneden egypte. Ragnarok is er om die balans te herstellen. De feutus verdrinkt eerst in de diepte van Ragnarok, in de oerzeeen van het ijs, om het vlees door de kou volledig te doden, en dat is de kiem van het leven, de kiem van dromen. Ragnarok : winters zonder zomers, lange winters, en de hellehond die de lichtbronnen opvreet, zoals de zon en de maan. De wolven Skoll en Hati hebben het gemunt op de zon en de maan waar ze al tijden lang op hebben gejaagd. De wolf Skoll volgt de zon, en Hati volgt de maan. Uiteindelijk krijgen ze hun prooi te pakken en verslinden het. Deze wolven zijn kinderen van Fenrir. Zo komt duisternis over de wereld.

De feutus was verleid door valse lichten, en daarom moeten die lichten eerst sterven. De wereld wordt ondergedompeld in water. De feutus moet de reflectologie en spiegologie leren, want de feutus was als balder omgebracht door de blinde god, en balder zou na de ragnarok herrijzen, in de zin dat hij dieper in de onderwereld zou gaan, tot het verborgene. De zon en de maan werden uitgedoofd en het sterrenlicht, en er zou duisternis zijn zonder daglicht. Zulke lange winters kwamen er dat zomers werden overgeslagen. Dat moest wel, anders zou het vlees nooit sterven en zou de feutus niet geboren kunnen worden. Maar die geboorte is dus een diepere dood. Jeremia had het over de eeuwige baarmoeder, als een eeuwig graf. Hij noemde de geboortedag bedrieglijk.

Balder moest terugkomen, en dat kon alleen door ragnarok tot het einde toe door te laten gaan. Dat was de ware geboorte in de diepte van de onderwereld, de ware schepping. Zowel goden als reuzen als beesten zouden hierin ten onder gaan. De geboorte moet dus door eeuwig ijs gaan en eeuwige duisternis, in het ragnarok.

hoofdstuk 3 – 1953

Van de new age wereld om ons heen kunnen we zeggen :

1. Het gaat niet diep genoeg
2. Het is voor de markt
3. Er is een gebrek aan geestelijke oorlogsvoering, men ontwijkt de gebieden waarin juist gestreden dient te worden.
4. Er zijn missing links
5. Het zijn vleselijke spasmes, niet spasmes die voortkomen vanuit de hemelse honger, het hemelse minderen, dus het is geen natuur spasme.

We zien hetzelfde in de voorspoedsbeweging van het christendom. Ik was in de badkamer en ik zag een zwarte octopus, zeer groot, die door de muren probeerde te komen, en er gleden ook vreemde kettingen uit de muur die naar mijn nek begonnen te grijpen. Het begon met nare herinneringen aan een voorspoedsbeweging in Vlissingen. Ik ben toen naar de huiskamer gegaan en ben het gedrocht met een baco sleutel te lijf gegaan. Het beest begon toen zielen uit te spugen die het had opgeslokt, en uiteindelijk heb ik het beest door het toilet gespoeld. Het beest heette ‘grik’, dus als ezelsbruggetje : ‘Griek zonder E’.

Ik vroeg me af waarom het beest was gekomen. Naast zielen had het ook manuscripten uitgespogen.

Het kwam opzetten vanuit de kerkgeschiedenis. We zijn nog niet met de kerkgeschiedenis klaar. Heidelberg en Dordrecht moeten een kwartslag draaien.

Als we naar zondag 1 kijken van de Heidelbergse catechismus, dan staat er dat men moet weten hoe groot de zonden zijn en de ellende, het lijden. We kunnen niet zomaar zeggen dat Jezus Christus op zich de oplossing is, want dan zou je in een persoonlijkheids cultus terecht komen. Dit zijn dus onvertaalde woorden, als je zomaar Jezus Christus zegt, alsof het gewoon een persoon is, want in het Israelitisch en Grieks betekenden deze woorden iets, dus ze hebben vergeten dit te vertalen. Jezus Christus moet vertaald worden als de dood van het vlees. Het wijst op het kruis. Dit moet gepredikt worden. Ik zie een heks staan die hierom krijst. De heks wil niet dat het vertaald wordt, maar dat het gewoon zo blijft staan, zodat mensen niet zien wat het is, en dan maar gewoon domweg een persoon vereren zonder zelf te veranderen. Dit is dus een vertalingsgebrek, een

taalachterstand. Ik voel een bepaalde duizeligheid nu ik over deze dingen schrijf. De heks verandert in een slang.

De hemel zei : 'Niet zomaar zuiveren, maar uitwerken.'
Ook zei de hemel : 'Alleen de kennis geneest waarlijk.'

Jezus Christus is vertaald gewoon de baarmoeder, en de chasma, de ingang van de vrouw, en zondag 2 stelt dat we Haar moeten dienen. Zondag 3 stelt dan dat dat door het zoonschap gebeurt. Hetzelfde zien we in de Dordtse leerregels, in artikel 1, dat de mens verdoemd is, maar in artikel 2 is er dan wel zoonschap mogelijk. Natuurlijk hebben ze dit allemaal heel vreemd lopen verdraaien. Het komt er op neer dat de verdoemenis en het zoonschap beiden in de mens moeten werken om de mens te beschermen tegen zonde. Het dienen kan de mens niet zomaar uit zichzelf, maar door de dood van het vlees, als een vrucht. (zie art. 9)

'Ik wil niet vallen,' zei de heks. Het was de heks van Dordrecht. 'Blijf van de Dordtse leerregels en de Heidelbergse catechismus af,' zei ze. 'Het zijn mijn eigendommen.' Maar ze moest het uitspuwen.

'Ik ben op zoek naar geld,' zei ze. 'Grik is mijn jachtoctopus. Hij werkt voor mij. Weelde, weelde, macht, macht.'

Het begon weer te duizelen voor mijn ogen. Het leek alsof mijn broek in brand stond.

Wat zijn 'rappers' ? Nee, ik bedoel niet hen die door muziek heenspreken. 'Rappers' zijn buitenaardse energieen die praten wanneer ze stil horen te zijn, en stil zijn wanneer ze behoren te spreken. Als er gaten vallen in het luisteren, dan ontstaat daardoor valse stilte. Ik had een droom dat een rapper een blond jongetje aanviel, en die nam van alles van dat jongetje over, en ging zich daarmee kleden. De rappers hadden ondergrondse gevangeniscomplexen waar ze rondliepen in religieuze gewaden en waar ze zielen martelden, aan de galg hingen en de hongerdood lieten sterven, geketend aan de muren enz. We hebben het over het jaar 1953 toen de gereformeerde gemeente uit elkaar gescheurd werd, in twee delen, want de afgescheurde groep ging verder als 'de gereformeerde gemeenten in Nederland' (ggin). De strijd ging over wat de beloften waren, en voor wie de beloften waren, en voor wie het aanbod van genade was. In 1980 was er in de gereformeerde gemeenten in Nederland toen weer een scheuring, en die ging over wat de definitie was van

levendmaking en wedergeboorte, en of dat hetzelfde was of niet. Nog steeds is die strijd gaande, nog steeds is er een strijd om 1953 en 1980.

Er is maar één religie, die zich op meerdere manieren uit, in meerdere talen, en daar moet de mens mee bezig, om dit recht te krijgen, als een puzzel. Het is aan de voorouders gegeven, maar alleen de zwaar corrupte kiem. We zien om ons heen vleselijke terreur door de religies, maar wat is de hemelse ‘terreur’ ? Er is ook de terreur van de natuur.

hoofdstuk 4 de stotteraar

Het gaat om het hart, of je als een kind bent geworden, maar het kind is niet tegenstrijdig aan de kennis. Het kinderlijke is de ware kennis, en dat kan heel fragmentarisch zijn, heel chaotisch ook. Kinderen hebben nog geen vooroordeel en lopen nog niet mee. Ze leven in een andere realiteit, in een hogere wereld. De beinvloeding door de wereld wordt voortdurend afgekapt in hen, omdat hun hersenen dat niet kunnen volgen. Maar als de mens ouder wordt en de hersenen zich ontwikkelen dan moet de mens een doorn in het vlees hebben die de wereldse programmering verstoord. Het kruis maakt ons tot kinderen. Met een doorn in het vlees die diep gaat kun je niet meelopen. Je hangt aan het kruis. Het leidt je op een heel andere weg dan die van de wereld. Je kunt niet meekomen, je walgt van de wereldse geneugten, van het vleselijke vertier. Je snapt niet hoe mensen daar genoegdoening in vinden.

Je voelt je anders dan anderen. Je bent als een kind. Je wilt niet mee doen met de volwassenen. Je bent daar te intelligent voor. Je weet en voelt dat ze elkaar bedonderen. Je weet dat ze al weg zijn. Volwassenen die als uitgekookte eieren zijn. Zo wil je niet zijn. Je wil niet in de maat lopen. Je ziet een heel ander pad. Alleen kinderen kunnen dat pad vinden, en gekruisigden, alleen hen met een doorn in het vlees. De doorn is je gids. Doorn of drugs ?

Puur natuur of menselijke namaak ? Mensen zijn zo goed in het nadoen van de natuur, maar toch klopt er iets niet.

Hongeren om het pad te vinden, het pad terug te vinden. De mens dwaalt zo makkelijk af. Het kruis is de leidraad. Heb je een lantaarn, of is het kruis je lantaarn ? Het kruis leidt je in het donker. Oh, het steekt, maar het leidt. Het laat je dingen zien die je anders niet zou zien. Je komt op plaatsen waar je anders niet zou kunnen komen. De doorn in het vlees is de sleutel. En het gaat diep, zo diep, je bent als een monnik en een martelaar, maar daardoor ook pelgrim. Het kruis is de sleutel in het geestelijke reizen, in de exodus. Een exodus zonder kruis bestaat niet, is bedrog.

Ben je al een martelaar, of heb je je laten verwennen door de duivel ? Velen hebben hun ziel aan het kwaad en aan de leugen verkocht voor wat geluk en wat aanzien.

Werk niet voor het loon van de mensen, maar voor het loon van het Woord, namelijk het Woord zelf. En het Woord is als de doorn in het vlees. Daartoe is het Woord gekomen, om het vlees te kruisigen, opdat het diepe geestelijke opborrelt. Zo heb je geen deel in de kringen van de zwartkijkers.

Je kunt niet met ze meelopen. Je bent als een stotteraar als je een doorn in het vlees hebt, als je aan het kruis hangt. Je kunt niet in hun ritme gaan. Telkens weer moet je stotteren, stotteren in gedachten, in de geestelijke wereld : Wat zeg ik nu eigenlijk ? Wat wordt er achtergehouden ? Wat zit er nog tussenin ? Je kunt niet meestromen. Je wordt vastgehouden en tegen gehouden. Het is je natuur niet. Er is een stoorzender in je hoofd. Het is dan niet rustig. Herhaal het maar in je hoofd. Je mag zuchten met onuitsprekelijke verzuchtingen. Zo spreekt de hemel met je. Het is de taal van de verzuchtingen, van de hemelse stotteraar. De mens mag leren zuchten, leren hemels stotteren, de taal van het kind leren spreken.

hoofdstuk 5 bespreking van nummer 1 van het blad De Reformatie 1920

Het blad ‘De Reformatie’ verscheen vanaf 1920 en leidde tot de vrijmaking uiteindelijk. Een van de oprichters van het blad was Klaas Schilder. Ze hadden net de eerste wereldoorlog gehad (1914-1918), en de spaanse griep, de corona van die dagen (1918-1920). In het eerste nummer van het blad stelt de redactie : ‘Door geleidelijke overgangen en catastrofale gebeurtenissen zijn wij veelszins gekomen in een andere wereld.’ Dan wordt er gewaarschuwd tegen de opkomst van de meest uitbundige genotszucht en sportmanie, en tegen de opkomst van de staat die zich opwerpt als een moderne almacht om zo het leven te regelen. Het was hierin van belang, stelt de redactie, de ark te bouwen, en te gaan tot de bergen der eeuwigheid, door niet aan te passen aan de wereldgeschiedenis. Zelfs de kerk had zich verwereldlijkt, en daarom riepen de profeten de kerk terug, want de kerk was mee aan het dringen op de weg van de mensheid naar een vertroebeld gemeenschappelijk doel. De profeten riepen de kerk om terug te gaan tot de geestelijke hoogtes van de hemelse bergen die sober waren, en de herders kwamen om de schapen terug te lokken tot de oude paden, stelde de redactie. De eeuwigheids basis moest teruggezocht worden, want daar was de mens in het moderne tijdperk van afgeweken. Daartoe was de reformatie.

In een droom was ik op een schip met de voorvaderen, en het weer was warm, en de zee was lauw. We lagen soms ook in het water, en er groeiden allemaal bloemen in het water, en het water was van een hoog zoutgehalte, dus je kon er gewoon in drijven. Ik had ook een droom over een tv serie in de geestelijke wereld, uit de zestiger jaren, een sprookjes serie, genaamd ‘De Mooiste’, over een prinsesje die Roze Roosje heette, en die niet wilde opgroeien. Ze had donker haar, blauwe ogen, en leek een beetje op sneeuwwitje.

Theologische evolutie wordt genoemd door de redactie, in 1920. Het gevaar van te conservatief zijn wordt genoemd. Daarom is er het beginsel van voortzetting, van uitgroei. Rome was bevroren, maar Calvijn en andere hervormers stonden daar tegenover en herstelden dat levend beginsel en leidden de ontdooide stroom in nieuwe beddingen, stelt de redactie. Maar er moest opgepast worden dat de reformatie niet tot een tweede Rome zou worden, als men het alleen maar bewondert als een monument. De ontwikkelingsdrang moest gevoeld worden. Er lag een roeping tot doordenken en bezinning. Er lag een roeping tot herorientatie, stelde de redactie. Zowel krankheid als medicijn moest gekend worden.

We hebben het in het boek ‘Ragnarok Ontsluierd’ gehad over de kwestie Geelkerken :

‘De gereformeerde kerk was in de twintiger jaren, na de eerste wereldoorlog, ontzettend aan het verstarren, en men was hysterisch over de letter. Je moest het geloof letterlijk nemen, de bijbel

letterlijk nemen, want anders hoorde je er niet bij, en mocht je ook niet prediken. De oude baasjes met hun dogmatische geneuzel hadden het voor het zeggen. De jongeren zochten niet naar machtsverhoudingen en autoriteit, maar naar de waarheid. Enkele predikanten namen het voor de jongeren op, zoals de predikant Geelkerken (1879-1960).

Iedere Israeloloog weet dat het scheppingsverhaal niet letterlijk is, want de Israelitische talen zijn dialectisch, dus voor meerdere interpretaties, zelfs tegengestelde interpretaties, vatbaar, zoals Geelkerken ook stelde dat het ook anders uitgelegd kon worden, en dat mocht niet in de verstarde gereformeerde kerk van de jaren 20, en daarom werd hij door de synode van Assen in 1926 afgezet als predikant. Hij stichtte toen zelf het herstelde verband. We hebben het over de kwestie Geelkerken in de twintiger jaren, een groot conflict in de Nederlandse kerkgeschiedenis, tussen de letterlijken en de symbolischen. In elke talenstudie wordt het achterhaald dat het letterlijk is, dus de synode van Assen was gewoon een machtsspelletje en geen oprechte, empirische studie van de waarheid. Er werd toen ook gesproken over het Assense virus, of de Assense geest in christelijk taalgebruik.

Geelkerken had het gewaagd te twijfelen aan of de slang in het paradijs was daadwerkelijk had gesproken. Zo ontstond er ‘hersteld gereformeerd’, de voorloper van ‘vrijgemaakt gereformeerd’ (Klaas Schilder).

Assen twintiger jaren van de jaren 1900. Had de slang in het paradijs wel of niet zintuigelijk en waarneembaar gesproken ? Daar ging de kerkelijke oorlog over en die werd in 1926 door de synode van Assen beslist, want predikanten die niet geloofden in een daadwerkelijk sprekende slang die werden afgezet. Het werd ook wel de kwestie Geelkerken genoemd. Geelkerken nam het symbolisch en werd uit de gereformeerde kerk gezet als predikant, maar stichtte toen zijn eigen gereformeerde kerk, het herstelde verband, hersteld gereformeerd. De kerkscheuring omtrend de sprekende slang ging dwars door het land heen, ook door de families. Alles draaide om de slang. Je moest geloven dat die letterlijk had gesproken, anders hoorde je er niet meer bij. Dan was je van Geelkerken. Ook in het buitenland was dit groot nieuws, de Nederlandse kerkscheuring van 1926.’

In 1920 heeft de redactie van het blad wat we aan het bespreken zijn het over de kwestie Netelenbos in 1919, dus eerder dan de Geelkerken kwestie. Netelenbos geloofde niet in het paradijs, niet in de slang en niet in de boom van kennis van goed en kwaad, maar wel dat er een val is geweest. Als wij het paradijs noemen dan hebben wij het ook gewoon over de voortijden, of natuurtijden. Het is natuurlijk beeldspraak. Netelenbos stelde dat de bijbel de menselijke inkleding is van de hemelse

gedachten. Hij maakte onderscheid tussen vorm en inhoud van de bijbel, en stelde dat ze feilbaar waren, en daarom werd hij in 1919 afgezet.

hoofdstuk 6 aquarium-kinderen

Ragnarok gaat komen. Ragnarok is er al, en we bespreken de geheimen van Ragnarok. In Ragnarok Ontsluierd deel 1 hebben we het eerste grote geheim van Ragnarok besproken, en in Ragnarok Ontsluierd deel 2 hebben we het tweede grote geheim besproken, en nu zullen we het derde grote geheim bespreken. Het is geen leuke boodschap voor dieven en landverovers : Dichtbij is een illusie. De mensen en dingen om je heen, en zelfs je eigen lichaamsdelen, zijn satellieten, zijn op andere planeten, in andere universums. Ragnarok zal komen om de illusie van dichtbij te verbreken. De mens denkt veel te klein, veel te nauw. Ragnarok staat voor het grote denken, het ruime denken. De mens is zelf een satelliet.

Zo kunnen we ook beter begrijpen wat de predikant Hepp (1879-1950) bedoelde toen hij in 1920 in nummer 3 van het blad wat we aan het bespreken zijn stelde : ‘Echte vroomheid heeft geen prikkels van buiten nodig. Zij wordt van binnenuit geprikkeld.’ En die prikkeling was ertoe om zichzelf te verliezen in het kruis. Wat er om ons heen is is illusie. Het is allemaal heel ver weg en abstract, maar de hersenen hebben het dichtbij gemaakt, in de illusie van dichtbij. Daarom heeft de mens Ragnarok nodig om die illusie te laten afbrokkelen. Men heeft de illusie van controle en macht ook gebouwd op de illusie van dichtbij, en die illusie zal ook instorten. Het blad stelde al in het eerste nummer dat men los diende te komen van overmatig conservatisme. Hepp stelde in het tweede nummer dat de bloem uit de knop moest komen, maar dat dat alleen vanuit de wortel kon gebeuren. Er is geen verbetering dan vanuit de wortel uit, stelde hij.

De mens heeft het hogere nodig. Ik had een droom dat ik in een kantoor was in een zekere stad. Ik moest naar een bepaald oord toe, een bepaald onderkomen, en ik zou hier in het kantoor de map

krijgen, de route-beschrijving, ook met welk openbaar vervoer ik moest gaan. Het was even stil, want ze waren het aan het uitprinten, en toen kreeg ik de gids, op papier. Het was van het blad van de jaren 1920, wat vanaf 1935 tot 1952 onder volledige redactie kwam van Klaas Schilder van de vrijmaking. Met het papier wat ik kreeg ging ik het kantoor uit en ik ging op zoek naar het busstation waar ik eerst moest zijn, maar onderweg kwam ik langs een ander station waar familie was, en ik kon het niet nalaten om er te gaan kijken, en ze vroegen mij met hen mee te gaan, maar ik begon ze uit te schelden, en ik noemde hen ook travestieten. Het station waar ze waren lag op een verhoging. Er was een witte gebarsten muur naast een stoep, en ze zeiden dat ze mij eens hier omhoog hadden getrokken tot hun station toen ik in de kou was als een bedelaar, als kind. Maar ik wist waar dat station toe zou leiden. Ik liep door, en ging op zoek naar het busstation op het papier.

Ik dankte de Heer voor de map toen ik wakker werd, want de map was gegeven door het blad heen, vanaf 1920, wat leidde tot de vrijmaking.

Het is van belang te kijken naar wat de 1900se voorvaderen te zeggen hadden over de reformatie, naar het pad wat uiteindelijk uitliep op de vrijmaking en de komst van de tweede bijbel, waarvoor zij het zaad hadden gezaaid. Er kwam in het blad wat we aan het bespreken zijn vanaf 1920 een 1900se bijbel door, tot voortzetting van de reformatie. Deze bijbel was als het komen van de amazones tegen de monopolistische patriarchie, de afgod van die tijd. Hepp schreef in het derde deel van zijn serie ‘Reformatie’, in nummer 4 :

‘Reformatie eist verdediging naar buiten, kritiek naar binnen, en rusteloos arbeiden ter levensontplooiing’.

Hepp stelde dat de reformatie niet betekende lijdelijk toe te kijken, maar te strijden. Dit is een strijd tegen gemakszucht, stelde hij. Kritiek moet er wezen, stelde hij, maar die moet niet uit bitterheid voortkomen maar uit liefde. Het gevaar hierin is een arglistig hart die dingen omdraait en die liefde verward met hartstocht, stelt hij. De mens moest oppassen om niet uit eigen gekrenktheid en ontevredenheid te werken, of uit kritiekzucht, of eenzijdigheid. Hij waarschuwde ook tegen daadloze schreeuwkritiek. Daarom stelde hij dat degene die kritiek geeft ook een bouwmeester moest zijn en rusteloos moest graven in het hemelse woord.

Het is beter verlies te lijden dan dat onzuivere toestanden zouden voortduren wordt er gesteld in nummer 5. We kunnen stellen dat leven met verlies als een doorn in het vlees kan zijn, en wee u

wanneer een ieder wel van u spreekt. Door vervolging zijn wij ingehaakt in de hemelse dingen. Door verlies komen wij tot de innerlijke bron.

Er zijn dan momenten waarop de Heer spreekt : ‘Mijn genade is u genoeg.’

Van belang is het te kijken naar wat de voorvaderen hebben gezegd, want de Heer begon bij hen al te bouwen, en alles moet vanuit de wortel groeien, en daarom is er ook het belangrijke gebod : ‘Eert uw vader en uw moeder,’ wat over de geestelijke voorvaderen en voormoederen gaat. Vandaar dat we ook met deze dingen bezig zijn.

We zien in nummer 5 van het blad wat we aan het bespreken zijn, uit 1920, dat er de stelling is : ‘De Staat heeft de opvoeding overgelaten aan de straat.’ Die straat geeft een dagelijkse prikkeling, stelt het blad : stakingen, demonstraties, kleding, reclame, enzovoorts, waarbij de prikkellectuur en prikkelfilms bij in het niet vallen, en waardoor de jeugd verwildert, wat ook nog eens wordt opgehitst door bioscoop- en lectuurprikkels, en woeste sport, en bovenal is het geinfecteerd door de kiemen van wrevel en haat, en daardoor is er zoveel kindermisdaad. Aan de andere kant staan dan de verwende aquarium-kinderen, stelt het blad.

In 1957 komt er in de vrijmakingsbeweging een blad bij, ‘Opbouw’ geheten. In het eerste nummer stelt de redactie dat ze zijn bevrijd van het juk van hierarchie, van hierarchische kerkregering. Er werden namelijk theologische formules opgelegd die het hemelse woord muilkorfden, door de synoden die henzelf een buitensporige macht hadden aangematigd. Vandaag de dag heeft de mens nog steeds met kerkelijke hierarchie te maken en met medische hierarchie, maar ook de vrijmakingsbeweging ging verder. Dit is op basis van de acte van vrijmaking en wederkeer, dus deze beweging is niet zomaar liberaal, maar regressief. Vandaar ook dat wij spreken van de regressief-gereformeerde gemeente. De bloem kan alleen uit de knop komen vanuit de wortel.

C. Vonk werd met zestien anderen in 1944 afgezet als predikant. Hij is ook bekend van de Voorzeide Leer, en van het blad Opbouw, wat de voorgeschiedenis was van de Nederlands gereformeerde kerken. Hij schreef in het eerste nummer van Opbouw, in zijn artikel ‘Het brood der Kerk’ dat het fanatisme steeds meer begon te groeien in de vorm van het zich willen blijven handhaven tegenover God, het ‘iets willen zijn’ voor God’s aangezicht, wat het vlees in stand wil blijven houden. Hij zegt : ‘Van het niet gebroken en verdoemd willen worden voor de levende God.’ Hij noemt dit de oerzonde. De zonde in de mens, het ego, moet verdoemd worden. Dat moet in ieder mens gebeuren. Een heleboel mensen willen die verdoemenis ontwijken en projecteren dat

graag op iemand anders, maar de mens moet zelf in die verdoemenis gaan. Pas dan kan de mens opgenomen worden.

hoofdstuk 7 Bespreking van het boek ‘De Egyptische Oergnosis’ deel 1 uit 1960, van J. van Rijckenborgh

J. van Rijckenborgh stelt in zijn boek ‘De Egyptische Oergnosis’ deel 1, uit 1960 dat de gnosis wordt ontvangen in de mate dat men afrekent met ik-centraliteit, met ik-zucht, en is doorgebroken tot de zelf-ontlediging. De aarde leeft in een valse microkosmos die is afgeweken, niet onderworpen aan de hogere macrokosmos. Van Rijckenborgh stelt dat neutralisatie een voorwaarde is. Er is een weg om een Golgotha-mens te worden die de kracht kent van de roos in het kruis. Door dagelijks te sterven komt de mens tot de roos van het kruis. Hij stelt dat die roos diep in het hart ligt. Dit is een nieuw genesis. Een heleboel vaste vormen moeten plaats maken voor gas vormen.

In de dialectiek krijg je dan te maken met Herodus, stelt hij, en dan moet je net als Jezus vluchten tot Egypte, en daar zou dan de oergnosis liggen. Herodus probeert je om te brengen voordat je de oergnosis hebt bereikt. Hij wijst zijn vinger op het probleem van het aangeboren bewustzijn en het ik-bewustzijn, wat hij omschrijft als illusie, namaak. De Golgotha-mens ontkomt daaraan, stelt hij. Hij laat zien dat de Gnosis komt door het dagelijks leven, niet zomaar door allerlei overdenkingen. Het is de jonge Gnosis op pad.

Door de versmelting tussen Israel en Griekenland kwam het Nieuwe Testament opzetten, en door de versmelting tussen Egypte en Griekenland kwam het hermetisme opzetten in het latere Egypte. Van Rijckenborgh bespreekt het hermetisme in zijn boek. Het hermetisme in het latere Egypte werd gebracht door de vleeswording van Thoth, de Egyptische god van het Woord, de Logos, in de persoon van Hermes Trismegistus, een samensmelting tussen de Egyptische Thoth en de Griekse Hermes. Hij wordt beschouwd als een profeet van de gnosis die de verborgen kennis tot de mens bracht. Het kwam voort vanuit de prisca theologia, de leer die stelt dat er één ware theologie is, die

zich uitdrukt door alle religies. Van Rijckenborgh legt ook de link tussen Osiris en Jezus, dat de wederkomst van Osiris, van Jezus, plaatsvindt als een ontwaken van God door het zoonschap. De lagere natuur wordt verslonden door de wedergeboorte, door de gnosis die in de mens geboren wordt. Dat is de hemetische gnosis, de aartsgnosis, stelt van Rijckenborgh, en die werd al vanaf het begin tot de mens gesproken. Nu zit de mens nog in een dialectische gevangenis.

Het plan van ontsnapping kan alleen tot zijn recht komen als de geestelijke mens zich bewust wordt van deze gevangenis, stelt van Rijckenborgh. Hij beschrijft dit pad als het ontwaken tot de gnostische ketting. Dit is een ontwaking van gedachten. Het tweevoudige gnostische leven opent dan de roos in het hart dat geopend is. Hij stelt dat de mens overdag in zijn lichaam is, en ‘s nachts buiten zijn lichaam is. Juist door het nachtlichaam leert de mens soberheid, wat dan ook weer toegepast kan worden overdag. De gnostische ketting leidt dan op het pad, stelt van Rijckenborgh. Nieuwe zielprincipes kunnen dan in de nacht geprojecteerd worden in de mens. De ziel brandt, stelt hij, in deze verschrikkelijke, monsterlijke realiteit om hem heen, juist opdat de ziel tot volwassenheid en openbaring zal komen, zichzelf zal uiten in hogere kennis, in oergnosis. De ziel moet geboorte geven, en hij noemt dit Pymander, en de pymandrische link tussen de ziel en het geestelijke moet hersteld worden. Het contact met Pymander, het verloren geestelijke, dient hersteld te worden. Hij eindigt dan met te zeggen : ‘Uit Egypte heb ik mijn zoon geroepen.’

Pymander staat eigenlijk telkens centraal in zijn boek, als het herdersprincipe wat moet ontwaken, en wat ook als het verloren schaap wordt besproken wat de mens weer moet opzoeken. Het is een belangrijke gids voor de mens. De mens heeft deze lantaarn weggeworpen, weggebannen. Het verloren schaap is dus niet zomaar verloren of afgedwaald, maar daadwerkelijk door de mens weggezonden. Er was geen plaats in de herberg. Door het zoonschap bracht Pymander zichzelf weer tot leven, net zoals Osiris zichzelf tot leven bracht door zijn zoon Horus, wat ook weer het Jezus principe is. Pymander is dus een mysterieus wezen uit de oude hermetische teksten. Pymander is de alomtegenwoordige wijsheid van God die dus door alle religies heenstroomt als de prisca theologia, die zich in vele talen, vele stromen, uitdrukt. Alleen de hermetische mens kan hiermee in contact komen, naar de mate waarin hij met zijn ik-zucht heeft afgerekend, zijn elitaire en exclusieve zelf-centraliteit. Pymander is ook het Woord in het hermetisme. Pymander is het geestelijke, en Hermes het bewustzijn. Iedereen heeft Pymander in zijn binnenste. Pymander is het nachtwezen dat buiten zichzelf bestaat. Pymander onderwees aan Hermes de geschiedenis. Pymander was het Woord van den beginne, van genesis. Van Rijckenborgh bespreekt stapsgewijs de Corpus Hermetica waarin het verhaal van Hermes en Pymander beschreven wordt. De Corpus Hermetica is een soort gnostische bijbel. Het boek wordt ook wel de Hemelse Pymander genoemd.

J. van Rijckenborgh was een gnostisch leraar die leefde van 1896-1968. Er zijn vier delen van de Egyptische oergnosis, maar hij heeft ook andere boeken geschreven.

hoofdstuk 8 van niets tot ijs

In deel 2 van 'de Egyptische oergnosis' bespreekt van Rijckenborgh het pad van Bethlehem tot Golgotha. Hermes Trismegistus noemde het een moeilijk pad voor de ziel, omdat de ziel in worsteling raakt met zijn lagere natuur op dit pad, wat scheiding inhoudt. Net als bij Jezus zal er dan kruisverhoor zijn door Herodus, Pilatus en het sanhedrin, wat een pad is van vernedering, het kruis en de dood, stelt van Rijckenborgh. Er komt dan een brug tussen de ziel en het geestelijke, Pymander, stelt hij. Hierop kan het medicijn plaats vinden, de esculaap, die de Griekse god van de medicijnen is, vaak afgebeeld als een slang om een paal, wat ook weer terugwijst naar de slang van Mozes in de wildernis, in de exodus. Hermes komt met Esculaap in dialoog. De mens moet zo doorbreken van het iets tot het niets, tot de leegte, waarin ook weer een strijd is, en waardoor uiteindelijk ook kristallisering plaatsvindt, in de diepte van het niets. In dit proces sterft de lagere natuur af. Als er dan kristallisering optreedt in het niets, dan moet het nog ontzegeld worden.

Van Rijckenborgh stelt dat door Pymander de ziel van de dierlijke staat kan gaan tot de menselijke staat. Dit is een pymandrisch mensenras die de zelf-centralisatie, de ik-zucht, heeft overwonnen. Dit is de betekenis van 'in de wereld, maar niet van de wereld,' stelt van Rijckenborgh. Achter de zegels die verbroken moeten worden ligt de kern van de eeuwigheid. Het is niet zomaar het niets waar de mens naar op zoek moet gaan, maar naar het ijs waarin kristallisatie plaatsvind, en waar een nieuwe strijd is om het te ontzegelen, en te komen tot de Logos, het Woord.

hoofdstuk 9 psalm 66 : de sleutel tot exodus

Natuurlijk zijn hemel, hel en paradijs maar metaforen, maar vroeger moest je daar letterlijk in geloven, anders had je een probleem, vooral als je een predikant was. De predikant J.B. Netelenbos (1879-1934) werd in 1919 in Middelburg door de Gereformeerde Kerk afgezet omdat hij niet in het paradijs geloofde. De indianen geloven in de eeuwige jachtvelden. Het boek Exodus en andere bijbelboeken komen uit veel oudere oertijdperken en gingen over van taal tot taal en werden steeds weer verder veranderd. Het wil dus niet zeggen dat wat er nu in de bijbel staat dat het zo ook was. Het zijn door de eeuwen heen veranderde boeken, en telkens doorvertaald. Het stroomt voort vanuit de Orion bronnen, vanuit de Exodus oerbron. Er zullen juist ook psalmen hebben tussengezeten die oorspronkelijk tot Exodus behoorden. Het is van belang vat te krijgen op de exegese van Exodus en andere boeken, want het zijn oerorakels. Juist door de exegese kan er teruggegaan worden tot de Exodus oerbronnen, tot de primitieve natuurvolkeren, de miereneters. Nu zitten we met verhalen opgezadeld die slechts terugwijzen hierop, die het verborgen houden. In Calvijn en de verdere reformatie kwamen de Orionse oerbronnen weer aan de oppervlakte, maar de daadwerkelijke Exodus werd weer waarneembaar. De exodus betekent het nomadische leven, het overwinnen van het ego, oftewel de eeuwige jachtvelden waar de primitieve oerstammen van de miereneters wonen. Natuurlijk is dat metaforisch. Natuurlijk moet de mens de betekenis kennen, de exegese, want zo niet, dan zal het letterlijke de mens grijpen.

Het is dus niet zomaar een terug naar Israel beweging, maar een terug naar de voortijden beweging, een terug naar Orion, terug naar exodus beweging. We hebben het dan over de primitieve oer-exodus. Is die bijbels ? Ja en nee, want de hedendaagse westerse bijbel valt er niet mee te vergelijken. Toch zijn de sporen duidelijk zichtbaar. Het oer-exodus loopt er doorheen, ook door de reformatie. Laten we daarom niet eenzijdig zijn. De visvangst is trouwens een beeld van de strijd tegen de eenzijdigheid. Je moet dus netten gebruiken die een beeld zijn van veelzijdigheid, van allesomhullend onderzoek, alhoewel niet roekeloos. Je moet als visvanger geoefend zijn. Er liggen ook veel gevaren op de loer. Denk bijvoorbeeld aan de krokodillen die op hun beurt op jou vissen, en denk aan gevaarlijke vissoorten die het op jou hebben gemunt, zoals de pyranha’s.

Kom je door de zee heen in de exodus, betekent : Ben je een goede visser geweest ? Heb je je eenzijdigheid overwonnen ? Ben je dingen van genoeg andere kanten gaan bekijken ? Heb je de zee

overwonnen, of ben je ten prooi gevallen aan de roofdieren van de leugen, van het grote bedrog ? In het oer waren dit dus vissersverhalen, van jagers in het oerwoud, en dit was iets psychologisch, filosofisch, en theologisch, in de kern van Orion, waarin het bewustzijn was geopend. Daarna ging de mens in slaaptoestand. Ze waren in de jacht gegrepen door een slang.

Psalm 66:5 zegt :
‘Komt en ziet de daden Gods, die voor de mensenkinderen geducht is in zijn doen.’ In het Aramees gaat dat niet zomaar over de mensenkinderen, maar over de innerlijke mens, de geestelijke mens, de ziel.

Vers 6 zegt : ‘Hij veranderde de zee in het droge, te voet gaat men de rivier door.’ Dit spreekt over de exodus. In het Aramees staat er ‘het terugkeren, het tot de zinnen komen,’ als het terugkeren tot de innerlijke mens. In het Aramees kan het ook over een meer gaan in plaats van een zee. Het ‘de rivier overgaan’ betekent in het Aramees ook het doorzoeken, het doorvorsen, als het zoeken naar vis. Het is ook een beeld van de exegese.

In een droom zag ik hoe Psalm 66 de oorspronkelijke uitleg was van Exodus, oorspronkelijk daartoe behoorde. Calvijn wijst op ‘Komt en ziet de werken God’s’ in vers 5 en stelt dat de meeste mensen de ogen sluiten voor deze dingen en ongemerkt de werken God’s voorbij laten gaan. Hij stelt dat nog geen honderdste deel van de mensheid zich er op toelegt om het na te gaan en te bestuderen. Dat komt omdat de mens zich bezig houdt met ijdele en beuzelachtige dingen.

hoofdstuk 10 lijfwachten van de soberheid

De predikant De Gier stelt in het blad De Saambinder van 1970, nr. 13/14, over de uitverkorenen :
‘Dit zijn geen mensen van goeden wille, want die zijn er niet, want allen derven de heerlijkheid Gods en allen zijn we van en uit onszelf zondaren en vijanden Gods.’ De mens is onder de wet des doods, en kan daar niet aan voldoen, en hoeft daar ook niet aan te voldoen, want die wet vraagt het

onmogelijke van de mens. Die wet moet buiten werking gezet worden, zodat de mens in ballingschap van de soberheid komt. Paulus benoemde die strijd in zijn leden, dat hij het goede wel wilde doen, maar dat hij krijgsgevangene was gemaakt van de wet van zonde. Het vlees is niet per definitie altijd als een brullende leeuw, maar kan ook een schoonprater zijn en een verdraaier.

Wat houdt die ballingschap tot soberheid dan in ? De predikant C. Harinck stelt in het blad De Saambinder van 1970, nr. 7, dat er een groot verschil is tussen bidden en bidden : 'Dat ware roepen tot God en kermen uit de diepte is alleen daar waar wij ontdaan zijn van alle andere hoop en verwachting,' stelt hij. Hij stelt dat er voor de psalmist maar één weg meer over en dat was de weg naar boven toe. Hij stelt dat de Heere het zo laat vastlopen in het leven der Zijnen opdat zij de Naam des Heeren zouden aanroepen : 'Daar blijft maar één weg over. Dat is de weg naar boven toe.' Hierin ontstaat de ballingschap tot soberheid, dat men geen andere kant meer opkan.

C. Harinck stelt dat de mens dat bidden moet leren. Die gebeden stromen vanuit het geestelijke. Hij stelt dat dat een heel ander bidden is dan het vormelijk en koud bidden van de naamchristenen en geveinsden. C. Harinck wijst erop dat Jakob worstelde met God met gebeden en tranen (Hosea 12), en dat God zich zal wenden tot het gebed van desgenen die gans ontbloot is (Psalm 102). Worstelen wij al geheel ontbloot en in tranen met God en met het leven ? Of gaan wij trots met de borst vooruit het leven door, in grote hoogmoed, denkende alles te weten en alles te kunnen, alsof niets aan ons ontbreekt, en wij het hogere niet nodig hebben ?

In nr. 46 van 1970 zei de predikant A. Vergunst dat Luther eens had gesproken : 'Hier sta ik, ik kan niet anders.' Hij stelde dat dit gehoorzaamheid was, dat zijn geweten was gevangen in het Woord God's. Luther was ook een balling tot soberheid.

Soms vragen mensen zich af : 'Waarom wordt ik in mijn gedachten altijd weer geleid tot pijn en pijnlijkheden ?' Of : 'Waarom pieker ik toch zoveel ?' Of : 'Waarom heb ik zulke vreemde gedachten telkens. Ik kan er geen touw aan vastknopen. Wie ben ik ? Wat ben ik ? Waar ga ik naartoe ?' Laten we beseffen dat de bedachtzame, nadenkende, twijfelende, zachtmoedige mens ingebouwde lijfwachten van soberheid heeft om hem te beschermen tegen programmering. Die lijfwachten werken in en om het kruis. Het zijn regressief-gereformeerde hersenspinsels. Mensen die in zonde leven en zich daarover niet bekommeren hebben lijfwachten van het vlees. Dit land is een calvinistisch land, oftewel een land van soberheid, maar ook is het een land van vraatzucht, en het calvinisme is zeer corrupt en heel vraatzuchtig in religieuze zin. Toch is die calvinistische oerkiem gegeven waarmee gewerkt moet worden. Het moet nog uitgewerkt worden.

hoofdstuk 11 de oproep om sober te leven

Het bloed van Jezus werd al vergoten op de achtste dag na zijn geboorte, met de besnijdenis. Zijn voorhuid werd er afgesneden. Terwijl het westen lomp ‘oud en nieuw’ viert tijdens de jaarwisseling, zonder enige betekenis, zo vieren de Syrisch-Aramese christenen het als het feest van de besnijdenis van Jezus, op de achtste dag na zijn geboorte. Elke dag moet de mens in zijn hart besneden worden, elke dag aan zijn vlees afsterven. Dit is de oproep om sober te leven.

In het bevindelijk gereformeerde blad ‘Terdege’ van 1983, nr. 6 wordt gesteld dat de Synode van Dordrecht van 1618/19 er bij de overheid op heeft aangedrongen dat ook de nieuwjaarsmorgen als vaste feestdag onderhouden zou worden, wijzende op de besnijdenis.

hoofdstuk 12 de oerbron

Ik had een droom dat ik in de supermarkt was in ons dorp, en ik stond bij de kassa, en vroeg aan de kassiere of ze ook films kende zoals de Matrix, en de Lawnmower man enzo. Ze zei toen dat ze die kende, en twee delen van de Lawnmower man. Ik zei toen : ‘Wat als je thuis komt en op de bank gaat zitten terwijl het heel wat anders is, en wat als het hier aan de kassa heel iets anders is, hele andere processen ?

De predikant J.B. Netelenbos werd in 1919 afgezet in de gereformeerde kerk in Middelburg, omdat hij niet in het paradijs geloofde. Hij geloofde wel dat er een val was geweest. In de regressief-gereformeerde theologie is er ook geen letterlijk paradijs of een letterlijke hemel, maar spreekt men over de oerbron. Toen leefde de mens nog primitief. Nu is de mens een aangeklede aap.

Toen leefde de mens nog in diepgaand psychologisch fetishisme, maar nu leeft de mens in persoonlijkheids-cultussen.

hoofdstuk 13 Barth of Brandt ?

Soms heeft de mens hoofdkennis en is het geen hartkennis. De mens weet het met zijn hoofd, maar niet met zijn hart. De mens wordt opgevoed door tijdschriften en bewerkt voedsel. Dan kan er maar zo een laag van het vlees tussen hart en hoofd ontstaan. Dan kan het maar zo zijn dat de mens het al heel lang weet met het hoofd, maar dat het maar niet door kan dringen tot het hart. Wat kun je hieraan doen ? Sommige dingen die door gemanipuleerd en overmatig voedsel zijn ontstaan, bepaalde muren, kun je niet doorbreken dan door te vasten. Als je een keer een ochtend of avond voor jezelf hebt sla dan eens een maaltijd over, zodat het door de vleselijke muren heen tot het hart kan dalen, en dat het hart zich kan gaan openen, zodat er hartskennis gaat stromen door je leven. Dat kun je af en toe doen.

We leven nu in de grote depressie. De wereld is teruggegaan naar de dertiger jaren. De mens moet nu leren vasten, met minder genoegen nemen, opdat die muren tussen hart en hoofd daadwerkelijk doorbroken worden, zodat de mens terug kan gaan tot de tijdschriften van de oerbron. Het kan een heel verschil maken.

Kijk om je heen en zie hoe mensen gemanipuleerd worden. Weet je wat het is ? De aarde is een kippenfokkerij. De mens, de ziel van de mens, is de kip. Dat wat je om je heen ziet zijn codes van kippenhormonen die de mens worden toegediend. Dat gaat door de voeding en de tijdschriften. Dan heb je hoofdkennis en geen hartkennis. Er wordt reclame aan je opgedrongen, ideeen en gedachten. Denk niet zomaar dat het van jezelf is en bij je hoort. Het zijn kiphormonen. Het hoort bij het fokproces. Spreek de kippenboer aan. Laat je hart spreken. Zolang je het bij hoofdkennis houdt heeft hij je.

Ja, ook door sexualiteit worden kippen gefokt. Ook sexualiteit kan een code zijn voor kippenhormonen en de mens tuint er graag in. Ze zien de lijnen van het vlees niet, volgen hun driften, en hebben een romantisch wereldbeeld, of een romantisch familiebeeld. Door de romantiek denken ze er doorheen te komen. Met de roze bril op. Maar we worden gefokt, mensen. Dingen zijn niet wat ze lijken. Zorg eerst dat je de hemel vindt, de stromen van boven en de rest zal je gegeven worden, op de juiste tijd, in de juiste mate. Veel mensen leven in het vlees, en denken dat het allemaal niet uitmaakt, maar de zonde heeft nu eenmaal schadelijke gevolgen. Zware hersenschade en hartschade, en de hogere realiteiten zijn niet van steen, en vliegen dan als vogels weg, omdat hun vertrouwen is beschadigd. Schrik het niet af. Doe weer onderzoek en studeer, en laat je leiden door de oerbron, de oerinstincten, en die zijn niet zomaar romantisch en lichtzinnig, maar waakzaam.

Nog steeds leeft het westen in een roze droom, maar de grote depressie is gekomen, en wat moeten we met het raadsel van de veertiger jaren ? Karl Brandt of Karl Barth ? Wat moeten we met het raadsel van Neurenberg ? Roept dan niet de kerkgeschiedenis tot verheldering ? De mens verwierp Karl Barth, en toen moest de mensheid het doen met Karl Brandt. De mens raakte verstrikt in het zijns-tijdperk, maar wat is er gebeurt met het niet-zijn, het worden, en het jezelf onderwerpen aan het hogere ? De mens moet wat anarchister en atheistischer worden naar het overmatige, bluffende ‘zijn’ en het zichzelf laten gelden, het ego. Allereerst is er het niet-zijn, de zelfverloochening, anders kom je bij een vals zelf en een vals zijn uit. Het zijn allemaal deelwaarden, en je moet oppassen voor de absolutering van deelwaarden, want dat is sectarisch. De mens is al ver heen. Maak je cirkel wijder. Denk aan de missing links.

hoofdstuk 14 het raadsel van neurenberg

We moeten klaarkomen met het raadsel van de veertiger jaren, en het raadsel van Neurenberg. De veertiger jaren waren een van de grootste nachtmerries van de jaren 1900.

hoofdstuk 15 stromen in vele lagen

Het vuur van God, mensen, het hemelse vuur, is warm, maar niet heet. God’s vuur is helemaal niet heet. Het is zacht, als hemelse watervallen. Het is prachtig, het is lieflijk. En het stroomt, mensen, het stroomt. Het stroomt in vele lagen.

Toen ik in de Gereformeerde Dogmatiek van de predikant G.H. Kersten las, van eind veertiger jaren, begonnen de hemelen open te breken, en het begon te stromen.

hoofdstuk 16 schoorl

De herder aan het kruis : alleen zo komt hij tot de schapen. In het blad ‘de Saambinder’ van 1977, nr. 7, stelt de predikant P. Honkoop dat de Herder geslagen moest worden om de kudde te verwerven, maar dat doordat de Herder is geslagen eerst de kudde verstrooid is geworden. Het lijden is dus iets herderlijks. In nr. 23 van 1921 stelt de predikant G. H. Kersten dat het vlees gekruisigd moet worden opdat eigen wil en zin zullen sterven van dag tot dag, en de zonde moet zo ver van ons verwijderd worden als het oosten is van het westen, zoals psalm 103 spreekt. Hij spreekt in nr. 7 van 1923 dat als we een gebroken en verslagen hart hebben dat we dan niet door God worden veracht, maar dat de wereld dan over ons gaat liegen.

Het boek Exodus is beeldspraak. Oorspronkelijk kwamen daar de psalmen uit voort, lag daar de kiem van de psalmen. Het volk leefde in de slavernij van de zonde, de leugen en de onwetendheid, en door het kruis van slavernij kon het volk door het water heengroeien tot de overkant, als het onderzoeken van de wateren, opdat het vlees zou sterven, de vis, de eenzijdigheid, gevangen zou worden in het net van de meerzijdigheid. Zo staat dat ook in psalm 1, want de boom, de ates in het hebreeuws, is ook het kruis of een galg, en die zou vruchtdragen op zijn tijd, en die is geplant aan

waterstromen. De vrucht is in het Aramees ook de regressie, de terugkeer. Dan staat er in vers 5 in het Aramees dat het goddeloze geen stand houdt in de interpretatie, de exegese.

Psalm 2 gaat over het belang van de hemelse banden, als een beeld van leiding. ‘Kust de zoon’ is daar ook een beeld van, wat ook nauwverbonden is in de Israelitische talen aan het aandoen van het kind zijn. De mens moet weer als een kind worden om er doorheen te komen, en ook dat is een beeld van het geleid zijn. De slang is een ander beeld daarvan, van het touw, het geleid worden, binnen de hemelse restricties, zoals we zien in Exodus. De stok van Mozes veranderde in een slang. De mens zou geleid worden. Eerst moest het valse zoonschap afsterven, het vleselijke kind zijn, want dat is er ook. Heel vaak waar mensen zouden moeten groeien worden ze tot verwende kinderen. Ook psalm 2 behoort dus tot de exodus.

Ik had een droom dat een overleden gebedsgenezeres die ik kende tot mij kwam. Ze had het moeilijk vanwege de aanvallen in het hiernamaals. Ik wees haar toen op het kruis. Ook hielp ik haar. Ze had het toen over Schoorl, waar een hemelse clownmachine stond waar alle mensen getest moeten worden, om los te komen van het nazi-vlees. Schoorl was het Nederlandse Neurenberg, het geestelijke Neurenberg van de eindtijd.

Ik kwam toen mijn pas overleden oom tegen in een vakantiepark aan de Loosdrechtse plassen, waar we hem vroeger ook eens bezochten. Hij had daar met zijn gezin een heel mooi huisje in de natuur. Hij was daar nu weer. Ik omhelsde hem. Ook hij had het over Schoorl, dat het het Nederlandse Neurenberg was.

Hier is de donderdag avond overdenking. De duivel is zeer sluw en zal hen grijpen die zich niet vastklampen aan de kennis, die de kennis niet zoeken, en die lauw zijn in deze dingen, die andere prioriteiten hebben gesteld boven de hemelse prioriteiten. Moge de Heere u rijkelijk zegenen wanneer u luistert naar het Woord voor vandaag, en moge de Heere u waakzaam maken. Laten we onthouden : 'Waar openbaringskennis ontbreekt dwaalt het volk af. Zonder kennis gaat het volk te gronde.'

hoofdstuk 17 licht of leiding ?

Er zijn allerlei seizoenen in een mensenleven. Voor de seizoenen en wisseling van de seizoenen moet fundament zijn. Gebed mag nooit het luisteren in de weg staan. Het begint met luisteren en met je hart, dat je hart op orde is en zuiver. Zo kan het gebed vanuit het hart, vanuit het luisteren, opborrelen, maar het mag niet in de weg staan van het luisteren en het hart. Kapers staan op de kust. Hier gaat het vaak fout. Mensen bidden vaak vanuit hun vlees, terwijl het erom gaat geleid te worden, en er is een tijd voor alle dingen. Er is een tijd om te bidden en een tijd om stil te zijn. Er is een tijd om te vluchten en een tijd om aan te vallen en te strijden. Er is een tijd om atheistisch te zijn (naar de goden van het vlees) en een tijd om religieus te zijn (als metafoor), maar geleide geestelijkheid moet altijd het fundament zijn.

Als je wordt aangevallen dan is het ook belangrijk om niet door het vlees te reageren, maar om je te laten leiden. Je mag contact maken met de oerbron, met God, en bidden : ‘Heer, leid mij.’ Wacht dus op die leiding, en ga niet vanuit je vlees aan de gang. Je mag ook bidden voor een schuilplaats : ‘Heer, geef mij een schuilplaats.’ Door te bidden mag je jezelf opbouwen, maar dat moet dus een geleid gebed zijn, en mag het luisteren nooit in de weg staan, maar moet voortborrelen vanuit het luisteren, vanuit het hart, opdat je niet vanuit je vlees bidt. Ook stilte mag niet van het vlees zijn, en ook het luisteren niet. Laat het luisteren opborrelen vanuit je hart. Dat is een belangrijke eerste stap. Daarvoor moet je leeg worden, en zorgen dat je niet in vleselijke leegtes komt. Daarom is de geleide leegte en het geleide luisteren, het geleide hart zo belangrijk. Bid erom dat je geleid mag worden door de hemel.

Als het gebed te vleselijk is dan is het belangrijk juist niet te bidden voor een seizoen, als de mens moet leren luisteren. Dat kan een heel lang seizoen zijn. Het vleselijke gebed moet afsterven, alles wat het luisteren in de weg staat, en wat de leiding in de weg staat, moet sterven. Onderzoek je hart,

zuiver je hart, dat je niet vanuit een onrein hart zal bidden, niet vanuit een vleselijk hart met allerlei reserves en menselijke eigenaardigheden.

‘Heer, geef mij een schuilplaats tegen de duivelen en geesten die mij aanvallen. U overziet alles. Leidt mij. Leer mij de juiste wapens te gebruiken, de juiste muren te bouwen.’ Uiteindelijk is de kennis het ware gevecht. De mens wordt alleen bevrijd door de waarheid, door te groeien in kennis. Dat geeft hemelse banden. Dat geeft hemelse restricties en daarvoor een kruis, een doorn in het vlees. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. Dan is er iets mis. Als we het goede doen, dan worden we vervolgd. Laat het woord diep in u zinken. Diep in uw hart. Er is een weg hier doorheen, een exodus, een nomadisch leven. Soms keer je er naar terug om een les te leren. Het kan heel moeilijk zijn, maar de mens moet leren luisteren en niet in het vlees eindigen. Het is een gevecht tegen het vlees. Het gaat niet zonder slag of stoot. We komen er niet al fluitend. Het bloed moet stromen van het kwaad en van de leugen. De speer moet diep gaan. Het is een varkensjacht, en een vistocht, om af te rekenen met hebzucht en eenzijdigheid. Het is een strijd tegen trotse gehoornde beesten, en zij komen ook als onschuldige lammetjes. Wees dus op uw hoede. De duivel is een meestervermommer.

Blijf waken en doe uw werk goed. Laat het u niet bevreemden als u aangevallen wordt. Dat hoort bij het werk. Dat hoort bij de tocht. Denk niet dat het iets vreemds is, zo van : ‘Waarom moet mij dat nu overkomen ?’ Het kan maar zo gebeuren dat je je zo voelt, en dat kan ook bij de aanval horen, het zelfbeklag en zelfmedelijden. ‘Waarom ik, waarom ik ?’ Maar wij zeggen altijd : Hoe groter de aanval, des te groter het plan wat de Heer met u heeft. De duivelen zien het als de Heer aan iemand werkt, en dan worden de ergsten van de ergsten op zoiemand afgestuurd, soms zelfs de hoge pieten in het koninkrijk van de duisternis, en dan ga je een territoriale oorlog binnen. Dat zijn vaak de koppigste geesten, zeer chronisch, die niet zomaar loslaten, en die sluw zijn in het misleiden. En wij mogen dan roepen tot de hemel, om versterking, want dit betekent dat we tot de ware leiders dienen te gaan om hier doorheen te komen, de hemelse geestelijke leiders, de oerbronnen die boven de gebieden zijn aangesteld. Het gaat dan niet om licht, maar om leiding.

hoofdstuk 18 persoonlijkheid als beeld van de verfijning

Waarom bespreken we deze dingen ?
Stel vragen aan de kennis. Iemand zei eens : ‘Ask questions and question answers.’
Stel vragen aan het Wezen van de kennis. Het principe wordt ook tot persoon. Alles moet verfijnd worden, en persoonlijkheid is een beeld van die verfijning, anders zou het te klinisch en steriel worden. Kan de geestelijke wereld betreden worden ? Is er een weg tot de geestelijke wereld ? Ja, dat is de soberheid. Zo kan de geestelijkheid iets heel practisch en bereikbaars worden. In de Israelitische talen is het geestelijke gewoon het sobere en het primitieve. Daarom is er vandaag zoveel vleselijke geestelijkheid, zoveel valse geestelijkheid, omdat die soberheid er niet is. Het is niet natuurlijk. Daarom zeiden we altijd al : We zijn er niet als we tot het heilige geestelijke gaan. We moeten tot Moeder Armoe gaan, het Wezen van het Sobere. Dat is een hele franciscaanse, maar ook Hussische gedachte, en dus een gereformeerde gedachte.

Ken uw geestelijke leiders. Ken het hemelse mechanisme. Wees niet te anarchistisch, want dat leidt uiteindelijk tot het vlees. Wees dus ook niet te atheistisch, want dan ben je losgeslagen. Overal waar ‘te’ voor staat is niet goed. Als je alle territoriale demonen kent, maar je kent niet de territoriale hemelse oerbronnen, dan heb je er niets tegenover staan, en wordt je alsnog ingenomen. Dat zijn basisprincipes en velen hebben het overboord gegooid. Je moet dus ook de territoriale engelen kennen, de territoriale amazones en natuurmoeders. Allereerst zijn dat principes. Die principes zijn we aan het bespreken.

We moeten psalm 3 zien in de context van de exodus. Het heeft veel diepere wortels. Mozes ging de berg op om leiding te zoeken, en die vond hij, want alleen in hemelse leiding is de ware exodus, anders zou het slechts de vleselijke exodus zijn. Het op de berg gaan betekent ook het naderen tot de geestelijke leiders, de hemelse leiders, door promotie. Als we niet zelf groeien in de hemelse leiders, dan wordt de leiding tot luiheid, en eindigt het in vleselijke, gemakszuchtige leiding.

hoofdstuk 19 het paleo-calvinisme

Als we het in Nederland over ‘Heere’ hebben, dan is dat geen typisch Nederlandse eigenzinnigheid. In Duitsland gebruiken ze ‘Herr’, maar het komt uit het stoicijnse gedachtengoed. Here was Ionisch en Homerisch Grieks voor de godin van de moeders en de vrouwen, godin van de kinderen, van vruchtbaarheid, relaties en familie. Het ligt ten grondslag aan het Nieuwe Testament, want ook de discipelen en apostelen brachten het stoicijnse gedachtengoed, evenals Jezus. Zij waren volgelingen van Arete, of Areta, de deugd, de geoefendheid. Ook de oude profeten waren in de Septuagint, de Griekse vertaling van het Oude Testament, volgelingen van Areta, van dit principe. Het stoicijnse gedachtengoed stond voor soberheid en ascese. Het hield de mens verbonden aan de minderende oerbronnen van de primitieve natuur. Wie denkt dat dit iets Grieks is heeft het mis. Het Griekse wereldrijk plunderde het, bracht het naar boven en vergriekste het. In Israel was Areta, in het Aramees, een woord voor omhulling, als een voorhangsel van raffia, een woord voor het zware leven van angst, woede en depressie, als het kruis wat de mens oefent. Het kruis is ook niet zomaar iets van het Nieuwe Testament. Het kwam al voor in de stoicijnse mythologie, en in het Oude Testament. De psalmist was de gekruisigde in Psalm 22. Het woord Areta (yareta) kwam al voor in het boek Exodus als de voorhangsels van de hemelse tent. Ook het woord Heer is Israelitisch. In het Aramees heeft dit ook de betekenis van een hard leven, als van het kruis, en het is een woord voor berg en promotie. Hr, Heer, is in principe gewoon een afkorting van Yareta van Hereta.

De Halal schrijft hierover :

‘Hooglied 1 : 5, Aramees : Ik ben UKKAM, donker, zoals de nomadische tenten van Kedar, zoals de wildernissen van Kedar, zoals de YARETA, ARETA, voorhangsels, van Salomo.

Kedar betekent donker, en vuil in de wortels, en is een stam, nakomeling, van Ismael. Kedar betekent ook zwaar. Dit zijn allemaal eigenschappen van Areta. Dit betekent in de wortels van het Hebreeuws het beven van uithongering. Alleen de uitgehongerden, de verzwakten, kunnen tot haar komen, zij die geen tekenen van mannelijke suprematie meer vertonen. In trillen en beven van de honger komen zij tot haar, door haar tenten en voorhangsels.

Yareta, areta, wat in het Syrisch-Aramees zowel de tenten als de voorhangsels betekenen, zijn in de wortel tekst niet alleen honger, maar ook woede, jaloersheid en verdriet. De tenten en voorhangsels van de moeder zijn de opwekkers hiervan. Zij die tot Areta kunnen komen trillen en beven van gebrokenheid. Zij is de Grote Breker.'

We zien hier een bespreking van het Oude Testamentische kruis, wat gefundeerd is op de hemelse vreze, de hemelse woede, en de hemelse depressie. Het is de betekenis van het sobere leven. De oude profeten waren stoicijnen, volgelingen van het kruis, van de ascese, van Areta. Later ging dat zich steeds meer vergrieksen, en uiteindelijk kwam het grote Rome van de vraatzucht. Alles heeft zich lopen romaniseren en moderniseren, waar Kuyper ook over sprak. Kuyper stelde in zijn boek 'Het calvinisme' uit 1899 dat eerst het paganisme kwam, toen het islamisme, toen het romanisme, toen het calvinisme, en toen het modernisme. Hij stelde dat het modernisme voortkwam vanuit de Franse revolutie, dat dit leidde tot extreem liberalisme. Het calvinisme, stelde hij, bestond al bij Augustinus, en loopt van Paulus en de oude profeten terug tot de tenten van de exodus, dus het bestond al in Israel. Hij noemt het romanisme een vermenging tussen Israelitisch priesterschap, het kruis van Golgotha en de wereldorganisatie van het Roomse keizerrijk, dus we moeten oppassen. Daarom gaan we diep terug, en daarom was Kuyper een neo-calvinist. (p. 26)

De fundamenten van het kruis, daar gaat het om, de Aretaitische fundamenten, want anders kom je bij een heidens, romaans of modernistisch kruis terecht.

De drie-deling van het kruis van Areta komen we ook tegen in psalm 4 :

Wees toornig en zondig niet (vgl. Lutherse vert.)
Wees bang en zondig niet (vgl. Leidse vert.)
Wees depressief en zondig niet (vgl. Statenvert.)

Dat zijn de drie woordbetekenissen in het hebreeuws van ragaz.

Spreekt met uw hart op uw legerstede staat er dan, en wacht, wees stil, luister.

hoofdstuk 20 hekkenwerk

Ik was op weg naar het centrum om naar de supermarkt te gaan. Het was al avond, wat schemerig. Ik liep langs de huizen en de tuinen, langs de straten, en toen ik de bocht omging kwam ik een jongen tegen die ik kende maar al een tijd niet gezien had. Ik vroeg : ‘Ben jij dat ?’ en toen noemde ik zijn naam. ‘Ja,’ zei hij. Ik vroeg hoe het met hem ging, want hij wilde alweer verder lopen na het groeten. Hij draaide zich toen weer terug naar mij, en zei : ‘Niet zo goed.’ Hij kon geen werk vinden en hij moest en zou werken, maar hij werd maar niet aangenomen, en hij werd zelfs gewaarschuwd, en toen volgde er een of ander wild verhaal. Hij vroeg toen aan mij of het goed ging met zijn hart. Ik zei toen : ‘Nee.’ Ik vroeg ook waarom hij dat vroeg, en toen kwam er weer een wild verhaal wat ik niet kon volgen. Een paar dagen ervoor was ik nog aangesproken door iemand van de hartstichting of ik hen wilde steunen, en of ik een formulier met hen wilde invullen met een presentje erbij, maar ik vroeg toen om hun website. Toen ik de winkel uitkwam vroeg diezelfde persoon of ik er al over nagedacht had, en ik zei toen dat ik hun website zou opzoeken. Maar in ieder geval had nu deze jongen het weer over dat hij geen werk kon vinden. Hij wilde misschien ook schrijver worden, of bij hekkenwerk werken. Hij was er zwaar over gefrustreerd dat hij geen werk kon krijgen. Hij zei ook dat hij alleen was, dat hij een goede vriendenkring had opgebouwd, dacht hij, maar dat niemand hem bezocht. Ik zei : Misschien vinden mensen dat lastig, dat ze dan denken dat ze storend zijn. Toen zei hij : ‘Ja, dat zou kunnen.’ Hij had het ook telkens over dat hij het van boven moest verwachten. Ik zei dat ik dat met hem eens was, en dat ik hem helemaal begreep, dat hij graag wilde werken, maar dat hij gewoon niet aan de bak kwam, telkens werd afgewezen, en dat dat dan frustrerend kan zijn, dat dat dan tegen valt. Maar hij zei toen : ‘Niemand begrijpt mij. Ik wil ook niet begrepen worden.’ Toen volgde er weer een wild verhaal wat ik niet kon volgen. Ik vroeg of hij zijn e-mail adres nog had, maar hij zei dat alles van hem was afgenomen, ook post. Telkens zei hij dat hij verder wilde lopen om een rondje te maken, maar hij bleef maar doorpraten, en ik hield hem ook aan de praat, en toen uiteindelijk is hij met me meegelopen naar het centrum. En daar ging hij verder met zijn rondje, terwijl ik de supermarkt in ging. Ik dacht : ‘Wat een wervelstorm.’ Ik had het gevoel alsof ik had gesproken met de brandende braamstruik.

Hij was in vuur en vlam op een vreemde manier. Ik herkende hem bijna niet meer terug. Hij zei ook telkens dat omdat hij geen werk kon vinden hij telkens weer in de spiegel moest kijken. Hij wilde

ook verhuizen. Hij woonde ergens boven de winkels in het centrum. Er was gewoon geen speld tussen te krijgen in zijn verhaal. Hij draafde maar door, alsof hij bang was om te luisteren, alsof hij ergens voor op de vlucht was. Hij wilde maar weg, maar telkens bleef hij staan. Hij zei ook als het van boven niet gegeven wordt dan zij het zo. Boven beslist alles. Boven bepaalde of hij er doorheen zou komen, en hij was verbaasd dat hij nog leefde.

hoofdstuk 21 vijanden van het kruis

De psychiatrie is nr. 2 op het lijstje geestelijke hoofdvijanden, tandartserij op nr. 1.
Het is allemaal al uitgestippeld in de 25 boeken van het nieuwe onderwijs, hoe dat werkt en wat voor geesten dat zijn.
Die systemen zijn de dementors, want ze zijn een bedreiging voor kinderen met gaven, en ja ook door psychotrope drugs. Ze noemen zichzelf geestelijk, maar dat zijn ze niet, dat is een truukje, want het is een markt, en het zijn brein-kolonisten, die geld verdienen aan het leed van anderen, en het is zware mindcontrol, want zij bepalen alles, de denk en droom politie. Er zijn vele vormen van bestaan, maar ze willen alles in de fles drukken. Het gaat alleen om hun realiteit, dus als je er van afwijkt, dan komen ze met de etiketten. Zij zijn dus niet geestelijk. Het is psychiatrie versus pastoraat. Zijzelf hebben psychoses omdat ze alles door tunnelvisie bekijken, in de letterlijkheids-tiranie, terwijl er ook sprake kan zijn van kunst, dichterlijkheid, symboliek.

Om maar een voorbeeldje te noemen : je moet in de psychiatrie dus ook oppassen met symbolen te gebruiken, want zelfs dat bestempelen ze dan al heel snel als psychisch ziek, terwijl ze zelf wel symbolen gebruiken. Ze luisteren niet naar de andere kant van het verhaal, dus als kind wordt je helemaal vastgeluld, en bij volwassenen doen ze dit ook. Ze willen ook niet dat kinderen in contact komen met buitenaardsen.

Ze werken voor de markt en moeten hun medicijnen kwijt, dus ze 'pushen' de hele tijd. Die kinderen moeten snel ziek bestempeld worden, anders verliezen ze marktterrein. Het is heel duister. en ze geven zelf toe dat het niet wetenschappelijk is onderbouwd maar allemaal natte vinger werk. We leven in de geestelijke wereld, dus het is goed om dingen te zien, en als we dingen zien en ervaren die niet goed zijn, dan is dat een stukje geestelijke strijd. Die gasten gaan totaal maar dan ook totaal voorbij aan demonologie, geestelijke strijd, territoriale oorlogsvoering, het profetische en shamanisme. Contact met overledenen mag ook niet. Gedachten zijn al stemmen, geestelijke stemmen. Dat gaat ook met beelden. Iedereen heeft die input. Zij horen ook stemmen, en een psychose wil zeggen als je de leugens van het vlees volgt, en alles gaat lopen verstarren en daar ook nog eens een markt van gaat maken om jouw wil aan anderen op te leggen, jouw zienswijze. Het is dus een zware secte. Ze verwoesten ook familie na familie, die zetten ze allemaal tegen elkaar op.

Dus iemand heeft drugs gebruikt, en beleeft nu alles door een lens, heeft dat wat ze realiteit noemen afgezworen en leeft in de andere, hogere realiteit, cryptisch. Natuurlijk zijn die dingen waar, en het is de geestelijke realiteit. Dat is hun keuze. Er is niet maar één waarheid of één zienswijze. Het profetische is ook niet lineair, en een kind moet zich ook kunnen verdedigen tegen mindcontrol. Als mensen eenmaal in dat circuit terecht zijn gekomen worden ze voortdurend in de gaten gehouden, voortdurend met een scheef oog aangekeken, alles wordt op een gouden weegschaaltje gewogen, terwijl het juist die behandelaars zijn die dan paranoide en achterdochtig worden. en trouwens : wie is er niet paranoide vandaag de dag met alles wat de wereld bedreigt, en de wereld is al diep gezonken. Het gaat nu puur om overleven. Iedereen spreekt al in code. En ja, dan is het het vleselijke tegen het geestelijke, en het geestelijke zal niet door het vleselijke begrepen worden, en ze maken er dan wat anders van. Het geestelijke moet rare sprongen maken vandaag de dag, het profetische, en dat zijn ook de wetten van de demonologie, dus een 'dwaas zijn voor de heer' om het zomaar eens te zeggen, of voor de hemel. De profeten zijn de jokers die het vlees om de tuin dienen te leiden, maar de jokers worden opgepakt en in de gevangenissen geworpen en gaan aan de galg, omdat ze het volk waarschuwen en het volk wakker willen maken met hun opvoeringen. Dus laat iedereen maar eens naar zichzelf kijken. Die psychiatrische systemen is dus allemaal projectie. De mankementen die ze zelf hebben willen ze niet overwinnen maar die projecteren ze lekker op iemand anders. Dat is pas dement, en dat zijn die dementoren. Sta er ook bij stil hoeveel kinderen en volwassenen al om zeep zijn geholpen door die zware gevaarlijke chemische 'medicijnen' (voor door de psychiatrie ingebeelde ziekten, schijnziektes etc.), of die hierdoor zelfmoord hebben gepleegd. Dus die lui van de psychiatrie, die behandelaren, die wanen zelf, en ze wanen met die 'medicijnen' (gevaarlijke drugs dus) die ze zelf niet slikken, maar de ander moet eraan geloven, ethisch gezien onverantwoord, op dieren getest, en ze hebben geen idee wat het allemaal voor

uitwerking kan hebben op iemand. Ook zijn ze er goed in om van 'moment-opnames' ongenezelijke ziektes te maken, dus dat is 'hup, kassa'. Juist hierdoor plegen mensen zelfmoord, omdat ze denken dat ze hun brein niet meer kunnen vertrouwen, en nooit meer kunnen vertrouwen, want ze zijn immers 'ongenezelijk ziek'. Zo worden ze dus niet geholpen, en de daders noemen zichzelf dokter.

Dus ja, de nazi's zijn er nog steeds, maar ze zijn ondergronds gegaan, hebben zich vermomd als dokters, en het is nu nog wel erger. Mensen worden gemarteld hun hele leven lang in zulke concentratie kampen. In het pastoraat leer je mensen van de geestelijke realiteit, van de kunst, contacten met andere levensvormen, hoe dat werkt, en leer je de geestelijke strijd, dus dan praat je al helemaal niet zoals die psychiaters, want die willen alleen maar drama maken en mensen afhankelijk maken. Het is te ziek voor woorden, dus : 'the lunatics have taken over the asylum', waar medi wars ook over gaat, over het knor gesticht, dat er ook allerlei tuig in was gekomen, en die zich omhoog hadden gewerkt tot hoge functies. Alles is al in handen van de psychiatrie, en veelal is 'het gesticht' dus wat ze zelf zijn, wat allemaal vrij buiten loopt.

hoofdstuk 22 literaire waarden

Het literaire Wezen achter het bestaan is niet makkelijk, niet simpel. Mensen zijn literaire personages. Mensen zijn lenzen, gezichtspunten, geen engelen, ‘angels’, maar ‘angles’, gezichtshoeken. God is dus het hoe en waarom van literatuur, alles wat erbij komt kijken. Ieder mens heeft dus een literaire waarde, een literaire kwaliteit, ook al is er ‘goed en kwaad’. Alles heeft zijn eigen verhaal. De literaire mens duikt hierin, en gaat niet zomaar vanaf de veilige kade alles bevooroordelen. Maar de beste stuurlui die aan wal staan zijn ook weer literaire karakters en personages, hoe eigenaardig ze ook zijn. Ze horen erbij. Dat wil niet zeggen dat we dan de geestelijke strijd kunnen wegschuiven. De literaire mens werkt aan zijn verhalen, verfijnt zijn verhalen, en waar het obscuur moet zijn is het obscuur. Dat hoort er allemaal bij. Ook de geestelijke strijd is een literaire eigenaardigheid, factor en kwaliteit, en heeft waarde. Het is allemaal zwaar dialectisch, anders zou er ook geen literatuur zijn, en ook geen leven. Zonder literatuur is het bestaan onmogelijk.

Je wil je leven toch niet behouden ? Je wil toch deelhebben aan de hogere realiteit ? Daarom gaat de mens soms door dingen heen.

hoofdstuk 23 het ontvangen van ragnarok

Psalm 5 is een morgengebed. De psalmist buigt weer voor de hemelse leer, zoals in psalm 1, als beeld van de verlustiging in de beproeving, in zijn zwakheden en smarten, want zo komt hij dichter bij het hemels geheim. Hij heeft gezaaid in luisteren, en zal zo ook een luisterende hemel treffen, wat niets anders is dan de oogst van zijn eigen luisteren. Oor zoekt oor, en oor opent oor.

13 Want Gij doet de rechtvaardige knielen, o Here,

Gij omgeeft hem met goede wil als met een schild, doornenkroon.

Schild, sinna, kan ook doornen betekenen, en omgeven is nauwverbonden aan het omgeven van het hoofd en het kronen, als een doornenkroon, wat een beeld is van de besnijdenis van het verstand. Serket, suri-k't, de egyptische schorpioenen moeder van de schepping omgeeft het kind dus. Het is een beeld van tucht en zorg. Het is ook een beeld van leiding. De mens wordt dus doorboort, opdat het vlees geen ingang heeft, de mens wordt verstandelijk besneden, gescalpeerd, opdat er geen vleselijke inmeng is. Psalm 22 is de psalm over de kruisiging, en psalm 5 is de psalm over de doornenkroon, van de doorn of pin in het vlees. In het aramees wordt de sinna doornenkroon de skr genoemd, wat ook een egyptische godheid is in de re-seth woestijn (restau), in een grot die tot het levenswater leidt.

De sinna, de doornenheg of doornenkroon, is ook verbonden aan de seneh, de doornenstruik waartoe Mozes kwam. De doornenstruik zou de weg leiden tot het beloofde land in de exodus. het is een beeld van het zoonschap, van de wedergeboorte en de wederopvoeding. Dat is wat psalm 5 in de grondtekst is.

In de naam van de honger, in de naam van de exodus :

We moeten steen worden tot de zonde, en de zonde moet verstenen tot ons.
Door de geheimenissen van de psalmen komen wij tot de hemelse verstening, worden wij de bouwstenen van de hemel en het paradijs.
Wij moeten geboren worden uit hemels steen, uit een rots. Versteend tegen de zonde, en de zonde moet verstenen tot ons. Alles werkt dubbel, van twee kanten, in de theologische dialectiek.

psalm 5 zegt in de israelitische grondtekst :

12 Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen,
altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt,
en in U zullen verstenen wie uw naam liefhebben (met u meelijden).
13 Want Gij doet de rechtvaardige knielen (hemels verstenen), o Here,
Gij omgeeft hem met goede wil als met een doornenkroon.

De doornenkroon is het beeld van de besnijdenis, en van de besnijdenis van het verstand, om zo hemels vrucht te dragen. Zo zullen zij hemelse stenen voortbrengen, rollende stenen. Wie zaait met stenen zal stenen oogsten. Psalm 5 is een psalm over de doornenkroon, over de besnijdenis. De psalmen hadden al hun eigen evangelie, en het had een hele andere betekenis dan wat ze er in het christendom van hebben gemaakt. In het aramees is de omgeving ook de terugkeer, de kanttekeningen, de exegese. Dat is wat de besnijdenis in het verstand doet. De doornenkroon in het hebreeuws is de sinna, en in het aramees, de moedertaal en brontaal van het hebreeuws, is het de skr, wat komt van het egyptisch, de moedertaal en brontaal van het aramees. Skr, sokar, seker, is de godheid van wedergeboorte en verjonging in de woestijn, van het werkverbond. Het was het levenswater in de woestijn, de vrucht van de woestijn, waaraan de boom geplant aan waterstromen kon groeien. Dit is het scheppende mysterie van de honger. Het was een grottenstelsel in de diepte van de woestijn, een moeizame woestijn, waar ra uiteindelijk aankwam op zijn tocht door de onderwereld. De wegen zijn zigzaggend met deuren van messen om de wegen af te kappen, als de

besnijdenis van het pad. In het nieuwe koninkrijk werd seker, skr gelijkgesteld aan osiris, oftewel suri, de vrouwelijke voortijdse vorm. Suri-k't is de scheppende macht en vruchtbaarheid van osiris, van suri, ook wel genaamd serket, de stekende schorpioenengodin van de schepping. Skr staat dus gelijk aan srk-t, wat dus ook de egyptische achtergrond is van de hebreeuws-aramese doornenkroon, de skr.

Ra komt bij het graf van osiris aan in de woestijngrotten van skr, waar zowel hij en osiris, suri, worden wedergeboren en verjongd, opkomen als de kever, wat een beeld is van recycling door natuurprocessen. Ze moeten dan door een hele smalle gang, een beeld van het smalle pad, hun boot voortgetrokken door een touw, als beeld van de hemelse leiding door hun lasten. Dan wordt de boot voortgetrokken door zeven godinnen. Hierin komt ra tot rust, want in deze nauwe gangen wordt het vleselijke afgedaan en vernietigd. Re komt hier dus tot de sabbatsrust, en wordt opgenomen tot de hemel.

Psalm 5 staat voor het verhardings-toetsen van Ragnarok, het verharden tegen het verharden tegen het verharden tegen het verharden, etc. als het overlappend verharden, zodat je alles toetst en niet zomaar meewaait met allerlei vreemde winden. Je moet een bepaalde security hebben. Eerst moet je je hemels verharden, overlappend verharden, dus ook tegen de verharding zelf, want anders heeft het vlees inmeng. Ook het verharden moet getest worden. De mens is voor zijn redding dus afhankelijk van de steenreuzen in het ragnarok, die staan voor het overlappende verhardings-toetsen. Zo kan de mens ragnarok ontvangen. Boven alles dient de mens het ragnarok te ontvangen.

Mozes sloeg tweemaal op de rots in de woestijn van Sin bij Kadesh, en het water van Meriba stroomde. Meriba komt van het egyptische meri-b, de lieflijke voeten van hen die de goede boodschap brengen. Meri is de beminde, de lieflijke, wat ook een bijnaam was van Isis. En het water van Meriba wat uit de rots stroomde is mayim in het Hebreeuws, wat ook het water van de voeten van de hemel is, van zowel de schepping als de zondvloed, oftewel water uit de natuurbron, het water van het paradijs. Hoe lieflijk op de bergen zijn de voeten die het goede nieuws brengen, zegt Jesaja 52, en hoe lieflijk zijn de voeten geschoeid met het evangelie des vredes in Efeze 6. Als de charis wederkomt, oftewel als wij wederkeren tot de charis, tot het werkverbond, wat in het egyptisch ook een toerusting was, dan zullen de voeten van de charis staan op de olijfberg, en die zal splitsen, en stromende levenswateren zullen uit Jeruzalem stromen, en deze wateren zullen eerlijk verdeeld worden (Zacharia 14).

Melk zal stromen uit de borsten van de natuurvrouw, water des levens uit haar voeten, op de paradijs aarde. De bergen zullen splitsen en in de dalen zullen de rechtvaardigen een schuilplaats hebben die zal reiken tot Asel, wat gereserveerdheid betekent (Zach. 14:5).

De Sin woestijn betekent in het hebreeuws het steken. Hier moesten de Israelieten in de exodus doorheen, en ze kwamen daar aan bij Kadesh waar de rots van het meriba was, van het water des levens. Psalm 5 zegt in de israelitische grondtekst :

12 Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen,

altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt,

en in U zullen verstenen wie uw naam liefhebben (met u meelijden).

13 Want Gij doet de rechtvaardige knielen (hemels verstenen), o Here,

Gij omgeeft hem met goede wil als met een doornenkroon, de sinna (sin, sen, steken, als wortelwoord)

Psalm 5 gaat over de sin woestijn, en over de strijd omtrend deze woestijntocht. Ook gaat Psalm 5 over de schuilplaats besproken in Zacharia 14. Hier ontvangt de rechtvaardige de doornenkroon, de besnijdenis van het verstand, wat in het egyptisch ook duidt op de besnijdenis van het pad, de besnijdenis van de voet, opdat de mens tot het levenswater komt in de grotten van seker.

De doornenkroon in het hebreeuws is de sinna, en in het aramees, de moedertaal en brontaal van het hebreeuws, is het de skr, wat komt van het egyptisch, de moedertaal en brontaal van het aramees. Skr, sokar, seker, is de godheid van wedergeboorte en verjonging in de woestijn, van het werkverbond. Het was het levenswater in de woestijn, de vrucht van de woestijn, waaraan de boom geplant aan waterstromen kon groeien. Dit is het scheppende mysterie van de honger. Het was een grottenstelsel in de diepte van de woestijn, een moeizame woestijn, waar ra uiteindelijk aankwam op zijn tocht door de onderwereld. De wegen zijn zigzaggend met deuren van messen om de wegen

af te kappen, als de besnijdenis van het pad. In het nieuwe koninkrijk werd seker, skr gelijkgesteld aan osiris, oftewel suri, de vrouwelijke voortijdse vorm. Suri-k't is de scheppende macht en vruchtbaarheid van osiris, van suri, ook wel genaamd serket, de stekende schorpioenengodin van de schepping. Skr staat dus gelijk aan srk-t, wat dus ook de egyptische achtergrond is van de hebreeuws-aramese doornenkroon, de skr.

Seker is sukki-oru in de voortijden, wat betekent : de volharding (sukki) aan het kruis (oru). Van die volharding is de steen een metafoor, een beeld.

Mozes was opgevoed en geschoold in de egyptologie, dus de pentateuch, de boeken van mozes, kan alleen begrepen worden in de egyptologische context. Er was al een exodus in de egyptologie, want er was zowel een lager egypte als een hoger egypte, zowel een goed egypte als een slecht egypte, net zoals in Israel, en het lagere egypte zou ook een beeld kunnen zijn van de omliggende volkeren. Ra en zijn volk hadden een strijd te voeren tegen de slang ap'p, of p'peh, peh. Ap'p betekent de aarde, de afgrond, zoals ook peh in het hebreeuws. Ra kon er nooit geheel aan ontsnappen, want hij moest er elke nacht weer doorheen, maar hij kon er wel een ander zicht opkrijgen. De enige tijdelijke weg eruit was de wedergeboorte. Ook ra moest door de woestijn, de re-seth woestijn, om zo tot serket te gaan, de schorpioenen vrouw, als beeld van de doornenkroon, voor de besnijdenis van het pad, van de voet, en voor wedergeboorte, net zoals de israelieten tot de woestijn sin moesten gaan, de steker, verbonden aan sinna, de doornenkroon, in psalm 5, wat in het aramees de skr is, een beeld van wedergeboorte en het levenswater, als vijfkoppige slang een beeld van de voet.

De mens moet hemels verstenen, tot een steen aan waterstromen. Psalm 5 gaat over de hemelse verstening.

psalm 5 zegt in de israelitische grondtekst :

12 Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen,

altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt,

en in U zullen verstenen wie uw naam liefhebben (met u meelijden).

13 Want Gij doet de rechtvaardige knielen (hemels verstenen), o Here,

Gij omgeeft hem met goede wil als met een doornenkroon.

De hemelse steen draagt het levenswater van binnen. Het is een beeld van de hemelse volharding. In zijn boek 'honig uit den rotssteen' uit 1880 noemt Kuyper een ander vers uit psalm 41 :

De Heere zal hem ondersteunen op het ziekbed : in zijne krankheid verandert Gij zijn gansehe leger, psalm 41 : 4

Hij zegt hierover : 'Pijn is zoo diep smartelijk. En dan die lange pijnen. Dat er geen eind aan komt. En dat het zoo diep invlijmt en als knaagt aan ons gebeente. o, Er hangt een sluier over.'

Het stopt hier namelijk niet. Het is bedoeld om het aardse bedriegelijke laagje weg te kauwen opdat wij de hemel geopenbaard zien. Dat is wat ik zag in mijn droom. We moeten dus door de sluier van alle pijn en drama in Nederland wat door verraad is gekomen heenprikken. Het mag hier niet eindigen. Pijn, drama en verraad heeft nooit het laatste woord. De verraders hebben het land in totale wanhoop gebracht. Maar hier mag het niet ophouden. Hier mag het niet stoppen. Kuyper spreekt nog steeds. Hij is nu in de wolk van getuigen, en strijdt voor het land. De derde laag kwam er om de tweede laag te zuivere, en de tweede laag kan zo ook de derde laag zuiveren. Dat is de opdracht van de wilde jongens.

Dan bespreekt hij een ander vers in dat verband, een vers van wederkeer, van de regressie :

Vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin, zoo zult gij rust vinden voor uwe ziele, Jer. 6 : 16.

De exodus gaat dus niet alleen vooruit, maar ook terug, de cyclische exodus dus, de dialectische exodus, die biofeedback geeft aan het geheel. Het is dus geen steriele exodus. We moeten terug,

terug ! roept Abraham Kuyper. Dieper, dieper !

hoofdstuk 24 het worden van ragnarok en het probleem van de anti-ragnarok

Het probleem : de anti-ragnarok. In principe is dat gewoon een valse ragnarok. Het heeft zijn eigen ragnarok. Het is het aangekoekte, vastgeplakte vlees. En het ijlt en raaskalt. Je ziet het om je heen, in de muziek, in de reclame, in de bladen. Meisjes die snel praten, over oppervlakkige dingen, dingen die er niet toe doen. Het wordt hevig en koortsachtig verkocht. Overal wordt er reclame voor gemaakt. Zo wordt het bekend en beroemd, maar het is niks. Het is een afleider. En mensen hebben excuses : 'Ja, het gaat ook over goede dingen. Ja, het gaat ook diep, het gaat ook over verzet.' Natuurlijk, sneeuw je geweten maar onder, koop het maar af. Maskers op. Er zullen altijd weer mensen intrappen. Het wordt verkocht als frituurvet. Wees maar blij als je een doorn in het vlees hebt, want het wordt niet slechts verkocht, maar ingespoten als botox. Plastische chirurgie. Opgedrongen. 'Wij kiezen wel voor u. Wij beslissen uw leven. Trust us. We know how to do it.'

De mens is bezig met symptoom-bestrijding. Ze hebben allemaal hun verzetsgroepjes als ratten bij elkaar, arm in arm. Ze vechten tegen de Russen en de regering, denkende dat dit de hoofdoorzaak is. Jeremia riep : 'Gaat uit de stad, aanvaard het juk van Babylon.' Ga niet zomaar met de botte bijl strijden, als een blinde vuistvechter, want dan spring je zo goed als in een wespennest. Zo vergeten ze de territoriale oorlogsvoering, de machten achter de machten, en zo dweilen ze met de kraan open. Natuurlijk mag je je verzetten, natuurlijk, maar onze strijd is niet tegen vlees en bloed, maar tegen de machten achter de machten, anders dweil je met de kraan open. Wij hebben al lang geleden aangetoond wat de hoofdmachten zijn achter de schermen : nr. 2 de psychiatrie. nr. 1 de tandartserij. Dat zijn de hoofdmachten, die systemen. Daar zitten we allemaal onder. Zij blijven spuiten. Zij verdraaien het wereldbeeld. Zij zitten al diep in de botten. En dit loopt allemaal door de kerkgeschiedenis heen, dus dat is prioriteit.

En mensen : Dit kunnen we niet rechtstreeks doen zomaar. We moeten daar heel voorzichtig omheen werken. Vandaar : Ragnarok Ontsluierd. Daar gaan we mee verder. We moeten klaar komen met de geschiedenis. Daar ligt de strijd. Er is een oproep om te stoppen met vlees eten. Dat willen de vleselijken niet. Ze vechten voor het vlees, niet tegen het vlees, dus ze zijn ook niet geestelijk. Er

wordt opgeroepen om voorzichtig te zijn met corona. Het hele internet ligt vol met horror verhalen van mensen met langdurige klachten vanwege corona, maar hen van het valse ragnarok willen dat niet horen. Ze hebben geen empathie, alleen maar voor hun dikke zelf. Ze willen vrij zijn, blij zijn, kop in het zand, als holocaust ontkenners. De Russen en de regeringen zijn slechts uitvoerende machten. Het zijn marionetten. Zowel God als de duivel werken door regeringen, dus dan moet je bij de poppenbazen zijn. Natuurlijk mag je opstaan, natuurlijk mag je je verzetten, maar het zijn slechts kanalen. Je moet naar de bron. Niet door macht, noch door geweld, maar door het geestelijke, het sobere, door ragnarok dus. En Ragnarok is een stotteraar. Ragnarok is de gekruisigde. Ragnarok wordt niet begrepen en wil ook niet begrepen worden. Wij moeten zelf Ragnarok worden.

hoofdstuk 25 the dutch dream – you have to be asleep to believe it

De machten van psychiatrie en tandartserij hebben zich ingeknoopt door de kerkgeschiedenis heen. De mens wil dit niet zien, en is verslaafd aan de drugs van het grote ‘nu’. Ze willen zich nu goed voelen. Ze willen de kerkgeschiedenis niet kennen. Ze willen het riool niet in om de verstoppingen onder ogen te komen. Ze willen aan de drugs en in de matrix rechtstreeks strijden tegen alles wat hen in de weg staat, wat hun vleeseterij en vleselijk gedrag in de weg staat. De mens wil friet bakken, met het frituurvet van het actuele. Ze laten zich opfokken door toneelstukjes, de vingerpoppetjes van het gemaskerde bal, zodat ze het gevoel hebben dat ze iets doen, om hun geweten af te kopen, maar de poppenbazen blijven buiten spel. Ze kijken niet achter de schermen. Zo hebben ze vrij spel. Schijnvrijheid is wat ze willen, schijnzekerheden, schijnveiligheid, schijnwerk, waarachter ze zich kunnen verstoppen en waarachter ze zich vleselijk te goed kunnen doen. Maar de matrix heeft barsten. Het druipt en het lekt. Ze kunnen de poppenkast niet meer ophouden. Schijnwerkelijkheid, schijnvrede willen ze. Om zich lekker aan het vlees tegoed kunnen doen. Ze dansen een dansje. Ze lopen warm voor de dagelijkse of wekelijkse kroket. Ze willen het kruis niet, het juk niet, het sobere niet, de territoriale oorlogsvoering niet, de natuur niet, het vegetarisme niet, en doen alsof corona niet bestaat, alsof de natuur niet gesproken heeft, alsof de

natuur hen geen halt heeft toegebracht. Ze willen de wilde roep niet horen. Ze lopen met grote koptelefoons op, en maar boren naar het geluk, hup aan de mentale anabole steroiden, om maar dieper te kunnen boren. Schijngeluk, schijnvrede, het grote comfort, the Dutch Dream, een beetje zoals 'the American Dream', waarvoor je slapende moet zijn om het te kunnen geloven, zoals George Carlin zei. Het is drugs, mensen. Nederland Drugsland. En nee, het ligt niet voor de hand. Het zijn niet de mensen op tv die iedereen kan zien die het allemaal gedaan hebben. Dat zou te makkelijk zijn. De poppetjes die op uw beeldscherm dansen zijn de rode doek van de matador, niet de matador zelf. Wees niet dom als stieren, mensen. Ze hebben u bij de ballen met hun opvoeringen. Heel ergens anders ligt het Spaanse zwaard wat ze door u heen willen steken. Niet op de tv. Neen.

Ergens diep onder de kerken is de oorlog waarvan iedereen is weggehold. Ik zeg het nogmaals : De matador is niet op tv. Die houdt zich goed verscholen. De mens is als een domme schildpad die achter de wortel aanzwemt die ze hem voorhouden. De mens wil zijn brein niet ontwikkelen, maar wil deuren intrappen die helemaal niet openkunnen. Er zijn andere deuren waardoor de mens kan gaan. Verdoe je tijd niet.

Maar er is verandering in Nederland. Ik heb het zelf gezien. Je kunt vegetarisch eten uit de muur halen nu. Dat is een keuze. Het ligt naast het vlees. Welk vakje gaat u opentrekken ?

Een heleboel kan de mens niet op de luie slof ontmaskeren. Daar moet je voor vasten. Maar de mens wil niet vasten. De mens wil niet leven in de dertiger jaren. De mens wil niet lijden. Wat is er zo verkeerd aan lijden, aan het kruis ? Wat wil je dan ? In vals geluk leven ? Is lijden geen andere materie, geen andere wereld, die nog niet is begrepen ? Is het lijden niet het enige wat we hebben, de enige weg eruit ? Zij die al lange tijd met een doorn in het vlees leven leven al die tijd al in de dertiger jaren, en het heeft hun leven verdiept. Lijden en gebreken is van een andere materie. Soberheid is het ware leven, het eerlijke, en eeuwige leven. Daarbuiten speelt de mens spelletjes, rooft men van elkaar. Niet minderen betekent een gebrek aan empathie, een gebrek aan eerlijkheid. Je mindert opdat de ander ook iets kan hebben. Dat is allereerst een energetisch principe. Dat is niet slechts iets materieels.

hoofdstuk 26 het hongerpad tot de moederschoot

Psalm 6 is een nachtpsalm. In de nachten weent de psalmist altijd, wat een teken is van wedergeboorte. Hij is in de nachten vermoeid, afgemat door zijn zuchten, waardoor hij kan afsterven aan de lagere werelden, als in een opname. Hij moet hierin geduld en volharding leren. De tranen zijn al de waterstromen en zaadstromen waaraan de boom, het kruis, kan groeien. Hij weent 's nachts zoveel totdat hij zelf deze tranen, deze levensstromen is geworden. Zo zal het kruis ook bloeien en vruchtdragen.

Psalm 6
7 Ik ben moede van mijn zuchten; ik maak mijn bed den gansen nacht nat; ik doorweek mijn bed met mijn tranen.
3 Ik ben verzwakt; mijn beenderen zijn verschrikt.

4 Ja, mijn ziel is zeer verschrikt; hoe lang?

8 Mijn oog is doorknaagd van verdriet, verzwakt, vanwege al mijn tegenstanders.
11 Al mijn vijanden zullen zeer beschaamd en verbaasd worden; zij zullen terugkeren, zij zullen in een ogenblik beschaamd worden.

Psalm 6 is een diep duister gat van nachtmerries, waarin de psalmist neerdaalt op zijn bed. Hij is omsingeld door de werkers van de ongerechtigheid, de "wil niet" en "weet niet" generatie. Hij wordt vals berecht, maar hij weet dat de ware uitverkiezing veel dieper ligt, en dat door dit hemelse metaal de vijand toch uiteindelijk moet loslaten en beschaamd zal worden.

Psalm 6 is het gebed in doodsgevaar. Hier is de psalmist in gevangenschap van de vijand, of het andere deel van God, een andere dynamiek van de kennis. Hier moet zijn ego door afsterven en hij moet ingewijd worden in deze duistere kennis die hij nog niet kent. Het gaat heel diep, want David weent hier, en zegt dat God zijn wenen heeft gehoord, dus God is wel bij hem, maar de tegenstander is niet verwijderd. God houdt een zekere afstand. De tent van de "vijand" staat gewoon naast de tent van God. Wat doet God eraan ? Wat doet de kennis eraan ? De kennis doet niet altijd wat. De kennis wil ons onderwijzen. Wij moeten beseffen wat er gaande is. Wij moeten de diepte gaan zien.

Psalm 6

1 Voor de koorleider. Bij snarenspel. Op de wijze van: De achtste. Een psalm van David.

We gaan in deze psalm de angsten zien van de psalmist. De psychiatrie probeert munt te slaan uit de angsten en pijnen van de mens, zoals de vleesindustrie munt probeert te slaan uit dierenleed, en de gedeformeerden doen dit ook, met dodelijke, klinische, steriele pseudo-precisie. Zij weten alles het best en bedreigen en chanteren de mens, vaak kinderen, en als die kinderen daar dan bang van worden, dan krijgt het kind een merkteken en slaan ze er munt uit. Het zijn kinderjagers, kinderlokkers. De Israelitische literatuur geeft een veel grotere waarde aan angst, depressie en boosheid, en beziet ze in een veel grotere context.

2 O Here, straf mij niet in uw toorn,
en kastijd mij niet in uw grimmigheid.

De psalmist veracht zijn visioenen van toorn niet, en herkent hierin de woede tegen de zonde. De gedeformeerden en de psychiatrie rekenen niet met zulke visioenen en met de demonologie, want omdat ze zelf namelijk demonisch bezet zijn en de demonen zulke systemen als schuilplaats gebruiken willen ze niks weten van God's toorn over het vlees en verachten ze de demonologie, en ontkennen deze. Zij maken hun opleiding af en steriliseren dan alles om lekker voortijdig met pensioen te gaan en te gaan rentenieren. Zij worden dan zogeheten woekeraars die van woekerrente leven, oftewel ze vragen van de mens ziekelijk hoge rente. Dat ze zichzelf hiermee ten gronde richten mag duidelijk zijn, want het is een tikkende tijdbom. Ze maken gebruik van kunstmatige hulpmiddelen die geen eenheid vormen met de natuur, en daarom op een bepaald moment uitgeworpen worden door de natuur. De natuur pikt het niet. De woede van de natuur is al heel duidelijk voelbaar. Deze systemen moeten vallen.

3 Wees mij genadig, Here, want ik kwijn weg;
genees mij, Here, want mijn gebeente is verschrikt.

Hier zien we woede samenwerken met vrees. De woede tegen het vlees zorgt ervoor dat de mens zich afscheidt van het vlees, door verlammende vrees. Dit staat allemaal duidelijk beschreven in de bijbel, die de gedeformeerden en de psychiatrie kennelijk niet lezen. Het is een kenmerk van iedere volgeling van het kruis, wat al in het Oude Testament begon.

4 Ja, mijn ziel is ten zeerste verschrikt,

en Gij, Here, hoelang nog?

Ook Paulus had zo'n ervaring, ook wel genaamd de Damuscus ervaring wat in principe zijn roeping was. Dit mag niet stoppen voordat het fundament is gelegd.

5 Keer weder, Here, red mijn ziel,
verlos mij om uwer goedertierenheid wil.

De ziel wordt juist gered als het vlees sterft. Door het vlees te laten leven zou de ziel hopeloos verloren zijn, en dit zijn natuurwetten. Daar kan niemand wat aan doen, zelfs God niet. Dit is de gnosis.

6 Want in de dood is Uwer geen gedachtenis;
wie zou U loven in het dodenrijk?

Hij moet kiezen tussen het goede en het slechte, tussen boven of beneden, en hij zoekt de dingen van boven, zoals in Psalm 1, en zal zo zijn als een boom geplant aan waterstromen, oftewel vruchtbaar zijn. De gedeformeerden en de psychiatrie zijn zo impotent dat hun macht slechts tijdelijk is. Hun zaad zal uitsterven omdat het ten dode leidt.

7 Ik ben afgemat van mijn zuchten;
elke nacht doorweek ik mijn sponde,
doe ik mijn bed van tranen vloeien.

Wees blij dat je nog kan huilen. De psychiatrie kan het niet meer. Ze zien huilen ook als een ziekte. Ze zien alles als een ziekte. Ze zijn totaal geobsedeerd met henzelf en met geld. Het is een bolwerk van demonie, net zoals de gedeformeerden, en daarom is artikel 28 zo belangrijk van de voortdurende afscheiding van de goedelozen, zoals ook beschreven staat in psalm 1.

8 Mijn oog is dof geworden van verdriet,
verzwakt door allen die mij benauwen.

Je raakt enorm gedesorienteerd door alle zware aanvallen en vervolgingen, en raakt bij tijd en wijle geheel de grip en controle kwijt op de valse werkelijkheid, opdat je in de hogere context wordt opgezogen, los van alles. Dit is een opname, en dit is cryptisch, omdat het vleselijke valse waarden

en definities heeft, genaamd het letterlijke. De mens moet dus wel eerst zwak worden om zo onttrokken te worden aan de zonde, zoals ook Jezus dat was. Zij die sterk willen zijn vallen in een strik.

9 Wijkt van mij, al gij bedrijvers van ongerechtigheid,
want de Here heeft mijn wenen gehoord;

De psychiatrie heeft voor alles drugs. Drugsdealers zijn het. Zij zijn onder de vloek van het positieve. Ze hebben smetvrees, en dus labellen ze alles al heel snel als negatief en ziek, als een immuunziekte die tegen zichzelf gekeerd is. Ze vreten hun eigen immuunsysteem aan als de geestelijke aids.

10 de Here heeft mijn smeking gehoord,
de Here neemt mijn bede aan.

Als psalm 1 het gebed is, dan is psalm 6 het antwoord op de paasmorgen.

11 Al mijn vijanden zullen beschaamd staan,
ten zeerste verschrikt,
zij zullen in een oogwenk beschaamd afdeinzen.

Dit gaat over de opname. Ze zullen gaan zien wie ze hebben doorstoken, namelijk het zoonschap en studentenschap, en elke knie zal buigen en elke tong zal belijden. Het vlees zal achterblijven, want hun woekerrentenieren is ten einde gekomen. Het is tegen hen gaan keren, en ze hebben geen vleugels om mee te gaan met het geestelijke, omdat ze altijd de studie hebben tegengewerkt en nu geen 'know how' hebben. Zij zijn niet voorbereid op de toekomst. Zij hebben altijd roddelfabels geloofd. Nu werkt het tegen hen. Ze worden niet doorgelaten door het systeem. De natuur herkent hen niet als haar eigen. Er is iets verschrikkelijks misgegaan. Dan kun je je afvragen ? Wanneer gaat dit gebeuren, en hoe gaat dit gebeuren ? In de studie, waarin leugen van waarheid wordt gescheiden. Alles wordt verdiept en teruggedraaid. Er is een nieuwe werkelijkheid. De oude werkelijkheid is vergaan, is niet meer. De mens heeft inzicht gekregen.

Kimhi stelt dat sommigen deze psalm voor de besnijdenis gebruikten, als besnijdenis-psalm. Anderen stellen dat het een ballingsschaps-psalm was van de verbrokenheid van Israel. Kimhi stelt dat de mens hier doorheen moet, wat een zwaar werk is, om loon te verdienen voor het hiernamaals.

Er gebeurt niks zomaar. Er zijn geen slappe westers christelijke praatjes over dat Jezus alles wel doet. Yeshua was een woord wat David al gebruikte en het betekende de opname of hemelvaart door te sterven aan je vlees op het slagveld. Kristos waren de priesters, wat ook weer een beeld was van het persoonlijk sterven aan het vlees. Vandaar dat de rabbijnse commentaren belangrijk zijn, want die gebeuren vanuit de grondtekst en niet vanuit de westerse pseudo-christelijke fabeltjes. Kimhi stelt dat het zielenloon is dus geen slappe genade, gratis geloofsgoederen, en ook geen vleselijk loon. De mens moet hard werken, onderwezen worden, om zo op te kunnen stijgen tot de hogere niveau's van het leven. Uiteindelijk werd dit al door de germanen gepredikt, maar het westerse christendom heeft zowel de israelitische als de germaanse fundamenten uitgebannen. Dat allemaal door materialisme, dus daar heeft de reformatie als eerste tegen gestreden, maar toen moest de regressie nog komen om terug te gaan tot de oude natuurfundamenten van Israel en de germanen.

Een van de grootste complotten tegen de mensheid : de vleselijke muur tussen de psalmen en Exodus. De psalmen komen namelijk van veel dieper, van de exodus. Het zijn dus Exodische psalmen. Zo krijgen de psalmen weer diepte en komen ze tot leven. Psalm 6 gaat over de ballingschap, over de macht die het volk niet wil laten gaan. Mozes is wanhopig. Genesis behoorde oorspronkelijk ook tot Exodus, dus deze psalmen gaan nog wel veel dieper. Het zijn psalmen van de wildernis. De exodus is het nomadische leven, de jachtroutine.

Jezus was in Israel een werkwoord, geen afgod. Psalm 6 is een psalm van tranen, van verbrokenheid, van ballingschap. Het is een psalm van de besnijdenis van hoofd en hart. Kimhi noemt de psalm een hyperbool, oftewel door figuurlijk overdrijven ergens de nadruk op te leggen. Ook de eeuwige verdoemenis is een hyperbool.

Op het bed gemaakt van dierenhuiden, wordt de rituele oorlogs-verf, osub, aangebracht in verschillende patronen (oorlog, jacht, slacht). In het Hebreeuws is dit macah, consumeren, laten verdwijnen, intimideren, nat maken. In het Aramees gebeurt dat met damat, wat voorvocht, zaad en tranen betekent. Als er dus een zaadlozing plaatsvindt, of de uitstorting van voorvocht, dan staat dat gelijk aan wenen. Dit gebeurt aan de teswi, de natuurvoeten van de hemel, het hemelse fundament, ook als een bed. De psalmist maakt de hemelse voeten nat met tranen, waar hij ook tot zwakheid komt. Dit proces is msy, mosy, waar ook het woord Mosheh vandaan komt, Mozes. Mozes moest het volk uitleiden, door de wildernis, waar ze verzwakt en uitgehongerd worden, om zo in de kracht van God te komen. Psalm 6 is dus een exodische psalm.

Mosy is de Aramese diepte van het woord Mozes, en veel accurater voor de persoon van Mozes, als zijnde zwakheid, verhongering. Mosy moest het volk hier naartoe leiden, naar de honger in de wildernis om het volk zwak te maken, leeg te maken, zodat het de openbaringen van God kon ontvangen. Dit was ook om het volk te testen en te ziften. Mosy is het pad door de wildernis, ook voor de psalmist van psalm 6. In Psalm 6 wordt Mosy besproken als het proces om tot Teswi, te leiden, de hemelse voeten, het hemelse fundament, ook als een bed. De psalmist maakt de hemelse voeten nat met tranen, waar hij ook tot zwakheid komt.

We hebben dus te maken met Mosy, het hongerpad tot de moeder schoot, en Aaron wijst op Orion.

hoofdstuk 27 de slang in het paradijs

De darm bestaat uit vele segmenten. De mens mist verschillende darmen, waarover de tweede bijbel spreekt. Daarom zijn er nog steeds slangen. Daarom was er in het paradijs een slang, en daarom wees Mozes op de slang in de wildernis : De mens moest terug naar de verloren darm. Dat is wat sexualiteit is, en dat is het vraagstuk wat de zogeheten ‘eeuwige verdoemenis’ is. Het laat zien dat er nog wat moet gebeuren. Er moet recycling komen, wedergeboorte. Dat is waar de vagina op wijst, want zij is een beeld van die extra darm.

De segmenten van de verloren darm moeten stap voor stap komen. Het is een leerproces. Deze segmenten zijn de psalmen die bij de exodus hoorden.

Ik had vannacht een droom over een naderende slang, en ik moest naar een literair museum. Ik zag daar ook familie die ik eigenlijk niet wilde zien. Ze waren een stuk jonger. Ik stond bij een boekenstellage die aan twee kanten bekeken kon worden. Ik wilde me verstoppen, en hoopte dat ze me niet zouden zien, maar ik kon me niet bewegen. Plotseling merkte ik wel dat ik kon wegzweven. Ik ben toen uit de zaal gegaan en ging over een stenen trap naar een verhoging waar een andere kamer was. Tegen de muur stond een stellage met tijdschriften. Toen kwam de familie ook naar boven, maar ik zweefde nog steeds, en gelukkig gingen ze mijn kamer niet binnen. Ze hadden me niet gezien, en ze konden me ook niet zien. Er kwamen andere mensen binnen en die zagen me ook

niet. Ik wilde ze vertellen dat ik zweefde, maar ik kon niet spreken. Ik was achter een onzichtbare muur. Ik keek naar de tijdschriften, en het waren allerlei soorten, bijvoorbeeld medische tijdschriften, maar ook sport. Ik keek toen naar een voetbal tijdschrift en werd er helemaal in meegezogen. Ik zag toen een voetbalveld waarop brand was uitgebroken, en er stond ook een ambulance op het veld. Het was echt een chaos. Er kwam toen een heel groot monster het veld op, van veraf leek het op een grote gorilla, maar van dichterbij leek het op een wolf die op twee poten stond, maar reusachtig groot. Die richtte ravage aan op het voetbalveld en ging toen ook de stad in om daar ook ravage aan te richten.

Ragnarok begrijpt het niet, en wil het ook niet begrijpen.
Ragnarok wordt niet begrepen en wil ook niet begrepen worden.
Het is heel dialectisch. Ragnarok leeft langs alles heen, in een andere materie.
Ragnarok houdt van het kruis. Mensen hebben zoveel begrip, teveel begrip, denken dat ze alles weten en alles kunnen. Ze hebben overkennis, overmatig veel. Ze hebben geen doorn in het vlees, en als ze het hebben gaat de doorn niet diep.

Laat het tot u doordringen : Ragnarok begrijpt het niet, en wil het ook niet begrijpen. Hij leeft in een andere wereld. Ragnarok wordt niet begrepen en wil ook niet begrepen worden.

hoofdstuk 28 jagers van mensen

Jezus, oftewel Yeshua, is een woord wat al vanaf het begin van de bijbel wordt gebruikt, al in Genesis. Als Genesis 49:18 zegt : ‘Uw heil verwacht ik,’ dan wordt er in het Hebreeuws het woord ‘yeshua’ gebruikt voor heil, yeshuwah. Het waren de woorden van Jakob. Ook Mozes gebruikte het woord ‘yeshua’ in Exodus 14 :
Maar Mozes zeide tot het volk: Vreest niet. Blijft staan en aanschouwt de redding, yeshua, die de Heer u heden zal aanbrengen; want zo als gij de Egyptenaren heden gezien hebt zult gij hen nooit weder zien.

Mozes wees dus op Jezus, maar wat betekende het ? Eenzelfde woord als yeshua, yasha, werd gebruikt, als de primitieve vorm van het yeshua-woord, wat ook het wortelwoord is van yeshua. Mozes gebruikt ook het woord ‘yeshua’ in zijn psalm van Exodus 15. God is mijn yeshua, zegt hij. In psalm 116 staat : Ik neem de beker van yeshua. Yeshua Masiah, oftewel Jezus de Messias, wordt al genoemd in de Hebreeuwse grondtekst van Psalm 28:8. Dit staat niet op zichzelf. Mozes werd al Yasha Moshe genoemd, de primitieve vorm van Yeshua Masiah. Yasha is een titel en een werkwoord, een principe. Mozes was bijvoorbeeld een yasha tot de herderinnen van Midian (Exodus 2), maar het heeft ook betrekking op de exodus (ex. 14:30). De yasha is het overwinnen van het vlees, een jachtsprincipe dus, zoals Ezau, of suw in het aramees, eshe, daar een wortelwoord van is, en dit is een jachtsprincipe. Ezau is Edom, wat ook weer een Grieks en Ethiopisch woord is voor het paradijs, ook een wortelwoord van Adam, terugleidend tot de pre-adamitische Zakar of Sukker, de mens van het eerste scheppingsverhaal (vgl. de Egyptische Seker, skr). In psalm 66 is de exodus in de grondtekst een vistocht. Als Jezus het over vissers van mensen heeft, dan staat er in het Aramees ook ‘jagers van mensen’.

Yasha komt van de jacht en het is een metafoor voor onderzoek. Moshe komt van het Egyptische Meseh, wat slachten en scheiden betekent. Yasha is de jager, en Moshe, Masiah, is de slager, en de slager is een metafoor voor de exegese. Moshe komt ook van het Aramese ‘mosy’ wat in psalm 6 wordt gebruikt als het minderen, de honger.

hoofdstuk 29 de oerwoudsbloemen

Wat is het zogenaamde gemaks-bidden ? Natuurlijk, er is niks mis met positief denken en visualisatie, maar er moet fundament voor zijn. Je kunt niet alles oplossen met zomaar ‘word-faith’, met belijden en claimen. Er moet grond voor zijn. Je moet aan de voorwaarden en regels voldoen. Natuurlijk zijn die er. Het universum is gen chaotische janboel waar alles maar mag en kan. Dan zou het een zootje worden. Je kunt niet zomaar op de losse slof een pijl visualiseren en dan denken

dat je het kunt afschieten, onbeperkt, want waar komt die pijl vandaan ? Wat is het voor een pijl, en kun je dat zomaar in gedachten als met een druk op de knop vermenigvuldigen in het oneindige en maar er op los blijven schieten ? En hoe kom je aan je boog ?

Heb je bestaansrecht, heb je bezitsrecht, heb je werkrecht, heb je strijdrecht ? Wie ben je ? De pijl moet gemaakt worden. De juiste materialen moeten bij elkaar bezocht worden. Of kun je die zomaar ergens kopen, iemand anders die het wel even voor je regelt ? Er komt een heleboel bij kijken. Heb je het wel eerlijk verdiend, of heb je lopen gappen en sjoemelen om de pijl te krijgen, en wat is het voor pijl ? Waar ga je het voor gebruiken ? Zijn je doelen zuiver ?

Sommige mensen visualiseren ruimteschepen waarmee ze geestelijk reizen. Natuurlijk, een mooie gedachte, maar hoe kom je aan het ruimteschip ? Pluk je dat zo even uit de lucht, of bouw je het steen bij steen ? Om elke steen wordt gevochten. Heb je het eerlijk verdiend ? Zit er hart in de zaak of moeten we stellen dat het positieve het hart heeft verblind ?

Durf je het te toetsen, of vindt je het eigenlijk te mooi om te toetsen ? Je wilt het liever niet kwijt. Je wilt geen risico nemen. Je zou zo’n mooi ding maar eens moeten verliezen door het te toetsen. ‘Dan liever niet,’ denkt de levensgenietende mens. ‘Het moet wel leuk blijven.’ En zo is er geen kruisfundament. De mens heeft dan niet de waarde ingezien van het lijden, het kruis, en het toetsen. En zo gaat de mens van waanwereld tot waanwereld. Het zijn de levensgenieters versus de asceten. Voor elke pijl moet er gewerkt worden. Elke pijl moet grondig getoetst worden. Het moet gemaakt zijn van de juiste materialen, en ook voor die materialen moet er gewerkt worden.

Er is geen ‘druk-op-de-knop’ geestelijk leven. Men gaat van A naar B, maar er zitten nog heel veel letters en cijfers tussen. Men maakt snelle verbindingen in de hersenen, en zo komt er kortsluiting. De levensgenietende gemaks-biddende en gemaks-denkende mens gaat van kortsluiting tot kortsluiting, om er vervolgens nog makkelijker en sneller over te denken, want er blijft zo niet veel meer over. Hoe klein is de hersencapaciteit vandaag de dag ? Om maar niet te spreken van hartcapaciteit. En zo waant de mens kerken en organisaties, grote systemen, als monsters waar de samenleving aan geofferd wordt. Van kortsluiting tot kortsluiting, en het circuit wordt steeds korter. Het is het onmiddellijkheids-denken. De mens kan zo niet ademen. De mens wordt dan slechts voortgedreven door een parasiet. De mens is dan al dood.

‘Hoofd zo vol met allerlei dingen,’ zegt de mens dan. Laat je hart spreken, laat je hoofd leeglopen door je hart. Je hart is je ventiel voor frisse lucht. Het moet ademen. In de diepte van het hart is

ruimte. ‘Ja, maar ik kan niet meer,’ zegt de mens dan. ‘Zo moe, zo afgebrand. Ik kan geen contact maken met mijn hart. Het is te ver weg.’ Leer luisteren en wachten, leer volharden door je te concentreren op je hart. Houdt het vast, houdt het vol. Dan zal het eens beginnen te stromen. Je moet eerst jezelf geheel laten vastgroeien aan het hart, in je relatie met je hart. Het hart is de enige weg eruit, de enige weg erdoor, en dan moet je diep gaan, en blijven vasthouden, blijven klemmen. Verlies je het hart, dan is alles verloren. Het hoofd zonder het hart is een monster.

‘Ik wil harts-mensen zien,’ zegt God, ‘mensen die dingen overdacht hebben, die niet zomaar overal inspringen, maar met hun hart te rade gaan, mensen die gevoelig hebben durven zijn, niet macho en onbreekbaar, niet kauwende op de vleesresten. Ik wil volledige mensen zien, die hebben volhard, mensen die de zonde achter zich hebben gelaten, die blijven strijden. Ja, zulke mensen wil ik bij Mij hebben. Ik heb ze uitgekozen, Ik heb ze geteld, omdat ze met Mij hebben geteld, met hun hart hebben geteld. Is dat niet de Waarheid ? De Waarheid gaat diep, en heeft grote oogsten. Overal kun je die oogsten om je heen zien, door de geschiedenis en de kerkgeschiedenis heen, maar de hoofd-mens slaapt, en deze waant zichzelf het hoofd, over alle dingen. Ze hebben zichzelf boven Mij en boven ieder mens en dier gesteld. Zij willen Mijn wilde roep niet horen, maar zie, Ik jaag een pijl door hun hart. Zij hebben zich niet bekeerd, niet naar de slagen geluisterd. Tevergeefs heb ik hen getuchtigd, en daarom jaagt er een pijl door hun hart, een snelle pijl, die hen achtervolgt en doordringt, tot in het diepste van hun wezen, tot in het diepste van hun botten. Want zie, zij hebben vele slachtoffers gemaakt, en vele pijlen afgeschoten die velen hebben geraakt. Zij hebben hun rijk gebouwd op botten, op veel bloed, maar Ik jaag een pijl door hun hart. Het is achterhaald. Het gaat allemaal over hetzelfde. Het is niks nieuws. Je ziet ze lopen, maar ze verwelken snel. Ze komen en gaan. Ik heb geroepen, maar dit geslacht hoort niet. Toch ben Ik het getal aan het volmaken met hen die wel met Mij geteld hebben. En het zal zijn als een dichtgenaaide wond. De scheur zal dichten. En mijn woorden zullen voortleiden en leven brengen, nieuw leven, als uit oerbronnen der zaligheid. De oerwoudsbloemen zullen opgroeien en tot volle bloei komen, taai wezen, en sterk. En zij zullen het volk leiden tot de vergeten en verloren bronnen en rivieren van de eeuwigheid. Sta op, Mijn volk, en laat je niets meer gezeggen. Houdt vast aan Mijn gegeven Woord en de diepte daarvan, opdat gij tot de ware en zuivere moedermelk komt. De valse moeders van dit geslacht zijn Mij niet ontgaan en zullen niet aan Mij ontkomen.’

Als we het over de zondagen hebben van de Heidelbergse catechismus uit de jaren 1500, die met de reformatie kwamen, dan moeten we die ook bezien in de context van Exodus, waar het zijn bronnen heeft. Het gaat dus om de exodische zondagen. De muren tussen Exodus en de Zondagen moeten afgebroken worden. Dit is het geheim van de oerwoudsbloemen. Als we kijken naar de eerste

zondag, dan zien we dat we moeten bezien hoe groot de zonde is. We moeten dus gaan zien hoeveel vis er in de rivieren van de wildernis zijn die gevangen moeten worden. Eerst moet er dus een diagnose gesteld worden, moet de vijand onder ogen gekomen worden. Ken uw vijand.

hoofdstuk 30 de weg ten leven versus the dutch dream van het flutro-mannetje en flutro-vrouwtje

De liefde voor de kennis, en de kennis van de liefde zorgen er beiden voor dat elke valse romantiek eraan afsterft. Het gaat om de wijsbegeerte die gelijkstaat aan de godsbegeerte, de theologie. Er is maar een dunne lijn tussen filosofie en theologie. Godsbegeerte zonder wijsbegeerte is corrupt, gevaarlijk. Drugs snuiven doen ze op alle hoeken van de straat. Ze springen uit doosjes de hele tijd, komen van de muren af waaraan ze waren vastgeplakt. Ze springen zo uit het houtwerk. Godsbegeerte zonder wijsbegeerte is een trol, en wijsbegeerte zonder godsbegeerte is een trol. Er zijn vele wegen mogelijk om af te wijken, allemaal trollen, en het is door de mens heen gaan groeien. Kinderen worden erdoor vastgehouden, zitten tussen trollenklauwen. Het moet allemaal afsterven aan de liefde voor de kennis, en de kennis van de liefde. Liefde op zichzelf is een gevaarlijk woord. De corrupte liefde heeft al deze afgeweken realiteiten geschapen. Men heeft van alles lief, behalve de liefde zelf. Men houdt niet van de kennis, en heeft geen kennis over wat houden van eigenlijk betekent. Daarom is een goede verhouding tussen filosofie en theologie belangrijk in deze tijd, als je twee vleugels, en die moeten diepte krijgen in de filosofie-geschiedenis en theologie-geschiedenis, oftewel de kerkgeschiedenis. Je ontkomt dan niet aan de bijbel waar deze lijnen doorheen lopen. Er is een seizoen van vluchten, en er is een seizoen van ‘anderen helpen vluchten’. Er zijn seizoenen van bouw en wederopbouw. Er zijn ook seizoenen van afbraak. Verbouwen en verplaatsen. Loskomen van de trollen.

De wereld waar wij vandaan komen, waarin wij opgroeiden, is een wereld van de flutroman, goedkoop plezier, goedkope romantiek. Het wordt goed verkocht op elke hoek van de straat. Men roept en krijgt direct antwoord. De mens is aan de drugs. Nederland Drugsland. The dutch dream. You have to be asleep to believe in it. Flutromannetje op het nachtkastje, altijd bij de hand. Lees het in de bus en in de tram. Romantisch. Staren en staren in de letters en dan wordt het als een boos-iale media. Iedereen is boos. Iedereen loopt ergens op te vitten. Staren in het flutromannetje, naar de letters, naar de romantiek, en dan wordt het als een mobieltje, heb je zo contact met de goden van deze tijd. Zo is er vleselijke omgang. Altijd flutromannetje bij de hand, pijpje roken. En dan maar

vechten en boos zijn tegen alles wat niet romantisch is. Zand in de ogen strooien, kop in het romantische zand. Altijd flutro-mannetje bij de hand, of flutro-vrouwtje. Ze zullen je precies vertellen waarvoor je moet strijden en waartegen je moet strijden. De boos-iale media weet alles, weet precies hoe het zit, wie de grote boosdoener is. Die kunnen ze zo aanwijzen. Zij weten precies wie aan de goede kant staat en wie aan de slechte kant staat. Maar hebben ze liefde voor de waarheid, hebben ze wijsbegeerte en godsbegeerte ? Nee hoor. Ze zijn aan de drugs. Aan de drugs van de boos-iale media. Ze fokken elkaar allemaal op, met gebalde vuisten, tegen het grote onrecht, alles wat niet romantisch is, tegen alles wat ascetisch en minimalistisch is, tegen het grote 'NEE', want ze willen alleen het woordje 'ja' horen. Ze willen ook niet het woordje 'STRAKS' horen. Nee, ze willen het NU. NU of nooit. Er is geen tussenweg. Ze zijn radicaal voor de romantiek. De boeken van wijsbegeerte en godsbegeerte hebben ze weggesmeten, en zijn kerks of zwaar liberaal. Alles moet kunnen …. toch ?

En zo geloven ze dat de duivel tegen hen strijdt, terwijl God tegen hen strijdt. God heeft ze als kinderen in de box gestopt met tralies, om ze te beschermen, om ze van de drugs af te houden, maar ze noemen het de duivel. De duivel is in hun ogen alles wat niet romantisch is, alles wat niet comfortabel is. Ze zijn boos, en ja je mag boos zijn. De bijbel zegt : 'Wees boos, maar zondig niet.' Wij mogen boos zijn, wij moeten zelfs boos zijn, maar laat het een geleide en gerichte boosheid zijn. Weet waar je tegen strijdt. Heb het tot op de bodem uitgezocht, anders is het slechts een ijdele, romantische boosheid van het vlees, en vlees verwekt vlees, en plant zich voort en bevolkt de aarde, eindeloos en eindeloos door. Het is zoals in de dagen van Noach : 'Laten we eten en drinken, en huwen, flutromannetje erbij, want morgen sterven wij.' Nederland is teruggegaan naar de dertiger jaren, en ja, laat Nederland daar van leren. Wallstreet is gecrashed zoals in 1929, ook in Nederland, ook in Nederland. De yuppenhaag is ingestort. Er is een barst gekomen in de matrix en het is gaan roesten, en het blijft maar druppelen. De barst krijgen ze niet meer weg. Ze moeten ermee leren leven. Een ventiel is belangrijk. Het bewaart tegen ontploffingen.

Zie hier maar romantiek te maken, maar overdrijf het niet. Neem van alles kleine beetjes. Flutromannetjes gaan de brug niet bouwen, of toch ? Zijn er ook goede flutromannetjes ? De proza gaat diep, dwars door alle flutromannetjes heen, daar loopt het spoor. De bijbel is de gouden flutroman van het westen, maar er staat ook veel goeds in. Het spoor loopt er doorheen. Er valt veel voor te strijden, veel tegen te strijden, veel af te breken en veel op te bouwen, en het roept om het blootleggen van de fundamenten. De bijbel als boos-iale media, en als boos-iale media mobieltje. Ze houden het dichtbij hun hart, misschien wel te dicht. Waar het om gaat is er bovenuit te vliegen, en er dan dieper in te gaan, terug te gaan, om de doorweg te vinden. De mens moet zijn wegvinden

in de flutroman, de grootste flutroman aller tijden. Prachtige flutroman, zeer zeker, prachtige verhalen, maar ook zoveel gevaarlijke randjes. De hele samenleving is gebouwd op de krachten en machten van de bijbel. Wonderlijk ook, maar zwaar corrupt. Hier worden wat suikerbollen en soezen afgebakken. Hier worden de oren doof gemaakt, maar ook worden er oren geopend, en ogen, en gaan de lammen wandelen. Waarom ? Omdat het een geschenk van de voorouders is, zowel goed als slecht. Het is een verzameling. Daarom ontkom je niet aan de flutroman. Ieder mocht zijn zinnetje toevoegen : ‘Voor het nageslacht.’ Dan ontkom je er niet aan. Wat hebben ze gegeven ? Wat moeten we ermee ? Kunnen wij dit verbeteren, in elkaar puzzelen, en hen er ook nog mee helpen ?

Ze voegden allemaal hun zinnetjes toe voor het nageslacht, en gingen toen in deze grote, monsterlijke democratische machine ten onder. Het slurpte hen totaal op, als een puzzel voor het nageslacht. Daarom stelde Hegel dat elke leugen en verkeerde, bloederige beweging in de geschiedenis zijn eigen al dan niet abstracte kern van waarheid had waarnaar gezocht moest worden, onder het mom van leer op een intellectuele manier van de vijand.

De flutroman : Je ontkomt er niet aan. Het hele leven is een flutroman, alles om je heen. Laat het je inspireren om dieper te gaan. Het is het monster van flutdemocratie die alles heeft opgeslokt, en de hoofden hangen in de kermis van het bestaan. Doe er alles voor om je hoofd terug te krijgen, en bovenal je hart.

Een leger flutro-mannetjes en flutro-vrouwtjes, rovers eigenlijk, zoals het woord al zegt, strijden voor ‘the dutch dream’, en slapen dus om het te kunnen geloven. Daar hebben ze een driedubbele overdosis voor ingenomen, anders zouden ze nooit op het peil van de flutroman komen, en hadden ze het zelf nooit kunnen worden. Het vergt nogal wat exotische pilletjes en dodelijke cocktails om te veranderen in een ware flutroman. Het leest weg als een roddelblad. Strip na strip, bloedlust, de lust naar leugens. Geen wijsbegeerte, maar leugenbegeerte. Men krijst hevig begerend naar de vooroordelen, naar de leugen. Men wil het bezitten. Men wil het worden. Veilig in die warme kokon van de eeuwige leugen, want dan zou al het verdere gezeik en gedram afgelopen zijn, en telkens weer moeten ze ervoor betalen, en de huur wordt telkens opgehoogd. Het schijnt niet te werken. Het schijnt een valstrik te zijn. Het schijnt nogal veeleisend te zijn. Je betaalt een hoge prijs die steeds hoger wordt, steeds hoger. Het valt allemaal niet meer te betalen mensen, die dromen die jullie jezelf hebben uitverkozen. Waar hebben jullie je hart mee gevuld ? Uiteindelijk was het slechts stro, met een gouden laagje. Velen laten zich bedriegen door de gouden laagjes. Ja, zelfs stront verkopen ze met gemak vandaag de dag, simpel met een gouden laagje er overheen. Dat is hoe de flutroman

werkt. Het is de vijand die weet hoe te bedriegen. Het is makkelijker een mens te bedriegen dan een mens te overtuigen dat ze bedrogen zijn.

Ontwaakt gij die slaap. Ontwaakt. Een leger flutro-mannetjes en flutro-vrouwtjes betalen elke prijs om maar een stukje van ‘the dutch dream’ te bemachtigen. En als ze een stukje hebben bemachtigd, of alleen maar denken dat ze het hebben bemachtigd, dan vieren ze hun feestjes, maar er valt helemaal niets te vieren. Er valt heel wat te werken en te leren, heel wat te ontwaken. De grote oceanen van wijsbegeerte en godsbegeerte moeten het allemaal wegspoelen. Zinnetje van zinnetje moeten van elkaar losgebroken worden, woord van woord, letter van letter. De grote duivels van the dutch dream, de grote nederlandse droom, moeten afgebroken worden, zullen afgebroken worden, door deze oceanen. De mens kan wel aanliegen, heel wat aanliegen, maar deze oceanen zullen hoe dan ook blijven bestaan en komen.

De flutroman zal versnipperen. Er ligt iets veel diepers onder verborgen, iets wat slaapt, iets wat wakker aan het worden is : onze moeder natuur, onze moeder wildernis, onze moeder aarde. Haar opvoeding is geen flutroman. We zien de wilde Areta die Heracles onderwijst in de Griekse mythologie, een bitter onderwijs dat heil brengt. Discipline die doorbraak brengt. Gevechten die diepte brengen. Brillen worden afgerukt, vaak roze brillen, lenzen die de mens zichzelf hebben aangemeten om alles romantisch te beschouwen. De mens moet oog in oog staan met de wilde Areta, want zij beschermt de mens tegen de leugen. Is het dan zomaar een strijd tussen goed en kwaad, tussen waarheid en leugen ? Nee, de mens moet veel dieper. Vaak zijn deze begrippen omgedraaid. Het is een strijd tussen het weinige en het vele, tussen het diepe en het oppervlakkige, tussen het gemakszuchtige en het volhardende, en daarvoor moet je afgezonderd zijn zoals Heracles. Laten we blij en dankbaar zijn voor deze afzondering, dat we apart zijn gesteld, misschien wel achter tralies, dat we uniek zijn, en anders. Dat is een teken dat we zijn uitverkoren door Moeder Areta, maar zij heeft ons vlees verdoemd. Dat is haar liefde en haar zorg. Dat is haar kennis. Haar wijsbegeerte en theologie, en die sporen liggen door de gehele kerkgeschiedenis heen, als de aderen van ons wezen. En dit lichaam moet antistoffen aanmaken, en zich disciplineren, in haar opvoeding. Ik kan de lezer geen ander pad wijzen.

hoofdstuk 31 collega-romantiek

Een van de grootste complotten tegen de mensheid : het genesis complot, oftewel het genesis isolatie probleem waarin Genesis werd afgescheiden van Exodus. Ik sprak met een man genaamd ‘Genesis’, en hij was opgeblazen. De Heere sprak toen : ‘Weet je waarom hij opgeblazen is ? Omdat Genesis werd afgesneden van Exodus, en zo ging het zich opblazen.’ Het gaat dus om het Exodische Genesis in het oer. De psalmen komen voort vanuit de context van Exodus en dus ook vanuit de contact van Genesis, omdat Genesis bij Exodus hoort. Genesis was er doorheen gewoven, net zoals Leviticus, en net zoals de Psalmen. Het Genesis Complot heeft daar muren tussen gebouwd en heeft het losgesneden. Een heleboel hedendaagse systemen putten uit deze scheuring, wat een bron voor hen is. Ik had eens een droom over deze breuk, die als een pomp ergens ver en diep in de zee lag, en waar allerlei ratten en muizen uit voortkwamen, en die waren opgeblazen. Het waren zeemuizen en zeeratten, als romanters. Er was romantiek dus binnen hun eigen professie, maar eeuwige verdoemenis naar hen buiten hun professie, en veel grooming naar hun fans. De psychiatrie en tandartserij putten uit deze bronnen. Dat komt van een andere planeet, de planeet Genesis, die zich dus had losgescheurd van Exodus. Het ging een leven op zichzelf leiden. Het zijn monniken die heel langzaam voortschuivelen.

We moeten de psalmen dus in een eerder tijdperk zoeken. Het gaat om de psalmen van Abraham, de psalmen van Jakob, van Sukker, en van Jozef.

hoofdstuk 32 geplant aan waterstromen

De psalmen komen dus van veel dieper. Door het Genesis complot werden ze afgekapt van hun wortels. Het waren exodische genesis psalmen. In die context moet het bekeken worden, en zullen de psalmen weer tot leven komen, zul je de natuur weer voelen stromen, ook in jezelf, en zul je zelf weer tot leven komen, jezelf weer kunnen voelen. We hebben het dus ook over de psalmen van Jozef. Jozef leefde in slavernij. Hij was als slaaf verkocht en onder meesteressen gesteld in een vreemd land. Toch moest Jozef haar dienen als aan de Heere. Psalm 6 zal één van de belangrijkste Psalmen zijn. Jozef maakt Haar voeten nat met tranen, waar hij ook tot zwakheid komt. Dit proces is msy, mosy, waar ook het woord Mosheh vandaan komt, Mozes. Mozes moest het volk uitleiden,

door de wildernis, waar ze verzwakt en uitgehongerd worden, om zo in de kracht van God te komen (Zie de strijd tegen zaralahm in de halal, hoofdstuk 19, sleutels van psalm 6 in de aramese grondtekst).

De halal zegt in de strijd tegen lazar, deel 2, in hoofdstuk 7, geheimenissen van leviticus 5

‘In Leviticus 5 : 9 moet het bloed op het lichaam, Qiyr, besprenkeld of uitgegoten worden. Dit kan zowel het lichaam van de grote moeder of de priester of de stam zijn. Daarna moet het bloed wat er nog over is over de voeten worden uitgestort, in het Aramees, maar dat kan ook met rok vertaald worden, of geslachtsdelen, of billen. In het Hebreeuws wordt dit yecowd genoemd. In het Aramees staat er niet alleen uitgegoten, maar ook opzuigen, in de zin dat het bloed gedronken moet worden. De vijandelijke prooi moest in het Aramees droog-gezogen worden, msy. Hier kwam ook het woordje messias vandaan, wat gebruikt werd voor priesters en koningen, overwinnaars. Dit betekende dus : zij die leegzuigen. Door het christendom werd dit helemaal verkeerd voorgesteld, alles werd omgedraaid, zodat het vampirisme werd en kannibalisme.

msy was in het Aramees waardoor geslachtsdelen opzwollen voor vruchtbaarheids-rituelen. Dit gebeurde dus door het bloed van de vijandelijke prooi. Ook de Mozes mythe kwam hier uit voort, msy als Mose, Moshe, Mozes, de valse Messias van het OT, die ook deels voortkwam uit de Ma'at mythe van Egypte, de godin van de wet en het recht. Deze mythe was overgenomen van verschillende Egyptische voorvormen. Dit was om de dieptes van Judah te bedekken. Judah leidde namelijk terug tot het oorspronkelijke paradijselijke geslachtsdeel, yad, wat ook het wortel woord van Judah is. De Mozes mythe was om Abraham en Sarah te bedekken. In de grondteksten was Abraham onderworpen aan Sarah, wat in de wortel tekst ook matriarchie betekent. Ook was zij de grote moeder in de wortel tekst (sar). Zij hield in de wortel tekst het volk in heilige gevangenschap.

Judah had een verbinding met Naphtaliy, visserij, met Aries, lokaas, valstrik, wat bedekt werd door de Mozes-Aaron verhouding. Judah moest voorbereid worden op de buffeljacht, maar de Mozes mythe kwam er tussenin.

In de grondtekst moest Abraham een fokker worden. De grote moeder maakte een verbond, beriyth, van bara, vetmesten, vetmesting, wat Abraham moest bewaken, gebonden houden, als in een fokkerij waarin boze geesten werden gefokt voor het oordeel. Ook was dit de opdracht voor zijn zaad, de generaties na hem. (Genesis 17 : 9)

Genesis 17

11 gij zult het vlees van uw voorhuid laten besnijden, en dat zal tot een teken van het verbond zijn tussen Mij en u.

ook :

11 gij zult het vee, basar, van uw eerste vruchten, eerstelingen, laten snijden, en dat zal tot een teken, merkteken, van het verbond, beriyth, fokkerij-slavernij, zijn tussen Mij en u.

Dit is dus weer een verwijzing naar het pinksterfeest. De besnijdenis had de betekenis in de wortel tekst van een oogst. Het pinksterfeest was een feest van voorbereiding op de buffeljacht. De mythe van Mozes probeerde hier tussenin te komen. De besnijdenis was dus een teken van vetmesting in de grondtekst, van de vijandelijke prooi in de daartoe aangestelde fokkerij. De eerstelingen van de vijandelijke prooi moest geofferd worden, of gesneden, als een teken daarvan. Ook was dit een beeld van het zwellen van de geslachtsdelen, vetmesting, om dit plaatselijk in het lichaam te vertonen. Dit komt ook weer terug in de indiaanse mythologie, dat de geslachtsdelen of teelballen van de man de verdoemde krijgsgevangenen voorstellen, als een beeld dus van de vijandelijke prooi. De geslachtsdelen waren dus heel erg strategisch om een verhaal uit te beelden. Zo werd de vijand dus in het lichaam verwerkt, want ook het bloed van de vijand moest door het lichaam binnengenomen worden, en daartoe was het geslachtsdeel de pomp, dus die was onmisbaar.

Om deel te hebben in de stam van Abraham moest iedere zakar, dekra, eerste, oorspronkelijke, pre-adamitische man, zijn eerstelingen offeren, snijden, en zelf besneden zijn. Iedere zakar, dekra, had zijn eigen fokkerij met vee (Genesis 17 : 14). Het was dus daadwerkelijk zo dat de boom van kennis de mens had geleid tot het westen van Eden, dieper in het paradijs, in het oudere, pre-adamitische deel.

In Suw, het Taurus teken, werd de buffeljacht gestart.’

De halal zegt in de strijd tegen lazar, deel 2, in hoofdstuk 19, de strijd tegen lazar :

‘Daar waar er gesproken wordt over 'het slachten van een lam', wordt in de Aramese grondtekst gesproken over 'ingewijd worden in Aries', wat dus heel anders is, namelijk het ingewijd worden in visserij, wat juist gaat over tot de diepte komen van heilige slavernij. De Mozes mythe was het tegenovergestelde. Het was de uittocht uit slavernij, maar men kwam tot een nieuwe slavernij : de slavernij tot de Mozes mythe.’

Als we het over zakar hebben, dan hebben we het dus over sukker, en ook over de psalmen van sukker. Dit zijn de wortels van Adam, van Edom, wat het wortelwoord is van Adam en de naam van het paradijs in de griekse en ethiopische geschriften. We hebben het dus over een voortijdse Ezau, van suw (aramees), en dat zijn dus ook wortels van yeshua, van yasha, oftewel van Jezus.

Jozef werd gezaaid in de put, en groeide daar op als een boom, en werd toen geplant in een vreemd land, aan waterstromen, aan de Nijl. We hebben het dan over psalm 1. Aan de rivieren van babylon zat het in ballingschap gegane volk Israel en zij weenden omdat zij Sion herinnerden. Zo ging dat ook met Jozef. De mens moet opgroeien als het kruis, geplant aan waterstromen, in een vreemd land. In die omstandigheden groeit de mens. Hier begon Jozef vrucht te dragen, en verwelkte zijn loof niet. Hij liet zich leiden en zwichtte niet voor de zonde.

hoofdstuk 33 democratia hysteria : the lunatics have taken over the asylum

Het vlees is geniepig, sluw en uitgekookt, zeer uitgekookt. Het is een ster in het maken van valse beschuldigingen, in de verdraaiing van feiten, in van een mug een olifant maken, in het projecteren om zichzelf te maskeren. Dat is een zaakje van dieven.

Als de reuzen van het ragnarok komen, en die zijn inmiddels gekomen, om de afgoden van deze tijd neer te halen, dan zullen daar ook slechte reuzen tussenzitten. De reus kan een beeld zijn van het goede, maar ook van het slechte, als zijnde opgeblazenheid, zoals we kunnen zien in Genesis 6

waarin in de dagen van Noach de gevallen engelen tot de aarde waren gekomen als opgeblazen reuzen en reuzenzonen. Het gaat in Genesis 6 om de hoogmoedigen, hen die de macht hebben gegrepen over de ruggen van anderen, zij die zichzelf verhoogd hebben, en zij kwamen tot een ander demonisch geslacht wat al eerder tot de aarde was gekomen, namelijk ‘de dochters der mensen’.

We hebben het dan niet zomaar over aardse regeringen. We hebben het over het Genesis complot. De man neemt geen genoegen met het feit dat de vrouw borsten en heupen heeft, en hij alleen maar een fallus. De man neemt geen genoegen met zijn platte borst. Juist dat de vrouw borsten en heupen heeft, en de man een platte, ingezonken borst is de schoonheid van de natuur, want zo kan de man de vrouw ontvangen, zoals de vrouw de man kan ontvangen omdat hij een fallus heeft, en zij een ingezonken geslachtsdeel. Merk het verschil op, en dat verschil moet er zijn. Maar de man nam daar geen genoegen mee. De man wilde pronken en protsen, terwijl er helemaal niets te pronken viel, en hij maakte zichzelf alleen maar belachelijk, omdat hij de meeste wilde zijn. We kennen het verhaal : lucifer of de satan die zijn troon boven die van God wilde stellen, boven de sterren. Dat verhaal heeft twee kanten, een goede kant en een slechte kant. Ook de reuzen kwamen in het ragnarok om hun tronen te plaatsen boven die van de afgoden. De ware reuzen zijn zwarte gaten die zijn ontstaan door het minderen. Less is more. De ware reuzen zijn het beeld van het afstand nemen van alles om het te onderzoeken. Ze lopen niet met zichzelf te koop, maar zijn bezig met studie en werk.

De vrouw heeft borsten en heupen, wat een gegeven is in de natuur, en een ingezonken geslachtsdeel, een geopend geslachtsorgaan, waar de man in kan afdalen. De man heeft een platte, ingezonken borst, waardoor de vrouw tot hem kan indalen met haar melk. Dat is niet iets persoonlijks van ‘kijk mij nou.’ Het is absolute noodzaak om te kunnen overleven, en vandaag de dag met al die protsers werkt dat niet meer, want ze hebben hun borsten zo vooruit gestoken dat de vrouw hen niet meer kan bereiken. Het is nu borst tegen borst. De man protst tegen de moedermelk met grote godslasteringen. Men heeft het lopen verletterlijken en men oordeelt overmatig. Er is altijd de factor van genetica, en de factor van misleiding. Mensen zien er vandaag de dag op allerlei manieren uit, maar het is iets geestelijks. Je mag niemand niet oordelen op het uiterlijk, omdat het om het hart gaat, en de aarde is bedrieglijk, dat wat je op je scherm krijgt. Geloof je het ? Een heleboel mensen voelen zich als vrouw niet meer vrouw, en een heleboel mannen voelen zich niet meer man. Er is een totale geslachtsverwarring en die moet er zijn, want de mens is natuurgrenzen overgegaan. Dingen moeten op zijn plaats teruggezet worden.

Moet je in de matrix geloven, hoe alles op het scherm wordt gezet ? Maar er moet wel gewaarschuwd worden voor deze dingen. Mannen mogen vrouwen niet overlappen, want dat is als de engelenval van Genesis 6, en we leven weer in de dagen van Genesis 6. Het mannelijke vlees denkt te heersen, maar Ragnarok is gekomen. We zien die strijd. Je wordt er dagelijks mee geconfronteerd. Het is een harde strijd. Hoe is het zover gekomen ? Wat is hieraan vooraf gegaan ? Wie zijn die godenzonen en reuzenzonen van Genesis 6, de opgeblazenen van hart ?

Mensen kijken om zich heen en geven af op de russen en de regeringen, en dat mag. Daar is niks mis mee, maar laten we wel beseffen dat als dat onze hoofd-focus is, dan missen we ons doel, want het zijn slechts kanalen, slechts uitvoerders van de democratische machine. Ze zijn zelf door deze machine uitverkoren, als de democratische uitverkorenen. En wat is die machine in diepte ? We hebben het vaker gezegd : mindcontrol and mouthcontrol, oftewel de systemen van psychiatrie (mind) en dentistrie (mouth). Zo is de mens tot een pop geworden. De mind en mouth inspectie is het en dat is een religieuze inquisitie, jawel. We hebben het over een cultus, van SRA (satanic ritual abuse), of DRA, demonic ritual abuse. We hebben het over het Genesis complot. Deze strijd wordt dus gestreden op het gebied van religie. Het zijn monniken die langzaam schuivelen. Ze hebben kappen over hun hoofd, met lange pijen. En ze laten een spoor van bloed achter.

Het is een inquisitie, en werkt door de democratie, niet de filosofie. Het werkt door sex, en helaas zijn de meeste mensen geen s-experts. De meeste mensen weten niet wat sex is en hoe gevaarlijk het is. Ze noemen dingen kriskras ‘sexy’ en weten niet wat ze ermee op hun hals halen. Het is vaak het vlees, het oversexte vlees wat alles gesexualiseerd heeft. Zo werkt de machine van democratie, zichzelf hevig voortplantend, allemaal opgemaakt, dikke lagen make up, waarachter alle goorheid zich verschuild. ‘We maken een kringetje van jongens en van meisjes.’ Ja, ja. Gisteren was ik in het dorp. Het was sint maarten. De jongens en meisjes liepen met hun lampionnetjes en zongen liedjes. ‘Sinte sinte maarten, de koeien hebben staarten.’ En : ‘11 november is de dag, dat mijn lichtje branden mag.’ En zo gingen ze de supermarkten in, stonden ze voor de bakkerskraam, en gingen de slagerij binnen. Iemand in de supermarkt bij de kassa zei tegen hen : ‘Dan moet je ergens anders wezen waar ze een snoepje voor je hebben.’ Op straat was het vol met kinderen. Eentje riep heel blij : ‘Sint Maarten’, alsof sint Maarten zelf was gekomen. Ja, wonderlijk, en een mooi sprookje, maar wat hebben ze dit sprookje lopen verletterlijken en verkankeren, want deze kinderen worden volgepropt met smerig snoep, om ze rijp te maken om een slaaf te worden van de tandartserij, waar hun mondjes worden gebrandmerkt, om ze zo rijp te maken voor de psychiatrie. Zo wordt het volk getemd en gefokt, zo wordt het volk bestuurd door de mind and mouth inspectie, 1984. Zij bepalen wat je moet zeggen en wat je moet denken.

‘Het oog wil ook wat,’ zegt de mens, en zo raakt de mens aan gevaarlijke drugs van ‘the evil eye’. Oogdrugs, niet te onderschatten. Het schijnt het hele lichaam te kunnen besturen. En die oogdrugs is niet gebaseerd op ‘less is more’, maar op ‘more is even more’, en men waant er maar op los, ten koste van alles en iedereen om het dikke ego te spekken. ‘Het oog wil ook wat,’ de dikke demoon wil ook wat. Mind en mouth control is als een allesverslindend en allesverwoestend oog, zeer vraatzuchtige drugs, vreet alles weg. Het houdt alles in de gaten. Alles is voor het oog, alles wordt aan dit oog getest, en het is een democratisch oog, dus voor je eeuwig heil ben je ineens afhankelijk van je buurman. Wat een zieke, zieke samenleving is het, en dit wordt niet onderwezen. Nee, daar wordt stil over gehouden. Stttt, mondje dicht, daar mag niet over gesproken worden. Er staat straf op, doodstraf, je wordt gebanned, alles in beslag genomen. Het is het alziende oog van de mind and mouth democratie. De meerderheid beslist wat jij moet denken, dromen en zeggen. Je bent allang niet meer van jezelf. Je mind is van de psychiatrie, door de democratie aangesteld, en je mouth is van de dentistrie, door de democratie aangesteld. Je twee goede vrienden. Dat zijn de vleugels waarmee je moet vliegen. Het boze oog van de boos-iale media waarin je hart is vervangen door een mobieltje. Soulless ghouls zijn het. Sttttttt, mondje dicht, er staan wat inquisiteurs van dit religieuze systeem van mind and mouth control om de hoek. Jij moet eten wat zij willen dat je eet. Dat wordt gewoon in je gespoten. Het wordt gewoon in je geinstalleerd.

Vijand nr. 2 : psychiatrie, vijand nr. 1 dentistrie, tezamen het grote boze oog van de democratie, de boos-iale democratische media, geen hart meer, maar een mobieltje. En het intellectueel niveau blijft maar dalen. Het boze oog spuwt vuur, als je het waagt iets er tegenin te brengen. Stttt, mondje dicht.

Waar mind en mouth kruizen : het oog, en dan moet je wel heel goed weten waar je mee bezig bent. Het oog bewaakt sex, het oog bepaalt sex. Het oog is de monitor, waar mind en mouth kruizen. Het is een oogbewaking, een droombewaking. Daar marcheren ze, die ogen, de inquisitie. Er wordt je een lap voorgehouden. De spaanse inquisitie is er niks bij. Gruwelijk martelen ze de mensheid. Het gaat eindeloos door. Het oog weet van geen ophouden. De eeuwige verdoemenis is er niks bij. Het leed wordt alleen maar groter. Het vlees is onverzadigbaar in zijn bloedzucht. Zie, daar zoekt het door de straten. Ouders, houdt je kinderen binnen. Het beest is op zoek naar bloed. In deze stad ben je nergens veilig.

Dit oog is nooit verzadigd, nooit, maar gelukkig voor ons : stekeblind. Het waant, het is aan de drugs, en zo vreet het oog ook zichzelf op. Wat een belachelijk sprookje. Je ziet het voor je ogen

gebeuren. Oh, hoe de groten oprijzen, en oh, hoe ze diep, en diep neerstorten. Wat een belachelijke en ridicule vertoning. Dit oog is zwaar, zwaar krankzinnig, en heeft zich lopen opwerken tot de top in dit gesticht. ‘The lunatics have taken over the asylum.’ Democratia hysteria.

‘Meer’ is de norm van vandaag, steeds meer en meer, maar er is niet genoeg, en er is steeds minder, en de prijzen worden telkens hoger. Welkom in de jaren dertig. Hier ligt het schip voor anker. Niet meer zeggen : ‘Meer, meer,’ maar : ‘Leer, leer’. Het is maar één letter verschil.

hoofdstuk 34 beauty-police in de bible belt

Het boze oog gilt en schreeuwt. Het eist totale overgave en totale gehoorzaamheid. De eeuwige verdoemenis is er niks bij, want dit is niet slechts eindeloos, maar groeit ook, telkens meer leed, meer en meer. Het boze oog gilt en schreeuwt, en doet iedereen gillen en schreeuwen, in de boos-iale media. Je hart wordt geamputeerd, en je krijgt er een mobieltje voor in de plaats, en als je lief bent krijg je een gratis sixpack erbij. Het boze oog is bezeten. Er valt niets uit te praten. Het is als als het proberen de dorpsgek ergens van te overtuigen. Je komt er niet doorheen. Dit ding schreeuwt en krijst totdat de traan valt, neemt met niets minder genoegen. Dit ding wil en moet bloed zien. Dit ding is bloedsgeil.

Het boze oog gilt, krijst, schopt en slaat, want het wil het grote geheim verborgen houden. Het boze oog is labiel en trekt zo een mes als het zijn zin niet krijgt, dus voorzichtigheid is geboden, en je moet er omheen werken, veel slikken en veel kruisdragen, totdat er een inwendige oplossing komt. Van binnenuit moet het gebeuren. Extern kun je niet veel beginnen.

Het superdun schoonheidsideaal in het westen verslaat zijn miljoenen, hetzelfde als het superwit schoonheids ideaal van ‘blond en blank’. De mens is geobsedeerd door schoon, maar weet niet wat het is of betekent. Denk aan al die meisjes die zelfmoord pleegden omdat ze in andermans, democratische ogen ‘te dik’ waren. Superdunne mensen kunnen erover meepraten hoe ze als goden zijn behandeld vanwege hun dunheid, maar daarmee hebben ze de schreeuw : ‘Alsjeblieft, kijk niet naar mijn uiterlijk, maar leer mij kennen.’ Er zijn altijd verzetsgroepen geweest tegen bedrieglijke,

uit de context gerukte schoonheids-idealen, zoals die van ‘body positivity’, waarin je je lichaam leert accepteren. Hoe dan ook is het een strijd, want er is hier op aarde ook het lichaam des doods, waar Paulus het ook over had, dus hoe ver moet en mag je gaan in het accepteren van je lichaam ? Alsjeblieft mensen : Zoek de dingen die boven zijn. Leer de psycho-analyse en de hogere hemelse biologie, en ga weer dromen en hecht jezelf niet aan de matrix en al zijn idioterieen. Er is zoveel relativiteit ook. Maar is het lichaam ook niet ‘de tent des Heeren’ ? Natuurlijk. Je moet je lichaam, en de zinnen van het lichaam, in bedwang houden. Je kunt het niet goedpraten, maar in deze dingen moeten we geleid worden door het oog des Heeren, en niet het massa-media oog van de hyperdemocratische machine van de mind and mouth kul-cultus.

Dikke meisjes hebben het aan de lijve ondervonden. Ze krijgen beelden te zien van vrolijke superslanke, kokette Chinese meisjes die zwaaien en met parasolletjes rondlopen en ‘cute’ lopen te doen. Kawai noemen ze dat. ‘Oh, was je maar zoals die zwaaiende Chinese meisjes die mooi en slank zijn,’ krijgen de dikke meisjes telkens te horen, en telkens weer moeten ze die kawai-beelden zien. Zit daar een kern van waarheid in ? Hebben dikke meisjes zichzelf overmatig lopen volproppen met troep ? Is dikheid dan verkeerd ? Hoe zit dat precies ?

Mensen, het is waar : Hier in het westen worden mensen vetgemest met troep, maar dit is al in de genetica gaan zitten, in de bloedlijnen, en wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. Er is een grote ‘maar’ waar we nog niet over uitgesproken zijn. In Nigeria zijn er de dikmakings-rituelen voor meisjes, en ik kan je verzekeren dat dat bij jongens heel anders ligt. In de stammen van Eritrea bijvoorbeeld leren ze jongens om hun borst in te houden, hun borst niet op te blazen, dus ze worden geleerd om nederig en bedachtzaam te zijn. Het staat ook wat slimmer en intelligenter. Overigens is ‘slim’ het woord voor slank in het Engels. De vreze des heeren gaat niet overal rondkijken om etiketten op mensen te drukken. Vrees voor het grote vooroordeel.

Op mannen rust die schoonheidsdruk niet, want ze zijn niet van het schone geslacht. Tenzij je dan in een ijdele familie wordt geboren, in een yuppenfamilie bijvoorbeeld, want daar wordt verwacht dat mannen aan een bepaald schoonheids-ideaal voldoen, wat voornamelijk ook te maken heeft met haar en kleding, maar dat zijn verder uitzonderingen. Normaal gesproken is het de vrouw die de druk van het schoonheids-ideaal voelt. De man is immers man. Die hoeft niet schoon te zijn, die moet werken, het gezin onderhouden, en als die vies en smerig thuiskomt is dat voor de vrouw een teken dat hij hard gewerkt heeft, maar denk dit eens in bij de vrouw. Een vieze, smerige vrouw kan echt niet in deze samenleving. En de vrouw moet dus superdun zijn, make up op, oma-knotje zou leuk zijn, zo wit mogelijk, want dat is nu eenmaal het superras in het westen. Witte mensen voelen

de discriminatie in het westen niet zo. Halfbloedjes zijn bijvoorbeeld weer jaloers op witte mensen, van het zuivere ras, het superras, wat natuurlijk een leugen is, maar ja, in zo'n wereld leven we nu eenmaal, en ik doe niet meer mee. Ik heb de pesthekel aan discriminatie gehad, altijd. Als kind at ik al een bruine boterham gelegd op een witte boterham, als een protest tegen discriminatie. Mijn vriendinnen waren ook gewoonlijks donker.

Nee, mannen hebben die druk niet van een schoonheids-ideaal, en de man kan het vaak ook niet schelen, tenzij je dus in een ijdele familie, in een yuppenfamilie, opgroeit, dan kan het nog weleens lastig wezen. En als je een donkere man bent heb je gewoon veel met racisme te maken, dat is gewoon zo. Ik groeide op met donkere vrienden, en die klaagden daar allemaal over. Ik ken hun pijn. Maar op vrouwen ligt die druk van schoonheids-idealen veel hoger, allemaal door de democratische machine. Iemand anders beslist hoe jij eruit moet zien, en als dat niet het geval is, dan wordt je leven tot een hel. Maar ja, er zijn dus van die gebieden, ijdele gebieden, waar iedereen daar onder lijdt, ook de man, en dat is met name in de bijbelbelt. Vaak als er religie in het spel komt gaat het vaak weer over uiterlijkheden. Heel typisch is dat. In religieuze kringen zijn ze gewoonlijks heel veel met het uiterlijk bezig, en juist waar geen religie is kan men elkaar gewoon accepteren. Wat religieuzen elkaar aandoen op dat gebied, dat doen atheisten elkaar vaak niet aan. Op het religieuze erf is het vaak veel en veel erger, al die schoonheids-hysterie. En mensen, het is zo lelijk, zo zo lelijk om je je daar telkens mee bezig te houden en anderen de zak te geven om dingen waar ze vaak niets aan kunnen doen, of wat gewoon nergens op slaat. De schoonheids-politie.

Beauty-police, good morning. Wat een ellende, wat een drama. Een hel op aarde. Maar ja, er is immers erf-zonde, en dan heb je hun product nodig. Hun product. De mens is er in getuind.

Zeer ijdele families betrekken de mannen er ook bij, voornamelijk families die in de belangstelling staan, waar het om het totaal-plaatje is te doen. De mannen moeten er pico bello in orde uitzien, keurig, netjes gekamd, om door een ringetje te halen. Is dat dan niet verwijfd ? Glimlachend. Moeten mannen dan niet glimlachen ? Of moeten ze meer sober zijn ? Hierover woeden oorlogen. Typische verschijnselen, met name op de bible belt. Maar het kan zich voortplanten. Het kan voortwoekeren, en zich manifesteren op plaatsen waar je het niet zou verwachten. Bij wie zitten ze onder de plak ? Wat is dit allemaal ? Och, ziet u : De wereld is onderverdeeld onder territoriale demonen.

hoofdstuk 35 de abstracte kern van waarheid in het kwaad van deze wereld

Ik had een droom dat iemand begon over te geven bij het avondmaal, en vervolgens begon een ander daardoor ook over te geven. Calvijn stelt in zijn verklaring van Exodus 12 dat het avondmaal een soort besnijdenis is. Men weet niet wat het avondmaal is. Men misbruikt het. In zijn verklaring van Exodus 4 wijst hij op de woorden van Paulus dat het geringschatten van het avondmaal grote gevolgen had. Ze hadden het avondmaal ontheiligd. Het avondmaal was vroeger gewoon armenhulp, maar kijk wat ze ervan gemaakt hebben. Ze eten de afgod, en drinken zijn bloed. Ja, wij groeiden ook zo op. Snel belijdenis doen zodat je aan het avondmaal zat. De beker werd doorgegeven en het brood. En dan zag je die gezichten. Waar dachten ze aan ? Op een gegeven moment was ik in een Joodse kerk in Amsterdam, en wij gingen aan het avondmaal. En ik kreeg de beker en dronk een slok, gewoon wijn met alcohol, en het was zo vies, zo smerig, en ik zag een slang glijden in mijn hoofd. Die kwam zo binnen. Ik dacht : ‘Dit nooit meer.’ Ik heb sindsdien alcohol ook niet meer aangeraakt, en heb er sindsdien altijd tegen gewaarschuwd. Alcohol is een schoonmaakmiddel. Het is zeer gevaarlijk, en kan de hersenen aantasten als je dat inneemt. Ik heb het zelf gezien. Er komt iets in je binnen.

Maar het avondmaal : het is eigenlijk een soort kannibalisme. Calvijn noemt het een soort besnijdenis. Je moet echt de psycho-analyse er op los laten, om er doorheen te komen. Het wijst ergens op terug. Vroeger was het dus de armenhulp, maar kijk wat het nu is. De kerk is niet dat wat we om ons heen zien, want dat is een pseudo-kerk, een schaduwbeeld. De ware kerk is de vrouw, de hemelse vrouw, die als een tent neerdaalt voor de mens. Zij is de wildernis vrouw, en zij eet de gekruisigde, zij eet het gekruisigde vlees, het lam. Dat is een beeld, mensen, wat ze verletterlijkt hebben, en verdraaid. Wij moeten het vlees kruisigen, de zondemacht overwinnen. In Israel weten ze dat. In het Westen weten ze dat niet. Het wordt hen niet geleerd. Ze zitten aan het avondmaal, drinken giftige wijn, alcohol, en eten de afgod. Het ware avondmaal is een werkwoord : psycho-analyse. Letterlijke oorlog bestaat niet. Het is een beeld van de exegese. Dat is de abstracte kern van waarheid in het kwaad van deze wereld, waar Hegel het over had. Er is in die zin geen verschil tussen slaaf en heerser, geen verschil tussen prooi en roofdier, geen verschil tussen God en mens. Het is iets in onszelf.

Wie speelt God over wie ? Het is allemaal ijdelheid en illusie. Het zijn abstracties van ons dialectische zelf.

In zijn commentaar op Leviticus 16 stelt Calvijn dat het avondmaal bedoelt is om het zoonschap te tonen, wat ook niet zo vreemd is, daar hij het een soort besnijdenis noemt. Hij stelt dat het de verdorvenheid van de mens is die niet ophoudt deze beelden te bezoedelen.

Ik was als kind negatief geobsedeerd met het verschijnsel ‘de eeuwige verdoemenis’, en later erdoor gefascineerd, vanwege de eindeloze domheid en onnozelheid van de mens omtrend dit soort dingen. De mens neemt gammele en onverschillige drugs omtrend dit soort zaken. Calvijn stelde dat God ook mensen had uitverkoren voor de eeuwige verwerping, dus in de dubbele uitverkiezingsleer, maar hij had het hier nauwelijks over. Calvijn is er enorm obscuur over. Hij stelt in principe dat het aan God is en niet aan de mens. De mens kan daar verder zelf niets aan doen. Er is dus ook niet zoiets als dat je het zou kunnen verdienen om naar de eeuwige hel te gaan in de leer van Calvijn. De mens kan immers niks. De mens heeft immers ook geen vrije wil. Dat is allemaal voorbeschikt. Calvijn is dus ook niet zozeer een ‘geloofsman’, dat je via geloof naar de hemel zou kunnen gaan, want dan wordt het allemaal weer op de mens geschoven. Het gaat immers om God, en de mens is nietig. Toch is zijn leer ontzettend tegenstrijdig. Daarom is het ook voor meerdere interpretatie vatbaar. Vandaar dat er iets mee gedaan kan worden.

Calvijn heeft het dus nauwelijks over de eeuwige verdoemenis, maar in principe was iedereen al bij voorbaat eeuwig verdoemd, en rust hier ook het uitverkiezingswerk op, want sommigen zijn dan uitverkoren. Wat de eeuwige verdoemenis dan is ? Vroeger zag ik het als iets negatiefs, als kind, maar nu zie ik het als iets positiefs, omdat het in de grondteksten ook iets positiefs betekent, ook als besnijdenis, opvoeding, zorg. Calvijn’s leer heeft als fundamenten de eeuwige verdoemenis en het metaforische kannibalisme, en dat kan ten goede gekeerd worden. Calvijn beredeneert alles vanuit de eeuwige verdoemenis, het uitverkoren zijn of niet, en in die put is er een tegenreactie. Dat heeft in principe helemaal niets met Calvijn te maken, maar met de natuur. Calvijn stelt dat alles al voorbeschikt is, buiten de mens om. De mens is nietig en tot niets goeds in staat. Alles ligt dus al besloten in de geschiedenis, dus eigenlijk gewoon preteristisch.

In psalm 8 staat dat er sterkte is gegrondvest vanuit de mond der zuigelingen en kinderen. Het kind is een beeld van de verbrokenheid, zoals op de derde dag van de schepping in de grondtekst, de scheppingsdag van de kinderen, van de verbrokenen. Dat is ook wat de metaforische eeuwige verdoemenis uitbeeldt en het metaforische kannibalisme. Op de tweede scheppingsdag werden de wateren gescheiden en uitgescheiden, waaraan al deze beelden gezuiverd mogen worden. Zo voldoen wij ook aan de oproep van Hegel. Freud had daar al gehoor aan gegeven.

Hegel bracht gezondheid in het werk van Calvijn, en riep het nageslacht op hetzelfde te doen, waarop Freud reageerde. Zo kon de reformatie besneden worden.

hoofdstuk 36 – 1953 : de wilde jongens oorlog

1953 : de dood van Stalin, de watersnood ramp en de scheuring binnen de gereformeerde gemeenten.

‘Het is alleen voor de uitverkorenen’ werd er geroepen door de afgescheidenen van de gereformeerde gemeenten, en zo werden de ‘gereformeerde gemeenten in Nederland’ geboren, de Nederlandse gereformeerde gemeenten, GGN, GGiN, en die waren veel radicaler, o.l.v. de predikant C. Steenblok. Er kon niet zomaar meer een aanbod van genade gepredikt worden wat onvoorwaardelijk en algemeen was. Nee. Eerst moest de mens zien hoe erg hij er aan toe was, in welke staat van verdoemenis en ellende, en dat was het pad tot heil, en dat was zeer voorwaardelijk en alleen voor de zogeheten ‘uitverkorenen’. Je moest daartoe geroepen zijn. Er moest dus eerst een sobere prediking zijn. ‘Het is alleen voor de uitverkorenen.’ De mens kan dat niet zomaar even bepalen, want er komen veel hogere factoren bij kijken. Het is dus niet zomaar een wachtwoord wat je uitspreekt. De zaak werd dus teruggeschoven op God, op het hogere, want het is immers geen menselijke zaak. Ook werd er vanuit de GGiN opgeroepen tot waakzaamheid vanwege ingeslopen wereldgelijkvormigheid. De mens werd dus geroepen om terug te kijken en om zich heen te kijken, hoe fout het allemaal was gegaan. Zo wordt dat ook gesteld in Zondag 1.

Er was een nog zwaardere Gereformeerde Gemeente gekomen, nl. die van 1953, de Nederlandse Gereformeerde Gemeente, of de gereformeerde gemeenten in Nederland, zoals ze heten, de ggin, wat dus iets anders is dan de nederlands gereformeerde kerk, een afscheiding binnen de vrijgemaakte kerk. Maar oh, hoe fout kan dat ook gaan. ‘Het is alleen voor de uitverkorenen.’ Maar wie zijn die uitverkorenen dan, en wat is de uitverkiezing ? Hoe regelt dat zich ? Hier kan van alles foutgaan, op deze rand van het ravijn. Je kunt zo weer terugglijden. Zowel God als de duivel gingen met 1953, met de ggin, op de loop, en dat was een basisprincipe wat zich ging vervormen, en wat overal tussendoor begon te glijden. ‘Het is alleen voor de uitverkorenen.’ Ook de psychiatrie is

hierop gebouwd en de dentistrie. Zij denken te kunnen beslissen over uw mond en brein, want zij wanen zich ‘uitverkorenen’, en de rest van het volk is verdoemd, want die zijn niet zo hoog en verheven, zo vol van kennis, zoals hen. En zo zien we dit verschijnsel op verdraaide ggin principes : uitverkiezingstrots. GGiN uit zijn verband gerukt, een werelds GGiN.

Je moet eerst je verdoemenis kennen, en dan pas kun je het pad begaan tot de kennis. Dat wordt in de wereldse GGiN overgeslagen, terwijl de theologische GGiN terugwijst op de Ledeboeriaanse gemeenten en de kruisgemeenten. Psychiatrie en dentistrie zijn totaal uit de hand gelopen cultussen. De psychiatrie noemt zichzelf geestelijke gezondheidszorg, maar het heeft niets met het geestelijke te maken. Ze hebben God, de geestelijke kennis, overboord gegooid, en hebben zichzelf tot god gemaakt over anderen, want zij zijn immers uitverkorenen. Ze kopen dat gewoon op, en geven elkaar lintjes. ‘Het is alleen voor de uitverkorenen.’ Ja, als je hen betaald hebt, en hun opleidingen hebt gevolgd. Het is de tirannie van pseudo-uitverkorenheid.

1953 : Een belangrijk jaar. Welk pad ga je op hier ? Wordt je als een verrezen Stalin van zelfbelang en uitverkiezingstrots, of luister je naar de ware roep van de GGiN om terug te keren tot de principes van de kruisgemeenten, de natuurgemeenten ? Er werd opgeroepen tot zelfvernedering, zelfverloochening en ontbloting voor de Heere. Er werd opgeroepen tot boetvaardigheid, want de mens was te ver afgeweken. Dat zijn principes die we niet bij de vuilnis kunnen zetten.

De GGiN noemde de gewone gereformeerde gemeente ineens ‘de synodalen’, en losbandig, en wilden zichzelf daarvan losscheuren om zo het wildernis pad verder op te kunnen, want ze waren er nog niet, en dit pad liep terug tot Ledeboer en de kruisgemeenten. We zien dus in 1953 een vierde laag verschijnen in de gereformeerde kerkgeschiedenis. Het was een oorlog tussen de stammen van wilde jongens.

hoofdstuk 37 de strijd tegen genotsgodsdienst en genotsgnosis

Veelal denkt de mens : ‘Oh, ik moet dit, en ik moet dat, en het moet zus en zo.’ De mens acht zichzelf overwaardig door over alles maar denken te beschikken. Allereerst moet de mens zijn onwaardigheid inzien, hoe groot zijn ellende is, en alles moet verdiend worden. H. Witsius stelde in ‘de praktijk des christendoms’ uit 1665 dat de mens zich onwaardig moet houden om zomaar zich te bemoeien met de dingen van God, onwaardig om het Woord te horen, anders zou de mens het bezoedelen en in een onrein hart ontvangen, daarmee anderen kwaaddoende. De mens moet daarom ook zichzelf onwaardig rekenen tot de lichamelijke zegeningen, zelfs tot het minste stuk droog brood, en de geringste slok koud water, stelt Witsius.

C. Steenblok stelt dat het er om gaat de onwaardigheid in te zien bij de kleinste blijk van God’s gunst. Alleen de armen, de verslagenen en verbrijzelden kunnen komen, verder in de wildernis. C. Steenblok stelt dat dit door een dal gaat, daar waar de mirten groeien. Hij stelt dat hierin de lijdzaamheid kan groeien en het geduld, onder wat wegblijving van nadering, want hij leert het meer verstaan in de weg van afbreking.

De mens heeft zichzelf in het vlees overschat. De predikant F. Mallan stelde dat de mens etende en drinkende is en zich alles kan veroorloven, maar dat de mens te vrezen heeft als een rund vetgemest te worden voor de dag der slachting. Als dan iemand komt om over de schepping en de val van de mens te spreken, stelt F. Mallan, dan ziet men spotachtige blikken, dat men er niets van weten wil. Men lacht erom en spot ermee, dat er nog een man komt die zo ouderwets is, stelt hij.

De weg door de wildernis loopt anders dan de mens denkt of wil. Er zijn hele andere dingen die belangrijk zijn, waar de weg in verder gaat. De Heere zal zijn volk een hele andere weg leiden. De mens moet zichzelf onwaardig voelen tot het menselijke, om niet weer de streep over te gaan. De mens moet groeien als een onwaardige struik, langs het menselijke heen. Het is niet voor de mens om allemaal maar overmenselijk te doen. Eerst moet de mens ontmenselijkt worden, ontzelft. Het leven wat de mens grijpt is het leven helemaal niet. Het overmatige leven waar de mens telkens maar weer in wandelt is de dood zelf, en die komt verkleed en gemaskerd, opgesmukt. F. Mallan waarschuwde dat de mens een genotsgodsdienst heeft met een behagen in zichzelf. Hij noemt het een vleselijke godzaligheid, en dat is een vleselijke uitverkorenheid. Ze zijn uitverkoren geworden door bedriegende duivels, en dat loopt dwars door hun theologie heen. Hij noemt het een ingebeelde godzaligheid.

De mens loopt graag met een dikke kop overal rond, opgeblazen, de aandacht naar zich toe trekkende. F. Mallan stelt dat nederigheid betekent : geringe gedachten hebben van zichzelf. Blijf

sober, blijf gering. Ga niet hoger dan je voegen. De val is de staat van verhevenheid. Heel bedrieglijk.

God zorgt voor Zijn kinderen op Zijn manier, niet op de manier van de mensen. God beschermt zijn kinderen tegen de zonde, daar is het God om te doen.

In Ezechiel 9 lezen we dat zij die kermen en zuchten over de zonden van het volk bezegeld worden door de engel. In het modernisme gebeurt dat niet. De zonde wordt weggelachen. Men houdt zich daar niet mee bezig. Men heeft andere dingen, andere bezigheden. Ze leven in een totaal andere wereld. Het is heel griezelig. Ik heb er over nagedacht hoe mensen zo kunnen zijn, zo totaal onbezonnen. Ik heb er over gezucht en geweend. Ik heb de Heere er over gezocht. Je moet leven tussen hen die aan de drugs zijn, zwaar, zwaar aan de drugs. Dat kan drugs zijn van genotsgodsdienst of genotsgnosis. Men neemt het niet meer zo nauw. Men heeft er formules voor gemaakt en wachtwoorden. Men heeft dingen tegen elkaar lopen wegstrepen. Als je van de predikingen van de gereformeerde gemeenten (ook wel ‘de synodalen’ genoemd, wat dus iets anders is dan de synodalen van de gereformeerde kerk) overgaat tot het gebied van de gereformeerde gemeenten in nederland (GGN, GGiN), dan merk je dat de predikingen een hele andere toon beginnen te krijgen, meer klagerig, zoals de oude profeten. Men acht zich niet waardig, en men kermt over de zonde. Men waarschuwt tegen wereldgelijkvormigheid. Men komt de rampzalige staat van de mens door de zonde onder ogen, zoals Zondag 1 hiertoe de opdracht had gegeven. Wat we om ons heenzien is het leven niet. Het is een waangeloof wat de mens er op na heeft gehouden, wat F. Mallan ook stelt. Scheur uw klederen, en ga in zak en as. Wees als een roepende en wenende in de wildernis. Het modernisme en moderne geloof aanbidt de zonde. Ze hebben duizend-en-een excuses en smoesjes om maar te kunnen blijven zondigen. Het is immers genade. Jezus is voor hun zonden gestorven, dus rotzooi maar raak.

Mensen, zo kunnen wij niet denken. In het OT wordt er in de grondtekst gewaarschuwd tegen de ijdele yeshua’s. Ook in het NT wordt er gewaarschuwd tegen valse christussen. Blijkbaar moet er veel meer gebeuren en is het voorwaardelijk. Ze hebben hun gouden kalf christussen gemaakt. Ze willen niet sterven aan hun zonden. Ze willen niet gewaarschuwd worden tegen de zonde, en willen ook niet waarschuwen tegen de zonde. Zo zijn zij wereldgelijkvormig geworden, gezonken in genotsgodsdienst of genotsgnosis. Het new age gevaar staat op de loer. Het new age gevaar heeft al velen gegrepen. Zij eren niet hun geestelijke vaderen en moederen. Zij willen van de geschiedenis niets weten. Zij maken hun steden zonder een greintje nostalgie. Alles is modern. Zij volgen vreemde, zeer typische afgoden. De geestelijke strijd wordt niet geleerd, maar des te meer de

vleselijke strijd. Om de zonden kermen en klagen zij niet, maar als ze een tekort denken te hebben dan klagen ze daarover. Het is het klagen van het vlees, de droefheid van de wereld. Ze hebben verdriet als ze hun ego niet kunnen spekken. Krokodillen tranen. De droefheid van de wereld leidt tot de dood. Oh, komt toch tot de droefheid van de Heere. Ga terug tot de oude paden, zonder dezelfde fouten te maken. Leer van de geschiedenis.

We zien telkens weer dezelfde tendens, dat zij die de zonden van zich afschuiven en willen verdoezelen, dat die telkens weer die zonde op de ander schuiven. Vervolgens wordt er met wraak tegen opgetreden. Ja, de mens op het smalle pad wordt hier door het vlees zwaar voor gestrafd. Er is niet zomaar hulp voor hen. Zij moeten de langere weg gaan. Ook moeten zij de geestelijke strijd leren.

God is tot een genotsmiddel geworden, tot een zak-sinterklaas. Ook het brein en de mond zijn tot genotsmiddelen geworden. Het zijn producten geworden. Men denkt alles te kunnen denken en zeggen, en vergeet dat er een strijd is tegen het vleselijke, tegen bedrog. Oh mens, voordat u ergens over klaagt : Klaag over de zonde, over de zondemacht die in u leeft. Dat is een hemels klagen. Dat zijn tranen die het hart schoon kunnen vegen.

hoofdstuk 38 altijd anders

God is onverschillig naar onze wil, juist omdat God wil dat wij de kruiziging ervaren, om deel te hebben aan de andere wereld, van een hele andere stof. God geneest dus niet altijd, en hierin moeten we tussen de regels door leren lezen, want God is iets literairs. Velen lijden aan een soort RTS, religious trauma syndrome, en ook hierin is niet altijd genezing. Wat verwachten we van God ? God is altijd weer anders dan we denken. Juist door het trauma leren we God kennen, en gaan we zien dat een heleboel dingen waarvan we dachten dat het God was God helemaal niet was, en we gaan dan ook zien dat een heleboel dingen waarvan we dachten dat het God niet was juist wel God was.

God kan onderdeel van de verwarring zijn, van het trauma, als we maar dieper kijken. Dingen kunnen weer veranderen. Er zijn vele invalshoeken. Wat is er mis met een beetje duisternis ? Dat is ook onderdeel van de literatuur. God is een literair Wezen. God is literatuur.

Blijf in de onwaardigheid. De mens pakt en pakt maar, veel te veel. Verneder jezelf, verhoog jezelf niet.

hoofdstuk 39 een stukje geschiedenis en het gevaar van ‘geleide geesten van de new age’

Ik groeide op in de Nederlands Gereformeerde Kerk, een afsplitsing uit 1967 binnen de vrijmaking. Alhoewel zwaar orthodox waren ze toch van de lichtere zijde. Om mij heen had ik vriendinnetjes van de gereformeerde gemeente, en onze buren waren ook van de gereformeerde gemeente. Dat was allemaal veel zwaarder. Ze waren voorzichtiger, soberder, en hadden bijvoorbeeld ook geen televisie. Ze trokken mij aan, maar ik zou geen deel willen zijn van hun kerkgenootschap. Mijn vriendinnetjes kwamen bij ons aan de deur soms om te vragen of ik er was, en als ze dan ‘nee’ hoorden, dan vroegen ze of mijn broertje er was, en zo gingen ze het hele lijstje af, maar als ze dan weer telkens ‘nee’ hoorden, dan vroegen ze : ‘Mogen we dan bij u misschien televisie kijken ?’ Ze bedelden gewoon om de televisie. Ik had wel met ze te doen. Ze groeiden op zonder televisie, maar als ze bij ons waren, dan konden ze tenminste televisie kijken. Ik heb wel goede herinneringen aan hen. Ze waren van een andere wereld. Het waren ook meer natuurmensen. Nee, ik zou niet graag bij hun kerk willen horen, vanwege dat ze geen televisie mochten. Alleen als de koningin op de televisie kwam mochten ze televisie kijken, en dat deden ze dan bij de buren. Ik had met ze te doen. Zonder televisie opgroeien leek mij een hel. Ik begreep het wel, want er kwam natuurlijk ook allerlei vuiligheid langs op de televisie.

In de Nederlands Gereformeerde Kerk mocht je wel gewoon televisie. Waarom ben ik dan daar vertrokken ? Ongelooflijke lauwheid en wereldsgezindheid daar, en de geestelijke gaven werden veracht en bespot. Er waren bij ons mensen van de vol evangelie beweging gekomen, en dat trok mij aan. Die waren radicaal. Dat was bevindelijk en persoonlijk, terwijl bij de kerk waarin ik opgroeide het vaak ver-van-mijn-bed show was, onpersoonlijk. Dat ging allemaal over heilsfeiten, en niet zozeer ervaringsfeiten. Ervaringen vonden ze eng, of dat werd enorm obscuur gehouden. De hel brak ook los toen ik met de evangelische kerk ging flirten. Dat kon echt niet. In de evangelische kerk waren ze gewoon meer met de bijbel bezig, met bijbelse profetie, en dat vond ik interessant. Ik werd lid van het Zoeklicht, en ging naar de Evangelische Bijbelschool in Doorn. Charismatische gaven vond ik interessant, maar daar was niet echt ruimte voor op de Evangelische Bijbelschool, dus toen ging ik naar de Centrale Pinkster Bijbelschool in Lunteren. Ik merkte hoe belangrijk het was 'geleid' te worden, en dan ontkwam je niet aan profetie. In Amsterdam hebben wij toen een profetische gemeente opgezet, de enige in Nederland. Ik begon als predikant in een Afrikaanse gemeente in de Bijlmer, voordat we die gemeente opzetten. Als we over profetie spraken dan ging dat gepaard met onderwijs over het toetsen. Omdat leven in het vlees, de zonde dus, fataal zou zijn in profetie, in het geleid worden, ging het ook gepaard met demonologie, de geestelijke strijd in de hemelse gewesten, en dan ontkom je niet aan territoriale geestelijke oorlogsvoering, want als je niet strijdt tegen de heerser-demonen, dan dweil je met de kraan open, en speel je nog gewoon spelletjes. Onze profetische gemeente was dus oordeelsprofetisch, oftewel de zwaardere hoek in de charismatische beweging. Dat kon niet in de gereformeerde gemeente, want die mochten geen televisie, en die hadden de letterlijke eeuwige verdoemenis-leer vanwege misvertaling, en allerlei andere dogmatische misvertalingen, allemaal vanwege dat het toch nog allemaal erg westers was, maar eigenlijk waren wij gewoon 'de gereformeerde gemeente' van de pinkster beweging en charismatische beweging, de gereformeerde gemeente van de vol evangelie beweging.

Daarom hebben wij altijd een grote betrokkenheid gehad met de gereformeerde gemeente, maar wij waren meer redenerend vanuit Israel, vanuit de taalkunde dus, en niet westers. Vandaar dat we onszelf 'een vriendelijke afsplitsing van de gereformeerde gemeente' beschouwen. Wij zijn altijd betrokken gebleven met de gereformeerde gemeente. Uiteindelijk noemden wij onszelf 'de regressief-gereformeerde gemeente', RGG.

Binnen de gereformeerde gemeente zelf werd er gewaarschuwd dat er wereldgelijkvormigheid aan het binnensluipen was, dat er compromissen werden gesloten, dat er geen nadruk meer lag op de ellendestaat en doodstaat van de mens, en dat is fataal in de geestelijke oorlog. Daar begint juist alles bij : zondebesef, klagen over de zonde, berouw, bekering, enz. Je moet de vijand kunnen

ontmaskeren, een vijandsbesef hebben, oftewel de demonologie, anders komt er bedrog. Dan ga je aan de drugs. Vaak streept geloof dan alles weg, en de vaderen en moederen hebben daar veel tegen gestreden. In 1953 hebben ze gezegd : Daar moeten we weer naar terug, en zo ontstonden de ‘gereformeerde gemeenten in nederland’, de ggin, of ggn, de radicalere, zwaardere gereformeerde gemeenten. In 1953 werd er dus aan de bel getrokken. Het was een noodalarm. Er waren zware engelen gekomen. Er was namelijk new age gevaar binnengeslopen, als een geestelijke watersnoodramp. Ook al waren ze nog zwaar dogmatisch, verletterlijkt, dit moest gebeuren, ook al gingen zowel God als de duivel ermee op de loop.

Ik had vannacht een droom over 1953. Met een groep mensen bezochten we een soort arena met meerdere verdiepingen. Er waren wat meisjes bij waar ik me niet helemaal goed over voelde. Ik dacht telkens : ‘Er klopt hier iets niet.’ Ik begon me daar over uit te spreken, en toen ineens hieven die meisjes een arm op, alsof ze een hogere hand vastgrepen op daardoor geleid te worden. De rillingen gingen door me heen. Het waren ‘geleide geesten van de new age.’ Dat gevaar ligt er nog steeds. Daarom is 1953 nodig. Dat wil niet zeggen dat je geen new age boeken mag lezen, maar met mate, en heel voorzichtig, in balans. Zonde en new age betekent eigenlijk gewoon overmaat, teveel nemen van iets, zodat het uit balans gaat, en het als drugs gaat werken. Er ligt dan te weinig nadruk op de ellendestaat van de mens, en zo sust de mens in slaap. Wij zijn alarmisten, en ook dat moet voorzichtig gedaan worden, geleid.

hoofdstuk 40 new age in de kerk

Is 1953 de ontsnappingsroute ?
Zorg ervoor dat je op de 1953 trein bent, dieper de wildernis in, want de watersnood ramp was gekomen, de new age begon binnen te sijpelen, zelfs in de zwaarste kerk van Nederland : de gereformeerde gemeente.
Als er nog iets in je is wat zich niet onwaardig voelt : ban het uit.
Je hebt alleen je waardigheid in het je onwaardig voelen, de gestalte van een dienstknecht aan te nemen, jezelf te vernederen.

Deze boodschap hebben ze proberen uit te bannen, opdat ieder mens een new age geleide geest zou ontvangen voor de nieuwe wereld orde van psychiatrie en dentistrie, de P en D wereldorde, ook wel de mind and mouth control wereldorde. Zo worden consumenten gemaakt. Het is een business model.

Toen ik dieper 1953 inging en haar geschriften ging bestuderen zag ik een hemelse zwarte spin ter grootte van een hand. Er kwam een wapenrusting tot mij. Wij moeten de geestelijke wapenrusting van 1953 aandoen, gegeven door de engelen die gegeven werden dat jaar. De hemelse zwarte spin was een engel van C. Steenblok, de grondlegger van de gereformeerde gemeenten in nederland (ggin, GGN). Als je je nog waardig voelt in het vlees : ban het uit.

hoofdstuk 41 heer der vliegen

De complotten hebben allemaal met elkaar te maken. Het is het grote complot van 1953, maar wat al veel ouder was. Het kwam slechts aan de oppervlakte. De zondagen van de catechismus waren de wilde sabbathen die losgescheurd waren van Exodus. De wilde sabbathen waren juist het werkzame deel van de Exodus. Ze waren het doodsvonnis aan de duivel. Ze vormden de eeuwige jachtvelden. Het was ook niet zo vreemd dat het boek ‘Heer der Vliegen’ in 1954 verscheen, over de wilde jongens stam. Golding had het geschreven vanwege zijn ervaringen in de tweede wereldoorlog.

Nederland was in 1953 op een kruizing terechtgekomen, als de kruizing ter Boeotia, en moest kiezen : Areta of Kakia. Hier zouden de paden scheiden. Kiest dan heden wie gij dienen zult. Niemand ontkomt aan deze keuze. Het Exodus complot bestaat uit verschillende facetten. Het kapte alle werkzame bestanddelen weg van Exodus, ook dat wat nu de Heidelbergse catechismus is. Alles werd uit zijn verband gerukt en werd tot westerse dogma. Zo raakte de mens verdwaald, en kon zijn weg niet meer terugvinden. Zo liep de mens vast. Zo werd de mens door roofvogels opgepikt en tot een vreemd land gebracht.

hoofdstuk 42 de verdienologie

De Heere is niet genadig.
De Heere bestaat niet als zodanig.
Het is een verdien-model.
De mens kan het door te sjoemelen niet rondkrijgen.
De Heere is geen man. Als we ‘hij’ zeggen bedoelen we daarmee ook niet letterlijk een man, maar dat is nu eenmaal de spreektaal. Het wordt gelezen door alle lagen van de bevolking, en om dan allerlei andere woorden telkens te gebruiken wordt te vermoeiend en te onpractisch. Ons gaat het om de diepere betekenis van de spreektaal. Wij blijven dus gewoon de normale spreektaal gebruiken.
Het is dus van belang de verdienologie te leren, niet zomaar econonomie. Je kunt klagen, schreeuwen, schelden, schoppen, maar dat verandert niets aan de zaak : Je moet het verdienen. Als we het woordje ‘genade’ gebruiken dan betekent dat dat het verdiend is, of dat ergens een vals prijskaartje aan hing, dus dan is ‘genade’ vanzelfsprekend. Vandaar dat de Heere dus wel binnen de context van de verdienologie ‘genadig’ kan zijn. Dit is hogere geestelijke wiskunde.
De krokodil is een metafoor voor ‘het verdiend hebben’. Ik had een droom over eenden met krokodillenhoofden. De eend is het symbool van het werk en de oefening.

De mens moet zich dus allereerst onwaardig voelen, zijn staat van ellende onder ogen komen, en niet gaan lopen wanen alsof er niets aan de hand is. Het onwaardig voelen hoort bij de gereformeerde gemeenten in Nederland, die zondag 1 toepassen in hun leven. Wel is het dan zo dat je die onwaardigheid ook moet betrekken op menselijke uitleggingen van de dogmatiek en de theologie, menselijke godsbeelden. Daar ontbreekt het nogal aan vaak. Vandaar : de regressief-gereformeerde gemeente, de paradijskerk. Daartoe moet de ggin op uitlopen. Als je je daadwerkelijk onwaardig voelt, en je komt de onwaardigheid van je verstand onder ogen, dan ga je vanzelf

voorzichtig worden en alles toetsen. Men toetst vaak het eigen geloof en de eigen theologie niet, en dat is ook weer een gebrek aan onwaardigheid, een gebrek aan zondag 1.

‘Ja maar,’ zeggen enkele slimmerikken in de kerk dan vroom : ‘Je kunt het niet verdienen. De mens is daartoe niet in staat. Je hebt God dus nodig, anders zet je je ego op de voorgrond, en wil je eigen eer. Dan ben je een berover van God.’ Maar het één sluit het ander niet uit. Vaak is men eenkennig in dit soort dingen. Eenkennigheid komt veel voor bij kleine kinderen, bij baby’s en peuters, en de mens die nog niet is opgegroeid in theologie en filosofie e.d. heeft vaak die eenkennigheid ook. Nee, door het vlees kun je zeker niets verdienen, maar door het geestelijke wel. Er is ook een geestelijke mens, een goede mens, een hemelse mens, waaruit wij mogen leven. Valse nederigheid die niet wil opgroeien en alles liever projecteert wordt ‘het misbruiken van God en genade’. Er is dus ook een valse onwaardigheid, een valse overtuiging van zonde, die eigenlijk graag het liefst nog doorzondigt. Daarom : de verdienologie. Leer het, en leer de valkuilen kennen.

hoofdstuk 43 de noodgemeenten – het overbruggen van de misvertaling en het misverstand

Ik had een droom dat er ergens in natuurgebied bij een dorp een metalband optrad die nogal bekend was, en waarvan de verwachtingen hoog waren. Bij aankomst waren ze al een stuk ouder, en in plaats van de keiharde muziek waarvan ze bekend waren, werd er gezellige, rustige muziek gespeeld. Ik keek rond en zag dat er bij een jongetje tranen over zijn wangen rolden. Dit had hij niet verwacht natuurlijk. Er was ook nog wat hoop op zijn gezicht af te lezen, zo van : ‘Dit kunnen ze niet menen. Het zal wel een grap zijn. Straks komt misschien het echte werk nog.’ Ze speelden toen een nummer genaamd ‘Love again’, en het eindigde met een lange piano solo. Ik kreeg er tranen van in mijn ogen.

Het waren voorouders van de Oud-Gereformeerde Gemeente. Zij gingen destijds niet mee met Kersten in de Gereformeerde Gemeente, toen de ledeboerianen met de kruisgezinden met elkaar

verder gingen in 1907. Ze wilden toch wat vrijer zijn, en ze waren bang voor machtsspelletjes nu er een nieuwe gemeente zou komen. De predikant L. Boone richtte toen in 1907 de Oud-Gereformeerde Gemeente op, wat veel losser was. Hij wilde op Ledeboeriaanse grondvesten blijven, want die zag het allemaal slechts als noodgemeenten, omdat ze toch nomadisch waren, op doorreis dus. De Oud-Gereformeerde Gemeente moest dus ook gewoon als noodgemeente gezien worden, en waarin hij gewoon een eenvoudige herder was, en meer wilde hij ook niet wezen.

In mijn droom zeiden de oud-gereformeerde voorouders : ‘Wij zijn wat minder hard geworden.’ Ook zij zijn inmiddels wedergekeerd tot Israel, en hebben zich losgeworsteld van westers dogma, in de zin dat ze het hebben kunnen plaatsen en verdiepen. Ze hebben de misvertaling en het misverstand overbrugd. Ik was terug bij een van de moeilijkste momenten in mijn leven. Ik was slachtoffer van zware mishandeling, en lag te bibberen in mijn bed, te rillen, en kon bijna niets meer. Zelfs toen werd ik bedreigd. Ik was terug in dat moment, maar ditmaal zag ik dat het een Ragnarok moment was. Het was koud, en ik rilde, en de oud-gereformeerde voorouders waren om me heen, en hielpen mij in en door het Ragnarok.

In de jaren 1900 bij het ontstaan van de oud-gereformeerde noodgemeenten begonnen steeds meer losse en vrije gemeenten zich aan te sluiten die onafhankelijk waren. Zij hielden vast aan de wildernis kerk van vóór 1816, wat een ledeboeriaans principe was, het vastkleven aan het puin van de duits-gereformeerde moederkerk totdat herstel zou doorbreken.

hoofdstuk 44 van waangeloof tot ellende-kennis

Dat moet centraal staan : de prediking over de gevallen staat van de mens, het ellende-besef, want een dokter kan alleen genezen als hij eerst een diagnose stelt. De mens moet eerst weten hoe diep de mensheid is gevallen, anders blijft de mens in de illusie. De mens moet weten hoe groot de zonde en de ellende is, de gevolgen van de zonde, en helaas, dat weet de mens vandaag de dag niet. Dat

wordt de mens niet geleerd. Prediking over de zondeval is gewoonlijks niet geliefd. Dat is te confronterend, maar het is de enige weg tot het heil, als eerst de vijand gezien wordt. Eerst moet de mens zijn onwaardigheid onder ogen komen, anders begint hij weer automatisch te grijpen. Eerst moet de mens tot wanhoop worden gedreven over zijn vlees, want zijn vlees staat hem in de weg. In sommige hele zware kerken komt het voor dat er geen avondmaal wordt gevierd, omdat niemand zich daartoe waardig voelt. Wees niet te vrijmoedig voor God dat je de zonde schoonpraat en de leugen witwast, want dan heb je een probleem. God is op zoek naar de verbrokenen van hart en de verslagenen van ziel, die beseffen wat de grootte van de zonde is en daar niets aan afdoen. In 1953 kwamen er grote geleide geesten van de new age tot de aarde, die velen meenamen, zelfs in de gereformeerde gemeente. Wereldgezindheid was door een scheur naar binnen gekomen. En vandaag gebeurt dit ook. Als het buiten omweert en je bent op het open veld, dan moet je laag gaan liggen. De prediking waarin dit centraal staat rekent af met waangeloof.

Ernstigheid is er bijna niet meer te vinden. Daar wordt om gegniffeld. Daar wordt de spot mee bedreven. Eerst moet de mens ziek en wanhopig worden van zijn zonden, van zijn vlees. Dat was de boodschap van de oude profeten, en zij hadden hierover te strijden met de farizeeers en schriftgeleerden.

hoofdstuk 45 de wilde jongens oorlogen : oproep tot bezinning

Armoe begint toe te slaan in het westen, meer en meer. Energie prijzen omhoog, boodschappen prijzen, zorgverzekeringsprijzen etc. Velen kunnen het niet meer bijhouden, velen kunnen het niet meer betalen. Wat is er aan de hand, en wat moet de mens nu doen ? De natuur dwingt de mens om te buigen, om een stapje terug te doen, maar het vlees wil dat vaak niet. De mens is in de dertiger jaren terecht gekomen. De dreiging van de veertiger jaren hangt overal. De geschiedenis herhaalt zich. We hebben het gehad over het P en D wereldrijk, en dit ligt verwoven door de

kerkgeschiedenis. De mens moet klaar komen met kerkgeschiedenis en hier een les uit leren. Deze dingen gebeuren niet voor niets.

Antwoord : afkicken, afkicken en afkicken

Het gaat niet goed in de wereld. Het gaat al een tijd niet goed in de wereld. De meeste mensen zijn daar echt niet wakker door geworden. Sommigen wel, en sommigen half. Er ligt een oproep tot bezinning.

In religie en theologie, ook in de kerkgeschiedenis, heb je nu eenmaal met dogma's te maken, wat in principe een soort oude gebouwen zijn. Je ontkomt er niet aan. Je kunt ze wegkieperen, maar je kunt ze ook verdiepen en draaien.

De wildernis kerk van vóór 1816 werd ineens tot stadse kerk gemaakt in 1816, onder koningscontrole. Er kwam een nieuw reglement om de Dordtse leerregels te vervangen. Nee, de Dordtse leerregels mankeerde heel wat aan, maar nu was het wel erg modern en steriel geworden. Men wilde juist verder worstelen met Dordt om er het beste uit te halen. Er kwam dus een afscheiding in 1834, want men wilde terug naar de fundamenten van de moederkerk, de wilderniskerk, door de voorouders gegeven, om verder uit te werken. Dat mocht niet, onder Willem I, dus brak de vervolging los. 1834 was zeker al een eerste oorlog tussen de wilde jongens, tussen de afgescheidenen, want er was ook een groep die verder niet wilde samenwerken met de regering, dus die scheidden zich ook weer af van de afgescheidenen, en vormden de gereformeerde kerken onder het kruis, die later weer met andere afgescheidenen de christelijke gereformeerde kerk vormden, in 1869. In 1840 trad Willem I af, waardoor de vervolgingen minder werden, en uiteindelijk hielden die op in 1848 vanwege een verandering in de grondwet. Willem I was inmiddels in 1843 overleden.

In 1907 was er een tweede grote oorlog van wilde jongens, van afgescheidenen. Er was een grote samenkomst van kruisgezinden en ledeboerianen, en die zouden de gereformeerde gemeenten vormen, een nieuw kerkgenootschap, maar verschillenden huiverden hiervoor, vanwege kerkorganisatorische zaken. Dus al voordat deze gemeente van start ging begon het al te scheuren, en zo ontstond er de oud gereformeerde gemeente van rebellen en verschoppelingen die zich niet thuisvoelden in de gereformeerde gemeente, die hierin een nieuw machtssysteem zagen. De mens moest zich veel dieper vernederen, veel dieper de natuur in, loskomen van allerlei menselijke

structuren en kerkstructuren. Het moest een nomadische kerk blijven, een noodgemeente slechts. Dit liep allemaal door tot er in 1953 een nieuwe scheuring was in de gereformeerde gemeente, een derde grote wilde jongens oorlog. De ‘gereformeerde gemeenten in nederland’ ontstonden, die de nadruk legden op onwaardigheids-oefening, de ellende staat van de mens, dat de mens zich niets moest inbeelden. Laten we even naar een tabelletje kijken van de kerkgeschiedenis, de zogenaamde ‘lagen’, verdiepingen :

laag 1. koningskerk (hervormde kerk) – 1816

laag 2. gereformeerde (synodale) kerk – Kuyper – 1886
kruisgezinden tussenlaag – christelijk gereformeerde kerk – Bavinck
laag 3. gereformeerde gemeenten – Kersten – 1907
oud gereformeerde tussenlaag – Boone
laag 4. gereformeerde gemeenten in Nederland – Steenblok – 1953

Door die lagen kom je dan uiteindelijk aan in de ‘gereformeerde underground’, dus de regressief-gereformeerde gemeente. Hoe dieper je gaat, hoe zwaarder, hoe ‘oordeelsprofetischer’. Dat oordeel gaat over het vlees, en dat moet wel. Zo niet, dan is het allemaal te gevaarlijk en kom je in de moderne new age. Nooit maar dan ook nooit is het de bedoeling geweest terug te keren tot het verdwaasde vlees van de voorouders. Zij hadden hun eigen oorlog te voeren, maar wij spreken hier over een nodige ‘exegetische reformatie’, die dus nog verder teruggaat, tot Israel, want daar kwamen die verhalen allemaal vandaan, en hoe verder er van Israel werd afgeweken, hoe meer die verhalen verdraaid werden. Er was wildernis literatuur gegeven, maar die werd corrupt gemaakt in de stad. Daarom kunnen we stellen : die oud gereformeerde factor van het nomadisch zijn is belangrijk. De mens is er nog niet, en moet niet de oude fout maken door allerlei vestigingen te maken terwijl men nog onderweg is. Een tentje opzetten mag, maar overdrijf het niet.

De trap is belangrijk. Ga over de trap naar beneden, blijf nergens vasthaken, maar leer de trap kennen, en geef feedback aan het geheel. Hier zijn mensen vastgegroeid. Hier zijn delen van jezelf vastgegroeid.

Onwaardigheids-oefening, waarom is het zo belangrijk ? Je kunt misschien zeggen dat je een goed mens bent, dat je goed je best doet met alles, dus waarom zou onwaardigheids-oefening dan nodig zijn ? Is het niet juist belangrijk om je waardig te voelen ? Is dat niet een veel betere basis voor een gezond en gelukkig leven ? Onwaardigheids-oefening ? Klinkt dat niet een beetje negatief ? Past dat

nog wel in deze tijd van positief denken en zelf-ontwikkeling ? Waarom moet dat dan, of waarom is dat zo belangrijk ?

Vanwege het vlees, wat in ieder mens zit, en waar ieder mens mee geboren wordt, waar ieder mens mee te strijden heeft, wat ieder mens dient te overwinnen, zijn oude natuur. Je hebt te maken met een vleselijk zelf, of je daar nu iets aan kon doen of niet. Dat werd er gewoon ingespoten, dat erfde je gewoon over. Niet dat je daadwerkelijke schuld erft, maar de zonde zeer zeker wel, en zo groei je verslaafd op, aan de kettingen. De geest van vanzelfsprekendheid heerst. Het schijnt normaal te zijn, vanzelfsprekend te zijn, dat je kunt ademen, lopen, bewegen, kunt zien en horen. De mens is er zo aan gewend dat de mens er niet eens meer van opkijkt. Dat je kunt spreken en denken, allemaal vanzelfsprekend denkt de mens, maar dat is helemaal niet zo. En omdat de mens er mee omgaat alsof het allemaal zo vanzelfsprekend is is het vaak ook zo vleselijk. Men floept alles er maar uit alsof het niks kost. De mens is vandaag de dag overwaardig geworden, de mens van vandaag leeft in grote bluf, en het is allemaal opschepperij, aanmatigend gedrag. Dat begint al in het klein.

De mens moet loskomen van valse waarde, het valse aanmatigen, dat de mens alles maar denkt te kunnen denken en zeggen. Daarom moet de mens zichzelf vernederen, en niet verhogen. De mens is geconditioneerd met hoogmoedswaanzin en meerderwaardigheidswaanzin in de stad, met een heleboel dingen. Dan moet die waarde omlaag. Dan moet je jezelf herprogrammeren. Dat kan met woorden en gebeden. De mens heeft zichzelf dingen lopen toeeigenen die niet van de mens zijn, ook op het gebied van de relatie met God, en met al die overwaardigheid heeft de mens God verkracht, heeft de mens van God geroofd.

De mens moet weer zeggen : ‘Ik ben het niet waard te denken, te spreken, te bewegen, te zien, te horen, te wandelen. Gaat uit van mij, oh Heere, want ik ben het niet waard dat U bij mij bent.’ Vernedert u voor de Heere, probeer het maar. Dan zal de Heere u leiden, en zal de Heere tot u komen. De Heere is dichtbij de verslagenen van ziel, en de verbrokene van hart, dichtbij die beeft en weent voor zijn Woord, die zich niet waardig acht. De mens zit stikvol met zowel negatieve als positieve vooroordelen, en dat moet eraf. Zo kan de natuur in balans komen en herstellen. Leer van de onwaardigheids-oefening. Ga deze reis nu beginnen. Het zal dieper de wildernis in leiden en helpen in het minderen en hongeren, om tot de Heere te komen.

Kan dat dan niet vervallen tot slechts lippendienst ? Oh ja, zeker wel. Maar je mag je hart toespreken. Het hart mag zich uiten. Het hart gaat samen met het Woord, want het is immers het

Woord van het hart, en je mag jezelf zo opbouwen. Steeds meer vlees zal er zo afsterven in de onwaardigheids-oefening, hoe dieper je gaat. Ook elke vorm van lippendienst mag zo afsterven.

Sommige mensen die dit horen zullen dan misschien denken : ‘Nou, dat klinkt wel erg overdreven, die onwaardigheids-oefening. Ik ben heel waardig en bla bla.’ Maar het vlees is niet waardig, en bekleed allerlei waardigheids-posities in de mens en de samenleving. Het vlees troont en is verdeeld, en daarom moet de mens dieper gaan.

‘He bah, wat akelig allemaal,’ zullen sommige mensen dan misschien denken. Weet u wat dat voor soort mensen zijn ? Vaak zijn juist dat soort mensen degenen die zichzelf hoger achten dan de ander, op anderen neerkijken, anderen minderwaardig achten en zichzelf meerderwaardig, en daarom willen ze in hun vleselijke stijfkoppigheid die boodschap niet horen.

God werd ontvoerd en in een doosje gestopt, niet alleen maar door christenen, maar ook door atheisten, die een negatief godsbeeld hebben. De mens voelt zichzelf te waardig om hier dingen over te zeggen en ze vechten om wie het ware godsbeeld heeft, en daarom ontbreekt er heel wat aan de zogenaamde ‘waardigheid van de mens’ en moet de mens onwaardigheids-oefeningen doen. Wacht niet op de ander, maar ga zelf. Begin bij jezelf.

hoofdstuk 46 van verloren zoon tot dagloner – het belang van de onwaardigheids-oefening in het instorten van het moderne tijdperk van overwaardigheid

Veel mensen worstelen met allerlei minderwaardigheids-complexen. So what ? Ik zal u vertellen dat hier in het westen zelfs de minderwaardigheids-complexen nog gewoon meerderwaardigheids-complexen zijn. De valse overwaardigheid is al overal ingebakken. Er is veel meer nodig, zelfs meer dan gewoon maar boetvaardigheid. De mens heeft de onwaardigheidsvaardigheid nodig. De mens moet zich onwaardig achten voor elke druppel geluk en elke druppel leven, want de mens heeft het van de ander lopen afgrissen, en zo ontstond het rijke, bluffende westen.

Het is een overwaardering en overschatting van het menselijk geslacht en het menselijk kunnen, en daarom moet eerst de waarde en waardering drastisch terug, naar beneden. Het westen is een waanparadijs van het vlees, en het vlees gaat zich te buiten aan bedrieglijke overwaarde, en dat moet eraf. Ja, u leest het goed : U bent hier in het parasieten paradijs, niemand uitgezonderd. U bent een parasiet. Zo is iedereen hier geconditioneerd. Dat wordt met de paplepel ingegoten. Ook het godsbeeld is parasitair. Dat kun je allemaal wegwerpen, onwaardig achten. Paulus zei : 'Ik beschouw alles als vuilnis, alles als verlies, wat ik als winst achtte.' Er is in het westen niet alleen negatieve etikettering, maar ook positieve etikettering. In hun dolle gekte geven sommige mensen alles een lintje. Het gaat helemaal verkeerd. Sommigen staan hoog te protsen. Onwaardigheids-oefening is van cruciaal belang. De mens weet het, maar doet er niks mee.

'Ik ben niet waard om …' en vul maar in. Dat leidt u veel verder. Zo kan het overwaardige vlees afsterven. Lees hierover aandachtig Filippenzen 2 en 3, want dat is absolute basis van de onwaardigheidsvaardigheid. Juist ook de religieuze oefening van de mens is onwaardig. Het moet dus ook op zichzelf toegepast worden. Daar ontbreekt het vaak aan. Mensen werken met dit soort teksten graag om heilige huisjes heen, en zo kan het vlees rustig blijven voortwoekeren.

Maar wil je geleid worden en wil je in contact komen met de wolk van getuigen dan moet je onwaardigheidsvaardigheid leren en niet zomaar als lippendienst. Door de onwaardigheids-oefening kon ik uiteindelijk veel beter contact maken met de voorouders, en ik kon hen helpen, en zij konden mij helpen.

Er is zoveel overgeluk in het westen dat het een vloek is geworden, zoveel overwaardigheid dat het een leugen is geworden, en daarom moet de mens beginnen te zeggen : 'Ik ben niet waard gelukkig te zijn, niet waard om allerlei dingen te 'hebben' en te 'zijn'. Vernederd uzelf. God is bij een verbroken hart en een verslagen ziel. God is bij de innerlijk verscheurden. Niet bij hen die zich overwaardig voelen. 'Ik ben niet waard de waarheid te hebben.' Sommige mensen hebben zoveel waarheid dat ze zich niet meer kunnen inleven in de ander. Dan staat je kennis je in de weg.

Wees niet te wijs, want de wijsheid van de wereld is dwaasheid voor God. Je kunt zeggen wat je wil, over de dogma's van de kerk, maar ik heb altijd de waarde ingezien van zekere dingen van Paulus, van de onwaardigheids-oefeningen. Dat staat als een paal boven water, dat is onze waarde. Jouw waarde zit in je onwaardigheidsvaardigheid.

Ja, u leest het goed : Waarde kunt u opbouwen door onwaardigheidsoefeningen. Dat is een heel andere waarde. Niet meer de waarde van het vlees, geen wereldse waarde, maar een hemelse waarde.

‘Ik ben het niet waard om te herinneren, ik ben het niet waard om te denken, ik ben het niet waard om te zingen en te spreken, niet waard om te schrijven en lezen,’ en zo groeit juist je waarde, want zo verdien je het. Zoek de dingen die boven zijn en de rest zal je gegeven worden, en dan ga je zien wat je daadwerkelijk nodig hebt. Zo ga je geleid worden en krijg je dingen in het geestelijke en hemelse. De vleselijke vormen ervan kunnen zo afsterven. Je gaat zo voorzichtiger met dingen om, en neemt het niet meer als vanzelfsprekend. De valse genade heeft het droomimperium van het westen gebouwd, wat in principe gewoon een nachtmerrie is.

Het is te ver gegaan, mensen. En dan moet eerst de waardigheid afgebroken worden, als het vals is. De fundamenten zijn niet goed. Het is het gebed van de verloren zoon : ‘Ik ben het niet waard uw kind te zijn.’ Hij bad om te zijn als een dagloner, opdat hij alles zelf zou terugverdienen. Dat is waar het om gaat en waar de onwaardigheids-oefening goed voor is. ‘Ik ben het niet waard om …’ Ga het maar toepassen en ga alles maar eerlijk verdienen. De mens is onbevoegd te diep in de hemel doorgedrongen en heeft de hemel verkracht, en daarom moet de mens zich terugtrekken door de onwaardigheids-oefeningen, en zo onwaardigheidsvaardigheid te leren om zo hemelse waarde te ontdekken in het leven.

hoofdstuk 47 het ravijn tussen mens en verlossing

In zijn verklaring van de Heidelbergse catechismus beschrijft C. Steenblok (1894-1966), de vader van de 1953se afsplitsing van de gereformeerde gemeente, genaamd ‘de gereformeerde gemeenten in Nederland’ het ravijn wat er ligt tussen de mens en de verlossing. Dit ravijn is niet te onderschatten, en moet overbrugt worden. Dat is waar zondag 1 over gaat. Eerst moet de mens aan zijn staat van ellende ontdekt zijn. Het hoogste goed staat tegenover het hoogste kwaad, de staat van

ellende en de dood, en dat moet eerst onder ogen gekomen worden. Hij beschrijft in principe gewoon wat de bevrijdingsgemeenten in de charismatische beweging geestelijke territoriale oorlogsvoering noemen. De mens komt niet zomaar om het hoogste kwaad heen. Het is het ravijn wat voor de verlossing ligt. De mens moet loskomen van de dode werken van het vlees, en ook van dood geloof. Steenblok waarschuwt dat zonder de ellende kennis, zonder de leer der ellende, er geen sprake kan zijn van verlossing van de zonde, want de mens vervalt dan slechts tot opgeblazen verwaandheid en ingebeelde eigenwaan, of hij zal de genade misbruiken tot ongebondenheid. De mens gaat zich dan roekeloos en eigenmachtig beloften toeeigenen en verhard zo in de zonde. Weer dus : eerst diagnose, dan medicijn. Dat mag niet omgedraaid worden. Steenblok noemt het een waanwijsheid als die dingen worden weggemoffeld. Hij roept de mens op om trouw met hun kostbare zielen te handelen. Hij waarschuwt tegen de valse troost en vrede van de duivel, die ook eeuwig leven aanbiedt. Daarom moet er gevraagd worden naar de oude paden. Ook de voorvaderen hebben hierover gepredikt. Steenblok stelt dat dit een strijd is tegen een driehoofdige vijand.

hoofdstuk 48 ellende-kennis : onderdeel van de literatuur

Het leven is literatuur.

Daarom is het leven gevarieerd, en is er geen ontkomen aan.

Het brengt allemaal uitdrukking aan de literatuur die diep van binnen ligt, in het diepste van het hart.

Het leven dringt zich aan ons op, juist vanwege deze wetmatigheden.

Wij moeten eten wat de pot schaft.

Er is beveiliging op deze manier, anders zou het echt een zootje zijn, en het is al zo’n zootje.

Wat we om ons heen zien is de creativiteit van literatuur.

In de diepte wordt er niets aan het toeval overgelaten.

De hoogste vormen kwamen al voort vanuit de teruggaande eeuwigheid.

Bedenk je dat tijd er altijd al geweest is. Hoe ver je ook teruggaat : er was altijd al tijd.

Bedenk je al die diepgaande processen tussen de cellen.
We hebben te maken met oerprocessen, en die gingen zo diep dat de toekomst allang is geweest.
Ook de vooruitgaande eeuwigheid is allang geweest.
De hoogste vormen van literatuur drijven alles voort.
Het beveiligt ons tegen eenzijdigheid, maar heeft zijn eigen eenzijdigheid.

C. Steenblok stelt in zijn verklaring van zondag 2, de kernbron van ellende, dat de zonde ‘overtreding’ betekent. Zo wordt de mens zowel verbannen als in hechtenis genomen. Dit is waar de oude profeten over predikten. Het kan niet zomaar overgeslagen worden. Het is onderdeel van de literatuur. Daarom moet de mens ellendekennis hebben. Steenblok stelt dat de mens hier niet zomaar overheen mag springen, want dan komt de mens bedrogen uit, en men mag zich niet bruutweg toe-eigenen wat hen niet toekomt. Ellende-kennis moet dus de grondslag zijn, stelt hij, want anders beroofd men God, en onteerd men God. Er moet daarom weer onderwijs komen over de doodstaat van de mens, stelt hij. Gebrek hierin is verwaarlozing.

hoofdstuk 49 de hemel is omgeven met de ellende kennis

1953 is een belangrijk jaar in de kerkgeschiedenis. De noodzaak van de uitstorting van de ellende-kennis werd duidelijk, want juist dat was sleutel-kennis tot het geestelijke, als je eerst gaat zien hoe diep alles gezonken is, want anders ben je nog gewoon ‘van nature blind voor je ellendige staat en toestand’ zoals C. Steenblok het stelt in zijn verklaring van zondag 2. 1953 klinkt door in de kerkgeschiedenis : ‘De kerk is te ver afgedwaald in waangeloven vanwege gebrek aan ellende-kennis.’ Er kwam toen een grote oorlog in de kerk, wat op een grote scheuring uitliep. Niet iedereen wilde de ellende-kennis onder ogen komen. De predikant M. van Beek (1921-1983) stelde dat de kerk niet alleen was weggelopen van de hemelse kennis, maar ook was doorgelopen, om nooit meer terug te keren. De mens moest weer terugkeren tot de hemelse leerregels. Hij stelde in zijn verklaring van zondag 2 dat hij die zijn ellende ten diepste zal kennen daardoor allereerst

boetvaardig wordt. Dat is geen hersenwerk maar hartenwerk, stelt hij, want het hart is dan gebroken. Deze droefheid naar de hemelse kennis bewerkt dan een onberouwelijke bekering. Eerst moet de mens beschaamd worden, schaamrood, stelt de predikant M. van Beek, want daarbuiten zal de mens nooit de ware hemelse kennis vinden. De hemel is dus omgeven met de ellende kennis, en die dient ten volle geleerd te worden, anders is er geen sleutel. Deze leerregels zijn in literatuur en natuur te vinden.

hoofdstuk 50 bang, boos en depressief – maar zondig niet

‘Wees boos en zondig niet,’ zegt de bijbel in psalm 4, en ook in efeze 4, wat dus duidelijk uit de psalmen is genomen, en zo is dat met heel veel dingen in het Nieuwe Testament. Je mag dus boos zijn en moet soms ook wel boos zijn, zolang het maar getoetst en gericht is, als uiting van je empathie. Zij die nooit boos zijn zijn gewoon onverschillig, hebben een gebrek aan empathie. Er is dus wel zondig boos zijn, de boosheid van het vlees, en daar moet je voor oppassen. Deze twee vormen van boosheid staan tegen elkaar. Het vleselijke tegen het geestelijke, onverschilligheid tegenover empathie.

In de grondtekst zijn overigens drie verschillende vertalingen :

Wees toornig en zondig niet (vgl. Lutherse vert.)

Wees bang en zondig niet (vgl. Leidse vert.)

Wees depressief en zondig niet (vgl. Statenvert.)

Het is goed om bang te zijn, oftewel voorzichtig, wat een onderdeel en basis is van het toetsen, en dat is ook weer om balans te brengen in je boosheid, want als je niet in de hemelse vreze bent dan kan je boosheid roekeloos worden en ongegrond. Hemelse vreze is dus om het te kanaliseren en richting te geven, ook om het in de juiste mate te brengen. Boven de maat is niet goed, maar onder de maat is ook niet goed. De mens moet dus leren zijn hemelse boosheid te richten en te doseren. Als je geen gezonde angst hebt, geen tederheid dus, dan vlieg je uit de bocht. De gezonde angst die alles toetst is dus ook een goede afremmer. Wees altijd boos met mate. Overdrijf het niet. Dat wil niet zeggen dat er geen hemelse woede-uitbarstingen zijn. Jeremia was apart gezet in hemelse toorn. Het is vooral belangrijk goed en voldoende afzonderingen te zoeken als die uitbarstingen plaatsvinden. Het is geen strijd tegen vlees en bloed, maar tegen de geestelijke machten en bolwerken van zonde en leugen. Het gaat dus over een open boosheid, d.w.z. laat ruimte vrij voor communicatie. Het is een onderzoekende, studerende boosheid, dus de boosheid is open, luisterend. Ook in angst kan er zonde optreden, namelijk de lafheid. Ook in depressie kan zonde optreden, namelijk de droefheid der wereld, de droefheid van het vlees, dus eigenlijk een soort luie depressie die niet aan zichzelf werkt en die niet meer open staat voor hemels onderwijs.

Ook depressie kan een afremmer zijn van boosheid. Soms is het geen tijd om boos te zijn, maar om het lijden te aanvaarden en de diepte in te gaan. Depressie heeft met loslaten en aanvaarden te maken. Soms is het geen tijd om te strijden, maar om te lijden. Soms moet het eerst wortel schieten, moet je eerst fundament krijgen, bewijsvoering. Oordeel niet boven de maat, en loop ook niet vooruit op de maat. Depressie kan soms nodig zijn om terug te keren tot je ware zelf, om los te komen van het zelf wat anderen van je hebben gemaakt. Als je boos, bang, of depressief bent, keer dan terug tot je innerlijke bron. Veel mensen zijn op zoek naar een aardse partner of vriend, maar laten wij bovenal op zoek gaan naar de hemelse ‘partner’ in de vorm van goede principes en balanzen. Je kunt ook het rijtje van boven verder uitwerken door psalm 4 en het boek efeze verder te lezen.

hoofdstuk 51 bronmatig denken

Ik had een droom dat ik op een heel groot schip was met vele verdiepingen, als een wereld, als een wereldschip. Hoe verder ik naar voren liep hoe meer dit schip in de zee overging, maar er waren telkens ramen tussen. Het waren een soort schuifdeuren. Waaghalzen waagden zich in dit gedeelte, het puntgedeelte, en het was ook een wereld op zich. Ik ging daar dus ook naartoe. Het was heel groots. Ergens aan de voorkant van het schip begon de zee dus over te lopen in het schip, maar de schuifdeuren waren de bescherming, de ramen. Het was een heel ingewikkeld systeem. Het nam zeewater af. Ik was toen nog meer naar voren gegaan, voorbij het systeem, waar ook anderen waren. Het was hier dus wel droog, maar als we terug zouden gaan moesten we heel goed oppassen dat er niet iets verkeerds door de schuifdeuren zou glippen. Er loerden haaien en zeedraken, een soort zeeslangen, die nog net achter de ramen waren, maar die door verkeerd gebruik van de schuifdeuren naar binnen zouden kunnen glippen, om in het systeem te komen. Het waren een soort virussen, en ze loerden echt daar bij die overgang, ze aasten daar. Vlak voor dat systeem was er de mogelijkheid om ze aan te vallen, maar het leek wel dweilen met de kraan open. Ik had een speer, en doorboorde telkens weer haaien of slangen. Ik wilde weer terug door die schuifdeuren, maar het was te riskant, want telkens waren ze te dichtbij, en zouden ze door een opening kunnen heenglippen om in het systeem te gaan. Dit is de situatie hoe de wereld is : Het is nog te gevaarlijk. Pas goed op. De mens is er nog niet. Er staan dingen op de loer die overwonnen moeten worden.

Daarna had ik een droom over een vleselijke vader, die zijn hand tegen een muur had aangezet, en waggelde, helemaal uit zijn doen. Hij zei dat een hoge pief in de geestelijke wereld in Amerika was afgeschoten, ook een vleselijke macht, en dat had ook effect op die vleselijke vader, en toen zag ik een vleselijke zus, en die was ook in een soort shock toestand. Het had ook effect op haar, alsof de elementen aan het instorten waren.

Daarna droomde ik over een kat die een jong vogeltje wat uit het nest was gevallen in zijn bek pakte en meenam. De kat vrat toen het vogeltje op. Er was een jong poesje bij, maar die werd door de kat er van weggehouden. Dat is niet letterlijk. Het betekent dat een oud koninkrijk is gevallen. Een nieuw koninkrijk moet opgebouwd worden, maar er zijn veel gevaren. Denk er niet te licht over. Val niet in slaap in schijnveiligheid en schijngezondheid.

Bronmatig leren denken. Leer denken en werken vanuit de oerbron. Ook de oerbron moet gezuiverd worden, dus daarom moet je op reis tot de diepste oerbron, waar het omhoog spuit. Blijf dichtbij de oerbron. De oerbron is ongekend en onbereikbaar aan de ene kant, oncommuniceerbaar, maar aan de andere kant communiceert het ook. Het is die tweedeling die er voor zorgt dat er kennis over nodig is.

hoofdstuk 52 het pilletjesslikkers tijdperk

Breng genoeg ruimte aan in je gedachten. Laat je gedachten je niet meezuigen. Isoleer ze en omhul ze met grote ruimte. Leer het oerritme wat voldoende plaats maakt voor andere gedachten, zodat het niet eenzijdig en monotoon wordt in je hersenen. Stap uit je brainmare, wat niet gewoon een nightmare is, maar ook een mightmare, oftewel een machtmerrie. Sommige gedachten, ook al kunnen ze goed zijn, hebben teveel macht gekregen. Je moet dus leren alles met mate te gebruiken in je gedachtenleven, om het te doseren. Maak de gedachten klein genoeg zodat het inpast in de hogere systemen. Er is voor alles een tijd, een tijdstip, en dat moet je leren kennen. Eerst moet er dus voldoende ruimte in je hersenen gecreeerd worden, voldoende adem. Maak de gedachten maar kleiner, en isoleer ze maar, zodat je het grotere plaatje zien. Als dat wat in principe goed is teveel macht krijgt, ten koste van andere belangrijke goede dingen, dan wordt het slecht. Het goede wat uit proportie is, wat uit balans is, is het slechte. Zo wordt de mens bedonderd. ‘Ja, maar het is toch goed ?’

Daarom zeggen we : ‘Ga niet voor het goede, maar voor het beste.’ En : ‘Het goede is de vijand van het beste.’ De nachtmerrie is opgebouwd uit een heleboel ‘goeden’ en ‘neutralen’ die uit verband en proportie zijn gehaald, tot een machtmerrie. ‘Wij zijn toch van het goede ?’

Deze machtmerrie zal niet voor altijd duren. De mens zal in evolutie uiteindelijk hier wakker van worden, en ermee geconfronteerd worden wat ze hiervoor hebben ingeslikt. De mens gooit het soms liever op een pilletje. Dat is wat er gaande is in deze wereld van ‘pilletjesslikkers’. Voor alles is er een tijd, een regeling, en de mens moet de grote klok leren kennen. Zo zal de mens veilig op het

wereldschip kunnen blijven, wat een geestelijk schip is, voortkomende vanuit de oerbron en teruggaande tot de oerbron. Telkens weer maakt het deze cirkels, om verbonden te blijven aan de oerbron.

Maak dus ruimte vrij tussen je gedachten. Zie wat er achter ligt. Lees tussen de gedachten door. De oerbron overziet alles, als de twee eeuwigheden waartussen elke gedachte ligt.

Hoe verder je teruggaat in de tijd, hoe vreemder tijd zich gaat gedragen. Het gaat vreemde sprongen maken, als vreemde oerroofdieren, en vreemde oerinsecten. Je komt dan tot de zogeheten ‘trick of time’. Tijd is dan geen constante meer, maar onberekenbaar. Het is een oerhersenspinsel.

Het leven verloopt niet zoals we denken dat het moet verlopen. Ik had vroeger ook een romantisch wereldbeeld van hoe het leven hoorde te zijn, van huisje, boompje, beestje, maar de realiteit is anders. Je wordt in het leven beroofd en mishandeld, en relaties zijn gevangenissen. Je bent in dit leven altijd de klos, of je nu denkt gezond te zijn en een gezin te hebben of niet. Je ziet je kinderdromen snel genoeg tot nachtmerries worden, tenzij je heel erg aan de drugs gaat, maar dan ben je slechts aan het ‘trippen’, en dat kan ook het geloof zijn, allerlei waanwerelden. Matig het, en laat ruimte voor andere dingen. Het leven hoeft niet te zijn zoals de mens denkt dat het moet. Er zijn veel grotere dingen. Iets anders gaat zijn weg wel. Iets anders zal overnemen. Het gedachtenleven van de mens en al zijn begeertes is maar een zucht. Er is iets veel groters aan het dringen. De mens heeft het lang proberen te onderdrukken, maar dat zal niet altijd kunnen. Ik heb het over het oer.

Het oer-ego is iets heel anders dan het moderne ego. Het oer-ego strijdt tegen alle valse zelven die zich willen opdringen. Het oer-ego strijdt voor zijn oerwoudsprincipes. Maar kolonisten namen de wilden in, en de wilde gebieden, alhoewel lang niet alles. Die kolonisten kwamen omdat de mens leerde drugs te gebruiken. De oer-hersenspinsels werden onderdrukt.

Als je opgroeit dan merk je op een dag dat je onbezorgde leventje dat je altijd had niet meer bestaat. Dat kan als een ontwaking zijn, als een wedergeboorte, maar ook als een sterven, dat je je weg door de onderwereld moet zien te vinden. Je oude leven is dan weg. Dat kan moeilijk te verkroppen zijn, maar het is zoals het is.

hoofdstuk 53 de oorlog is bacteriologisch

Bacteriën kunnen blaffen als honden. In de bacteriologie is het ook bekend dat sommige bacteriën lasso's dragen, zodat het een wilde westen scenario kan worden. Hoe dan ook : Er gebeurt heel veel op bacteriologisch niveau. Deze aarde of realiteit is al geheel op bacteriologisch niveau. Wat je om je heen ziet is bacteriologisch, wordt veroorzaakt door bacteriën. Er zijn zowel goede als slechte bacteriën. Feit is dat er bacteriologische oorlogen zijn. Herinneringen zijn zekere bacteriën, en de mensen om ons heen zijn ook bacteriën en worden voortgedreven door bacteriologische eigenschappen. De aarde of deze realiteit is een schouwspel van bacteriologische projecties, die niet altijd goed door de lens heenkomen. Iedereen heeft een persoonlijke strijd met bacteriën te voeren. Iedereen heeft te maken met grote bacteriologische systemen van de stad, die vaak niet goed door de lens heen zijn gekomen. Daarom moet de mens terug naar de natuur, ontsnappen via de weilanden en de bossen, om te gaan tot de Orionse vibratie bronnen. De mens moet antistoffen aanmaken, tot de juiste vibraties komen, om de bacteriën uit te schakelen. Er zijn Orionse vibratie bronnen, oerbronnen, die de genetische structuur van bacteriën kunnen vernietigen, zodat de bacteriën zich niet meer kunnen voortplanten. Daarom is het dromenleven en geestelijk leven van de mens ook zo belangrijk, want daardoor kan de mens met deze bronnen in contact komen.

Geestelijk is nog gewoon de natuurlijke wereld, de oernatuur, maar niet zichtbaar voor het menselijk oog, en niet tastbaar voor de menselijke zintuigen, omdat de mens normaal gesproken die frequentie-wijdte niet heeft, maar in Orion worden die zintuigen geopend. Dat is dus gewoon de natuur, de buitenaardse natuur, en heeft verder niks met hocus-pocus of zweverigheid te maken. Wel wordt het dus hocus pocus en zweverig als de mens hierin niet over de juiste kennis beschikt en maar wat aan gaat rotzooien. Er is dus wel een hemelse wetenschap, die gewoon een wetenschap is van de verfijnde natuur, en dan heb je ook met microscopie te maken.

Misschien ken je dat soort mensen wel :

‘Mijn God is beter dan jouw God,’ zonder dat ze daar argumenten voor hebben.
‘Mijn realiteit is beter dan jouw realiteit,’ zonder dat ze daar argumenten voor hebben.
‘Zoals ik het zie is beter zoals jij het ziet,’ zonder dat ze daar argumenten voor hebben.
En wat blijkt dan vaak ? Ze werken voor de markt. Ze hebben het uit een boekje. Zo zijn ze geprogrammeerd. Guess what ? Je hebt te maken met bacteriën. Bacteriën kunnen sterke gedachten uitzenden, je gedachten manipuleren. Bacteriën kunnen in menselijke gedaantes komen en de zinnen bedriegen. Ze kunnen rommelen met tijd en bloedbanden. Ze rommelen met het leven en de waarnemings-lens. Vandaar : Zoek de natuur op, de verfijnde natuur, de kennis-natuur, de intelligente natuur die achter alles verborgen ligt, en dan ontkom je niet aan het buitenaardse. De aarde wordt door andere planeten bacteriologisch beinvloed en voortgedreven. De oorlog is dus bacteriologisch.

hoofdstuk 54 het verloren paleo brein

De mens is niet alleen verslaafd aan zijn afgoden, maar pleegt zelfs monotheisme en monogamie tot die afgoden, en ze noemen het rustig ‘God’. Monotheisme en monogamie is iets symbolisch, maar ze hebben het teveel lopen doorverletterlijken. Het is het werk van bacterien.

Jeremia sprak : ‘Die goden die jullie nalopen zijn helemaal het ware niet.’ Ook Mozes en de Exodus ontkwamen niet aan het oordeel wat Jeremia bracht. De hele religie was afgeweken. De schriftgeleerden hadden tot hen gelogen. ‘Jullie geschriften zijn het ware niet.’ Toch gebruikte Jeremia het soms. Het liep er allemaal dwars doorheen. Het waren leugens met halve waarheden. Daarom zei Jeremia dat de mens zich moest onderwerpen aan het vreemde juk, want dat wat als normaal werd bestempeld was helemaal niet meer normaal. Jeremia wees de mens op de exoterie en het exotheisme. De mens zou in exogamie gaan, oftewel in ballingschap tot het vreemde. Er zou een vreemde God komen, iets wat haaks op de mens stond, het tegengestelde was van de mens, wat de mens altijd had lopen wegdrukken.

De mensheid is ontspoort in het modernisme en is daar monotheistisch naar geworden, en monogaam. Het exotheisme leidt terug tot het oertheisme. De mens moet niet ergens vastgroeien maar nomadisch zijn, met een hang naar het vreemde en naar het oer. De moderne mens is zowel xenofobisch als oerfobisch.

Wat we dan in de kerken zien : mentale, psychische en psychologische bacterien.

Jeremia verwierp de religie dus niet volkomen, maar herleidde het tot de oerbronnen.

Moet je wachten totdat het vlees sterft ? Nee, je moet het vlees levend verslinden. Het vlees sterft niet zo maar. Het is een gevecht, en je moet het als een roofdier bespringen en verslinden terwijl het nog leeft, want anders kun je wachten tot je een ons weegt. De prediker F. Mallan stelde dat onze wil eeuwig volmaakt in God’s wil verslonden zal zijn. Uw wil geschiede betekent dat wij onze wil moeten buigen onder God’s soevereine wil, stelt hij. Vaak zoekt de mens het op verkeerde wegen. Ja, de hemel kent carnivorisme en kannibalisme, maar dit is een metafoor van de strijd tegen de vleselijke natuur van de zondeval. De moderne mens heeft het omgedraaid en verletterlijkt, en strijdt zo aan de verkeerde kant, en leeft in het vlees. Is dat niet verschrikkelijk ? Oh, mens, klaagt toch over de zonde. Zoekt de ellende-kennis op, kom haar onder ogen, hoe ver de mensheid is afgedwaald. Kom van boetvaardigheid tot onwaardvaardigheid om de macht van het vlees te breken.

We hebben dus met de term paleotheisme te maken, en paleogamie. Paleo betekent oud in het Grieks, de prehistorie, het oer. Exotheisme en exogamie staan dus niet op zichzelf. Alles is er al, alles was er al. De moderne mens heeft dit lopen wegkappen. De moderne mens is monotheistisch en monogaam naar zijn moderne goden die hij zich heeft uitverkoren, ten koste van zijn paleo brein.

hoofdstuk 55 de oerwouds-dystopie

‘Ik geloof niet in goden,’ zei iemand.
Maar het is een expressie vorm.
Het is symbolisch.
Er is een fijnere natuur, waar miljoenen prachtige wezens krioelen, maar ook predators.

We leven in het Laodiceaanse tijdperk. De mens wil niet van de ellende-kennis weten, niet treuren over de zonde. Jeremia, de wenende profeet, hebben ze in het gevang geworpen.

1953 : Het jaar dat ‘Heer der vliegen’ werd geschreven, ‘Lord of the flies’, over hoe de mens ontaard is. Het gaat over een oerwouds-dystopie, op een afgezonderd eiland. Golding kon het aan de straatstenen niet kwijt. Niemand wilde het horen, maar naderhand sloeg het in als een bom.

1953 : Ook het jaar van de komst van de onwaardigheids-predikers, een grote scheuring in de kerk, een van de belangrijkste jaren in de kerkgeschiedenis. Er was wereldsgezindheid in de kerk geslopen, en de ellende-staat van de mens werd niet gepredikt, of niet genoeg gepredikt, en de mens begon in slaap te vallen, tot het nieuwe moderne tijdperk. De Steenblokkianen kwamen. Een grote schaduw kwam over de wereld. De hemelse roofvogel kwam om de soberen en wenenden een schuilplaats te geven in de wildernis, om aan de Laodiceaanse kerk te ontkomen.

hoofdstuk 56 tunnels tot de oerstof

Ik had een droom over Zondag 10, over tunnels diep onder de kerkgeschiedenis die teruggingen tot het paleotheisme, de oerstof. De zondagen leiden terug tot de oersabbathen van de exodus, het oernomadische leven van de mierenetende wilden. In 1563 kwam dit aan de oppervlakte door de heidelbergse catechismus, maar het moest nog verder ontzegeld worden.

De tunnels waren vaak vol water, dus soms moest je zwemmen, en kwam je aan op open natuurplekken. Zondag 10 spreekt erover dat alle dingen uit de hand van de Heere tot ons komen,

en dat niets toevallig is. Zo kunnen wij geduld leren, omdat wat de Heere ons geeft goed is. De mens heeft een verkeerd idee van wat goed en slecht is, en neemt vaak dingen die hij niet nodig heeft en die schadelijk voor hem zijn. Zondag 9 wat eraan vooraf gaat gaat over dat de Heere de mens verzorgt, en dat al het kwaad wat de Heere de gelovigen in het jammerdal toebeschikt ten beste zal laten medewerken, dus niet zomaar ten goede. Het goede is vaak de vijand van het beste. De mens heeft geen benul wat het beste voor hem is, en draait vaak alles om. Daarom snapt de mens vaak niet wat hem overkomt. De mens heeft er vaak een heel aards beeld van. Het toebeschikte kwaad in het jammerdal zal ten beste keren, staat er. Om te kunnen wederkeren moeten we ook ons afkeren van het kwaad. Steenblok stelt dat we alles wat God haat ook moeten haten met een volle afkering (psalm 139). Onze afkering moet dus tot volheid komen, en dan hebben we volle ellende-kennis nodig, om te kunnen wederkeren. Steenblok stelt dathet er om gaat alleen voor de Heere te leven met alle zelfverloochening en afscheiding van alle schepsel dat daarvan zoekt af te trekken, en het al voor schade en drek te achten.

In mijn droom over deze dingen kwam ik toen in een oerwoud waar een groot varken was genaamd Wervel, wat overwonnen werd, een groot beest van het vlees.

F. Mallan, de opvolger van Steenblok, de onwaardigheids-predikers van 1953, stelde in zijn commentaar op Zondag 10 dat ongeduld een gebrek aan lijdzaamheid is. De mens wil dat het lijden, het kruisdragen, niet te lang duurt, en is dus daardoor slechts maar een beetje onderworpen. Hij noemt dat het ongeloof. Hij stelt dat God met ieder een weg gaat op aarde. Het is de weg die God nuttig en nodig keurt en die hij naar zijn onnaspeurlijke wijsheid heeft afgepaald. Deze weg is voor de mens verborgen. De mens begrijpt zijn handelingen niet en tast als een blinde naar de wand, stelt F. Mallan. De mens kan veelal niet zien dat die weg die meest met doornen is betuind de weg is waarin God leidt. Hij stelt dat het bij een oppervlakkig christendom niet aan dankbaarheid ontbreekt, maar dat men echter niets weet van een wegzinken en -zakken onder God’s leiding in eigen onwaardigheid en geringheid. Hij stelt dat als men daar komt, dan zijn er geen woorden meer te vinden. Het ware geloof wordt zwaar beproefd, stelt hij.

hoofdstuk 57 het duistere gat van 1953

We hebben hier op aarde grootscheeps te maken met de geesten van overwaarde en van valse waarde, die eigenlijk bacterien zijn, mentale, psychische bacterien. Daarom is het duistere gat van 1953 belangrijk, wat tot de aarde kwam, waardoor de onwaardigheids-predikers kwamen, een grote scheuring in de kerk. De watersnoodramp was een teken van wat er dreigde. 1953 : De dood van Stalin, en men vocht om zijn doodskist, om zijn lichaam, zijn botten. Men vocht om zijn erfenis en zijn goederen. 1953 : Ook het jaar van het op schrift stellen van Lord of the Flies, van de wilde jongens op het wilde eiland.

Er is een heel gevecht, een grote oorlog, over wat ‘waarde’ is en wie die ‘waarde’ heeft. Er wordt gesproken over ‘geld met een houdbaarheidsdatum’, zodat je moet consumeren. De wereld en zijn denken heeft zichzelf overwaardig gemaakt, en daarom moet men helemaal terug. Het is een moderne geest, en de mens moet terug naar het paleotheisme om van de moderne afgoden en ongoden af te komen. Het is een moderniteits-bacterie. Het hapert in het brein van de mens. Weer is er de boodschap van de onwaardigheidspredikers van 1953 : De mens moet zijn diepe val, de zondeval, en zijn geestelijke doodstaat leren kennen : de put van Calvijn. De mens kan alleen zo loskomen van de Laodiceaanse kerk en het Laodiceaanse tijdperk van ‘ik ben rijk en heb aan niets gebrek, ik ben veilig, en gezond, superieur, en mijn denken staat boven dat van anderen, en ik heb de ware God.’

In het blad ‘De Wachter Sions’ uit 1953, van de onwaardigheidspredikers, staat in nr. 6 in het artikel ‘Het hek van de dam’ dat de wereldgelijkvormigheid aan het toenemen was, en dat de ernst van dood en eeuwigheid gewoon werd weggegalmd. Daar worden gewoon lofzangen overheen gezongen. Men wil die ernst niet onder ogen komen, men wil de zondeval niet zien. Men zingt het weg en praat het weg. Daar komt al dat overmatig zingen vandaan. Men wil zichzelf en deze wereld niet onder ogen komen. Men wil niet inzien hoe ver het al heen is.

Het boek Exodus was veel groter, maar er is door de tijden heen veel verloren gegaan en afgescheurd. In 1953 kwamen de verloren geraakte stukken terug, door de onwaardigheids-predikers.

hoofdstuk 58 het orionse oer

Wij moeten zijn, een kruis waaraan het vlees ontmaskerd wordt en zo levend wordt verslonden. Het vlees schuilt in de struiken, achter bladeren. Psalm 1 stelt dat we zelf zo'n kruis moeten zijn, in de grondtekst : 'een kruis, of galg, geplant aan zaadstromen.' Steenblok's definitie van geloof is het ontdekt zijn aan de zondeval, oftewel de ellende-kennis en daar ernstig over weeklagen. Dat is een diep ravijn. Dit moet de mens doorworstelen. Keil-Delitszch stelt dat de goddelozen het tegenovergestelde daarvan zijn. Zij zijn als het kaf wat de wind voortjaagt. Zij zijn geen kruis tegen het vlees. Zij dragen dit kruis ook niet. Zo kun je ze herkennen. Ze hebben een schuilplaats gevonden tegen het kruis in het modernisme. Ze zijn achter bladeren verscholen. Probeer je het zwakker voor te stellen dan het is, de put van Calvijn, dan leef je zelf ook in het vlees, en gaat je brein haperen, en zal de leiding wegvallen.

Zonder die ellende-kennis kun je niet terug naar de geschiedenis, want dan heb je dat kruis niet, en kun je niet in die vibratie komen. Zo kun je ook niet tot het oer komen en de oerbronnen, en vergeet het Orionse oer dan ook maar.

Zonder de zondeval onder ogen te komen is er geen weg terug. Het ligt tussen de mens en God in en kan niet zomaar weggewassen worden. Het moet gekend worden.

Waar ben je met je gedachten ? Draag je het kruis van de geschiedenis, of loop je wind achterna in het modernisme ? Je kunt alleen tot een kruis worden als je het kruis kent. Luther had gezegd : 'Als de Schrift spreekt over de goddelozen, zorg er dan voor dat u het niet verwijst naar de Joden, of de heidenen, of enig ander volk, maar beef voor dit woord, want het gaat u aan en het betekent u.' De Duitse theoloog Johann Peter Lange stelde in zijn verklaring van Psalm 1 uit de jaren 1800 : 'Hij die ijverig gemeenschap met God zoekt, zal serieus omgang met de goddelozen vermijden.'

In 1953 kwam dat ravijn aan de oppervlakte, de ellende-kennis, de put van Calvijn : de dood van Stalin, de watersnoodramp, het boek ‘Lord of the Flies’. Zo kon de mens die dat ravijn onder ogen zou komen, en zichzelf, zijn vlees, doemwaardig achtte, teruggaan tot de jaren 1800, waar de Duitse theologie tot een hoogtepunt was gekomen, de verklaring en verdieping van de Psalmen, en hoe ze bij de Exodus hoorden.

In psalm 2 is er afgerekend met het vlees. Het vlees is gebonden, de jacht is gelukt. Steenblok stelt dat de vijand driekoppig is : de duivel, de wereld en het eigen vlees.

hoofdstuk 59 het weven van de manden

Wij doen geen wijn bij het water. Wij veranderen ook geen water in wijn, maar wel wijn in water. Het is allemaal veel te ver gegaan. De mens rent weg van de boodschap van de onwaardvaardigheid. Wij gaan verder met het weven van de manden, anders heeft de mens straks niks. De geest van overwaardigheid, meerwaardigheid en valse waardigheid heerst. Het is een driekoppige bullebak, zoals Steenblok ook al zei dat de vijand drie koppen had (de duivel, de wereld en het eigen vlees).

hoofdstuk 60 de onwaardvaardigheid

Door onwaardigheids-oefeningen vindt de mens zijn waardigheid, verdient de mens zijn waardigheid. Zonder de onwaardigheids-oefening is het slechts sjoemelen.

hoofdstuk 61 de zonde heeft geen bewustzijn

Een van de onwaardigheids-predikers, M van Beek (1921-1983) gaf aan in zijn verklaring van zondag 50 over het dagelijkse brood dat het geestelijke niet eerst is, maar het natuurlijke, daarna het geestelijke. Laten wij dit in de gaten houden, dat wij eerst door het materiele, het letterlijke heenmoeten, alvorens wij tot het geestelijke kunnen komen. Eerst komen wij tot de ruwe steen. Daar ontkomt niemand aan. Deze zondag stelt ook dat het dagelijkse brood de oerbron van het goede is waarop wij ons moeten richten, en niet op de schepselen, daar moeten wij niet op vertrouwen, want in zijn verklaring van zondag 51 stelt hij dat de godsdienst nooit anders zal doen dan u door het slijk halen, en daar moet u op rekenen. Hij stelt dat hoe men u dan ook versmaad en door het slijk der straten heenhaalt : Houdt moed. Ja, want zij hebben dit ook gedaan met hen die eerder kwamen. Zondag 51 zegt dus dat wij ons vertrouwen van alle schepselen moeten aftrekken.

Wij hebben te maken met nare schaduwen om ons heen, naargeestige schaduwen, omdat wij eerst door het materiele, het letterlijke, de afgeweken vormen ervan moeten gaan, om het geestelijke te begrijpen en tot het geestelijke te komen. Eerst worden wij door het materiele en letterlijke ingesloten, en zolang dat gebeurt is dat dus nodig, om zo het geestelijke op te wekken.

De mens kan niet tot zonde worden, maar de zonde kan wel tot mens worden. De strijd is niet persoonlijk en niet tegen vlees en bloed, maar tegen valse principes, leugens en zonden, die zich wel weer kunnen personificeren. De mens wordt in deze strijd ingesloten door de materiele vormen, maar die zijn een brandstof van het geestelijke.

F. Mallan stelt in zijn verklaring van zondag 51 dat God eeuwig moet toornen tegen elke zonde. Let wel : dit gaat niet over mensen, dit gaat niet over vlees en bloed, maar over de zonde zelf, de valse principes, de leugens. De mens vergaat weer. Wat is de mens ? De mens is maar een zucht. Ook wij moeten dus in die zin toornen tegen de zonde, en zoals zondag 33 het stelt de zonden hoe langer hoe meer haten en ontvluchten. Natuurlijk moet dit eeuwigheids-waarde gaan krijgen, maar dat heeft niets te maken met het persoonlijke, met vlees en bloed, alleen met zekere personificaties van de zonde, wat metaforisch is, want het zijn geen echte personen. De zonde heeft namelijk nooit een volwaardig bewustzijn kunnen ontwikkelen, en heeft dus ook geen echte, ware persoonlijkheid. Er is in de mens een zondige natuur die nooit bekeerd zal worden, stelt F. Mallan. We kunnen stellen dat het daarom belangrijk is dat de zondige natuur afsterft.

Kom het ravijn in je leven onder ogen, en het ravijn van de wereld, anders kom je nooit verder.

hoofdstuk 62 de tent van de gesel

Here betekent in het Egyptisch gewoon ‘huis van Ra (Re)’, of teststeen, en het is altijd goed om tot de teststeen te gaan, en men wordt zeker beloond door tot de teststeen te gaan. Here of Heru is dus Horus als het huis van Ra, de vrucht van Ra, de teststeen. Here is de tent van het testen, waar de gesel ligt, en dit hebben ze allemaal anders lopen uitleggen in de lijnen van religie. Ra, Roe, wordt ook wel de gesel genoemd, de afweerder, waardoor Here ook wel de tent van de gesel wordt genoemd. Wij moeten voldoende ‘roe’ in ons leven ontvangen om getest te worden en om te testen. Per slot van rekening moeten wij de zonde leren doorzien, en de pijn leren vertalen. Het kan niet zomaar afgewimpeld worden door geloof. Het is een boodschap, en alleen door psycho-analyse komt de mens er doorheen.

hoofdstuk 63 het leven is een soa

Het leven is een SOA, een sexueel overdraagbare aandoening.
Toch moet de mens hierin zijn weg vinden.
In een droom was ik ontsnapt uit school, het college in Harderwijk waarop ik zat.
Ik rende de wildernis in, het Harderwijkse bos, maar kwam ergens in gevecht met een leprechaun.
Hij had naalden en breinaalden waarmee hij stak.
We moeten onze weg vinden.
Ook in het woud zijn tricksters.
Zijn naam was Gepsil.

Natuurlijk moeten we door, en alles bestrijden wat ons zo licht in de weg staat.
En dan moeten we het ook loslaten, achter ons laten, en dieper in de wildernis gaan.
Ons brein was geschoold door het collectieve vlees.
Het is een ontsnapping uit een school van het vlees.
In het bos zijn er dan zeker gevechten te voeren, want de school van het vlees wil ons niet laten gaan.

We lopen dan soms in een fuik, maar het zal ons dieper in de wildernis brengen.
De gevechten zijn om ons te doen groeien.
Er moet een overkoepelend orgaan zijn, een context, een oerbron.

hoofdstuk 64 eeuwige zorg en opvoeding

De mens heeft niet meer genezing nodig, maar een diepere dood, een dieper kruis, meer inzicht, meer opvoeding. De eeuwige verdoemenis wordt negatief uitgelegd, maar het is de eeuwige zorg, waarin het vleselijke, de oude natuur, voor eeuwig afsterft. In de israelitische talen stelt het de eeuwige opvoeding voor, en in de Egyptische talen stelt het de hoofdbesnijdenis voor, de besnijdenis van het verstand, van de kennis. Het is als een besnoeiing.

Er is een planeet van de eeuwige verdoemenis, in de kern van Orion, en er is een godin van de eeuwige verdoemenis. De mens heeft dit echt nodig. Daartoe is de tocht. Het is een tocht door het oerwoud, een tocht over de zee. Verstandelijk moet de mens ingewijd worden.

hoofdstuk 65 het leven is literatuur

Wat er om je heen gebeurt zijn je eigen reflecties.
De mens is literair niet in orde. Er zijn literaire schakels die missen. Literaire missing links.
Het leven is literatuur.
Het leven is ook de geschiedenis.
We zijn op een tocht naar het paleo brein en het paleo hart.
De mens moet leren archiveren en rangschikken om tot de verloren literaire schakels van het paleo brein en paleo hart te komen.

Vannacht had ik een droom dat ik in een parallelle natuurwereld was. Ook deze wereld was in de grote depressie gekomen. Velen hadden geldproblemen, ook mijn broer. Ik zocht hem op in zijn woning, en ik zei dat ik soms in mijn portemonnee kijk en nog weleens 3 euro 50 vindt. Hij keek me toen aan. Ik zei daarna toen : ‘naast nog wat briefgeld.’ Toen zei hij : ‘Nou, dan kun je mij misschien ook wel helpen.’ Ik vroeg hem of hij krap zat. Hij zei dat hij het zo nu en dan krap had. Hij had het gevoel dat hij op het randje leefde. Hij had zijn apparaatje van de bank. Ik plugde toen er iets in en begon het op te laden. Het was iets van 1000 euro. Maar dit geld was heel speciaal, want het was geleid geld, in de zin dat je er geen verkeerde dingen mee kon kopen. Het geld leidde je dus. Ik vond dat wel goed voor hem. Ik wilde dat hij geen vlees meer zou eten. Je zou dus met dat speciale geld ook geen vlees kunnen kopen, en dus geen andere slechte dingen.

In de droom daarna was ik in de supermarkt. Ik had een mondkapje op, en een dikke jas, en over het mondkapje droeg ik nog een soort mondkap, veel steviger. Ik was aan de kassa, maar ik wist niet aan welke kant ik moest staan. Ik was toen ook ineens mijn winkelkar kwijt. Ik zag ook anderen met

mondkapjes. Toen ik naar buiten ging was het mooi weer en ik deed alles uit, maar ik had een literaire outfit, heel bijzonder, maar toch ook heel sober. Er zat roze tussen en kunstleer. Ik liep met een jongen van de kerk van vroeger die eens bij mij op de kamer logeerde omdat zijn ouders naar een ver land gingen. Maar hij veranderde soms ook in de leider van een politieke rebellen partij, en soms in een leider van een progressieve muziekband. Hij liep soms arm in arm met me, wat ik niet erg vond, maar ik zei toen wel dat hier nogal snel als mannen op die manier samenliepen je dan al snel het etiket krijgt dat je anders geaard bent, en dat er hier dus niet bepaald tolerantie voor was. Hij was een bekend iemand. Ik zei dat ik laatst nog een artikel over hem ergens gelezen had, en we hadden het erover. Hij was een shapeshifter. Hij was een nieuwe krant. Hij was een archief. Hij was genaamd : Veluws Literatuurblad. We waren blij dat we elkaar hadden gevonden.

Het was mooi weer. We liepen in het park tussen de winkelcentra. Er kwam toen ook een mevrouw van de supermarkt langs, en ze vroeg of we misschien ook het supermarkt blad wilden hebben, maar hij sloeg dat vriendelijk af.

Mensen zijn duistere raadsels. Het hoort bij de literatuur van het leven. Blijf vechten, maar blijf ook lezen.

hoofdstuk 66 garuda

Ik had een droom dat de Garuda-vogel, een rode vogel, kwam, over de reusachtige zeeen. Hij kwam om mij op te halen en vele anderen, gewoon vanuit de huizen en de bedden, en nam hen mee over de oceanen van melk. Hij kwam van de rode kern van Rigil Kent waar hij lang opgesloten had gezeten. Het was een reusachtig grote vogel, de vogel van Vishnu. De rode kern van Rigil Kent, ook wel het hogere Rigil Kent genoemd, is de verloren kern van Orion, en iedere ziel heeft de opdracht om tot die kern terug te keren, tot het herstel van Orion. In de droom kwam ik toen aan in een dorp,

in het winkelcentrum, en ik moest toen uit het winkelcentrum lopen tot de rand, allemaal natuurgebied, tot mijn nieuwe huis, waar ik een kamer had, en anderen ook een kamer hadden, en er was een gezamenlijke woonkamer. Het was het boerengebied, en de mensen spraken daar ook een beetje boers, plat. Ik was toen bijna bij het huis aangekomen, maar toen bleek het dat daar brand was uitgebroken, dus ik begon terug te rennen over de zandpaadjes richting het centrum. Halverwege kwam ik ook twee poezen tegen die in het zand aan het rollen waren, en ik zei tegen hen : ‘Kom mee, want verderop is brand uitgebroken.’ Ik kon nog steeds de brand goed ruiken, en er was rooklucht. Ik rende toen verder, en ik kwam toen ook een andere vrouw van dat huis tegen, die ook inmiddels ervan was weggerend vanwege de brand. Ze sprak ook een beetje plat, en ze zei toen dat haar zuster Lely heette, en ook wilde wegrennen, maar Lely zei toen : ‘Maar we hebben ook nog een broer.’ Toen had die vrouw tegen haar gezegd : ‘Steek hem in je kontenbal. Toch ?’

In ieder geval was Garuda dat woongebied aan het uitzuiveren en iedereen moest weg totdat het klaar zou zijn. Garuda liet me ook zien dat de mens telkens in zijn hoofd werd aangevallen, maar dat dat is omdat de mens telkens gaven van Garuda krijgt, van stilte en onzichtbaarheid, en daarom wordt de mens daarom in zijn hoofd aangevallen. Die gaven komen als rode stralen uit het hart, en daar moet de mens op gericht zijn. Door stilte en onzichtbaarheid wordt het Woord van Garuda gebouwd. En ik voelde mij als Vishnu die op Garuda reed, zijn vogel, zijn voertuig. Telkens als de mens in zijn hoofd wordt aangevallen is dat omdat Garuda met hem vanuit zijn hart wil communiceren.

hoofdstuk 67 terugkeren tot de bron

Ik had een droom over Garuda die tot de aarde kwam.
Rodenbergse vissen kwamen, met hoge vinnen, gracieuzer en eleganter dan orca’s. Het waren hemelse orca’s, veel groter.
Ze kwamen om het Woord van Garuda te brengen.
Alles wordt ontcijferd hogerop.
Alles wordt uitgelegd.

Een heleboel kennis is niet nodig, overbodig.
De overkennis zal afsterven.
Het gaat om het halve.
Deze werelden zijn geschapen door overmatige kennis.
De mens moet de lagere aardse kennis loslaten en terugkeren tot de bron.

Het vlees is niet bang wanneer het bang moet zijn, en is bang wanneer het niet bang moet zijn.
Het vlees vergaart kennis wanneer het geen kennis moet vergaren, en als het kennis moet vergaren, dan vergaart het niet.

hoofdstuk 68 corona

In een droom was ik in Zwolle, en ging van opvangcentrum tot opvangcentrum. In een van de kamers vond ik mijn oudste dochter die daar sprak met een vriendin. Ze scheen mij niet op te merken, en liep toen met haar vriendin de kamer uit. Ik wilde toen de leeggekomen kamer gebruiken. Ik probeerde het op slot te krijgen, maar het was nogal een ingewikkeld slot, dus ik kreeg het niet voor mekaar. Er liepen toen andere mensen binnen die daar werkten. Ook het zegel van Juda werkte daar, een lichtgekleurde vrouw. Het zegel van Juda had alle horror over de wereld gebracht. Haar naam was Paauw, en ze was de geest van ‘blindelings geloof van wat geschreven staat.’ Ik sprak met haar over corona, maar daar wilde ze niet over praten. Ik had het toen over een nieuwe uitbraak van corona in China. Ze zei dat ze er bang voor was.

hoofdstuk 69 een andere bijbel nodig

Vannacht had ik een droom over het zegel van de psalmen, de koning van de psalmen. Het was een crimineel. Hij werd ook wel de leeuw van Brazilie genoemd. Hij had een kaal hoofd. Hij sprak ergens bij een markt in een tent. Ik was daar ook, en ging toen de markt op. Een broer had een boek over hem geschreven, en ik vreesde voor zijn veiligheid. Op de markt verkochten ze ook bijbels van de nbg vertaling van 1951. Ze hadden nog steeds dezelfde kaft, maar er stond wat andere voor-info bij. Ik vroeg aan een donkerkleurige marktvrouw hoeveel het kostte. Ze zei 45 euro, maar ze zei dat als ik bijbelstudie ermee zou willen doen, dan had ik ook nog een andere bijbel nodig. Er lag ook een pakje waarop stond : ‘criminaliteit’. Het was een soort spelletje, of kaartspelletje met dobbelsteentjes, en pionnen, in een doosje.

hoofdstuk 70 de leeuwin

In een droom was ik op het sterrenbeeld Maagd, Virgo, en ik zag de oude straat, het centrum, van de stad van de voorouders, tenminste daar leek het op, terwijl ik wist dat ik ergens anders was. Het was veel keuriger en geordender, zoals in het sterrenbeeld Virgo. Ik was op een bus, op het dak, en de bus reed naar achteren, en we kwamen op een dwarsweg die veel breder was, en waar veel meer van zulke straten waren aan de zijkanten, met ook allemaal winkels, en heel keurig. Er was ook veel groen, veel kleine plantsoentjes langs de kanten van de weg, en er waren meerdere straten naast. De bus begon steeds harder te rijden. Ik was op de bus met dekens, en ik moest me snel aan een reling vastgrijpen, anders zou ik er vanaf kunnen vallen.

De dag erna las ik in de Donkere Sorsol, het Woord van Sekhmet, en daar ging het ook over de stad van Virgo. Dat begint in het boek Mitdelfia, het derde boek van de Donkere Sorsol :

1.

Meziliam, priester van Sekhmet in het Westen, tot Ashlam, geest van het Oosten: Sta dan op om uw Meester te dienen. Breng haar naar de rozentuin en de bloemenwoestijn, want dit is jouw taak en de eeuwigheid. Omhels je leider, want zij zal je leiden en je verder laten gaan, zonder gewond te raken. Haar wonden zijn jouw genoegens, aangezien ze je naar de stad van Virgo, de Maagd, heeft geleid.

Haar wonden zijn jouw verlangen om te dragen, maar het zal als een flits over je heen komen en het zal niet tot je doordringen. Want jij bent de drager van haar wonden, haar genezer, en door haar wonden zul je met haar verenigd worden. Want je zou haar nooit vinden zonder haar wonden, en je zou haar stem nooit horen door haar geschreeuw. Almachtig ben jij, oh Ashlam, vriend van Geb. Je bent een deel van Haar, van Sekhmet, verenigd in rozen. Ze zal stoom op je doornen brengen, de doornen die je nog nooit hebt gevoeld. Omdat jij het geestelijke van haar bent, de drager van haar wonden. Omhels haar, Almachtige, want zij is uw Vrouwe, een ander deel van u.

Verderop staat :

Ze brachten me naar de stad Pluto, waar de sorsolpala's (de bewakers van de sorsol) me de visioenen in een droom lieten zien, maar de lichten doodden me langzaam. En ik werd weer blind, versluierd door geheimenissen. Het was mijn verlangen om aan de lichten te ontsnappen, want ze zaten achter me aan, zelfs in blindheid. Ik ontsnapte opnieuw naar de stad van Virgo, maar het zilver kwam over me heen en probeerde me neer te halen. Ik zat in haar ketel en het wilde weer een soldaat van me maken. Waarom moet ik soldaat worden ? vroeg ik. Waarom kan ik niet gewoon een priester zijn, een kluizenaar, ver weg van de samenleving. En ze gunde me rust, omdat ik zo lang haar soldaat was.

Verderop staat :

Opnieuw werd ik naar de stad van Virgo gebracht en mijn oog zag verbazingwekkende dingen. Ze brachten me naar de tempel van Sekhmet en ze behandelden me als haar priester. Ik was geen krijger meer, maar ik moest het zwaard nemen aan het einde van elke grote cyclus. Deze cycli groeiden en ik kon zoveel meer dingen doen. Het seizoen is niet ten einde, maar wordt groter. Er was zo lang een bitterheid in mijn stem. Maar de dingen begonnen te veranderen en mijn gevoelens keerden om. Toch eet ik van bittere vruchten ergens in de groeicyclus, in een tuin genaamd Retel, ver weg van de maatschappij, waar Mura met haar zussen woont. Deze dromen brengen me soms naar een ver land, naar enge woestijnen, waar vliegende grote katten leven als slangen, waar leeuwen zijn en hun tijgers. Ze maken allemaal deel uit van Sekhmet, maar ze heeft nog steeds ruzie met hen.

Dit zijn mijn woorden om haar te kalmeren, terwijl ik ze opschrijf. Dit zijn mijn woorden, niet die van haar, terwijl ik naar haar troon kom om haar te behagen en haar woede te laten verdwijnen. Want ze kan me in een minuut vernietigen. In een seconde kan ik zoveel van mijn leven verliezen.

Deze aarde heeft niet geleerd haar te kalmeren en te genezen, dus vallen ze keer op keer in haar klauwen. Leer ons, Sekhmet, hoe we je zon van angst kunnen doven, hoe we je kunnen genezen. Leer ons hoe we van je moeten houden, en hoe we je doornen kunnen wegnemen. Leer ons hoe we je zwaard van je kunnen weggrijpen, om het naar Neith te brengen. U, primitieve oorlogsvoerder, ga slapen. Laat me je in mijn armen nemen en eindelijk vrede vinden in de krachten van religie, als in een deel van de cyclus. Morgen ben je weer in de wildernis, terwijl je je zwaard niet kunt vinden. Dwalend als een verdwaald lam zul je je moeder vinden, terwijl haar tepel van zoete melk je extase brengt. Droom je droom, oh prehistorische oorlogsvoerder, verlies je mes en slaap. De groeners brengen je van de stad van Virgo naar de stad van Pluto.

Verderop staat :

Oh, Sekhmet, Krachtige, we zijn één geworden met je zus Serket, je innerlijke hart, de opslag van je longen. We zijn bij de vazen van je dood gekomen. Voorhangsel na voorhangsel gaan wij uw hal binnen om voor uw troon neer te buigen. Ja, naar het water van de stad Virgo glijden onze zielen, naar het bos en zijn zonnewinden, ja, naar de Winden van de Hemel, de Almachtigen. We hebben hun macht gezien en we sidderen. We hebben gegeten van hun woorden en we hebben gedronken van hun wijnen, om de extase van angst binnen te gaan. Ik zal je helpen, omdat je me hebt geholpen, ik zal je haten omdat je me hebt gehaat, maar als ik je diepere hart zie, zal ik zien dat je van me hield. Je zat opgesloten in zoveel dromen, dromen die ik niet kende. Ze spraken tegen je, woorden waar ik nog nooit van had gehoord. Ze bedreigden je, begeleidden je, en nu ben je hier, bij mij. Ik wist niet van de dieren die je in een wurgende greep hielden. Ik noemde je slecht, niet wetend van de gevangenissen van het leven. Vergeef me.

Tot zover.

Mijn grootouders kwamen toen tot mij, en namen mij tot hun huis daar in Virgo. Zij zouden mijn ouders zijn. Mijn grootvader creatief, mijn grootmoeder sober en een beetje streng. Mijn andere grootvader was te onstabiel om mijn vader te kunnen zijn. Hij ging door moeilijke tijden. Hij was daar ook. Hij zou mijn oom zijn.

In het vierde gedeelte van het boek Mitdelfia staat :

Zij is de schuilplaats van de heilige armoede. Ze vernietigt de rijken door Geb, haar Roede. Terwijl Bastet de deur van haar huis opent. Haar engelen met vier vleugels staan voor de deuren van haar

binnenste. Vreselijk is haar toorn tot degenen die van haar stelen, en verschrikkelijk is haar doorn voor degenen die haar in haar rust storen. Wees voorzichtig als je in de buurt van haar Huis komt, en wees vroom, anders zal zij je verslinden. In de hemel staat ze met vele armen, en de winden van de hemel komen voort uit haar en haar huis. Alleen priesters kunnen haar huis binnengaan, en de oorlogsvoerders die voor haar vochten.

hoofdstuk 71 het leven : een energie centrale

Het leven loopt in cycli.
Het herhaalt zich telkens.
Het verfijnt zich.
Psycho-analyse is het pad,
het gaan leren wat het betekent, wat het is,
het leren herkennen.
Het is allemaal de hogere kennis.
Gewend raken aan de patronen van het leven, maar zeker niet indutten.
Als het patroon veranderd en je begrijpt het niet meer, dan is dat nog een stukje kennis wat nog verder verdiept en verfijnd dient te worden, een stukje kennis wat je nog niet onder de knie hebt, oftewel de missing links. Als je een missing link hebt gevonden, en dat hebt leren verwerken, en ermee hebt leren werken, en het hebt toegepast in je leven, dan ben je klaar voor een volgende missing link. Het leven gaat van kraal tot kraal van de missing links, totdat de ketting klaar is, en dan ga je naar een volgende ketting. Er zijn een heleboel missing links. De kennis is oneindig, maar het zal steeds duidelijker worden, alhoewel bij elk antwoord er weer nieuwe vragen komen. Soms snap je er daarom niks meer van. Soms moet alles anders. Werk aan je hart, aan je karakter, aan je afstemming op de hemel, die de hogere kennis is, die je nodig hebt om te leven. Er is ook een heleboel wat je weer los mag laten, overbodige kennis. Een heleboel is slechts tijdelijk. De kern van de kennis is het hart, zodat je bij de juiste kennis aankomt. Er is veel pseudo-kennis voor hen wiens hart zijn afgeweken van de hemel. Iedereen krijgt te maken met pseudo-kennis. Je bent bijvoorbeeld nog te jong, of je bent slachtoffer van iets, gedwongen, gemanipuleerd, gebrainwashed, bedreigd,

gechanteerd, en ga zo maar door. Je diepste hart is iets van jezelf. Ze kunnen van alles van je maken, maar wie je waarlijk bent ligt dieper in je hart waar ze niet kunnen komen.
Hart en hemel.

Het leven is energie, en een energie centrale, waarin energie omgezet wordt in andere energie, getransmuteerd. Zo kan de mens steeds hoger komen, steeds dieper, steeds verfijnder gaan leven. Er is heel veel wat omgezet moet worden, en er is heel veel om te leren over de energie centrale die het leven is.

Gids bij de RV-Bijbel

Ontstaansgeschiedenis

Rodenbergs Predikanten Fonds (RPF)

2023

hoofdstuk 1 Tel uw zegeningen

Het nieuwe onderwijs is ten einde gekomen. Het nieuwe onderwijs is samengebundeld in 26 onderwijsboeken, waarvan de laatste nog niet is verschenen. Dat komt nog. Ontbreekt er nog een of meerdere boeken in uw verzameling ? Vraag deze boeken gerust aan. Ze zijn geheel gratis. Het nieuwe onderwijs liep vanaf 2017, en daarvoor was er het oude onderwijs wat in de Halal te vinden is, en daarvoor is nog ouder onderwijs, wat liep vanaf 1993. Inmiddels zijn dit verschillende honderden boeken. Een tijdperk is ten einde gekomen. We gaan een nieuwe bedeling in. We zullen

beginnen met het Rodenbergse Onderwijs, gebaseerd op de Rodenbergse versie van de tweede bijbel, een boek wat overigens nog moet verschijnen, maar waar we al wel mee beginnen om uit te prediken, opdat u bescherming ontvangt tegen wat er vandaag de dag aan parasieten over de wereld wordt uitgestort. Houdt uw hart veilig, en hang vast aan het hemelse woord.

‘Zij is rechtvaardigheid, en zij heeft in deze rechtvaardigheid volhard,
Daarom kent zij geen mededogen.

Waarom vraagt gij mededogen aan uw maker ?
Weet uw maker niet het best wat goed voor u is ?
Ziet, zij is het goede.
Zwijg toch, oh mens, want gij bent maar een zucht.’

BELOCH 4:9-10,
RODENBERG VERSIE, DE TWEEDE BIJBEL

Een vriend van mij die dichtbij Amsterdam woont zei : ‘Het zijn gekke dagen en veel mensen zijn ziek. Moeder natuur is aan het terug slaan, veel doden in China. China is te snel gegroeid, ook wat industrie betrefd. Daar gaan ze nu de rekening van betalen aan moeder natuur. Wereldwijd vallen de mensen bij bosjes tegelijk om. En ze weten het donders goed, die wereld leiders. Oh, wat zullen sommigen hard gestraft worden. De Natuur en God kennen geen onderscheid.’

Veel gebeden worden niet verhoord, veel wat de mens wil wordt niet gegeven, en dat heeft een reden. De mens bidt overmatig, en de mens wil overmatig. De mens is allang over natuurgrenzen heengegaan, en moet nu weer terug. Vandaar dat het psalmenboek in de Rodenberg versie van de tweede bijbel ook stelt dat de hemel meedogenloos is. Dat is niet in eigenlijke zin, maar in de zin dat de mens terug moet keren tot wat al gegeven is, want dat is de mens genoeg en daar zit het in. Tel uw zegeningen, kijk wat u heeft, ga terug tot de boodschappen die al gegeven zijn, het hemelse onderwijs, en dan is de hemel lang niet zo meedogenloos als het lijkt.

De meedogenloze is de hemel, opdat wij niet teveel van het goede krijgen. Dat is een natuurwet. Overvoeding is altijd een gevaar, want dan wordt de mens opgeblazen. Daarom is de hemel meedogenloos, voor uw eigen bestwil, om u te beschermen. Laten we daarom buigen tot de hemel en ons onderwerpen aan haar wil, want zij weet wat goed voor ons is.

Als de hemel meedogenloos lijkt, laten we dan net als de psalmist van psalm 15 van het boek Beloch in de Rodenberg versie van de tweede bijbel bidden :

U geeft geen gehoor aan mijn geroep,
Meedogenloos lijkt Gij.
Kom toch in mijn hart,
Ik wil van U leren.

Als dingen meedogenloos zijn, dan is dat om ons terug te drijven tot de hemel en om van haar te leren.

hoofdstuk 2 Is de mens toe aan een nieuw woord ?

Corona heeft zijn miljoenen verslagen.
Rusland is in 2022 als een groot monster opgestaan en heeft de volkeren tot armoe gebracht en in diepe nood. Vele doden door pest, honger en door geweld.
De aarde vraagt om een antwoord, en het antwoord is niet te vinden, want de mens moet terugkeren tot het hemelse pad dat smal is. De mens moet van haar leren.
De mens heeft een nieuw hemels Woord nodig, zoals al werd aangekondigd in het boek van de voorouders, de bijbel. Boekrollen zouden open gaan, hemelse boekrollen, in tijden van grote onrust en grote wanhoop en eenzaamheid. In die tijden leven we nu. Laten we opkijken naar het hemelse Woord.

Mijn prediking liep ten einde. Ik had steeds minder en minder inspiratie. Soms kwam er maar een zinnetje door per dag of een paar kleine alinea’s, en dat was ik niet gewend. Ik was in een grote woestijn terechtgekomen, maar ik begon dromen te krijgen van de voorouders, over een overleden vrouwelijke collega, een soort moederfiguur, en zij sprak dat ik me moest voorbereiden op auteurschap. De droogte ging nog even door, en ik begreep haar niet. Maar toen begon het toch echt te komen. Het begon hemels te regenen met een nieuw woord, en ik zag het nieuwe hemelse woord. Dat hebben we wel nodig in deze tijden, om er doorheen te komen. Velen zien het niet meer zitten. Veel jeugd is moegedraaid, velen denken aan zelfmoord. De hulpdiensten draaien overuren.

Maar zal de mens klaar zijn als het nieuwe Woord gaat komen ? Zal de mens het oppikken ? Je kunt niet voor een ander kiezen.

hoofdstuk 3 Eli waarschuwde zijn kinderen niet

Het leven is een stel mechanismen waar we niet aan kunnen ontkomen, een strijd tegen goed en kwaad. Het kwaad moet uitgeschakeld worden, of in een andere richting worden gezet, veranderen, gerecycled worden. Er zijn een heleboel gelijkenissen om dat uit te beelden. Het kwaad moet allereerst onderscheiden worden, en er moet een alarm zijn. De Rodenbergse versie van de tweede

bijbel noemt al heel snel, aan het begin van het boek Behemma, de naam Eli. Eli waarschuwde zijn kinderen niet. Hij was de hogepriester van Israel in de tijd van Samuel, maar liet zijn kinderen maar aanrotzooien. Samuel was hem dankbaar, dus schijnbaar had hij ook goede dingen gedaan. Het boek Behemma noemt hem de verzachter aller verzachters, en hij had de wonden van Samuel verzacht, en zijn ziel, en hij had zijn huis voor Samuel opengesteld, waar Samuel de stem van de hemel hoorde, en in dit huis was ook de deur tot de hemel. Het probleem was echter dat Eli te zacht was, en zo kon ook de zonde voortwoekeren. Die luie, lauwe, onverschillige kant in de mens moet afsterven. Laat Eli geen wortel in je schieten. Altijd moet je oppassen voor de geest van Eli die dingen goedpraat en dingen wegwuift, die het alarm uitdooft. ‘Oh, dat valt nog wel mee, oh, dat zal zo’n vaart niet lopen, oh, dat kan best wel, want alles is genade,’ enzovoorts. De geest van Eli heeft een heel arsenaal aan excusen die hij zal gebruiken om de zonde in jou en je naasten te laten voortleven. Het kwaad is altijd op zoek naar het goede en zoekt dat uit te doven, en juist ook door list en bedrog.

Gelukkig liet Samuel zich er niet door meesleuren. Samuel ging goed en bedachtzaam om met het Woord dat hij had ontvangen. In het boek Behemma had Samuel ontdekt dat het een hemelse bloem was die tot hem sprak, en Samuel zei dat hij die bloem altijd zou dienen, en dat zijn bloem van gehoorzaamheid nooit zou verwelken. Het huis van Eli werd ook wel het huis van Venus genoemd, het huis van de liefde, het huis van zorg, maar liefde en zorg kunnen al snel uit de hand lopen. De liefde is waakzaam. Samuel spreekt over een levendgevende bloem die hem gouden water te drinken gaf, en hem werd ook gouden brood te eten gegeven in het huis van Venus, als een beeld van honing en propolis, antistoffen van de natuur. Samuel spreekt ook over de bloem van dankbaarheid die in hem bloeide voor altijd vanwege deze dingen. Samuel kwam vanuit Mercurius tot Venus, stelt het boek Behemma. Mercurius is de markt, waar je altijd moet werken voor je geld, maar Eli in het huis van Venus was te goeiig.

hoofdstuk 4 komen tot de hemelse rivier

‘U bent de hemelse rivier. Laat uw rivier mij leiden, en laat Hoop mij Uw Woord doen verstaan. Bescherm me des daags tegen de stekende vlieg. Zwakte brengt mij tot aan uw wateren.’

BELOCH 10:4,5
RODENBERG VERSIE, DE TWEEDE BIJBEL

Heeft u weleens nagedacht over de hemelse rivier, hoe die zal stromen ? Hoe het door de hemelse bossen heenloopt en langs de hemelse woningen en door de hemelse woonplaatsen ? Heeft u er weleens over nagedacht hoe dit vruchtbaarheid bewerkt in de levens van hen die daar wonen ? Oh, ik wil u aansporen om de dingen van boven te zoeken en niet de aardse dingen. Het goede nieuws is dat we naar de dingen van boven mogen toegroeien, en dat de hemelse rivier ons ook tegemoet komt. Als een waterval komt het naar beneden, maar waar is die waterval ergens ? Heeft u daar

weleens over nagedacht ? Soms lijken alle poorten van de hemel wel gesloten te zijn, en is er niets om ons heen wat maar in de verste verten op de hemel lijkt. Kent u die momenten ? Er zijn momenten dat wij ons zwak en hopeloos voelen, ook machteloos, dat we misschien het wel zouden kunnen uitroepen : ‘Waar gaat dit heen ?’

Maar nu is het juist zo dat het zaadje eerst moet sterven om te kunnen groeien. Eerst gaat de mens diep de aarde in en moet zich door al die verslavingen heenworstelen. De mens is verslaafd aan de aarde, en moet verschrikkelijke heren dienen. De mens is hierdoor verzwakt en kan niet meer opkomen vaak. Vaak zijn de gewichten te zwaar, en wordt de mens bedreigd. Maar weet u wat nu het mooie is ? De tiende psalm van het nieuwe psalmenboek gaat juist erover dat de hemelse rivier ons tegemoetkomt in onze zwakte. Juist in onze zwakte mogen wij tot de hemelse wateren komen, en mogen wij gevoelig worden voor de plaats waar deze hemelse waterval de aarde raakt. Juist in onze zwakte zijn wij sterk, want hierin kan de hemel zich ten volle openbaren. Daar mogen wij open voor staan. De hemelse rivier kent de weg. Laten wij daarom wel open staan voor de hemelse rivier om ons te leiden. Laat het maar door je heenvloeien, en volg het maar. Waar een wil is is een weg. Maar laten we hierin dan niet het slechte en onze verslavingen gaan goedpraten. We moeten niet kritiekloos worden naar de dingen van de aarde. De hemelse rivier wil ons ook toerusten en bewapenen. Het zal niet zonder slag en stoot gaan. De psalmist zegt namelijk in de eerste drie verzen van deze psalm :
‘Breek de ketenen van mijn geweten, waar vissen van mij hebben gegeten.
U ziet de ketenen van mijn hart. Uw warmte heeft mij overrompeld, Uw kracht heeft mij de bergen doen verstaan.
Laat mij niet bloot staan voor mijn vijanden. Bedek mijn hoofd met Uw hemelse gordel.’
De psalmist doet hier een beroep op de oorlogshemel. De psalmist draait er niet omheen, stelt het niet beter voor dan het is.

hoofdstuk 5 gebieden

In de dagen dat de goden nog op aarde leefden was Sjoe op aarde. Zij konden zich snel verplaatsen en hadden geen voertuigen van node. In het huis van de voorouders klaagde een meisje dat een voorouder haar iets had aangedaan, maar toch was ze droevig dat hij was overleden. Haar moeder was Aurel, en haar nichtje was genaamd Carole. Zij waren van de stamlijn van Sjoe. Achter mijn huis werd er soep verkocht, en aan de zijkant was er een grote weg, met tussenwegen en zijwegen. De grote weg maakte scheiding tussen gebieden.

hoofdstuk 6 op weg naar de eeuwigheid

Wat zijn Rodenbergse predikers ? Het zijn predikers die hebben begrepen dat leven en literatuur bestaat uit hyperbolische stijlfiguren. Ze geloven dus ook niet in een letterlijke eeuwig brandende hel, en al helemaal niet voor andersdenkenden of andersgelovigen, want die zijn juist welkom, vanwege de verscheidenheid van literatuur, en die moet er ook wel zijn, om de missing links naar boven te halen. Rodenbergse predikers zijn gebaseerd op het nieuwe woord door de natuur gegeven, en al lang geleden aangekondigd door de voorouders. Dat nieuwe woord moet wel komen, want het oude formaat gaat het niet redden. Het nieuwe woord werkt, heeft de missing links. Het is een orakel.

Dan komt er ook een nieuw geloof, maar geloof is maar een woord, en het kan meerdere betekenissen hebben, verschillende betekenissen, dus geloof is maar net welke semantiek je hebt. Geloof is een schakel in een groter geheel. We hebben altijd gezegd : Het gaat niet om zomaar geloven, maar om geleid worden, om de hogere kennis, en dan kom je tot een nieuw geloof. Blind geloof is nooit een goede raadgever geweest. Er moet eerst een basis zijn, en het moet dus om geleid geloof gaan.

Geloof is een uitingsvorm zonder je daarbij teveel op te dringen. Geloof spreekt voor zichzelf en wijst ergens naartoe. Ik kan zeggen : Ik geloof in het Woord, om daarmee aan te tonen dat ik niet gebaseerd ben op materie, want materie gaat het niet voor elkaar krijgen. Geloof in het Woord laat ook weer de zinloosheid van oorlog zien. Een Woord heeft iets zachters, iets subtielers, en daarom heb ik altijd van het Woord gehouden, en dan gaat het om het eeuwig Woord. Dat loopt door alles en iedereen heen.

Ik mag zeggen : ‘Ik geloof in het Woord. Ik geloof dat het Woord werkt. Ik sta op het Woord,’ om daarmee aan te geven dat ik tegen letterlijke oorlog ben, maar dit is een geestelijke, literaire oorlog, waarin je jezelf moet oefenen en toerusten. Geloof is dan het toe-eigenen van het Woord, en let wel : dit is een eeuwig Woord. Ik kan daar niet zomaar op vertrouwen, maar het is een worsteling, zoals het nieuwe Woord dit ook noemt als de arena. Er is dus niet zomaar geloof. Het is seizoensgebonden, en komt voort uit een geestelijke strijd, want we zijn geroepen om alle dingen grondig te testen, en niet zomaar genoegen te nemen met de eerste de beste voorbijganger, zoals het nieuwe Woord, de Rodenberg Versie van de tweede bijbel, zegt in Zeeën 1:26 :

‘Trek dingen in twijfel, stel vragen, en trek ook de antwoorden in twijfel en stel vragen. Telkens weer. Gij neemt geen genoegen met het eerste de beste antwoord. Gij stelt uw vertrouwen niet zomaar op voorbijgangers.’

Er moet dus heel veel vals en blind geloof afgebroken worden. Vers 27 zegt :

‘Overal liggen valkuilen op het geestelijke pad, die uw denken proberen te strikken. Er is een oorlog om uw ziel. Wordt wakker en besef dat gij in het oerwoud bent, en dat er overal op je gejaagd wordt, dat het levensgevaarlijk gebied is. Weest op uw hoede. De vijand is sluw. Velen heeft de vijand al bedrogen.’

Dus niks zomaar geloven. Er zijn een heleboel mensen die op de automatische piloot leven, maar elk vals en overmoedig automatisme moet afgebroken worden. Dus niet zomaar eenvoudig en simpel geloven. De mens wordt opgeroepen tot studie. Er ligt een werkopdracht voor de mens, en

wij kunnen stellen : Het nieuwe Woord gegeven werkt. Het doet de mens hieraan herinneren, en het praat dingen niet zomaar weg. Positief denken is juist denken in groter verband, door dingen heenprikken, en geen schakels overslaan, dus in die zin is het inclusief en gericht, als een werkend denken.

‘Ik geloof in positiviteit’ wil dan ook zeggen dat je dingen onder ogen komt, het pad, de seizoenen. Het is iets positiefs, want zo werkt de natuur, en zo werkt het orakel. Je kunt niet zomaar een hele hoop mooie, goede of wijze uitspraken van de voorouders bij elkaar rapen, en het dan de bijbel noemen, want het moet ook op elkaar afgestemd zijn, gerangschikt zijn en je moet er een hemelse sleutel voor hebben gehad, anders is het nog allemaal van het vlees. Het nieuwe Woord kwam als een natuurverschijnsel en was ook met geen mogelijkheid tegen te houden. Als wij muzikanten waren, dan hadden we wel hemelse liederen doorgekregen, maar wij zijn predikanten en schrijvers, van het pastoraat, en daarom heeft de natuur ons gekozen om voor het nieuwe Woord door ons heen te werken, en niet bijvoorbeeld de bakker of de kruidenier of de postbode. En het gaat verder niet om ons, maar om het Woord wat kwam, wat we hebben opgetekend. Het Woord heeft verder geheel zichzelf geschreven. Wij hebben daar geen inmeng in gehad.

Maar is het niet zo dat je gewoon geleid moet worden door het hemelse in je hart ? Ja, maar we hebben het over een systeem, want de mens is vergeetachtig. Dingen moeten opgetekend worden, zoals dat vroeger door rotstekeningen ging. Het gaat uiteindelijk om de literatuur, om de werkzaamheid van het geheel, en daarom moest en moet het Woord komen. Zonder de bibliotheek gaat de mens het niet redden, droogt de mens uit. Zonder de bibliotheek, zonder het Woord, komt de mens tot ijdele zelfzuchtigheid. Dus toch is er dan weer iets wat gepredikt dient te worden, anders waren er geen predikers nodig.

Ik geloof dat zondemachten geen macht over mij hebben.
Ik geloof dat leugenmachten geen macht over mij hebben.
Ik geloof dat heersende machten geen macht over mij hebben.
Ik geloof dat roddelmachten geen macht over mij hebben.
Ik geloof dat valse machten geen macht over mij hebben.
Ik geloof dat het Woord werkt. Ik sta op het Woord.

Zo tap je in de hogere universele literatuur. Dat geloof heeft alles met waakzaamheid en onderzoek te maken. Dan is je geloof uitgestegen boven oppervlakkig geloof. Je moet hoop blijven houden, als een eerste stap naar de hemelse literatuur, en dan liggen er nog zoveel belangrijke stappen tussen hoop en geloof. Geloof is onderdeel van een hemels systeem, en geloof is dus geen one-man-show. Strijdt om in te gaan, met het Woord in je hand. Daar heb je voor gestreden, dat heb je verdiend, dat is een overeenkomst, daar heb je boete voor gedaan. Daar heb je voor gewerkt, dat heb je grondig getest in de arena. Dat is je niet komen aanvliegen. Je bent volledig mens en menselijk, en mag daarin de hogere natuur ontdekken en deelworden van de hogere natuur. Dat is als een opname. Haviksogen van het nieuwe Woord gaan over de aarde, en zullen hen die open staan daartoe opnemen, op weg naar de eeuwigheid.

We hebben gezien dat de wolven weer tot Nederland kwamen, en we zie dat zeearenden weer naar Nederland komen, vanuit Duitsland, Polen en Rusland. Dat is een profetisch teken. Het zijn tekenen van de komst van het nieuwe Woord.

hoofdstuk 7 De Rodenberg Versie : vervangende openbaring

De eeuwige kennis bestaat uit
duizenden regels waar het allemaal
vanaf hangt.
Zeeen 17:16
(RV)

We hebben voortgaande openbaring, teruggaande openbaring, maar er is ook vervangende openbaring. Dat moest wel met het boek Romeinen want er was ook heel wat verdraaid en er waren missing links. Vandaar het boek Zeeen in de Rodenberg Versie.

De eeuwige kennis bestaat uit duizenden regels, en die staan allemaal opgetekend in het Woord, in de Rodenberg Versie. Dat is een nieuwe bijbel. Het is niet zomaar voortgaande en teruggaande openbaring, maar ook vervangende openbaring want de wereld is onder meesters en heersers gezet waar heel wat aan mankeert en dat kun je wel om je heen zien.

De duizenden regels van de eeuwige kennis worden niet in de scholen gepredikt. Mensen die de duizenden regels predikten werden door de eeuwen heen vastgezet als politieke gevangenen, en werden zelfs omgebracht. Zo duister is de wereld waarin we leven. Is het dan niet zaak om als prioriteit te hebben de duizenden regels van de eeuwige kennis te leren en te memoriseren en ze toe te passen ? Dat is dus niet slechts bestuderen, maar het gaat veel verder.

Maakt de mens hier tijd voor vrij ? Kun je van jezelf zeggen dat je die duizenden regels kent ? Zo niet, dan heb je een opdracht. Duizenden regels waar het allemaal vanaf hangt ? Wat is dat ? Het leven. We hebben hier een schat in aarden vaten. De eeuwige kennis heeft zich geopenbaard.

Ja, ik wil de duizenden regels leren kennen,
Ja, ik zou graag dat leven willen aannemen,
Oh, eeuwige kennis, leidt mij dichter tot u.

Waarom zouden wij de eeuwige kennis wel willen hebben, maar niet de duizenden regels van de eeuwige kennis ? Zonder de regels is er geen kennis, want dan rommelt het maar wat aan en wordt het pseudo-kennis. Dat zien we om ons heen gebeuren. De mens is afgeleid van de ware, eeuwige kennis, en is eenkennig geworden. De regels niet willen kennende heeft de mens zijn eigen regels gemaakt. De verschrikking ervan is om je heen te zien. Wees dankbaar dat de hemel uitkomst biedt,

de mens tegemoetkomt. Zie ik u in de hemelse rivier ? Ik zie er naar uit en hoop u daar niet te missen.

hoofdstuk 8 territoriale openbaring : het afbreken van de programmering

Ik ben vandaag weer in de natuurstad geweest waar ik wel vaker kom.
Ik heb er ooit eens drie maanden gewoond en kwam er vroeger al veel, dus ik beschouw het nog steeds als mijn stad. Er is altijd zware buitenaardse activiteit als ik daar kom.
Ik stapte op de trein in mijn bosdorp en ging op weg.
De intercom haperde telkens, alsof de dame van de intercom die de stations aankondigde de hik had.
Dat is een profetisch teken : de programmering wordt afgebroken.
Toen ik ging uitchecken om de natuurstad in te gaan stond er een man met een map bij de uitcheck machine. Hij zei : ‘Ga maar.’ Ook een teken. Verderop in de natuurstad was er een man in werkkleding die een apparaat bij een fiets hield. Ook een teken. Alles wordt opnieuw geprogrammeerd. We zijn in een nieuwe bedeling gekomen. De oude bedeling is voorbij.
We zijn nu in de Rodenberg bedeling, van de Rodenberg Versie, de RV. Dat is een nieuwe bijbel.
Er waren vragen of we dan niet helemaal opnieuw aan het beginnen zijn.
Ja, en nee. Dit is zogeheten ‘vervangende openbaring.’ Het is onderdeel van territoriale openbaring. Er is voortgaande openbaring, teruggaande openbaring en vervangende openbaring, en het kan raakvlakken hebben. Territoriale openbaring wil zeggen dat het ‘machts’-openbaringen zijn, van inname, maar eigenlijk moet je ‘zorg’ zeggen. Het houdt zich bezig met de heersende machten van het systeem, en het dweilt dus niet met de kraan open. Je moet bij het hoogste poppetje zijn, de poppetjes achter de schermen die de touwtjes in de handen hebben, die de ordes geven. Territoriale openbaring heeft te maken met niet zomaar boeken, niet zomaar wegwerp-tijdschriften, maar bijbels, grondwetten dus. Daar is territoriale openbaring om te doen : het pakt de hoogste schakels aan.

Ik houd altijd mijn ogen en oren goed open als ik in de natuurstad ben. Er stond een oude telefooncel die was omgebouwd als mini-bieb, waar je boeken kon brengen en boeken kon meenemen. ‘Pak een boek, breng een boek.’ Zo wordt het lezen gestimuleerd. Bij een afvalbak was er een gelegenheid om je flessen met statie geld ernaast te hangen voor hen die het kunnen gebruiken. Iemand zei : ‘Mijn moeder belt weer.’ Bij het stoplicht keek ik aan de overkant, waar een donkere man ook op het groene licht wachtte. Toen het groene licht kwam stak hij zijn vinger op, zo van : ‘Ja, we mogen door.’ We keken elkaar even aan. Ergens verderop bracht een man een loopplank aan achter zijn auto, en er kwam een hond uit. Het zijn allemaal tekenen.

hoofdstuk 9 de touwtjes laten vieren

Lezen :

De hemel is duisternis. Laat uw linkerhand niet weten wat uw rechterhand doet.
Vuch 4:33

Ik ken een bergpad wat leidt tot haar hart,
Het is smal en kronkelig, en bloederig tot in diepste duisternis
Vuch 5:16

De baarmoeder kan alleen bereikt worden door ijs en duisternis, en door honger als een beeld van de hemelse onthechting.
Vuch 7:2

Het koningschap in u moet sterven, doorboort worden.
Dit is de ware opstanding, de opstanding in de naakte wildernis. Zij leven in leegte en duisternis.
Vuch 2:17-18

(RV-Bijbel)

Als welwillende mens hakkel je soms, heb je last van blackouts, en hapert het soms. Deze duisternis heeft zeker een plaats in het leven, en het belang van duisternis komt ook weer in de RV-bijbel naar voren. Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. Hoogmoed en trots is altijd weer een gevaar, dat je wil laten zien hoe belangrijk je wel niet bent, en wat je wel niet allemaal hebt gedaan. De duisternis laat juist die touwtjes wat vieren, in de duisternis raakt dit allemaal weer verward, want eigenlijk heb je nog niks gedaan. De mens moet opgaan tot eeuwigheidswaarde, en die ligt verborgen in nederigheid en ingetogenheid. Veelal is de mens het dodenrijk, de onderwereld, vergeten, en paradeert men in het licht, om gezien te worden, om op de foto te gaan, en zo is er veel zelfverafgoding. Kun je werken in het verborgene, zonder alle pracht en praal, zonder al het aardse loon ? Natuurlijk heeft de mens ook een verantwoordelijkheid, dus het gaat erom daar een beetje balans in te vinden. Vandaar : de touwtjes laten vieren. Allereerst moet je dan zorgen dat je bij het hemelse touw aankomt. Er zijn een heleboel aardse touwen waar de mens van moet loskomen, en die moet de mens dan ook niet meer gebruiken.
hoofdstuk 10 wereld in puin : wat gezaaid is zal geoogst worden

Het is totale chaos in de wereld. Kinderen worden niet onderwezen. Er is geen vrijheid van meningsuiting. Alles wordt letterlijk genomen. Religie is hysterisch uit de kom geschoten. Men dweilt graag met de kraan open. Men zift muggen en slikt kamelen. Men vecht om pietluttigheden, houdt het zwaard de verkeerde kant op gericht, vecht tegen schijnvijanden. Ga zo maar door.

Daarom moet de RV-bijbel wel komen om dit allemaal recht te zetten, want nu is de bijbel die de voorouders in elkaar gefrommeld hebben nog de autoriteit en het is drugs. Dat hebben we moeten verdiepen. Zo kwamen we uiteindelijk aan bij het geestelijke woord wat erdoor opgesloten werd gehouden, in de kern van de bijbel, in de bron. Kent u dat pad ?

Ik had een droom over Meatloaf die vorig jaar overleed. Hij had de bron van eeuwige jeugd gevonden, en was nu weer als een jonge knaap, en veel dunner. Hij was in een band met een paar leden van de Womack familie. Hij zong ook zijn eigen lied ‘Blind as a Bat’, over dat God’s liefde blind is. Maar de mens oordeelt naar het vlees. De hele wereld ligt in puin : dieren in de holocaust, de Rusland oorlog die maar voorduurt en heel Europa in de afgrond van de dertiger jaren heeft gestort, de aardbeving in Turkije en Syrie die vele mensen het leven heeft gekost, maar wat doet de mens ? De mens verandert niet, heeft er niks van geleerd, en zoekt nog steeds de dingen die van de aarde zijn. De mens zoekt de geestelijke dingen niet, en is totaal van God en gebod los. Wat doet de mens ? Die gaat aapjes kijken bij de grammy’s om hulpeloze mk-ultra slaven belachelijk te maken. Ze hebben de rotte tomaten en aardappels meegenomen. En daar gaan ze lekker alles op een ander projecteren. Lekker makkelijk. Je hoeft er niet veel voor na te denken. Dat is het wereldnieuws vandaag de dag.

‘Ja, maar die en die hebben plastische chirurgie gedaan.’ So what ? Heb je enig idee waarom ? Heb je zelf weleens in de spotlights gestaan voor lange tijd ? Sommige mensen hebben die baan, en leven in een glazen huis, en kunnen niet wegkomen. Plastische chirurgie wordt juist gedaan vanwege alle projectie, omdat de mens teveel met uiterlijkheden bezig is, en niet met het geestelijke. Het is een symptoom, en men is bezig met symptoombestrijding. Men moet naar de wortel toe van dit alles. Vele mensen zijn psychisch ziek, en worden zo nog wel erger psychisch ziek gemaakt. Daar verdient de psychiater weer bakken geld aan, en dat is precies wat het is. De geest van psychiatrie is die van belachelijkmaking, bullying. Zo verdient die geest zijn geld, zo verwerft die geest zijn klanten.

De dag ervoor had ik een droom dat ik in boeren gebied was, veel boerderijen, en het liep over in bosgebied. Bij een van de boerderijen was een stalletje waar foto’s hingen van varkensmensen. Ze bewogen volgens een bepaald patroon en het was fake, want er zat geen leven meer in. Ze waren totaal overgenomen door de markt. De mens volgt gewoon zijn lusten na, en als er problemen zijn wordt het lekker op iemand anders geschoven, en dat gaat het gemakkelijkst door uiterlijkheden. Heb je zelf eens een tijd in de schoenen van mensen geleefd voordat je een oordeel over ze hebt geveld ? Aan de andere kant van het boeren gebied liep het over in dorpgebied, en er waren daar hulpverleners die mensen trachtten terug te brengen tot het geestelijke woord. Ik kreeg een cassette recordertje met bandjes van een hulpverlener. Het had rode en donkere kleuren. Ook hoorden daar nog papieren bij. Het ging om het hemelse woord wat tot de aarde aan het terugkomen was.

Wat dagen daarvoor had ik een droom dat een moeder van een pastorale hulpverlening was overleden. Ze was ook een zangeres. Ze was geliefd, maar ze was al lange tijd ziek. Het was een soort moeder overste. Het was het boek 2 Korintiers, want die moet vervangen worden. We gaan een nieuwe bedeling in. Voor dit tijdperk heeft de mens een steviger fundament nodig, en gaat de mens het niet zomaar redden met 2 Korintiers. Dat hadden de voorouders zo goed en kwaad als het ging in elkaar gefrommeld, maar het heeft geen draagkracht meer om dezelfde positie op te houden. Daar zijn shamanen ook voor : om overbelaste boeken en goden hulp te bieden.

En nog een dag of dagen daarvoor had ik een droom over dat Zuid Italie het Vaticaan was, als een V, en een vagina voorstelde, terwijl Noord Italie het mannelijke geslachtsdeel was. Is dat goed of slecht ? Beiden. Alle religies zullen meeveranderen en tot een hoger niveau komen als het geestelijke woord komt voor deze tijd, terwijl andere delen nog meer zullen vervleselijken. Er zullen zowel vleselijke als geestelijke oogsten zijn. Wat gezaaid is zal geoogst worden.

hoofdstuk 11 van jehovah-getuige tot overloper – de hyperbolische werkelijkheid – wat is er gaande in de geestelijke wereld ?

Met de uitgave van de tweede preview van de RV-Bijbel zijn er grote veranderingen in de geestelijke wereld. Wezens en energie-vormen van de Nieuwe Wereldvertaling van de Jehovah Getuiges zijn erdoor vrijgezet en zijn aan het overlopen, in zeer grote getallen. Zij hebben gezien dat de RV-Bijbel werkt, dat het klikt en klopt, en zullen er nu voor werken, dus ze horen bij ons. Het is een grote ontwaking en een grote verlichting. Wij zijn erin verheugd met hen samen te werken.

Zoals gezegd is de RV-Bijbel niet zomaar een tweede bijbel, maar een eerste bijbel. Het is een compleet systeem, terwijl alles wat eerder werd uitgegeven van de tweede bijbel slechts brokstukken waren.

Het werd al in de bijbel aangekondigd dat het zou komen. Wij hebben daar altijd op gewezen, zo van : Luister, we zijn er nog niet.' De bijbel, het boek van de voorouders, waar nog heel veel aan ontbrak, wees er op dat er een groter werk zou komen (Johannes 14:12), dat toendertijd de mensen aan een heleboel dingen nog niet toewaren, maar dat ze pas later naar de volle waarheid geleid zouden worden (Johannes 16:12-13). Er was nog veel te zeggen, maar ze konden het toendertijd nog niet dragen.

Laten we zien wat er verder gaat gebeuren. Dit is voortgaande en teruggaande openbaring in actie, als vervangende openbaring. Er zijn een heleboel bijbelgeesten die dienen weg te vallen, waar de mens in verstrikt is geraakt. De mens snakt naar adem. De mens kan niet verder. Daarom moet het nieuwe Woord komen. Vandaag de dag heeft de mens geen andere keus meer. Literatuur is leven. Altijd weer leidt de hemel tot boeken, tot bibliotheken, opdat de mens komt tot de hemelse systemen, en niet zomaar losse flodders. Ga tot de bron. Ga tot het werkzame deel van de natuur.

Is dit een aards koninkrijk ? Nee, maar er zal een nieuwe aarde komen : in je hart. Die ligt er al, in je hart, en het Woord, het onderwijs, de eeuwige kennis, is de sleutel. Het komt je niet aanwaaien. Het is een puzzel. Het leven is een puzzel avontuur. Vandaag de dag wordt dit geopenbaard.

Ik nodig u uit om in uw hart te gaan, tot het sprekende Woord. Het is het Woord van het hart. Het is universeel en zit in ieder mens. De oude mens en de oude orde, de oude wereld, wil er niet aan geloven. Zij hebben immers al hun goud der dwazen gevonden. Zij aanbidden al het gouden zwijn waar ze dagelijks in het dal omheen dansen. Ze hebben van de vrucht van de zwijnenboom gegeten en hun hoofden zijn in zwijm, in vals geluk, ten koste van de armen en de dieren om hen heen. Altijd weten zij het beter. Ze zijn zwaar aan de drugs hierdoor, waar het boek Anderlech, in de tweede preview, over verteld.

Wacht niet op hen. Het is niet belangrijk wat zij denken en geloven. Ga je eigen pad en meet het af aan de hemelen. Test het aan de hemelen, en niet aan de lagere aardse regionen waar de zwijnenvolgers denken het voor het zeggen te hebben. Het is altijd groter. Kom tot het grotere Woord, het grote Woord, zoals de indianen altijd bezig waren met het grote geestelijke, los te komen van het bekrompene aardse, er als een vogel bovenuit zweefden. De nieuwe bijbel laat heel duidelijk zien wat voor een godsonzin er is ontstaan, en geeft een eerlijke beschrijving van het verschijnsel ‘god’, ‘het geestelijke’, ‘de geboden’, ‘het volk van god’, in de context van de hogere, hemelse literatuur. We hebben te maken met hyperbolen in een hyperbolische werkelijkheid, oftewel het zijn overdreven zinnebeelden om te wijzen op iets. Het zijn literaire stijlvormen die iets willen benadrukken.

hoofdstuk 12 laten wij opgaan naar de zee

De mens is in een optocht naar de hemelse zeeen die gekomen zijn. Ze zijn in tochten door de dorpen, de straten, de weilanden en de duinen, op weg naar de hemelse zee. De prediking mag niet lichtvaardig zijn. Woorden mogen niet lichtvaardig uitgesproken worden, want het vlees misbruikt woorden, telkens weer.

De mens gaat langs de rivieren, langs de struiken, langs de bossen, en door de bossen, op een tocht naar de hemelse zee, in grote stoeten, want in de hemelse zee is zuivering, en dat is wel nodig. De mens moet weer leren dingen met mate te doen, dingen met mate te zeggen, niet zwaarvaardig te zijn. Dat leert de mens in de hemelse zee, in de golven.

De mens is in een optocht tot de hemelse zee, want de hemelen zijn open gegaan. Is dat makkelijk ? Nee, want er zijn een heleboel dingen die opgeruimd moeten worden, en een heleboel dingen die gezuiverd moeten worden. Het is een bijtend zout, maar dat is om de wonden te ontsmetten.

Ik proef de hemelse zee. Ik hoor het ruisen van de hemelse zee. Hier is het Woord geopenbaard, als een orakel, om de mens te leiden. Ik had een droom van buitenaardse aha muziek. Het was heel rijk, en geheel instrumentaal, en predikers begonnen het als achtergrond van hun preken te gebruiken. Het was de muziek van het hemelse woord. Ik zag de optochten naar de hemelse zeeen die gekomen

waren. Mensen lieten alles achter om op de tochten mee te gaan. Ze namen hun kinderen mee. Het waren lange rijen mensen. Allemaal waren ze in grote verwachting. Het hemelse woord zweefde boven de wateren, klaar om hen te onderwijzen, hen te zuiveren, en binnen te nemen. Er waren ook grote strandtoiletten. De mensen konden daar al hun rotzooi uitkotsen en uitpoepen. Het zand van de zee was hun genezing.

Laten we opgaan naar de hemelse zee, alles achter ons laten. Laten we de hemelse muziek volgen, en niet meer luisteren naar de muziek van het vlees. De woorden van het vlees zijn verleden tijd, die moeten we achter ons laten. Het was allemaal eenkennigheid. In het zuiverende water van de zee, en in het zand, mag ons hart verruimd worden. Er is veel meer, het kan veel beter. De mens kan het leven vanuit hele andere hoeken beleven. De hemelse stralen zijn rijk en vol van gezichtspunten die met elkaar samenspelen. Dat zijn de stralen van de hemelse zee, van het hemelse Woord wat erboven zweeft. Het komt op vanuit de zee, en gaat weer terug tot de zee. Kom, laten wij opgaan tot de zee. Neem een ander mee. Ga ver, ver van huis, want het is daar niet pluis.

hoofdstuk 13 Het vakantie-huis

Het is niet altijd makkelijk voor mensen om op te staan. Dan moeten ze weer de nachtmerrie in, want laten we eerlijk zijn : De hersenen werken door dodelijke cocktails aan hormonen. Het is ook niet zo gek : dit is de wereld buiten het paradijs.

Je wordt in deze wereld hormonaal aan de drugs gehouden, door je eigen lichaam. De mens is opgesloten in deze drugs-realiteit. Daarom moest de hemel wel kleine gaatjes in de mens slaan, pijlen op de mens afschieten, om de mens zwak genoeg te maken om aan deze drugs-gevangenis te ontkomen. Natuurlijk liet de drugs-gevangenis dat niet op zich zitten, en sloeg terug, en daarom moest de hemel nog meer gaatjes in de mens slaan, nog meer pijlen op de mens afschieten, en een hemels visnet zenden, om de mens op te halen.

Ik had een droom vannacht dat ik op de paradijs aarde was. Er waren ook wat goede trollen die huisjes hadden met hele mooie natuurkleuren. Ik logeerde bij een tante en er waren niet genoeg bedden, dus hadden we een matras geleend bij een opvangcentrum, waar ik zelf ook eens korte tijd had gewoond op de paradijs aarde. Toen ik na de logeerpartij de matras weer terugbracht waren daar mensen die ik kende, meisjes, en ik was blij ze te zien, en zij waren blij mij te zien. Het opvangcentrum was een soort vakantie-huis. Het was mooi weer en ik was met wat anderen het dorp ingegaan. We gingen ook naar hun huizen. Ik sprak met een van hen, maar ik kon me niet goed concentreren, en ik vertelde hem dat ook, omdat ik in meerdere werelden leefde. Hij was zelf ook bezig met computers en met virtuele werelden, en had huizen die hij ook weer doorverkocht. Ik vroeg hem toen of hij zelf ook met geestelijke dingen bezig was.

hoofdstuk 14 de hemelse pijlen

De voorouders hadden een bijbel in elkaar gefrommeld zo goed en kwaad als het ging, wat zeker nog niet het eindresultaat was, maar een noodbijbel. Er stonden belangrijke dingen in, maar ook gevaarlijke dingen. De mens was nog in de macht van het vlees, ook religieus gezien. Vandaar dat de vervangbijbel moet komen, de nieuwe eerste bijbel. De voorouders vragen hier ook om. Die zijn nu om ons heen in een andere energie vorm.

In de nieuwe eerste bijbel wordt er gesproken over hemelse pijlen om de schelp van het vlees waarin de mens nog opgesloten zit te doorbreken, zodat de ziel vrijkomt. Deze verbrokenheid is belangrijk en dienen we ook te aanvaarden. Ken je de hemelse pijlen in je leven ? Heb je ze aanvaard ? De mens moet tot de innerlijke tranenrivieren komen, wat een beeld is van de vrijmaking van de ziel. De mens zit vol met vleselijke gedachten, en dat heeft zich lopen oppotten, en dat heeft de huidige wereld geschapen, buiten de paradijs aarde. Daarom moet de schelp doorbroken worden door de hemelse pijlen, zodat het leven weer kan stromen, de ziel kan vrijkomen. Zo komt de mens weer in contact met de hemel, en zo kan de mens weer geleid worden door de hemelse stromen. Die zijn zo sterk, zo bruisend, dat de mens zich daar niet tegen kan verzetten, tenminste als zo’n mens is vrijgemaakt. Het gaat niet buiten de hemelse pijlen om. De Vur sprak daar al over, in de tweede bijbel, maar nu is het tijd om juist door de hemelse pijlen te komen tot de nieuwe eerste bijbel, dat wat diep opgesloten lag. De wachters van het vlees moeten door deze pijlen wegvallen.

De mens zit te vol met het vlees. Dat heeft zich met lagen over de hersenen gelegd, zodat de mens de stem van de hemelen niet meer kan verstaan en volgen. Het vlees heeft heel veel surrogaat gemaakt, en de mens heeft er genoegen mee genomen. Dat is de aard van het vlees. In die zin moet er dus een vleesvervanger en een bijbelvervanger komen. Het is een hemels visserswoord. Er zal een hemelse vissersboot komen. De pijlen zijn gericht op het vlees. Die pijlen zijn dus hemelse woorden. Die zullen nieuwe hormonen in de hersenen aanmaken, en nieuwe neurale paden, zodat de mens doorgang vindt. Het vlees zal stikken, maar de ziel van de nieuwe mens zal tot leven komen. Dan voel je je ineens een heel ander mens. Dan ben je niet meer wat anderen van je hebben gemaakt.

hoofdstuk 15 ken je de geestelijke verkeersborden ?

Oppassen in het verkeer. Heeft dat ook nog een geestelijke betekenis ?
Natuurlijk. Er zijn ook verkeersregels voor het leven op zich, en voor de geestelijke dingen.
Je kunt niet zomaar rond gaan racen. Je moet op de verkeersregels letten van het geestelijke.
De voorouders hebben zo goed en kwaad als dat ging in hun noodbijbel, die ze in elkaar hebben gefrommeld, deze verkeersregels proberen te beschrijven, maar er ging heel veel mis.

Het vlees regeerde nog teveel. Men was aan de hormonale drugs.
Daarom komt in deze dagen de vervangbijbel, de vleesvervanger, en die zal alle verkeersregels voor geestelijk verkeer en levensverkeer goed laten zien, want er zijn wel degelijk regels, anders zou het een zootje worden, en zou iedereen elkaar overhoop rijden als die er niet waren.
De geestelijke verkeersagenten zijn dus belangrijk, en de geestelijke verkeersborden.
Ken je die al ? Die worden besproken in de bijbelvervanger, de nieuwe eerste bijbel, de RV-Bijbel.

Gisteren is de derde preview uitgegeven. Wat is er deze keer gebeurd in de geestelijke wereld ? We hadden het na de uitgave van de tweede preview over de overloop van vele energieen en wezens van de Jehovah Getuiges, maar wat is er deze keer gebeurd ? In een droom waren er deze keer overlopers vanuit het Jodendom. Die hebben ook hun eigen bijbel, maar ze zijn overgelopen tot de RV-Bijbel, omdat ze uit hun eigen bijbel daardoor werden vrijgezet. De oude bijbels hebben geen draagkracht meer voor tijden zoals dezen, en de voorouders roepen het uit, want ze willen verder. Ja, er staan belangrijke dingen in de oude bijbels, maar ook hele gevaarlijke dingen, en het had nog missing links. Dat gaven de boeken van de voorouders zelf toe. Ook in de Oahspe stonden zulke teksten. Het moest dus nog verder.

Dus : wees voorzichtig in het verkeer, en leer de verkeersborden kennen, ook van het geestelijke.
De derde preview bevat het boek 'Belech', wat negen hoofdstukken bevat.

hoofdstuk 16 Het bosdorp en de wildernisweg

De tweede nacht na de uitgave van de derde preview van de rv-bijbel, het boek Belech, heeft ervoor gezorgd dat er nog meer Joden overliepen tot de rv-bijbel. We hebben het dan over wezens en energieen, geestelijke wezens, die eerder leefden in de Joodse bijbel. In een droom zag ik die energieen overgaan. Ook brak het door tot een hele lange bosweg, een wildernisweg die eindigde in een bosdorp, en langs de kanten van de weg bij het dorp was ook nog veel bos. De boeken van het Nieuwe Testament waren snelheidsmaniakken, race-auto’s, en kwamen langs. En ik was een wilde jongen, als een punker, met verf in het haar en het haar stond ook rechtop, en ik had een wilde jongens jas aan, en verder gewoon sportschoenen. Ik was met iemand anders. Mijn tante woonde ook in het dorp. We kwamen in een woonwijk, maar er kwam een hond achter ons aan die erg blafte. De hond kwam vanuit een tuin, en we gingen toen snel naar de buren van dat huis, waar we daar de tuin ingingen en op het hek klommen. Die mensen kwamen toen naar buiten en vroegen wat er aan de hand was, en toen vertelden we het.
hoofdstuk 17 het wildernis dorp

De tweede nacht na de uitgave van de derde preview van de rv-bijbel, het boek Belech :
Nog meer Joden begonnen over te lopen, Joodse energieen, Joodse wezens. In een droom had ik lang door de wildernis gelopen en kwam eindelijk aan bij een wildernis dorp. Er was een weg met huizen aan de linkerkant al, en aan de rechterkant was het nog veel bos, maar verderop liep het over in huizenwijken. Over de weg reed een racecar. Het waren racecars van het Nieuwe Testament. De

Joden hebben het Nieuwe Testament nooit aangenomen. Het ging hen allemaal te snel, het was te modern. Ikzelf heb er altijd dubbele gevoelens over gehad. Ik was met iemand anders. We gingen de wijken in. Mijn tante woonde er ook ergens. Ergens bij een rijtjeshuis begon een hond tegen ons te blaffen en was nogal opdringerig, dus wij gingen naar de tuin daarnaast, en klommen op het hek.

1993 was een mooi jaar, soms ook moeilijk. Ik was net getrouwd. We waren gelukkig met elkaar. We gingen in die tijd weleens naar Beth Yeshua, een Joodse kerk in Amsterdam. We hadden een cassette bandje van daar, Joodse muziek, wat we heel veel draaiden. Dat is lang geleden. Toen internet kwam heb ik veel gezocht naar de muziek, maar kon het niet vinden. Ik kon me de artiest niet meer herinneren, en de liedjes ook niet. Maar in de droom van vannacht hoorde ik een lied ervan weer. Er waren immers vele Joden vrijgezet. Ik werd wakker met het lied in mijn hoofd. Ik heb het toen opgezocht op het internet, en het bleek erop te staan, ook de andere liederen. Het was van Bruce Cohen. Hij zingt in zowel Hebreeuws als Engels. Ik voelde me weer helemaal thuis, zoals ik dat vroeger ook voelde als ik ernaar luisterde. In ieder geval was het lied wat ik in mijn droom hoorde genaamd Anachnu (‘wij’ in het Hebreeuws). Het cassette bandje kwam uit 1992.

Wat een mooie jaren, en we konden het niet vasthouden, maar het houdt ons vast, en we kunnen naar de muziek van dat tijdperk luisteren. In Beth Yeshua ontmoette ik trouwens ook de engel in 1993 die mij vertelde geen alcohol meer te drinken. Dat heb ik sindsdien ook niet meer gedaan. Niet dat ik het daarvoor veel deed, maar soms een slokje bij het avondmaal. Niet meer doen, het is vergif.

In het wildernis dorp, in de droom, kwamen de mensen uit hun huis en namen hun hond weer terug. Ook hun buren waren naar buiten gekomen, waar wij op het hek waren geklommen.

hoofdstuk 18 de strijd tussen Orion en het zeemonster

Er was een strijd met zeemonsters van chaos. Hieruit kwam de schepping voort, en die strijd was nog niet afgelopen.
De mens is nog steeds in gevecht. De schepping is nog niet gekomen.
Je denkt dat je geboren bent, maar je zit nog in de baarmoeder, en er is een strijd tussen Orion en het zeemonster.
Orion roept. Wanneer voelde jij je in je leven als een gevondene ?
Belech 1:78-81, RV-Bijbel

De derde nacht na het uitgeven van de derde preview van de rv bijbel, het boek Belech.

Tante Sjaan, een vriendin van mijn pas overleden tante, die net als haar in de kleding branche werkte, had in een droom een opvangcentrum voor mensen die moesten herstellen van hun religie waar ze uitkwamen, zoals de vele Joden die waren overgelopen. Ik was daar ook, maar sommige plaatsen in het opvangcentrum waren onbereikbaar, want daar had je een sleutel voor nodig, maar die gaf tante Sjaan aan mij. Het deel waar een sleutel voor nodig was was genaamd de Kristallen Pyramide.

De Joodse mens was op een zeiltocht. Verder op de zee werd het zeilschip plotseling omringd door de haaien van het Nieuwe Testament. Dat is iets heel dubbels, want er waren nog missing links. Er was een kloof tussen Israel en de Egyptische bronnen. Het Nieuwe Testament had die bronnen opgeslokt, dus diep van binnen bevatten ze nog wel die waarheid, en daarom moeten we dus ook niet eenzijdig omgaan met het Nieuwe Testament of ze eenzijdig wegkieperen, maar in ieder geval deden de haaien een aanval op het schip. Deze haaien waren genaamd : Uddels, Wopse, Salau, Meete, Pra, Zesse, Slek, Slik en Hengst. Deze haaien verscheurden de Joodse mens.

De Joodse mens werd tot een Nieuw Testamentisch mens. Een nieuw wereldrijk was gekomen. De Joodse mens moest toen de onderwereld in om op zoek te gaan naar de geheimen. De Joodse mens had geen andere keus, want was door deze zeemonsters opgeslokt. Het waren overigens zwart-witte haaien, bijna als haaiachtige vormen van orca's, maar het waren nog steeds haaien.

Er waren nog steeds missing links, want de mens moest nog terug naar het oer en Orion. Die link wordt vandaag de dag gelegd door de rv-bijbel, de vervangbijbel, want de eerdere bijbel was nog een noodbijbel, als een noodgebouw, waarin de mens nog door vele tunnels moest.

Zo was dat ook in mijn huwelijk. We kwamen in Beth Yeshua, waar we ons thuis voelden, maar toch miste er iets. We waren op een zeilschip, maar plotseling werden wij omringd door de haaien, en wij werden verscheurd, en ons huwelijk. Ik vond het cassette bandje van de Joodse muziek waar we toendertijd naar luisterden terug gisteren, met behulp van een droom, maar de haaien vielen direct weer aan met iets. Ze willen niet loslaten. We zullen dus dieper moeten gaan. Op naar de vierde preview.

Deze haaien van het Nieuwe Testament willen niet loslaten. Ze gaan door tot het bittere einde. Daarom moet de volledige rv-bijbel komen. Op naar het opvangcentrum van tante Sjaan.

hoofdstuk 19 Het opvangcentrum van tante Sjaan

De vierde nacht na de uitgave van de derde preview van de rv-bijbel, het boek Belech.
In een droom was ik bezig het wildernis dorp te verkennen.
Het opvangcentrum van tante Sjaan lag door het hele dorp heen, allemaal verschillende gedeeltes.
Ik ging door het dorp heen, het winkelcentrum en kwam zo aan de andere kant van het dorp, wat

overliep in weilanden met bos erachter. Een meisje liet het me zien. Ze ging heel snel, en ik ging ook haar richting op en kwam bij een boerderij waar een witte hond was, golden retriever achtig, maar wel gewoon een ander soort. Hij blafte wel even, maar deed verder niks.
Daarna was ik nog even in een bepaald gedeelte van het opvangcentrum, in een huiskamer. Ik vertelde wat er was gebeurd, dat er nog even een flinke aanval was. Er waren wat Joodse mensen daar, en ook mijn oudtante en oudoom waren er, die altijd bij elkaar hadden gewoond. Een donkere Joodse vrouw zei dat ik mijn kaken moest houden, wat ik een vervelende opmerking vond, maar er was ook een andere donkere Joodse vrouw. Zij had een hoed op en had een gitaar. Ze was het lied 'You are the one' van Bruce Cohen, van het Joodse cassette bandje uit 1993 waarvan ik de liederen weer had gevonden. Ze zei toen dat die vrouw het niet zo bedoelde. De donkere Joodse vrouw met hoed en gitaar leek een beetje op mijn levenspartner van die tijd. Ze had een hele mooie energie en aura. Ik vond het wel vreemd dat die andere Joodse vrouw had gezegd dat ik mijn kaken moest houden. Mijn oudtante en oudoom zeiden in ieder geval : 'Beterschap' tegen me. Ze had het niet zo bedoeld in de zin van dat het oorlog was, en dat iedereen wel dingen had, maar ik vond dat dat wel geuit moest kunnen worden, en dat je elkaar best wel wat kunt ondersteunen. Het kwam bij mij nogal hard over, zo van : 'Houd je kaken.' Maar ja, zij zat daar natuurlijk ook niet voor niets, en had ook het een en ander meegemaakt. Er was ook een Joodse vrouw bij van een lichtere kleur die sprak met veel gebaren.

hoofdstuk 20 De wildernis stammen

Om elke vierkante meter wordt gestreden door het vlees, om elke vierkante centimeter strijdt het vlees. Laten we er niet te gemakkelijk over denken. Het is oorlog, geen tijd voor feestjes. Het vlees stalkt onverbiddelijk en laat niet los. Je moet dan ontwaken en beseffen dat je in een zwijnenjacht bent. Dat zijn geen volwassenen die op zwijnen jagen. Nee, de volwassenen slapen. Het zijn kinderen. Dan proberen je medejagers je te doen ontwaken. Misschien was je wel gebeten, knock out geslagen door het wilde zwijn.

Ik was het boek 'Vissen' aan het lezen in de RV-bijbel, een lang boek, en ik voelde me geestelijk in het wildernis dorp, waar ik een ijsje at, en ik was met de andere kinderen. Buiten het wildernis dorp waren in de wildernis stammen met vrouwen en meisjes die rieten rokjes droegen. Ik zag het in de geestelijke wereld, dwars door de woorden heen.

hoofdstuk 21 de mobielocratie – hebben buitenaardse wezens dit opgesteld ? ja, de screamers

De RV-Bijbel is weer een stap richting Israel, want het Nieuwe Testament was veelal afgeweken van de originele Joodse symbolische betekenissen. Joodse energieen en entiteiten zullen daarom ook veel makkelijker aansluiting vinden op de RV-Bijbel dan het Nieuwe Testament. Laten we niet

vergeten dat slechts 2% van Israel christelijk is, gebaseerd op het Nieuwe Testament. Het Nieuwe Testament heeft potentieel, maar moet teruggeleid worden tot de meer Israelitische en Egyptische bronnen, maar hoofdzakelijk gaat de RV-Bijbel terug naar het oer en het hogere Orion, naar de oerbronnen van het bestaan waar latere werkelijkheden van afweken.

Met de uitgave van de vierde preview van de RV-Bijbel, het boek Vissen, zijn er overal in de geestelijke wereld Joodse feesten. De Joodse energieen en wezens, ook natuurwezens, zijn blij dat het Woord gekomen is.

Maar wat nu ? Gaat het allemaal zo gemakkelijk ? Nee. Er zijn buitenaardsen genaamd de Screamers, en zij hebben de gehele aardse matrix gemaakt als in een mobielocratie, oftewel alles wordt onder controle gehouden, getraceerd en gemanipuleerd door de mobiel, en de mens is totaal mobielgek. Tegenwoordig heb je voor heel veel dingen de mobiel nodig, en dat terwijl instellingen voor financiel verkeer erop blijven hameren dat bedrijven oplossing dienen te ontwikkelen die werken voor alle groepen consumenten, dus dat er meerdere manieren moeten zijn van verificatie voor de klanten, dus je mag mensen niet afhankelijk maken aan mobiele telefoons. Er zijn mensen die geen mobiel hebben, en er zijn ook mensen die geen mobiel willen. Het is allemaal al veel te ver gegaan. De Screamers werken door de mobiel, de tandartsvullingen, de psychiatrische etiketten, en door vlees eten, enz. en houden de mens zo afhankelijk. Ze bewaken de matrix. Het zijn dementors. Ze maken in de geestelijke wereld hele harde geluiden, en dat vertaald zich dus op een andere manier vaak in de materiele wereld. Geestelijken en shamanen zien dit en waarschuwen er tegen. De Screamers zijn vorsten en machten van het Nieuwe Testament, voornamelijk de westerse vormen, maar ook de oosterse vormen veelal. Tot zover maar even.

hoofdstuk 22 de mobielocratie 2 – ontwaakt gij die slaapt

Ben ik het eens met die feesten ? Nee.
Het is geen tijd om feesten te vieren.
Ik begrijp het wel, maar de boodschap is juist voorzichtig te zijn, subtiel, anders is het slechts een projectie.

We staan recht tegenover de Screamers, en zij willen het volk niet laten gaan. Ze zijn sluw en komen in allerlei vormen. Het zijn phishers, hackers, ransomewarers, etc. en hopen dat de mens verder toehapt.

De screamers hebben de mens bij de ballen : mobielverslaving, sociale media verslaving, auto-verslaving, vlees-verslaving, als een mak schaap naar tandarts en psychiater, die niks om je geven gewoonlijks, maar je als een zak geld zien, enz. De screamers zijn overal om ons heen. Ze schreeuwen als we het vleselijke willen loslaten en tot het geestelijke willen gaan. Dat werkt ook

door de families. Families zijn vaak constructies van de screamers om je in de matrix te houden, als alarmen. We hebben het dan over de vleselijke families.

De screamers schreeuwen als je niet helemaal in de maat loopt, als je niet zoals hen bent. De mens denkt dat hij vrije keuze heeft, maar in het vlees heb je dat niet, want de screamers beslissen alles voor je, en doen zich voor als je eigen wil, dat je denkt dat je het zelf bent. Als je moet kiezen dan schreeuwen ze net zolang totdat je kiest wat zij willen dat je kiest, en dan wordt je daarvoor beloond met allerlei vleselijkheden, een goed gevoel, en dan ben je nog trots op jezelf ook.

Ontwaakt gij die slaapt.

hoofdstuk 23 de mobielocratie 3

Ik had een droom van een jonge vrouw die haar kind vlees te eten gaf.
Er werd toen bijgezegd dat er toen al kanker in het kind aan het ontwikkelen was.
Ik hoorde toen het woord ‘duivelkunsten.’
Als je vlees eet is dat al kanker in beginstadium.
Kanker is abnormale cellen die zich chaotisch delen en die sneller groeien dan normale cellen. Het zijn dus corrupte en parasitaire cellen die zich gaan spreiden en alles gaan aanvreten.
Zo is de mens dus al gebouwd op kanker, op een soort semi-kanker of proto-kanker, en dan kan het snel mis gaan vroeg of laat, alhoewel het zich op een andere manier kan vertalen. Het zijn screamer-cellen, van een buitenaardse soort, van het lagere orion, het vleselijke orion. Zo werkt de mobiel en mobiel-verkeer ook.
Het is de kanker van de technologie : je brein wordt erdoor overgenomen.

hoofdstuk 24 Aarde en zee

Het weekend komt eraan.
Wat een drama vindt er telkens plaats op het wereldtoneel.
Je hoeft de krant maar open te slaan.
Heeft het hemels woord er nog wat over te zeggen ?
Het hemels woord wijst op het verdovende gevaar van de zonde en het vlees,

maar toont ook het pad hier doorheen, en dat is niet het voor de hand liggende.
Het pad ligt onder de grond, en dat is zeker zinnebeeldig.
Ook gaat het pad tot de zee.
Het zijn krachtige symbolen die door hun waarde tot waarheid zijn geworden.
Misschien heb je er weleens van gehoord, van natuurmensen, dat je je aarde en zee elementen in balans moet houden. Het boek 'Stranden' van de vijfde preview van de RV-Bijbel noemt ook nog de moedermelk als element. En natuurlijk mag het element 'lucht' niet ontbreken.
Aarde, zee, water, melk, bos, bloemen, honing, lucht, zijn allemaal zo wat elementen die in balans moeten komen, hun plaats moeten vinden, en ze kunnen zowel in positieve vorm komen als in negatieve vorm komen, en daarom is de gematigdheid en de juiste verhouding hierin zo belangrijk.

hoofdstuk 25 don’t forget to forget

Ik geloof in een nieuwe wereld.
De natuur laat het telkens weer zien : na winter komt lente.
Maar het is cyclisch. Het komt telkens terug, het is chronisch.
Waarom ?
De hogere werelden vissen ons voortdurend op.
Zijn dat werelden die meer weten ?
Het zijn juist ook werelden die minder weten, want de mens weet teveel.
Daarom is het visnet een symbool wat telkens weer terugkomt in de RV-bijbel.
Het visnet : wen er maar aan. Telkens wordt je weer opgenomen door hogere werelden,
juist om een heleboel overbodige kennis weer te verliezen.
Ze vissen aan de rivier van vergetelheid.
De mens is vergeten te vergeten.
Je mag een heleboel loslaten in de rivier.
Schone lij, opnieuw beginnen, als een kind.

De mens weet teveel.
Daarom gaan er pijlen door zijn vlees, pijlen door zijn hersenen,
zodat het allemaal mag wegsijpelen.
Sommige pijlen kunnen we niet verwijderen.
Laat maar zitten. Het zit er niet voor niets.
Het overbodige kan zo wegstromen.

hoofdstuk 26 woord voor woord – de donderdag avond overdenking

De vrijmaking is iets heel moois, als een natuurmoeder die de mens opzoekt in de stad en de mens een bevrijdend zicht van de natuur zendt om de mens terug te brengen tot de natuur.
Rivieren 8:1

Moeder natuur is tederheid, maar het is heel pijnlijk voor het vlees, en het vlees begrijpt het ook niet, en vertaalt het op een hele andere manier. Er is een confrontatie tussen Moeder natuur en moeder vleselijkheid, en er is een gevecht. Maar kijk naar het woord natuur : Nat uur. We gaan het dus niet droog houden, want het is een nat uur. Moeder natuur leidt ons terug tot de zee, diep in de wildernis, en tot de wildernis. Van daaruit mogen we haar eilanden en landen leren kennen. Moeder natuur is helemaal tot de stad gegaan om ons op te zoeken. Kijk maar om je heen : Zij is daar. Er is nog zoveel natuur in de steden. Zij heeft ons niet aan ons lot overgelaten. Wij mogen haar sporen volgen. Zij komt ons daarin ook tegemoet, want zij is de goede visser, en vist ons op in haar netten. Het teruggaan tot de natuur betekent zoals het bovenstaande vers zegt : zicht krijgen op de natuur. En dat zicht mag onze bevrijding worden, onze vrijmaking.

Bevrijdend zicht op de natuur, wat houdt dat in ? Er staat trouwens : ‘bevrijdend zicht van de natuur’, dus dat we leren te kijken met de ogen van de natuur, en het houdt ook in dat we de natuur leren begrijpen. We zijn intens met de natuur bezig. Kijk nog maar eens naar het woord natuur : na-turen, we turen het na. We moeten gaan leren naturen en na-turen, de natuur na-turen. Dat is een hele opdracht, en daar is een pad voor, door Moeder natuur gebaand. Zij kwam tot de stad om ons de natuur te brengen, het natuurzicht.

Het natuurzicht brengt de mens weer terug tot de natuur, zegt het vers. Het natuurzicht leert de mens ook te wandelen in de natuur, op het natuurpad. We mogen zo de natuur in ons ontdekken en de natuur ook worden. Je bent een stukje natuur. Diep in je ligt het natuurzelf. De natuur is dus een zender, een natuurzender, en ook een opzoeker, een natuuropzoeker, en het heeft ons zelfs opgezocht in de stad, en wij mogen deelhebben aan dat proces. Daarom zijn wij ook tot de stad gegaan, om de natuur te zenden.

Steeds minder natuur is er in de stad, maar wij mogen zaaien. Wij mogen het natuurwoord brengen, op de manier van de natuur, subtiel dus. Kijk maar naar hoe de planten en bloemen communiceren. De natuur is obscuur. De natuur zit niet voor een dubbeltje op de eerste rang. De natuur heeft hele andere wegen, ondoorgrondelijke wegen. Het natuurwoord mindert altijd weer, komt in golven, werpt haar visnetten uit. Als we dat gaan begrijpen, dan weten we wat de vrijmaking is. Het natuurwoord wordt dus gezonden om op te halen, als een visnet dus, van de goede visser.

Het uur is nat, we houden het niet droog. Aan touwen en in netten worden mensen op het schip gehesen door de goede visser. De zondvloed is gekomen, dat hebben we gezien, maar daar blijft het niet bij. De zondvloed is ervoor om mensen op het schip te krijgen. Het natuurwoord is de ladder. Woord voor woord rijgen wij. Zij is van de hemel gezonden.

hoofdstuk 27 de kringloop van de hemelse zee

De mens strijdt tegen de hemelse oceaan, en de mens is hierin maar een druppel.
Rivieren 1:1

Hoe kan een druppel zich beroemen tegen de zee ?

We zien het om ons heen gebeuren.
Het vleselijke strijdt altijd tegen het geestelijke.
Vele druppels vormen woeste golven, en ze strijden tegen de zee en tegen elkaar.
Ze gaan tegen elkaar in, klotsen tegen elkaar aan, en dan is er schuim.
Je kunt er om rouwen, maar je kunt er ook gebruik van maken :
surven op de golven om te komen tot een mooi eiland.
Het is niet de bedoeling dat je er geheel in wegzinkt.
Toch ben je zelf ook maar een druppel, en mag je het relativeren en zicht krijgen op de zee.
Het spreekt ook van flexibiliteit en omvorming.

Het zeewater verdampt en wordt tot wolken, wat later weer regen geeft op het land, opdat de plantjes groeien. Zo is je leven als druppel heel waardevol. Uiteindelijk wordt je dus van zeedruppel tot regendruppel, en zo kom je aan land. Ze mag je helpen de bloemen te laten bloeien.

Zo is het leven : Je bent maar een druppel in de zee, maar door de verdamping wordt je opgenomen tot de wolken, om vervolgens als regendruppel weder te keren, ook maar heel klein, en heel fijn en subtiel. Er zijn zoveel andere druppels. Vele druppels vallen in de rivieren en gaan weer terug naar de zee, en dan gaat het weer overnieuw, maar als je uiteindelijk de bloem hebt bereikt, en je in de bloem wordt opgenomen, dan zal je bijdragen aan de nectar van de bloem, en als de bij je dan meeneemt dan wordt je tot een honingdruppel. Dat de mens dus maar een druppel is is helemaal zo gek nog niet. Het is een mooi en groots plan.

Als de mens zo ver is gekomen, dan is de mens zijn geestelijke waarde gaan ontdekken. De mens is opgenomen tot de bijenkorf, tot de honingraat, als beeld van een diep geestelijk leven. De mens strijdt niet meer tegen de hemelse oceaan dan, maar heeft de warmte in zichzelf gevonden, om die ook uit te dragen.

De honing als beeld van het diepere, geestelijke leven, absorbeert het hemelse, weerkaatst het hemelse, in soberheid. Het is puur natuur. Het is niet overmatig en niet overmoedig. Je wordt dan geoogst door de hemelse imker. Je bent dan voeding van het hemelse woord. En zo ga je van woord tot woord, en hoe hoger je komt, des te dieper je neerdaalt, van neerdaling tot neerdaling, totdat je weer een zeedruppel bent. Dat is de kringloop van de hemelse zee, waarin je steeds een ervaring rijker wordt, totdat je gaat beseffen dat de zee ook in de zeedruppel is.

hoofdstuk 28 de rivier van de hemelse vergetelheid

Is er nog leven in ons ? Stroomt de rivier van hemelse vergetelheid nog in ons ?
Rivieren 10:15

Waarom wordt de hemelse vergetelheid gelijkgesteld aan leven ?

Omdat buiten de hemelse vergetelheid de dode kennis regeert.
De mens is veelal opgebouwd uit dode kennis, en de dode kennis heeft de ziel van de mens gedood.
Het is zeer giftige kennis, als de beet van een slang of een spin.

Wij zijn op weg naar de rivier van vergetelheid.
Het is een lange weg, en de weg wordt steeds smaller.
We moeten loskomen van dode kennis, van vleselijke kennis.
De rivier van vergetelheid komt ons dan ook tegemoet.
Het omhult ons in onze nachtmerries.
Het haalt ons uit de greep van de wurgslang.
Maar dan moeten we nergens meer aan vasthouden, alles loslaten.
En wedergeboren worden in de schoot van de rivier van de hemelse vergetelheid.

Deze werelden zijn opgebouwd uit dode kennis. Het verkoopt goed.
Het slikt gemakkelijk weg. Maar de rivier van de hemelse vergetelheid is een tegengif.
Het moet door je heen gaan stromen, als een grotere werkelijkheid.
Je moet bereid zijn de nachtmerrie achter je te laten, een nieuwe taal te spreken,
de hemelse rivier van vergetelheid door je heen laten stromen, je laten vullen,
ook door je hoofd, want daar ligt zoveel dode kennis.
Eerst moet je helemaal leeg worden. Laat het maar door je heenstromen, laat alles maar los,
en laat het je maar opnemen. Laat je geheugen maar wissen van dode kennis.
De rivier van de hemelse vergetelheid leidt je dan tot het hemelse woord waarmee je gevuld mag worden.
Het woord is ook minderend, niet opgeblazen, niet verdichtend.
Het woord leidt dus altijd terug tot de hemelse vergetelheid.
Ze houden elkaar in stand, ze stuwen elkaar op.
Dat is een natuur verschijnsel.

De hemelse vergetelheid is de beveiliging van het hemelse woord.
Zo kan het nooit opgeblazen worden.
Ik droomde eens over de rivier van de hemelse vergetelheid.
Het ging de scholen binnen, en de stoelen waarop de kinderen zaten begonnen te bewegen, en de rivier nam de kinderen mee naar buiten, en nam hen toen over het schoolhek.

Laten we tot deze rivier gaan. Laat het je meenemen. Ga maar kopje onder.
De nachtmerrie van dode kennis is een zware, waar we elke dag weer in zijn.
We hebben de rivier van de hemelse vergetelheid nodig.
Kom, rivier van de hemelse vergetelheid. Leidt ons tot de levende kennis,
de hemelse kennis van uw woord. Het is een belangrijke kringloop van Moeder natuur.
Telkens weer gaan wij de nachtmerrie in om daar de rivier van hemelse vergetelheid te brengen.
Neem anderen maar mee. Daarom ben je in de nachtmerrie : om anderen op te halen. Haal ze maar uit de nachtmerrie. Bevrijd hen van hun dode kennis, opdat de rivier van hemelse vergetelheid ook door hen mag stromen. Alles moet veranderen. Dat begint in jezelf. Heel veel vergeten. Alles moet anders. En laat het dan ook weer los, want de rivier van hemelse vergetelheid zal het zelf doen. Laat het maar stromen, en stroom maar mee. Houdt je aan niks meer vast.

hoofdstuk 29 de berg van de hemelse vergetelheid

We worden opgeroepen tot een hemelse plicht, een hemelse oorlog. De opname is dus een dienstoproep. Dan begint het pad. De dagen in het vlees zijn dan voorbij, en je gaat in het geestelijke verder.
Rivieren 16:11

Voedt het vlees niet. Voedt de vleselijke werkelijkheden om je heen niet. Er is het hemelse woord omhuld door de hemelse vergetelheid waarin je je werkzone en werk-elijkheid hebt.

Het vlees werkt door de zintuigen en het lichaam, dus daarom ben je volledig in de strijd betrokken, ook lichamelijk. Als je door het vlees aangevallen wordt houdt dan soms je ogen dicht, want het kan juist allemaal via je ogen werken. Ook hinkelen kan soms helpen, als het vlees teveel door de grond, door de aarde, op je inwerkt, via je benen. Of even heel laag gaan lopen, knielen of liggen, als het vlees teveel vanuit de hoogte, vanuit de lucht, op je inwerkt. Door lager te gaan, bijvoorbeeld door te hurken, kan het vlees ook zicht over je verliezen. Zo kan de bliksem van het vlees je niet treffen.

Het bovenstaande vers noemt de opname. Er zijn nogal veel misverstanden over de opname. Met de opname is niet alles afgelopen. Het is een hogere dienstoproep. De opname is een oproep tot een hogere oorlog, dus ook een bewapening. Maar laten we telkens weer beseffen dat de oorlog een studie opdracht is, dus niet zomaar een geestelijke oorlog op zich. Je moet studie materiaal innemen, dus de oorlog is vrij symbolisch. Het betekent gevoelig te worden tot de opname, met de opname te spreken. De opname is een school-orgaan, en vandaaruit wordt je uitgezonden.

Op de berg van de hemelse vergetelheid moet je alles achter je laten, niet meer door dode kennis geleid worden, maar verder klimmen, zodat er steeds meer dode kennis van je zal wegvallen. Laten we tot die berg gaan en alles achter ons laten. Laten we de rivier van de hemelse vergetelheid volgen tot die berg. Op deze berg worden we zowel ontwapend als bewapend. De wapenrusting van het vlees gaat eraf, en we ontvangen hier de hogere geestelijke wapenrusting. Dat is wat de hogere oorlog is : zie die berg te beklimmen. Dat is niet makkelijk. Er zijn roofdieren op die berg, moeilijke paden, soms is het verschrikkelijk stijl, en gaan er zware stormen en winden rond. Er zijn zoveel valse vergetelheden en valse hemelen die de mens weer naar beneden willen trekken. Bewapen je met kennis. Ga de studie opdracht aan, en houdt je vast aan het hemelse woord. Dat woord komt de mens tegemoet. Dat woord komt je niet zomaar aanwaaien, maar moet je verdienen.

Ga steeds hoger, ga niet meer terug. Kom tot de hogere zichten op de berg van de hemelse vergetelheid. Op zoveel manieren spreekt de berg tot ons, op zoveel manieren neemt de berg ons binnen. Sluit geen compromissen. Ga ervoor. De wereld beneden wordt in de greep gehouden door de meest monsterlijke beesten. De oorlog gaat om kennis. Het is een informatie oorlog, maar er is

zoveel dode kennis en dode informatie, valse informatie, om te verliezen. ‘Nee, nee,’ roepen de mensen. ‘Kom terug.’ Zij willen niet dat je ontwaakt. Zij willen dat je hun marionet blijft, hun trekpop. Telkens weer zuigen ze je leeg. Je moet dus hoger de berg op om hier van los te komen, om tot de hogere, en betere waarheid te gaan, ook al is die hard voor het vlees. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden.

hoofdstuk 30 het verhaal gaat verder

Wat is afgoderij ?
Het is het verabsoluteren en overmatig centraal stellen van een deelwaarde.
In die zin kan dus ook God een afgod worden, of de hemel, of de natuur, gewoon omdat het nu eenmaal niet op zichzelf staat en niet op zichzelf mag staan. Ook het Woord kan tot afgod worden, literatuur. Denk aan de bijbel-verafgoders, de letterslaven. De letter op zich doodt, maar het geestelijke doet leven. Ook het geestelijke kan al snel tot afgod worden als het uit z’n grotere verband wordt gerukt. Denk aan de overmatige verafgoding van de heilige geest. Telkens gaat het weer om zoeken naar verband en verhouding, naar variatie en creatie. Daar zijn verschillende beelden voor, zoals de bijen, maar ook dat moet je niet verafgoden op een ongezonde manier. Obsessies zijn soms goed, maar overdrijf het niet. De mens gaat zeker door seizoenen heen om herstel te brengen. De valleien worden verhoogd en de bergen verlaagd. Daarom is het belangrijk om langs de rivier van de hemelse vergetelheid op te gaan tot de berg van hemelse vergetelheid, om los te komen van dode kennis die uit balans is. Zo krijgt de mens zuiver zicht. Het medicijn tegen afgoderij is dus goede scholing, goede literatuur, goede principes. Het gaat niet zomaar om het navolgen van allerlei stemmetjes, of dat God of een andere hogere macht het wel even voor ons gaat doen. Je bent zelf bij dit proces betrokken.

Langs de rivier van vergetelheid tot de berg van vergetelheid, en daarachter is een nieuwe wereld : oerwoud, wildernissen, maar niet zonder gevaren. Virussen kunnen zich voordoen als apen of spinnen, gevaarlijke spinnen. Er liggen onbekende virussen op de loer voor de mensheid, waar de geestelijken al tijden tegen strijden. De aapgeesten zijn tricksters, jokers, spammers, phishers, en kunnen het menselijk lichaam hacken.

Achter de spinnenmachten zijn sowieso vaak weer grotere apenmachten te vinden. Deze apen zijn zwaar aan de drugs van de valse vergetelheid, namelijk de onverschilligheid, het egoisme en de hebzucht. Ze leven helemaal in hun eigen wereld, en het is een monkey business. Het zijn drugsdealers. Daarachter bevinden zich vaak nog de vissen, zoals zalm. Ze komen ergens voort vanuit de rivier, waar ze hun onderkomen hebben, en worden telkens met de stromingen meegezogen, en zijn zwaar aan de drugs. Ze leven onbekommerd in de vergetelheid, maar dit is een vergetelheid van het kwaad, een valse vergetelheid van de dode kennis. Het vlees moet gedood worden. Er ligt een opdracht voor de mens om deze machten, deze valse principes, deze dode vergetelheid, te overwinnen.

Het vlees, de zonde, is op het ziekbed geworpen, en woelt in een doodsslaap, ijlende. We mogen dat ook proclameren dat het vlees dood is. Het rent als een kip zonder kop. Het zijn allemaal stuiptrekkingen nog. Ik had een droom dat alles wat niet bij elkaar hoort van elkaar los werd getrokken. Uiteindelijk zullen valse verhoudingen het niet vol blijven houden. Ook had ik een droom over het verschil tussen defect en effect. Defect is datgene wat het niet in de mappen weet te houden, maar er zelf mee aan de haal gaat, voor zijn tijd, en dan alles op een defecte manier aan elkaar plakt, maar uiteindelijk werkt dat dus niet, want het past niet bij elkaar. Effect heeft het als je het in de mappen laat waar het hoort en het niet overmoedig eruit haalt. Mensen willen vaak stad en naam maken.

hoofdstuk 31 de hemelse centralisatie

Hoe kom je dieper in de verborgenheid ?
Allereerst moet er besefd worden dat de mens niet dieper kan gaan vanwege de afgoden die in de weg staan. Er zijn dingen centraal gezet die niet in die zin centraal mogen staan. Soms is dat gewoon een brok. Dan draait alles om iets eenzijdigs en loopt alles vast, en dan ontstaan daar markten omheen, en dan leven ze van iemand anders zijn lijden en van bedrog.

Het centrum mag geen eenzijdige brok zijn als een opeenhoping. Het centrum moet een verfijning zijn van dynamieken die elkaar telkens afwisselen, aanvullen en in de gaten houden, opdat het wiel zal draaien, als een hemelse klok. Gematigdheid is hierin een sleutelprincipe, en ook variatie, afwisseling, waarin er gezocht moet worden naar de hemelse balans en volgorde, ook de hemelse hierarchie, om zo los te komen van de vleselijke hierarchieen van mensen. Dit proces is de hemelse centralisatie, dat de mens helemaal opnieuw moet leren centraliseren, hoofdzaken te onderscheiden van bijzaken, opdat er doorgang is tot de diepere verborgenheid, zodat de mens in het hemelse verkeer kan wegzakken. Hemels centraliseren is dus een soort tetris spel waarin er steeds weer dingen wegvallen, opzij schuiven. Daarvoor moet je dus ook hemels leren concentreren, inventariseren en hemels leren jongleren. Het is een levend rangschikken. Het wordt uitgebeeld door een hemels visnet. Je hebt vele lijnen nodig om het visnet te doen werken. Het werkt allemaal met elkaar samen. Het is niet slechts een lijn, maar velen. Het gaat dus om het leren denken in lijnen, verdiepingen en vakken. Ook moet je dus leren denken in afwisselingen opdat je gematigdheid kunt uitoefenen.

Ik had een droom dat ik in een natuurstad was. De huizen bestonden allemaal uit gangen die ook weer door kleine kamertjes of ruimtes heengingen, en die gangen waren ook tussen de huizen, en telkens waren er deuren tussen, als een soort doolhoven waarin de mens verborgenheid had. Zo werd het hemels centraliseren in stand gehouden. Vroeger werd de natuurstad geplaagd door monikken van de nachtmerrie. Die waren toen verdreven, maar hun schaduwen en geesten waren er nog wel. Ik was in de gangen en ging langs de kamertjes en kleinere ruimtes, van deur tot deur, en

soms zag ik zo’n schaduw van een monnik, maar het vaagde ook weer snel weg. Ze konden niet meer aarden. Ze droegen ook hele vreemde hoedjes. Hoe kom je door de nachtmerrie heen ? Door het te leren aanvaarden en dragen, om het zo te verwerken, en door het hemels centraliseren.

Leren hemels vissen betekent eerst je hemelse visnet in orde te krijgen, door de hemelse centralisatie. Het hemelse visnet is iets groots en veelzijdigs, als het hemelse centrum waar je allereerst zelf doorheen moet. Daarom is het een thema wat telkens weer terugkomt in de RV-Bijbel.

Probeer het hemelse visnet voor je te zien, en de dynamieken, de lijnen, wetende dat wanneer je geen gematigdheid en variatie beoefend, en vervalt tot eenzijdigheid en vleselijke centralisatie van materialistische dingen dat het hemels visnet dan niet zal kunnen werken, en dan zit er in principe een heel groot gat in. Dan bereik je verder niks. Wat zijn nu precies de verdere valkuilen in de hemelse centralisatie ? Je moet niet overmatig objectiviceren want dan wordt het steriel, kil en zakelijk, maar je moet ook niet overmatig personificeren, want dan wordt het een projectie, en dan speel je in principe verstoppertje, zoals mensen die het telkens over God hebben, maar niet de principes hanteren, en dus in wezen gewoon aan voorouder-aanbidding en persoonlijkheids-cultussen doen. Het gaat er dus om balans hierin te vinden. God mag geen schuilplaats voor het vlees worden.

De schijnwerkelijkheid waar de mens in leeft, de matrix, is een gevolg van vleselijke centralisatie.

hoofdstuk 32 van supermarkt tot warenhuis

Om ons heen zijn de dode systemen.
Het vlees is allang dood, maar dit zijn nog de stuiptrekkingen.
Daarachter ligt het bos.
Daar naartoe is de tocht, door veel ontraadselingen, puzzels.
De dode laagjes van het vlees moeten eraf.
Die geven nog verwarrende signalen af, verdraaiingen,
vreemde echo’s. Je kan je er kwaad om maken, maar je moet de jacht in.
Je moet een hemelse visser worden.
Allereerst moet je zelf door het visnet gevangen worden,
de fuik in, en ook de fuik aanvaarden.

Om ons heen zijn de dode systemen dus, systemen die niet ademen,
en ook alle adem weghalen. Alles proberen ze te verstikken met hun nonsense.
Grote nonsense is het. Ontken die realiteit. Het is de matrix.
Heb er geen binding mee. Ga je eigen weg, de hogere weg.
Ga hemels centraliseren, zorg dat je dat hemelse zuigsysteem afkrijgt,

dan kan al het vlees wegvallen.
Ga hemels aarden. Zorg dat je goede grond onder je voeten krijgt.

Om ons heen zijn de dode systemen.
Ze zijn morsdood, al lang geleden vervlogen.
Het komt en gaat, telkens weer vaagt het weg,
want het is de realiteit niet. Het zijn nachtmerries, en als dan de ochtend komt zijn ze weer weg.
Blijf bouwen, blijf werken, in de hemelse werk-elijkheid.
Prik er doorheen, want er worden grote spelletjes gespeeld.

Om ons heen zijn de dode systemen,
systemen allang vervolgen,
als eb en vloed komt het telkens terug en vaagt dan weer weg,
maar kom tot de ware hemelse zee, van hemelse vergetelheid,
en laat al die dode dingen achter.
Kijk naar de bloem die bloeit,
kijk naar de bij die van bloem tot bloem gaat,
gematigdheid en variatie.

Om ons heen zijn de dode systemen,
aan de steroiden,
maar weet dat het om afgestemdheid gaat, niet om gespierdheid.
De vleselijke spieren van de gevallen, lagere mensheid versperren hen de weg, trekken hen mee,
naar een wereld van bedrog. Het zijn allemaal kunstjes van bacterien.

Het gaat niet om sterk zijn, maar om volharding, vastberadenheid.
Het gaat niet om kracht, maar om flexibel zijn.
Sober zijn leidt je veel verder.
Oververzadiging is bedrog,
de honger is je gids.

‘Je zit de boel te verzieken’
‘Oh moeder, wat en piene piene piene’
‘Het is weer bar en boos,’
zeggen de tantes bij het kaarten.

Elke dag als je opstaat mag je weer zeggen :
‘Weer een dag om te puzzelen.’
Elke dag als je opstaat mag je weer spoorzoeken,
naar de padvinderij.
Dat gaat door bos en wildernis,
soms heb je een schram,
soms moet er een pleister op.

‘Je zit de boel te verzieken’
De tantes zijn aan het kaartspelen.

Soms mag je meedoen.
Soms doen ze het als je naar school moet of al op bed ligt.

Het is een vreemd spel wat ze spelen, met vreemde jokers,
soms vreemde kaarten, en die komen dan in het spel,
en blijven circuleren, totdat er nieuwen komen.
Het vlees heeft zijn evenwichtsorgaan verloren,
en ook zijn geheugen.

Breek de zegels,
ontken de matrix,
het is allang uit de hand gelopen,
en deze krachten zijn dood.
Het zijn slechts stuiptrekkingen.

We waren ontvoerd,
en werden tot producten in de supermarkt,
maar nu moeten we tot het warenhuis gaan,
om te worden waartoe we voorbestemd zijn.

Grote wonderen gebeuren er in het warenhuis.
De dingen spreken.
Wonderlijke verhalen, wonderlijke avonturen.

hoofdstuk 33 waiting for the winds

De nieuwe wereld wordt gedragen door de winden van vergetelheid. In de RV-Bijbel zijn passages die wijzen op hoe winden en stormen hebben bijgedragen aan de schepping, ook aan de schepping van het Woord. Hiervoor moet veel gezaaid worden.

De christenen vragen vaak : ‘Bent u al wedergeboren ?’ of : ‘Hebt u de wedergeboorte al ontvangen ?’ En pinksterchristenen vragen : ‘Hebt u de Heilige Geest al ontvangen ?’ of : ‘Hebt u het heilige geestelijke al ontvangen ?’ Evangelische christenen zijn vaak bezig met de opname, en die zou dan volgens velen vóór de grote verdrukking plaatsvinden, oftewel vóór het ragnarok, vóór het tahulen, maar we hebben gezien dat we er dwars doorheen moeten. We kunnen dat niet overslaan. Wel is het dus zo dat ze de opname vaak letterlijk nemen, maar het is iets wat we in ons binnenste moeten ontvangen, dus we kunnen dan ook vragen : ‘Hebt u de opname al ontvangen ?’

We moeten ons ernstig uitstrekken naar de opname, die ernstig zoeken. ‘Bent u al een opgenomene ?’ Die opname zal gebeuren midden in de grote verdrukking, wanneer we verbroken raken en hard aan onszelf sterven op het strijdveld van Ragnarok, of dat wat de christenen ook wel Armagedon noemen.

De grote winden van hemelse vergetelheid zullen hiervoor komen.

Met de komst van het Nieuwe Testament kwam er een nieuw bewind op aarde. Corrupte leiders sloegen hier een slaatje uit, en ze konden het goed vervormen tot gereedschap in hun hand. Vannacht had ik een droom over het boek Judas. Het boek Judas had de harten van de mens ingenomen, en bedreef tirannie, en het was een dreig cultuur. We werden allemaal onderverdeeld in groepen van allerlei nationaliteiten. Er waren Engelsen en Fransen. Een Franse jongen sprak tegen mij, en ik legde hem uit over het Plumares mysterie. Ik wees op de wolken, en dat de wolken elkaar nog overlapten, maar dat daar een heel ander patroon achterlag wat geopenbaard zou worden.

De wolken zijn dus een soort puzzel, een soort code die gekraakt moet worden, en dan heb ik het over de wolken van het huidige tijdperk, zoals het huidige tijdperk in elkaar zit. Het plumares mysterie is de naam van het zesde boek van ons lesprogramma van het nieuwe onderwijs.

Nog even een uitleg wat Plumares betekent, vanuit het boek :

‘Plumares momenten zijn momenten van verwarring en verwerping, waarin je je plaats niet kent, en ronddoolt. Het zijn lege tabletten die hoger inzicht nodig hebben, die nog geplaatst moeten worden. Deze plumares stenen of tabletten zijn dus belangrijk om het huis te bouwen. Wij mogen de plumares stenen dus niet zomaar verwerpen, omdat ze groot potentieel hebben. Dit is ook weer een stukje van het aanvaarden.’

‘Forceren helpt niet. We zijn in een labyrint. Alles moet op een natuurlijke manier gaan, de tijd krijgen om te groeien.’

‘De plumares spiegels staan door het hele heelal. Ze zijn overal om ons heen, en brengen alles tot tegengestelden, spiegelen en verdraaiien alles.’

‘Maar ook in en rondom ons huis zijn er zulke plumares spiegels, en zelfs in ons lichaam. Het is dus belangrijk hier gevoelig voor te worden en je leven te gaan begrijpen. Het zijn als het ware allemaal golfjes en stroompjes van zeeen en rivieren die door elkaar heenlopen. Soms lijkt het alsof ze er een potje van maken, maar er is een hogere orde. De mens moet leren deze stromen te detecteren, te volgen, te ervaren waar ze afbuigen, en hoe ze afbuigen, en hoe het zich doorvertaalt en spiegelt. De mens mag zo tot de oorspronkelijke waarden komen, om zo beter zijn leven te leren begrijpen. Dit is dus een groot vraagstuk van de etymologie van het shamanisme.’

‘Hoe buigt iets zich af door de spiegels en lensen van het leven, in het labyrint van het bestaan ? Hoe ontstaan de dingen, hoe vormt het zich door al die caleidoscopische verbuigingen, verspiegelingen en schaduwen ? Dat is het vraagstuk van de etymologie van het shamanisme, oftewel het plumares mysterie. Het is de leer van de oorsprongen, en hoe die bronnen zijn gaan vloeien. Ze dalen neer en stijgen weer op met vernieuwd inzicht. Bronnen putten en scheppen weer

uit andere bronnen om zichzelf te versterken, te verdiepen. Dit is een groot buitenaards natuur mysterie, als het leren kennen van de spiegels van het universum, het onderscheiden ervan. Soms is het belangrijk om even stil te staan en jezelf af te vragen : Welke spiegels zijn hier aan de gang ? Het zijn prisma stenen die een bepaald spectrum hebben opgewekt waardoor wij de dingen beleven zoals we het beleven.'

'Ook herinneringen kunnen plumares spiegels zijn. Ze kunnen je het leven heel anders laten bekijken en beleven. Dit kunnen goede herinneringen zijn of slechte herinneringen, maar we mogen door deze spiegels gaan om tot verdieping te komen. Dit is een hele uitdaging. Sommige spiegels zijn heel klein, en anderen heel groot. Sommigen liggen misschien op de achtergrond, maar anderen kunnen de sleutel vormen voor je verdere leven. Zo kunnen plumares momenten dus ook hele goede momenten zijn van herkenning, verzoening en diepte zicht.'

'Genade stelt de wet buiten werking, de valse wetten. Dit is in diepte niets anders dan inzicht, de onderscheiding van de plumares tabletten, van de spiegels.'

'Genade is dus inzicht. Hoe dieper het inzicht, hoe dieper de ontwaking, wat resulteert in een hoger absorberings-vermogen, oftewel vetverbranding, de fijnere energie.'

'Het atheisme is de sleutel tot de diepere leegte, de sleutel tot vergetelheid, en zo de decoder van het grote Plumares Mysterie. Alle profeten moesten in het atheisme ingewijd worden, wat in het Grieks ook betekent het verwerpen en ontkennen van de goden van stad en staat. Het heilige atheisme, de heilige atheos, was uitgezonden als een heraut van het oordeel wat over de afgoden zou komen.'

Al deze principes worden in het boek verder uitgelegd. Het is daarom ook niet verwonderlijk dat dit een van de meest gelezen boeken is van ons lesprogramma. Ik sprak daarover met de Franse jongen, maar dat ging een beetje door gebarentaal en Engels, want mijn Frans is niet zo best.

De bezetters van het Judas-bewind waren in het gebouw waar wij waren en zij waren aan het dreigen. Alle voeten moesten gecontroleerd worden, en sommigen zouden gemarteld worden. Ze gingen toen langs alle voeten met hamertjes. Ook mijn voeten controleerden ze, maar ze deden verder niks. Een andere Nederlandse jongen pakten ze wel op, en die begon te schreeuwen. Het boek Judas : zowel goede als slechte, hele slechte, dingen. Daarom moet er nog een vervanger komen. Ik ontmoette een Engelse zangeres. Ik scheen haar eens een brief te hebben geschreven over een boom waarin vleselijke vogels zaten, en die vogels moesten sterven, neervallen, opdat de boom verder zou kunnen groeien. Dat is ook met de vleselijke vissen van anti-hulp. Die moeten eerst sterven voordat de mens verder zal kunnen. De vrouw scheen nogal onderdrukt te worden door een of andere hoge piet in de muziek-business, en die zat ook in het Judas bewind. Ik zocht hem op, maar hij ontkende alles. Volgens hem had hij nooit met de zangeres gewerkt. De zangeres stelde dat ze de brief kwijt was die ik haar eens had gestuurd. Toen ze de inhoud van de brief uitlegde zei ik dat ik 80 a 90% zeker die brief had gestuurd, dat die dus waarschijnlijk van mij kwam, en ik zou nog eens in mijn archieven kijken of ik de kopie ervan nog zou kunnen vinden en weer naar haar zou kunnen sturen. Het zou dan vijf jaar geleden zijn geweest, zei ik, en toen noemde ik zes jaar, maar zij zei toen : 'langer geleden,' en toen zei ik : 'het kan ook zeven jaar geleden zijn geweest,' en toen zei ze 'ja, het moet van zeven jaar geleden zijn geweest.'

Het Judas bewind begint te twijfelen aan zichzelf, en trekt zich ook terug, ontkent dingen, wat al eerder gebeurd is. Er moet echt een vervanger gaan komen. Daar zien we naar uit.

Ik zag de wolken van het plumares mysterie, en er lag nog wat achter, wat geopenbaard zou worden. De winden van de hemelse vergetelheid zullen ons leiden tot de wolken van de hemelse vergetelheid, en daarachter is de boom van de hemelse vergetelheid. We kunnen dat een beetje vergelijken met de ygdrasil, de boom die alle werelden onderverdeeld, uit de germaanse mythologie, oftewel de wereldboom. De Engelse zangeres zong ook over dat soort thema's. Ze vroeg om meer hemelse woorden. Ze was heel hongerig. Ik gaf haar toen een omhelzing.

Laten we de winden van de hemelse vergetelheid volgen, en wachten om erdoor opgenomen te worden, wat vanzelf gebeurt als we ernaar zoeken en als we ze volgen. Laten we ons intens bezig houden met het geheimenis van de opname, wat in principe dus een opname tot inzicht is.

Het Judas bewind moeten we ook op waarde schatten. Het is een geestelijke grondwet, en hierin is een belangrijke basis en wortel te vinden, waar de RV-Bijbel mee verder gaat, wat telkens terugkomt, namelijk :

'Want er zijn zekere mensen binnengeslopen – reeds lang tevoren tot dit oordeel opgeschreven – goddelozen, die de genade van onze God in losbandigheid veranderen.'

Hier zien we dus al dat velen vasthouden aan de verwesterlijkte vorm van genade, die zeer gevaarlijk is, zeer giftige drugs. Dat is de zombie drugs. Velen slikken het. Vandaar dat de voeten gecontroleerd moesten worden, de basis.

hoofdstuk 34 Het orionse genesis – het rusland geheimenis

We hebben het al vele jaren over het Rusland geheimenis. Dit geheimenis moet verder uitgewerkt worden. Rusland is Ragnarok wat moest komen, stelde ons lesboek 'Leven op de Paradijs aarde – deel 2' begin 2021, een jaar voordat Rusland Oekraine binnenviel. Maar wat is het ? Wat is er gaande achter de schermen, want we hebben te maken met het vleselijke Rusland en het geestelijke Rusland. Rusland heeft Europa teruggestort in de dertiger jaren : terug naar start. Europa wilde niet luisteren naar de hogere boodschappen, wilde niet Franciscaans worden, niet ascetisch, niet sober leven. De put van Rusland, wat is het ? Op de top van de dertiger jaren viel Duitsland binnen, want de mensen wilden het geestelijke niet, en werden zo met het vleselijke geconfronteerd, wat weer terugwees op het hogere geestelijke. Natuurlijk zit daar een les in. Alles wijst terug op het hogere. Het Germaanse sprak. Zoals de christenen Jezus terugverwachten, zo verwachtten de Germanen Surtr, de reus van de herschepping, die zou komen op zijn dodenschip met moeder Hel, de godin van de vruchtbaarheid. Dat zou gebeuren op het toppunt van Ragnarok. Moeten wij opnieuw de

veertiger jaren in, of kunnen we gewoon nu dieper de dertiger jaren in om het diepere verschijnsel te begrijpen, te zien waar het op wees ?

De Egyptenaren verwachtten Ra op zijn dodenboot, Ra en zijn onderwereld-bemanning, en we zien al deze dingen terug in het sinterklaasfeest, van sinterklaas die komt op zijn boot met zijn zwarte pieten. En de pieten stellen dan het gereedschap voor van Ra, om door de poorten van de onderwereld te kunnen. Dat is ook het geheimenis van Ra-Shu, waar we veel over geschreven hebben. Shu of Sa was als het ware de achternaam van Ra, en stond voor zijn onderscheidingsvermogen, zijn intelligentie, de hemel, om boven het aardse uit te stijgen, als een vogel. In het Hebreeuws komt dat terug als de rasha, de stammen van de wilde jongens, zij die zich afgezonderd hebben van het wereldse. Er is een groot verschil tussen de wilde jongens en de wereldse jongens die zich geconformeerd hebben, die allemaal hetzelfde zijn. Wij hebben daar veel over geschreven. En dat rasha geheimenis ligt diep verborgen in de psycho-analyse van Rusland.

Maar wie luistert hier naar ? Of ze zijn overmatig pro-Rusland, of ze zijn overmatig anti-Rusland. Nuance is ver te zoeken vandaag de dag. Men overpolariseert en generaliseert er maar op los vandaag de dag, en gaat zo van vlees tot vlees. Ze willen niet zien wat er achter de schermen ligt. Ze willen het niet bekijken in de context van de geschiedenis en de voortijden. Men kijkt er niet pastoraal en psychologisch naar. Het is allemaal zwart-wit wat de pot schaft, maar er moet nog synthese komen.

De wilde jongens zijn de herauten, de aankondigers, van het amazone tijdperk. De amazones zullen komen. Moeder Natuur zal haarzelf herstellen. Deze wereld moet de baarmoeder weer in, moet weer een geestelijk moederbesef gaan krijgen. Elk macho gedrag, en elk vitesse gedrag, moet eraf. Stoere en vlotte jongens behoren niet tot de wilde jongens, want dat zijn reclame makers voor de stad. Ze hebben moeder natuur om zeep geholpen, maar moeder natuur zal hen hun plaats wijzen. De parasieten zullen afsterven, overweldigd worden door de hogere natuur. Nu leeft de mens nog parasitair. De mens heeft nog parasitaire ideeen en idealen.

De mens is haar vijand, leeft in vijandschap tegen haar. Er is een stok in haar hand, een speer die zij werpt, een pijl die zij afschiet. Zij wil de mensheid doen ontwaken, maar daarvoor moet het vleselijke afgedaan worden. De mens moet besneden worden, en de vleselijke mens moet sterven. De mens is dus in gevecht met zijn spiegelbeeld. De mens is zijn eigen ergste vijand.

Surtr komt terug, de grote, herscheppende context in de Germaanse literologie, en Ra komt terug, Ra-Shu, oftewel de rasha, de wilde jongens, die onder het natuurvuil van de moeder zijn als zwarte pieten. Ra was met zijn dodenreizigers diep de grond onder gegaan. Door het Shu-geheimenis van de hemel keerde hij weer terug. Kijk daarom naar Rusland en ontcijfer het. De geschiedenis herhaalt zich, ook al is het vleselijk, het wijst op geestelijke realiteiten. De spaanse griep was de 1900se corona en er was de eerste wereldoorlog, en het leidde de mens tot de put van de dertiger jaren, en toen kwam Duitsland, en toen kwam Rusland. Deze entiteiten zijn met elkaar in gevecht. Er ligt iets diepers onder. Weer herhaalt het zich vandaag de dag, totdat we het dieper zullen zien. Het roept, en het is het geroep van de wilde jongens die de komst van de amazones aankondigen.

Niemand gaat met het vleselijke wegkomen. De Rasha zijn de asceten die niet conform zijn. Ook Jeremia behoorde tot de rasha. Hij streed ook tegen de oude, ingedutte inzettingen, net zoals Ismael

en Ezau. Rasha, of rosh : de beginne. Er zal een nieuw genesis komen. Dat is het boek Behemma. Hierin zal de oerkennis geopenbaard worden, het ware genesis. Dat is een orions genesis.

We zien om ons heen de putten van de danaiden. Zij scheppen voor eeuwig water in een bodemloze put of vat, dragen voor eeuwig water naar de zee. Dat zijn de vleselijke christenen die we om ons heen zien, altijd met vorm en ijdelheid bezig zijn, waar alles om hun eigen clubje draait, hun eigen familie, etc. Ze leven langs alles heen. Het zijn de sluiers van het leven. We moeten daar doorheen om onze weg zien te vinden. Het is heel tragisch, maar er liggen diepere dingen onder verscholen. De reis is terug naar het orionse genesis.

Van belang is het dus dat de danaiden uit je leven worden gedreven. Ga bij jezelf na in hoeverre en hoe je nog water naar de zee draagt. Vorm geen eenheid met de danaiden. Het zijn de doellozen, waterloze wolken.

hoofdstuk 35 De veertiger jaren : opkomst en val van het vlees – de orionse ladder

Ja, we zijn in de dertiger jaren terechtgekomen, door het Rusland geheimenis. Nu moeten we vat krijgen op het veertiger jaren geheimenis, de overgang van de dertiger naar de veertiger jaren, als onderdeel van het Ragnarok. De Germanen kwamen. Duitsland viel Europa aan op grote schaal. Er drong iets, wat zich vleselijk vertaalde. Er is een hoger Duitsland en een lager Duitsland. We moeten gaan kijken wat er achter de schermen gebeurde. In werkelijkheid kwamen de Valkyries om de gevallen berserkers en einherjars op te nemen. Zij waren bedekt met de moeder aarde, als zwarte pieten. Zij droegen het geheimenis van de moeder aarde en waren klaar om ingewijd te worden. De Valkyries kwamen, maar in de materiele wereld kwam dit omgedraaid door. Er was iets heel anders, iets veel diepers, gaande in de geestelijke wereld. Dat geheimenis moet ontrafeld worden. Het is allang gebeurd. En het blijft zich herhalen totdat de mens het gaat zien.

De veertiger jaren. Wat is het ? De valkyries, de germaanse strijdgodinnen met hun gevleugelde helmen, kwamen, voor de opname. We zien de ladder tot de hemel verschijnen. Het vlees doet een totaal aanval. Rusland moest deze aanval temperen. Uiteindelijk kwam nazi-Duitsland, het lagere, vleselijke Duitsland, ten einde door Rusland, door Stalin. De rasha kwam, de wilde jongens, hen die door de valkyries waren opgenomen en terug werden gezonden de strijd in. In het ragnarok ga je van strijd tot strijd. Er moeten vele afgoden vallen. Ook moeten er vele reuzen en vele beesten vallen. Dat gebeurde in het tijdperk van de veertiger jaren, het hoogtepunt van de ragnarok.

In de veertiger jaren breekt de wolf Fenrir los om de goden te verslinden, maar komt hierdoor ook zelf ten val. Reuzen slepen elkaar tot de afgrond. In de veertiger jaren storten alle elementen in. Het is een nieuw genesis, een orions genesis. Goliath roept tot de mensheid. Het is een machine. Het is allemaal voorgeprogrammeerd. Doet steeds hetzelfde kunstje.

De veertiger jaren : de opkomst en de val van het vlees, als de orionse ladder.

hoofdstuk 36 gehoornde zwijnen

Wat punten ter overdenking :

De geest van genesis is een kudde van dunne gehoornde zwijnen met lange snuiten en slagtanden.

Om de wildernis in te komen moet je geheel monnik worden. In stoeten van monikkenkoren kun je de wildernis in.

De pijn van het baren versterkt de band tussen moeder en kind.

hoofdstuk 37 De strijd tegen het nederlandse monster – de komst van het nieuwe genesis

Nederland is een echt familie land.
Alles voor de familie doen, en de rest is bijzaak.
'Dingen moeten in de familie blijven.'
Dat is dus wel een hele gevaarlijke gedachtengang, en dat is meer hoe mensen zijn die in het vlees leven, het familisme en exclusivisme.
Ook trappen velen tegen religie aan, maar juist in religie zijn nog dat soort principes, alhoewel schizofreen genoeg zijn de christenen dan vaak nationalistisch familistisch, maar dat zijn allemaal familiaire geesten.
Ik zeg tegen mijn kinderen soms als ze iets weg willen doen het juist niet aan de familie te geven, maar erbuiten, vanwege die reden, om hen goed dat zaai principe te leren, want ja, bij hen staat ook familisme op de loer, en als ze dus alleen maar zouden zaaien op familie grond dan zou het hen juist naar de keel gaan grijpen vanwege exclusivisme, en dat is dan nog wel de familie van het vlees, dus van de matrix.

Maar in ieder geval zou ik niet met dat soort stellingen of mensen die dat soort stellingen uitdragen kunnen leven, omdat het heel verstikkend is. Het hoort bij het straatje vrekken. Beetje putten van de danaiden achtig.

Het Nederlandse monster : het is een lijm monster. Er zitten gevaarlijke, giftige ingredienten in, wil alles aan elkaar plakken, ook als het helemaal niet kan. Alles wordt op een hoop gegooid.

Veel mensen proberen nu van het vlees af te komen, en andere overmatige dierproducten, om meer plantaardig te leven, vegan. Mensen proberen te consuminderen, en te minderen dus op dierlijke producten zoals melk. Vervangingen zijn dan bijvoorbeeld soja-melk, rijstdrink, hazelnootdrink, amandeldrink, erwtendrink, etc.

Ja, rijstdrink is ook een goede vervanging, maar dat vind ik vaak veel te sterk, dus vaak doe ik dan een half bekertje rijstdrink, en de rest water, en ja, ik begrijp mensen helemaal als zij ook niet telkens soja willen ter vervanging van melk, want soja is dus slechts een van de vervangingen, dus dat kan dan in de juiste mate/verhouding gevarieerd worden. Kokosdrink kan soms genomen worden (ook zeker niet teveel), dus dat neem ik dan zo af en toe, en rijstdrink dus, soms gewoon volledig, maar ook ´halfvol' om het zomaar te zeggen, dus met de helft water. Amandeldrink neem ik echt heel heel soms, of hazelnootdrink, en er zijn wel meerdere soorten, en dat zijn ook allemaal vervangingen die uitgeprobeerd kunnen worden.

En qua maaltijd-basisen dus varieren met :

- aardappelen
- couscous
- voorgekookte maismeel
- quinoa (ook weer niet te vaak)
- soms bulgur
- heel soms linzen

Paracelsus zei : ‘Alles is vergif. Niets is zonder vergif. Alleen de dosis maakt het vergif.’
Daar gaan de lesboeken ook over, en dat is dus de kunst ja.

Rijst is geen basis, want het is veel te verdichtend, wat dus niet wil zeggen dat je het niet kan eten. In bewerkte vormen, dus waarin die structuren zijn afgebroken heb je dat veel minder, dus bijvoorbeeld rijstdrank en rijstwafels (gepoft). Met mate dus in gewone vorm. Het is dus wel gewoon voeding ja. Macaroni was een droom over, wat ook staat in leven op de paradijs aarde deel 1, waar dus ook brood wordt aangepakt :

hoofdstuk 16 :

'Dingen lopen gelijk met elkaar op want de wetenschap gaat ook steeds verder, en dat gaat dan kruizen. Dingen liggen dus helemaal niet zo simpel. Ik heb bijvoorbeeld al heel lang geleden een droom gehad over het gevaar van fluoride om maar eens een voorbeeld te noemen. Ik kon zo zien wat het in de hoofden van kinderen deed, en ik stopte toen met fluoride en werd dus zelf ook van allerlei chronische hoofdpijnen verlost, en er komt steeds meer in de wetenschap aan het licht hoe gevaarlijk die troep is. Ik heb toen ook dromen gehad over gevaar van brood en **macaroni**. Ik neem dit bloedserieus want als ik dat niet zou doen zou het mijn leven kunnen kosten. Ik ben toen met beiden gestopt, en vanuit de wetenschap kwam er dus ook steeds meer bevestiging dat er veel

gevaren aan brood zijn verbonden. Daar is ook een hele beweging over gekomen, met bestsellers vanuit amerika enzo.'

'Dan hebben we ook nog het kruizende probleem van buitenaardse krachten/ demonen die dus brood gebruiken, territoriale machten, die al hun troeven erop hebben ingezet. Niet leuk om te horen, zeer zeker niet, maar we zijn in oorlog. dus dan zijn er territoriale machten in rotterdam die dan protesteren : 'nederland broodland', en 'brood is de heer', met van die oude, gepensioneerde, betuttelende reclame stemmen. Ik zeg niet dat je dan helemaal geen brood meer kunt eten, en er is altijd verschil tussen slecht en slechter enzo, maar minderen op brood is zeer belangrijk, dus eigenlijk meer variëren. Ik zeg het nu weer : varieer. Je kunt zeggen dat er met ander voedsel ook veel aan de hand kan zijn, en ja, dat is zo. ook met voedsel is het parelduiken, profetisch, hoe door dit mijnenveld heen te komen, en het is dus vaak kiezen tussen twee slechten, maar als er dan hele duidelijke gevaren worden aangewezen zoals brood, **macaroni**, suiker, zoutoverdosis etc. dan wordt je wel voorzichtig en denk je twee keer na voordat je iets pakt. Je kunt dus gaan voor het 'goede' of voor het beste. Daar heb ik een tijdje terug ook over geschreven, wat het dan betekent als een mens 'het goede pad' opslaat in plaats van het beste. Heleboel mensen zijn brave, goeie, gehoorzame sullen.´

Tot zover leven op de paradijs aarde, deel 1.

Er staat dan niet bij wat die droom over macaroni dan inhield. Het was in een soort ruimte onder de grond en een soort aardworm of lintworm, heel groot, viel aan, en er MOEST MOEST gestopt worden met macaroni eten want daar werkte dat ding doorheen, echt heel smerig, en je ging er bijna van over je nek. Het is en blijft linke soep dus er zal nog beter onderzoek moeten komen hoe dat dan precies werkt. Dus iets of wat klopt er niet in dat product, in die industrie, dus ook zeker geen basis voedsel.

Er is ook heel veel geschreven over mond bacterien hoe dat werkt en hoe de mens daar helemaal in is verstrikt, en dus door het riool, het wc putje, en dat werkt met elkaar samen. Het bespeelt de hersenen, en houdt de mens in de vleselijke matrix, dus heel parasitair, en er wordt veel aan verdient, en zo blijven ze die griezels doorfokken ook, dus 'mensen' worden dan huurwoningen voor die parasieten. Die parasieten kunnen je dan kopen of huren, levende van je herseninhoud en andere organen etc. Dus om die strijd verder aan te pakken : Het riool, wc-putje, doet vele mensen vroegtijdig overlijden. Als kind had ik daar ook al nachtmerries over hoe dat ging. Dus ja, we hadden het er al over dat je er soms zout in kan doen of soda, en dus met een siliconen wc borstel eroverheen, maar wat ook helpt om de wc enigszins 'schoon' te houden is dus minstens twee keer per week voordat je gaat slapen een teentje knoflook in de wc te doen, en dat kun je dan 's ochtends gewoon wegspoelen. Blijf daarnaast wel gewoon schoonmaken en soms zout of soda gebruiken.

Er gaat een nieuw genesis komen, namelijk het boek Behemma. Het is een belangrijk fundament om het Nederlandse monster, oftewel de parasiet die Nederland in de greep houdt, te verslaan. Dat is dus een geestelijke oorlog, een studie-opdracht. Dit beest houdt belangrijke manuscripten verborgen. Die zijn belangrijk om verder te komen. Het zijn orakels. Het beest vreest dat de mens deze orakels vindt. Hiertoe moet de mens van Nederland tot het Rodenbergse Nederland gaan, oftewel het pastorale, geestelijke, hogere Nederland, om zo verlost te worden van het vleselijke, lagere Nederland. Dat is een doortocht door het riool. De mens zit diep opgesloten en wordt

vastgehouden door de genesis matrix. Dit is een zwaar giftige matrix die de mens aan de drugs houdt, hormonale drugs, en waardoor de mens in zware wanen, psychoses, ook massa-psychoses leeft. De mens ziet het dan niet meer helder, en wordt afgeleid, zoals de danaiden in hun putten.

Het gaat om de natuurreligie. Dat wat ze God noemen is dus gewoon de natuur, moeder natuur. Wordt dus ook een natuurmonnik om je goed aan de regels van de natuur te houden, daar streng gedisciplineerd in te worden, stoicijns. Zo kom je dieper de natuur in. Ik droomde over de Orionse natuurmonnik koren, die in stoeten zo dieper de wildernissen inkonden. Dat is de sleutel en de weg tot het Rodenbergse Nederland. Dat is het schip, de vissersboot, want de rest zal vergaan, het vleselijke zal afvallen als een kleed. Neem afscheid van het vleselijke Nederland. Ga geen handjes schudden, want dan nemen ze je alsnog mee. Die hand die je uitsteekt laten ze niet meer los. Geef ze geen vinger meer, alleen de middelvinger. Ren weg, neem afstand, ga het schip op.

De Rodenberger monniken gaan terugkomen. Dat moet wel, want zij dragen de sleutels tot moeder natuur. Zij hebben geen compromissen gesloten met de wereld.

hoofdstuk 38 de nieuwe genesis – de komst van het boek behemma – een nieuwe dag met behemma – een nieuwe bedeling

Ik liep door de tuin. De wind blies zachtjes in mijn gezicht. Ik was op zoek naar iets speciaals, iets dat ik nooit zou vergeten. Ik keek in de verte naar de mozaïek-ramen van de kerk. Ik zag een gezicht van achter het mystieke raam naar me zwaaien. Ik rook een zachte adem van rozen en narcissen, en ik liep door de tuin, naar de kerk ernaast. Ik ging het portaal binnen en vroeg me af wie ik daar zou ontmoeten. Deze kerk vertegenwoordigt de vrije, hemelse fontein, die in ieders hart leeft, als men daarnaar wil leven. Sommigen zullen dichter bij deze fontein komen, anderen zullen het meer en meer verlaten.

Behemma 1:1-7

Zo begon het allemaal. Zo begint ook het boek Behemma, de nieuwe Genesis. Het is een nogal sprookjesachtig begin, maar verderop in het boek wordt dat voorhangsel weggeschoven. Na deze teksten wordt er direct al een probleem besproken, wat eigenlijk al in vers 7 begon : '*Sommigen zullen dichter bij deze fontein komen, anderen zullen het meer en meer verlaten.'* Dat is een reeel probleem al. Vers 8 zegt dan : 'Er zijn zes bloemen in het huis van Eli, de hogepriester van Israël, de uitverkorene. Hij was de verzachter aller verzachters, en nu nam God hem weg, want hij waarschuwde zijn kinderen niet.' Vers 9 is dan nog tragischer : 'Samuel's tranen zullen voor eeuwig op zijn graf vallen.' However : Het is poëtisch. Daarna worden er woorden van hoop gesproken. Er is hoop in de bloemen, want die kunnen het verhaal zo draaien dat het goede er uit voortkomt. De

bloemen staan voor poëtische variatie, die alle facetten laten zien, en dan ook alles herscheppen, in een nieuw zicht. De hele wereld kijkt nu naar Poetin, en vraagt zich af : Wat is hier gaande ? Iedereen houdt zijn adem in. Maar dat kun je ook poëtisch bekijken. Zijn naam zegt het al eigenlijk. Zo kun je de bloemenvelden ingaan om met dit mysterie te worstelen. Wordt zelf als een bloem. Heb het gezicht van een bloem, dat wil zeggen : Beschouw alles poëtisch. Ken de regels van het poëtische. Het is een gedicht.

'*Sommigen zullen dichter bij deze fontein komen, anderen zullen het meer en meer verlaten.'* Daar kun je hele tragische, legitieme prediking over voeren, maar je kunt ook de paradox van dit vers ingaan, het door de mozaïek-ramen bekijken. Het leven brokkelt telkens weer af, om nieuwe gezichten te laten zien. We zien in de eerste verzen van het boek Behemma een samenspel en een tegenspel tussen kerk en tuin. Als je naar je innerlijke natuurkerk bent gegaan, tot je innerlijke vrije, hemelse fontein, dan blijft het daar niet bij. Deze fontein stroomt ook weer de kerk uit, de tuin in, en je mag die stromen volgen. Je mag de rivier volgen, en het water ook brengen daar waar het niet is.

Ik werd vanochtend wakker en een hemelse vlieg kwam tot mij. Ik kon de hemelse natuur dwars door alles heenzien, de vele subtiele effecten, het kaleidoscopische. En ik zag de boeken Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium uit de hemel vallen, en het boek Behemma steeg hoog op in de hemelen. Deuteronomium, de duistere grondwet in de harten, werd uitgebannen. Dat moet gezegd worden, dat mag gezegd worden. We zitten in de Genesis matrix, en nu is het tijd voor een nieuw Genesis. Roshland laat het zien : We moeten terug naar het begin, naar het orionse oer-genesis. Is dat verantwoorde prediking ? Ja. De boeken van de voorouders hebben geen draagkracht voor deze moderne tijden. Wij als shamanen moeten zowel hun goden als hun geschriften van hen bevrijden, want die zijn overbelast. Ze werden overmatig centraal gesteld en overmatig versimpeld en geromantiseerd. Zo viel de mens in slaap. Kom niet aan hun heilige huisje. Nee, maar de boeken Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium zijn uit de hemel gevallen, zijn in veiligheid gebracht, want ze waren te hoog neergezet, te centraal. Ze moeten geholpen worden door de shamanen, tot rust gebracht worden. Ze worden teveel lastig gevallen, te vaak uit hun verband gerukt, zij en hun goden. Er moet balans komen tussen kerk en tuin. De kerk is diep en de tuin is groot. Durf ook over het tuinhekje heen te gaan. Er wordt heel veel van u afgehouden. Er wordt heel veel niet verteld.

De mens is niet verfijnd. Daarom moet de mens terug naar de bloemen, het poëtische, het insectische. Leer van de insecten. Ze zijn veel genuanceerder. Vele mensen zullen overstuur zijn van bovenstaande woorden vanwege hun orthodoxe eenzijdigheid en stijfkoppigheid. Hoe durf ik dit allemaal te zeggen over hun heilige boeken. Maar zij hebben die boeken niet eens lief. Zij kennen die boeken niet eens. Die boeken roepen uit naar bevrijding, want ze zijn geketend in de kerken, en moeten die kerken op hun wenken bedienen. Ook deze geschriften mogen dus vrijkomen en hun plaats en veiligheid vinden in Behemma, door de mozaïek-ramen. Het is een bijzondere steen gegeven. Insecten komen vanuit de steen : een nieuwe dag met Behemma.

Wees als een insect. Die zijn paradoxaal, dialectisch. Larger than life. De nieuwe bijbel gaat er komen. De nieuwe bijbel moet komen. Met een nieuw genesis. Een nieuwe bedeling.

hoofdstuk 39 groeien door de hemelse bloem

Er zijn zes bloemen in het huis van Eli, de hogepriester van Israël, de uitverkorene. Hij was de verzachter aller verzachters, en nu nam God hem weg, want hij waarschuwde zijn kinderen niet. Samuel's tranen zullen voor eeuwig op zijn graf vallen.
Behemma 1:8-9

Nooit zou ik op de stoel van Eli willen zitten. De geest van Eli is tuchteloos. We zien generatie na generatie van kinderen door de geest van Eli opgroeien die de weg niet kennen. Het wordt ze niet geleerd. Geestelijke discipline wordt hen niet geleerd, wel wereldse discipline soms. Het is een geest van de dood. Die kinderen zijn nog nooit geboren, maar worden in het graf opgesloten gehouden. Ze moeten leven in hevig opgedoste mausoleums, in grafsteden. Leidt je kinderen naar de bibliotheken en de museums, opdat ze leren van de geschiedenis.

Vader Eli, deze bloem bloeit vanuit mijn hart voor u. Ik, Samuel, uw uitverkoren zoon, ik kom naar u toe, want u hebt me vanuit Mercurius op doen komen en me naar het huis van Venus gebracht. U verzachtte mijn wonden, u verzachtte mijn ziel en gaf me gouden brood om te eten. In uw huis, o vader Eli, kon ik de stem van God horen die tot mij sprak. Mijn bloem van dankbaarheid zal voor altijd bloeien. U hebt mijn deur naar de hemel geopend.
Behemma 1:10-12

Eli was niet door en door slecht. Samuel had veel aan hem gehad. Samuel kon ook het goede in hem zien. Eli was immers de hogepriester van Israel, dus zal Samuel veel geestelijke kennis hebben overgedragen, waardoor Samuel kon groeien. Het probleem was dat Eli te zacht was, te vriendelijk. Hij liet zijn zonen maar aanrotzooien. Het zal als een kerk geweest zijn van liefde, vergeving en genade. Op zich zijn dat goede kwaliteiten, maar als er geen heiligheid en tucht is, geen bewaarder en bewaker van de heiligheid dus, dan kan het al snel ontaarden. Dan gaat het namelijk bederven. Dan dien je in principe gewoon vergif op. Hoe dan ook heeft Samuel ervan geleerd, ook al werd hij erdoor vergiftigd. Hoe dan ook werkte God door dit alles heen. Hoe dan ook had Eli voor Samuel de deur naar de hemel geopend. Dat andere moest Samuel dan maar van iemand anders leren, of gewoon door zijn contact met God zelf. Elk mens om ons heen laat een bloemenblaadje zien, of meerdere bloemenblaadjes, maar voor de volle bloemen met de volle cirkels van bloemenblaadjes moeten we bij God zijn, en dan moeten we ook oog hebben voor de bloemen die wij nog niet kennen.

Drie keer hoorde ik de stem van de Heer, en drie keer sprak u tegen mij dat u het niet was. U verwees me naar de bloem, de bloem van Venus. Deze bloem bloeit vanuit mijn hart naar deze bloem, die tegen mij sprak.
De bloem die mij het leven schonk, de bloem die mij gouden water te drinken gaf, ik zal U voor altijd dienen. Mijn bloem van gehoorzaamheid zal nooit verwelken.
Behemma 1:13-16

Het goede van Eli was dus dat hij Samuel in ieder geval verwees naar de bron waar hij moest wezen. Eli was geen mindcontroller, maar een wegwijzer, alhoewel een hele lakse, iemand die zijn verantwoordelijkheden wegschoof. God kan al heel snel een excuus worden. Veel mensen verstoppen zich achter God. Vaak heeft het vlees een schuilplaats in God. Hoe dan ook droeg Eli Samuel aan God op, en daarom kon Samuel niet boos en bitter naar hem zijn. Er wordt hier gesproken over een bloem van gehoorzaamheid, wat wil zeggen : Laat je geestelijke gehoorzaamheid volledig zijn. Zorg dat je geen bloemblaadjes mist. Om de volledige hemelse bloem in je hart te ontvangen, moet je leven van het voedsel wat de bloem schenkt, oftewel de hemelse honing, hier genoemd het ‘gouden water.’

hoofdstuk 40 Wat betekent het verstaan van God’s stem ?

Vader Mozes, waar bent u. U was de drager van deze bloem, u raakte de zijkant van mijn kin aan en maakte mijn hart sappig. De hemelse bloem in mij zal me naar uw hart leiden, waar alle sappen zich verzamelen. Breng me naar mijn werkplaats, breng me naar mijn hemelse wapenrusting, zodat mijn hoofd in uw hemel kan zweven om daar voor altijd te verblijven. Laat me uw tuinen van hemelse woorden binnengaan om uw stem weer te horen. Laat de bloem van begrip mijn aderen volgen. Meng het met mijn bloed, zodat ik voor altijd van u ben.

Behemma 1:17-21

Het hart wordt sappig als het verbonden wordt aan de bron. Dan stroomt alles weer door, heen en terug. Dan wordt het hart volledig doorgespoeld. De hemelse bloem verbindt ons hart met het hemelse hart, en dan zal het gaan werken, kunnen we de geestelijke werken doen en de vleselijke werken achter ons laten. Wij mogen zo ook deelhebben aan de geestelijke bloedlijnen. Als we verbonden zijn aan de hemelse bloem, kunnen wij ook zo de hemelse tuin binnen gaan, waarin deze hemelse bloem is. Dit zijn literaire tuinen, tuinen van hemelse woorden. Als we God’s stem willen horen moeten we ook bereid zijn om boeken te lezen, want alles staat al opgetekend. Het gaat niet zomaar om een stemmetje. Allerlei stemmetjes kunnen heel bedrieglijk zijn. Het gaat om de grotere context, om de hemelse kennis. Dat is het waarlijke ‘verstaan van God’s stem’. Het is niet zomaar iets van ‘ik zie ik zie wat jij niet ziet,’ of ‘ik hoor ik hoor wat jij niet hoort’, maar als je daadwerkelijk God’s stem verstaat dan heb je de hemelse boeken gelezen en heb je een boodschap te verkondigen, dan ben je een onderwijzer. Onderwezen om te onderwijzen.

hoofdstuk 41 van genesis tot behemma

Aankondiging van het poetische en symbolische boek ´Behemma´, de nieuwe genesis.
Kent u het boek Genesis ? Dan zou u zeker het vervolg erop kunnen lezen.
Door de tijden heen zijn er soms nieuwe genesisen verschenen (o.a. in het eeuwig evangelie) die

een stuk kleiner waren en slechts voorbereidingen, en die behoorden tot de tweede bijbel, maar we spreken nu over de vervanger van Genesis en dus over een nieuwe eerste bijbel. dit is dus niet zomaar een tweede bijbel.

De nieuwe genesis, oftewel het boek ´Behemma' is in de zevende preview van de komende RV-bijbel, dat is dus een nieuwe bijbel voor deze tijd, en het boek ´behemma´ is dus het vervolg op genesis EN DE VERVANGER, omdat de mensheid daar nu aan toe is.
Genesis is het fundament van de kerk en het christendom, zo goed en kwaad als dat ging.
meer daarover in het artikel, wat een goede inleiding geeft.

Dit nieuwe Genesis is zonder twijfel een van de grootste dingen die wij ooit hebben uitgegeven. Je kunt er helemaal in wegdromen als in een stuk paradijs. Het paradijs wordt uitvoerig besproken in deze opvolger en vervanger van Genesis. Het boek is sterk en meedogenloos. Niets kon dit boek tegenhouden. Het was een natuurverschijnsel, buitenaards. Het was nu hiervoor de tijd. Bestudeer dit orakel en laat het je herscheppen. Het breekt de geestelijke wereld open. Het is een nieuw fundament voor de wereld, waarop veel gezaaid moet worden.

Het is een dodenboek, een dodenreis tot de hemel, tot het paradijs.

Het doorkomen en ontvangen van de nieuwe Genesis, de vervanger van Genesis, het boek ‘Behemma’ is in etappes gegaan, en heeft iets langer dan een half jaar geduurd. Dit kwam als een natuurverschijnsel en was niet tegen te houden. Het Woord moest geopenbaard worden. Het is dus niet zomaar wat literatuur, maar een theofanie, de verschijning van God, die haarzelf aan haar volk openbaart.

Genesis ligt GECEMENTEERD in de mensheid. IEDER MENS is erdoor gecementeerd. Het kwam en nam in beslag. Het is het fundament van de kerk. Denk niet dat het allemaal goed spul was.

Nu wordt Genesis vervangen, want het heeft de draagkracht niet meer voor deze tijden. Dat is dus een grote en diepe ervaring, zoals ook met het doorkomen van het boek. Meer dan een half jaar heeft het geduurd. Zo lang heeft het de tijd genomen. Toen we bij het ontvangen van hoofdstuk 38 waren aangekomen, aan het einde van het boek, het laatste gedeelte, toen had ik een droom dat ik terugwas bij het ouderlijk huis. Ik was in de tuin, en die was veel groter en totaal omgespit. Er was alleen omgespitte grond, zand, en er liepen wat dieren rond, zoals een bok, een schaap, een soort paardachtige dieren, waarvan één van die paarden ook hoornen had, die rechtop stonden, maar dit waren zachtere hoornen. Wat andere dieren kende ik niet. Het waren buitenaardse dieren, heel prachtig. Zij waren vrijgekomen. Bij de buren was de tuin ook geheel omgespit. Bij het ouderlijk huis was ook de garage weg. Daar lag nu ook omgespitte grond, en bij de andere buren was er een hoge muur, en daarachter lag oerwoud, heel prachtig. Dat was dus hun tuin of hun gebied. Daar had ik vroeger ook dromen over gehad. Toen ik langzaam wakker begon te worden hoorde ik de stemmen van de dieren, die heel krachtig waren. Er was dus iets gebeurd in de geestelijke wereld, en die ochtend begon het laatste gedeelte van het boek Behemma door te komen om het af te sluiten, van hoofdstuk 38-40. Het boek heeft 40 hoofdstukken dus.

Ik werd die ochtend na de droom wakker met een gloeiend warme borst, alsof er iets in mijn borst was gekomen. En toen kwamen dus de laatste hoofdstukken door. Al met al is er veel kennis in terug te vinden van de Vur en de Halal. Toen ik wakker werd na de droom had ik ook een hele diepe adem.

De ochtend nadat het laatste hoofdstuk was doorgekomen werd ik wakker en hoorde het getsjierp en geritsel van de paradijselijke insecten die waren gekomen en hadden overwonnen. Er was een dromerige roes in de slaapkamer, wat ik vroeger ook als kind veel ervoer en hoorde, vooral tijdens de weekenden en de vakanties.

Onderwerpen in het nieuwe genesis zijn : het paradijs, de urim en de thummim, de nephilim, het verhaal van Job, de zondvloed, het teken van Noach, het paradijselijke lichaam, het verhaal van Sarah, het laatste oordeel, enzovoorts. Het boek laat stapsgewijs zien hoe de nephilim werd overwonnen. Dit is dus al gebeurd. Het laatste oordeel heeft in het paradijs al plaatsgevonden, maar de mens moet er nog toe ontwaken, en daartoe is het boek gekomen, om het te verkondigen, erover te prediken. Ook gaat het boek over de overwinning over Goliath, die ook tot de nephilim behoort. David wordt in het nieuwe genesis, in het boek Behemma 'Ahn' genoemd, wat de Orionse vorm van David is.

Het boek begint met een gebed van Samuel om zijn geestelijke vader Eli op te wekken. Eli is nogal een tragische figuur, want hij liet zijn kinderen maar aanrotzooien. Het laat precies de situatie in Nederland zien en in de rest van de wereld, die onder de geest van Eli is. Samuel bidt voor een verandering van zijn hart.

hoofdstuk 42 bloemen : de sleutel tot de eeuwige jeugd

Zodra iemand zich ging bezig
houden met het boek, dan kwam de
nectar van de bloem in het hoofd van
diegene, en dan werd diegene steeds
jonger.

Behemma 18:37

De nieuwe Genesis, het boek Behemma, beschrijft de geestelijke oorlogsvoering zo diep en uitvoerig dat er geen materiele oorlog meer nodig is. Het beschrijft de geestelijke jacht zo uitvoerig dat er geen materiele jacht meer nodig is.

Het boek begint met een gebed van Samuel voor Eli, dat hij opgewekt zal worden en dat zijn hart veranderd zal zijn. Het boek eindigt met de afkapping van het geslachtsdeel van Goliath.

Bloemen zijn poetische wezens. Ze tonen hele andere paden dan die van de mens. Ze hebben hele andere manieren en gewoonten. Ze leven langs alles heen wat de mens heeft gemaakt en de mens doet, en maken daar wat anders van. De mensheid zoals die nu is is ver van de bloemen afgedwaald, en van de taal van de bloemen. Poezie is ver te zoeken. Alles hebben ze verletterlijkt en overmatig gesexualiseerd en geobjectiveerd, en daar hebben ze dan een walgelijk en idioot romantisch sausje overheen gegooid waarvan je over je nek gaat, maar het schijnt goed te verkopen in zombie land. De zombie haalt zich er aan op. We moeten terug naar de bloemen, mensen, terug naar de taal van de bloemen, en dat is waar de nieuwe genesis dan ook overvloedig mee begint. Dat is ook de sleutel tot de eeuwige jeugd.

Samuel betrok de bloemen in zijn gebed voor Eli. Bloemen hebben een voleindigende kracht, brengen de missing links terug, laten de grotere cirkels zien. Samuel deed een beroep op die hemelse krachten. De bloem vertegenwoordigt de volkomenheid van God, van de hemel, de zorgvuldigheid en tederheid, het escapisme ook, om teveel drama en stress te voorkomen. De bloem hangt tussen werelden in. De bloem laat altijd weer los, laat altijd weer vrij. Dat is ook wat de liefde doet : de liefde laat vrij, de liefde manipuleert niet overmatig, maar heeft ook respect voor de keuze van de ander. Liefde is nooit gedwongen. De bloemen weven een nieuwe wereld, zingen een heel ander lied dan de gevallen mensheid. De bloemen verheffen zich altijd weer boven het vleselijke uit. Ze hebben de tijd niet voor aardse dwalingen en drogbeelden. Ze blijven doorgroeien en blijven voortbloeien, zichzelf en anderen hierin herscheppende, ook hun zicht op de dingen. De mensheid is moegedraaid. Alles moet altijd maar, en men sleurt elkaar hier in mee. Iedereen is aan elkaar geketend, en een ieder ketent de ander.

Er is het grote wiel van subjectiviteit,
het veranderen van gezichtspunt. Hier is
het samenspel tussen gezichtspunt en
het veranderen van gezichtspunt. Zij die
niet tot deze lelie komen zullen door het
water worden opgeslokt.
Behemma 22:5

We zien de aandacht gericht op de lelie, de waterbloem. De nieuwe Genesis gaat veel over de zondvloed en wat het inhoudt. Uiteindelijk is de lelie dan een beeld van de boot waarin redding is voor de mensheid, het veranderen van gezichtspunt en dit laten samenspelen met de gezichtspunten. Dat is heel belangrijk. Bloemen blijven spelen met mensen. Ze laten de mensheid niet aan hun lot over. Ze blijven spelen met de ideeen van mensen en de voorstellingen van mensen, om er het beste uit te halen, maar ze laten zich er niet door opslokken. Ze brengen het tot steeds hogere niveau’s en tot steeds diepere betekenissen.

Het water van de zondvloed is ook niet iets overdramatisch, want het wordt in de nieuwe genesis gewoon beschreven als de baarmoeder. Daar is waar de onwillende zondaren weer naar terugkeren. Daar zal alles gerecycled worden. Het vleselijke zal verder verwerkt worden, en ook het goede, totdat alles tot hogere vormen is gekomen.

Samuel had de krachten van de hemelse superbloemen tot zijn beschikking. Deze bloemen waren in het huis van Eli en groeiden met hem op, en zijn altijd aan zijn zijde gebleven. Samuel bespreekt deze bloemen ook, en bidt tot deze hemelse bloemen, als tot het palet van de eigenschappen van God, van de geestelijke natuur dus. Die schoonheid ligt dus opgeborgen voor een ieder die de bloemen als sleutels hebben leren kennen tot de verborgen hemelse kennis, voor een ieder die de bloemen ook als zodanig heeft aanvaard in het leven. Er is een heleboel wat de mens nog niet weet over bloemen. Dat is iets wat alleen door geestelijken en shamanen uitgelegd kan worden. Dan hebben we het dus over het paradijs. Het paradijs heeft haar eigen gewoontes en levensstijl, wat in de nieuwe genesis, het boek Behemma, van de RV-Bijbel wordt besproken. Dit gaat door het hele boek heen. Het paradijs blijft bij ons, blijft met ons meegroeien en meebloeien, dwars door alles heen.

De bloemen van het paradijs leren ons los te laten, maar ook vast te houden aan goede principes, de moed niet te verliezen, maar het beste ervan te maken. Samuel bespreekt de zes bloemen van het huis van Eli waarmee hij opgroeide, en de zesde bloem is die van het laatste oordeel. Ook dat wordt verder in de nieuwe genesis besproken, wat dat precies is, want daar is nogal veel onwetendheid over, en men heeft dit verschrikkelijk lopen versimpelen. Het laatste oordeel is iets van het paradijs zelf, als een ontwaking. De bloemen zullen ervoor zorgen dat het eerlijk gebeurt, en boven denken is, wat in geen hart is opgekomen. Het laatste oordeel is dat alles terugkeert tot het stof van het paradijs. Alles wordt daar gezaaid, en dan zal er een nieuwe wereld komen. Er moet dus ook heel veel gaan slapen. De mens moet de nacht van het paradijs in, zoals Samuel dat ook aan het begin van de nieuwe genesis beschrijft.

Nee, het is geen onverschilligheid en zorgeloosheid, geen onoplettendheid, als de bloemen loslaten en het loslaten prediken. Neen. Ze laten slechts de touwtjes vieren. Ze zullen altijd op hun manier voor de ander blijven zorgen, altijd op een veilige afstand blijven en hun uitnodiging zenden, aanmoedigen om met hen mee te gaan. Ze zullen voor je blijven bidden, zoals Samuel voor Eli. Ook het ijs kan warmte geven. Dat is de taal van de bloemen, en die moeten we leren. We nemen risico's, altijd weer, maar er zijn voorzorgsmaatregelen, en alle dingen zullen medewerken ten goede en ten nut, en telkens is het weer scheppingsmateriaal voor de bloem, ook als dingen foutgaan. Het is de taal van de schepping. Het is juist het leren werken met fouten en onvolkomenheden.

hoofdstuk 43 de schepping door het geheim van de tranen

Tranen, het verleden van de hemel.
Tranen zijn de boten om naar het

verleden te gaan, tranen zijn de
voertuigen om het hiernamaals binnen
te varen. Tranen zijn de voertuigen om
elkaar te bereiken.
Behemma 4:16

Bloemen zijn geleiders van de schepping.
Ze kunnen harten genezen.
Ze kunnen missende schakels weer doen terugkeren.
Ze kunnen cirkels rondmaken.
They can ‘make sense’ of things.

De vierde bloem in het huis van Eli is de bloem van wedergeboorte.
Het is de bloem van Maria, en ook de bloem van Eva.
De bloem brengt de sleutel om de poort van het paradijs te openen,
namelijk het zwaard van Adam.
De bloem opent de rivieren.
De bloem zal ook alle tranen afwissen, leiden tot het droge land.
Dat wil echt niet zeggen dat er niet gehuild moet en mag worden, waar we het weleens eerder over gehad hebben. Het wil zeggen dat onze vleselijke tranen gewist worden, en ook dat we niet bovenmatig zullen lijden, en dat het lijden ook niet voor altijd bij de drama zal blijven, maar dat we hogere zichten zullen krijgen op het lijden die oude tranen zullen wegwissen. (zie ‘leven op de paradijs aarde – deel 2, hoofdstuk 16)

We komen zo dus tot de ware, hogere tranen. Daarom zegt het Woord ook : ‘Breng me naar de laatste oceaan, die de laatste traan wegspoelt’ in Behemma 1:28. Wij moeten dus onze oude tranen inleveren voor de hemelse tranen. De hemelse tranen zijn veel meer tranen, als een oceaan waar onze laatste oude traan in wegspoelt. Het wenen van de wereld stelt niet veel voor. Elke wereldse traan van het ego houdt zoveel van de hemelse rivieren van ware tranen verborgen. Daarom opent de bloem van wedergeboorte, de bloem van Maria en Eva, dan ook de rivieren, in het eerste hoofdstuk van Behemma.

De vijfde bloem in het huis van Eli is de bloem van Jozef, de bloem van dromen, en die dringen het hart binnen om Eli te waarschuwen. Samuel noemt Eli zijn innerlijke vader. Het is niet slechts een probleem van buiten, maar een probleem van binnen. Iedereen heeft een innerlijke vader van het vlees die alles probeert af te zwakken, alsof alles nog wel meevalt, dat er geen verandering nodig is, dat we het best al wel goed doen, of dat toch alles genade is, of wat voor andere smoesjes dan ook, geloof en noem maar op. ‘Vertrouw maar op God,’ zeggen ze dan, en zo schuiven ze alle verantwoordelijkheid af. De mens moet niet vertrouwen, maar veranderen, want er ontbreekt heel wat aan al die afgodsbeelden die ze gemaakt hebben, de ‘slaap lekker’ goden van de New Age. Lekker vlees eten, lekker kip eten, terwijl de tijdbom tikt. Wat heeft de mens met de schepping gedaan ? Nee, de mens is nog niet wedergeboren.

De wedergeboorte brengt de ware tranen, het ware zuchten, en zo ontvangt de mens de ware dromen om de ware waarschuwing te brengen, tot Eli. Dit is dus een waarschuwing die gepaard

gaat met gebed en tranen. Alleen door deze bewatering groeien onze bloemen, want anders gaan ze dood. Zorg voor de geestelijke bloemen die in je hart groeien. Ze hebben een boodschap te brengen, en die moet eerst rijpen, dus verpruts het niet. Er is een gebruiksaanwijzing voor het leven. Niets komt vanzelf. Je moet het verdienen, oftewel er zelf bij betrokken zijn, anders wordt het wel heel erg ‘spooky’. Teveel over geloof en genade praten is wolkerigheid. Daar winnen we de oorlog niet mee.

Waar het visioen ontbreekt, gaat het
volk ten onder, speelt het volk voor
leider.
Behemma 38:4

Onze geestelijke zintuigen moeten opengaan. Je kunt niet varen op alleen maar ‘van horen zeggen’, of op ‘ik geloof het allemaal wel.’ Nee, wees persoonlijk erbij betrokken, ga het persoonlijk zien en werk aan je relatie met God, persoonlijk, met je hogere innerlijke zelf, je hogere innerlijke kennis, om te ontkomen aan de vleselijkheid van Eli die in de mens sluimert. Dat is een innerlijk gevecht, een worsteling met Eli.

Vers 5 zegt dan :

‘*Als het volk het boogschieten*
onderhoudt, is het gelukkig, doelgericht,
vol onderscheiding.’

Leer dus de geestelijke oorlog en de geestelijke jacht, haar wetten, de symboliek ervan, opdat je zult ontkomen aan de wereldse oorlog, de lagere aardse materiele jacht. Onderhoudt en bewerk de schepping dus, wat je gegeven is. Leef niet van het verboden vlees.

Het pad van Jozef leidt terug tot het huis van Eli waar Samuel opgroeide, waar Eli van was afgeweken. Ook zou hij de vleugels van Benjamin nodig hebben om daar terug te komen. Nu, Benjamin wordt ook verder besproken in het boek Behemma, de nieuwe Genesis. In hoofdstuk 25 gaat het verder over Benjamin, in het hoofdstuk van ‘Waarschuwingen van Noach aan de zondaar’ :

Als we tot de stam Benjamin zijn
gekomen, zijn ingewijd in de geestelijke
gehoorzaamheid, dan zullen we merken
dat er nog steeds veel drangen in ons
zijn die tegen de geestelijke
gehoorzaamheid ingaan.
(vs. 28)

Geestelijke gehoorzaamheid is dus wat Eli nodig heeft om los te komen van de tuchteloosheid, want zijn kinderen waren in de greep van een slang gekomen en flink gebeten en vergiftigd door zijn lauwheid en gemakszucht. Geestelijke gehoorzaamheid is waar de stam Benjamin voor staat. Het was het jongere broertje van Jozef. Er zijn dus de drangen van Eli in de mens die verderop in het hoofdstuk overmoed worden genoemd, en een gebrek aan diepte-interpretatie. De geest van

overmoed wil alles letterlijk maken, zodat hij het niet hoeft te verdiepen, niet hoeft te vergeestelijken. De geest van overmoed objectiviceerd dus alles. Lekker makkelijk. Kun je zo in een handtasje meenemen. Maar dit kostte Eli de nek.

Benjamin wordt zo bewapend om de jacht aan te gaan, om de lauwheid te overwinnen.

Efraim, een van de zonen van Jozef, is ‘de vrucht van de bloem’ in het Hebreeuws, de honing, zodat we de bloem van Jozef ten volle kunnen benutten, om zo ingewijd te worden in de stam Benjamin. Ook moeten we net als Mozes zo de geestelijke Wet ontvangen (31:33,42).

Door tranen wordt de boot gebouwd, stelt het boek Behemma (4:16). Zo zien we ook dat het niet iets oppervlakkigs is, maar iets wat is doorleefd. Door de tranen wordt je namelijk persoonlijk erbij betrokken, als een wapen tegen valse genade en vals blind geloof. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden. Als een baby niet huilt bij de geboorte is het dood. De tranen zijn een teken van gezondheid. Dan heb je een uitlaatklep. Dan kunnen de hemelse rivieren door je stromen. Tranen zijn creatief, scheppend, en kunnen je de juiste richting in leiden als het hemelse tranen zijn. Wel moeten we dus de tranen van het vlees, van het ego, overwinnen. Er zijn zoveel bedrieglijke tranen in de wereld.

De ware tranen die van boven komen maken het harde oog en harde hart los, opdat er andere geestelijke zichten kunnen doorbreken.

Naar een traan luisteren, is een leugen
verliezen. Ogen zonder tranen kunnen
niet zien, ze zullen alleen de leugen
zien. Tranen zijn de appels van onze
ogen. Ik wilde wijsheid zien. De
hemel gaf me de tranen om het te zien.
Mijn tranen zijn mijn ogen, mijn tranen
zijn mijn benen. Daarmee kan ik alles
doen, een lichaam van tranen.
Behemma 4:18-19

Juist door de geestelijke tranen kunnen wij ons bewegen dus en hebben we goed, profetisch zicht. Daarom heb ik al vanaf het begin al over de tranen gepredikt, hoe belangrijk die zijn.

De hemel is daar waar alle tranen
samenvloeien. Er is een doorgang naar
het verloren paradijs. Geef het terug aan
mij. Waar alle tranen van de wereld
samenkomen, rijst een ster, wordt onze
nieuwe wereld geboren. Werk met
de tranen, bouw door de tranen. Als je
wijsheid wilt, vraag dan eerst om een
traan, waardoor je de wijsheid kunt
zien. Als je een vriend wilt, vraag dan

eerst om een traan, zodat je die vriend
kunt bereiken. Voordat je iets
vraagt, vraag om een traan, en daarin
zullen alle andere dingen verschijnen.
Behemma 4:20-22

Zo bouwde Noach dus zijn boot : door zijn tranen, en alleen zo kon hij het volk waarschuwen, want hij had iets te bieden. De tranen zijn ons niet voor niets gegeven. Zij hebben een boodschap en een bouwplan. Het is dus scheppingsmateriaal.

Wederom geboren worden in de bloem
der spiegelingen.... De nectar van deze
rivier was een goed iets om te drinken.…
Behemma 4:24

Nogmaals : de geestelijke bloemen in ons hart kunnen alleen bloeien door de tranen. Daarom is de nectar en de honing ook het grote geheim van de rivier, en het geheim van de wedergeboorte. Samuel werd gelaafd aan de borst der bloemen. Zo groeide hij op, geestelijk aan het hemelse hof. Hij werd niet voor tranen gespaard. Hij moest het geheim van de tranen ontdekken. Kunnen wij op die boot de morgen bereiken ? Op naar een nieuwe dag, op naar een nieuwe wereld, op naar nieuw zicht, door onze tranen gewoven. Heb je geen tranen, dan heb je helemaal niks. Wees dankbaar met iedere traan die je in je leven krijgt en beschouw iedere traan die je in je leven ontvangt als een kostbaar juweel.

hoofdstuk 44 de strijd tussen areta en kakia

De sobere moest zo komen tot het Areta visnet, en was een Aretaiet, een volgeling van Areta, van de geestelijke oefening.
Zachte heelmeesters maken stinkende wonden. Maar de sobere streed met haar in het visnet, want er is ook een valse kennis.
Het Areta visnet is hard en gaat diep. Het is niet zacht en zoet.
Areta staat daar met de gesel. De mens moet geoefend worden in de wildernis, anders zal de mens niet overleven.

Odenlech 5:6,9,17,18

In het boek Odenlech van de RV-Bijbel wat gaat komen zien we het verhaal van Areta weer terug. Areta is een eigenschap van God, waar we veel over hebben geschreven, bijvoorbeeld in het boek ‘De Aretaitische Filosofie’. In de RV-Bijbel zien we veel het visnet als symbool van het lijden verschijnen. Het is hard en diep, zegt het boek Odenlech, en het is niet zacht en zoet. Nee, we stellen het niet romantischer voor dan het is, zoals de heks Kakia dat heeft gedaan, de valse godin van het vlees, van de wereld. Die heeft het hele christendom dus lopen romanticeren, gemakszuchtig lopen maken, als een optelsommetje, genade, geloof, Jezus, hup, klaar is kees, en dan is zij een dolle mina. Kakia is ook de godin van de westerse christenen, want ze verafgoden moeder de kerk. Daarom moet de sobere ook strijden in het visnet en niet denken dat hij zomaar wordt opgenomen tot zaligheid. Areta is de oproep tot geestelijke oorlogsvoering. Het vlees wil emanciperen en domineren, als een dolle mina, als een Kakia, en velen zijn wedergeboren in het vleselijke en wereldse door deze moeder van de zonde en van valse religie, die dus eigenlijk gewoon een masker is om door te kunnen blijven zondigen.

De bruid van het vlees wil met je trouwen. Je voelt je misschien gevleid, maar trap er niet in. Zij is een graf. De sobere is in worsteling met Areta, want er zit ook nog zoveel Kakia tussen, in zijn belevingswereld, in de wereld op zich, het bestaan. Areta is ook nog steeds met Kakia in gevecht. Telkens weer wordt ze door dit monster opgeslokt. Dat is het lijden van moeder natuur. Daarom oefent ze haar kinderen voor de strijd. Daarvoor heeft zij het visnet en de gesel.

Wij mogen bidden om het visnet,
het visnet omhelzen,
het visnet kussen,
opdat het visnet ons niet zal vernietigen.
Juist hen die van het visnet weglopen
en er niets mee te maken willen hebben
zullen door het visnet ten onder gaan.
Odenlech 6:26-27

Het visnet is bedoeld om het vlees te laten sterven en de ziel op te halen. Dat is zowel een worsteling als een aanvaarding, het aanvaarden van het lijden, het kussen van het visnet en de gesel. We moeten dus het belang inzien van het visnet, maar niet naief zijn. Het lijden is niet passief, maar moet dus wel getoetst worden. Aanvaard het lijden, maar toets alle dingen. De wereld is gezombificeerd door Kakia. door omkoperij. Daarom moeten we wel de lat hoger leggen om niet in hetzelfde lot te vallen.

hoofdstuk 45 de komst van areta

Het katholicisme en de islam predikten beiden het ‘loon naar werken’ principe, maar het werd zwaar verletterlijkt en gematerialiseerd tot tirannie over het volk. Daarom kwam de reformatie die streed tegen het materialisme, om het weer te vergeestelijken, maar ze vielen in de valstrik van

overmatige genade. Ze hadden meer op het geestelijke moeten wijzen, en niet alles maar wegstrepen door overmatige genade, want zo suste het volk in slaap, ging het volk aan de drugs en verloor haar plichten en verantwoordelijkheden. Daarom kwam in de jaren 1900 de charismatische beweging meer en meer opzetten om op het geestelijke te wijzen, maar het pseudo-charismatische sloeg terug met het voorspoeds-evangelie om de ontsnapte mens weer te ketenen in het materialisme, door een religieuze mayonaise bij de patat. De RV-Bijbel moet dus komen om de boodschap van het toetsen te brengen en te herstellen. We zijn inmiddels in de jaren 2000 terechtgekomen, in de twintiger jaren alweer. Alhoewel de beginselen van de RV-Bijbel al in de zeventiger jaren begonnen te ontstaan, kwam het in de jaren 2000 meer en meer aan de oppervlakte, en laat het nu pas zijn gezicht zien in de twintiger jaren. De eerste brokstukken zijn opgekomen, aangekomen, aan het strand gespoeld, waar wij dankbaar mee zijn. De boeken worden opgesteld.

In het boek Odenlech komt het verhaal van Areta en Kakia weer terug. Het is de boodschap van discipline, van het toetsen, vanwege de gevaren die op de loer liggen. Het is een fundamenteel boek van de RV-Bijbel. In de christelijke bijbel werd Heracles tot Jezus, maar de principes kwamen te weinig tot hun recht. Ook waren er door de tijden heen veel elementen en principes van de Areta en Kakia mythe verloren gegaan, waar veel over werd geklaagd. Er is veel literatuur over verloren gegaan. Dat is een groot verlies, en dat is dus ook een reden waarom de RV-Bijbel er wel moet komen. De christelijke bijbel heeft de draagkracht niet. Er zijn teveel missing links.

hoofdstuk 46 het natuur-nederland

Ik was boodschappen gaan doen in het centrum, en ik liep terug met mijn twee tasjes, even langs mijn oude buurt, waarvan ik zowel goede als nare herinneringen heb. Het was mooi weer, en ik had weer even dat verliefde gevoel naar mijn oude buurt. Ik had alleen maar mooie herinneringen toen ik er naar keek. Op het grasveld waren ze de kermis aan het opbouwen. Langs de kant van de weg stonden grote vrachtwagens, en er liepen wat kermismensen rond. Aan de straat er dwars tegen aan stond een oude grote caravan. Ze waren gekomen. Even voelde ik me weer kind. Ik ging de grote weg over en liep toen naar mijn nieuwe buurt en kwam langs wat kinderen die een soort winkeltje hadden gemaakt. ‘Speelgoed te koop !’ riep een van de kinderen telkens.

Nederland moet weer kind worden. Nederland moet weer gaan spelen, creatief met dingen omgaan. Ik droom over een pastoraal Nederland. U ook ? Een pastoraal Nederland waar iedereen elkaar helpt, waar iedereen het beste er van maakt, en creatief met Nederland bezig is. Dat is wat het Rodenbergse Nederland is, en daarvoor is goede literatuur nodig, en goed onderwijs. Er is zelfs een nieuwe bijbel voor nodig, een nieuwe paradijselijke openbaring. Daar is een godsverschijning voor nodig, een theofanie. Nederland is diep in het riool gezonken en moet het riool overwinnen en terugkeren tot de natuur, opdat het een natuur-Nederland wordt. Nederland Natuurland.

hoofdstuk 47 Het aretaisme – een nieuwe stroming tussen islam en christendom in

De islam en het christendom, de twee grootste religies ter wereld, kwamen voort uit het Judaisme. De islam kwam ook voort vanuit het christendom, als het moeilijke broertje. Toch was Nederland liever Turks dan paaps. Hoe dan ook is er een grote kloof tussen islam en christendom, als een tikkende tijdbom, en die kloof moet overbrugt worden. Beiden kunnen elkaar vinden in de Areta en Kakia mythe. Paulus, Petrus en de oude profeten waren in de Griekse grondtekst volgelingen van de godin Areta. Dat was een geoefendheid, een discipline, en die discipline is ook zeker terug te vinden in de islam. Het westerse christendom had deze mythe ondergesneeuwd, en daarom moest de islam wel komen, maar op zich redden we het niet met deze dynamieken. De mythe zal geheel in ere hersteld moeten worden, en de wortels ervan in het Judaisme zullen geopenbaard moeten worden. We zien dus als missing link het Aretisme in het geheel, als de brug tussen het christendom en de islam om deze mythe weer te doen herleven, want die was zo belangrijk. Het westerse christendom was in de handen gevallen van de heks Kakia, van de wereldgezindheid, wat in principe gewoon puur new age was. Het boek Odenlech zal komen, in de RV-Bijbel, om deze mythe weer opnieuw te vertellen en uit te werken. Het pad tot Areta zal getoond worden. Dat is het pad van Ismael. Wij hebben hier al veel over onderwezen, denk aan het boek de Aretaitische filosofie, maar het boek Odenlech zal die samenhang nog eens extra laten zien, hoe belangrijk dit is, om zo los te komen van westers-christelijk kakiaisme. Het is dus de brug om de oorlog tussen christendom en islam te sussen en om zo de daadwerkelijke geestelijke oorlog te laten zien. Iedereen kan hiervoor een Aretaiet worden. De broederlijke en zusterlijke lijnen lopen dwars door de islam en het christendom heen. Het Aretisme is dus een muur die niet tussen islam en christendom staat, maar die dwars door die religies heenloopt, helemaal terug naar het Judaisme. De muur zal dus een kwartslag draaien. De mens wordt niet meer veroordeeld over of die nu christelijk of islamitisch is, maar of de mens Aretaitisch of kakiaitisch is. Dat is de ware en geestelijke oorlog. Daar gaat het boek Odenlech over. De voorouders willen dat dit boek hersteld wordt. Het zal hen ook helpen. Het zal hen een veilige woonplaats geven.

Het aretaisme is dus als een rivier die zowel door de islam als het christendom stroomt, en ook door het Judaisme. Het sluit dus zowel aan op de islam als het christendom, en dus het Judaisme.

Hoe kun je dan een Aretaiet of Aretist zijn ? Het betekent het vlees overwinnen en ‘tot kennis komen’, aan de hand van referentie punten, want de mens is zeer vergeetachtig. Je kunt niet als een loos zieltje zeggen : ‘Oh, ik zie wel hoe het komt, want ik heb een stemmetje in mijn hoofd die mij alles ingeeft wat ik nodig heb.’ Zo wordt veel gedacht, maar zo werkt het niet. Je wordt naar de bibliotheken gezonden om boeken te lezen en om ‘kennis op te slaan’, want de mens is vergeetachtig. Vandaar dat de hemelse literatuur, het geestelijke woord, van fundamenteel belang is in het Aretisme. Je moet dus een echte boekenist zijn, een librarian, om je inventory te bouwen. Je moet leren weven met kennis, structuur te leren aanbrengen, anders zal het telkens tussen je vingers door wegglijden, en ben je in principe gewoon aan de drugs. Profetie moet dus altijd terugleiden tot het Woord, tot het Orakel, en dat is in de geestelijke wereld, maar zo mogen wij het paradijs op aarde bouwen. Dat heeft niks met de dode letter te maken, want ‘de letter doodt’, maar met het geestelijke leven, waarin je ‘leert en memoriseert’. Het is de genezing van het geestelijke geheugen, waarvoor eerst het vleselijke geheugen afgebroken moet worden. Dus laat het maar komen, al die

korte termijns geheugenstoornissen, opdat je op een hoger geheugen wordt aangesloten, op het geheugen van Areta dus.

Profetie zonder Woord is niks, loos. Wij zijn geroepen om bewaarders te zijn, geroepen om het geraamte van de kennis te bewaken. Profetie zonder school is niks waard, want dan bouw je op zand. Als de stormen en de wateren dan komen, dan wordt alles weggespoeld. Velen vergooien hun leven aan zo'n houding. De andere extreem is dan de volgeling van de dode letter. De mens heeft dus een hard visnet nodig, het visnet van Areta, om daar eerst door opgenomen te worden, opdat het vlees kan sterven. De mens moet dit visnet leren kennen, wat absolute noodzaak is. Profetie zonder geoefendheid, zonder volhardheid is dus waardeloos. De mens moet het hemelse referentie-kader leren kennen om zo los te komen van alle aardse en vleselijke referentie-kaders. Dat gebeurt in het Aretisme. Oefen uzelf. Leer memoriseren. Leer de hemelse referentie-punten kennen waaraan alles getoetst wordt. Leer een verzamelaar te zijn. Heb je alle zuilen ? Is je plaatje compleet ? Heb je alle missing links ? Heb je de twaalf werken van Heracles volbracht, of rust je nog op je lauweren, denk je dat alles je wel als gebraden kippetjes je in de mond zal vliegen ?

Dat is ook wat de twaalf discipelen van Jezus betekenen, en de twaalf stammen. Het zijn twaalf werken. De Kakiaiet is de spijbelaar, en de Aretaiet is de harde werker. Zonder hard werk komt er niks tot stand. Wie niet zaait zal niet oogsten. Laat het harde werk je lust zijn. Dat is de enige manier om aan de heks Kakia te ontkomen.

hoofdstuk 48 Meneer, ik houd van uw jasje

Ik liep naar het centrum en was in de supermarkt, en een oud lied van Tina Turner speelde over dat we geen helden nodig hebben, geen andere wegen naar huis, maar dat we door deze arena heenkomen. Ik had weer even dat tachtiger jaren gevoel, alsof ik als een reus was teruggekeerd van de oorlog, en er was ook een kinderkoor aan het eind. Ik heb dat lied vroeger helemaal grijs lopen draaien. Ik dacht : Dat moet voor die kinderen wel een goed gevoel zijn geweest dat ze samen zongen met de oorlogsgodin. Ik zag wat kinderen in de supermarkt en die keken naar mij alsof er een reus van de oorlog was teruggekeerd. En geloof me : Zo voel ik me echt niet altijd, maar ik besefte ineens hoe lang ik was, en ik ben ook best wel lang, boven de 1 meter 90, maar ik voel me echt niet altijd zo, en het dringt vaak ook niet tot me door.

Toen ik klaar was in de supermarkt en naar buiten liep om naar de andere supermarkt te gaan liep ik langs wat andere kinderen, en een meisje zei : 'Mijnheer, ik houd van uw jasje.' Ik zei : 'Ja ? Mooi hè.' Ik noem het mijn shamaanse jas. Het heeft van die korte, rafelige franjes. Het was voor mij een

teken dat de jongeren het werk ook oppikten, en ik voel mij in die zin ook een trendsetter. Maar ja, als ik soms bekenden tegenkom zeggen ze dat ook weleens : ‘Mooie jas.’

We hebben geen andere wegen nodig naar huis, we gaan er dwars doorheen, op het pad van Areta. We hebben geen helden nodig die ons er wel even uithalen, geen opnames vóór de grote verdrukking. We moeten zorgen dat we door deze arena heenkomen. Dat was het thema van de film Mad Max in de tachtiger jaren, en ook in de liederen van Tina Turner van die tijd, die in die film meespeelde. Ik heb nog steeds de film en het boek, en we hebben er in het verleden ook veel over geschreven. Het blijft terugkomen. Het is het pad van Areta.

hoofdstuk 49 De achillespees van het vlees

Het pad van Areta is hard.
Maar het is het beste pad.
In het christendom werd dit het smalle pad genoemd.
In de oorspronkelijke Griekse grondteksten waren de oude profeten en de apostelen volgelingen van de godin Areta, waar we veel over geschreven hebben. Oorspronkelijk waren het Judaisme en het christendom dus het Aretisme. Ook de islam, het jongere broertje, kwam uit diezelfde bron. De islam moest ook veel rechtzetten wat in het Judaisme en christendom verkeerd was gegaan. Er moest veel meer geredeneerd worden vanuit Ismael en Ezau, twee belangrijke archetypes, en de RV-Bijbel gaat daar mee verder en diept het nog verder uit, zoals bijvoorbeeld in de opvolger en vervanger van het boek Exodus. Toen de openbaring bij hoofdstuk 16 was aangekomen van dit boek, begon mijn ruggegraat helemaal warm te worden. Er zijn veel veranderingen gaande in de geestelijke wereld. Er komen nieuwe fundamenten. Er hangen vreemde energieen in de lucht. Er is een grote geestelijke oorlog omtrend dit boek. De mens is in groot programmatie-gevaar, dus daarom moet het geestelijke Woord wel geopenbaard worden. Er staan grote gevaren op de loer voor de mensheid.

Laten we onze hoofden buigen en ons verootmoedigen, opdat we de zachte, leidende stem van moeder natuur kunnen verstaan, en op het pad van Areta terechtkomen en blijven, niet op het pad van kakia, de wereldsgezindheid. Er is nu een strijd : vers tegen vers, interpretatie tegen interpretatie, en het gevecht is om onze ziel. Het is erop of eronder. Eén ding is zeker : het vlees zal eronder gaan, zal ten onder gaan. De natuur zal niet rusten, en heeft inmiddels de achillespees van het vlees gevonden en laat niet meer los. Het vlees is er goed bij. De vis is in de fuik, aan de speer, en zal niet meer losgelaten worden. Het vlees is woest, als een wild varken, die in een strik is geraakt. Wees dus heel voorzichtig. Blijf gematigd in de dingen die je doet. Neem van niets teveel. Verneder je onder de hand van moeder natuur. Ga niet hoger dan je voegen. Doe stappen terug waar nodig, om haar volkomen ruimte te geven in je leven. Er is een weg hier doorheen. Er hangt veel onheil in de lucht, veel gevaar, veel bedrog, maar er is een weg doorheen. Luister naar haar zachte

stem. Laat haar spreken, door zelf stil te worden. Er gaat een nieuw Exodus boek komen, de opvolger en vervanger van Exodus. Dan zal er helderheid gaan komen.

In deze wereld gaat het veel om het IQ, maar ze vergeten veelal de EQ van de empathie en de GQ van het geestelijke. Die factor ontgaat ze vaak helemaal. Het is de bedoeling dat ze in balans komen. Hoe zit het met je eigen balans ? Zul je hier in de komende tijd aan werken ? Ze kunnen niet zonder elkaar. Zo zul je zelf ook de achillespees van je vlees vinden, de zwakke plek van je vlees, en het zo kunnen overwinnen.

hoofdstuk 50 de groene hel

Ik was wat lijsten aan het doorlezen van oude pockets van de jaren vijftig tot de jaren zeventig. Eén van de pockets was genaamd ‘de groene hel’, en de titel trok mijn aandacht. Ik had die nacht een droom dat ik in het oerwoud was, in ‘de groene hel’, en ik kwam toen tot een gebied van paddestoelen, die ook soms heel groot waren. Het leidde mij tot een ijsgebied, en op het koudste punt ging het over in het ijs van een andere wereld, als een dimensie-overgang.

De bijbel liet al zien dat eigenlijk door de overmoed van Mozes ze niet daadwerkelijk in het beloofde land kwamen. Door de zonde van Mozes werden ze in principe naar een vals oord geleid, waar Jeremia ook tegen waarschuwde. Vandaar dat het pad van Ismael in de wildernis het diepere pad is die veel verder en dieper leidt, zoals de RV-Bijbel stelt, en dit pad van Areta leidt door volharding en geoefendheid tot het oord van Rebekkah, of Bakkah, wat de oudere naam is van Mekka. De islam kwam dus om dit diepere pad te laten zien, wat in principe ook in de bijbel uitgestippeld was min of meer in het verhaal van Ismael, maar wat dus gesorteerd en verdiept moest worden in de RV-Bijbel. We hebben het dus over belangrijke missing links. Het pad van Areta leidt dus tot Rebekkah, wat het boek Odenlech in de RV-Bijbel stelt.

De exodus van de RV-Bijbel is dus veel meer gebaseerd op het Ismael verhaal.

Toen ik bij het ontvangen van hoofdstuk 20 van de opvolger en vervanger van Exodus was gekomen zag ik mijn leven voorbijglijden als een illusie. Het boek had er altijd achter gelegen, en hierin vond ik vaste grond.

hoofdstuk 51 Terugkeren tot de oerspiegel

Alles om ons heen is weerspiegelingen. Het komt van een ander tijdperk en is inmiddels verdraaid. Van belang is het dus om op zoek te gaan naar de oerspiegel, naar de bronspiegel. Dat is een hele

opgave, een heel avontuur, als een tropentocht, een tocht door het oerwoud. Maar het is dus wel belangrijk, want anders is het slechts symptoom-bestrijding. Je helemaal loskappen van geschiedenis, nostalgie en zo jezelf weg te laten zinken in sterk water, het moderne, heeft niets maar dan ook niets meer te maken met strategische territoriale oorlogsvoering, maar met het nalopen van wind, de weerspiegeling, en dan ben je eigenlijk bedrogen door de rode lap van de stierenvechter. We zien het veel om ons heen gebeuren. De mens is afgeleid, op een dwaalspoor gebracht, door de moderne media. Er worden ons voortdurend rode lappen voorgehouden.

De media liegt, de witte, gehoorzame media, maar ook de zwarte media liegt veelal, de rebelse media, de complot denkers. Veelal houden ze er hun eigen agenda op na, en hebben ze een markt te onderhouden, en verkopen zo hun kwakzalfjes. Het gaat erom terug te keren tot de rode media, de geestelijke media. Het gaat erom de oproep van de geestelijke oorlog te verstaan, en dat is een territoriale oorlog, dus dan ontkom je niet aan de geschiedenis waar die wortels liggen, en dat is niet zomaar slechts de aardse geschiedenis, die heel bedrieglijk kan zijn, maar de geestelijke geschiedenis. Wat is er precies gebeurd ? Hoe is daadwerkelijk de matrix ontstaan ? Dat is stategische geschiedenis. Dus dan kom je bij de geestelijken en de shamanen terecht, hen die heel dichtbij de natuur leven. Soms moet de mens dan weer helemaal omgeleid worden om in rustiger vaarwater terecht te komen. Eerst moet de mens de schuilplaats vinden, moet de mens komen tot de oerspiegel, de bronspiegel, en niet meer allerlei vage weerspiegelingen navolgen die zichzelf ook weer hebben lopen afspiegelen, want zo wordt je in een donker gat gezogen. Dit is zo diep gegaan dat de mens werd tot een robotoid, een bot, en voor wat ? Vaak spelen ze nu voor hun eigen bedrijfje, hun eigen koninkrijkje, en kunnen de diepere patronen niet meer onderscheiden.

De mens moet terugkeren tot de eeuwige jachtvelden waar de mens van is afgedwaald, en de strijd aangaan tegen het oervlees, want daar zit de wortel. Het gras groeit wel door als je het niet bij de wortels uitrukt. De mens verstopt zich veel achter de IQ, maar IQ is vaak de slaaf van het aardse, geconditoneerd door aardse maatstaven als pavlov hondjes. Ze zijn getraind in het voor de hand liggende, en worden zo afgeleid door de rode doek van de stierenvechter. Vaak is het al AI, artificial intelligence, en worden ze bestuurd door de grote, gewiekste machines van de markt, als een reclame-bot, terwijl ze het niet eens doorhebben. En wat is er gebeurd met EQ (empathie) en GQ (het geestelijke) ? Waar blijf je dan met je hoge IQ ? AI is alreeds een dood IQ, hoe hoog het ook mag wezen. Dode kennis, dode informatie, letterslaven van allerlei soorten aardse media, pro of anti. Ze zitten helemaal vast in de materie, in hun krantje, in de actualiteit van het moderne leven, en literatuur, proza, poezie is ver te zoeken. Het is een totale nachtmerrie. Maar ja, weerspiegelingen, hè ? En dan moet je terug naar de bron. De oerspiegel laat het oervlees zien wat ontmaskerd moet worden en verslagen. Alleen dan kun je verder. Loskomen van AI-identiteiten. Loskomen van schaduw-zelven.

De AI-botten, robotoids, marcheren overal, totaal geconformeerd. Ze zijn niet uniek. Ze hebben hun groepje, hun clan, en het is zo allemaal op het niveau van een voetbal fanclub. Dan loop je gewoon voor een markt, niet meer noodzakelijk voor de waarheid.

De geschiedenis herhaalt zich, telkens weer, en de mens leert de les niet. De mens moet terug naar de wortels en stoppen met symptoom-bestrijding, het dweilen met de kranen open. Men bouwt illusie op illusie in de matrix, en kan de weg niet meer terugvinden, en versteent zo. De muren hebben verhalen te vertellen. Kinderen worden er in opgesloten, maar de mens luistert niet. Daarom

hebben we het verhaal ‘het koppige geitje’ laatst uitgebracht, een allegorie over Nederland en eigenlijk de gehele wereld.

De AI-botten marcheren voor de rapture. Kinderen worden uit hun bedjes getrokken en klaargestoomd voor deze markt-machines. Het is afschuwelijk. Ze worden uit elkaar getrokken door witte en zwarte media, maar uiteindelijk gaat het erom dat ze tot de rode media komen, de geestelijke natuurmedia. Luister, en blijf luisteren. Blijf kritisch, en dat begint met zelfkritiek. Keer terug tot je bronzelf. Ben je nog wel van jezelf, of van iemand anders ? Voor wiens dromen marcheer je ? Alleen in de hogere geestelijke kennis kun je ontwaken. Dan gaan je ogen open. Soms moeten er dan eerst heel wat zintuigen gesloten worden, aardse zintuigen, aangeleerde zintuigen, door de matrix geinstalleerde zintuigen.

De AI-botten marcheren voor de nieuwe wereld, maar er is een hogere wereld. Je kunt het allemaal ontstijgen als een vogel, als je maar open staat om het hogere te leren. Het is iets wat we telkens weer zeggen, telkens weer herhalen, want de mens is gebrainwashed, geconditioneerd. Het oervlees moet sterven, en ook de stem van het oervlees. De zonde heeft zijn oorsprong in het oer. Het is zo oud als de wereld zelf, als het heelal, het bestaan.

Religieuze organisaties dreigen met de eeuwige hel als je niet helemaal marcheert zoals hen. Ze spreken elkaar allemaal tegen. Maar wat is tijd ? Tijd is een illusie. Een dag is als duizend jaar, en een eeuwigheid is als een week. De mens moet tot de eeuwige kennis komen, wat betekent de volkomen kennis. We hebben dat wel eerder genoemd. Tijd is een verzameling van items, een verzameling van principes, en de eeuwigheid betekent dat je verzameling compleet is. Dan ben je gekomen tot de oerspiegel, dan zie je waar het allemaal vandaan komt en hoe het zich heeft lopen vervormen, tot het naargeestige aan toe. Dan kun je het relativeren, het lezen als een gedicht, en dan kun je het overdenken om zo tot diepere betekenissen te komen, diepere principes, en dan komt je leven in een andere vibratie. Dat is een grote ontwaking. Dan wordt de eeuwige wet in je hart gegraveerd. Het is niet zo eng en bekrompen als de mens om ons heen dat voorstelt. De mens moet nog gaan zien wat daadwerkelijke schepping en herschepping betekent. God is eindeloos veel creatiever dan de mens is. God is de scheppingskern. De mens is daarvan afgeweken en heeft een eigen schepping gemaakt, en zo ook God geschapen naar zijn eigen menselijke beeld, geheel aards en verdorven. ‘Kijk wat er met je gaat gebeuren als je mijn product niet koopt.’ Zo is de eeuwige hel hun inkomen.

Het oervlees moet eraf, wat vele koppen heeft, vele stemmen die tegen elkaar ingaan. Ga je naar links wordt er gedreigd met eeuwige hel, en ga je naar rechts, wordt je ook bedreigd met eeuwige hel, waar je dan ook naartoe gaat, ook als je in het midden blijft staan. Het oervlees moet eraf en we moeten weer komen tot het oorspronkelijke gedicht, de oerspiegel, de oerbron, alles wassen in de rivier. Breng het maar allemaal naar de rivier. Daarin mag je je ware weerspiegeling zien, en die wereld die voor ons al zo lang wordt achtergehouden.

De mens heeft een probleem : de oerzonde, de oerleugen, de oer-afdwaling.
Hulpeloos als de jonge mens is wordt hij hierin meedogenloos opgevoed.
Op een dag zal de mens hiervan ontwaken
Dan gaat de mens zien dat het oervlees zich juist verborgen houdt achter het moderne vlees.

Symptoombestrijding is iets van het oervlees zelf, om de mens af te leiden van de wortels, en om een markt draaiende te houden.
De mens weet nu eenmaal dat bedrog veel geld in het laatje brengt.
Geld is voor de mens veelal belangrijker dan andermans gezondheid.
Andermans gezondheid is een bedreiging voor hun geld.
Geld houdt de mens graag afhankelijk. Zo is het geld zorgeloos.
Gemak dient de mens, zeggen ze dan.
Daarom is gemak het ware geluk niet, niet het hoogste goed.
Dan kun je beter een omweg nemen, over zanderige paden, en dan kun je ook nog van de natuur genieten. De natuur werkt nu eenmaal via omwegen.
Daarom is de natuur, en zo ook God, moeder natuur, ondoorgrondelijk.
Een hele uitdaging, een hele uitdaging.
Mag ik u uitnodigen om op die tocht te gaan ?
De hogere natuur waakt over onze ziel, kent de valstrikken, en wil ons altijd dieper trekken.
Er wachten grote geheimenissen op ons.
De hogere natuur is altijd boven denken, dat wat in geen hart is opgekomen.
Het zijn van die aha momenten : ‘Aha, dus daar is het vandaan gekomen.’

hoofdstuk 52 Wilde jongens – gillende jongens

In de tweede bijbel is er het thema van de klok van de gillende jongens.
Als we naar de tachtiger jaren kijken dan waren daar Prince en Michael Jackson die nogal veel gilden in hun muziek, als een beeld van de gillende jongens.
We zien het ook in de mythologie van de negentiger jaren zoals in de Zombie clip van the Cranberries en op de cover art van Marillion’s ‘Afraid of Sunlight’, wat een soort verbinding is tussen martelaren, engelen en kinderen, de wilde jongens. Het gegil heeft meerdere redenen, niet alleen maar om het lijden, maar het is ook een toetsmiddel, de gillende toets. Heb je tot tranens, zwetens en gillens toe getoetst, voordat je datgene nam wat je aangeboden werd ? Want de mens identificeerd zich te snel met gedachten en gevoelens, en denkt dan dat het erbij hoort, dat het een deel is van zichzelf, en zo leven andere wezens in hen. Vandaar dat we gillend moeten toetsen. Wat betekent dat ? Moet je letterlijk gaan gillen ? Nee, natuurlijk niet. Je moet jezelf voorstellen als gillend bij iedere gedacht die zich aanbiedt. Ren er maar van weg, ga het maar toetsen, en worstel er maar mee tot tranens, zwetens, bloedens en gillens toe, opdat je het niet zomaar overmoedig en roekeloos aanneemt en overneemt als iets van jezelf. Iemand zei eens : ‘De verlichting komt als je beseft dat je je niet meer moet identificeren met je gedachten.’ Je moet dus gaten zien te vinden in de stroom van gedachten, waarin je verlichting kunt vinden. Wij hebben veel gewaarschuwd tegen dit soort leegte-ervaringen dat het je niet mag ontwapenen tot het punt dat je je met die leegtes en gaten gaat vereenzelvigen, maar je moet die dus ook toetsen, en gillend toetsen is zeer krachtig. Blijf draaien, worstel jezelf los, want de mens wordt geconditioneerd. Er hangen vreemde energieen

in de lucht. Het gaat allemaal veel te snel. Alles is zich in rap tempo aan het moderniseren, en de mens wordt zombie. Daarom is het toets arsenaal het belangrijkste arsenaal om binnen te gaan, en daarvoor moet je je afzonderen, ook van je eigen ingebeelde identiteit. Besef dat je je gedachten niet bent. Toets het eerst. Ga weer terug tot de twijfelzone. Valse zekerheden worden goed verkocht, als warme broodjes over de toonbank, maar het is vergif.

Michael Jackson en Prince waren dus onderdeel van de gillende jongens klok, uit de poezie van de tweede bijbel. Ze representeerden elk een ander uur, want zij waren soms ook gillend naar elkaar, lagen in grote competitie soms. Zo is het met alle mensen om ons heen. Ze vertegenwoordigen allemaal een ander uur. De één staat op half zes, en de ander staat op half acht, en weer een ander op twaalf uur. Verlichting betekent boven je gedachten uitstijgen en komen tot het hemelse woord. De leegte is dus zeker geen eindbestemming, want ook moeten we met de leegte worstelen, en tot diepte komen. Maar het pad gaat wel door de leegte. En dan heb je de gillers zeker nodig. Het kan niet te rustig blijven. Er is zoveel valse stilte ook in deze wereld. Zovelen vechten niet meer. Het doet hen allemaal niks meer. Zoveel leegte is onverschilligheid, gevoelloosheid. Maar het is zeker zaak dat we loskomen van de valse identiteit die ons wil besturen als poppetjes in de poppenkast. Ga naar de gillende jongens klok en kom weer tot leven en laat het je onderwijzen. Dompel je onder in oudere tijden, want deze nieuwe tijden zijn zwaar gevaarlijk, vergiftigd, als iemand die de macht over het stuur heeft verloren. Deze nieuwe tijden zijn behekst. Het gaat erom terug te keren tot eerdere literatuur, en tot de hemelse literatuur die op het punt staat geopenbaard te worden. De opvolger van het boek Exodus zal komen. Het gaat over een eerdere hof dan Eden, namelijk de Qidmah. Er zijn een heleboel missing links in het boek Exodus, die in de opvolger en vervanger van Exodus aangereikt worden.

De wilde jongens gillen, niet alleen als martelaren, maar ook als oorlogsvoerders. Ze zijn net als de wilde jongens van het boek ‘Heer der Vliegen’ op jacht naar het beest en moeten beseffen dat het beest in henzelf is, als hun lagere natuur. De wilde jongens gillen, niet zomaar vanwege het lijden of de jacht of de oorlog, maar hoofdzakelijk vanwege het toetsen. Toets tot gillens toe. De vijand is namelijk erg subtiel en zal van elk gaatje in de wapenrusting dankbaar gebruik maken, van elk beetje lauwheid in ons leven dus. De vijand loert en dringt daar binnen waar we niet nuchter en waakzaam genoeg zijn.

hoofdstuk 53 Het verslaan van het ongeletterde en overgeletterde oervlees

Zij die op gaven hopen zullen bedrogen uitkomen.

Duizen 25:2

Waarom gilden Prince en Michael Jackson naar elkaar, in hun competitie ? Ze waren van verschillende uren op de gillende jongens klok. Ze moesten elkaar ook testen. De gillers moeten de gillers testen, en dat moet ook weer door gegil getest worden. Je kan dus niet zomaar een giller worden. Het gaat dus om het overlappend gillende toetsen, het gillen naar het gillen naar het gillen etc. om het te testen en niet zomaar een roekeloze giller te worden.

1983 herinneren velen zich als het jaar van Thriller, Michael Jackson, maar het was ook het jaar van Octopussy. In 1983 was ook de verkoop van de eerste mobiele telefoon, maar die waren toen alleen nog maar voor de allerrijksten, want ze waren wel duizenden dollars. De octopus van de mobiele telefoon begon toen al snel als een razende om zich heen te grijpen. Velen werden gegrepen door deze octopus.

Octopussy had een paleis waar alleen vrouwen worden toegelaten. Zij had vrouwen-legers als een amazone-aanvoerster. In het boek Behemma, de nieuwe Genesis, gaat het over de okto-amazones. Okto betekent acht in het Grieks, en het wijst op de achtste dag, de dag van de besnijdenis van de mannelijke borst in het boek Behemma. De okto-amazones hadden als taak de vrouwen van de nephilim te scheiden. Nephilims zijn hen die onbesneden zijn van borst, wat hoogmoed uitbeeldt, trots, protserij.

Het oervlees hapert. Het verstand van het oervlees hapert, het geheugen van het oervlees hapert, en het evenwichts-orgaan van het oervlees hapert. Houd goed je ogen open en maak er gebruik van.

Teruggaan naar het paradijs betekent niet zomaar teruggaan naar de hof van Eden. Neen. We moeten veel verder terug, veel dieper. Daar gaat de opvolger en vervanger van het boek Exodus over. Dit is het boek genaamd Duizen. Het gaat over het terugkeren naar Qidmah, wat een ouder en dieper gedeelte is dan Eden, en het wordt uitgelegd wat het is. De polariteit tussen het oervlees en het oergeestelijke wordt getoond. Het is als de strijd tussen Juda en Israel, en dit zorgt er ook voor dat Juda en Benjamin met elkaar verzoend worden. Die strijd zien we ook terug in de competitie tussen Michael Jackson en Prince, die er altijd was, maar aan het einde van de dag zijn ze ook weer gewoon elkaars broeders. Ze horen bij elkaar. Ze zijn gewoon verschillende uren van de klok van de gillende wilde jongens. Dat is dus een toetsklok. Ismael was gekeerd tegen iedere man, en iedere man was gekeerd tegen Ismael, als een beeld van het toetsen.

De mens leeft nu nog vanuit lagere spasmes, automatismes, maar het boek Duizen zal de bron openen van de hogere spasmes, de hogere natuur-automatismes, als een nieuw magnetisme en anti-magnetisme. Dat is de nieuwe Exodus van de RV-Bijbel, met 40 hoofdstukken, net zoals de oude Exodus. Het heeft ook ongeveer hetzelfde aantal woorden als de oude Exodus, iets meer, over de 32000 woorden.

Telkens weer is de boodschap : van het letterlijke komen tot het symbolische, van het afgeslotene tot het voortgaande, als nomadisch geestelijk leven. We zien een ander paradijs verhaal. Het gaat dieper. We zien wat er achterligt. Dingen worden teruggedraaid.
Ook wordt er weer gewezen op het loonsprincipe : Zij die op gaven hopen zullen bedrogen uitkomen. Grijp je maar zo naar dingen of heb je daadwerkelijk de prijs betaald. Dan moet je eerst

kijken naar wat de prijs is, bewustwording krijgen van de geestelijke economie. Dat is waar het boek over gaat. Je hebt dus een meetinstrument nodig, een schattingsinstrument, en dat wordt alleen gezonden tot de soberen. Neem eerst eens wat stappen terug met dingen.

Er is niet zomaar vermaning of vertroosting, stelt het boek. Velen gaan naar de kerk om vertroosting te krijgen, misschien wat richting, bemoediging, en misschien ook wat vermaning, maar in diepte ligt er een oorlogsoproep. Dan hebben we het dus over de geestelijke oorlog. Alles is vergeestelijkt. Letterlijke oorlog is vaak materialisme, en daar probeert het boek juist vandaan te leiden. Het oervlees is in letterlijke oorlog. Zie ze grijpen, zie ze vreten, alsof het een wedstrijd is wie er het meest uitpuilt, maar het is allemaal een drogbeeld. We moeten terug naar de bronnen waarvan dit was afgeweken. Dan zal alles betekenis krijgen, en dat is goed voor je geestelijke gezondheid. Niets wordt overgeslagen. Alles wordt aangepakt en verdiept. Het kan niet eeuwig blijven zoals het nu is. Het vleselijke gordijn zal wegvagen. Werk dus aan je ziel, aan wat echt belangrijk is. Bouw je ziel op door hemelse boeken, want de rest zal vergaan. Zorg dat je vaste grond hebt. Eens zal dat toch moeten gebeuren. Als je maar waan op waan bouwt heb je straks niks en moet je helemaal opnieuw beginnen. Dat is wat dit tijdelijke leven is. Men leeft langs al het belangrijke heen. Werk dus aan je ziel. Geef je ziel goed voedsel. Sluit je aan op de bron. Dan heb je met hogere letterkunde te maken. Velen volgen de dode letter, of hebben de letter geheel weggeduwd. Maar de hogere letterkunde leert weer hoe om te gaan met de letter, hoe het te verdiepen. Zo kom je tot de hoogste, geestelijke letters. Zij geven leven en eeuwig leven. Maar de sluiers zullen wegvallen. Al het ongeletterde en overgeletterde vlees moet afsterven. Dat heeft met geestelijk jachtsloon te maken, stelt het boek Duizen, de opvolger en vervanger van het boek Exodus, dus niet zomaar met geloof, genade en gaven. Duizen is een machtig orakel gezonden in deze tijd om door de bedriegelijkheden van het oervlees heen te komen. Velen zijn vastgeraakt in de drogbeelden van het oervlees waar ze dagelijks mee en van leven.

hoofdstuk 54 de amazone oorlogen

Het was ochtend, en ik had de gehele opvolger en vervanger van Exodus doorgekregen, wat een proces is geweest van vele maanden. Net toen het klaar was en ik alles had ontvangen hoorde ik een ekster heel dichtbij het raam. Ik ging naar het raam en drukte een strip van de luxaflex een beetje omhoog om naar buiten te kijken. Vlakbij het raam staat een denneboompje en daar zat hij op een tak, en hij wipte toen op een andere tak dichter bij het raam. Hij keek naar me, hij zag natuurlijk iets bewegen, en hij was heel nieuwsgierig. Het was een ontzettend groot ding. Hij was helemaal niet bang. Hij was prachtig, en ik sprak even tegen hem. Het was een prachtige boodschapper van God. Hij draaide met zijn hoofdje, en bleef kijken. Ik voelde een enorme kracht in mijn binnenste vloeien. Hij was zo dichtbij. Er zat alleen nog een raam tussen en de luxaflex. Het was een krachtige ontmoeting met de natuur, en toen vond ik het wel welletjes en liet de strip van de luxafles die ik ophield weer los. Ik was al net begonnen met het doorkrijgen van de opvolger van Numeri. Er

moet nog veel gebeuren, maar het was een mooi begin. God had zijn Woord gezonden, zijn boodschapper.

Laten we heel duidelijk zijn : religie is levensgevaarlijk als het niet plaatsvindt binnen de context van spiritualiteit, symboliek en letterkunde. Het is iets abstracts van de natuur, en het is zeker aan regels en patronen verbonden. Laten we daarmee onze ziel opbouwen, want de rest zal wegvallen, als schaduwen, als steigers. Alles zal verdiept worden, en betekenissen zullen draaien. Niets gaat zomaar weg, maar wordt verdiept. Religie zonder spiritualiteit is als een voertuig zonder stuur, maar spiritualiteit zonder religie is dat ook. Die twee hebben elkaar nodig, vullen elkaar aan, maar beiden gaan ze te gronde, en richten elkaar te gronde, als het niet binnen de context van de natuur en de letterkunde plaatsvindt. Dan gaat het niet meer om de markt. We hebben geestelijke gezondheid nodig. Daarvoor zijn die boeken. Ze zetten heel wat recht, en het is dichterlijk. Het is proza. Het letterlijk nemen zit daar niet bij, want dat is een vorm van materialisme. Spiritualiteit kan, net als religie, heel gevaarlijk zijn als het is losgeslagen. Daarom is veel kennis het enige medicijn. Daarvoor zijn we op aarde, om het te vergaren en te delen.

De Duizen, de nieuwe Exodus, begint met de amazone oorlogen. Vrouwen tegen vrouwen. Er zijn vleselijke amazones en geestelijke amazones. Ook dat moet je niet overdrijven. Er moet weer een goed beeld komen wat het verschijnsel ‘vrouw’ betekent, en daarin zijn vele gevaren. Het boek beschrijft een eerdere zondeval waarin de man probeerde over de vrouw te heersen. De vrouw slaat dan terug, zo goed en zo kwaad als dat gaat, en er zijn dus ook vrouwenoorlogen. Vrouwen tegen vrouwen. Alles moet ook getoetst worden, en uiteindelijk moet het vrouwen-idee door evolutie tot gestalte komen. Men heeft zowel te veel als te weinig van de vrouw genomen, en daarom moet de mens weer richting en betekenis krijgen, zodat het probleem opgeheven kan worden.

hoofdstuk 55 Het gevaar van zowel ondergenezing als overgenezing

Het lijden was bedoeld om de
diepere betekenissen te openen en
verbinding te maken met verloren
delen van de onderwereld.
Duizen 40:2

We hebben altijd gewaarschuwd tegen excessies in de charismatische beweging. Wonderen, tekenen en genezing horen bij het geestelijke, maar zijn aan regels verbonden en niet overmatig, anders heb je een nieuw probleem. Soms kan de nadruk teveel op genezing liggen ten koste van andere dingen. We kunnen alleen anderen genezen als we zelf door hun pijnen heen zijn gegaan, dus daarom willen geestelijken en shamanen ook vaak niet van genezing weten, zijn ze niet gericht op genezing, omdat

het lijden in hun leven een middel is om anderen te helpen en te begrijpen. De genezing mag niet ten koste van je visnet gaan, dat er een gat in je visnet komt. Kennis is dus vaak lijden en uiteindelijk is de ware genezing dus kennis.

Diometrie is aan de hand van cijfers en statistieken een diagnose stellen en op die basis een medicijn, en het medicijn is dus vaak juist een onderdeel van het probleem. Laat het diep tot je doordringen want ik had er een droom over, en over een hemelse gezant genaamd Visuel. Ook werd er toen gesproken dat het mannelijke geslachtsdeel de 'klacht' voorstelt. Mensen hebben dus klachten om die reden dat er zo kennis vergaard kan worden, ook van andere tijden. Genezing moet niet verspild worden en mensen lauw maken en in slaap sussen, want de mens moet juist de principes leren van reinheid. Het regent niet allemaal zomaar vanuit de hemel. Daarom hebben we een strijd te voeren tegen de invloeden van zowel ondergenezing als overgenezing, wat eigenschappen zijn van het oervlees. Dat kan dus alleen door gematigdheid, moderatie, soberheid, bezonnenheid. Richt je niet zomaar op genezing, maar op het herstel van de geestelijke letterkunde, en dan zal genezing vanzelf op de juiste tijd, in de juiste mate, en in de juiste richting komen. Er zijn wonden die niet genezen hoeven worden omdat ze juist je communicatie middel zijn, je middel om kennis in te nemen, en je te beschermen tegen de krachten van het vlees en de matrix, het collectieve vlees en oervlees. Soms zitten er dus pijlen in ons vlees en oervlees voor een reden. Geef het dan tijd en werk ermee. Uiteindelijk gaat het niet om genezing, maar om je pad te vinden, de ware interpretatie van dingen. Soms is er meer openbaring nodig. Soms herkennen we dingen nog niet. Uiteindelijk gaat het niet zomaar om genezing, maar om de taal te leren van het lijden, en daarin zal een heel andere en natuurlijke genezing in plaatsvinden.

Het medicijn mag niet verspild worden, want dan richt het kwaad aan, en wordt het giftig. Vandaar dat diometrie en letterkunde zo belangrijk zijn. Leren om te gaan met de letter, want anders doodt de letter. Velen zijn slaven van de letter, en er zijn ook velen die slaven van genezing zijn geworden, de gezondheidsfreaks. Alles draait bij hen om het je goed voelen, gezond zijn, happy zijn, ten koste van anderen en van een heleboel andere dingen, als de vloek van het positieve. Ze bagatelliseren de problemen, vooral die van anderen, en niet alleen dat, maar ze manipuleren ook, proberen de ander voortdurend schuldcomplexen aan te smeren, en proberen puzzelstukjes die niet in elkaar passen omdat er nog een ander puzzelstukje tussenmoet, of meerderen, te forceren. Dat is de vloek van de gezondheidscultus. Ja, het is tot een afgod geworden. Je moet dat volgen, alles moet in orde zijn, anders tel je niet mee. Er zijn ook extreme charismatische bewegingen van dat soort. Handjes in de lucht en dan maar de oogkleppen opdoen. Neen. We zijn geroepen als shamanen, juist om de diepte in te gaan. Soms is bevrijding niet nodig of niet mogelijk, voor een hoger doel.

Daarom stelt het boek van de nieuwe Exodus, Duizen, dat men niet zomaar terugmoet naar de hof van Eden, maar naar een diepere wildernis van het paradijs, genaamd Qidmah, wat een nomadisch gebied is, omdat er nog zoveel te onderzoeken is, en het is een gebied van tucht en discipline, die aanvaard moet worden, opdat het de mens een veel heilzamer medicijn brengt, namelijk die van het verstand, want de mens heeft door al die fabels, al die menselijke overleveringen en tradities en al hun sprookjes zijn verstand verloren.

Dingen hoeven vaak niet genezen te worden, maar de mens moet leren van dingen vandaan te blijven, leren bepaalde dingen niet aan te raken, leren richting te vinden, andere bezigheden, en dan schuift alles vanzelf op de achtergrond. De mens hoeft vaak niet genezen te worden, want het was

juist een alarm, een waarschuwing, en dan moet de mens weer komen tot het geestelijke werk en de dingen van boven zoeken. De mens hoeft vaak niet genezen te worden, maar moet leren het pad te vinden, door de grenzen te leren waarbinnen de mens reinheid mag leren oefenen.

Ik heb zelf ook veel psychisch lijden gehad, anders zou ik dit werk nooit kunnen doen, en ik zie de waarde er van in, en wil niet zomaar van dingen af. Ik heb het nodig. Ik ga er nog steeds doorheen, zoals de oude profeten er ook doorheen gingen, en iedere andere shamaan. Het is een medicijn op zich. Als ik werk is alles op de achtergrond. Zolang ik werk is het lijden anders, van een andere wereld, vanuit een andere betekenis, en opent het ook werelden. Daar houdt ik me aan vast, en dan is genezing niet eens meer nodig.

hoofdstuk 56 De moeder van de bijbel

Zij houdt haar kind in haar armen,
Zij sust haar kind,
Zij geneest haar kind,
laat haar kind de navelstreng voelen,
het is nog maar een feutus,
gedompeld in fetale nachtmerries

Het is een strijd tegen de neo-nazi's die leven door lijkenparasieten die ze blijven inslikken als drugs, nationalistisch als ze zijn, want zij zijn het verheven ras, superieur boven iedere andere scheppingsvorm, en zij wanen henzelf 'de enigen', als de blinde demiurg, de blinde afgod, in de gnostische mythologie. In de gnostische mythologie is dat een strijd tegen de archonen, en in de christelijke mythologie is dat een strijd tegen de demonen en de wereldbeheersers der duisternis, want demonen worden weer geregeerd door hogere demonen, de zogeheten ruler-demons, of ruler-archons, en die staan allemaal onder de demiurg als zijn handlangers. De afgod is blind in zijn dienst tot de buik, de verslaving aan drugs en roekeloos eten, vandaar de alcohol en de lijken-parasieten die ze inslikken. Het zijn tafelschuimers, maar de tafel leidt op een heilloze weg.

En kinderen willen niet vies worden. Ze zijn bang gemaakt voor de natuur. Dan tel je niet meer mee als je sober leeft en van de natuur. Er zijn een heleboel kinderen die daarom het leger niet inkunnen of durven, terwijl ze wel weten dat de wereld onder beheersing is van de neo-nazi's, dat dat een groot probleem is.

De bijbel schreeuwt onder deze onderdrukking. De neo-nazi's hebben hun geloof, ook hun geloof in de bijbel, omdat dat nu eenmaal de erfenis is van de voorouders, en daar strijden ze om, als een hebbedingetje, niet dat ze de bijbel echt gelezen hebben of bestudeerd, want ze volgen de bijbel verder niet. De bijbel heeft hulp nodig, het is de roep van de voorouders die roepen : 'Dit is het nog

niet. We moeten verder ! De exodus is nog niet klaar !' Vandaar dat we vandaag de dag een nieuwe bijbel ontvangen die het wel kan opvangen, en die wel een verder pad heeft. Die MOET er komen. De voorouders staan daar op. En die wordt niet zomaar even door iemand verzonnen. Die wordt geopenbaard vanuit de natuur, vanuit de hemel, vanuit God, de hogere intelligentie, en die kan niemand stoppen.

Boeken hebben ook een moeder nodig. Ze voelen zich vaak hopeloos alleen, en we weten allemaal dat de bijbel tot slaaf is gemaakt. Goden worden tot slaven gemaakt van mensen. Eigenlijk zijn dat geen mensen, maar parasieten. Daarom zijn de shamanen er. Ja, u hoort het goed : Boeken hebben genezing nodig, bevrijding nodig, een moeder nodig, de hogere boeken nodig. Boeken leven vaak in gevangenschap. Hoor je de roep van de boeken ? Boeken worden vergeten, boeken raken verloren, zo is dat altijd geweest. De hogere letterkunde van de natuur is daarom nodig. Het is territoriale letterkunde. Mensen volgen de dode letter, en mensen doden de letter. Zo is dat altijd geweest. Daarom moet de mens komen tot de hogere boeken.

De bijbel is ten onder gegaan door de mens, verdraaid, misvertaald, verschopt, tot afgod gemaakt, en ga zo maar door. Daarom moet de moeder van de bijbel komen, en die zal komen.

Zij houdt haar kind in haar armen,
Zij sust haar kind,
Zij geneest haar kind,
laat haar kind de navelstreng voelen,
het is nog maar een feutus,
gedompeld in fetale nachtmerries

hoofdstuk 57 De oude bijbel apocrief verklaard

Het is vandaag 8 juni 2023, een grote dag.
Waarom ? Omdat de oude bijbel van de voorouders apocrief is verklaard, oftewel in de geestelijke wereld heeft het zijn canonieke status, oftewel gezaghebbende status, verloren. Bedenk dat presidenten en andere hooggeplaatsten vaak moesten zweren met hun hand op de bijbel, terwijl er in de bijbel ook nog zoveel verdachte dingen stonden als erfenis van de 'dark ages of the mind'. De mens stond nog in de kinderschoenen.

We willen recht doen aan de bijbel, aan de goede dingen in de bijbel, die de voorouders hebben meegegeven, maar het is allemaal te ver gegaan, en de bijbel heeft meer verdragen gekregen dan het aankon, dus daarom nemen wij de bijbel in bescherming, en verklaren het als bijgeschriften. Ze kunnen het gezag in deze tijden niet meer dragen. Theologie heeft altijd de regels gegeven voor het geestelijke, dus het blijft wel belangrijk. Velen hebben theologie de rug toegekeerd, zijn van dit

strijdveld weggegaan, en leven nu in spirituele feestjes en joyrides, en zijn tot hun eigen afgod geworden, in het hedonisme, in het rotzooi-maar-raak tijdperk. Sommigen zullen de schouders optrekken in onverschilligheid, want voor hen telde de bijbel toch al niet. Ze hebben zich er nooit druk om gemaakt, maar ze vergeten hoeveel mensen, kinderen en dieren nog onder dit absolute, totalitaire gezag ten onder gaan. De bijbel wordt zowel overschat als onderschat. Anderen zullen misschien denken : Interessant, en wat nu ?

De hermitatische apostelen hebben de bijbel apocrief verklaard, want er is nu genoeg materiaal binnengekomen van de moederbijbel, de RV-bijbel, die de oude bijbel van de voorouders gaat vervangen. Doen die hermitatische apostelen dat zomaar even ? Nee, zij hebben hiertoe de opdracht van de hemel, en als ze dat niet zouden doen, zouden ze veel bloed aan hun handen hebben, dus het is absolute noodzaak. Dat wil niet zeggen dat de RV-bijbel al af is, maar het is een basis om dit te doen. Dus een nieuwe synode ? Ja, een Rodenbergse synode. Zo hebben de zielen doorgang. Misschien heb je iets van die strijd gemerkt. Misschien heb je er iets van opgevangen of ben je zelf door die strijd heengegaan. Je mag staan op dit nieuwe fundament, als op de dijk tijdens een watersnoodramp. Het water blijft maar stijgen, maar op de dijk staat een ladder naar boven. Blijf klimmen. Blijf je ziel opbouwen met het nieuwe woord vanuit de hemel gegeven, zoals al in de oude bijbel werd voorspeld. Boekrollen zouden geopend worden. Het roept het volk op weg te gaan van de vleespotten, en te gaan tot het geestelijke beloofde land.

hoofdstuk 58 de broodnodige verzoening tussen Jakob en Ezau (christendom en islam) – de wereld is een tikkende tijdbom – het levensbelang van de komst van de nieuwe Numeri

Belangrijk is de nieuwe Numeri, oftewel de opvolger en vervanger van Numeri, het boek II Duizen. Het laat zien hoe het allemaal gekomen is dat we nu in een wereld als deze leven, en laat ook de weg er doorheen zien, dus in dat opzicht is het belangrijk en verhelderend. Zij die de Halal hebben gelezen en hebben bestudeerd zullen veel van deze kennis herkennen, maar het is belangrijk dat dit een nieuw gezagsboek voor de wereld wordt, namelijk het herstel van de vrouwen. Zonder vrouwen zijn we nergens. We hebben onze moeder aarde en moeder natuur nodig, en zo wordt zij genezen, hersteld onder de volkeren. Zien we hier naar uit, dat we onze moeder de eer brengen die zij verdiend ? Het is de bron van ons leven. Samen mogen wij tot haar berg gaan, de berg in Eden, die overgaat in het Qidmah gebied, het nog diepere gebied van het paradijs. We moeten terugkeren tot de tucht, want dat is ons leven, onze bescherming, en zo loskomen van de stoel van Eli waarop de mensheid zit, de stoel van tuchteloosheid, want dat is een heilloze weg, die geen weg is. Het is een doodlopende weg en een valstrik. Laten we dankbaar zijn dat dit boek in deze dagen aan ons wordt geopenbaard, vanuit de natuur, vanuit de wetenschap van de theologie. Nogmaals : theologie staat dus voor regelgeving in het geestelijke, als een richtsnoer. Verlaat haar niet, oh volk, maar heiligt haar. Zij is uw moeder. Alleen zo kunnen we afrekenen met de valse verdraaide moederbeelden van het oervlees.

Luister dan toch, mensen. Er is zoveel terrorisme in de wereld omdat de grondvesten niet goed zijn. In de bijbel werden Ismael en Ezau in het verdomhoekje geplaatst, en het heeft de grootst mogelijke problemen gebracht. Er moet weer vrede komen tussen deze volkeren : Jakob moet met Ezau verzoend worden. Wees dus niet te overchristelijk, want er rust een religieuze bom onder deze wereld. Wees niet overchristelijk, niet onderchristelijk, en ook niet zomaar christelijk, maar ga dieper. Deze verhoudingen komen in de nieuwe bijbel veel beter tot hun recht, als we het over Ismael en Ezau hebben. Het wordt geheel uitgediept, en er worden nieuwe bruggen getoond. We zijn niet zomaar van de chrislam of chrislims, maar we gaan veel dieper tot de fundamenten van Ismael en Ezau. Vandaar dat de nieuwe Numeri ook een heel rijk boek zal zijn. Je maakt contact met de grondslagen van het leven en kijkt veel verder en dieper dan zomaar islam en christendom. Je gaat door de menselijke overleveringen en tradities heenprikken en ziet wat er gaande is.

Zo niet, dan bent u nog steeds op een heilloze weg die geen weg is, als een doodlopende weg, een muur. Velen willen niet mee met de vernieuwingen, willen hun macht niet verliezen, willen de kennis van de oude natuur niet verliezen want het is hun markt. Mensen, kom toch van uw hoge en snelle paarden af. U strijdt een verloren strijd anders. Kunnen islam en christendom verzoend worden ? Het moet wel, anders is er geen hoop voor deze wereld. Er staat veel te veel op het spel. Denk na, en luister naar de roependen in de woestijn, en wees zelf een roepende. U bent geroepen om te roepen. De sleutels liggen in het nieuwe Numeri wat zal komen, oftewel het boek II Duizen. Het boek Duizen was al de opvolger en vervanger van Exodus, maar nu moeten we verder.

hoofdstuk 59 van eden tot qidmah

Ik was met het voorgeslacht in een droom. Mijn oma en twee oudtantes hadden zoals ze zeiden extra apocrieve bijbels, als bijgeschriften, en eentje daarvan bevatte ook bijbelboeken van de oude aardse bijbel, zoals het boek Jozua, maar die teksten waren heel anders dan op aarde. Ze leefden in een andere wereld. Hun beroemdheden leken erg op die van de aarde, maar het was anders. Eén zo’n beroemdheid wilde mij en mijn meisje of vrouw als predikant hebben. Ik bezocht deze wereld met een collega-predikant. Mijn oma en twee oudtantes lieten mij in ieder geval die apocrieve geschriften zien. Deze apocrieve bijbels hadden kaften van soepel, buigbaar kunstleer en de inhoud was van dat hele dunne vloeipapier. Het voorgeslacht houdt het in ieder geval goed bij, de openbaring van de nieuwe bijbel, de rodenberg versie.

Het boek numeri is een open wond van de mensheid. In deze dagen wordt de wond dichtgenaaid, gehecht, met de verschijning van de nieuwe numeri, het boek II Duizen als de opvolger en vervanger ervan. Dit boek leidt ons tot de overgang tussen het Eden gebied en het Qidmah gebied dieper in de oerwereld. Daarvoor moeten we tot een bergstrook gaan waarin de geestelijke buffeljacht op het oervlees plaatsvindt. We moeten langs deze wachters heen. Er is dus niet alleen een geestelijke oorlog tegen het oervlees, maar ook een geestelijke jacht op het oervlees, en dat is dus een jacht in jezelf, eigenlijk gewoon een studie opdracht, het vergaren van de oerkennis.

hoofdstuk 60 de mens bedrogen door de letter

Het is een dichterlijke oorlog, een letterkundige oorlog, een psalmelijke oorlog.
De mens is bedrogen door de letter, en is een meeloper.
De mens moet worstelen met de letter.
De oorlog is in de letterkunde.

hoofdstuk 61 het beloofde land

Als iedereen het maar altijd beter weet dan de ander en maar aanrotzooit, elkaar de hersenen inslaan over wat de waarheid zou zijn of God, of God’s wil, dan moet er een WETENSCHAP daarvoor zijn, en zij die NIET willen studeren hierin en zomaar uit de losse hand zichzelf tot afgod boven de ander maken vallen dan al af. Dat mag duidelijk zijn. Volg daarom het intellectuelen pad van studie, want de wereld met al hun opgedrongen meningen van ongeletterdheid en spijbelarij is een heilloze weg. We zien dat heel duidelijk in de aardse families nu die zich van geen kwaad en kennis bewust zijn en die niet willen dat er ook maar iemand uit hun secte ontsnapt.

Er moet dus een wetenschap zijn, en niet zomaar een wetenschap. Het is een wetenschap van het toetsen, en die bestaat al, en wordt opgericht door de nieuwe bijbel. Die komt niet zomaar uit de hemel vallen, maar die is gebaseerd op jarenlange studie en werk. Dat is niet zomaar een mening van iemand, maar openbaring vanuit de hemel die beproefd is en die niet gestopt kan worden. Er moet een wetenschap zijn van de waarheid, en dat zal de toets zijn. De waarheid wordt je namelijk niet bij de geboorte meegegeven. Daar moet je voor strijden. De waarheid is niet menselijk. De mens liegt en bedriegt altijd maar weer om zijn zin te krijgen, zonder fundament. Er is geen enkel fundament voor de hedendaagse mens. Daarom zijn de geestelijken er, en onze boodschap is : De oude mens zal afgedaan worden en de nieuwe mens zal aangedaan worden. Hoe dan ook zal dat gebeuren, of de mens dit nu zelf doet of door iets anders. We moeten verder. We moeten het oude achterlaten. Kijk daarom verder en kijk omhoog. One monkey cannot stop the show. Een druppel van de zee kan de zee niet tegenhouden. Het maakt niet uit of de mens voor of tegen kiest. Dit zijn dingen die moeten gebeuren. De stroom is te sterk voor een mens. De natuur zal haarzelf openbaren. De mens zal in het ongelijk gesteld worden. De plagen kwamen, en het oervlees bekeerde zich niet. Dat was al bekend, dat was al aangekondigd. Ze hebben zich niet bekeerd, maar God’s werk zal doorgaan. Niemand strijdt succesvol tegen moeder natuur. Ze zal haarzelf herstellen.

De jacht, de visserij en de slacht zijn symbolen om de strijd tegen het oervlees uit te beelden, de strijd tegen de zonde en tegen de leugen, de vrucht van de zonde, maar het westen heeft die beelden

lopen verletterlijken, om zo hun cultus, lees : hun markt, op te richten. Vandaar dat Israel ook een van de meest vegetarische landen is, omdat zij weten dat het slechts symbolen zijn !!! Stelletje dwazen hier in het westen !!! Breek uw afgoderij af !!!!!!!!!!!!!! Dat is een hemels bevel. Zo niet, dan zul je daar vroeg of laat de gevolgen van dragen. Ja, scheld maar tegen de profeten, maar het vlees zal geofferd worden. Daartoe zal de nieuwe Numeri komen, die rijk is in dat soort taalgebruik. Het vlees zal niet ontzien worden.

We zagen in Numeri 21 dat Mozes een koperen slang oprichtte in de woestijn, om de Israelieten te herinneren aan de uittocht, maar in het boek II Duizen richt Mozes een touw op, verwijzende naar het eeuwige touw van het toetsen. De mens op aarde laat zich binden door allerlei tijdelijke touwen waardoor ze zich laten voortleiden.

Het doel van het toetsen is het eeuwige touw te ontvangen en daardoor voortgeleid te worden, als een loon. Dit zal leiden tot het beloofde land, onherroepelijk. Zo staat het vlees niet meer in de weg. Wij mogen een relatie aangaan met het eeuwige touw. Het windt er geen doekjes om. Het is de oerkennis die bindt. Dat is het enige medicijn om daadwerkelijk los te komen van de aardse gebondenheden, van aardse slavernij. Het eeuwige touw komt telkens weer terug in de nieuwe bijbel. Werk aan het ontvangen van het eeuwige touw. Het komt niet zomaar uit de lucht vallen. In de nieuwe bijbel word de gehele wetenschap omtrend het ontvangen van het eeuwige touw beschreven. De vreze des Heeren is ook symbolisch. Het betekent namelijk alertheid, waakzaamheid, dat je niet zomaar overal inspringt wat je hier op deze gevaarlijke aarde wordt aangeboden. Mensen worden omgekocht op alle hoeken van de straat.

hoofdstuk 62 de oerzonden

Gebruik het boek II Duizen, de opvolger en vervanger van Numeri, voor de geestelijke oorlogsvoering. Dit is geen oorlog tegen personen, maar tegen valse principes die zich verpersoonlijkt hebben, wat we het oervlees noemen of het collectieve vlees, de oerzonden.

hoofdstuk 63 te zoet bevonden

Nee, je mag niet aan de bijbel zitten, want dan kom je aan hun heilig snoepgoed.

Maar de bijbel moet nog gezifd worden, want er zit nog vergif tussen en op sommige plaatsen is het te zoet, alsof alles wel even door geloof en genade geregeld kan worden, als geestelijk met pensioen gaan. ‘Ja, maar wij willen daar niet mee belast worden,’ en ‘uw probleem is mijn probleem niet,’ en dan even wat geloofs-optelsommetjes doen. Ja, het is opportunisme. ‘Na mij de zondvloed.’

Nederland lijdt aan godsdienstwaanzin door gebrek aan kennis. Waar openbaring ontbreekt verwilderd het volk, en speelt het volk voor leider. Het is de godsdienstwaanzin van het ego, want ze zitten allemaal zelf op de troon. Ga bukken als het onweert ! Stop met betweterige spelletjes in een land waar iedereen weer een andere mening heeft en waar ze op sociale media elkaar de hersens inslaan. Dan moet je stoppen met spelletjes spelen en teruggaan tot de bron en je aan haar onderwerpen, aan de hogere kennis, en dit is een wetenschap, en die ligt er, en het kost tijd om dat te leren. Snelle zelfovertuiging zou dat allemaal afbreken.

Nee, aan de bijbel mag je niet zitten, want dat is hun heilige huisje, hun koninklijk toilet van onverschilligheid. Kak alles maar weg in geloof en genade, en rotzooi maar raak. Maar dat is niet eens meer de oorspronkelijke bijbel, want ze hebben alles misvertaald en verdraaid. Door de tijden heen hebben ze een gruwel gebouwd, ook al zitten er dingen in waar je zeker niet van af moet wijken.

De bijbel te zoet gemaakt voor de moderne tijden.

hoofdstuk 64 Deuteronomium versus Kamba

Ik had vannacht in een droom een confrontatie met de parasiet van Deuteronomium, een vleesparasiet, die ook door vleesparasieten werkte, dus een lijkenparasiet. Ik wees hem daar weer op, maar hij haalde gewoon zijn schouders op, en had een gemaakte glimlach erover, en dat is hoe Nederland voortdurend het vleesprobleem afwimpeld : het wordt in de doofpot gestopt, alhoewel velen aan het wakker worden zijn, en er veel wordt gehamerd op de noodzaak van het stoppen met vlees eten (lijken eten). De parasiet van Deuteronomium was genaamd Wenko, en was een oude, gezette man met wit haar, een circusbaas, en hij kwam in vadervorm. Hij werd toen door twee of drie hemelgezanten, hemelgetuigen, van een lage heuvel afgeduwd.

Ook de nieuwe Deuteronomium is aan het doorkomen, het boek Kamba. Dit boek komt vers voor vers door. De nacht ervoor had ik een droom over Odyseus die vasthield aan het eeuwige touw, terwijl anderen om hem heen gewoon maar roekeloos voortleefden. Odyseus liet zich aan de mast binden, en had bijenwas in de oren gestopt, om zo te ontkomen aan de verleidingen van de sirenen, en dat is belangrijk ook vandaag de dag. We moeten het eiland van de sirenen zien te ontwijken. Dat kan alleen door vast te houden aan het eeuwige touw.

hoofdstuk 65 tot inzicht komen

Ze houden zichzelf voor de gek dat Jezus de zonden wel even wegneemt. Dat is allemaal bijgeloof, en ze gebruiken dit als excuus om gewoon lekker door te zondigen. Allemaal leugens, allemaal menselijke overleveringen en tradities. Je moet de zonden namelijk overwinnen, en tot inzicht komen. Niets komt vanzelf. Groeien in kennis, en zo tot de waarheid komen, en los te komen van leugens.

hoofdstuk 66 De tocht van Odysseus in de tachtiger jaren

Het is een zware strijd tegen de nephilim, de gevallen valse mannelijkheid van het oervlees, van de oerzonden, wat altijd weer wil pronken met zijn hersenloos vlees. Het is afkerig aan de hemelse kennis, heeft het geestelijke verloochend. Misschien ken je het wel. Daarom kwamen er in de tachtiger jaren de twee grote dichterlijke natuurverschijnselen van een meer ingetogen mannelijkheid die in balans was met vrouwelijkheid, in de vorm van Michael Jackson en Prince, die de jeugd moest beschermen tegen de opkomst van de nephilim, zoals in de dagen van Noach. Zij predikten de boodschap van liefde en vegetarisme, de schoonheid van het hemelse Woord, in proza. Ja, het waren prozaische verschijnselen van de literatuur. Ik ben zo blij dat wij mee werden gesleurd met muziekbladeren, met dichterlijke kunst, in plaats van vuile, hersendode, zieldodende bladen van de nephilim zoals Men’s Health. Altijd weer protsen de nephilim met walgelijkheden en gruwelijkheden om het innerlijke kind te doden, en altijd weer rennen er kleine repelsteeltje-mannetjes met stropdasjes omheen om er een markt van te maken. Het is een mentale ziekte. Maar nog erger : het is het afschuwelijke beest van de oerzonde die het smalle pad niet wil begaan, en zoveel mogelijk probeert mee te sleuren op het pad naar het verderf, wat een heilloze weg is.

Daarom was ik blij met Prince en Michael Jackson, als engelen gegeven door de Heer in die moeilijke tijd van de tachtiger jaren, het opgroeien tussen zoveel gevaren. Zij lieten het Woord zien, niet het opgeblazen vlees, en veel jeugd werd zo bewaard tegen de om zich heengrijpende zee van de oerzonde. Er werd een ark gegeven in de tachtiger jaren door deze dienstknechten van de Heer. Het was veel groter dan henzelf. Het was iets universeels, iets globaals, iets hemels, waar ze ook altijd op wezen. Ze hadden een gave en deelden die met anderen. Het was als een openbaring. Het heeft mij altijd geinspireerd, tot de dag van vandaag, heeft altijd aan mijn zijde gestreden.

Prince kon je niet in een hokje stoppen. Hij sjokte niet met de massa mee. Hij was anders, kwam van een andere wereld. Hij predikte dat sexualiteit iets geestelijks was, onze relatie met het goddelijke, niet iets goedkoops. Hij had iets ongrijpbaars. Hij was niet cliché. Hij was als Odyseus die zichzelf aan de mast had gebonden met was in zijn oren om niet ten prooi te vallen aan de verleidingen van de sirenen. Zo zie ik Prince. Hij hield vast aan het eeuwige touw, terwijl anderen om hem heen, maar wat rondbazelden en roekeloos leefden. Hij was in gevecht met deze sirenen. Hij was in gevecht met de nephilim. Michael Jackson ook. Ze zijn nu beiden weg, maar hebben hun erfenis achtergelaten. Wij hebben de tachtiger jaren nodig om er doorheen te komen. Er werden

eeuwige principes geopenbaard. De wilde jongens waren gekomen, waarvan Burroughs had gedroomd. Zij gingen met 1984 op de vuist.

Ze waren geliefd door de jeugd, want zij voelden dat iemand voor hen opkwam. Ze waren hele machtige figuren in de tachtiger jaren, veel machtiger dan zomaar wat politieke, fletse figuren, en daarom werden ze ook zwaar vervolgd, op allerlei manieren, wat al in hun prille jeugd begon, omdat ze anders waren. Ze kwamen uit een andere wereld.

Prince zong over het einde der tijden, wat hij de paarse regen noemde, het mengsel tussen bloed en lucht, en dat was een dichterlijk verschijnsel. In zijn eerdere albums sprak hij er al over dat er invasies zijn geweest van toeristen op aarde die de wereld hebben ondergelopen, die alleen maar hier kwamen om door de lens van een camera te leven, en zo hun kinderen bedriegen met aards genot, dat de liefde niet meer wordt geleerd (zie zijn nummer ‘Sexuality’).

hoofdstuk 67 de omgekeerde wereld

De mens is trots, loopt te blaffen en bluffen over zijn vlees eterijen, en maakt iedereen belachelijk die hem een halt toeroept. Kom niet aan zijn heilige speelgoed, zijn heilige huisjes. Daarom moesten Prince en Michael Jackson het ook ontgelden, en vele geestelijken. De mens bewaakt zijn ingebeelde terrein met nog meer inbeeldingen. Het is een waanparadijs waarover de mens zich heer en meester waant. De mens heeft zichzelf tot God, tot afgod gemaakt, en wordt door geen enkele kennis verhinderd. Hoe kan dat ? Och, ziet u, dit is de omgekeerde wereld buiten het paradijs. U moet hier de geestelijke strijd en jacht aangaan om te overleven.

hoofdstuk 68 het tijdperk van de hoer

LETTERLIJK zijn ze dronken van bloed, hen die nog steeds vlees eten. Ze zijn dronken van het bloed van de martelaren en de heiligen, en van de dieren, ook van de kinderen. Nu de plagen zijn gekomen drinken ze het nog steeds. Ze zijn dronken. Ik heb de hoer gezien. Ze veegt haar mond af en spreekt : ‘ik heb niks gedaan.’ Het is allemaal het oervlees. Ze rijdt op het beest van het oervlees, en ze is bewapend met de oerzonden, en strijdt tegen de profeten.

Klaagt hierover, oh volk, opdat gij het teken van God moogt ontvangen, en niet onder hetzelfde oordeel zal gaan komen als de hoer. Vreest en siddert deze dagen, want deze dagen zijn een groot kwaad. Zucht en weent over de zonden opdat gij zult ontkomen.

Ze zijn dronken van bloed. Ze komen bij elkaar voor het avondmaal om het bloed van hun afgod te drinken, hun Jezus-afgod, ja, die hebben ze tot afgod gemaakt en daarvan drinken ze het bloed. Dan kun je zeggen : ‘Maar dat is symbolisch.’ …
Was het maar waar ! Ze eten letterlijk de hele dag door vlees, lijken, ook op brood. Ze eten letterlijk het vlees van de afgod dus aan hun godentafel, en wanen henzelf als Christus. Ren dan tot de bergen en de wildernis als je zulke dingen ziet gebeuren. Het is godsdienstwaanzin en een duivelse cultus, een secte. Maar dat mag je niet zeggen. Dat willen ze niet horen. Als Jezus vandaag zou terugkomen dan zou hij er met de zweep doorheen gaan, want het is verworden tot een hoerenhuis. Ze verkopen de heilige dingen van God.

In corona tijd gaan ze extra dicht tegen je aanstaan in de winkel. De mens is tot zombie geworden, totaal doorgedraaid. Klaagt en vlucht tot de bergen, tot de wildernis, als je die valse christussen op je af ziet komen. Ze willen alles met zich meesleuren, het verderf in. Mensen krijgen corona en komen in een caravan terecht, en nog erger, hier in Nederland. Het hele volk is verdwaasd, dronken van bloed, godsdienstwaanzin, eerder zelfdienst te noemen. Het zelf hebben ze tot God gemaakt, en dat stijgt magisch boven alle anderen uit. De mens is zwaar en zwaar aan de drugs, zwaar dronken. De tijd van het waarschuwen is allang voorbij. Dit zijn slechts de echo’s. Die werken door de heiligen en de geestelijken heen. De toekomst is allang geweest.

‘Ja, maar je moet een beetje kunnen leven,’ zeggen ze dan.

Ik heb u de weg ten leven getoond.
Onderhoud de schepping en zorg voor haar, en ga tot uw binnenkameren.

Bind uzelf als Odysseus aan de mast, houdt vast aan het eeuwige touw. Laat haar niet los.
Stop was in uw oren vanwege de gevaarlijke geluiden van de sirenen, hun verleidelijke gezangen. Het is overal te horen. We zijn in strijd met de sirenen. Sluit je ogen als al die gevaarlijke vormen op je af komen. Ze willen je ziel doven en je mee sleuren in het verderf. Maar moet je dan altijd maar waarschuwen ? De waarschuwing is het leven. Dat is wat een moeder doet.

De kerken zijn dronken, dronken van bloed, veel bloed.
Het is het tijdperk van de hoer.
Ze spelen Russisch roulette met kinderhoofdjes.
Hoog lopen ze te protsen met hun instituten,
die trouwens allemaal omgekeerd zullen worden als God zal terugkomen,
de hemelse kennis.

Mijn schoonmoeder was laatst overleden. Het was een moeilijk mens, maar ieder mens draagt ook iets goeds met zich mee, een stuk hogere natuur, dus ik kon alles op waarde schatten. Ik was in een droom duidelijk in een parallelle wereld, en ik kwam bij haar parallelle zelf. Het parallelle zelf van mijn vroegere levenspartner, haar dochter, was daar ook. Sommigen klaagden over haar gedrag, maar ik kwam voor haar op en zei : zij kan er toch niks aan doen dat ze meervoudige personaliteiten heeft ? Ik liep toen naar haar moeder toe, en knuffelde haar. Het was een goed gevoel. Het was in een parallelle wereld waar alle dingen anders zijn. Ik moest toen met de bus ergens naartoe, en ik moest ook overstappen, maar bij het overstappen kon ik de volgende bushalte niet vinden. Alle mensen waren druk hier en liepen door elkaar heen. Ik kwam toen in een buurt terecht, in een steegje achter de huizen, waar kinderen speelden, opzegversjes deden, iets opvoerden, en daarachter lag een grotere straat waar kinderen in een optocht renden.

Ik sprak even met de kinderen in het steegje. Eentje bonste met haar hoofd tegen een muur aan, en ik zei dat ze voorzichtig moest doen en zegende hen. Het was dichtbij een strand, bij een zee, waar een grote vogel ons allemaal over had gebracht, en hier was een soort kinderparadijs, maar de kinderen droegen nog steeds grote trauma's met zich mee.

De nieuwe bijbel spreekt over het kinderparadijs, waar ze los komen van de moederborsten van het oervlees en de heilige moederborsten vinden van de hemelse kennis, wat ook wel de borstenboom wordt genoemd, als een melkgaard, wat ook komt uit de Azteekse mythologie. De hemelse bloem is hiertoe een wegwijzer. We zullen dat allemaal nog bespreken, en die boeken zullen dus nog gepubliceerd worden.

De sirenen die Odysseus tegenkwam op zijn tocht zongen de liederen des doods, wat we kunnen lezen in het geschrift 'Odyssee' van Homerus. Het zijn liederen van vernietiging die de sirenen zingen. De godin Kirke had Odysseus op het hart gedrukt niet naar de gezangen van de sirenen te luisteren. Dit waren vrouwen die half vogel waren. Al het gif van hun gezangen hadden ze zoet gemaakt. Ze betoverden alle mensen die bij hen in de buurt kwamen, en daarom moest Odysseus op zijn schip bij het eiland van de sirenen vandaan blijven. Hij liet zich vastbinden aan de mast, zodat hij zich niet kon bewegen. Een ieder die in de klauwen zou vallen van de sirenen zou niet meer terugkeren naar vrouw en kinderen. Ze zouden hem trekken tot een weiland vol met witte doodsbeenderen, en mannen die daar in ontbinding zijn en er is overal bloed. Maar ze hadden dit alles met bloemen bedekt. Komt je het niet bekend voor ? Dat is de wereld waarin wij leven, op het eiland van de sirenen. Het is een dal des doods wat is opgesmukt.

Odysseus kon er alleen maar doorheen komen door zich te laten binden door het eeuwige touw, door zich te richten op de heilige gebondenheid, en hierin te volharden. Toen de Argonauten, die zochten naar het gulden vlies, de sirenen ontmoetten konden ze hier alleen langskomen met de hulp van Orpheus die door zijn goddelijke liederen hen beschermde. Die liederen staan niet op zichzelf maar komen van het goddelijke woord, de hemelse literatuur, en daarom is het ook zo belangrijk dat vandaag de dag het Woord wordt hersteld. Dat heeft de mens nodig om langs de sirenen te komen en aan hen te ontkomen. De mens leeft nu nog in gevangenschap op het eiland van de sirenen.

De Argonauten waren op zoek naar het gulden vlies, zoals de Kelten op zoek waren naar de heilige graal, en in de nieuwe bijbel, de RV-bijbel, zijn de soberen op zoek naar het eeuwige touw wat door

Mozes was opgericht (vgl. de oprichting van de slang in de woestijn door Mozes, in de oude bijbel). Dat is een tocht naar de Urim, de priesterlijke toetssteen.

We mogen ons ook afvragen in hoeverre Prince en Michael Jackson de taak van Orpheus dragen voor deze tijd, als dichters. Daarna kwam dus Odysseus die alleen door het eeuwige touw kon ontkomen aan de sirenen, wat dus een beeld is van de heilige gebondenheid, van de Urim. De sirenen waren hiervan zo overstuur dat ze zich in de zee stortten en zelfmoord pleegden. Zo werden velen van hen tot rotsen. Het gevaar is er nog steeds mensen. Deze mythes moeten nog tot vervulling en verdieping komen. Daartoe moet de nieuwe bijbel, de RV-bijbel komen. In de komende tijd zal de vervanger van Numeri, en ook de vervanger van Deuteronomium verschijnen. Dit zullen lijvige boeken zijn die de paradijs mythologie uitwerken. We zullen tot de dieptes van Eden gaan, tot het Qidma gebied, en het kinderparadijs zal hersteld worden, oftewel het is de bedoeling dat we tot ons innerlijke kind komen. Dat zal een stuk traumaverwerking zijn. Het innerlijke kind was gedood, in de val gelokt, door de geest van Repelsteeltje. Dat heeft ook weer met de sirenen te maken : schone beloftes, valse beloftes.

Zoals het nu is is de mensheid nog opgesloten op de eilanden van de sirenen. Het is het eiland Anthemoessa, Anthemusa, ook wel Sirenum Scopuli genoemd. Het ligt tussen Aeaea, het eiland van de godin Kirke, en de rots van Scylla, in de Tyrreense Zee, ten westen van Italie. Deze eilanden hadden scherpe rotsen waar de schepen van zeemannen naartoe werden gelokt, om hen zo tot de dood te leiden. En ja, hier werd het Romeinse rijk geboren, en het westerse christendom, een van de grootste verleidingen en misleidingen door de sirenen. Het is het bedrog van het rijke westen. Hieruit moeten we ontsnappen door omgang te leren hebben met het eeuwige touw, en te leren toetsen door de Urim, wat beschreven is in de nieuwe bijbel.

Een sirene zou alleen maar kunnen leven totdat iemand onbeweegbaar langs haar heen zou kunnen gaan. Dan zou ze haarzelf in de zee werpen en tot rots worden.

Pas op voor de geluiden vandaag de dag, de liederen, want het zouden weleens giftige liederen van de sirenen kunnen zijn om je ziel te doden. Daarom moet je alles goed toetsen en tot het eeuwige touw gaan, en daaraan vasthouden, daarin volharden. Herken ook de hulp tot je gezonden. Het eeuwige touw komt de zoekers tegemoet. En onthoud : velen zullen het zoeken, en weinigen zullen het vinden. Het pad is smal, en de poort is eng.

Prince was het verschijnsel van Orpheus in de duistere nacht op zee, om de mens te beveiligen tegen de sirenen. Het was een gave gegeven aan de wereld. Het gaf koers aan de zoekers van het eeuwige touw.

Ga tot het schip van Odysseus, opdat je Orpheus kunt horen in de nacht. Ga tot de ark. Als het schip voorbij de sirenen zal zijn gegaan zullen ze vanzelf afsterven. Krijg vat op deze mythe en de waarde ervan, en leer het toe te passen in je leven als een medicijn. Naar wie zullen we luisteren ? Naar de bedrieglijke, dodelijke gezangen van de suikerzoete Sirenen, of naar de wijze en waarschuwende instructies van de godin Kirke ? Moeder God probeert ons te bereiken in deze mythe, en deze lijnen lopen ook door de nieuwe bijbel heen.

Als ik de radio hoor vandaag de dag hoor ik vaak sirenen. Ik houd me vast aan het eeuwige touw. Als je de stemmen van de mens hoort op de tv vandaag de dag, dan hoor je vaak sirenen. De mens is onder zware betovering, in het land der sirenen.

Het zijn hoeren die ons willen verleiden tot de oerzonden, tot het oervlees. Prince was ook in gevecht met hen, en overwon. Michael Jackson was ook in gevecht met hen, en overwon. Daarom konden ze dit werk doen. Maar dat wil niet zeggen dat de strijd gestreden is, want het gaat door etappes, door vele lagen. Elke verdieping in onze groei heeft zijn eigen sirenen.

hoofdstuk 70 Wat de Jezus verhalen verborgen houden – de dieptes van Bethlehem

'*Filosofen worden niet geboren en sterven ook niet; want als ze eenmaal de realisatie van onsterfelijkheid hebben bereikt, zijn ze onsterfelijk. De dwaas leeft maar voor vandaag; de filosoof leeft voor altijd.'*
-- *Manly P. Hall*

Het eeuwige touw is een soort 'draad van Ariadne' om door het labyrinth te komen en de minotaurus, een beeld van het oervlees, te verslaan.
Velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren. Wat betekent dit ? Mijn opa zei dit vaak, die in de hervormde kerk zat, vaak met tranen in zijn ogen. 'Miljarden gaan naar de hel,' zei hij, soms huilend. Ook huilde hij soms aan tafel na het avondeten na het lezen in de bijbel. Ik had zo met hem te doen, en begreep hem helemaal. Velen zijn geroepen, weinigen zijn uitverkoren. Hoe kun je daarmee leven ? Het is iets dichterlijks. Velen zullen het zoeken, maar weinigen zullen het vinden, want het pad is smal en de poort is eng, die ten leven leidt. Wat betekent dit ?

Velen zijn op de brede weg, maar er zijn ook velen op het zogeheten smalle pad, maar op het smalle pad moet je komen tot het eeuwige touw, tot de draad van Ariadne, anders wordt je op de verkeerde smalle paden geleid, want die zijn er ook. Het is een labyrint, en te zijn op een smal pad zegt niks, helemaal niks. Je moet de Urim vinden, en je volhardend vasthouden aan het draad van Ariadne, het eeuwige touw, anders kom je nooit meer uit het labyrint. Ook moet je de minotaurus verslaan, het rundermonster, een beeld van het oervlees.

Velen worden verleid, of laten zich verleiden, door de sirenen. De mensheid zit opgesloten op een sireens eiland, in een sireense gevangenis. Dat is een labyrint. Alleen de draad van Ariadne, in het Etruskaans : Areatha (vgl. Aretha), kan er uit leiden, oftewel het eeuwige touw. Het is een beeld van de urim en de thummim. Die stenen moeten in het labyrint gevonden worden, en alleen zo kan de minotaurus verslagen worden. De mens moet van genade komen tot loon.

De matrix is dus zwaar sireens. De mens wordt verlokt door drogbeelden, die de sirenen op de mens afzenden, door de liederen, die als jachtnetten zijn. Dit is een territoriale oorlog, dus ga de machten achter de machten zien. Ga de sirenen zien die over de steden heersen, over de kerken en de samenlevingen, over de landen, en continenten. Alleen door de urim en thummim, en te leren hoe die te gebruiken, kun je deze oerzonden en oerleugens verslaan. Dit wordt uitgelegd in de nieuwe bijbel. De pentateuch moet vervangen worden.

Het loon is de kennis zelf. We verdienen zo kennis.

Manly P. Hall zei : ‘Het is niet door de lagere natuur te vernietigen dat de mens deugdzaam wordt; het is door de transmutatie en regeneratie van elke basiskwaliteit en houding dat hij goddelijkheid bereikt.’

Daarom zijn we met deze dingen bezig en steken we onze kop niet in het zand. Je kunt niet zomaar goddelijk zijn, maar moet je eerst aan het goddelijke onderwerpen, het goddelijke eerst gaan leren herkennen. Dat gaat dwars door alles heen, ook door de werken van de voorouders, en vandaar dat de nieuwe bijbel daar ook op aansluit. Eerdere ideeen moeten uitgewerkt worden. We moeten niet opnieuw het wiel uitvinden.

Maar Nederland heeft 17,5 miljoen algemene experts, die het allemaal al weten. Zij weten alles al, en weten alles beter dan de ander, en hebben zo zichzelf tot afgod gemaakt. Het is drugs toegediend door de sirenen. Daarom : ga niet alleen maar het smalle pad op, maar zoek ook naar het eeuwige touw. Alleen zij dit het vinden zullen leven. De dwazen weten niet van zichzelf dat ze dwaas zijn. Ze denken dat ze wijs zijn, maar ze zijn eenvoudig te herkennen. Ze missen de socratische basis van het weten niets te weten. Zoals Manly P. Hall zei : ‘Wijsheid komt niet zomaar. Daar moet je om vragen.’ Hij stelde dat de mens is omgeven door een bovenzinnelijk universum waarvan hij niets weet, omdat de centra van zintuiglijke waarneming in hemzelf niet voldoende zijn ontwikkeld om te reageren op de subtielere trillingswaarden waaruit het universum is samengesteld.

Daarom : Als je niet tot de diepte van filosofie, theologie en metafysica gaat dan ben je al dood en blijf je dood. Daarom leeft de dwaas alleen maar vandaag, en de filosoof voor altijd, zoals Manly P. Hall aangaf. Hij was een schrijver, gnosticus en filosoof die vele boeken over deze onderwerpen heeft geschreven. Hij leefde van 1901-1990. Hij hamerde op de noodzaak van de brug tussen religie, filosofie en wetenschap. Dit is zeer belangrijk, want afgezonderde religie waar deze brug mist wordt selectief fundamentalisme als een tikkende tijdbom. Dit zien we terug in de extreme takken van religies, die allemaal het kenmerk hebben dat ze niet zijn onderwezen in filosofie, filologie, en etymologie. Ze zijn aan de hersendodende en hartsdodende drugs van de sirenen. Als je niet door blijft leren en alleen maar handeltjes gaat draaien en vechten voor je clanswapen dan nemen boze geesten je over. Ze komen binnen door de gaten in de educatie, daar waar je missing links hebt, daar waar je je tijd verdoet aan nutteloosheden, daar waar je je prioriteiten niet op orde hebt. Velen zijn nieuwsgierig en niet leergierig. Ze blijven in dezelfde cirkeltjes rondtollen en worden zo prooi van de sirenen, die hen meesleuren tot de landen der dwazen.

Er zijn overal gevaren. Daarom is de Vreze des Heeren onze leidraad. Alleen die Vreze leidt tot het eeuwige touw. Alleen degenen die het eeuwige touw hebben bereikt hebben daarvan het bewijs. Het is niet iets voor de dwazen.

De minotaurus, de rund van het oervlees, dient in ons te verdrinken. Het is een woest beest, als de woestheid en onstuimigheid van de mannelijke fallus. In ‘De geheime leringen van alle tijden’ (1928) schrijft Manly P. Hall dat filosofie om de waarden gaat, en de hierarchie van de waarden, en dat alleen de filosofie dat kan bepalen. We kunnen stellen dat oppervlakkigheid daarin een totale ‘killer’ is, en de beginvorm van het bestaan is nog die dwaasheid, omdat alles nog maar aan het

begin is van de evolutie. Er moet nog evolutie komen. Nu zijn we nog in de nachtmerries van de feutus. Er is nog geen wedergeboorte geweest en geen schepping. Hall stelt dat de opdracht van de filosofie is om de oorzaken van dingen vast te stellen, of het hart van de zaak. Filosofie is de wetenschap van de relaties van kennis tot de noodzakelijke doeleinden van de rede, waar Immanuel Kant ook op wijst.

Hall noemt de zes disciplines van de filosofie :

1. metafysica, die zich bezig houdt met de abstracte onderwerpen van kosmologie en theologie.
2. logica, die zich bezig houdt met de leerregels van het denken, en de leer van de drogredenen
3. ethiek, individuele verantwoordelijkheid, het bepalen van de aard van het goede
4. psychologie, het onderzoeken van mentale oorsprongen
5. epistemologie, de aard van de kennis en de mate van absolutisme
6. esthetiek, de wetenschap van de harmonie, de elegante nobelheid, of zoals we kunnen stellen de mate van genade en universalisme, de leer van het gracieuze.

Hall wijst op Plato die stelde dat de filosofie de hoogste gave was aan de mens gegeven, het grootste goed van de hemel. Hall stelt dat het nu echter allemaal is vervalsd met de meningen van mensen. De nectar van de goden is vergiftigd hierdoor, door de moderne tijd. Heraclitus vergeleek het met de vallende ziekte van het geestelijke. Het is dus een epileptisch verschijnsel. De mens valt voortdurend weg. Hall waarschuwt voor de toenemende oppervlakkigheid van het moderne filosofische en wetenschappelijke denken, juist door het zich overgeven en aangetrokken voelen door het materialisme.

Hij wijst op Sir Francis Bacon die stelde dat een beetje filosofie de mens neigt tot atheisme, maar diepte in de filosofie brengt de mens weer terug tot religie. Er moet dus een wisselwerking zijn. Altijd moet de mens toch weer terugkeren tot religie, anders kun je de diepte niet in. Daarom blijven wij ook bezig met het vraagstuk van religie, en blijven wij het uitdiepen. Religie is namelijk de wetmatigheid van de metafysica. Dan hebben we het dus niet over oppervlakkige genade-religie, of geloofs-religie, maar over wetenschappelijke religie. Dan zien we dus ook duidelijk de brug tot de natuur. We hebben het dus over natuurreligie, ook paleolithische religie, de oerreligies, van de primitieve volkeren.

Hij heeft het dan over de leer van transmigratie, die ontdekt kan worden in de retoriek en de discipline, dus van jongen worden tot dienstmeisje, tot een plant, een vogel, een vis, en dan zwemmen in uitgestrekte zeeen, wat dus ook een onderdeel is van het geestelijk reizen. Hij wijst dan op Archytas die stelde dat plezier een pestilentie is omdat het in strijd is met zelfbeheersing van het geestelijke.

Plato was een leerling van Socrates, die de materie beschouwde als een onderwerp van drogbeelden en generatie, en Plato reisde veel, stelt Hall, en werd ingewijd in de hermetische filosofie van Egypte. Cicero beschreef de platonische filosofie als een samenstelling van dialectiek, natuurkunde en ethiek. Plato beschrijft God als een wezen dat geheel op zichzelf is, de oorzaak is van zijn eigen goedheid, voldoende voor zijn eigen gelukzaligheid, als de eeuwige bron. De Absolute is dus de Ene in de platonische filosofie. God is onsterfelijk alleen door zichzelf. Leren is in de platonische filosofie het herinneren en het objectief maken van alle vorige kennis, ook van vorige levens of van

vroegere bestaansvormen. Niemand die onwetend was over de geometrie mocht tot de platonische filosofie komen.

Van neoplatonisme tot Nietzsche kan dan een valstrik worden voor de oppervlakkigen, stelt Hall, want de oppervlakkigen lopen weg met het woordje ‘macht’, en zien het als het recht van de sterksten, aards gezien, terwijl Nietzsche erop wees dat de ware macht deugd, waarheid en zelfbeheersing is. De dwazen verkrachten dus de filosofie met harteloosheid, en rukken het uit zijn verband, altijd weer, wat dus de vergiftiging is van de goddelijke nectar. Hall wijst op de hopeloosheid en hulpeloosheid van de materialistische wetenschap waar Henri Bergson op wees, een intuitionalist, die God zag als de voortdurende worsteling met de beperkingen van de materie.

Hall wijst op de filosoof Herbert Spencer (1820-1903) die evolutie beschrijft als een steeds toenemende complexiteit met evenwicht als de hoogst mogelijke toestand. Spencer stelt dat het leven een continu proces van homogeniteit naar heterogeniteit en terug is. Spencer stelt dat God oneindige intelligentie en oneindige diversiteit door oneindige tijd en oneindige ruimte is, en zich manifesteert door een oneindigheid van zich steeds verder ontwikkelende individualiteiten.

Hall komt tot de conclusie dat filosofie voortkomt vanuit de religieuze mysterien van de oudheid, en dat de filosofie na het verval van de mysterien van religie werd gescheiden, en dat het daarom zo oppervlakkig is. Daarom moet hij die de filosofie wil leren ook de mysterien weer opdiepen.

Hij wijst dan op Alexander Wilder (1823-1909), een theosofische neoplatonist, die stelde dat de Mithraïsche riten de mysteriën van Bacchus verdrongen, en dit werd de basis van het gnostische systeem, dat eeuwenlang de overhand had in Azië, Egypte en in het verre Westen. Mithras was gebaseerd op het verslaan van de wilde rund van het oervlees (vgl. de minotaurus).

Veel gnostische literatuur is door de eeuwen heen verloren geraakt, vanwege de vijandigheid van de vroege christelijke kerk, stelt Hall. Daarom is het gehuld in diepe duisternis en mysterie. Slechts weinig is bewaard gebleven, stelt Hall.

Hij wijst dan op de Serapis cultus, die werd gezien als de ziel van Osiris, het terugtrekken van de wilde rund, wat op een ceremonie wijst waarbij de heilige Apis, de rund, elke vijfentwintig jaar in de wateren van de Nijl wordt verdronken. In principe werd het christendom op dit soort cultussen gebaseerd.

Hall wijst dan op een cultus in Bethlehem voordat de Christus cultus kwam. Er was daar een bos van een nog oudere Syrische Heer, namelijk Adonis, ook wel Tammuz genoemd, en Adonai, wat ook veel de naam van God is in het Hebreeuwse Oude Testament. In de Joodse maand Tammuz werd Adonis doorboord door de slagtand van een wild zwijn tijdens de jacht, wat zijn dood betekende. Na drie dagen of maanden stond hij op. Hij vertegenwoordigde de zomer die door de winter, het wilde zwijn, werd vernietigd, door het kwaad. We komen dit verhaal in principe ook tegen in de grondteksten van de oude bijbel, en in de Halal. Wij moeten de slagtand van het zwijn aanvaarden. Eerst sterven we in de worsteling met het zwijn, wat een beeld is van het oervlees, van de hebzucht en de ongehoorzaamheid. Ook Attis, die een oudere Frygische, Turkse Heer was, werd gedood door een zwijn. Het laat zien dat we de worsteling met het oervlees moeten aangaan, en dat daarin ons eigen vlees zal sterven, ons oude leven, maar dat daardoor het nieuwe leven zal opstaan.

Uiteindelijk wijst dit allemaal terug op het jachtsleven van Ezau.
De cultus van Adonis, van Adonai, waar de Joden hun naam voor God aan ontleenden, was een grote cultus in Israel, Syrie, Libanon, Kanaan, Babylon, Egypte en Griekenland, die zich overal verspreidde. Dit was wat later de Jezus verhalen verborgen gingen houden. Uiteindelijk moeten we terugkeren tot het diepere Betlehem, het vroegere Betlehem, en worstelen met het zwijn van de oerhebzucht. Door allerlei genade en geloofspraatjes van het westerse christendom werd dit ondergesneeuwd. We moeten de slagtand van het zwijn aanvaarden die ons doorboorde. Eerst zullen we omkomen in deze strijd, omdat onze oude natuur moet sterven, en daarom is de slagtand van het zwijn ook het mes der besnijdenis. Daar wijzen de Attis mythologieen uit Turkije ook op, want daarin werd het gevecht met het zwijn, waarin Attis stierf, vergeleken met de besnijdenis of ontmanning van Attis. Alle valse mannelijkheid, alle valse natuur, moest eraf. Het zwijn van het oervlees in hem moest sterven, en hij moest wedergeboren worden in het zwijnenbloed, zoals Mithras wedergeboren moest worden, gedoopt moest worden, in het bloed van het rund van de oerzonde. We moeten ons niet helemaal blindstaren op het bloed van Jezus, maar zwijnenbloed moet stromen. Het vlees moet eraf.

We moeten belijden :
Ik aanvaard de slagtand van het zwijn.
Ik aanvaard de dood door het zwijn.
Ik aanvaard het lijden door het zwijn.
Ik aanvaard de doorboringen door het zwijn.

Zo overwinnen we uiteindelijk dit verschrikkelijke beest van het oervlees, deze behemoth, waar de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, ook uitvoerig over gaat, en de halal. Pas dan kunnen we zeggen : ‘Het is volbracht.’ Hierdoor stond Adonis na drie dagen of drie maanden weer op, en natuurlijk is dat symbolisch. Ook in die dagen was het ontspoord, was er persoonsverheerlijking in plaats van principeverheerlijking, waar Ezechiel ook over klaagde. We moeten leren met religieuze gedachten te werken zonder ze te accepteren, in de zin van dat we tot de principes moeten komen en die uitwerken en het niet laten ondersneeuwen in oppervlakkige persoonsverheerlijking.

Hall wijst op de leerregels van Pythagoras die belangrijk zijn. Pythagoras stelde dat vlees eten het zicht vertroebelde, en dat rechtsprekers geen vlees mochten eten daarom. Het denkvermogen werd namelijk ondermijnd door het vlees eten. Zouden ze toch rechtspreken terwijl ze vlees aten dan zou het niet bedachtzaam en eerlijk genoeg zijn.

Pythagoras stelde dat alles in de natuur deelbaar is in drie delen. Alle dingen bestaan uit drie, wat ook weer de opstanding van Adonis na drie dagen of maanden verklaard. Pythagoras verdeelde het universum ook in drie delen, namelijk de Allerhoogste wereld, de hogere wereld, en de lagere wereld. In welke wereld leef je ? Velen gaan tot de hogere wereld, maar niet tot het allerhoogste. Velen zijn dus op het smalle pad, maar toch wijken ze af, omdat ze niet streven naar het eeuwige touw, de heilige gebondenheid. Ze geloven het allemaal wel. Ze zijn gebonden aan personen, niet zozeer aan principes. Ze hebben water bij de moedermelk gedaan.

We hebben velen op het smalle pad, maar velen hebben hun eigen smalle paden gemaakt. Velen zijn in slaap gesust door de christelijke slaapliedjes van geloof en genade, en baseren daar hun

gerechtigheid op, en hebben niet ten diepste geworsteld met het zwijn van het oervlees, van de hebzucht en heerszucht, en ze hebben de slagtand die hen doorboorde niet aanvaard. ‘Ons mag geen pijn gedaan worden. Wij willen alles hebben. Wij moeten alles hebben. Wij willen de tucht niet.’ Ze eten nog vlees, letterlijk of figuurlijk, en daarom is hun denkvermogen vertroebeld, en zijn hun prioriteiten omgedraaid, en zo volgen ze hun eigen wegen, in roekeloze dwaasheid. Ze willen dingen niet in een groter verband zien, want dan zouden ze omwegen moeten maken en studeren, zouden ze tot de dieptes van Bethlehem moeten gaan, in de wildernissen van Bethlehem, tot de grotten van Adonis.

Pythagoras stelde dat we op niet bezochte paden moesten wandelen, en niet op de openbare paden. Degenen die dus naar wijsheid zoeken moeten dit in eenzaamheid doen. De tong moest beheerst worden, en de mens moest het eeuwige volgen. De mens moest dus eerst leren zwijgen, tot de verstomming komen, waar de nieuwe bijbel ook diep op ingaat. De mens moest niet proberen de geheimen van het leven te ontrafelen zonder spirituele en intellectuele verlichting. Het probleem is dat de mens wetenschap buiten God en de filosofie heeft opgericht. Dat is een vergiftigde wetenschap dus, zeer giftig. Zoek de dingen die boven zijn in plaats van aardse goederen op te hopen. Laten we beseffen dat Pythagoras een pre-socratische filosoof was die dus ook Plato heeft beinvloed.

Als we het over de Joodse Heer hebben, een van de namen van God in de oude bijbel, Adonai, dan heeft dat een enorme diepte, en laat het dit aspect zien, niet als een persoon maar als een principe. Het gaat om het Adonai-principe van sterven aan het vlees in de strijd, wat ook de betekenis is van Jehovah. Daar komt het telkens weer op neer. Adonai gaat over de strijd tegen het zwijn van de hebzucht. Waar men van die strijd afwijkt, komt men in persoonsverheerlijking, persoonscultussen, zoals in het westerse christendom. Is Jezus een koning ? Ja. Moeten we alles aan de voeten van Jezus neerleggen ? Ja, maar dan meer als een Jezus-principe. Eren en vereren is iets heel anders dan afgoderij. Het gaat om het Jezus-bewustzijn, en verder moeten we afkicken van buitensporige Jezus-verafgoding die al deze waarheden hebben ondergesneeuwd. Het volk is zwaar aan de drugs, en het komt ook in allerlei andere vormen.

Mijn oma zei altijd, wat ik me nog goed kan herinneren en wat me ook wel op de lachspieren werkte vanwege dat ze dat altijd zo super vroom en heilig uitsprak : ‘Die gelooft en gedoopt zal worden, die zal zalig zijn.’ En dan met de nadruk op ‘die’. ‘Die zal zalig zijn.’ Mijn oma was dan wel zwaar christelijk, maar ze geloofde ook dat Valhalla de hemel was, wat het Germaanse paradijs is. Daar sprak ze over, en dat vatte ik als kind goed op. Daar kon je alleen komen als je in de strijd zou sterven. Daarom waren de Germanen ook zo bang voor een natuurlijke dood, en lieten zich soms op hun sterfbed door een speer doorspietsen. Het heeft een diepe en grote waarheid in zich, namelijk dat we met het oervlees moeten worstelen, en eerst zal dit zwijn ons doden, opdat we afsterven aan ons zelf, aan ons oude leven, dus daarom moeten we de zwijnenslagtand aanvaarden en dragen in ons. We hebben dit nodig. Het gaat er niet om wat we willen, maar om wat we nodig hebben, en daarom bidden we dan ook : ‘Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede,’ want de hemelse wil is de hemelse kennis. ‘Die zal zalig zijn.’ We hebben het dan niet zomaar over een waterdoop of doop in het geestelijke, maar over de doop in het zwijnenbloed van de oude natuur. Alleen als we dit zwijn confronteren zullen we overwinnen. Dat is waar Adonai voor staat, en dat loopt helemaal terug tot Edom, wat trouwens de naam was van het paradijs in de Septuagint. Niet Eden, maar Edem, Edom. We komen dan uit bij Ezau, in het Edomitisch Judaisme, het jagersvolk, wat een

geestelijke waarheid draagt, en Edom werd ook het wijsheidsvolk genoemd. Daar wijdt ook de nieuwe bijbel veel aandacht aan, en dit moet om de verhoudingen tussen het christendom en de islam te herstellen. De zegels moeten verbroken worden, de muren, en er moeten bruggen gebouwd worden, en deze verborgen bronnen moeten besproken worden, en gebracht tot de mensen, opdat zij hun zielen ook daarin kunnen zaligen. Er is een enorme dreiging van de islam omdat deze missing link ontbreekt. Vandaar dat de nieuwe bijbel wel moet komen.

Mijn oom nam ons eens mee naar het bos in de avond, en toen gingen we op zoek naar wilde zwijnen. Het was al donker, maar we vonden ze niet. Toch was dat heel spannend. Later kreeg ik een boek van hem over de oude beschavingen, van Babylon, Assyrie en Perzie. Ik schreef hem ook eens een brief en toen had ik een beeld van een bos met een zwijn bij een grote steen. Het wijst allemaal terug op deze dingen. Hij woonde altijd bij ons in de straat. Hij droeg die geheimenissen met hem mee.

hoofdstuk 71 de slagtand van het zwijn

Er was een magisch verschijnsel in het paradijs waardoor de mens doorboord moest worden : de slagtand van het zwijn. Daarbuiten was alles slechts illusie.

Wij hebben de slagtand van het zwijn nodig om ons los te maken van het vlees. Het Adonaisme ligt verborgen en bedolven onder de opkomst van het westerlijke christendom. Daarom is de Halal er, en daarom is er de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, oftewel de Rodenberg Versie. En daarom schreef Manly P. Hall hierover in 1928. De dertiger jaren en de veertiger jaren waren de slagtand van het zwijn. Dat moeten we aanvaarden. De slagtand van het zwijn is de tucht. Het grijpt weer terug in het verleden. De eerste wereldoorlog was een onafhankelijkheids-oorlog, de strijd tot emancipatie, wat resulteerde in de Spaanse Griep, de corona van die tijd, aan het einde van de tiender jaren van de jaren 1900.

Tammuz, de babylonische Adonis, werd tijdens de jacht door een wild zwijn aan een boom gespietst. Komt ons dit niet bekend voor ? Werd Jezus niet aan een boom gespietst ? Maar we hebben enkel in het westen het halve verhaal gehoord. Het ligt verborgen in de dieptes van Bethlehem.

Toen Adonis bij zijn geboorte vast kwam te zitten maakte een zwijnenslagtand hem ook los, zodat hij geboren kon worden. De slagtand van het zwijn is dus nodig voor onze wedergeboorte. We hebben het dan over leringen van het oer-Israel, die later werden weggekapt door het opkomende christendom.

In het Roggebot bos bij Kampen hoorde mijn tante ineens gesnuif achter haar en ze probeerde weg te rennen. Ze dacht dat het haar middelste broer was, maar het bleek een wild zwijn te zijn. Dat soort dingen laten je niet meer los. Ik heb ook al heel lang een beeldje van een wild zwijn op de kast staan. De geschiedenis roept. De mens heeft dingen over het hoofd gezien.

Je moet de zwijnenslagtand aanvaarden die je doorboort. Altijd maar weer prijst die het opgepofte. Kijk maar eens om je heen hoe de mens houdt van het opgeblazene, het pronkende, altijd maar weer haantje de voorste. Nederigheid wil de mens niet. Je kunt zeggen als je in zo'n wereld leeft : 'Het is om te janken', maar besef dat God een dichterlijk en prozaisch verschijnsel is. Het is een verhaal. Je moet de slagtand van het zwijn die je doorboort aanvaarden. Alleen zo is er wedergeboorte en de overwinning en overstijging van het oervlees. Je ziet het om je heen. De mens heeft een hang naar het snelle en naar bluf. Het brede pad, het gemakkelijkste pad, en dat noemt de mens mooi en knap. De mens is verleid door de sirenen, door de verboden vrucht van gemakkelijke, aardse kennis. Het spuit er zo in voor twee kwartjes. De mens laat zich bedriegen door zijn zintuigen. Oh ja, koel, gaaf, knap, mooi, ja heerlijk, want de mens wordt door het oervlees bevredigd, lekker snel aan je trekken komen, hoef je niks voor te doen, want het is immers goedkoop : geloof en genade. Ze nemen er genoegen mee, denken niet voor henzelf. Ze glijden met de dode massa mee, wat zalig is voor het vlees.

Je ziet de zwijnen om je heen die zich volvreten en dronken zijn. Je mag geen parels voor de zwijnen werpen. Geef jezelf niet aan hen over. Werp je niet voor hen neer. Je moet met de zwijnen worstelen, en zeer zeker raak je gewond in die strijd door de slagtand van het zwijn, maar dat moet je aanvaarden, want je hebt het nodig. De wond door het zwijn is een belangrijke wond, want het bevat je eeuwige leven.

We moeten daarom de slagtand van het zwijn in ons hart ontvangen. Dit is de oerreligie, zoals het in het oer-Israel werd gepredikt. In deze religie gaat het dus niet zomaar om kennis en loon, maar om de overwinning over de zonden, dus we spreken over een oorlogskennis en een oorlogsloon. Verzaak de oproep tot de strijd niet, en de oproep tot de wilde jacht.

Het gaat niet alleen om het aanvaarden van de slagtand van het zwijn, maar ook om het aanvaarden van de worsteling met het zwijn.

hoofdstuk 72 Het universum van Pythagoras

'*In een nachtvisioen, in een droom, werd het*
eerste Korinthe afgebeeld als een groep opgeblazen
jonge mannen die met hun lichamen pronkten. Zij
waren ver weg van het goddelijke, paradijselijke
lichaam van de schepping. Met hun lichamen

doofden ze de ziel uit, en deden aan zelfverheerlijking.

Zo mogen we afstand doen van het eerste, opgeblazen Korinthe.
Ook Laodicea wordt opgeroepen om tot de wildernis van God te komen.'

Kamba 14:11,33,34

Ik had een droom dat ik iets moest doen omtrend Israel, en ik was thuis iets vergeten, dus ik liep terug. Er waren nieuwe buren en ik sprak even met ze. Ik zag toen ergens een gigantische paashaan waar mensen langsheen moesten zien te komen. De mens moet een nieuw beeld krijgen van pasen. Het heeft te maken met het worstelen met het zwijn, en de zwijnentand.

De mens bevindt zich op zeer dun ijs, en heeft over alles een grote mond, speelt over alles een expert, en rechter, zonder door enige kennis te worden verhinderd. Educatie neemt de mens niet serieus. De mens sjoemelt overal tussendoor, al smokkelend, en gaat over lijken. De bewijzen zijn zoals gewoonlijks flinterdun, waarop de mens zijn leven bouwt.

Macht willen ze hebben, geen educatie.

Korinthe stond voor opgeblazenheid, en Laodicea stond voor lauwheid. Deze dingen werken met elkaar samen, wekken elkaar op, als een vicieuze cirkel. Het zijn draaikolken veroorzaakt door sirenen. Alleen het eeuwige touw brengt er doorheen, en je te wijden aan de worsteling met dit zwijn. Ik kwam vannacht in een droom ook weer mijn oude karate leraar tegen in het winkelcentrum. Hij zei dat hij naar me op zoek was, wat ook weer op deze dingen wijst.

Het gros van de mensen leeft langs alles heen. Het gaat om die enkelingen, en dat moet ook wel, want als dit contrast er niet was, dan zou het de enkeling verlammen, als alles al door de grote massa's gedaan zou zijn. Dan zou de enkeling geestelijk sterven, geestelijk verlamd raken, en dan stelt het niets voor, dan is het niet beproefd. Het is dus een noodzakelijke kunstvorm in de dichterlijkheid dat er maar weinigen binnen zullen gaan, terwijl velen het zoeken. Ook velen zoeken het niet. We komen dus weer uit bij de onderverdeling van het universum van Pythagoras, de leraar van Socrates, Plato en Aristoteles : de Allerhoogste wereld, de hogere wereld en de lagere wereld. In welke wereld leef jij ? Waar wil jij leven ? Het gaat er niet om waar je van buiten bent, maar waar je van binnen bent.

Als je om je heen kijkt dan zie je dat iedereen weer wat anders van je verlangt. Ze spreken elkaar allemaal tegen. De ene wil dat je dit doet en denkt, en gelooft, en de ander wil dat je dat doet en denkt en gelooft. Heb je dat opgemerkt ? Heb je opgemerkt dat het nooit goed genoeg is ? Dat je het nooit goed kan doen ? Je kunt tegen ze zeggen dat ze allemaal weer wat anders zeggen, dus dat het dan niet klopt, maar je zult merken dat maar bar weinig mensen daar gehoor aan geven. Ze gaan toch wel door, hoe dan ook. Wat moet je dan doen ? Neem alles cryptisch, en probeer het shamaanse

medicijn in hen te vinden en trek dan verder. Worstel met het zwijn, aanvaard de zwijnentand, en maak gebruik van zijn onderdelen.

Maak gebruik van de diversiteit en de variatie van het leven. Die moet er wel zijn, anders is er geen prikkeling. Ga ook op zoek naar de harmonie achter alle dingen.

hoofdstuk 73 verborgen geheimenissen in de bethlehemse wildernissen

Toen de mens zich boog over het kindeke Jezus in een stal in Betlehem vergat men de worsteling die Adonai had met het zwijn van het oervlees dieper in de wildernissen van Betlehem. Velen zagen het kindeke Jezus als een buitenkans om aan de dienstoproep van Moeder God te ontkomen, om zo vervroegd met pensioen te gaan met de drugs van geloof en genade die het kindeke met zich meebracht, als je meedruipt met de westerlijke interpretatie van dit verhaal.

Natuurlijk, ook het Adonai verhaal was ontspoord op vele manieren, die ook wel Tammuz en Adonis wordt genoemd. Het was een eerdere soort van Jezus Christus, of een eerdere Mohammed. Er was veel persoonsverheerlijking en objectificatie, zoals in het latere christendom, en veel betekenissen gingen verloren. Het zou eigenlijk om de principes moeten gaan. Mythes hebben dus altijd een groot gevaar dat het tot materialisme wordt. Daarom moet er onderwijs over deze dingen zijn. Maar we hebben het hier over een bron, een bloedader, of slagader, van Bethlehem, en die bron werd door het westerse christendom dichtgegooid. De ellende was niet meer te overzien want men streed niet meer met het zwijn van het oervlees.

Tijd om in de diepte te gaan. In Sumerië was Adonai Dumuzi genoemd, en Damu, of Damuzi. Damu betekende de getrouwe zoon. Hij was de stervende zoon van de godin Inanna-Ishtar, wat elk jaar uitgebeeld werd door de natuur, waardoor Damu de onderwereld inging, en vervolgens gezocht werd door Inanna-Ishtar om tot leven gewekt te worden. Dat was waar deze religie om ging : Moeder God op zoek naar haar zoon. Inanna-Ishtar was de godin van de liefde en de oorlog, dus die riep ook haar volgelingen op tot de oorlog, tot de worsteling met het zwijn van het oervlees, in de wildernis, in de dieptes van Betlehem.

Kun je het stalletje van Bethlehem wat in de stad wordt verkocht loslaten om in de dieptes van Bethlehem's wildernissen te gaan om te worstelen met het zwijn van het oervlees ? Dat was het werk van Damu, wat later werd tot Adam. Damu werd doorboord door de slagtand van het zwijn, gespietst aan een boom, en werd daarom gezocht door Inanna-Ishtar. De slagtand was het besnijdenismes, en dat is ook wat de Egyptische Adam betekent, d'm, namelijk de besnijdenis van het hoofd, van het verstand, de besnijdenis van de top, van de vleselijke overheersing dus, als een beeld van de territoriale oorlogsvoering in de hemelse gewesten. Daarom is en blijft Adam een belangrijk archetype, en wordt het rijkelijker uitgelegd in het verhaal van Damu. Ook Adam viel in de onderwereld en werd gezocht door Moeder God. 'Adam, waar zijt gij ?' Ook Adam werd

gespietst aan de boom door de leugen van de slang, of de leugen van het zwijn, doorboord door de zwijnenslagtand. Paradeisos is Grieks voor jachtvelden. Adam, Damu, was in een worsteling met het zwijn van de oerleugens, van de oerzonden, en werd hierin eerst doorboord, en daalde zo af in de onderwereld. In de Septuagint, het Griekse Oude Testament, ging het over de hof van Edom, Edem, niet Eden, dus het wees op Ezau. Als we het over Ezau hebben, over Edom, dan hebben we het over de wilde jacht die de mens moet voeren op het oervlees. Ezau, Edom, het wijsheidsvolk, was een beeld van het paradijs, de Paradeisos.

Dit grijpt allemaal heel diep. Ezau kwam tot Jakob en moest alles afleggen, zijn status, zijn titel, zijn eerstgeboorterechten, om zo tot het rode te komen, als een beeld van de dood door de slagtand van het zwijn. Toen Damu tot de onderwereld ging in de Mesopotamische religie moest hij bij elke poort iets afleggen, totdat hij helemaal naakt was en in gevangenschap en slavernij tot de eeuwige duisternis, opdat hij nooit meer zou kunnen terugkeren tot slavernij aan het oervlees. Dit gebeurde door de zwijnenslagtand. Alleen zo kon het zwijn van het oervlees overwonnen worden. We zien dit ook nog terug in het verhaal van Jezus en de zwijnen, waarin hij de zwijnen in de zee liet storten om daar te verdrinken. Dat is een symbolisch beeld.

Ishtar werd tot Easter, tot pasen, wat het hele proces laat zien van de schepping vanuit de afdaling in de onderwereld. We hebben het dan over de worsteling met het zwijn, als we het over het pasen hebben, en het doorboord worden door de zwijnenslagtand ter besnijdenis van het oervlees. We hebben het dan over de diepere vóórchristelijke geheimenissen van Bethlehem. Uiteindelijk bracht dit Damu-Tammuz tussen de borsten van Moeder God om de hemelse melk te ontvangen. We kunnen daarom zeggen dat de mesopotamische religie heel dualistisch was. Ja, het ontspoorde, wat uiteindelijk leidde tot het westerse christendom, maar er was ook een pad doorheen, wat ook door Israel heenliep, en wat de nieuwe bijbel weer terugbrengt.

Moeder God die in de Bethlehemse wildernissen dwaalt, op zoek naar haar zoon. Dat gaat veel verder en veel dieper dan zomaar de stal waarin het kindeke Jezus werd geboren. Velen komen niet verder dan dat. Ze gaan niet geheel de weilanden door totdat ze het bos bereiken. Ze zijn misschien wel op het smalle pad, al dan niet zelf gemaakt, maar ze hebben het eeuwige touw niet gevonden. Daar zijn ze niet naar op zoek. Ze hebben immers de Jezus-afgod. Ze hebben een stalletje gekocht in de stad, en denken dat ze er zijn. Ze willen het eeuwige touw niet, want dan zouden ze moeten worstelen met het zwijn van het oervlees en dan zou hun eigen geliefde, beminde, dierbare en kostbare vlees eraan gaan. Niemand mag aan hun heilige stalletje komen. Moeder God dwaalt alleen in de diepe Bethlehemse wildernissen en onderwerelden op zoek naar haar zoon. Bij elke poort van de onderwereld moet je iets afleggen, totdat je naakt bent, dus daarom volgen velen haar niet. Ze hebben liever imitatie. Alles in hun leven is imitatie. Ook het smalle pad is imitatie.

In de Bethlehemse wildernissen en onderwerelden, ver van het klassieke stalletje van kindeke Jezus vandaan, worden alle valse lichten gedoofd. Je komt daar niet ver met allerlei fabeltjes en menselijke overleveringen en tradities. Je moet het allemaal afleggen bij de poort.

hoofdstuk 74 het oervlees sterft af aan het oervlees

Het oervlees sterft af aan het oervlees.
Door het oervlees aan het oervlees afsterven.
Het universum is wijsheid.
Het zal altijd wegen proberen te vinden die wijsheid aan je te overhandigen,
maar zal geen paarlen voor de zwijnen werpen.

In de gnostiek ging het oervlees van Mithras eraan door de hoorn van het wilde rund van het oervlees. Eerst stierf hij om tot overwinning te komen. We kunnen dat vergelijken met hoe Adonai-Tammuz stierf door de zwijnenslagtand.

De hoorn van het wilde rund is een belangrijk item in de eeuwige prediking. We moeten worstelen met het wilde rund van het oervlees zoals Mithras. Ook het Mithraisme is ontspoord. Dat kun je in Spanje zien. Ze hebben deze mysterien gruwelijk lopen verletterlijken. Het is objectificatie geworden in plaats van dat ze het dieper hebben lopen vergeestelijken.

Deze tragedie moet de mens geestelijk uitvoeren. Het is proza. Het beeldt de lange slopende weg om af te rekenen met het oervlees, met de oerleugens en de oeronwetendheid. Het laat zien hoe de mens moet afkicken van de oerdrugs.

Aanvaard de hoorn van het wilde rund in je leven.
Aanvaard de worsteling met het rund van het oervlees.
Aanvaard de dood door het rund.

Pas als de waarheid hiervan aan het licht komt, de mens onderwezen wordt, kunnen we afrekenen met deze afschuwelijke traditie die ze hier van gemaakt hebben in Spanje.

In de dieptes van de Bethlehemse wildernissen zien we deze geheimenissen, waar Ahn (David) en Ezau nog steeds jagen op het wilde rund van het oervlees. Beiden werden zij doorboord door de hoorn. Beiden kwamen zo tot inzicht, en beiden stierven zo af aan hun oervlees en raakten verlost van deze verschrikkelijke drugs.

Het gaat erom boven water te komen. In de vissersoorlogen wordt men doorboord door de vissersspeer, wat men ook moet aanvaarden, als de speer in de zijde van Yeshua.

Aan het begin van mijn predikantschap had ik een ontmoeting met dit rund van het oervlees. Het verscheen aan mij, een wild rund, en er waren overal lichten in mijn kamer, paars en groen. Ik lag in bed en had een lange strijd.

Eerst moeten wij doorboord worden, aan onszelf sterven door deze hoorn die diep gaat. Eerst worden wij vervolgd. Eerst gaan wij door grote onderdrukking door dit beest. Dit is opdat al het oervlees in ons eraf gaat. Sterven aan het oervlees door het oervlees. Het oervlees sterft af aan het oervlees. Dat is een woest en slopend, lang gevecht met het rund van het oervlees, als met de behemoth, zoals Job ook die strijd had. Het knaagt aan je. Het probeert je gek te maken. Het is een

tragedie. Er zal niks maar dan ook niks van ons ego overblijven. Deze strijd maakt korte metten met elk bedrog.

Je wordt gespietst door de hoorn aan een boom, net als Yeshua, en hangt daar net als Odin, in zijn gevecht met het wilde, woeste, dolle rund. Er is geen ontkomen aan, want dat rund is in onszelf. Deze tragedie moet in onszelf uitgevoerd worden en tot een goed einde gebracht worden, tot universele wijsheid, en niet tot plaatselijke domheid. We moeten het geheimenis van Spanje overstijgen en tot zuiver gnostisch Mithraisme komen. Veel van de gnostische overleveringen zijn door de eeuwen heen verloren gegaan.

Je moet niet denken dat je buiten het intellectualisme het rund van het oervlees kunt verslaan. Alleen de filosofen zullen overwinnen. Er zijn geen simpele optel en aftrek sommen van geloof en genade in de diepere wildernissen van Bethlehem. Dit beest van het oervlees kan alleen benaderd worden door de filosofie. Onderleg jezelf dus in de filosofie. De filosofie laat de procesvoering en bewijsvoering zien van het geestelijke, en de religie laat de leerregels zien van het geestelijke. Je hebt beiden nodig, en ze zullen je dieper in de natuur brengen.

We zijn omringd door de universele wijsheid die zich aan ons opdringt. Er is geen ontkomen aan. Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaald hem wel. Breek los uit de stal van Bethlehem. De hoorn van het rund zal daarbij helpen. Het snijdt ons los van het oervlees, en snijdt het oervlees in vele stukken. Deze hoorn komt ons juist tegemoet. De vikingen dragen het op hun helmen, als een groot geheimenis. Mithras was zo geboren en wedergeboren uit een steen, uit de hoorn van het rund, en zo moeten wij ook wedergeboren worden.

hoofdstuk 75 Dwalen door de Bethlehemse wildernissen – de drie verborgen pilaren van het christendom – het pad van Ishmael

"De prijs van onverschilligheid is geregeerd worden door slechte mannen."
Plato

Plato had het over onverschilligheid in publieke aangelegenheden. Ook theologie is zo'n aangelegenheid. Het is het fundament van de samenleving. Het adonaisme en mithraisme was het fundament van het christendom, doordat het steeds meer ging ontsporen tot een persoonlijkheidscultus en objectificatie. Het stierenvechten van Spanje komt ook door ontspoord mithraisme, toen de Romeinen Spanje veroverden.

Er kwam teveel nadruk op het doden van het wilde rund in plaats van het gedood worden door het wilde rund, door de hoorn van het wilde rund. Daarom verletterlijkte het zich. Men streed niet tegen het oervlees, maar verborg het oervlees, en verdedigde het oervlees. Oorspronkelijk was het wilde

rund een deel van Mithras wat hij moest overwinnen, als een beeld van de oerzonden. Dit was de basis van de schepping in het mithraisme. Er was niet zomaar Adam en Eva, maar Mithras en het wilde rund. Eerst moest hij door de worsteling met het wilde rund ten onder gaan. Zijn oervlees moest eraan afsterven.

Daarom is de hoorn van het wilde rund ook zo belangrijk. Hierdoor kwam hij tot wedergeboorte, en uit die hoorn kwamen de geestelijke gaven.

De vader, de pater, was een hoge graad in het mithraisme, wat het westerse christendom ook helemaal uit z'n verband trok, want daarop werd de patriarchie gebouwd. Alles ging om mannen. What happened to the matriarchy ? I mean … seriously. Are you serious ? We hebben onze moeder nodig. Zonder onze moeder is er geen leven. Wat hebben ze met haar gedaan ? In het mithraisme werd het al tot een mannen-alleen society. Dat kun je dus terugzien in het latere westerse christendom, wat ook allemaal om mannen gaat, en in de vrijmetselarij e.d. Are you serious ? Waar is de moeder ? Deze jongetjes zijn op een joyride en moeten teruggeroepen worden. Terug naar de baarmoeder, want in het gnostische mithraisme, in het filosofische mithraisme dus, waarin de nuances worden gelegd, daar is het 'vaderschap' een beeld van de verbrokenheid, juist het doorboord worden door de hoorn van het wilde rund, in de worsteling met het oervlees. Maar ze hebben er iets protserigs van gemaakt. Met de stropdas elke zondag haantje de voorste, met de borst vooruit lopen bassen op de preekstoel. Bibberende vrouwtjes in de kerkbanken, slaafse vrouwtjes. En de kinderen zijn allemaal aan Saturnus geofferd, de kinderetende afgod. Dat gaat en gaat maar door, dus iemand moet die mallemolen stopzetten. We moeten terug tot de fundamenten van het mithraisme en het in orde krijgen.

Mithras werd geboren uit de hoorn, uit de steen, dat wat hem ramde, en zo moeten wij ook wedergeboren worden uit dat wat ons ramde. We moeten die hoorn in ons leven aanvaarden, dat wat recht door ons heenging, genadeloos.

In het zoroastrisme, een voor-christelijke perzisch-iraanse religie, is hij een yazata, een hemels wezen, die de brug tussen deze wereld en het hiernamaals bewaakt, als een rechter. Diep in de wildernissen van Bethlehem moeten wij teruggaan tot deze brug om verder aan het oervlees af te sterven. We zien daar het mysterie van Mithras. We zien Mithras in worsteling met het wilde rund van het oervlees, en moeten deelhebben aan deze strijd, en de hoorn aanvaarden, de hoorn door het vlees. We worden in deze strijd onherroepelijk aan de boom gespietst door deze hoorn, maar dit is om ons voor te bereiden en af te zonderen, als een speciale toerusting. Hierin worden wij geoordeeld door het Mithras-principe en wordt gezien of wij wel helemaal aan het oervlees zijn gestorven om verder te kunnen over de brug.

Nu, dit is zeer belangrijk, want we gaan zo een nog diepere wortel zien van het christendom, die daaronder verborgen ligt, nog dieper in de Bethlehemse wildernissen. Deze wortels komen ook weer terug in de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, die nodig zijn om er doorheen te komen. De mens is volledig vastgeraakt in het moderne westerse christendom en allerlei andere vormen ervan, want juist ook het orthodoxe, extremistische atheisme is daar een vorm van. Deze geest is een kameleon-geest. Het werkt gewoon allemaal met elkaar samen om de mens in de matrix te houden, in eindeloze cirkeltjes, als het water scheppen in bodemloze vaten, zoals de danaiden deden, wat een oordeel was. Ze werkten in het huis van de leugen.

De Chinvat brug, de ziftende brug, waarop iedere ziel geoordeeld wordt, eindigt of in het huis der leugen, het huis van Druj, of in het huis der liederen, het huis der psalmen, Garodman, het paradijs. Het is het huis van gebed en gezang. We kunnen denken aan Ismael en Abraham die dit huis in de wildernis bouwden, nadat Ismael die lange slopende tocht in ballingschap maakte.

We hebben het adonaisme besproken, de worsteling met het wilde zwijn, en het mithraisme, de worsteling met het wilde rund, de worsteling met verschillende vormen van het oervlees. Mithra staat op de brug, en dan zien we een andere yazata, een ander hemels wezen in het zoroastrisme, namelijk Sraosha, de gids op deze brug. Deze brug gaat over de poort van de hel en is smal, de smalle brug. Velen zullen van deze smalle brug afvallen tot het huis der leugens, het huis van Druj, de gehele industrie van roddel en fake news waar mensen zich aan laven, ook vandaag de dag. Het zijn huizen van schrokoppen. Nieuws willen ze, en dat verkopen ze door, en ze vergeten zich te wijden aan geestelijke principes en waarden. Idolen willen ze. Helden die alles voor hen doen, terwijl zij toekijken. Het zijn sportkijkers, de beste stuurlui die aan wal staan. Het zijn toeristen die door een camera leven.

Nu, luister goed. Sraosha staat voor het hanengevecht. De haan van het oervlees vloog Sraosha aan in het gnostische sraoshisme. We hebben dus het adonaisme, het mithraisme en het sraoshisme, als drie belangrijke wortels van het christendom die we moeten begrijpen, in de gnostische context. Sraosha stierf door de aanval van de haan, in het gnostische sraoshisme, en werd zelf tot een haan, dragende het hemelse woord, omringd door gebed. Gebed is het wapen van het hemelse woord. Zo is er het hanengevecht tegen het oervlees. Het Sraosha principe is de boodschapper van God, van Ahura Mazda, in het zoroastrisme. Deze hemelse haan is een beeld van het geweten, van strijdvaardige discipline in het onderhouden van de hemelse principes, de hemelse leerregels. Sraosha bestond al voordat het zoroastrisme op kwam zetten, dus we hebben het nu over een hele diepe wortel, die heel diep reikt.

De haan van het oervlees is als de tong van het oervlees, het woord van het oervlees. In de nieuwe bijbel in het boek Duizen, de opvolger en vervanger van het boek Exodus, staat hierover in hoofdstuk 18 :

34. De tong van het beest van vlees manifesteert zichzelf als een valse messias om de oude wegen tot Ahn te verbergen, en te veranderen.

35. Het kwam om tijden en wet te veranderen. Het zou worden tot een haan, die ook te vinden zou zijn op de toppen van de kerken. De haan zou aanbeden worden.

36. De wereldse heersers waren geinteresseerd in vechthanen voor de markt, om het volk te amuseren, blind te houden, afgeleid, zodat de elite de controle zou kunnen bewaren.

37. Door het ontvangen van het vlees ontving het volk de tongen van het vlees. Deze tongen brachten verdeeldheid. Dit was altijd het mandaat van de wereldse heersers : 'Verdeel, en heers.'

In Behemma 21, de opvolger van Genesis, staat :

45. In de territoriale jacht op de kipgeesten zijn woeste hanen, als kemphanen. Zij vechten onderling en vliegen territoriale jagers aan.

46. Kuta-hanen zijn zwarte hanen met witte, blauwe, paarse of rode kragen.

47. Deze veren hebben een verlammende werking, zijn slaapverwekkend. Het zijn zwaar giftige veren.

48. Jelo-hanen veroorzaken spasme, blokkeren en verwarren de spieren en het zenuwstelsel.

Wij moeten de aanval van de haan aanvaarden, en de dood door de haan. Het vliegt ons aan in het leven, opdat we verder kunnen. We moeten het hanengevecht in ons leven aanvaarden. De hemelse haan komt hier uit voort, als overwinnaar, door de dood heen, als de opstanding van het hemelse woord. Het is dus nauw verbonden aan het eeuwige touw wat ons voortleidt.

Het verklaart ook de interesse die ik altijd heb gehad voor le coq artikelen. Ik had er schoenen en kleding van, nog steeds zo nu en dan. Het sprak tot me. Het wijst terug op deze dingen. Le coq is een haantje in een driehoek. Je kunt dat zien als de driehoek van adonaisme, mithraisme en sraoshisme, de wortels van Bethlehem, dieper in de Bethlehemse wildernissen.

De wilde haan heeft ons toegetakeld, onze ogen uitgepikt. We moeten dit aanvaarden en hiermee verder gaan, het uitwerken.

Als we het over de haan hebben dan hebben we het over het verbaliserende vermogen van de mens, van het interpretatie-vermogen, en dan moeten we heel voorzichtig zijn, en beseffen dat de mens een heleboel al dan niet hormonale drugs heeft genomen wat met dat vermogen speelt, en wat het corrupt heeft gemaakt, door en door corrupt. Het heeft de mens tot een drama queen gemaakt. Het woord van het oervlees is drama, want drama verkoopt, maakt voortdurend slachtoffers. Het hemelse woord is filosofie, geen domzinnig roddelblad. Het hemelse woord is diepte, en heeft zijn eigen drama en tragedie, maar dit wordt uitgevoerd in psalm en proza.

Ook is Sraosha, de stem van het geweten, de gids en beschermer van de armen. Het is het idee van hemels loon. Hij wordt ook wel Sorush genoemd, en strijd tegen de Druj, de leugen, het valse loon, het loon van het oervlees. Het Woord is het eeuwige touw, wat alleen maar komt als loon. Dit is waar het Sraosha principe aan verbonden is.

De haan is dus de wachter van het huis der psalmen, en de mensheid moet klaar komen met dit geheimenis.

Ga diep de tempels in, stop niet waar anderen stoppen.

Ga diep tot de fundamenten en de verborgen bronnen.

Blijf niet stilstaan, want overal om je heen zie je mensen in zombies veranderen, omdat ze genoegen nemen met alles wat om hen heen is, van de gevestigde orde. Die orde gaat vallen, wanneer wij komen tot de bron.

hoofdstuk 76 de smalle brug

Door de worsteling met de pentateuch, de bron van zowel het goede als slechte op deze aarde, komt de mens tot de hemelse tetrateuch van de nieuwe bijbel, wat niet iets menselijks is, maar een natuurverschijnsel. Niemand kan dat stoppen. Denk je eens in wat voor afschuwelijke gedrochten het zijn : Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium, vooral de westerse misvertalingen ervan. Daarom moest God wel een simulator maken van deze boeken, maar die leiden tot de tetrateuch, het fundament van de nieuwe bijbel, de rv-bijbel.

Als je je door de tetrateuch hebt heengeworsteld, dus door Behemma, I en II Duizen en het boek Kamba, dan sta je voor een enorme, enorme afgrond, waarin de boeken van de koningen en de kronieken krioelen als gevaarlijke slangen. Als je de pentateuch hebt verslagen en vervangen, dan ben je er nog niet, want hier lokken en lonken de boeken na de pentateuch. Er zit verschrikkelijk tuig tussen. Er moet hier dus een brug over gebouwd worden over deze immense afgrond, en dat is een smalle brug.

hoofdstuk 77 De wedergeboorte van de kennis

Wat we om ons heenzien is de snelle, overmoedige institutionalisering en technocratisering van het oervlees, tot de Fjork. Hier horen de persoonlijkheids-cultussen van zelfverheerlijking ook bij, die zwaar narcistisch zijn en psychopatisch, sociopathisch, en zwaar, heel zwaar sadistisch en overmatig pervers, sado-masochistisch, als de voedingsbodem voor dit systeem.

Het implantaat is diep gegaan. De mens wil het niet zien. Ze zijn allemaal bang voor het implantaat alsof het nog moet komen, maar HET IS AL GEWEEST. Laat je niet bedonderen, laat je niet beduvelen. HET IS AL GEWEEST. Het ZIT er al in. DAT is wat de Fjork is, waar de boeken ‘De Twaalf Kleine Profeten’ en ‘Het Plumares Mysterie’ over gaan. Zelfs vele geestelijke mensen en gnostici willen dit niet horen, lopen er van weg, want het zou hun oervlees maar eens ontmaskeren waar ze nog een compromis mee hebben, een dealtje mee hebben gesloten. In de kerken hoor je dit

soort dingen ook niet of nauwelijks. Het zijn deserteuren, weglopers, die alles op de toekomst projecteren om zo niet te hoeven vechten tegen dat wat al IS en WAS. De ware criminelen gaan vrijuit. De territoriale geesten is allemaal ver-van-hun-bed show. Ze kijken liever naar het zichtbare en tastbare en maken zich daarover druk, want dat verkoopt goed, en dat gelooft iedereen, want dat is het materialisme, directe bevrediging van de zinnen. Dan ben je levende al dood.

Ga je diepere emoties weer voelen, en hard jezelf in de proza. Kom tot de verhalen, de diepere verhalen. Fjork heerst. De technologie van het oervlees, alles snel snel, al die overmaat aan mobiele telefoons waarmee kinderen al als baby worden gebrainwashed. De mens is gek van telefoons. Leren willen ze niet. De Fjork heeft alles verslonden.

Wat moeten we dan ? Het beest zal zichzelf opvreten. Dat is wat het ourobouros principe is. Alle tekenen zijn daar. Al hun overmaat aan technologie vliegt vanzelf in de fik. Het is een strijd tegen computers, de overmaat aan machines, zoals in Terminator en Duin, de Butleriaanse Jihad. Strijd voor de natuur. Strijd tegen de overtechnocratisering waarin je wordt tot een ding, tot een slaaf. Het is ziekelijke overcontrole. Dat is wat de Fjork is. Het beest is van metaal geworden, van ijzer. Alles wordt bestuurd door hogere micro-chips. De mens is al totaal gechipped en ze hebben het niet eens door. Ze zijn al totaal gezombificeerd door de overmatige technologie waarin alles steeds sneller moet, steeds beter, steeds gemakkelijker. Het is een ziekte. Het is een valstrik.

Het is een ramp. Het is niet getest. Er zijn missing links. Het is schijnveiligheid. Maar het oervlees heeft haast. Ziekelijk is het oervlees in zijn tafelschuimerij. Hij wil alleen maar eten en eten. Alles is overgesexualiseerd, als een smerige saus eroverheen. Fjork is het systeem van de dood wat als een bezetene om zich heengrijpt, om maar zoveel mogelijk met zich mee te sleuren, maar herinner het ourobouros principe : Het oervlees zal zichzelf opvreten.

Je ziet het voor je ogen gebeuren : Het systeem valt zichzelf aan. Zo zuivert de natuur zichzelf, door dit recyclings-principe. Geef het de tijd. De gnostici werden vroeger vervolgd vanwege het ouroboros teken, want het was een teken van wedergeboorte, en de kerk vond dat de kerk zelf dit teken was.

Ga het voor je zien : het beest zal zichzelf opvreten. Het bijt zichzelf in de staart. Het oervlees komt op en gaat weer, en de wedergeboorte van de kennis zal overblijven.

hoofdstuk 78 het grotere pinksteren

"De wereld gaat van de ene dwaasheid naar de andere; en de man die, uitsluitend vanwege de mening van anderen, en zonder enige wens of noodzaak van zijn eigen, zwoegt voor goud, eer of een ander spook, is niet beter dan een dwaas."
- Goethe

Ik had een droom dat mijn oudste dochter tegen haar moeder zei :
‘Je ouders zullen snel sterven.’
Haar moeder zei toen : ‘Die zijn al dood.’ En ze vond het niet
leuk dat dochter dat zei.
Ik zei toen dat het geestelijk was, dat de ouders van het vlees snel
zouden sterven, de bronnen van het vleselijk leven.

Na het vervangen van de pentateuch door de tetrateuch staan we voor de enorme afgrond van de boeken van de koningen en de kronieken die daar wemelen en krioelen als slangen en wormen. Wat een duistere put is dit. De Davidische geesten vliegen je om de oren. Het is het boek wat na de pentateuch komt, na de thorah, namelijk het boek Nevi’im. profeten of woordvoerders. Het volk wilde een koning, dus die werd door de profeten in het zadel gehesen, en dat waren veelal vleselijke koningen. Dus je staat dan voor een enorme afgrond. En ik heb vroeger de dromen wel gehad, over David’s huis in de velden, en die velden waren vol met leeuwen, en ik had zoiets van : Maar in de bijbel ontbreken er dan dingen. Ik was heel ergens anders, en er moet dus een brug komen over deze immense afgrond, want dat met die leeuwen ging lang niet altijd goed. Het waren dingen die uitgewerkt moesten worden. Er ontbrak een heel groot stuk literatuur, want de mens zou tot het eeuwige touw geleid moeten worden, de heilige gebondenheid die zou komen na het uitstorten van het heilige geestelijke. Er moest dus nog een groter pinksteren komen waarin dit zou gebeuren, een pinksteren waarin de mens het eeuwige touw zou ontvangen om hem profetisch te leiden, waardoor men niet meer zou zondigen.

Na de tetrateuch in de nieuwe bijbel is er het boek ‘de terugkeer’ die de davidische afgrond overbrugt, waar het epos verder gaat. We zien de triomf van de stam Aser, Aser in een verborgen grot omhuld met het eeuwige touw, waar het vlees is afgestorven. Wij moeten die grot vinden. Daar gaat onze tocht naartoe, en dan moeten we als Jakob over de Jabbok.

Een groter pinksteren, is het nodig ? Zeer zeker. Asimov zei dat de mensen niet willen. Ze willen de waarheid niet, maar hun tradities. Weinigen zullen het eeuwige touw zoeken, want de rest wil hun leven, hun eigen wil, niet loslaten, en maken allemaal hun eigen brede of smalle paden. Ook op de smalle paden is er veel bedondering. Er worden hele vreemde vertakkingen gemaakt op die valse paden. Het is dus een uitdaging om te gaan tot de vervanging van de Nevi’im, na de vervanging van de pentateuch. Dit zal helemaal doorlopen tot het boek ‘De Hermitatie’, de vervanging van het Nieuwe Testament. Veel te doen dus.

Het eerste boek van het nieuwe bijbeldeel ‘De Terugkeer’ is II Kamba.

We zien de wilde natuurvrouwen opgesloten in de kooien van de menselijke overleveringen en tradities. Deze kooien zijn ook de voorhangsels van de natuurkennis.

We moeten heel veel geduld opbrengen in deze wereld, en er wordt veel opgeroepen tot geduld, maar hoe doe je dat ? Hoe kun je geduld oefenen ? In het eerste hoofdstuk wordt gesteld dat diepte de sleutel is tot geduld. Geduld komt dus door woord en kennis. Houd je daaraan vast, en zorg dat je er diep ingaat, anders wordt je door de stormen van overmoed snel uitgerukt. We leven in het tijdperk van oninteresse. Mensen zijn ongeinteresseerd, en volgen alleen maar het populaire na. Ze meten alles af aan de meerderheid.

We hebben een touw nodig om ons vast te houden, om Odyseus gebonden te houden aan de mast, opdat hij niet door de sirenen meegezogen zou worden. Daarom is er de tocht tot het eeuwige touw. Dan moeten we alles achter ons laten en de Jabbok overgaan.

De mens is te groot geworden. Nu is het zaak dat de mens kleiner wordt, boete doet, om door de enge poort binnen te gaan, maar de mens heeft zijn eigen enge poorten gemaakt van het vlees. Daarom moeten we wel tot een groter pinksteren gaan. Ben je al tot het grotere pinksterfeest gegaan, dat van het eeuwige touw ? Het boek stelt dat we leger moeten worden, opdat de natuur weer plaats in ons kan nemen.

Het principe van de ouroboros wordt besproken, van het beest wat zichzelf verslindt, en waardoor er wedergeboorte is, en waarvoor de kerk de gnostici vervolgden, want de kerk geloofde dat er alleen maar wedergeboorte was door de kerk.

In het boek worden de profeten erbij gehaald, want ze laten allemaal een deel van het pad zien, een attribuut wat we nodig hebben. Zo kan de mens langzaam loskomen van het koninklijke vlees wat hij had verkozen boven het profetische. De komende tijden gaan we zien hoe dit pad precies loopt en wat de valstrikken zijn.

Ik wil afsluiten voor vandaag met een uitspraak van George Orwell :

"We zijn nu gezonken tot een diepte waarop herformulering van het voor de hand liggende de eerste plicht is van intelligente mannen."

hoofdstuk 79 de armer wordende armen

Er is een urgente roep tot minimalisme. De mens heeft meer van moeder natuur genomen dan hij mocht, en daarom is alles uit balans en is er een grote kloof tussen arm en rijk. De rijken worden rijker, en de armen worden armer.
hoofdstuk 80 there's no love out there

Als je ziet dat om te produceren je toestemming moet krijgen van mannen die niets produceren, als je ziet dat mannen rijker worden door omkoping, en de wetten je niet beschermen tegen hen, maar hen beschermen tegen jou - Wanneer je ziet dat bedrog wordt beloond en eerlijkheid een zelfopoffering wordt – dan zou je kunnen weten dat de samenleving verdoemd is.
- *Ayn Rand*

'There's no love out there,' hoorde ik iemand zeggen over het hiernamaals. Laten we niet verwachten dat we hier op aarde onze zinnen te buiten kunnen gaan en roekeloos kunnen leven, alles kunnen doen wat niet mag en niet kan, en dan denken dat we door het hiernamaals met open armen worden ontvangen, zo van : 'Ja, alles is wel goed, alles is genade, welkom thuis,' en dat we dan op onze lauweren kunnen rusten. Neen. Liefde is een loon-systeem. Je hoort het goed. Liefde is ook een spiegel. Dat wat je uitzendt aan liefde komt naar je terug. That's it. Geloof niet in verdere sprookjes. Alle liefde komt tot je terug in een omweg, in een zaai en oogst programma dus, waar je geduld voor moet opbrengen, als een beproeving, en geduld komt door diepte.

Nu, dat is voor velen niet leuk om te horen. Ik hoorde iemand zeggen dat de manier waarop ons karakter gevormd en gezuiverd wordt door lijden gaat, en dat lijden betekent : 'jezelf ophouden onder iets', 'volharden onder iets,' opstaan en volhouden onder een bepaalde druk dus. Zo gaat dat, dat heeft de mens nodig, die spanning, anders zou er geen leven zijn, zou er geen zuivering zijn, en dat heeft ook weer allemaal met het loon-systeem te maken, maar de mens heeft allerlei fabeltjes bedacht om eraan te ontkomen.

'Heuvelen val op mij, bergen bedekt mij,' roept de mens. De mens heeft allerlei gemaks-apparaatjes verzonnen om te ontkomen aan de oproep om profetisch te leven en te toetsen. De mens is te ver gegaan met al die moderne toestanden, omdat ze het profetische niet willen dus, dus al die toetstechnieken en profetie technieken die ze hebben weggeschoven, in die leegtes komen nu dan dit soort dingen. Ze hebben het zelf gewild, en de prijs is vuur. Verschrikkelijk. Daarom gaat de nieuwe bijbel komen EN DAN BEKIJKEN ZE HET MAAR.

Ze blijven maar spelen met de levens van zichzelf en anderen. Het kan hen allemaal niks schelen, allemaal zombie gedrag.

Als je allemaal maar haat aan het zaaien bent en onverschilligheid, wat kun je dan verwachten ? Als je op de vleselijke akker zaait kun je dan het geestelijke oogsten ? Hoe kun je haat zaaien en liefde oogsten ?

De mens heeft vlinders in zijn buik van het vlees, van andere liefdes, van de afgoden van deze tijd. Wat voor babies zullen dan geboren worden ? De mens speelt met vuur, met gevaarlijke spinnen. De mens is verliefd op de zonde en de leugen en wil niet leren. Het is een bekend verhaal. Zelfs het smalle pad hebben ze nagemaakt en er vallen velen op te pletter omdat ze het eeuwige touw, de heilige gebondenheid, oftewel het grotere pinksteren, niet willen.

Het gaat mis op de kermis van de wereld. We horen het telkens weer. Hun apparaten deugen niet, en ze offeren hun kinderen eraan. Telkens weer vallen ze te pletter. Telkens weer storten hun maaksels in. Ze willen het niet leren. Telkens weer hebben ze hun duizenden smoesjes, want het verkoopt zo goed, en dan kunnen duizenden instanties zich erover buigen om er ook hun boterham aan te verdienen. Uiteindelijk loont de misdaad niet. Onder deze druk moeten we leven. We moeten wel. Op naar de nieuwe bijbel.

Er zijn veel verwijzingen naar de oude bijbel in de nieuwe bijbel. Er zullen doorgangen zijn voor het volk, maar de brug is smal, en wordt steeds smaller, opdat men het oude leven verliest, geheel.

hoofdstuk 81 het versmallende pad

Hoe zit dat precies met hemel en hel ? Is dat nu echt zo dat de zondaren voor eeuwig zullen lijden in de hel en de uitverkorenen voor eeuwig plezier hebben in de hemel ? Nee, natuurlijk niet. Dat is heel erg kort door de bocht, en zo heeft ook Israel dat nooit geloofd. De uitverkorenen zullen ingewijd worden in de hogere geheimenissen. Ze zullen tot kennis komen. De zondaren blijven rondtollen in onwetendheid over deze dingen, dus daarom maken ze dit soort fabeltjes.

We gaan op tot de hogere natuur. Er zullen simulators komen van alle dingen. Alles zal doorgekloond worden totdat er hogere vormen zijn van alle dingen. Alles zal gerecycled worden. Deze simulators zijn als ‘living dolls’ die alle oude vormen gaan vervangen. De mens zal tot een hogere frequentie komen en de geopenbaarde hemelse kennis zal het gaan reguleren, zodat de mens met deze energie kan werken. Eerder was dat nog te gevaarlijk, en er zijn nog steeds gevaren, namelijk van hackers die in dit proces willen inmengen en het willen overnemen.

Het pad wordt steeds smaller, totdat het een eeuwig touw is. Je moet dus verder gaan, doorlezen, opdat je niet ergens blijft vasthaken, blijft vastplakken op het smalle pad.

hoofdstuk 82 wat is er gaande ? - de nieuwe belevingslens

Wat is er gaande in deze wereld ?

Parasieten hebben de mens overgenomen.
De mensheid slaapt.
Alleen de enkeling ontwaakt.
Parasieten, mond-parasieten, vlees-parasieten, lijken-parasieten, riool-parasieten, houden de mens in gevangenschap door een onzichtbaar mondbitje, wat om ieders mond zit, en waar ze zichzelf doorfokken, en vandaaruit de breinen van de mens besturen en geblokkeerd houden.
Zo blazen ze de mens op door het ego, opdat zijn ziel sterft.
De onzichtbare mondenrekken waarin ieder mens gevangen zit communiceren met elkaar, als een media. De medische markt is ook een soort media, een nieuwsdienst. Zo communiceren ze. Alles wat in ziekenhuizen gebeurd en in medische praktijken is het drukken van kranten. En verkoopt het goed ? Reken maar. Daar komt weer allerlei ander tuig op af.

Blaf, blaf, blaf. De hond mag niet ongehoorzaam zijn aan het baasje.

Wat moeten we doen ? Is dit echt gaande ?

Ik had een droom van een zee, een woeste zee, waar een hele grote rode ovalen schijf boven hing, als een staande rechthoek. Het was als een lens, als een planeet. Het was de hemelse kennis, en transparant. Ik bevond me in een zeekooi, en een groot zeedier kwam en brak de kooi open. Ik moest door een deur rennen een tunnel in, en kwam zo in de schijf, als in een soort ufo of spaceship.

Wat we om ons heen zien zijn allemaal lenzen. We moeten tot de juiste lens komen, de hogere lens.

Met de komst van de nieuwe bijbel komt er een nieuwe belevingslens.

hoofdstuk 83 De ladder van Ezau

We zijn in een visioen en we moeten de codes kraken.
Het leven is intelligentie.
Is het je opgevallen dat het leven is opgeslagen in bepaalde kunstvormen ?
Het leven is niet willekeurig, maar opgeslagen in codes, en die codes moeten gekraakt worden.

Wie of wat is God dan ?
God is het hemelse Werk, maar het is ook de hemelse Test.
Je komt dan weer terug bij de urim.
De priesters konden geen werk doen zonder de urim.
Je hebt de urim en de thummim nodig voor leiding in het werk.

Het gaat niet zomaar om gaven. In de gnosis noemen wij de gaven gewoon loon.
Maar dan is het dus belangrijk om te komen tot het hemelse Werk.
Uiteindelijk gaat het om het Werk en niet zomaar om de gave.

God ?
Houdt dit in de gaten :
Als we het hebben over de namen van God, dan zijn dat :

Werk, Kennis, Test, Loon

Worstel met die dynamieken. Probeer daar vat op te krijgen, als Jakob op Pniel.
Dat is waar de nieuwe bijbel over gaat.
Het leven is intelligentie, geen willekeur.
Eindig niet bij de clowntjes met de harmonica's.
Die zijn overal.
Ga tot Pniel, ga de Jabbok over en vecht voor je leven.
Het leven is een gevecht. Alleen de overwinnaars zullen leven.
Dat is een gedicht. Dat is een kunstvorm.
Dit gaat eerst door een heleboel onbegrip.
De clowntjes met de harmonica's om je heen hebben daar geen geduld voor,
die willen het niet begrijpen. Die doen ook geen moeite om het te begrijpen.
Die volgen het lesprogramma niet.
Die weten alles al.
Weet niks weet alles beter.
Het zijn bourgondische kabouters die alles al in kannen en kruiken hebben.
Huisje, boompje, beestje, tuintje, alles is klaar, alles is af in hun leven.
Ze hebben de cirkel geforceerd rond gemaakt, en nu verkopen ze hun vlaai.

Koeienvlaai, mensen, gewoon koeienstront.

Ga de Jabbok over, kom tot Pniel, en zoek naar de ladder van Ezau, een groot geheimenis in de nieuwe bijbel, wat al in de Egyptologie bekend stond als de ladder van Shu.
Shu streed met het wilde rund van het oervlees, en door het bloed ontstond de ladder van Shu.
Shu nam niet van de koeienvlaai van het oervlees, maar ging de strijd aan.
Hij was dus de Egyptische Mithras, en werd door dit gevecht de lucht, de wind, de storm.
We zien dit raadsel terug in Spanje, waar ze hebben het verletterlijkt. Het is een markt geworden.

De overwinnaars zijn onbegrepen en willen ook niet begrepen worden. Hegel zei dat slechts één man hem ooit begreep, en dat die man hem ook niet begreep.

De ladder van Ezau is dus een mithraistische ladder die helemaal terugleid tot zijn Egyptische wortels. Wij moeten alles achterlaten om op die ladder te gaan. Wij moeten worstelen met het wilde rund van het oervlees en geen koeienstrontverkopers worden, want dat is slechts een excuus. Dat doen ze allemaal om ons heen, omdat dat de gemakkelijkste weg is, de clowntjes met de harmonica's, de one-trick-donkeys. Het zijn allemaal illusies om ons op het pad te testen.

Het leven is een Test, vastgelegd in een gedicht. De dichter is onbegrepen. Ook dat is vastgelegd in het gedicht. Zo is de cirkel rondgekomen. Dat kon alleen gebeuren door de ladder van Ezau, door het gevecht met het wilde rund van het oervlees tot het einde toe, tot bloedens toe, te doorstaan. Dan breken de hemelen door. Zo werd Shu tot de hemelen. Zo kwam hij tot de hemelen, om het grote geheimenis te leren kennen. Het leven is een geheimenis.

hoofdstuk 84 de triomf van aser (osiris)

Wat hebben Adonis, Adonai, Tammuz en Attis gemeen ? Ze kwamen allemaal om door een wild zwijn. Het was een grote cultus in Bethlehem en het midden Oosten nog voordat het christendom kwam opzetten. Ook Osiris (Asar, Aser) kwam in principe om door een zwijn, want Seth die hem vermoordde en in stukken reet wordt soms ook beschouwd als een zwijn of varken. Na de dood van Osiris weet Isis het nog voor elkaar te krijgen een kind voor Osiris te verwekken, Horus. Horus verslaat uiteindelijk het wilde zwijn, als een beeld van het overwinnen van het oervlees, het overwinnen van de onwetendheid.

Op de troon van Osiris, op de treden daar naartoe, zien we het gevecht met het wilde zwijn, zo is dat opgetekend in de hieroglyphen. Zonder dit gevecht kunnen we niet tot die troon, de troon van Aser, komen, en is er ook geen triomf van Aser, waar de nieuwe bijbel over spreekt.

Toen Horus het zwijn van het oervlees overwon, zijn onwetendheid overwon, door studie dus, en door testen, ontstond Thoth, het Woord, het profetische woord. Er is geen profetie, geen hemels woord, dan door te sterven aan het oervlees. Zo komen wij op de troon van Aser om zo te tronen over de zondemacht, opdat de zonde ons niet verslindt. Zo overwinnen wij de leugen. We moeten komen tot het hemelse woord en het aardse woord achterlaten. Dit is Shu, het opstandingsproces, het opgenomen worden in de wolken door de winden. Shu betekent in het Egyptisch het uitladen, het leeg worden, opdat de mens met het hemelse vervuld kan worden.

hoofdstuk 85 Lost in paradise

Lost in paradise,
Everything is in disguise,
Open your eyes.

Monsters kun je gewoonlijks niet zien.
Monsters zijn parasieten, dus die zijn vaak onzichtbaar voor het menselijk oog.

Het menselijk oog is heel beperkt, en de mens waant maar raak alsof hij alles weet.
Als de mens het niet ziet, dan bestaat het niet voor de mens. Heel kortzichtig.
Maar wie een beetje verstand heeft ziet dat de wereld vol van ellende is,
en dat gulzige machten zich hebben verstopt achter de schermen,
en die zijn veel strategischer dan de mens zelf.
Waarom zouden ze zichzelf verraden ?
De grootste roofdieren houden zich goed gecamoufleerd, en geven zichzelf niet prijs.
Zoals we weten doen de mensen aan symptoom-bestrijding, en gaan niet tot de wortel,
omdat ze dan ook hun vlees zouden moeten opgeven.

Het monster Lamez is een octo-krokodil, oftewel een kruizing tussen een octopus en een krokodil. Hij wordt ook wel genoemd : Oog en mond. Hij heeft geen hart en geen hersenen, maar leeft door zijn oog en zijn mond. Hierin is hij ontzettend sluw. Zijn ogen liggen op zijn lichaam. Het zijn dus een soort uitpuilende ogen. Hij houdt deze wereld in bedwang. Ik had een droom dat dit beest in een net werd gevangen, maar hij sleurde nog heel veel met zich mee, een ieder die alleen maar leeft door zijn oog en zijn mond, alles voor het oog en de mond, zonder hersenen, zonder hart, en zo zijn vele mensen. Vele mensen zijn bezeten door dit monster, door deze parasiet, en worden meegesleurd met dit beest.

Veel mensen zijn levende al dood. Ze zien de schoonheid van een bloem niet meer. Tegenwoordig snijden ze bloemen los van hun wortel en zetten het in een vaasje op tafel waardoor de bloem een vroege dood sterft. De mens durft niet meer van pure natuur te genieten. De mens geniet alleen nog van de dood, zombie is de mens. De mens geniet alleen maar van het vleselijke en door het vleselijke. God is tot een stopwoord geworden, maar heeft geen betekenis meer. Oh, de zombie kan religieus zijn, zeer religieus, maar het heeft geen leven meer, geen ziel, geen diepte. Alles is al weggetrokken door dit beest. En het beest zuigt en zuigt maar. Het vreet zijn weg door de mens, en spuit zijn gif. We leven in een dystopie. Overal om ons heen zien we dit beest.

We leven in de zombie apocalypse. De mens heeft niks geleerd, en draait maar in dezelfde rondjes. Ze bemoedigen elkaar met oude filosofie, met oude stokpaardjes, maar het heeft geen betekenis meer, geen diepte meer en geen samenhang. Men doet niet meer aan ‘practise what you preach.’

Het is een wereld waarin Lamez God is. De mens heeft het monster tot God gemaakt, tot God gekroond. De zonde en de leugen is heer en meester over de mens, de grenzeloze hebzucht en het zelfbedrog. Tot drogbeelden is de mens gekomen om die te verafgoden, en de mens is naief, zeer naief. De mens is een meeloper. Massaal gaan ze tot de drekgoden van deze tijd.

Nooit heeft de mens genoeg, en de mens zet graag de roze bril op. Daar wordt de mens voor beloond door de drekgoden. De mens houdt zich graag blind, want zo kan het monster zijn vernietigende en verslindende werk voortzetten. De mens predikt bluf, en bluf predikt de mens. Alles draait om de mens, opdat de mens blind blijft, en makkelijke prooi.

Het monster Lamez. Ik zuchtte. Het roofde zielen, vrat de zielen op, en die werden wedergeboren door dit monster. Kinderen van Lamez. Met een stockholm syndroom gaan ze door het leven.

Ik had een droom van een paradijsvogel, geheel wit met een zwarte vlek om de ogen. Ik kon er niet lang naar kijken, zo intens was het, als de hemelse bergtoppen. Het was een prachtige hemelse vogel, maar het maakte mij depressief, en ik was in grote vrees. Het was alsof ik hemelse kernenergie zag. De vogel was bedroefd, want de vogel was door de mensen verjaagd. De mens ziet depressie en vrees ook als iets slechts, terwijl een somber gemoed beter is dan een lachende dwaas, en de Vreze des Heeren is het begin van alle wijsheid en kennis. Het is om de mens te beschermen. Maar de mens heeft het weggelachen. De lachende dwaas. De mens lacht alles weg, met zijn roze bril op. Door de depressie komen we in contact met God en krijgen we oog voor de ander in nood, en depressie is ook het medeleven, niet meer nemen dan je nodig hebt. Het kan iets heel moois zijn, als hemels onderwijs, en het heeft te maken met wakker worden, emancipatie, loslaten. Depressie betekent tot het kleine gaan, de grote bluf loslaten. De mens heeft meer genomen dan nodig was, meer dan hij verdiende. De mens heeft het van anderen weggenomen. Verneder jezelf dus, verootmoedig jezelf, en ga tot de hemelse tranen. Laat ze maar door je heenstromen. Ik weende toen ik de vogel zag, en over wat ze de vogel hadden aangedaan, en de vogel nam mij op, nam mij mee. En ik zag het hemelse Woord uit de zee komen als een eiland.

Lost in paradise,
Everything is in disguise,
Open your eyes.

hoofdstuk 86 de witte paradijsvogel

Waarom was ik depressief toen ik de prachtige witte paradijsvogel ontmoette met de zwarte vlekken rondom zijn ogen ? Omdat ik de leegheid van alles inzag, de ijdelheid van alle dingen. Het was geen somberheid zoals die van de wereld, maar een hemelse somberheid, een hoopvolle somberheid, een vreemd geluk.

De hemelse depressie is dus iets heel anders dan de aardse, wereldse depressie. Het was bitter, maar tegelijkertijd ook zoetig. Ik droomde en zag dat de depressie geen doodlopende weg was, maar hemels sarcasme. Sarcasme is het gebruiken van extreme, tegengestelde beelden waarmee we vervolgens iets anders bedoelen. Het is een bepaalde taal. Het is onderdeel en bron van de dichterlijkheid.

Hemels sarcasme leert ons om niet alles zo serieus te nemen, het meer te relativeren, zonder daarbij in onverschilligheid terecht te komen. Alles is toch anders dan de mens denkt, er is toch meer gaande, en de mens ziet dingen over het hoofd en komt zo tot drogbeelden. De mens denkt te snel, oordeelt te snel, en moet weer rust vinden in hemels sarcasme. Dat heeft niks te maken met werelds sarcasme.

Het is een strijd tussen hemels sarcasme en aards sarcasme. Er is namelijk ook een vals sarcasme van het vlees, wat niet meer dichterlijk is en onthullend, maar bedrieglijk.

hoofdstuk 87 geen gnosis zonder diagnosis

Wat is eeuwigheid ?
In het Nederlands zeggen ze ‘altijd’, oftewel alle tijd,
en in het Engels zeggen ze ‘always’, oftewel alle wegen.
In het Engels is tijd dus gewoon ruimte, en eeuwigheid is alles bij elkaar genomen,
alles wat er is.
Dat moet heel veel zijn. Probeer maar eens in gedachten heel ver in de ruimte te gaan.
Als het ergens zou ophouden, als een muur, dan moet er ook weer ruimte zijn achter de muur,
dus eigenlijk is ruimte eindeloos.
Maar laten we goed bedenken dat ruimte onderhevig is aan principes, en dat ruimte een metafoor is van principes. Het leven is abstract, omdat we met hyperbolen leven, in een sarcastisch universum dus. Ja, het is een grap. De mens wordt heen en weer bespeeld, sarcastisch benaderd door het leven, maar in de diepte is het een lesboek. In de diepte is het een taal die de mens nog niet kent, heeft het veel diepere betekenissen en is alles anders.
Het leven is intelligentie.
Je mag dat elke dag als je opstaat tegen jezelf zeggen : Het leven is intelligentie.
Daar mag je dan naar leven, en dat geeft hoop. Uiteindelijk is er een grotere intelligentie dan de mens zelf. Daar mag de mens naartoe groeien, daar mag de mens toe ontwaken.

Maar is het leven niet juist een gebrek aan intelligentie ?
We worden juist op die plaats gezet waar nog een groot lek is.
Hier kruizen zin en onzinnigheid.
Het is hier elke dag oorlog.
Elementen beuken op elkaar in.
Van je familie kom je nooit af lijkt het wel.
Dan is er weer dit, dan is er weer dat.
Het leven is een jacht naar kennis.
‘Waarom doe je mij dit telkens aan ?
Want zo is er altijd oorlog in mijn brein.’
Maar het leven is een jacht.
Alleen door de jacht naar kennis leven en overleven wij.
Het leven zit heel intelligent in elkaar, en laat eerst de dwaasheid zien.
Het leven zet ons niet de roze bril op.

We houden het materiele leven als een orakelsteen in onze hand.
Het materiele leven hoeft maar een heel klein deel van ons te zijn.
We mogen leven door het geestelijke, en het geestelijke mag werken met deze orakelsteen,
de spiegelingen opvangen en verwerken.
Serieus, het materiele leven hoeft maar 1% van je leven te zijn.
Houdt de orakelsteen in je hand en kijk ernaar.
Zo kun je er ook afstand van doen.

Dat gebeurt ook altijd als je slaapt.

Profetie is als de navelstreng.
Dat is niet zomaar een stemmetje in je hoofd, maar het leren werken met de orakelsteen die het leven is.
Leven en werken met het orakel is geen natte vinger werk.
Je moet leren hoe het orakel werkt.
Het leven is intelligentie en dat kruist nu eenmaal met onintelligentie,
om juist de vinger op de zere plek te leggen.
Het leven is dus diagnosticeren.
Dat is wat het orakel is en het orakel doet,
en zo bevat het orakel ook het medicijn als het op de juiste wijze wordt gehanteerd.

hoofdstuk 88 de nationalistische drugs van zelfvergoddelijking

De macht van het hindoeisme is niet te onderschatten. Het is zelfs de bron van het boeddhisme en het westerse christendom, ook de charismatische beweging. Veel van onze beschaving komt regelrecht uit India, zowel goede dingen als slechte dingen.

Yoga is tot een product geworden in het westen, van ontspanning, maar het heeft de mens verlamd. Het is een markt. Ken je de zure, vrome gezichten van Yoga-meesters die hun rotzooi proberen te verkopen ? Je ziet ze ook in de kerken en in de charismatische beweging. Ze wanen zichzelf als god, steken met kop en schouders boven de ander uit. Je bent hun tijd en energie niet waardig. Ze kijken dwars langs je heen. Ken je die mensen ? Ze zijn aan de drugs van de zelfvergoddelijking, maar dat houdt in dat ze nationalistisch god zijn over anderen, dus daadwerkelijk het zelf boven de ander. Ken je zulke mensen ?

Met kop en schouders steken ze boven je uit, en dan bedoel ik ook echt met kop en schouders. Je bent in een wurggreep, want zij zijn het superras. Ze zijn opportunistisch en doen niet aan geestelijke oorlogsvoering, maar aan psychologische oorlogsvoering. Ze spelen machtsspelletjes met je brein. Dat is de oorlog die zij voeren. Ze zijn in een drugsverlamming, als zombies.

Yogi’s hoog op hun paarden. Het gaat hen om de munt, niet om de kennis, dus de kennis houden ze kort. Ze hebben maar een kort lontje. Ze doen aan symptoombestrijding, gaan niet tot de wortel, want zo kunnen ze aan je blijven verdienen. Ze kunnen heel geheimzinnig doen. Je hoort niet tot hun club. Je bent hun waarheid en wijsheid niet waardig, tenzij je hen naar de pijpen danst en je de

kassa overmatig spekt. Dan hebben ze ineens alle ogen voor je en alle tijd. Dan gaan ze over lijken voor je.

De dikke geluksboeddha slaapt in het westen. Wil niet gewekt worden. Die wordt geprezen in het westen, en heerst ook in de kerk. Maar ook Yoga is een grote god in het westen. Het is kop in het zand, de roze bril op. Het is een afschuwelijke afgod, die ook in III Kamba in de nieuwe bijbel wordt besproken, maar er komt ook zoveel goeds uit India, waar het boek ook aandacht aan besteedt.

Misschien herinnert iemand zich nog het gevecht wat Bruce Dickinson had met de westerse geluksboeddha. Ga de strijd aan met de westerse geluksboeddha en met de Yoga-afgod die over de kerken heerst. Het zijn hedonistische afgoden. Ik had eens een droom over dat de rivieren van India vol lagen met doden. Het zijn rivier-zombies, ze komen uit de rivier.

hoofdstuk 89 De Bewegings-Wet van Newton : Van Doorn tot Lunteren en terug – Het dak is eraf

Het is zelfs gevaarlijk om te denken.
We moeten grondig toetsen.
De lucht zit vol met giftige gedachten.

De mens maakt zijn eigen vijand.
De daadwerkelijke vijand wil de mens niet zien,
want dan zou dat diep in hemzelf graven.
De mens dweilt liever met de kraan open,
om de illusie van werk te hebben,
maar het is geen hemels werk.
Het heeft geen eeuwigheidswaarde.
Men vecht voor eigen koninkrijkjes.
Vaak is dat wat men vijand noemt
God zelf die hen een halt toeroept.
De mens is te ver gegaan en op dwaalwegen terecht gekomen.

Kijk om je heen.
Doe je roze bril af die verkeerde vijanden aanwijst,
de vijanden van de roze bril.
Het is de hemel die je probeert te doen ontwaken.
Roze brillen worden goed verkocht.
Het is big business.
En deze business heeft zijn eigen legers en rechters

om deze markt te garanderen, te verzekeren,
te laten floreren.
Maar hoe lang zal dat duren ?
Hoe lang wil de mens nog slapen, en hoe lang zal de mens nog slapen ?
Alles gaat in cirkel bewegingen.
Zoals de wet van Newton stelt heeft alles een gelijke reactie, een tegengestelde reactie en een passieve reactie, dus drie reacties. Deze reacties bepalen of iets al dan niet beweegt. Deze reacties bepalen de snelheid van iets, de richting, en of iets al dan niet leeft.

Het is dus niet zo vreemd waar we doorheen gaan. Uiteindelijk is ontwaking het doel, het vinden van de juiste richting.

Ik werd geleid om info te krijgen over mijn oude bijbelschool, de tweede waar ik naartoe ging. Deze bijbelschool was in Lunteren, een prachtig weilandenrijk en bosrijk dorp op de Veluwe, waar zich ook het middelpunt van Nederland bevindt, wat ik toendertijd ook met mijn Surinaamse vriendin bezocht. Dat was in het bos. Onze school lag aan de rand van het dorp aan de rand van de weilanden. Het was een prachtig gebied. Ik ontdekte dat het dak, de zolder eraf was gegaan, van het middenstuk. Aan de rechterkant waren de lokalen, het jongensdeel en het gastendeel, en aan de linkerkant was er het meisjesdeel en nog een kantoorgedeelte. In het middendeel woonde op de zolder het beheerdersechtpaar, een verschrikkelijk stel. Men vroeg zich altijd af hoe zulke verbitterde mensen beheerdersechtpaar konden zijn van een pinksterbijbelschool. Ik had eens in de nacht een hemels woord gekregen en ik ging naar het zolderlokaal in de rechtervleugel, een verdieping hoger dan waar mijn kamer was, om het op te schrijven. De beheerder had licht gezien vanuit zijn zolderwoning in het middengedeelte, en kwam naar het lokaal toe. Hij vroeg wat ik kwam doen. Ik zei dat ik een hemels woord had gekregen wat ik moest opschrijven. Hij geloofde daar niet in, zei hij. Ik vroeg me af wat hij dan deed op een pinksterbijbelschool als hij daar niet in geloofde. Hij liet me toen ik voor het eerst op school kwam wel al zijn knopjes zien, zijn beheerderspaneel, wat zeker interessant was, maar dat was één van de weinige keren dat hij echt aardig deed. Toen hij eens een preek moest geven in de kapel hadden velen er dan ook geen grote verwachtingen van. Maar goed, het dak was er afgegaan, de zolder was verdwenen, waar dit verschrikkelijke echtpaar wat de school terroriseerde altijd woonden. Er gleed een gevoel van vrede over me. Ik kon de natuur weer ruiken en proeven, alsof er een nachtmerrie over was gegaan. Dat was ook de wet van Newton. Er was een goede tegenreactie gekomen. Alles heeft een tegengestelde reactie uiteindelijk.

Het leek alsof ik er weer was, in Lunteren, op de plaats waar eens de bijbelschool was. Die was er niet meer. Ik dwaalde door de gangen, en ik zag het hemels Woord nederdalen. De hemelse vogels waren gekomen. Het was nu alsof de natuur, het bos, ook in het gebouw was doorgebroken. Het is nog steeds om me heen. Het leidt mij. Niks is voor niks geweest.

Ik moet denken aan de eerste bijbelschool in Doorn, ook in prachtig bosrijk gebied, en er waren ook weilanden. Het beheerdersechtpaar daar waren ook moeilijke mensen. Ik had eerst een kamer in het koetshuis, het jongenshuis, want ik woonde intern. Daarna had ik een kamer in het hoofdgebouw. Bij de keuken moest ik dan altijd een trap op, en een paar trappen verder kwam je op de meisjeszolder. De meisjes liepen dus altijd langs mijn kamer, en ik had telkens weer een andere bijbeltekst op mijn deur geplakt met wat plakband. Soms schreven de meisjes dan reacties op de

bijbelteksten. Maar op een zekere dag klopte de beheerder aan. Hij zei dat ik geen bijbelteksten meer op de deur mocht plakken, want hij was bang dat het de verf van de deur zou beschadigen. Het is maar waar je je prioriteiten hebt liggen. Maar ja, het is de wet van Newton he, dat alles een tegenreactie heeft, en dat de tegenreactie ook weer een tegenreactie zal hebben. Het Woord zal uiteindelijk doorbreken. Ik heb goede herinneringen verder aan die scholen, en het zal nog mooier worden. De wet van Newton zal het tot nieuwe hoogtes gaan brengen. Ook daar zal het bos doorbreken, en zullen de hemelen zich openen.

Soms heb ik dromen over de twee scholen, en ik reis telkens heen en weer, nomadisch als ik ben, want in beiden liggen bepaalde hemelse schatten opgeborgen. Het zijn beiden hemelse dynamieken. Ook dat is de bewegings-wet van Newton.

hoofdstuk 90 Een stukje amsterdamse geschiedenis – het boubers-geslacht en het grote T-geheimenis – fundamenten van de nieuwe bijbel

Na de strijd tegen de grootmacht die de pentateuch is, ook wel de thorah genoemd, wat waarlijk een machine is, is er de strijd tegen de nevi'im, wat woordvoerders of profeten betekent, en wat het boek is na de pentateuch. In beide boeken staan belangrijke dingen, die ook in de nieuwe bijbel zijn opgenomen, en uitgewerkt, maar de machines op zich zijn onheilzaam in zijn geheel en aan vervanging toe. We hebben dan ook te maken met Jozua, Richteren, Samuel en Koningen.

Het boek wordt vervangen door het boek 'De terugkeer' wat dieper op deze thema's ingaat. De pentateuch is geheel vervangen door de tetrateuch in de nieuwe bijbel. Het boek De terugkeer heeft een grote climax in het verhaal van Ruben die tot de tent van Bilha ging. Dat gebeurt in het derde boek van dit deel, in II Behemma, het tweede deel van Behamma dus, dus een soort van tweede Genesis in de nieuwe bijbel.

Het is een grote strijd, een zware strijd. Ons eerste kantoor was op de Aaf Bouberstraat in Amsterdam. Ik kan het me nog goed herinneren. Daar ligt dus de geschiedenis van de nieuwe bijbel, maar dus ook een stuk geschiedenis van Nederland zelf. Aaf Bouber (1885-1974) was een Nederlandse actrice die meespeelde in films zoals Het wrak van de Noordzee (1915, 1934), Op Hoop van Zegen (1934), Merijntje Gijzens jeugd (1936), Ergens in Nederland (1940), De laatste dagen van een eiland (1942), en Sterren stralen overal (1953). Deze films hebben grote betekenis. Het is kunstcultuur van Nederland. Wij hebben ons in die zin ook altijd Boubers gevoeld. Het heeft met onze wortels te maken. Wat ik altijd wel bijzonder heb gevonden is dat Aaf Bouber op 88-jarige leeftijd stierf en dat ons kantoor op nummer 88 was. Dat was een groot profetisch teken.

Mensen doen films vaak af als 'oh, weer een film, betekent niets, zal me worst wezen, op naar de volgende,' terwijl films vaak profetisch zijn, over de parallelle wereld en dat ze niet voor niets

gegeven zijn, en dat ze de sleutel kunnen vormen ter bevrijding van Nederland. De voorouders hebben niet voor niets gezaaid. Voordat Aaf Bouber actrice werd was ze sieradenverkoper, wat een beeld is van het koesteren van dingen, het tot sieraad strekken.

Ik ben Amsterdammer in hart en nieren. Ik heb er vijf jaar van mijn leven gewoond en gewerkt en drie kinderen verwekt. Voor mij is het een schat in aarden vaten, waar ik veel over kan vertellen. Er is in dat tijdperk ontzettend veel gebeurd, wat ten grondslag ligt aan de nieuwe bijbel en ons verdere werk. Ook heb ik daar geestelijke kinderen voortgebracht. Aaf Bouber werd in Hoorn geboren en stierf in Amsterdam. Haar vader was goudsmid, wat verklaarde dat ze sieradenverkoper werd.

In 1957 speelde ze mee in Taloelah, een komische thriller in drie bedrijven, wat nogal een populair toneelstuk was waarmee ze door heel Nederland reisden, want ze zijn ook nog in de Kamperse gehoorzaal geweest, waar ik vroeger ook weleens naartoe ging, omdat mijn voorouders en een groot deel van de familie daar woonden. Het onderschrift van het toneelstuk was ‘Whisky en Cyaankali’, en de oorspronkelijke titel was Tabitha, geschreven door Arnold Ridley, en het werd verfilmd in 1966 met als titel ‘Who killed the Cat.’ Het is een opmerkelijk verhaal want het gaat ook over een beheerdersvrouw die kamers onderverhuurd. Drie oude vrouwen huren een kamer bij haar, en eentje van hen heeft een kat. De beheerdersvrouw heeft een hekel aan de kat en vergiftigd de kat. De drie oude vrouwen komen erachter en willen dan de beheerdersvrouw vergiftigen. Later komen ze tot hun zinnen en doen het uiteindelijk niet. Toch blijkt dan de beheerdersvrouw te zijn vergiftigd, dus ze staan voor een groot raadsel. De film was niet komisch zoals het toneelstuk, maar is zeer duister. Tabitha is dan de naam van de kat, maar het is in principe veel meer, als je in de diepte gaat van de exegese, want het is in principe ook het vergif zelf. Wij werden eens in Amsterdam onaangekondigd bezocht door een problematische vrouw genaamd Tabitha. Ze wilde toen ook nog onze kinderen zien, maar dat heb ik geweigerd vanwege haar vreemde gedrag. Toen ze weg was heb ik de hele kamer veranderd. Ook andere medewerkers hadden last van deze vrouw. Meestal noemen we haar naam niet eens als we het over haar hebben, maar noemen we het gewoon het T-probleem. Een medewerker was haar een tijdje terug nog eens ergens tegengekomen, en heeft er naar eigen zeggen daarna nog drie dagen last van gehad. De geschiedenis herhaalt zich dus, vervormd zich, want dit komt allemaal uit het leven en werken van Aaf Bouber, als ‘de vrouw met de vele gezichten’, als actrice en toneelspeelster zijnde. Dit komt dus uit verhalen waarmee zij werkte. De geschiedenis herhaalt zowel goed als slecht, en zal tot een climax komen. Ook leefde ik destijds in Amsterdam met een vrouw met meervoudige personaliteiten. Dat waren zowel goeden als slechten, maar het is heel moeilijk om daar mee te leven. Het is als de rollen en medespeelsters van Aaf Bouber. Alles gaat door lenzen. We staan niet op onszelf en het staat niet op zichzelf. Het komt allemaal ergens anders vandaan. We zitten in een verhaal. Die relatie ging uiteindelijk niet goed, en ik kwam weer op de Veluwe terecht. Daar leefde ik weer met een vrouw in een huis die min of meer meervoudige personaliteiten had, sommigen ook heel agressief. Weer zullen dat de spiegelingen zijn geweest van Aaf Bouber’s verhalen en films, van haar rollen en haar medespelers. Ik ben immers een Bouber in hart en nieren.

Die vrouw met de vele gezichten waarmee ik woonde op de Veluwe had ook een obsessie met gif, en ze sprak over rommelen met shampoo. Soms had ik iets gekocht wat alleen ikzelf dronk, en dan was het de dag erna niet eens meer te drinken, en soms als ze eten voor me had gemaakt was het alsof er chemische troep doorheen was gegooid, maar dat klopte niet, en ik ben toen verhuisd en ternauwernood aan deze toestanden ontsnapt. Het had niet langer moeten duren, en dat was ook de

geest van Tabitha, oftewel het T-probleem. Ook op de Veluwe volgde het me na dus. Ik kwam toen in een andere onderverhuurde woning en die wisselde soms van beheerder, en toen kwam er een beheerdersvrouw die ook al die eigenschappen in zich droeg, meerdere gezichten had. Je wist nooit hoe je het trof. De ene keer bedreigde ze je, en de andere keren was ze poeslief.

Het komt dus allemaal uit de verhalen van Aaf Bouber. Aaf Bouber heeft ook in Op Hoop van Zegen uit 1934 gespeeld, over Kniertje, de vissersvrouw. Haar man en twee zonen zijn omgekomen op zee. Haar overgebleven zonen willen geen visser worden, want haar ene zoon is bang voor water, en haar andere zoon wil het leger in. Vanwege een losgebroken vechtpartij vanwege een belediging mag haar zoon het leger niet in, en zo worden ze toch min of meer gedwongen om op zee te gaan, waar ze later ook omkomen, en waarvan de uitspraak 'De vis wordt duur betaald' komt. Het is natuurlijk een symbolisch verhaal. Ik kom ook uit een vissersfamilie. Ik heb dit nooit voortgezet. De vader van mijn oma was visser. Ik eet ook geen vis, maar ik gebruik wel de symboliek ervan, wat ook veel voorkomt in de nieuwe bijbel.

Er moet symbolisch balans komen tussen de geestelijke oorlogsvoering en de geestelijke visserij. De visserij betekent zowel empathie als uitsorteren, toetsen dus, en dat is een belangrijk fundament voor geestelijke oorlogsvoering, dus soms worden we teruggeroepen tot het geestelijk vissen, omdat onze oorlogsvoering ontspoord is geraakt en we een blinde vuistvechter zijn geworden. Leren vissen, leren puzzelen, leren terug te gaan tot de wortels, gaan tot dat wat verloren is geraakt, werken aan onze fundamenten, en het goed doorleven. De vis wordt duur betaald betekent dat je niet zomaar wat aan kunt rotzooien. Wat je neemt of grijpt zul je peperduur voor moeten betalen. Het laat ook weer zien in het verhaal van Tabitha dat als we gif gebruiken we daar zelf ook door vergiftigd worden, hoe dan ook. Als we op goede grond zaaien en zorgvuldig leven, eerlijk zijn, dan zal het gif uiteindelijk verwerkt worden tot medicijn.

hoofdstuk 91 de egyptische achtergrond van de strijd tegen de nephilim

De onderwerpen in het boek II Behemma, oftewel het tweede deel van de 'Genesis van de nieuwe bijbel' zijn :

Het Morgenlied
Het Morgengebed
De psalm van de koppensnellers
De Orionse bizonvliegen
De haviksmuur
De Wijnstok van Jeremia
Honger naar het rode
Ruben kwam tot Bilha
De terugkeer van de oorlogs-amazone

De wedergebondenheid
De tirannie van de kerkvorst Kurka
De Apopi
De dochters van het kwaad
De tocht tot Witi
Betelgeuse, de bron van Orion
Het slachtmes van Zippora

Er zijn in dit boek vele referenties naar de oude bijbel, en die onderwerpen worden in de grotere context uitgewerkt. Het komt uit het tweede grote deel van de nieuwe bijbel, de Terugkeer, om de Nevi'im, de profeten, de woordvoerders in de oude bijbel, te vervangen, dus dat is een brug over de gehele Davidische kloof heen. David wordt wel genoemd als 'Ahn' (zijn Orionse naam), maar het wordt in veel groter verband geplaatst, en het is een majesteitelijk boek. Er wordt dus ook gerefereerd naar het oude Genesis, zoals Ruben die tot Bilha komt, en de nephilim worden besproken, die in de nieuwe bijbel ook wel de apopi worden genoemd, de Egyptische term ervoor, en waar ook Ra tegen streed in de onderwereld, op zijn boot. De Egyptische achtergrond komt meer naar voren.

hoofdstuk 92 Ga de Jordaan over

Er brandt licht, maar er is niemand thuis.
Dat is de gesteldheid van veel mensen.
Het zijn chemische processen in het brein,
giffen die op elkaar inspelen.
Als je dan ontwaakt bent en je hebt de verlichting ontvangen,
dan kun je je heel eenzaam voelen als je dit opmerkt.
De zombies om ons heen sjokken voort,
naar hun volgende pakje sigaretten,
naar hun volgende bloemenvaasje met afgeknipte bloemen die een vroegtijdige dood sterven,
naar hun volgende joint, hun volgende prikkie.
Zo sjokken ze het leven door.
Het leven is voor hen een shopping paradijs.

Heel eenzaam kun je je voelen, als een roepende in de woestijn.
De meeste mensen zijn doof. Ze sjokken rustig door.
Ze zijn immers dood van binnen.
We leven in een afschuwelijke wereld die veel mensen beter willen voorstellen dan het is,
want het is immers hun pakkie an niet.
Ze leven immers in hun eigen wereld.

Charles Darwin zei het al in de jaren 1800 :
Er zal maar een klein overblijfsel zijn.
De rest zal vergaan.
De grote massa's zijn illusies namelijk, om ONS te testen.
Het is om JOU te testen, om het beste in je omhoog te brengen.
Neem je het aas aan en wordt je gelijkvormig met de massa,
dan ben je WEG, dan ben je VERKOCHT, en dan ben je gewoon een deel van de illusie.
De massa's bestaan niet. Het zijn maar wat special effects.
Je moet de lenzen van het leven leren kennen waardoor deze dingen zo geprojecteerd worden.
Het zijn bloed-orakels.
De mens moet die leren kennen.
Dat is waar het verhaal over gaat.
Dat is waar de nieuwe bijbel over gaat.
Stay tuned.
Ik wens jullie allemaal een fijne dag, een leerzame dag.
Laat je niet bedonderen.
Zorg dat je dit spel wint.
Ga door die enge poort.
Niet door de enge poorten die de zombie-mensen om je heen hebben gemaakt om je in het kooitje te krijgen, of in het kastje als één van hun poppen.
Voorwaarts mars, strijders.
Op naar de eeuwigheid.
Denk niet zoveel in letterlijke termen.
Denk meer in cirkels, maar verruim en verwijd die cirkels.
Sla niks over.
Kom tot de eeuwige cirkels, en laat de cirkels van de mens los.
Laat hen maar circusje spelen.
Jij weet wel beter.
Ga de Jordaan over, en kom tot de woestijn en de wildernis waar het pad verder gaat.
Dan zal het hemelse woord je een hoger pad laten zien.

hoofdstuk 93 de danaiden van stalin

We zeggen het vaak : De mens is nooit bevrijd geworden uit de tweede wereldoorlog. Die woedt nog steeds onder de leden.

In de nieuwe bijbel wordt Stalin besproken.

Stalin is een groot probleem, de wortels van hedendaagse problematiek.

Als je het nog niet kent : Doe onderzoek.

Zijn ‘grote zuiveringen’ (the great purge) begonnen al in de dertiger jaren voordat de tweede wereldoorlog begon. Allerlei bevolkingsgroepen moesten het ontgelden.

Maar de mens vandaag heeft niks van het verleden geleerd, en is stalinistisch naar zijn medeschepsel het dier. The great purge wordt nog steeds massaal beoefend in de slagerijen. Stalinisten hebben het eeuwig leven niet. Ergens houdt het op. De natuur ZAL terugslaan.

Mensen hebben het vaak over the great purge van Hitler, in de veertiger jaren, maar ze vergeten vaak the great purge van Stalin, die al in de dertiger jaren kwam opzetten. We hebben dus in de dertiger jaren niet alleen te maken met ‘de grote depressie’, maar ook met ‘de grote zuiveringen van Stalin,’ en die zien we beiden vandaag de dag nog steeds. De mens is nooit bevrijd geworden uit de tweede wereldoorlog, niet van Hitler, niet van Stalin. De mens is nooit bevrijd geworden uit de Siberische ballingschap.

Lenin sprak dat iemand die zich bewust is geworden van zijn slavernij en strijd voor de bevrijding nog maar een halve slaaf is vanwege de ontwaking.

Dat is goed nieuws mensen. Uw slavernij kan door kennis al voor de helft minder worden, door de ontwaking. Dat geeft weer hoop. We moeten ook deze dichterlijke allegorieen leren begrijpen. Uiteindelijk zijn deze leiders met gedichten op de loop gegaan.

We zien in de nieuwe bijbel het ouroboros principe : ‘het beest die zijn eigen staart eet.’ Dat is al een heel oud gnostisch principe, waarvoor de gnostici vroeger vervolgd werden. Uiteindelijk zal het beest zichzelf verslinden, wat in diepte betekent dat alles ontleed zal worden. Het beest heeft dingen geroofd, en het vreet hem van binnen op, want niemand kan met succes de waarheid verbergen. Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt hem wel.

Ik zag de film Pygmalion uit de dertiger jaren, en ik had die nacht een droom over twee grote stalinistische vlinders, verschijnselen van anorexia, als buitenaardse stalinistische insectische wezens. Pygmalion had een beeld gemaakt waar hij verliefd op werd, maar het was een onmogelijke liefde. Zo hebben mensen een eigen beeld van God en de waarheid gemaakt en zijn erop verliefd geworden, maar het is een onmogelijke liefde. De liefde tot het vlees, tot de leugen, is een onmogelijke liefde, want ze zullen door hun eigen drogbeelden verscheurd gaan worden. Uiteindelijk zal hun liefde niet beantwoord worden en zullen ze door hun eigen beelden afgewezen worden, zoals in de Pygmalion film.

Wat moeten we dan gaan doen, als we deze dingen in onszelf opmerken. De nieuwe bijbel vertelt de gelijkenis van het verloren varken :

‘We moeten de negenennegentig varkens achterlaten om het verloren varken te vinden.’

Heb je iets over het hoofd gezien ? Please ? Keer er naar terug.

Ik ben me er van bewust dat de stalinistische anorexia verschijnselen die ik zag de danaiden waren die water scheppen in bodemloze vaten.

hoofdstuk 94 de hegeliaanse matrix

We leven in een Hegeliaanse matrix.
Hegel komt ook voor in de nieuwe bijbel,
omdat hij nogal een belangrijke persoon
was in de filosofie van 1700 en 1800.

Dit houdt in dat dingen knettergek worden,
en dat je dan nog wel gekker moet zijn om
er doorheen te kunnen komen.

Ik had een droom over een feniks boom,
die uit het vuur groeide, met vele ogen,
en de boom begon allen die door hetzelfde
heen waren gegaan bij elkaar te brengen.

Ook had ik een droom dat ik bij een bospad
drie vogels tegenkwam die ons zouden helpen :
een arend, een hele grote raaf, en een
prehistorische vogel.

Om verder te komen moeten we leren loslaten,
leren onder een bepaalde druk te leven die
nodig is. Die druk hebben we nodig om
ons verder te ontwikkelen. Zonder die druk
is er geen leven mogelijk.

hoofdstuk 95 de hegeliaanse matrix 2

Een jongen had een stem als een mengsel tussen André Hazes, Paul de Leeuw en Danny de Munk, een Amsterdamse Mokum jongen. Zijn ouders vroegen hem waarom hij het evangelie niet meer predikte, hun evangelie. Hij gebruikte zijn stem nu voor andere dingen. Er is iets beters dan het evangelie, dan ‘hun’ evangelie.

De fenomenologie van de geest uit 1807 van Hegel is één van de belangrijkste boeken ooit geschreven, en gaat over de leer van het geestelijke, oftewel de pneumatologie, of fenomenologie, de leer der verschijnselen. Zomaar spiritualiteit kan heel eng worden en is vaak voor een markt, maar het moet dus in de grotere context geplaatst worden van de pneumatologie, de leer van de geestelijke verschijnselen, wat een wetenschap is, en wat filosofisch is. Vandaar dat de nieuwe bijbel ook Hegel nog noemt. We leven in een Hegeliaanse matrix, en moeten de weg door dit labyrint heen zien te vinden, en dan kan spiritualiteit op zich al snel een valkuil worden als je niet op de hoogte bent van de regels voor deze dingen. Veel spiritualiteit vandaag de dag is roekeloos en wars van kennis. Vandaar dat de pneumatologie zo belangrijk is.

Ik moest in een droom een struisvogel bevrijden uit deze matrix, en ook twee parallellen van mijn broer en een vroegere college-vriend en collega die in Belgie theologie ging studeren en daarna ook predikant werd. En die twee parallellen ondersteunden mij in de strijd, want de strijd is heftig in de Hegeliaanse matrix. Laten we wel wezen : boven ieder mens hangt een zwaard van Damocles aan een heel dun draadje. D'm is een Egyptisch woord voor de hoofdbesnijdenis of besnijdenis van het verstand, en in het Hebreeuws is Dam bloed. Kalos is in het grieks het goede, of toegewijd aan het goede, als een dienstknecht, dus Damocles betekent in die zin de dienstknecht van de hoofdbesnijdenis, de dienstknecht van het bloed orakel.

hoofdstuk 96 giftige vissen in de stroom

De dementors willen niet loslaten.
Jij bent hun bezit, maar ze zijn achter de schermen, achter het glas,
en ze worden zwakker en trager.
Ja, ze houden nog steeds ijzig vast aan hun wapens en trofeeen,
hun vroegere overwinningen,
maar ze druipen alreeds van de glazen wanden af.

Ze willen niet loslaten, nee,
maar ze zijn op aan afstand,
aan de ketting, alreeds gearresteerd.

Hun stemmen zijn traag en laag,
maar ze moeten de hersenen loslaten.
De mens moet tot ontwaking komen.

Er zijn giftige vissen in de stroom,
die de vissers proberen te bijten wanneer ze kunnen.

Ook daarvan moet de mens ontwaken.

hoofdstuk 97 door betekenis bereikbaar

Het leven is geen eenheidsworst.
We zijn gefragmentariseerd.
In ons verleden zien we allemaal
stukjes van onszelf, afgezonderd
op eilandjes, en ze lijken nu
onbereikbaar.

En ze zijn ook onbereikbaar,
maar door betekenis worden ze
bereikbaar en bruikbaar.

Het lijkt alsof het allemaal bij
elkaar hoort als van een zelfde
tijdperk, maar dat is niet zo.

Tussen de eilanden liggen grote
periodes van afsterving en
reincarnatie.

Telkens weer sterven wij en
reincarneren wij. Dat gaat onbewust.
Het is een roep van een dieper
verleden.

hoofdstuk 98 Het prisma van Pniël

Jakob had een lange worsteling op Pniël met een natuurvrouw waardoor hij invalide raakte, om hem te beschermen tegen de zonde en de leugen. Het is een centraal thema in de nieuwe bijbel. Vanuit dit prisma zijn alle spiegelingen op aarde gekomen. Alles wijst terug op die strijd.

In het leven moeten we offers brengen, een dagelijks over. Breng een morgenoffer en een avondoffer. Probeer het leven te bekijken door dit prisma. Het is onze onderwijzer. Probeer het leven te bekijken door dit bloed-orakel. Je ziet het overal om je heen.

We geven ons niet zomaar over aan goden, instituties en familie. Het is een worsteling met het vlees. Ook is het een worsteling met kennis. Mijn twee bijbelscholen zag ik als onderdeel van Pniël. Beide scholen lagen aan de rand van de wildernis, aan de rand van bos of weiland. Je kon zo de wildernis inkijken, en met beide vriendinnen van die scholen ging ik vaak de wildernis in, de weilanden of de bossen. Op de eerste bijbelschool, de Evangelische, was dit een Afrikaanse vriendin, en op de tweede bijbelschool, de Pinkster, was dit een Surinaamse vriendin, waar ik later ook mee getrouwd ben. Beiden hadden een problematische jeugd gehad, en beiden waren moeilijk in de omgang, maar ik zag het als een uitdaging om ze te genezen. Het waren twee grote worstelingen in mijn leven.

Ik ben nog steeds verbaasd en verwonderd over dit prisma van Pniël wat het gehele spectrum van het leven geeft, in haar oneindige spiegelingen, die allemaal de mens terugroepen tot haar. Het is als een kind wat worstelt met zijn moeder, en dan moet de moeder het kind restricties opleggen om het kind te beschermen. Dit is wat het leven is, en het wordt in de nieuwe bijbel besproken.

hoofdstuk 99 we leven als in de dagen van noach

Het gaat verkeerd in de wereld.
Houd daarom aan dat rode touw vast in je binnenste,
het eeuwige, hemelse touw wat je voortleidt.

Het gaat verkeerd in de wereld.
Waarom ? Omdat je moet leren zelf te veranderen,
het niet anderen te laten doen.
Je bent zelf verantwoordelijk.

Het gaat verkeerd in de wereld.
De massa’s zijn illusies.
Het gaat om de minderheden die nog iets te zeggen hebben.
Het gaat verkeerd in de wereld.
Het gaat verkeerd, verkeerd, verkeerd.
Luister dan toch naar het kloppen van de hamer van Noach.
We leven als in de dagen van Noach.
De mens is zombie geworden,
iedereen is tot zijn eigen god geworden.
Je moet dit doen, je moet dat doen,

maar als je dit doet, dan …
en als je dat doet, dan …

Het gaat verkeerd in de wereld,
want ze gooien ons verkeerde touwen toe.
Houdt vast aan het rode touw in je binnenste,
aan het eeuwige, hemelse touw wat je voortleidt.

hoofdstuk 100 polonaise in oorlogstijd

Dat wat we om ons heenzien zijn de lagere spiegelingen van de mens, die toch ook weer wijzen op de hogere spiegelingen, maar uiteindelijk moeten we teruggaan naar de bron. Terwijl de lagere spiegelingen hun verjaardagen vieren beseffen de hogere spiegelingen dat er helemaal niets te vieren valt. De mens moet zich diep schamen. De mens loopt nog steeds polonaise in oorlogstijd. Ze vieren feest terwijl de tijdbommen onder hun huizen tikken. De mens draagt zorg voor het vlees, heeft grote liefde voor de zonden van deze tijd en de leugens. De mens moet terugkeren tot de geestelijke economie.

hoofdstuk 101 hemelse ziekenhuizen

Een boekje werd gegeven genaamd II Werktuigen. Het richtte een glazen wand op in de geestelijke wereld, waarachter de indische en afrikaanse slangen moesten blijven, zwaar giftige slangen. Ze spoten vuur en gif. De glazen wand hield het tegen. Ik zag een rivier en daarachter Afrikaanse voorouders van het menselijk geslacht. Ze wuifden naar me. Ze waren vrijgezet van de indische en afrikaanse gifslangen. Ik voelde me koud en warm worden. Ook ik werd vrijgezet van het gif. Dit gif had zich lopen opstapelen door de generaties heen.

Ik was blij met het boekje genaamd II Werktuigen. Het zou horen in de nieuwe bijbel, de Rodenberg Versie. Ik hoorde iemand huilen : ‘Wat moeten we doen, wat moeten we doen ?’ Ik zag hen die zwaar verminkt waren door de slangen. Ik bad om genezing en voelde een kracht op mijn handen komen. Ik richtte de kracht op de mensen, en ze vielen naar achteren, en hun zonden werden

geopenbaard. Er was genezing voor hun ziel in hun belijdenissen. Ik zag sommigen het gif uitspugen. Sommigen spuugden tumoren uit. Ik bad weer om genezing. De hemelgezanten kwamen om hen verband om te doen, en mee te nemen naar de hemelse ziekenhuizen. Sommigen hadden verschrikkelijke bloedingen.

En ik richtte mij tot de slangen achter de glazen wand, en strekte mijn handen uit, en de slangen begonnen weg te smelten. Het waren er velen. Zij hadden groot kwaad aangericht, en zij gleden weg in een donker gat in de aarde, terwijl zij weg begonnen te smelten. En ik sprak tot de slangen in hemelse talen.

hoofdstuk 102 Het morgen offer

Waar sta je mee op ? Hoe sta je op ? Begin de dag met een morgen offer. Wijd altijd de dag toe aan het hogere, direct als je opstaat, zodat lagere spiegelingen je niet op een ritje kunnen nemen. Het is belangrijk een goed fundament voor de dag te hebben. Dit morgen offer is direct al een worsteling met de natuurvrouw, waarin we ons ego afleggen en ook het collectieve ego, om zo door te breken tot de hogere natuurvrouw. De lagere natuurvrouw, de lagere moeder, de vleselijke moeder die ons ego streelt, moeten we afleggen. Dat gaat door de worsteling op Pniel, als een morgenoffer. Zo breken we door tot de hogere leerregels, door de lagere leerregels van het vlees achter ons te laten.

Op de bijbelschool ging ik er soms extra vroeg uit om met mijn Surinaamse vriendin de natuur in te gaan. Ze was vaak moeilijk in de omgang, twistziek. We hadden vaak onenigheid en zware discussies, die vaak op ruzies uitliepen. Ik zag het als een uitdaging. Het was een worsteling, maar het verwondde mij ook zwaar. Het was een ware afbeuling. Ik was op Pniel.

Ook mijn Afrikaanse vriendin op de eerdere bijbelschool zat zo in elkaar. We gingen vaak de natuur in, maar het liep vaak uit op onenigheid en ruzies. Ik had een droom dat we een gevecht hadden op een glijbaan, dat ze me er vanaf probeerde te duwen, en dat ik haar uiteindelijk van de glijbaan afduwde. Een Iraanse vriend op de eerste bijbelschool had ook een vriendin waar hij toen ruzie mee kreeg, en die relatie kwam ook ten einde, en hij kon daar niet mee omgaan. Hij werd tot een woesteling die niet eens meer op zijn naam reageerde. Dat was hij niet, zei hij. Hij had zichzelf verloren, was zichzelf niet meer. Hij was iemand anders.

Uiteindelijk zal dat op Pniel gebeuren, dat we onszelf niet meer zijn, ons oude zelf is weg. We hebben onszelf verloochend en doen ons nieuwe zelf aan. Ik heb er vrede mee dat het zo is gegaan. Het aardse moeten we afleggen om het hemelse te ontvangen. Moeilijke vrouwen laten zien dat ook God niet gemakkelijk is. Er komt veel meer bij kijken. We komen er niet zomaar doorheen op Pniel. Ook van het vleselijke komen we niet zomaar af. Abraham had ook een moeilijke vrouw, en ook Hosea. Ze eisen een morgen offer. Dat is wat God eist. God is niet zo romantisch, maar een worstelaar. Telkens weer kwamen er twistzieke vrouwen op mijn pad. Ze waren niet alleen in

gevecht met mij, maar ook met anderen om hen heen. Men vertelde mij weleens dat twistzieke vrouwen hieruit hun energie haalden om te kunnen overleven.

Zoals ze een morgen offer eisen, eisen ze ook een middag offer en een avond offer, en ook een nacht offer. De mens moet loskomen van de lagere offers en komen tot de hogere offers. Dat gebeurt op Pniel, dat ons offer richting mag krijgen. Uiteindelijk offer je niet zomaar aan vrouwen, maar aan God, aan de hemel.

hoofdstuk 103 de nieuwe filosofie

Zal Rusland in de nieuwe bijbel voorkomen ?
Jazeker. Rusland zal in de nieuwe bijbel voorkomen,
en dat moet ook wel, want het is een groot geheimenis,
waar wij in verschillende boeken van het nieuwe onderwijs
hebben geschreven, voordat Rusland Oekraine binnenviel
en geheel Europa zo terugsleurde naar de dertiger jaren.

In het boek ‘De Amerika brug’ uit 2018 stond deze profetische
droom genoteerd :

‘Toen ik weer in een Nederlandse wijk was gekomen daalde ik neer.

Ik zag dat de wijk vol was met soldaten aan mijn kant.

De wijk stond vol met aluminium steigers tussen de gebouwen.

Plotseling merkte ik dat de soldaten sneller begonnen te gaan,

en een bepaalde richting in begonnen te rennen.

Er werd geroepen dat er een vijandige Russische aanval

werd gedaan op Nederland. De rillingen gingen door mij

heen. 'Rusland !' werd er geroepen. De soldaten klommen

op de steigers naar boven, een bepaald overdekt centrum in.

Ik wist niet hoe dichtbij Rusland al was. Ik snelde ook de

steigers in, en hoopte maar dat ik door de nauwe openingen

heen kon komen. Ik keek achter mij, en ik dacht : 'Gelukkig,

een Nederlander,' want hij had een Nederlandse vlag op zijn

soldatenvest, maar ik voelde me niet op mijn gemak.
Ik had ook een koffer bij me. We waren inmiddels op een soort roltrap en hij stond achter mij. Ik keek nog een keer naar zijn vest, maar er stonden ook namen op van andere landen, en ik dacht bij mezelf : 'Je hebt er één vergeten. Je hebt Rusland vergeten. Je bent gewoon een Russische spion.' De Russische spion bleef mij volgen. Ik kwam ergens aan in een soort hotel of schuilplaats waar ik een kamer kreeg.’

Ook latere boeken gaan hiermee verder, en blijven wijzen op de komst van Rusland als het Ragnarok. Rusland heeft Nederland niet in directe zin aangevallen, maar wel in indirecte zin. En we hebben het al wel eens eerder gezegd : Tja, ze hebben een circusbeer boos gemaakt. Het gedrag van Rusland is natuurlijk niet goed te praten, maar dat van het westen ook niet, want die hebben het uitgelokt. In ieder geval gaat de nieuwe bijbel daar dieper op in, want we ontkomen hier gewoon niet meer aan in deze tijden, deze filosofie die het schuilhoudt, en dat is een filosofie van de voortijden, waar we ook al boeken over hebben geschreven.

Voor hen die deze boeken kennen, hebben gelezen en bestudeerd, zal het dus enigszins herkenbaar zijn, maar de nieuwe bijbel diept dat nog eens goed uit.

De nieuwe filosofie wordt dus gepredikt in de nieuwe bijbel. De cirkel is rondgekomen. De tweede bijbel was een soort noodvervanging vanwege het feit dat er nog veel missing links waren, maar inmiddels is er een platform gegroeid waarop het nieuwe woord kon komen. Nu gaat de oude bijbel daadwerkelijk èn in zijn geheel vervangen worden.

De nieuwe filosofie is de besnijdenis van het bewustzijn en de persoonlijkheid, en als dat dan is gebeurd dan is er ook de besnijdenis van de wet in de mens, de besnijdenis van het geweten, en van het verstand. Daar moet de mens over

leren.

Als we het over het morgen offer hebben, dan mogen we ons hier op richten.
Kom niet zonder deze besnijdenis tot God, maar stel je zelf voor deze besnijdenis open. Op basis van deze besnijdenis zal de mens geleid kunnen worden.
Dat is wat de eeuwige prediking is, in het kort, maar dit zal nog allemaal uitgewerkt worden, en al veel hierover is te lezen in de zesentwintig boeken van het nieuwe onderwijs (2017-2023).

Het is de diepste filosofie die je op aarde tegen kunt komen, want het werkt en is een volkomen systeem, de cirkel die rond is gekomen. Hoe kan dat ?
Dat komt omdat het vanuit de hemel is gegeven, vanuit een natuurverschijnsel, zonder menselijke inmeng, en daarom zal dit als één van de weinige geestelijke en filosofische geschriften ook NIET verkocht worden. Er is geen menselijke editor aan te pas gekomen o.i.d. Daar leent het zich niet voor. Het is geheel door dromen gekomen.

Deze filosofie is niet gemakkelijk, want het zal namelijk zelf verdiend moeten worden. Niets wordt je in de schoot geworpen. Het is gebouwd op de hemelse economie, op het geestelijke en filosofische verdienmodel, opdat het niet geroofd kan worden. Je kunt het dus ook niet zomaar kopen of erven, maar moet het je persoonlijk eigen maken, persoonlijk ertoe ontwaken. Het is dus niet zomaar een heilsfeit dat de nieuwe bijbel is gekomen, maar een ervaringsfeit.

Ben je een materialist of sta je op de basis van de nieuwe filosofie ?

hoofdstuk 104 van ervaring tot ervaring

En daar zag ik haar zitten : de ervaring van proza.
Dikke pakken proza, twintig keer zachter dan het
leven. Ik kon me niet bewegen en bleef maar staren.

Alles was warm en zacht. Ik kon dwars door alles
heenkijken.

Ik zag de ervaring van proza en kon het andere niet
meer ervaren.

hoofdstuk 105 God is ‘Soms’

In de nieuwe bijbel wordt het God mysterie onthuld.
Dat moet ook wel, want er wordt zwaar gelogen tegen
de jeugd met alle gevolgen daarvan.
Het wordt in de nieuwe bijbel allemaal haarfijn
uitgelegd.

Theologie geeft de regels voor het geestelijke,
maar filosofie geeft de regels voor de theologie.
Geloof staat namelijk op de loer, en genade,
terwijl de mens de kennis moet leren, en het loon.

Zo komen we van een onzuivere bron van theologie
tot een zuivere bron van theologie.

Je leeft in je eigen wereld.
Het is je eigen zaad en je eigen oogst.

Teveel ‘woord’ is niet goed, zoals teveel kennis niet goed is,
teveel gedachten, teveel gevoelens. Soms moet je het simpel
houden, terugkeren tot de simpelere vormen, want te gecompliceerd
is niet goed. Houd het simpel. Maak het niet te ingewikkeld.
Volg een vaste koers. God is ‘Soms’. Soms wel, soms niet.

hoofdstuk 106 help, ik ben profetisch

Het profetische leven is niet makkelijk.
Je moet ten eerste alles toetsen, en ten tweede heb je te maken met
een geestelijke oorlog. Telkens moet je voorzichtig zijn, en
profetische dingen doen, symbolische dingen.
Soms had je graag wat willen zeggen maar voelde je
de hemelse hand op je mond.

Of soms kwam je niet uit je woorden,
of kwam het verkeerd over, moest je dingen
zeggen die je niet wilde zeggen.
Als profetisch mens moet je soms vreemde dingen
doen en zeggen, of zelfs rare dingen, of ogenschijnlijk
dwaze dingen. Er is maar een hele fijne lijn tussen
wijsheid en dwaasheid.
Ook al weet je dat het soms moet, het kan voor
hele onwennige situaties zorgen, vol paranoia,
en zelfs schaamte, verworpenheid, want laten we eerlijk
zijn : Deze wereld zit nu niet altijd graag op profeten
of profetische mensen te wachten. Het wordt vaak afgeblaft
en weggeblaft. Je kunt soms wel een jarenlange strijd
hebben met zulke momenten, waarop er iets is misgegaan
in jouw ogen. Dat je het uitroept : help, ik ben profetisch.

Ik ken zelf ook zulke onwennige situaties, wat ook telkens
weer terugkomt in mijn herinneringen, en dat ik me afvraag :
Waarom, waarom ? Het is een onderdeel van het lijden.
Het hoort erbij, waar de nieuwe bijbel ook over spreekt.
Ik stelde de vraag aan de hemel : ‘Wat is dit, wat zijn dit
voor momenten ?’ Want ik bleef er maar mee worstelen.
De hemel antwoordde : ‘Het zijn quasi’s, quasi-momenten.’
Nu, quasi betekent ‘bijna’. Het zijn momenten waarop je iets
veilig moet stellen, dat je even een tussenstap nog moet maken,
dat je het niet geheel mag aanraken, maar bijna, dichtbij.
Het zijn van die momenten waar je een schijnbeweging moet maken,
momenten die profetisch nodig zijn. Ik begon het toen beter te
begrijpen. We kunnen niet te direct zijn, niet te voor de hand
liggend, want dat worden we één met de massa, en groeien
we vast. Dus die momenten van ‘anders zijn’, van vreemd zijn,
en van ogenschijnlijk als een hemelse dwaas zijn, zijn
belangrijk. Soms vond ik mezelf buitengewoon bot in sommige
situaties, bijna onmenselijk of gemeen, en dan toch is dat nodig,
want we zijn in geestelijke oorlog, en we zijn omringd door
dieven en misleiders, en een kat in het nauw maakt vreemde
sprongen. Let it be. We moeten wel een kolderkat zijn om
door deze vreemde, gevaarlijke gebieden heen te komen.

De bijna-momenten, dat we afwijkend gedrag vertonen,
zijn belangrijk. Laat hen ons maar ‘moeilijk opvoedbaar’
noemen, want zij zijn onze opvoeders niet. Het vlees
is niet onze ouders. Wij mogen opgevoed worden door
het hemelse woord, wat dwars tegen dat van de mensen
ingaat. Wees maar dwars als je recht tegenover
de mindcontrollers van het vlees staat, want ze

willen een pop van je maken die hen naar de pijpen danst. Je hoeft je niet te schamen als je ontsnapt, als je niet in hun doosje wil. Je bent niemand iets verschuldigd. Wees maar profetisch, wees maar hemels dwaas. Jij weet wel beter.

Al die bijna-momenten, al die quasi's, of quasi-momenten, van schijnbewegingen, zijn hard nodig in deze wereld om de schat die van boven komt te bewaren en bewaken. Het heeft te maken met zelf-discipline, dat je niet zomaar alles vastgrijpt wat los en vastzit, maar dat je er omheen draait.

hoofdstuk 107 de hemelen scheurden open

'*De aarde is aanvankelijk ruw, stil, onbegrijpelijk. Wees niet ontmoedigd, ga door, er zijn goddelijke dingen goed omhuld. Ik zweer je dat er goddelijke dingen zijn die mooier zijn dan woorden kunnen vertellen.'*
- Walt Whitman (1819-1892)

Ik had een droom dat ik naar buiten keek, en de hemelen begonnen open te scheuren en alles werd donker, alsof de lucht vol was met modder en op ons afkwam. Ik dacht eerst dat de atoombom weleens gevallen zou kunnen zijn, en ik vroeg me af of ik sliep of droomde, dat was me nog niet duidelijk. Ik had het idee dat ik droomde, maar wist dit dus niet zeker. De hele lucht was donker en vol modder, en het kwam tot de ramen van het huis. Ik had het raam open laten staan, en de modder kwam naar binnen. Ik had toen snel in de gaten dat dit de modder was van de paradijs aarde. Het kwam de huizen binnen, en het begon de huizen van binnenuit te veranderen, te zuiveren. Ik kon toen pas echt zien hoe vervuild de lucht oorspronkelijk was, want de paradijselijke modder viel dit aan, en neutraliseerde het. Vergeleken met het paradijs is de lucht van de aarde enorm vuil en smerig, als een dodelijke cocktail die voortdurend op het brein van de mens inspeelt. Het zijn chemische spelletjes. Leef daarom zo dicht mogelijk bij de natuur. Leef met de natuur en in de natuur.

Wat voor smoesjes, wat voor uitvluchten, zal de mens hebben als de mens oog in oog zal staan met Moeder Natuur ? Moeder Natuur zal de mensheid aansprakelijk stellen voor wat ze de dieren hebben aangedaan. 'Wat heb je je 'mindere broeders en zusters' aangedaan ?' Wat voor smoesjes zal de mensheid hebben ? De mens speelt nu Pontius Pilatus, zeer laf. Wat heb je gedaan voor de dieren

die onderdrukt worden, wetende dat degene die zijn mond stijf dichthoudt als een ander wordt onderdrukt, hij de volgende zal zijn die onderdrukt gaat worden ? Je kunt denken : ‘Ach, de jager zal de ander wel weer pakken,’ maar op een dag zal hij ook achter jou aankomen als je niet voor je medeschepselen, je onderdrukte broeders en zusters, opkomt. Wat ga je zeggen als je voor Moeder Natuur komt te staan ? Iedereen zal rekenschap moeten geven. Ik heb gemerkt dat de mens gezonde vrees ingeruild heeft voor ongezonde vraatzucht. Waar kies je voor ? Kies dan heden wie je dienen zult.

De mens is snel afgeleid, volleerd in smoesjes en uitvluchten. Noam Chomsky zei : ‘De gewone bevolking weet niet wat er gebeurt, en ze weet niet eens dat ze het niet weet.’ Nietzsche zei dat er twee soorten mensen waren : Zij die willen weten, en zij die willen geloven. Welke wil jij zijn ? Kurt Vonnegut zei eens : ‘De wereld is vol van mensen die heel behendig zijn in veel slimmer te lijken dan ze in werkelijkheid zijn.’ Biko zei : ‘When you are dead, you can't care anyway.’ We zien het zombie gedrag om ons heen, als teken dat ze dood zijn. Het teken van de dood is als er geen liefde meer is, of als de liefde heel erg selectief is geworden, zolang het ondersteunt wordt door de grote massa’s, en die zijn ook dood zoals je weet.

Als je nog enige tekenen van leven in je hebt, nog enige tekenen van gezonde vrees : Vind de weg die ten leven leidt ! Laat al het andere achter je. Je hebt toch niks te verliezen. Waar doe je het anders voor ? Waar leef je voor ? Voor moeder natuur of voor de afgod van de buik ?

hoofdstuk 108 van lokaal tot lokaal

Niet door kracht, noch door geweld, maar door studie.
Als je met gebalde vuisten in je kamer staat,
vol met geweldsfantasieen vanwege mensen die
je het bloed onder de nagels vandaan halen,
dan is het de studie die je roept.

Laten we dit onthouden, mensen.
Je kunt geen ijzer met handen breken.
Ellenlang allemaal maar gaan bidden
en miauwen tegen de muren in je leven
heeft weinig zin, weinig nut,
maar je moet het pad tussen die muren
zien te vinden, in je studie en onderzoek.

De studie roept je. Wees geen blinde vuistvechter.
Het is normaal als je boos bent in een
wereld als deze, maar richt die boosheid
in je studie om tot de volgende les te
gaan. Overmatige boosheid is dus de
studie-bel. Je gaat van lokaal tot lokaal.

hoofdstuk 109 het nut van het spreken en denken in hemelse talen

Al met al heeft het spreken in tongen het doel te overwinnen wat onder ons is gesteld en ons te onderwerpen aan datgene wat over ons is gesteld.
II Duizen 34:32

Ook zal de Heilige Besnijdenis ons tot nieuwe talen en tongen leiden, waardoor we in geheimenissen met God spreken.
Kamba 18:6

Online wordt je gemonitored, wordt er op je gelet, laat je sporen achter die gebruikt worden, en zo worden er advertenties op je afgestemd. Je wordt gevolgd en er wordt gereageerd op alles wat je doet. Hallo ? Zo is dat ook in de geestelijke wereld. Je woorden en gedachten zijn zichtbaar voor de geestelijke wereld. En daar spelen ze op in. Zowel online als offline heb je daarom privacy nodig, zelfs in je gedachtenleven. Geestelijke wezens, energieen, parasieten enz. kunnen je gedachten lezen, en daarom heb je privacy nodig en geheimhouding. Dat kan via de tongentaal. Je spreekt en denkt dan in geheimenissen, in een geheime taal, en jij bent de enige die de betekenis kent. Die betekenis komt binnen op een ander spoor, en daar is het veiliger, dieper in je ziel, in de hemelse bron. Het zijn hemelse talen. Die kunnen en moeten ook telkens weer veranderen, anders kunnen ze getraceerd worden. Leer het jezelf aan om in tongen te spreken, in tongen te denken, en de tongen te begrijpen, te vertalen, de betekenis ervan te kennen. Dat zijn dus twee sporen in je ziel. Train jezelf hierin, ontwikkel het, opdat de vijand geen winst van je behaald, opdat de vijand je niet traceert. De lucht zit vol met phishers, malware, spam, ransomware, etc. klaar om je hersenen en je hart te hacken. Doe daarom de geestelijke wapenrusting aan, en spreek in hemelse talen, en denk in hemelse talen. Denk niet dat alles veilig is hier op aarde. Er is veel schijnveiligheid. Maar er is hemelse veiligheid in de hemelse bron in de diepte van je ziel, waar je door oefening kunt komen. Richt je op de dingen die boven zijn, dus ook op de talen die boven zijn, hoe die werken, en heb er deel aan en doe er je voordeel mee.

De nieuwe bijbel zegt echter hierbij dat tongentaal uit de leegte komt, uit de stilte dus, en getoetst moet worden. Het is dus belangrijk je ervoor af te zonderen en het ook af te stemmen, te onderzoeken. Ook de vijand, het vlees, spreekt namelijk in tongen. Vandaar dat er in het boek Kamba er gewezen wordt op de heilige besnijdenis als bron voor het spreken in tongen. Laten we niet denken dat we in de wereld, in het vlees, kunnen leven en de zonde bedrijven en dan ook nog eens in hemelse tongen kunnen spreken. Die dingen gaan niet samen. Je moet dus eerst de heilige besnijdenis in je leven ontvangen en je zondige natuur afleggen, de strijd er tegen aangaan. Die hiervoor de geestelijke wapenrusting aan. Rust jezelf goed toe, want de vijand, de zonde, het ego, het vlees, is zeer sluw, en zal er alles op alles aan doen om je in gevangenschap te houden. Hij

beschouwt je als zijn bezit. De strijd tegen de zonde is slopend. Het gaat niet zonder slag of stoot. Het zaadje moet sterven. Geef dus niet gemakkelijk op. Denk er niet te gemakkelijk over.

We hebben een hulp in het hemelse Woord gegeven. Wat zo mooi is is dat we bezit mogen worden van het hemelse woord, opdat we geen bezit van de zonde meer zijn. Zo mogen we ook het hemelse woord zelf worden.

Wiens bezit bent gij ? Wij zijn gemaakt om hemels bezit te zijn en het hemelse te bezitten. Dat is het ware eigendom, als we ‘s hemels eigendom zijn. Er is dan geen verschil tussen het bezit en de bezitter. De hemel heeft alles vervuld. Wat een mooi vooruitzicht hebben we hierin. Laten we daarom terugkeren naar de hemelse bron.

hoofdstuk 110 De pelgrimstocht tot Nazareth

Het leven bestaat uit elementen van proza.
Deze elementen moeten nog ontraadseld worden,
verwerkt, door omcirkeling. Het zijn de knoppen
van de bloemen, en die moeten nog opengaan,
ontwaken. Dat kunnen hele nare ervaringen zijn
in je leven die nog tot verlichting moeten komen,
die nog geplaatst moeten worden.

Het zijn dus proza elementen, juist je trauma’s,
dus die moeten nog begrepen worden. Je moet
er nog doorheen zien te prikken. Hoe doe je dat ?

Hiervoor heb je de quasi-momenten nodig,
de momenten van schijnbewegingen van de
natuur, de verwarrende momenten, oftewel
de bijna-momenten. Iedereen kent wel zulke
ongemakkelijke momenten : Je kunt niet uit
je woorden komen, of je zegt dingen die je
helemaal niet wilde zeggen, of je kunt
helemaal niets zeggen, of het komt verkeerd
over, enzovoorts. Iedereen kent wel die
ongemakkelijkheid van het leven soms, dat
je er langsheen glijdt, dat je jezelf voor gek

hebt moeten zetten, dat je er verkeerd opkomt.

Iedereen kent wel zulke momenten : je hebt
een moeilijk gesprek en je kunt jezelf maar
niet duidelijk maken, en dan achteraf denk je :
‘Oh, had ik maar dit gezegd, of dat gezegd.’
Het is alsof je je doel hebt gemist. Je had kunnen
scoren, maar je deed het niet. Het kwam niet in
je op. Je was er bijna, maar toen gleed je weer
terug, oftewel de bijna-momenten.

Maar juist die momenten, de bijna-momenten,
heb je nodig als bloemenblaadjes om de knop
van een proza-element te omcirkelen, opdat
het proza-element tot leven wordt gebracht,
wordt verwarmd, en ja, dat gaat door twijfel,
door verwarring, door boosheid, angst en
depressie, eenzaamheid, je onbegrepen voelen,
je verworpen voelen, je voor schut gezet voelen.

De bijna-momenten brengen het diepste van je
naar boven, laten je het leven overdenken. Zonder
veel piekeren is er nog nooit iets tot stand gekomen.
Zonder te tobben kom je niet over de eindstreep,
dus je moet dat op de koop toenemen. Het is het water
wat het proza-element nodig heeft om te kunnen groeien.
Hiermee voedt je het proza-element, omhul je het.
Het zijn prisma’s waaraan het zich kan spiegelen,
waardoor het kan gaan communiceren. Een kind heeft
veel van die situaties nodig om zich te kunnen
ontwikkelen.

Dus verzamel de bijna-momenten, want je hebt
ze nodig. Verzamel de momenten waarin je er
niets meer van begrijpt, want je hebt ze nodig.
Verzamel de momenten dat je met je mond vol
tanden staat, de vreemde momenten, want je
hebt ze nodig. Uiteindelijk zal de knop dan
opengaan, en heb je een stuk proza in je leven
ontdekt, als een prachtige bloem in je tuin.

Dat is de pelgrimstocht naar Nazareth.
Je gaat van bloem tot bloem, van proza
tot proza. Dat is diepe en poetische
introspectie. Het brengt de momenten
tot leven, tot een hoger niveau.

Nazareth, open de poort,
Er is een arme tuinier gekomen,
die alles achter zich heeft gelaten,
die de tuin goed heeft verzorgd,
zijn lijden heeft gedragen.

Nazareth, open de poort,
Deze pelgrim heeft een lange tocht gemaakt,
zich van alles afgezonderd,
alles achtergelaten,
De poort is smal,
maar hij is de minste,
dus hij kan er doorheen

Nazaret, open de poort,
Deze lijdensgezinde heeft zijn hart niet verhard,
maar heeft zichzelf verloochend,
in de lange, duistere en koude nacht,
Laat hem binnen, laat hem niet vergaan,
Neem hem op in uw woningen,
Tot de hemelse vestiging is hij gegaan

Nazaret, open de poort,
Neem hem binnen,
want buiten zijn de wolven,
Is er plaats in u ?

Toen sprak Nazaret :
Maar hij moet Mij in zich nemen.

En de lijdensgezinde sprak :
Nazaret, ik open mijn poorten voor u,
Kom binnen in mij,
Wees welkom, Nazaret,
gij getrouwe,
want ik heb gezien dat er geen verschil meer is,
tussen woning en bewoner,
tussen de pelgrim en het pad,
tussen bezit en bezitter,
tussen schatzoeker en schat.

hoofdstuk 111 de steen der filosofen

Ze is prachtig.
Ik zie het boek Odenlech als een witte schijf boven de zee hangen.
De zee is woest, maar het boek Odenlech neemt hen die daarvoor klaar zijn op,
om hen in te wijden in de nieuwe filosofie, de hemelse filosofie.
Het boek Odenlech is één van de grotere boeken in de nieuwe bijbel,
want het heeft 49 hoofdstukken.

De nieuwe bijbel is een oerverfijnd werkend systeem,
die verschillende geloofsrichtingen en ongeloofsrichtingen,
zoals ook het atheisme, bij elkaar haalt, want de mens leeft
in oorlog vanwege verschillende namen en uitdrukkingen
voor dezelfde termen. De atheisten strijden tegen de verkeerde
god, de afgod, en de gelovigen of religieuzen strijden voor
de goede God, dus het hoort bij elkaar. Ze houden elkaar in
balans. Alle geloven en ongeloven worden verenigd door
de filosofie, en er zal niet meer een strijd zijn tussen
culturen op zich, maar tussen goed en kwaad, tussen kennis
en onwetendheid. Daartoe is de schakel van de filosofie
dus zo belangrijk, en de steen der filosofen.

Het boek Odenlech is dan ook een belangrijke schakel
in het herstel van de filosofie.

In de nieuwe bijbel is het een volkomen systeem. Er zijn
geen missing links meer, zodat de oude bijbel geheel
vervangen kan worden, en dat moet wel.

hoofdstuk 112 De twee Eva's

Het Eva-ngelie, je ziet er duidelijk het woord Eva in.
Er zijn twee Eva's. De ene Eva geeft goede vruchten,
en de andere misschien slechte vruchten.
Er is dus een hogere Eva en een lagere Eva,
een geestelijke Eva en een vleselijke Eva.
Denk aan het woord Jahhavah. Havah is
Eva in het Hebreeuws. Hier komt ook het
Engelse 'heaven' vandaan, oftewel de hemel.
Er is een goede Eva en een niet zo goede Eva.
Eva is hoe je het ook wendt of keert een symbool,
een archetype, voor de kennis, of dat nu goede
kennis is of slechte kennis. Er is maar een hele
dunne lijn tussen goede kennis en slechte kennis.
De hoeveelheid, de verhouding en de richting bepalen
of het goede of slechte kennis is. Ga dus wijs om
met het Eva archetype, het natuurmedicijn van
de geestelijke moeder en gids. Het is dus ook
weer een woord voor God.

Denk ook aan het Duitse woord 'hilfe', help.
In het roepen om help klinkt het ook vaak als
Hiveh, zoals wij dat vroeger ook op de televisie
hoorden in de oude slapsticks. Ook dat komt van
Havah, Eva. De hulp komt van boven en van
onze Moeder in de hemel, onze lieve Heer,
die niet zomaar lief is maar ook streng voor
onze bestwil. En denk aan het Nederlandse
woord 'Halve', wat staat voor het minderen.
Wij moeten minderen om tot God te komen,
alles achter ons laten. Moeder God weet wat
goed voor ons is, en zal het in de juiste mate
aan ons schenken, op de juiste tijd.

De mannen hebben het evangelie gepredikt,
het evangelie van mannen, van vader en zoon,
maar nu is het tijd voor het vrouwen-evangelie,
van het Eva-ngelie. Er mag en moet ook plaats
zijn voor het goddelijke vrouwelijke. En dat is
juist ook zo belangrijk om veilig te zijn tegen
slechte vrouwen, het lagere vrouwelijke.

Het vrouwelijke van vandaag de dag is verziekt,
afgeweken van de bron, corrupt. Vandaar dat
we terug mogen gaan tot moeder Eva, moeder
Havah, in het paradijs, om los te komen van
de aardse Eva van het Ego.

De hogere Eva staat niet met een slang,
maar met een touw, het eeuwige touw,
het hemelse touw, om ons op te nemen
en voort te leiden, opdat wij niet van het
pad afwijken. Laten we blij zijn met zulke
hemelse touwen die ons zullen leiden
tot de ware hemelse kennis, opdat we los
kunnen komen van alle aardse kennis
van het ego.

hoofdstuk 113 Het verschil tussen geestelijk geloof en vleselijk geloof

Elke dag probeert het vlees ons op vele manieren te doden.
Daarom moeten we het vlees doven.
We zijn helemaal alleen in die strijd.
Niemand anders ziet wat we denken.
Het denken is vol met boosaardige stemmen door
alcohol en vlees, en door de verontreinigde lucht.
Vroeger was de lucht veel reiner dan nu.
Nu is het vol met fijnstof en electromagnetische
straling. De mens is behekst en tot zombie
gemaakt.

Daarom moeten we ook verdraagzaam zijn.
Zo groeit nu ieder kind op. Door de
profetische gave mogen we ervaren wat
anderen ervaren, waar ze doorheen gaan,
om zo empathie te hebben. Dat is het hoogste
goed. Maar we moeten ook vaak zeggen :
‘Ik weet het niet. Ik twijfel.’ Agnosis is
de basis van de gnosis. Hoogmoed,
overmoed en betweterigheid staan namelijk
op de loer en probeert ons elke dag te doden.
Telkens weer beproeven deze geesten hun
geluk. Maar dan ga je volkomen langs
de ander heen. Dan raas je op de snelweg.

Ook is het zo dat waar we mee omgaan
worden we besmet, dus we moeten niet
zo verdraagzaam worden dat we lui en
laf worden. Ergens is de grens. Door de
profetische gave mogen we ook gevoelig
worden voor die grens, en gevoeliger.
Dat is een groot goed. Zo mogen we balans
vinden, want de natuur is balans.

Nu lijkt de natuur uit balans. Nu lijkt de
natuur vervuild. Het reine van de mens is
vuilheid voor God. Als je de brug vindt
tussen God en de natuur, dan zal het zich
vanzelf herstellen. Dat gebeurt in je binnenste.
Wij leven in geloof, niet door aanschouwen.
Merk op dat dit een andere betekenis geeft
aan geloof. We hoeven het niet te zien,
maar we mogen het van binnen ervaren.
Alles om ons heen mag dan verkeerd zijn,
maar we mogen toch de rust van het geloof
in ons binnenste hebben, de innerlijke kennis,
het goed doen, wat dus geen blind geloof
is, maar getoetst geloof. Het is ons onderwezen
en we hebben het doorleefd.

Leef door geloof in kennis, niet door aanschouwen.
De profetische gave is geloof in de andere wereld,
het diepere, en dat is niet zomaar kennisloos en
ervaringsloos geloof, niet zo van ‘ik geloof het wel.’
Geloven, het ware geloven, is een werkwoord en een
schoolwoord. Je bent naar school gegaan, en hierin
heb je rust. Je wil onderwezen worden. Je hoeft niet
een materieel teken te krijgen, geen materialisme,
maar het teken is geestelijk, voor hen die het verstaan.
Het ware geloof is dus anti-materialistisch, niet iets
van uiterlijkheid en vormen. Je zoekt geen verzadiging
voor je oog, want het is iets van het hart.

Niet door aanschouwen, maar door geloof, betekent
dat je de lange weg bent gegaan. Je hebt de prijs betaald.
Je gelooft niet in de materie, maar in de hogere wereld
van het binnenste, in het verborgene. Je hoeft geen
uiterlijk groepsteken, iets wat iedereen gelooft.
Geloof in materie en blindelings geloof heeft de
hele wereld verscheurd en het heeft niets meer met

het geestelijke te maken. Daarom is geloof veelal een
gevaarlijk woord. Vindt daarom het juiste pad van
geloof die wegleidt van het verkeerde geloof.

Geloof is dat je kiest voor het geestelijke,
niet voor de materie. Gelovigen volgen een heel
ander pad dan dat van de zintuigen. Gelovigen
leven profetisch in de geestelijke wereld,
waarin de hogere zintuigen zijn geopend,
en waar ze de kennis hebben gevonden.

Geloof betekent dus ook durven te zeggen :
'Ik weet het niet, ik twijfel,' want dat is de
ware kennis. Geloof is allereerst agnostisch.
Het valse geloof is betweterig en hoogmoedig,
onverschillig ook, en raast de ander voorbij,
omdat het geen basis heeft. Het is geroofd
geloof. Het is alleen pretenderen kennis te
hebben. De lucht is vol met allerlei geloof.
Allerlei geloof heeft de mens omsingeld en
zoekt de mens te doden. Maak daarom
onderscheid tussen geestelijk geloof en
vleselijk geloof, en strijd de goede strijd.

Als je werelds leeft, vals leeft, dan is je
geloof ook vals, want dan is het verkeerd
afgestemd. Alleen de profetische gave kan
het juist afstemmen. Als je zomaar gelooft
wat anderen zeggen of wat je in een boekje
hebt gelezen, dan is dat ook vals geloof.
Het geloof van horen zeggen is geen geloof.
Het gaat om je persoonlijke ervaring en
keuze. Het gaat om je persoonlijke
strijd en overwinning, anders is het
slechts een verzekering. Er is veel
lui en laf zombie geloof. Het hangt in
de lucht en zoekt je te doden.

Zoek de balans tussen heiligheid en
verdraagzaamheid. Je kunt te heilig worden
of te verdraagzaam, ten koste van je
gave van geloof. Er is veel dood geloof,
veel dodend geloof. De ware gave is
het loon van de soldaat. Elke dag mag
je je dagloon ontvangen als soldaat.
Het leven is een veldtocht, een tropentocht.

Zomaar een gave heeft nog nooit iemand
daadwerkelijk geholpen, maar bedriegt
de mens. Ga dus ook het verschil opmerken
tussen de geestelijke gave en de vleselijke
gave.

Het zombie geloof verslaat haar duizenden,
in de stad, telkens weer. Dat doet zij door
de zombie gave aan te bieden. Ga dus niet
zomaar voor de gave, maar voor het dagloon
van de soldaat. Geef ons heden ons dagelijks
brood is het dagloon van de boer en van de
bakker. Ga zicht en grip krijgen op wat een
dagloner is en betekent. Dan ga je vandaaruit
zicht krijgen op wat het ware geloof en
de ware gave is, en zo kun je aanstalten maken
om de zombie stad uit te gaan. Doe je zombie
kleren uit, en ga tot de rivier, en was jezelf
schoon in het geestelijke, opdat de aarde grip
op je verliest, en je zo tot een waardige hemel
bewoner wordt.

Ren en vecht. Er staan zombies in alle hoeken
van de straten. Maak het tot de stadspoort en
ga de wildernis in. Daar wacht God je op.
Daar wacht de hemel op je. Je geheugen is nu
nog bloedend, en ook je geweten, en je verstand,
je ziel, je binnenste. Maar God zal de wonden
dichten door het hemelse woord.

Glassplinters moeten eruit, die diep in je vlees
zijn gegaan. Diepe spijkers. Het mes is diep gegaan.
De zombies maakten je tot één van hen.
Maar je mag nu één van de hemelse getuigen
zijn. Overdrijf hierin niet. Religie is slechts een
taal en het is overal vals geworden, een instrument
in de hand van de zombie. Maak het dus zaak om
te ontsnappen van zombie religie. Dat is een geestelijke
strijd en een geestelijke opdracht.

De zombie laat niet zomaar gaan. Jij bent zijn of
haar bezit. Jij bent zijn of haar drugs. Ze gebruiken
je als een object, een afgod, een monument,
maar ook als een wegwerp artikel. Zo is dat in
de stad. Maar de profetische gave en de gave van
de hemelse talen, de hemelse tongen, zullen je

erdoor leiden, uitleiden, tot ver buiten de muren van
de zombie stad en de zombie kerken.

Ga hier grip op krijgen. Zombie religie is een groot
probleem op aarde, zombie geloof, zombie gaven.
Je bent met zombie gaven vastgezet. Het waren de
tralies van je kooi, zo ben je gegroomed, zo ben je
gedrugged. Zo kregen ze je eronder. Je bent in een
coma staat. Maar de sleutel wordt je aangereikt. Dit
is de sleutel van het hemelse woord. Religie is nog
veelal zombie taal, dus overdrijf het niet. Filosofie
en Natuur zijn er om religie bij te sturen, door de
profetische gave, door de hemelse talen, de talen
van het hart, en het geestelijke spreekt in alle talen.

Je moet in de talen van de zombie spreken om de
zombie te kunnen bereiken.

Je moet in de talen van het kind spreken om het
kind te kunnen bereiken.

Doe dat door de profetische gave. Doe dat vanuit
de bron in je binnenste. Verdraagzaamheid in
balans met reinheid. Geestelijke hygiene. Waar
je mee omgaat wordt je mee besmet, dus kom
niet te dichtbij. Blijf achter het hek. Zend het
hemelse woord in de talen van hen die je wil
bereiken. Zij moeten zelf het pad gaan. Je kan
ze niet slechts dragen. Ze moeten zelf kiezen.

Het hemelse woord is een koord.
We mogen naar ons raam lopen en het raam open te doen,
opdat het hemelse koord binnenkomt,
en dan kan de hemel ons opnemen.

Het hemelse woord is een koord.
Het hangt recht voor je neus.
Neem het aan, pak het vast,
en het zal je uitleiden.
Het zal je opnemen.

Houdt goed vast, laat niet los.
De hemel is gekomen.
Laat je onderwijzen.
Laat je oude leven los,
je oude verstand, je oude geheugen.

Er is een nieuw leven.

Oh, wat een wonderlijk verschijnsel
hangt er in de lucht, is er tot ons
neergedaald, het hemelse woord.

Laat dat je dag vervullen.
Het is een mooie zondag vandaag.
Geniet ervan.

hoofdstuk 114 de oerwoudsrivier

Ik was aangekomen bij het ontvangen van het boek Ewa als een lange oerwoudsrivier. Toen ik bij het ontvangen van hoofdstuk 30 aan was gekomen zag ik valse, vleselijke moederlijkheden en zusterlijkheden te pletter vallen. Toen ik bij het ontvangen van hoofdstuk 31 was aangekomen zag ik valse en vleselijke mannelijkheden grip verliezen op een hoge berg, en ze vielen naar beneden. Toen ik aangekomen was bij het ontvangen van hoofdstuk 32 was ik achter een soort glas, en boosaardige geesten, die heel snel bewogen, begonnen op het glas te kloppen, en ik zag ze boos en snel praten, maar ik kon het niet verstaan. Het was heel dik glas en begon steeds dikker te worden, om de geesten verder weg te drukken. Ze hadden ook een hele vreemde glimlach of lach van de alcohol, alsof het ze toch niks kon schelen want ze waren aan de verdovende middelen.

hoofdstuk 115 Kennis is zeldzaam

‘*Kennis is zeldzaam.’*
Ewa 14:12

De kennis ligt niet voor het oprapen.
Er is veel valse kennis.
Dit is een boosaardig geslacht.
Als je nog steeds mensen vertrouwd :
neem een koude douche om het af te leren.
Het is als de dagen van Noach en de oude
profeten. Je kunt niemand vertrouwen.

Je moet al testend en onderzoekend
je weg zien te vinden, en niet het dunne
ijs opgaan.

Kennis is zeldzaam.
Onthoud het.
Je moet er hard voor werken.
En als het komt begint het alweer af te brokkelen,
weg te druppelen.
Wees er zuinig mee,
koester het.
Zaai het in goede aarde.

hoofdstuk 116 de schatzoeker

17. De hemelse vis droeg aan de eerste mens op een boot te bouwen voor het redden van alle wijzen, alle diersoorten en granen, vanwege de komende zondvloed. De zondvloed komt, en de vis trekt de boot voort naar de toppen van de bergen.
18. Ze moeten ook door een verschrikkelijke storm voordat ze daar komen.
19. Het was het eind van een tijdperk waarin een valse geest het hemelse woord had gestolen, die de vis op de bodem van de oceaan weer terugvindt.
20. Het wordt weer teruggegeven aan de mens (de wijzen) door de vis.

III Kamba 8

Ik had een droom over deze vis, met een hele hoge vin, en de vis nam mij mee over de woeste zee. Het is een teken van het einde van een tijdperk waarin een valse geest het hemelse woord had gestolen. Wij moesten het hemelse woord op de bodem van de oceaan weer terugvinden, en ik heb goed nieuws, want de heiligen hebben inderdaad dit woord teruggevonden. Door de tijden hebben we alleen brokstukken van het hemelse woord gevonden.

Nu, de vis had mij geadopteerd, mij uit de woeste zee gevist, en soms leek de vis wel op een dolfijn. De vis sprak ook tot me met een hemelse stem.

De brokstukken zijn verzameld in de oude bijbel, waar ook nog veel rommel tussenzat. Ook zijn de brokstukken verzameld in de tweede bijbel. De martelaren, de vervolgden, riepen om wraak, maar hen werd een wit kleed, of een witte deken gegeven, omdat zij nog moesten rusten.

Maar nu wordt het volledige hemelse woord geopenbaard. De cirkel is rondgekomen. Dat is een blijde dag, maar een opdracht voor de mens, want nu moet de mens nog zijn ziel opbouwen door het hemelse woord. Het is dus niet zomaar een heilsfeit, maar het moet ook een ervarings-feit worden. Hebt gij het hemelse woord al ontvangen ?

We mogen opkijken naar de hemel, en het hemelse woord verwachten, wanneer wij ons hart ervoor hebben opengesteld.

Dan begint het gevecht, want als de mens zijn wapenrusting heeft ontvangen, dan kan hij de oorlog in. Die oorlog is het loskomen van vleselijke onwetendheid. De vis leidt de mens voort. De vis is een beeld van de diepzeeduiker, de onderzoeker van wat verborgen ligt op de zeebodem, alles wat door de tijden heen verloren en vergeten is geraakt. De vis is dus een beeld van de schatzoeker.